

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak
GOLDSTEINI PROTIV THOMPSONA

**JOSIP PEČARIĆ
ZVONIMIR HODAK**

**GOLDSTEINI PROTIV
THOMPSONA**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	13
SAM BOG NAM JE POSLAO THOMPSONA	14
GOLDSTEIN JE ZASLUŽIO PRIZNANJE ZA RATNE IZMIŠLJOTINE... ..	24
MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT ..	27
 GOLDSTEINI I THOMPSON U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	50
TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.	50
NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA!	50
U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004.	56
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „CRVENI JE CRVENI“	56
PRIZNAJEM, HRVAT SAM! ZAGREB, 2005.	65
PREDSTAVLJANJE KNJIGE <i>SUBJEKT</i> SLOBODE	65
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	71
AKADEMICI I “AKADEMIK MAGLE”	71
POVIJEST PRETVORENA U IDEOLOŠKU MUSAKU ...	74
“SVI HRVATI SU USTAŠE”	80
PRILOG: KOMENTAR JAVORA NOVAKA	101
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO	

JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	102
SLOBODAN LANG, THOMPSON I WOODSTOCK	102
KOMENTAR ANTA ŽANETIĆA	107
HRVATSKU TREBA BRANITI	109
IZ «TJEDNE INVENTURE»	116
IVICA MARIJAČIĆ, TAJNA KAMPANJE PROTIV THOMPSONA	118
SKOJEVSKO BJESNILO	126
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB, 2009.	129
BOLJŠEVICIMA SMETA HRVATSKA PJESMA	129
KAKO SRBIMA PO TREĆI PUT PREDATI HRVATSKU?	132
HVALA DR. TUĐMANU ZA 'GRIJEH' STVARANJA HRVATSKE DRŽAVE!	140
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	151
TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST	151
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	161
LOGIKA I SUD U HAAGU	161
AMERIKANCI O THOMPSONOVU „FAŠIZMU"	169
JE LI „BOJNA ČAVOGLAVE" REHABILITIRALA POZDRAV „ZA DOM SPREMNI"?	177
RASISTIČKI SUD U HAAGU JE DO SADA JEDINO DOKAZAO DA SU KORDIĆ, GOTOVINA I MARKAČ HRVATI	183
ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.	195
DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA	195
HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.	203
PREDGOVOR: VRATIMO HRVATSKOJ PONOS	203
GUARDIAN VELIČA THOMPSONA	210
„DOMOLJUBLJE PROZVALI FAŠIZAM, TAKO BRANE NJIHOV KOMUNIZAM“	217
NE ŠUTIM ZATO ŠTO JE HRVATSKA I DANAS IZLOŽENA AGRESIJI	222
HAJKA NA THOMPSONA	232
VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	241

ZVONIMIR HODAK, LET IZNAD KUKAVIČJEG GNIJEZDA	241
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	246
JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA	246
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	252
PREDGOVOR	252
AKADEMIJA REDIKULA	255
FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE FAŠISTOM	263
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	266
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.	266
LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU	268
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	277
JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?	277
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	283
ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU	283
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	291
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	291
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	296
JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?	296
VUČIĆEVO PRIZNANJE	302
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	307
TKO JE KOČANOVA ‘KUMICA’ IZ AKADEMIJE?	307

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA	
JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	314
JOSIP PEČARIĆ, PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI	314
ŠEGEDIN: 'NEVJEROJATNO JE KOLIKO IMA	
HRVATA KOJI TAKO STRASNO MRZE SVOJ	
NAROD'	320
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM., 2020.	326
LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE	326
GOSTOVANJE NA AUSTRALSKOM RADIJU 3zzz	331
STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.	336
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE	
SLUGE U RH? 6.	336
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	342
PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ-MIOČEVIĆU	342
LIJEPO JE BITI REVIZIONIST	346
DRUKER, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM., 2020. .	350
JOŠ JEDAN PREDSEDNIK DRŽAVE –	
REVIZIONIST?	350
ANKICA TUĐMAN, ZAGREB, 2021.	355
VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ ...	355
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM. 2022. .	356
POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM JOŠ	
UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE DANAS ZOVU	356
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U	
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	366
PISMA MLADENA KOSTIĆA	366
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA,	
ZAGREB, 2022.	373
FUSNOTE ZA FAH IDIOTE	373
ZVONIMIR HODAK, EVO KAKO JE KLAN	
ŠERBEDŽIJA IZAŠAO IZ ORMARA, A KEKINU I	
NJEGOVIMA HLADNO PORUČUJEM 'UZALUD VAM	
TRUD SVIRAČI..'	375
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM,	
2022.	380
HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI	
OVAJ PLENKOVIĆEV 'NOŽ U LEĐA'?	380

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	387
KOČANU: DUGO NA TVOJE KRATKO	387
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. <i>BOJNA</i> "RAFAEL	
VITEZ BOBAN" U SPLITU	403
DROBILICA I PREDSTAVLJANJE KNJIGE O	
ŠIMUNIĆU	403
DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	412
HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO-	
NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU	
KOLONE	412
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	419
HODAK: 'DRUGOVI LJEVIČARI I JUGOFILI, SVI U	
LJEKARNE...'	419
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /	
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,	
2023.	425
KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I	
THOMPSON	425
PROŠLA JE 'NEZABORAVNA' 2021. GODINA. DA I	
HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI	433
DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO	
PORAZGOVARATI S PUPOVCEM	439
POLAKO I TIHO SE VRAĆA '91... ..	445
DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI	451
POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO	
TANKOM LEDU	457
HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI	
VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI	
GINULI UMJESTO NJIH'	463
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP	
ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	468
DROBILICA I PREDSTAVLJANJE KNJIGE O	
ŠIMUNIĆU	468
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP	
ŠIMUNIĆ 7.	470
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP	

ŠIMUNIĆ 9.	479
ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR?	
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	490
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP	
ŠIMUNIĆ 8.	490
SANJA I TERESA IVA DROBILICE,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	500
‘DROBILIČARI’	500
PETICIJA ZDS	514
'BUJICA' S PUNO IZNENAĐENJA	525
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM	
DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA	
LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU’”,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	531
PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I TUĐMANOVA	
BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD	
SMIJEHA, 2.	531
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	537
JOSIP PEČARIĆ, JOŠ FAH IDIOTA	537
ZVONIMIR HODAK, EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI	
NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE	
HISTORIJA HISTERIJE	540
REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO	
NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSJEDNIK HBK	
KOJA BUDALA!	553
ZVONIMIR HODAK, IMAO SAM ZANIMLJIV	
PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI	
DA POKUŠAM SAM	562
DR. SC. ANTE NAZOR, DRAGOVOLJAC.COM.,	
2025.	568
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.	568
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ	
THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	575
ZVONIMIR HODAK, HRVATSKA JE POLITIČKA	
LUDNICA: PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE	
I JEZIVA	575
EVO KAKO THOMPSON UČI NAŠE SKOLARCE	
ONO ŠTO IH NE UČE U ŠKOLI	582

J. PEČARIĆ, Z. HODAK, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I THOMPSON / PROF: DR: SC: HRVOJE KLASIĆ	584
UVOD	584

IVO DROBILICA NA PEČARIĆEVOM FACEBOOKU	591
PAVKOVIĆ: PROVALA GODINE – GOLDSTEIN MISLI DA ĆE NJEGOVE KNJIGE NADŽIVJETI THOMPSONA	591
RUKOMETASI OD “BOJNE ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”. 2.	594
ŠARIĆ: TRIJUMVIRAT PARTIZANSKE REPUBLIKE GOLDSTEIN – KLASIĆ – JAKOVINA OPET JAŠE!	595

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	 601
ZVONIMIR HODAK – ŽIVOTOPIS	606

UVOD

O ulozi 'istoričara' Hrvoja Klasića objavili smo knjigu: J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>
https://narod.hr/vjera-i-kultura/pecaric-i-hodak-izdali-knjigu-o-hrvoju-klasicu-smijesni-istoricar-i-thompson?fbclid=IwY2xjawNVrGJleHRuA2FlbQIxMQABHlGlu msZSiplOLqwm-mvPQvekkgGmeA_6dBPchONGw1ZPVXlixwfsN4AAZgw_aem_gIpMCi-NtcktVZnoM-kt9g

Ali mnogo prije njega u napadima na hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona i na njegovu legendarnu pjesmu 'Bojna Čavoglava', koja jeledila krv u venama agresora u fašističkoj agresiji na Hrvatsku, bili su otac i sin Goldstein. Obojica 'istoričari' od kojih je tata Slavko poznat kao amater s - kako kažu - završenom srednjom školom, a sin Ivo, koji je redoviti profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, je danas čuven po svom glupavom 'otkriću' drobilice kostiju u Jasenovcu, pa je danas u zemlji i van nje poznat kao Ivo Drobilica.

Sastavni dio ovog Uvoda su dva razgovora sa prvim autorom i jedan tekst poznatog publiciste branitelja Mladena Pavkovića.

Glavni dio knjige su tekstovi iz mojih knjiga u kojima se spominju jedan ili oba Goldsteina i Thompson, a kako je u njima puno tekstov u kojima se spominje ili ih je napisao drugi autor on je kao i u spomenutoj knjizi također autor ove knjige.

Na kraju su dani i neki tekstovi sa facebooka prvog autora.

SAM BOG NAM JE POSLAO THOMPSONA

RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM O THOMPSONU I NJEGOVOJ VELIČINI

23. kolovoza, 2025.

Otkako je Marko Perković Thompson najavio veliki koncert na zagrebačkom Hipodromu, pa sve do danas, ne stišava se bura oko najboljeg i najpopularnijeg hrvatskog domoljubnog pjevača. Oni s tzv. lijeve strane ne mogu mu oprostiti uspjeh i uspjehe koji postiže, pa u želji da se omalovaži i marginalizira nešto što se ne može, izmišljaju svašta, a najviše da je „ustaški“ pjevač i da želi vratiti hrvatsku državu u NDH. S druge pak strane na Thompsonovim koncertima sve je puno mladih, koji od prvih taktova zajedno s njim pjevaju sve njegove pjesme o obitelji, Domovini i Bogu! Akademik Josip Pečarić živo prati ono što se događa sa i oko ovog domoljubnog skladatelja i pjevača, pa smo ga zamolili da kroz razgovor kaže sve što se ima reći na ovu temu. Kao prvo, pitali smo ga: je li, po njemu, poklič „Za dom spremni“ među najvećim hrvatskim problemima, kad nema dana, a da se netko ne „očеше“ uz njega?

Da u smislu da svjetski moćnici koji nisu bili za neovisnu Hrvatsku i koji su podržavali ili sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku to koriste da bi povezali veličanstveni Domovinski rat i NDH. Da se

ne bi govorilo o njihovoj ulozi u srpskom fašizmu s jedne strane, a s druge da postignu ono što nisu uspjeli fašističkom agresijom u miru. Naime to je davno opisao kineski ratnik i Filozof Sun Tsu govoreći kako je najbolje pobijediti bez rata tako da iskoristiš 'najogavnije ljude' iz protivničke zemlje i pomoću njih pobijediš. S obzirom da Sun Tzu nije imao hrvatski primjer kada je neka zemlja bila prvo razoružana i potom napadnuta da bi na kraju pobijedila da bi sam Slobodan Milošević nazvao svoje borce zečevima i tek tada su se iskoristili takvi ljudi u RH od strane svjetskih moćnika mislim da nije prikladno koristiti samo riječ 'najogavniji' već o njima treba govoriti kao o 'najogavnijima među najogavnijima'.

Njima tj. najogavnijima među najogavnijima je napad na ZDS trebao da kao i Srbi povežu Domovinski rat s NDH i time prisile narod da povjeruju da su partizani i zvijezda petokraka važnija za postojanje RH od branitelja koji su s tim pozdravom stvarali. A sjetimo se Srbi su u svojim službenim dokumentima nazivali branitelje ustašama. Nazivali su i hrvatsku državu Tuđmanovom ustaškom državom. Zar se slično ne ponašaju i najogavniji među najogavnijima? I kad su pomislili da su uspjeli dogodio im se Hipodrom i pola milijuna Hrvata ili za njih još stravičnije POLA MILIJUNA PONOSNIH HRVATA.

Nu, u svezi toga, baš se i ne javlja puno hrvatskih intelektualaca, kao, prate, a ne bi se htjeli javno izjašnjavati...

Teško je mnogima izjašnjavati se kada se sve vlasti poslije Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana ponašaju kao da prije svega brinu što će reći o njima oni svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku i koji su inicirali/ pomagali/sudjelovali u fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Domaćim političarima su pokazali kako se moraju ponašati svojim nedolaskom na sprovod Utemeljitelja RH. Teško se neki intelektualac može nametnuti u takvim okolnostima i u takvoj zemlji gdje vlast sprovodi politiku poraženog agresora. Ali mogu izuzetni pojedinci koji ne ovise od sustava u RH kao na primjer veliki sportaši ili jedan jedinstveni Marko Perković Thompson. On je svojim pjesmama govorio u ime cijelog naroda. Najogavniji među najogavnijima su ga sve više i više mrzili i napadali, a narod je šutio i obožavao ga. Politikom kuhane žabe i šutnjom naroda vjerovali su

da su slomili hrvatski narod i uzeli mu dušu i onda im se desio Hipodrom i prodaja pola milijuna karata za taj koncert što nikada nikome nije uspjelo. Zato su sada poludjeli u toj svojoj mržnji. Meni je razumljivo – prihvatiš biti najogavniji među najogavnijima i poslije 25 godina shvatiš da su Hrvati i dalje ponosan narod. Smiješni su kada napadaju HOS-ovce, a svaka bi se zemlja ponosila da može ispričati priču o HOS-ovcima u Dubrovniku, Škabrnji, Vukovaru itd. Ili nešto najveličanstvenije o HOS-ovoj štafeti smrti. Pitajte naše ljude i vidjet ćete da mnogi ne znaju ništa o HOS-ovoj štafeti smrti. A ne zaboravimo i Thompson je HOS-ovac. Proslavila ga je legendarna pjesma 'Bojna Čavoglave'. Ona je postala himna svim narodima koji su izloženi agresiji. Oni je pjevaju, a najogavniji među najogavnijima su ga tužili zbog nje. Jadnici. Moraju slušati gazde iz svijeta, koji su htjeli Hrvatsku i dalje kao dio Velike Srbije tj. Jugoslavije, pa i danas političari moraju slušati jednog Pupovca. Doista smiješno jer su naši branitelji od srpske vojske napravili zečeve. Zato ja za najogavnije među najogavnijima volim koristiti i naziv Srpske sluge.

A kako se Vaše pitanje odnosi na hrvatske intelektualce kao što znate mnogi su bili svjesni Thompsonove uloge u očuvanju ponosa hrvatskog naroda i svo vrijeme su mu davali potporu. Sjetimo se samo kako je veliku podršku Thompsonu davao veliki hrvatski književnik akademik Ivan Aralica. Napisao sam više knjiga o takvim istaknutim intelektualcima i jedna od njih „Akademik Ivan Aralica i Thompson“, dragovoljac.com.“ a jedna je o Vama.

A kad sam već spomenuo 'Bojnu' kao himnu. Postoje i druge pjesme koje naši ljudi doživljavaju kao himne, a ako se ne varam i Vi ste najnoviji hit AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO predložili za himnu.

TAKO JE NASTALA POPULARNA PJESMA

Istina. Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.) predložila je Udrugama proizašlim iz hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, da prihvate pjesmu „Ako ne znaš šta je bilo“, u interpretaciji Marka Perkovića Thompsona i Hrvatskih ruža, kao svoju (ne)službenu himnu, koja bi se izvodila nakon intoniranja Lijepe naše domovine....

Kao znanstvenik znam koliko je važno pitanje autorstva. Kada sam slušao Nenada Ninčevića o značajnoj ulozi samog Thompsona u

stvaranju pjesme „Ako ne znaš šta je bilo“, iskoristio sam naše prijateljstvo i pitao ga o tome.

Marko mi je ispričao kako je dobio od Nena – kako ga on zove - tekst i radio je par dana. Morao je prvo osmisлити melodiju i prilagoditi tekst toj melodiji. To je dosta složen proces, kaže mi Marko, da bi konačno pjesma imala glavu i rep. Napravio je na gitari cijelu kompoziciju potom na jednoj aplikaciji svoga mobitela ugradio aranžman tako da bi odsvirao sve instrumente i otpjevao glavni vokal i prateće vokale...i sve to prvo za potrebe demo snimke. Zatim je takvu demo snimku odnio u studio i tako po njoj posložio pjesmu. Njegov tonac Febo je pjesmu miksao a Marko sam je na kraju i producirao.

Sve je trajalo oko dva do tri tjedna i nije to mali posao da bi Marko zanemario i da bi netko to ignorirao rad svih koji su u tome sudjelovali. Konačno, kaže mi Marko, ako netko želi znati podatke tko je radio na pjesmi može otići na YouTube i ispod pjesme vidjeti te podatke o tome tko je na njoj radio. Kaže mi dalje Marko: „Volim surađivati i sa Nenom i drugima ali volim uvijek naglasiti i svoje suradnike jer su uistinu pomogli da pjesma dobro zazvuči.“

To mi je bilo jako drago čuti jer i sam uvijek stavim kao koautore i one koji su mi ukazali na neki znanstveni rad po kome sam sa svojim suradnicima napravi i objavio naš rad na tome. Iz jednostavnog razloga što bez njih tih radova ne bi bilo.

Za Thompsona ste davno tvrdili da je 'najznačajniji živući Hrvat'.

Da na to me je prošle godine podsjetio veliki hrvatski kolumnist Joško Čelan koji je u više navrata to i ranije spominjao. Zato sam prošle godine i napisao knjigu o tome koja je dostupna na portalu dragovoljac.com. Danas poslije Hipodroma mnoge izjave poznatih ljudi na drugačiji način kažu to isto. Pri tome bih posebno izdvojio izjavu podpredsjednika Vlade RH Ivana Anušića:

„HRVATSKA I EUROPA TREBAJU POČIVATI NA VRIJEDNOSTIMA KOJE JE THOMPSON JASNO DEFINIRAO“. Zar to ne govori da je Thompson doista najznačajniji živući Hrvat?

A, što kažu Vaše kolege u HAZU? Ima li tamo nekog osim Vas da ima neko svoje mišljenje o svemu tome? Čini se da članovi HAZU

relativno mnogo raspravljaju, ali o temama koje prije svega nisu interesantne za tzv. široku publiku...

Mnogi akademici koji su domoljubi vole Thompsona jer su svjesni njegovog značaja za Hrvatsku. Na primjer pogledajte samo kako se moj matematičar akademik Andrej Dujella, čije monografije hvale u cijelom svijetu, pohvalio na svom facebooku svojom slikom s koncerta na Hipodromu.

Inače od akademika se ne može očekivati da se često jave i govore o svemu. Oni su birani kao najizvrsniji u svom narodu u oblastima kojima se bave. A to su razne oblasti znanosti i umjetnosti. Pa ne znaju mene u RH po matematici. A u svijetu za mene kažu da sam KING OF INEQUALITIES dakle kralj u području mog rada u matematici, pa čak i da je moja oblast (teorija matematičkih nejednakosti) 'moje kraljevstvo'.

Recimo Vi ste bili jedan od rijetkih koji mi je prošle godine dao podršku kada sam zaustavio izbor kandidata koji je čim je postao ravnatelj instituta za povijest u Slavonskom Brodu uklonio bistu Franje Tuđmana Utemeljitelja RH koji je u HAZU izabran za akademika kao povjesničar. Prije Izborne skupština javno me je podržao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić i ne samo podržao već je tog kandidata nazvao: 'Povjesničar – Uklanjalatelj'. Kao što znate tada je na Izornoj skupštini u tajnom glasovanju moj prijedlog podržala većina akademika i time potvrdila da je HAZU doista hrvatska akademija.

Akademik Ivica Kostović koji je bio i ministar znanosti u Tuđmanovo vrijeme nazvao je čudom to što sam dva puta zaustavio izbor povjesničara iako su to bili prijedlozi razreda u kojem su stručnjaci i iz povijesti, a znate da se u svakom razredu biraju oni koji bi trebali biti najbolji u tim oblastima. Također je rekao kako se time pokazalo kako u Akademiji većina voli Hrvatsku državu'. Zato su mnoge i tako pogodile riječi velikog Zlatka Dalića: „Glasna manjina koja nas stalno vrijeđa – ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se mladost ponovno probudila i na to sam ponosan.“

Jednostavno rečeno SVE ŠTO VRIJEDI U RH, pa i u Akademiji, mora biti uz Thompsona. Gledam jednog komentatora koncerta iz vani, koji se oduševio samom spoznajom da Thompsona prati i voli

Luka Modrić. A slušajući pjesmu Geni kameni za koju je imao i prijevod konstatirao je Kako je sam Bog nama poslao Thompsona.

SVJEDOCI SU MU BILI SUPRUGA I KĆERKA

Nego, Vi ste već nekoliko knjiga tekstova objavili o Ivi Goldsteinu, pa – „ništa“. Taj i takvi nakon svih kritika kao da još više uzlijeću... Očito znate da je prvi takav slučaj u HAZU bio on. Nije me tužio sudu te 2012. nego prije nekoliko godina i svjedokinje su mu bile supruga i kćerka. Kćerka je tada rekla nešto takvo da ću se tome smijati do kraja života:

„Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.“

A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.

Ne znam koliko može i u Akademiji biti neintelligentnih ljudi koji poslije Goldsteinovog smiješnog 'znanstvenog otkrića' drobilice u Jasenovcu, kad je u svijetu postao poznat kao IVO DROBILICA, nisu shvatili koliko sam tada pomogao Akademiji. Jer tim izborom bi HAZU doista postala Akademija redikula, kako je tvrdio poznati povjesničar i u Tuđmanovo vrijeme Tuđmanov suradnik i ravnatelj HIP-a pok. dr. sc. Mirko Valentić:

„Prijetelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijsao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom

duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula.“

Dr. Valentić me je još 1998. pozvao da ja odgovorim na knjigu osnivača i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“ poslije koje smo imali razgovor Bulajić i ja na Radiju Slobodna Europa (Prag) kada je on ispao smiješan, pa je nesretnik napisao novu knjigu u kojoj je za Cohenovu i tu moju knjigu tvrdio da su najantisrpskije knjige ikada i u kojoj je pisao o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN-PEČARIĆ. Najveće pohvale za taj moj rad, ali i danas se boje to spomenuti u RH.

S dr. Valentić je bio i peti potpisnik PETICIJE ZDS iz 2015. Poslije dva akademika i dva biskupa.

Prije svakih izbora javljaju se pojedinci, kao „desno orijentirani“. A kad prođu izbori gotovo ih nigdje nema, pa ispada da je njima jedino do vlasti i slasti!

Da, meni je znalo biti smiješno kada su se neki slagali sa mnom, ali pred izbore bi me uvjeravali da je vlast ok. Kada ne bi dobili ono čemu su se nadali, opet sam im ja bio u pravu.

Ima li, po Vama, gospodine Pečariću, u Hrvatskoj „zabranjenih“ pisaca i „zabranjenih“ tema?

Mislim da je to jasno iz ovoga o čemu sam govorio, ali odgovorit ću pitanjem s obzirom da sam ponosan da sam branio Tuđmana knjigom koju je Bulajić nazvao najantisrpskom i pisao o ideologiji genocida Cohen Pečarić, pa sam ja nedavno sve svoje članke skupio u poveliku

knjigu o tome: Znete li je li se itko drugi u RH usudio napisati i jednu jedinu riječ o toj 'ideologiji genocida' od 1999. do danas?

OSVEĆIVALI SU SE I ČLANOVIMA OBITELJI

Ne sjećamo se kad smo Vas, primjerice, gledali u nekoj tv emisiji, pa ni na onim lokalnim televizijama...

Kako da se usude pozvati nekoga za kojeg ravnatelj Muzeja genocida u Beogradu tvrdi da je napisao takvu knjigu? A da ne spominjem to što su neka otvorena pisma potpisivali mnogi intelektualci. Da ne nabrajam biskupe, akademike, sveučilišne profesore, znanstvenike, književnike, umjetnike....

A zbog Peticije ZDS iz 2015. svetili su se čak i članovima moje obitelji.

Ali kada vidimo kakve sve 'intelektualci i intelektualke' gledamo danas na (ne)hrvatskim televizijama u RH, moraš biti sretan da me ne ubrajaju u takve. Neka njima Vučićevih vučica i sličnih. Postat će i televizije hrvatske. Thompson im je svašta 'zakuhao'.

Koliko svake godine objavite znanstvenih radova, koliko ste ih objavili samo ove godine?

Na prošlogodišnjim listama 2% najznačajnijih znanstvenika Sveučilišta iz Stanforda bio sam još uvijek i na listi za cijelu karijeru i na listi za prethodnu godinu. Na onoj prvoj imam uvjerljivo najviše radova od nešto više od 100 znanstvenika iz RH, ali meni je mnogo važnije osim onoga 'King of Inequalities' to što su mi kolege iz svijeta još 2002. javili da sam među 10 matematičara po broju objavljenih radova iz matematike u povijesti matematike. Tada je bilo 500 znanstvenih radova, a danas preko 1300. A rijetko tko se može pohvaliti da su tri njegova doktoranda došli na te liste Sveučilišta iz Stanforda.

Što mislite o zastupnicima u Hrvatskom saboru, o njihovim raspravama?

Ne pratim ih. Mnogi od njih i ne pripadaju u nešto što u nazivu ima pridjev „Hrvatski“.

A što kažete na ono što se trenutačno događa na ulicama susjedne Srbije? Neki kažu-to se nas ne tiče!?

Ne vidim zašto bi me to interesiralo jer je odnos prema RH kod većine isti. Rijetki su svjesni činjenice da su oni izvršili agresiju na Hrvatsku, ali to im i ne mogu zamjeriti kada u RH imamo najogavnije među najogavnijima koji su i dalje srpske sluge. A to sam već objasnio.

Zapravo mogli bi čak reći da su u pravu. Naime ne možemo nazvati ratom kada jednu stranu razoružate i pošaljete na nju navodno treću/četvrtu armiju u Europi. To je klanje u kojem im je nedostajalo samo salata kako su pjevali Miloševiću.

A rat je doista počeo 1995. kada smo i mi imali vojsku, i brzo je završio na srpski način – POBJEGOŠE KAO ZEČEVI. Tražio sam od Hrvatskog sabora da uz Dan pobjede proglase i 'Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba' kako je sam Milošević i objasnio 'Oluju', ali godinama nisam dobio nikakav odgovor. Valjda su ljubomorni na Miloševića jer je on to rekao, a ovi naši se ne usude da im se gazde ne naljute, rekao je akademik Josip Pečarić.

RAZGOVARAO: MLADEN PAVKOVIĆ

<https://www.hia.com.hr/izdvojeno/intervjui/item/46279-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-fenomen-u-zvanom-thompson>
<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini>
https://bezcenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini/?fbclid=IwY2xjawMVNjNleHRuA2FlbQlXMAbicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5edFrt0wCsffWwu58SBDyEPYsa3NqQuOEBbf0eKuzl6Beg1uyYh40QrBrFkw_aem_SIWMueTTaS-4VeGdQboQpQ
https://cronika.hr/istaknuto/2025/akademik-josip-pecaric-u-intervjuu-mladenu-pavkovicu-thompson-je-najznacajniji-zivuci-hrvat/?fbclid=IwY2xjawMVbu5leHRuA2FlbQlXMAbicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR4AkUsVRNjoPWzG0IPS0c2DA_r1IV49LkY0FJdkrX-3503SLYgp6HnH-IP4Q_aem_tgnIEvwCnxegJasFCMHnXw

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/44790-razgovor-mladena-pavkovic-a-s-akademikom-josipom-pecaricem-o-thompsonu-i-njegovoj-velicini>
<https://www.tjedno.hr/sam-bog-nam-je-poslao-thompsona/>

GOLDSTEIN JE ZASLUŽIO PRIZNANJE ZA RATNE IZMIŠLJOTINE...

22 rujna, 2025

ByMladen Pavković

Kontraverzni povjesničar Ivo Goldstein ljetos je objavio knjigu „Hrvatska u Drugom svjetskom ratu 1941.-1945.“, koju su jedino pohvalili isti ili slični kakav je i on. Čak mu je na jedno predstavljanje došao i Zoran Milanović, predsjednik RH, koji inače ne dolazi na slične tribine hrvatskih branitelja. Sada je „drobilica“, kako ga često naziva i akademik Josip Pečarić, dao i opširan intervju jednom portalu, gdje je ponovio sve i svakakve misli i zapažanja, za koje bi da je student vrlo brzo propao na ispitu.

Činjenica je da je Hrvatska postojala sve do 1990. godine, ali kakva? Goldstein tvrdi da je današnja samostalna Hrvatska nastala nakon Drugog zasjedanja AVNOJ-a u Jajcu. Dakle, nije današnja, već – komunistička. Da su Hrvati bili zadovoljni ovom njegovom Hrvatskom nikada ne bi došlo do rata, niti bi za današnju Hrvatsku izginulo oko 15 tisuća ljudi! To on ne razumije ili se pravi blesav.

U ovom intervjuu, ovaj znanstvenik sa zvijezdom u srcu, poglavito je ocrnio nadbiskupa bl. Alojzija Stepinca, koji je, kaže, izjavio da je Jasenovac „sramotna ljaga na tijelu NDH“, ali da se nadbiskup nije

zapitao „kakav je karakter te države koja je proizvela Jasenovac“, iako je o tome bio detaljno informiran.

Stepinca su Titovi partizani i mučitelji progonili sve do smrti, a i optužili ga i okrutno sudili, i zatvarali, dok se to ne može reći ni za jednog partizanskog ili komunističkog zločinca, jer čak ni do danas ni jedan komunista ni partizan nije sjeo na optuženičku klupu.

Pored toga, Županijski sud u Zagrebu poništio je 22. srpnja 2016. presudu kojom je Stepinac bio proglašen krivim.

„Zbog svih utvrđenih povreda priznatih načela pravne države i demokratskog društva, prihvaćena je revizija i poništena je presuda Vrhovnog suda Narodne Republike Hrvatske (to je ona Hrvatska za koju se još uvijek zalaže Goldstein, op.a.) u Zagrebu od 11. listopada 1946., broj Stup. 6/1946., a posljedica takve odluke je da se dr. Alojzije Stepinac ima smatrati neosuđivanim i nevinom osobom“, piše u obrazloženju pravomoćne presude Županijskog suda u Zagrebu.

Ovaj tzv. „papirnati“ znanstvenik očito ovo ne uvažava, niti o tome uči studente, već ga i dalje melje po svome, uz pljesak i odobravanje istih ili sličnih, koji su se već namnožili poput mušica na govedima. Inače, kad priča i piše o NDH, to ne da nema veze s vezom, jer se kod njega iznošene tvrdnje uglavnom ne temelje na povijesnim izvorima, već su više plod njegove mašte, pa bi stoga, ako zbog ničega drugoga trebalo mu udijeliti prestižnu nagradu i priznanje, kako je netko lijepo napisao, za pustolovne ili ratne izmišljotine.

Ovaj žalosni i jadni nesuđeni akademik, kojeg je već u više navrata pošteno ismijao i Josip Pečarić, oko sebe i dalje vidi samo ustaše i opasnost od fašizma. A s druge pak strane slobodno i bez problema šeće Hrvatskom i uživa u „pet minuta“ svoje slave. Kaže:

„Upali smo u nacionalistički limb iz kojeg ćemo se reško izvući“

Taj nacionaliste, fašiste, ustaše i slične vidi prije svega u mladima, onima koji posjećuju mega domoljubne koncerte Marka Perkovića Thompsona. Nije mu dobro u Hrvatskoj, ali ipak je ostao ovdje živjeti i raditi.

Jedno vrijeme, da ti pamet stane, bio je i veleposlanik u Parizu, kad mu je navodno slika maršala Tita, koja je visjela na zidu u njegovoj radnoj sobi, slučajno pala i umalo mu razbila glavu. Neki su to protumačili kao da mu je „najdraži vođa“ poručio da se prestane

baviti onim što ne zna, već da se okrene srednjem vijeku, kojeg je studirao, i o kojem bez problema može mazati, lagati i farbati kako mu se prohtje.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata⁹¹.(UHBDR⁹¹.)

https://crodex.net/mladen-pavkovic-goldstein-je-zasluzio-priznanje-za-ratne-izmisljotine/?fbclid=IwY2xjawNF5RRleHRuA2FlbQIxMQABHrjd6J90S8_BgdF9-kOshRHsgQ1vIDRBZkG9TC4_I2FkLYZn2VlyDyJLwUKv_aem_C1wT3W9uIRUB3-7ExHzOCA
https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/45186-mladen-pavkovic-goldstein-je-zasluzio-priznanje-za-ratne-izmisljotine/?fbclid=IwY2xjawNF5YhleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7lvhb_mkkOlefz1xOyU3pT4fx70xjPBhvQVcup4bxOUk04XsxQ2H9PLImGvw_aem_Bngh2qlE2xBHaxN5qeLjJQ
<https://bezcenzure.hr/vlad/goldstein-je-zasluzio-priznanje-za-ratne-izmisljotine/>
https://hrvatskonebo.org/2025/09/21/historiografski-supermen-ivo-goldstein-govori-da-je-hrvatska-u-nacionalistickom-i-izolacionistickom-limbu-a-o-jugoslavenskom-paklu-suti/?fbclid=IwY2xjawNF5TVleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR4J6edT1q9D8t3Bk1NuBvB3IjMJ5a5Z4FcCSgtrRbff97_HUyCwjCI_Xh8Zow_aem_5hIEuX7Np7nrdfYmX4TSwA
https://www.tjedno.hr/pavkovic-ivo-drobilica-nastavlja-drobiti/?fbclid=IwY2xjawNF5ORleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7ZVPB3zJc9Xl6dF9dSCq5oB1kmKHaZC85sbbXlTr5Zz0_TZ3Km8F21RpleBw_aem_jNghQvQ5-z3IKk4LzLMNow

Josip Pečarić

26. rujna ·

Danas u 7DNEVNO str.18-21.

Ispovijest akademika i znanstvenika opčinjenog Thomsonovim fenomenom, o kojem je napisao desetak knjiga

MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT

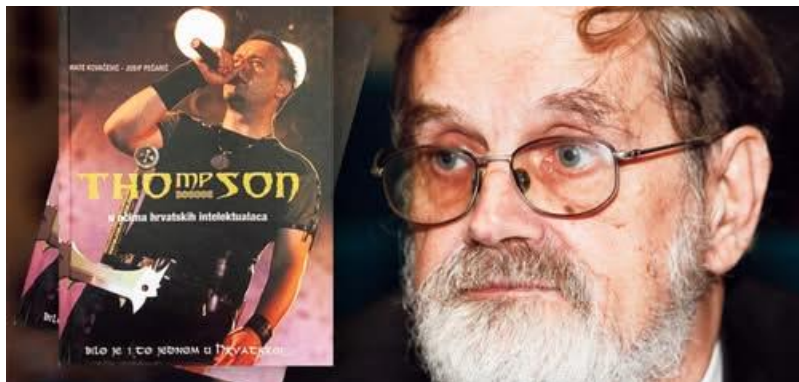
Ne bih rekao da je lider desnice jer nije zainteresiran za sudjelovanje u politici

Josip Pečarić, akademik i naš najplodniji znanstvenik, jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti,, u javnosti uvijek izaziva različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova
Razgovara: Tomislav KUKEC

Josip Pečarić

<https://www.dnevno.hr/.../akademik-opcinjen-thompsonovim.../>

DNEVNO.HR

Akademik opčinjen Thompsonovim fenomenom: 'Marko Perković najvažniji je živući Hrvat' - Dnevno.hr

Andelko Kačunko

VELIKA AKADEMIKOVA RAZČLAMBA FENOMENA M. P. THOMPSON...

Potrudite se, nećete požaliti ako - u tiskanom tjedniku 7Dnevno ili na internetu - pronađete i pročitate veliki intervju Josipa Pečarića o MPT-u. Riječ je zapravo o mnogo široj temi ili više tema važnih za Hrvatski narod i hrvatsko društvo, čiji je MPT "simbol"...

JOSIP PEČARIĆ

+

UGLEDNI AKADEMIK IMA TEORIJU KOJA ĆE ZAPANJITI MNOGE: ‘THOMPSON JE NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI HRVAT’

Autor: Tomislav Kukec/7dnevnoPetak, 03. listopada 2025.

Akademik **Josip Pečarić** jedan je od onih koji u javnosti izazivaju različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova. Mnogima je zbog toga teško povjerovati da je riječ o jednom od naših najplodnijih znanstvenika, vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti, a među brojnim priznanjima koja ponosno nosi jest i odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Nevjerojatno zvuči da je ovaj znanstvenik rodom iz Kotora, koji je već četvrt stoljeća član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 2016. dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti,

dosad objavio više od 1300 znanstvenih radova, odnosno ukupno 1694 publikacije i oko 25.000 citata u drugim znanstvenim radovima te napisao oko 200 publicističkih knjiga.

Proteklih je godina posebno opčinjen fenomenom i kontroverzijama koje izaziva **Marko Perković Thompson**, a posljednju knjigu posvetio je poznatom novinaru i kolumnistu **Tihomiru Dujmoviću**. U razgovoru akademik Pečarić, u svom stilu koji nije za svakoga, ali je svakako upečatljiv, tumači recentna zbivanja na političkoj sceni koja je uzburkana “tompsonizacijom” Hrvatske.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

*** Izdali ste novu knjigu “Tihomir Dujmović i Thompson”. O čemu je u njoj riječ i zašto ste, uz Thompsona, baš Dujmovića odabrali za svoju publikaciju?**

U nizu mojih knjiga o Thompsonu, a posebno u seriji knjiga u kojima su tekstovi iz mojih knjiga o Thompsonu i nekim poznatim Hrvatima koji su se zalagali za njega, ova je doista posebna. Naime, Tihomir Dujmović jedan je od najvećih hrvatskih kolumnista, a i sam je, poput Thompsona, imao velike probleme,

nevjerojatnih 14 otkaza, zbog svojih domoljubnih tekstova. Zato je prirodno da je pisao i o napadima na Thompsona. Zato sam i njega spominjao u tekstovima u svojim knjigama ili sam davao cijele njegove tekstove, pa je logično bilo da takvih tekstova ima dovoljno da se sakupe u jednu knjigu, tj. da se nastavi niz ovakvih knjiga.

*** Koja vam je to po redu knjiga koja se bavi Thompsonom? Odakle toliki interes za jednog pjevača?**

Njega je izabrala vlast, a ja sam samo to prihvatio. Naime, kada nekoga puno napadaju u medijima i na druge načine, jasno je da on smeta vlastima i njihovim medijima. A ako vlast i mediji ne rade u interesu svoga naroda, jasno je da onaj koga napadaju jako dobro radi za svoj narod, pa su zapravo vlast i njihovi mediji ponajbolji pokazatelj tko su to izuzetni Hrvati. A Thompsonove pjesme ponajbolje su govorile što se u Hrvatskoj dogodilo 2000. Na primjer, što govore riječi: “Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima, a već sutra pobjednike sude, prodaše ih za Judine škode”? Njegove su pjesme pokazivale da su političari razumjeli da svjetski moćnici nisu odustali od svojih nauma kada su podržavali/inicirali/sudjelovali u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na RH. To su jasno pokazali kada nisu došli na sprovod utemeljitelju Hrvatske, akademiku Franji Tuđmanu.

Prvi koji je napisao tekst o takvom odnosu vlasti prema Thompsonu bio je don Anđelko Kačunko, upozoravajući na “tompsonofobiju” još 2002. Vlast je sljedeće godine, kada su rukometaši postali svjetski prvaci, pokazala da je Thompson bio u pravu. Naime, zabranili su njegov nastup na dočeku u Zagrebu. Ali političari ne razumiju da su oni na svojim pozicijama zbog nekakve pripadnosti, a sportaši su postigli svjetske rezultate zahvaljujući svojim vrijednostima. Tako su svjetski prvaci tada ipak doveli Thompsona. Napali su tada Thompsona zbog “Bojne Čavoglave”, ali je tada glavni napad bio na Ivicu Kostelića, pa je moj tekst bio u obranu i njih i drugih poznatih Hrvata koji su im smetali zbog iskazivanja domoljublja. Sljedeći veliki udar na Thompsona bio je 2008., kada je imao veliki koncert na trgu i kada su se – kao slučajno – pojavile tri ustaške kape među 130.000 posjetitelja.

Očito “strašan” ustašluk i počela je hajka na Thompsona. Doista strašno, ogromnih troje ustaša na tako mali broj ljudi. Hajkaše – vaše kolege po medijima i druge – nisu poslali psihijatrima, već je napadnut Thompson. Uslijedila je zabrana nastupa u Puli. Tada sam odgovorio trima pismima, pa je nastala i knjiga (M. Kovačević i J. Pečarić, “Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – bilo je i to jednom u Hrvatskoj”, Fortuna, Zagreb, 2008.) u kojoj je svoje tekstove podrške Thompsonu napisao niz hrvatskih intelektualaca. Nakon toga se u Srbiji pojavio Memorandum SANU-a 2. koji je nastao kako bi se preokrenuli rezultati Domovinskog rata, dakle radi ostvarenja na drugačiji način onoga što žele svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku. A Thompson im je počeo organizirati proslave Dana pobjede u Čavoglavama na koje je dolazilo više Hrvata nego u Knin. Hajka se na Thompsona nastavila i otud i moja knjiga takvog naslova 2012.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Zašto je memorandum SANU-a koji spominjete važan u ovom kontekstu?**

Prema tom memorandumu glavni je razlog za napad trebao biti pozdrav “Za dom spremni”, jer tako mogu povezati Domovinski rat i NDH, što se radilo tijekom cijelog rata i nakon njega. Otud slučaj napada na Josipa Šimunića, a 2015. i na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata, “Bojnu Čavoglave”. Tada smo reagirali s peticijom ZDS jer su pokrenuli i tužbu protiv Thompsona zato što je pjevao tu legendarnu pjesmu koja počinje pozdravom “Za dom spremni”. Uz mene, prvi potpisnici bila su dva biskupa, dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, te još jedan akademik, Stanko Popović, a peti potpisnik bio je ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanova vremena i Tuđmanov suradnik, povjesničar dr. sc. Mirko Valentić. To nije značilo ništa tadašnjoj predsjednici, niti ju je spriječilo da nas napadne. Pozvali su Thompsona u Knin pa ga tužili...

Usljedila je i knjiga o peticiji, ali i o pismu podrške autorima knjige o Jasenovcu. Laži o Jasenovcu (uz one o Stepincu) sve su vrijeme bile osnova za dokazivanje navodne genocidnosti hrvatskog naroda. Usljedile su knjige: “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’” 2017. na 312 stranica, iste godine “Thompson – pjesmom za Hrvatsku” na 409 stranica, a dvije godine poslije “Predsjednica i ‘Za dom spremni’”, na 214 stranica te “Josip Šimunić i ‘Za dom spremni’” na 362 stranice, dok sam 2022. napisao 404 stranice knjige “Bojna Čavoglave: Thompsonofobija”. Ta je knjiga nastala pošto je Thomson dobio spor te je oslobođen na Visokom prekršajnom sudu zbog pjevanja “Bojne” u Kninu 2015. Tada se toj presudi suprotstavio predsjednik Ustavnog suda pa sam ga ismijao tekstem koji je objavljen na nizu portala. Tu spada i knjiga: “Matematika, pjesme i nogomet” iz 2018., koju sam zapravo trebao nazvati “Akademik, Thompson i Vatreni”. U njoj sam dao tekstove o tome kako sam upozoravao da će im se na dočeku nogometaša iz Rusije dogoditi nešto slično onome što se dogodilo 2003. s rukometašima.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Kako gledate na činjenicu da je Marko Perković Thompson na Hipodromu okupio pola milijuna ljudi, a potom organizirao i zavidan spektakl u Sinju...**

Nije ih samo okupio, jer su svi oni kupili ulaznice koje su planule za koncert u Zagrebu u neka dva dana, i to nijednom pjevaču na svijetu nikada nije uspjelo. To je pokazalo da je hrvatskom narodu dozlogrdilo služenje svjetskim moćnicima koji u miru ostvaruju ono što srpskom fašističkom agresijom nisu uspjeli u ratu. Dobar dio u vlasti i oporbi mislio je da su politikom “kuhane žabe” uspjeli ostvariti te želje svojih gazda, a onda je uslijedio šok. Posebno je strašno onima koji su iz raznih razloga služili takvoj politici, tj. politici “srpskog sveta”. Veliki kineski filozof i ratnik Sun Tzu u svom je djelu o umijeću ratovanja o takvim ljudima, tj. onima iz zemlje protivnika koji ti pomažu u pobjedi bez rata, govorio kao o “najogavnijim ljudima”. Ali u Hrvatskoj je to uslijedilo nakon veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu, u kojem je veliki, ali mizerni svijet kao “osigurao” pobjedu 3. ili 4. armije u Europi tako što su Hrvatsku razoružali i uveli joj embargo na uvoz oružja. Ali i

bez toga smo pobijedili i, da parafraziram Slobodana Miloševića (poslije Oluje), od takve armije napravili – armiju zečeva koji “begaju”. A služenje takvima nakon toga mnogo je gore od onoga o čemu je pisao Sun Tzu. Takvo što nije ni on mogao predvidjeti, zato za takve koristim naziv “najogavniji među najogavnijima”.

Ima puno Hrvata koji sve to vide, ali poznata je i hrvatska šutnja. Thompson im je pokazao da su većina. Zato su mnoge tako jako pogodile riječi velikog Zlatka Dalića: “Glasna manjina koja nas stalno vrijeđa ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se mladost ponovno probudila i na to sam ponosan.” I njegove riječi pokazuju zašto je Thompson uspio okupiti toliko pripadnika pobjedničkog naroda.

Jednostavno rečeno, sve što vrijedi u ovoj zemlji, pa i u Akademiji, mora biti uz Thompsona. Gledam jednog komentatora koncerta iz inozemstva koji se oduševio samom spoznajom da Thompsona prati i voli Luka Modrić. A slušajući pjesmu “Geni kameni”, za koju je imao i prijevod, konstatirao je kako nam je sam Bog poslao Thompsona. Manjini ostaje grčevita borba za zadržavanje privilegija. I to gledamo iz dana u dan. Uz otvoreno pokazivanje ogromne mržnje jer su postali svjesni da se ne mijenja samo cijeli svijet nego i Hrvatska.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Rekli ste, čini mi se u knjizi izdanoj lani, da je Thompson svojevrsan simbol države?**

Zapravo, moj točan naziv dan je u samom naslovu knjige: “Thompson – najznačajniji živući Hrvat”, koja je napisana kada je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan ponovio tu moju staru tvrdnju o Thompsonu nakon njegova povratka. Danas mnogi uviđaju koliko je Thompson bio u pravu pjevajući o istinskim vrednotama. I to je vjerojatno dovelo do uspjeha njegovih koncerata koje spominjete.

Tada su i predstavnici vlasti došli odati počast najvažnijem živućem Hrvatu. Posebno je značajno ono što je o Thompsonu govorio potpredsjednik Vlade Ivan Anušić, koji je i sam branitelj kao i Thompson. Zapravo je ukazao na Thompsonove poruke svijetu, kojih se nijedna vlada od 2000. godine nije pridržavala već su slijedile politiku svjetskih moćnika. Tako je Thompsonova borba neka vrsta hrvatske priče o Davidu i Golijatu. Naravno, mnogi u svijetu nisu bili sretni zbog Thompsonovih poruka, a posebno o tim “europskim vrijednostima” koje je on definirao, a o kojima je govorio Anušić: “Hrvatska i Europa trebaju počivati na vrijednostima koje je Thompson jasno definirao.”

I biskupi sve češće komentiraju, pa krčki biskup upozorava da se u školi uči lažna povijest, a Thompson je dirnuo u osinje gnijezdo. Davno sam konstatirao da je o domoljublju našu mladež naučio više od cijelog našeg školstva. Kako ih tome i mogu naučiti kada ih uče lažnu povijest, kada ih uče lažima o Jasenovcu, Stepincu, ZDS-u, a time i o Domovinskom ratu? Ali treba posebno naglasiti i ovo: “Dok veći dio Europe tone u duhovnu tišinu, u Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku... Katoličanstvo u Hrvatskoj brzo raste, a veći dio, posebice zapadne Europe, tone u duhovnu tišinu. Crkve se prazne, sveti prostori nestaju, a Hrvatska prekida taj obrazac. U dokumentarcu ‘Global Faith Destinations’ istražuje zašto – od kulturnih korijena preko preporoda predvođenog mladima do trajne uloge Crkve u nacionalnom identitetu. Autor filma navodi kako iznenađuje to što u vjeri prednjače mladi. Dok se Zapad pita

kako vratiti mlade ljude, hrvatska mladež privlači u svojoj vjeri i druge.”

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Zašto pojedini mediji njegovu publiku prozivaju fašističkom, nazivaju ih ustašama i slično? S druge strane, ne može se poreći da je na koncertima uvijek ponešto mladih koji su premladi da bi “znali što je bilo”, ali vole zapjevati i neku zabranjenu pjesmu...**

Zapravo, to nazivanje svega hrvatskog fašističkim najobičnije je okretanje teza – klasična priča “Drž’te lopova!”. Podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993. do 1995., u filmu Nikole Kneza o Oluji, koji se ne usuđuju objaviti na televizijama, a o tome sam napisao knjigu 2020. (“Nobelova nagrada za Oluju”). Govorio je o Domovinskom ratu i fašističkom srpskom režimu koji je vršio “genocid i masovna ubojstva” i o njihovoj “zločinačkoj i fašističkoj strani”. Strašno je što su u tome sudjelovale vlasti RH koje su zabranjivale domoljubne pjesme. Ne samo “Bojnu Čavoglave”.

A i danas na internetu možete naći kako je Tuđmanov savjetnik za pitanja dobra, prof. dr. Slobodan Lang, koji mi je 2008. bio suradnik u pisanju drugog i trećeg pisma podrške Thompsonu, objasnio kako i zašto je pjesma o Juri i Bobanu koju su na početku agresije pjevali hrvatski branitelji antifašistička pjesma. Drugim riječima, on je kao savjetnik utemeljitelja RH već tada govorio isto što i američki veleposlanik. Govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji. A i o tome sam 2015. napisao knjigu “Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”.

Ima li onda za one koji danas govore o fašizaciji Hrvatske boljeg naziva od “najogavniji među najogavnijima”? Naravno, ima i onih mladih koji pjevaju Thompsonove i druge domoljubne pjesme zato što su zabranjene. Ali ne podcjenjujte mlade. Ima među njima sjajnih intelektualaca koje mladi slušaju i razumiju, a osim toga, Hrvati su! Hrvati o kojima su kao o ratnicima mnogi u raznim vremenima govorili sa strahopoštovanjem. Tako su mnogi krenuli i u Domovinski rat i s kunicom oko vrata izborili veličanstvenu pobjedu.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Kad smo kod zabrana, najviše halabuke izazvala je pjesma “Bojna Čavoglave” čiji je sastavni dio pozdrav “Za dom spremni”.**

To je i logično jer je “Bojna” još tijekom rata, a i do današnjih dana, tjerala strah u kosti srpskim vojnicima, i ne samo njima nego i srpskim slugama u Hrvatskoj koji su se nadali pobjedi fašističkog agresora i koji nikada nisu bili za neovisnu hrvatsku državu. Kako znaju da su poraženi u oružanom dijelu rata za Hrvatsku, oni nastavljaju dalje. Znaju da svjetski moćnici neće odustati i da će iskoristiti njih – one za koje je veliki Šegedin rekao da strašno mrze svoj narod, a Matoš da hrvatski narod ima više izdajica nego svi ostali europski narodi zajedno. Na to sam upozoravao tijekom svojih odlazaka u Australiju devedesetih godina, reagirajući na opetovane tvrdnje tamošnjih Hrvata kako je rat gotov. Rekao sam im da nije i da slijedi gori dio kada nećemo znati tko nam je neprijatelj. Prošle sam se godine iznenadio na proslavi jubileja biskupa Košića i Mrzljaka kada je na propovijedi biskup Košić rekao kako ih je 1999. kardinal Kuharić upozorio kako je njemu bilo lakše, a da će njima biti teže u vremenima koja dolaze. Thompson ih je sada istjerao na čistinu pa se točno zna tko su.

Ono što nije logično, štoviše, sramotno je, jest to što se napada poklič hrvatskih vojnika i pobjedničkog rata protiv fašističkog srpskog agresora. Čak su uklonili spomen-obilježje poginulim braniteljima jer je na njemu bio i simbol HOS-a koji je odobrila vlast. Uklonili su ga zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku. Ne znam za očitiju potvrdu da im nije važan hrvatski narod, nego interesi svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu.

*** Kako odgovarate onima koji se drže stava da je to isključivo pozdrav fašističke, zločinačke NDH?**

Već je više puta dokazano da su mnogo, mnogo više zločina i tijekom rata, a i poslije počinili partizani i komunisti. Tako je Tito deseti među najvećim zločincima u prošlom stoljeću, a ne Pavelić. To sigurno zna i Milanović, ali ipak tvrdi: “On je među četiri najveća

Hrvata 20. stoljeća! Rulja mu je uklonila trg.” Najveći ubojica Hrvata njemu je među četiri najveća Hrvata! Pitam se zašto ne najveći. Pa nitko nije pobio ni približno toliko Hrvata! Istina, ja im se rado narugam “braneći” Tita jer sam i ja među deset najboljih. On je, kao što rekoh, to među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Mario Filipi, branitelj i stradalnik, upoznao je hrvatsku javnost i s činjenicom da je ZDS star 1200 godina, ali njima je važan samo zbog NDH, valjda zbog činjenice da su tada i poslije rata mogli poubijati toliko Hrvata i da im je Tito tako visoko plasiran među ubojicama. Znamo da su Srbima laži najviše pomogle u njihovoj povijesti, pa su srpske sluge u nas, umjesto priznavanja genocida nad Hrvatima, tvrdili da su Hrvati genocidan narod. Tako djeca tih ponajvećih zločinaca u povijesti danas vladaju u Hrvatskoj.

*** Zašto ljevica uporno traži zabranu veličanja fašističkog režima, a istovremeno zazire od osude totalitarnog komunizma?**

Recimo samo o jamama u RH: manje je od jedan posto ustaških, a blizu 90 posto partizanskih. Velike jame, za koje su tvrdili da imaju i do 40.000 žrtava, imale su jedan kostur (čini mi se, neke životinje), a sjetimo se samo djevojačkih kosa iz Hude jame ili Tezna kod Maribora. Ovih dana doznajemo i za nove “hude jame”.

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Možete li objasniti fenomen Marka Perkovića Thompsona, kako je čovjek koji ne daje intervjuje i s publikom komunicira gotovo isključivo na koncertima postao politička ikona, svojevrsni lider desnice? Zašto to nijednom drugom pjevaču domoljubnih pjesama nije pošlo za rukom?**

Ne bih rekao da je Marko lider desnice jer on nije zainteresiran za sudjelovanje u politici. Mnogo je važnije da je on ono o čemu smo govorili – najvažniji živeći Hrvat. Da je Thompson samo pjevač, nikada ne bi bilo takvog koncerta kakav je bio na Hipodromu.

A za njegova sina Antu molili su se svi Hrvati – ne mislim na one koji za sebe samo kažu da su to. Meni je to bilo posebno jer mi se u isto vrijeme dogodilo nešto slično i uskoro će biti druga godina

otkako mi je preminula supruga koja mi je bila najveća podrška u svemu što radim. Bogu hvala što je Markov Ante s nama i zahvaljujući njemu Thompson ponovno nastupa. Ali puno je poznatih Hrvata, slično Dujmoviću, davalo podršku Thompsonu, zato sam odlučio napisati knjige i o takvima. Naravno, to je moguće samo ako mogu naći dovoljno tekstova u svojim knjigama o njima. Dosad sam napisao, osim o Dujmoviću, takve knjige o sljedećim poznatim Hrvatima: prof. dr. sc. don Josipu Čoriću, Davorinu Karačiću, Ivici Marijačiću, dr. sc. Josipu Stjepandiću, biskupu dr. sc. Vladi Košiću, akademiku Ivanu Aralici, biskupu Anti Ivasu, Marku Ljubiću, prof. dr. sc. Slobodanu Langu, dr. sc. Damiru Pešordi, Zvonimiru Hodaku, prof. dr. sc. Zdravku Tomcu, Anti Žanetiću, Mladenu Pavkoviću, don Lazaru Čibariću, Jošku Čelanu, profesoru emeritusu dr. sc. Ivi Soljačiću, Đuri Vidmaroviću, Milanu Ivkošiću, Marcelu Holjevcu, Zorici Gregurić i don Anđelku Kačunku.

*** Smatrate li da pola milijuna ljudi u Zagrebu i tisuće koje se okupljaju na drugim Markovim koncertima znači da je Hrvatska definitivno promijenila smjer i okrenula se od ljevice?**

Hrvati su postali svjesni da su većina i da je naša budućnost ono što sam dao u naslovu svoje knjige iz 2001. "Za hrvatsku Hrvatsku". Nisam siguran da u HDZ-u ima dovoljno ljudi koji su spremni suprotstaviti se svjetskim moćnicima ako oni i dalje žele, umjesto hrvatske Hrvatske, stvoriti srpsku Hrvatsku. To nam pokazuje spominjanje donošenja zakona o ZDS-u, zakona o kažnjavanju svih onih koji iskazuju domoljublje i poštovanje prema Domovinskom ratu. Samo donošenje takvog zakona pokazuje da se svi ovi koji napadaju i koji su napadali ZDS zapravo svih ovih godina to činili protuzakonito i da bi sve njih trebalo kažnjavati, a ne one koji se ponose veličanstvenom pobjedom u Domovinskom ratu, u kojem postoje brojni dokazi da su ZDS koristili gotovo svi branitelji. Donošenjem zakona o ZDS-u napadaju temelje na kojima je stvorena hrvatska država. Spominju da će kažnjavati samo ako se to odnosi na pozdrav iz Drugog svjetskog rata, ali već se u slučaju Josipa Šimunića pokazalo kako se to "dokazuje". Naime, 30. kolovoza 2016. napisao sam otvoreno pismo Vrhovnom i Ustavnom sudu u

kojem sam o tome rekao: “Naime, u prvom pismu upozorili smo da ‘u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić bio svjestan da uzvik ‘za dom’ uz odzdrav ‘spremni’ simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne Države Hrvatske, odnosno da je kao takav manifestacija rasističke ideologije, da izražava prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti’.”

Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda. Prihvatio je žalbu Državnog odvjetništva kojom je i taj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje općinskog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

*** Koliko zbivanja u svijetu utječu na to da se ljudi vežu uz ideale koje Thompson propagira – zajedništvo, domovinu, obranu suvereniteta zemlje...?**

Sigurno pomažu, ali za promjene u Hrvatskoj najzaslužniji je Thompson. Koliko sam bio svjestan toga, pokazuju sve ove knjige o kojima sam već govorio i koje su nastale od 2008. do danas.

*** Dobitnik ste brojnih nagrada i priznanja, a vaše je radove u Hrvatskoj teško nabrojiti. Manje je poznato da ste i cijenjeni član crnogorske Dukljanske akademije. Kakav ugled uživate u Crnoj Gori i svome Kotoru?**

Upravo su izašle liste dva posto najutjecajnijih znanstvenika na svijetu prema Sveučilištu u Stanfordu (SAD). Piše mi akademik Andrej Dujella: “Ti si ponovno uvjerljivo prvi u Hrvatskoj po broju radova. Recimo, u listi za 2024: Josip Pečarić 840, Mirko Planinić 557, Ana Marušić 473, Nenad Trinajstić 430, Vida Demarin 407, Ozren Polašek 396.”

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Zapravo u Crnoj Gori postoje dvije akademije. Jedna je prosrpska, CANU, a druga, čiji sam izvanjski član, Dukljanska akademija znanosti i umjetnosti. Crnogorski književnik Božidar Proročić kao da je predvidio ovo vaše pitanje i ovih je dana objavio tekst o meni: “Akademik Josip Pečarić – ponos Kotora i Hrvata u Crnoj Gori”.

Tekst su prenijeli i portali u Hrvatskoj, a jedan ga je objavio i na engleskom jeziku. Mislim da nitko nije tako dobro opisao moj rad pa sam u svoju novu publicističku knjigu, koja je o njemu i njegovim tekstovima o Boki i Hrvatima, umjesto svog životopisa, uvrstio taj njegov tekst. A to je moja 242. publicistička knjiga, uz još 41 monografiju iz matematike.

*** Crnogorski navijači nedavno su razgalili javnost donijevši transparent “Sa Lovćena vila kliče, oprosti nam Dubrovniče”. Smatrate li da je to prevladavajući stav Crnogoraca kada je riječ o ratnim razaranjima Dubrovnika 90-ih?**

Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Danas svi Crnogorci imaju takav stav. Naime, i u Crnoj Gori postoji podjela slična ovoj u Hrvatskoj. Nekad su u Crnoj Gori svi pravoslavci bili Crnogorci, a dijelili su se na “zelenaše”, dakle, na one koji su istinski Crnogorci, i “bjelaše”, koji su bili prosrpski orijentirani. Danas se prvi i izjašnjavaju kao Crnogorci, a drugi kao Srbi. Meni tu smeta što je u tome znatno pomogla Hrvatska jer izdašno pomaže Srpsku pravoslavnu crkvu koja je najvažnija (para)politička organizacija Srba i nositelj politike “srpskog sveta”. Tako Hrvatska odmaže Crnogorcima u njihovoj borbi za slobodu. Zato prvo poglavlje moje knjige o Božidaru Proročiću nosi taj naziv. U knjizi su i njegovi tekstovi o dvojici Crnogoraca koji su prijatelji Hrvatske, dvojici od četvorice crnogorskih književnika koji su podigli svoj glas protiv politike Slobodana Miloševića i imali puno neugodnosti zbog toga. To su Mladen Lompar i Milorad Popović, koji se tada morao skloniti u Hrvatsku, a čiji je brat autor ovog stiha iz vašeg pitanja.

*** Generacije rođene nakon rata već imaju djecu. Mnogi zbog toga zaključuju da bismo se od teme Domovinskog rata trebali odmaknuti, da je to stvar povijesti...**

To bi bilo normalno da nismo imali srpske sluge, tj. najogavnije među najogavnijima među nama i nastavak agresije na Hrvatsku koju su pomagale sve vlasti u Hrvatskoj do dana današnjeg. Sve su vlasti, umjesto da se ponašaju onako kako je davno rekao kardinal Franjo Kuharić, samo gledale interese gazda iz svijeta i slijedili prosrpsku politiku. A ta je poruka našeg velikog kardinala u naslovu moje knjige: "Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima".

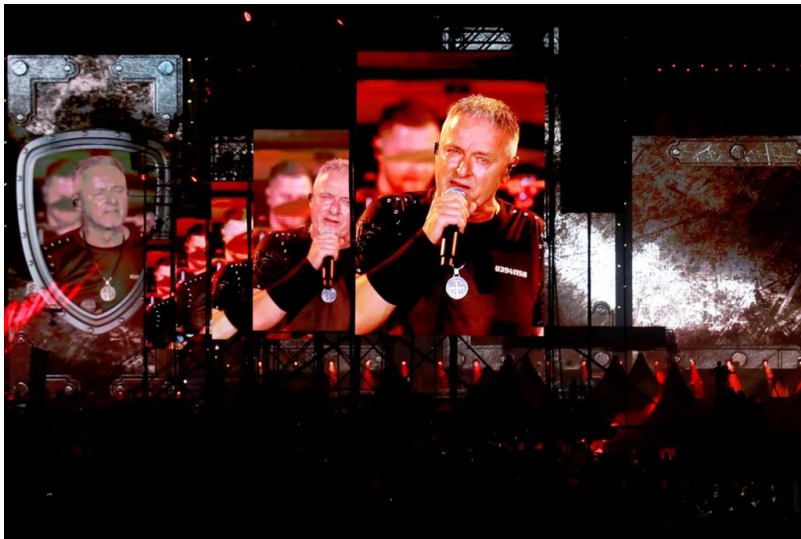

Foto: Damjan Tadic / CROPIX

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer "Priloga za zaštitu hrvatskih

nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja

Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

Foto: Damir Krajac / CROPIX

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ugledni-akademik-ima-teoriju-koja-ce-zapanjiti-mnoge-thompson-je-najvazniji-zivuci-hrvat-3074306/>

GOLDSTEINI I THOMPSON U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.

**NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE
PRVAK SVIJETA!**

Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.

Zadaća je Goldsteinovih stvaranje "antisemita", "nacista", a to je u Hrvatskoj doista nezahvalna zadaća. Sjetimo se samo vremena rata između Izraela i arapskih država. Goldsteinovi partijski sudrugovi u Zagrebu su organizirali protuizraelske, tj. protužidovske proteste. Rezultat je bio za njih porazan: bilo je više policajaca nego prosvjednika! Zato je smiješno kada Goldsteini i danas upiru prstom na "antisemite". A još smješnije je što su po Ivi Goldsteinu anrtisemiti svi oni koji napadaju njega.

To su i Kostelići. Ivo Goldstein (*Novi list* 1. veljače 2003.) kaže: "Valja shvatiti ideološka ishodišta ovog barda tuđmanovskog intelektualizma (Anta Kostelića, op. J.P.): naime, prije nekog vremena on je na OTV-u, ničim izazvan, ustvrdio da jedan od razloga lošeg stanja u Hrvatskoj jest između ostalih i taj, 'što o stanju u zemlji govore Goldstein i Puhovski, a ne neki drugi'. Ne znam koje su

zajedničke karakteristike Žarka Puhovskog i mene – on ima mali nos, prćasti, arijevski, moj je malo veći, masivniji, vuče na jedan blagi balkanski štih. Dakle, nosevi su različiti. No, Puhovski i ja imamo samo jednu zajedničku crtu, a to je nacionalnost, pa je lako zaključiti da Kostelić misli kako Židovi u Hrvatskoj i o Hrvatskoj nemaju što pričati. To se može okarakterizirati samo kao čisti, nepatvoreni antisemitizam ili, ako je Kosteliću na njemačkom jasnije, 'echtes Antisemitismus'. Tko ne želi vidjeti veze između svih tih pojava, slijepac je; onaj tko ih zataškava, radi protiv dobrobiti vlastite države i društva."

Kao, mi ne znamo da Goldsteina i Puhovskog povezuje ljubav prema Jugoslavijama. Što se nacionalnosti tiče, može ih povezivati samo promjena od jugoslavenstva k židovstvu. Sjetimo se javljanja hrvatskog branitelja Ivana Mustapića u emisiju HTV-a kada je napao Goldsteina i Puhovskog. Puhovski je tvrdio da ih se napada zato što su Židovi, na iznenađenje profesora Slavena Letice koji nije znao da je Puhovski u međuvremenu od Jugoslavena postao Židov. Na hajku režimskog tiska reagirao je sam Mustapić spominjući "jugoslavenčine s dna kace", ali pismo mu nisu objavili. Mustapić je pisao: "Moja izjava je domoljubna, a Vaše djelovanje naspram hrvatskog naroda uvijek je bilo rasističko, jedino ako mislite da rasizam prema Hrvatima nije rasizam."

Izvrtnje istine

Podmetanja nacionalnim veličinama kakvi su Kostelićima samo je još jedno podmetanje hrvatskom narodu. Goldstein mora biti sretan jer napad na Kosteliće izaziva željene reakcije: "Nedavno su, primjerice, neki navijači Janice Kostelić na natjecanje u Maribor donijeli transparent na kojemu se direktoru 'Nacionala' Ivi Pukaniću prijetilo deportacijom u Jasenovac." Dalje on posredno tvrdi da Kostelići ne govore istinu jer je Pukanić nevin. Pače, *Nacional* je pomagao Kostelićima tvrdi Drago Pilsel u *Novom listu* 26. siječnja 2003. napadajući *Glas Koncila* zbog tvrdnje "da su sporne izjave Ivice Kostelića u kojima momak izražava divljenje nacizmu, a koje su (neobjavljene do prije neki tjedan) spremljene u redakciji 'Nacionala' nakon intervjua koji je dao 14. svibnja 2002., 'snimljene

tajno i ilegalno'. Takvo nešto je ponovio i Ante Kostelić u razgovoru za 'Večernji list'. Istina, pak glasi, da je Ivica Kostelić znao da ga se snima, da se sporne izjave nalaze u središnjem dijelu intervjua, da tada nisu objavljene kako bi se momka zaštitilo od vlastite gluposti i neobrazovanosti, te da su ugledale svjetlo dana kada se vidjelo da je Ivica, nažalost, kako je napisao Slavko Goldstein u posljednjem 'Feralu', bio spreman još dulje i više trovati hrvatski javni život i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom. 'Nacional' je, zapravo, Kostelićima još jednom pomogao".

Jasno je da Pilsel "zna" što je istina, tj. da je Pukanić nevin. Je li poučen montiranim suđenjem u Rijeci kada su vještaci pronašli, a akteri snimanja potvrdili da je kaseta, koja je bila krunski dokaz optužbe, montirana?

A o kakvoj se "pomoći" Kostelićima radi, pokazao je Anđelko Kaćunko u *Fokusu* od 31. siječnja 2003. Pokazao je da su upravo Goldstein & co. – a ne Kostelići - ti koji su "spremni još dulje i više trovati hrvatski javni život i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom". Kaćunko prvo pokazuje kako Ivičina izjava "Nacizam je još uvijek bio zdrav sistem za nekoga tko je bio ambiciozan", u "obrađi" *Nacionala* postaje "Nacizam je bio zdrav sistem". Iole pismeniji čovjek zna koliko je ogromna razlika između ove dvije izjave, pa nema sumnje da znaju i Goldsteini. Ali poznato je kako se oni zauzimaju za upotrebu laži u novinarstvu, kao što je to Ivo Goldstein radio i u znanosti.

Kaćunko misli da su najvažniji razlozi napada na Ivicu Kostelića njegove izjave o demokraciji – izjave koje su prije njega "izrekli i potpisali stotine kompetentnih na Zapadu (!), od filozofa i sociologa do globalnog poznatog Noama Chomskoga". Kada su Goldsteini u pitanju, nema sumnje da njih najviše pogađa Ivičina izjava: "Komunizam je za mene gori od nacizma." Kaćunko konstatira: "Gomile knjiga napisane su o tome fenomenu. Je li gospodin Pleše čuo primjerice za *Crnu knjigu komunizma – zločini, teror i represija* (skupina francuskih autora, Paris, 1997.; (...)) Osim toga, zašto *Nacional* nije osudio uglednoga Zbigniewa Brzezinskog koji je čak u cijeloj knjizi argumentirao tu činjenicu?"

U obrani komunizma

Upravo je to i pitanje na koje odgovara Ivo Goldstein u *Novom listu*: Neprestano traje rasprava o tome koje je zlo veće: nacizam ili komunizam. Što vi mislite?

– To su dva zla. Ipak: komunizam/socijalizam nosi u sebi ideju društva ravnopravnih. Bez obzira što se njegov veliki odvjetak izvrgnuo u staljinistički totalitarizam s milijunima mrtvih, težnja za društvom ravnopravnih utkana je u temeljne postavke liberalne demokracije. S druge strane, nema ničega u liberalnoj demokraciji što bi se moglo smatrati nasljeđem nacizma ili fašizma. I nacizam i fašizam kao ideologije i praksa, izravna su suprotnost bilo kakvom konceptu liberalne demokracije – odgovara Goldstein. Dakle, bolje je ubiti puno više ljudi samo ako kažete da želite društvo ravnopravnih ljudi. Kaćunkova raščlamba pokazala je izrazitu intelektualnu superiornost mladog Ivice Kostelića nad Goldsteinima, Plešom, Pukanićem i drugima koji su ga napadali. Očito nije samo Ante Kostelić bard tuđmanovskog intelektualizma, kako reče Goldstein. Tu je i Ivica. Naravno, mi znamo ono što ne zna Goldstein: između tuđmanovskog i istinskog intelektualizam postoji znak jednakosti.

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a kada je nakon ucjene Ive Goldsteina smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti *Hrvatsko slovo* od 3. siječnja 2003.). Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina, o tome kako je mnogo bolje ubijati Hrvate nego neke druge: "Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločin nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugi je zločin osvete." Sam Mikuljan je u *Fokusu* 11. srpnja 2002. komentirao tu tvrdnju: "Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći, opravdava li onaj prvi ovaj drugi, znači li to da nad Hrvatima bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete ali i iz drugih razloga na Bleiburgu i poslije 1945. nije učinjen zločin genocida? Zar je, profesore Goldsteinu, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihova zavičaja samo čin osvete, a ne čin velikosprške imperijalne politike uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku? Da je tomu tako potvrđuje i činjenica da su, osim ustaša i običnih seljaka u tom selu pobijeni i španovački partizani Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko

moga rodnog sela, gospodine Goldsteinu, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvjerski pobili, kao pse, Srbi iz susjednoga sela s *friškom* petokrakom na čelu. Nema hrvatskoga sela ni grada u kojemu se to nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i pratizane, svima je jedno bilo zajedničko: bili su Hrvati. Tisuće ljudi to zna, tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika tek danas podižu se onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati bez traga, imena i svjedoka."

Duševne patnje jugonostalgičara

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovog naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlč. Sudca, Thompsona, Bobana, Kosteliće,... Znaju li Kostelići koliko su duševnih boli nanijeli hrvatskim jugonostalgičarima? Iz tjedna u tjedan im mašu hrvatskim zastavama s pobjedničkih postolja svjetskog kupa, olimpijada, svjetskih prvenstava.

Na redu su i zlatni rukometaši. Poručuju im da će proći kao Kostelići. Ivo Goldstein se sprema u lov na nove "ustaše". Prema *Vjesniku* od 5. veljače "za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se 'nikad pred tolikim brojem ljudi ruka nije dizala na ustaški pozdrav...'. Čak je tri puta Thompson uzviknuo "Za Dom", a masa mu uglas odgovorila: "Spremni". Pozdrav »Za dom spremni!«, "uči" nas Slavko Goldstein u *Novom listu* 6. veljače, "oprostajni je pozdrav Evropi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace" (kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini vjerujući da nas mogu izbaciti s Balkana). To isto je tvrdio zato što koristimo kune! Goldstein upozorava i neposlušna predsjedništva HAZU i Matice Hrvatske. Poručuje "onoj 555-orici potpisnika" da ih ne smatra ustašoidima, ali: "Mislim da bi morali znati da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti." Kao, nismo "ustašoidni" već su naši postupci "recidivi NDH-aške politike". On sigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas mora podučiti. Tako je

bolje znao interpretirati i rezultate saborske komisije o žrtavama nego 40-orica hrvatskih znanstvenika. Ipak radi se o "akademiku" i "znanstveniku" koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

Kao da je njima najveći problem u imenu države. U tom imenu i u imenu NDH postoji ista riječ – Hrvatska. Doista bi to trebalo promijeniti tako da naši jugonostalgici budu sretni, zar ne?

A tek ti rukometaši. Pa, samo je Lino Červan u tri dana više puta izgovorio upravo tu neželjenu riječ Hrvatska, pa čak i Hrvati, nego predsjednik vlade u tri godine. Kako li je tek našim jugonostalgicima kada vide da su najuspješniji u Hrvatskoj – Hrvati! I onda im ti Hrvati pokažu time što je njihov gost na Trgu bio Thompson! Da je hrvatskim vlastima bilo stalo do svjetskih prvaka, oni bi ispunili njihovu želju da im doček u Domovinu uljepša onaj kojega vole, zar ne? "Mislili su nas pokoriti, ali nisu mogli." Kao da je Lino jednom rečenicom odgovorio našim jugonostalgicima i mrziteljima.

A napadi na Kosteliće i rukometaše kao da su opisani i u pjesmi. Doista, neka pate kad im smeta, Ivica je prvak svijeta! Neka pate kad im smeta, Janica je dvostruka prvakinja svijeta! Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!

**U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN
GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU
KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE "CRVENI JE
CRVENI"¹**

"Crveni je crveni!" je nova knjiga dr. don Josipa Čorića. Sam naslov podsjetio me je na jednu zgodu iz Melbournea 1992. godine. Tada sam nekim našim ljudima iz HNV-a rekao o nama Hrvatima iz domovine:

- Znete svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže.

-Profesore, i Vi nam dolazite iz Hrvatske. Imate li i Vi tog malog crvenog u glavi?

- Naravno. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Znete li što onda učinim?

- !?

- Odem pred ogledalo i pljunem u gada.

Tijekom mog posjeta 2001. podsjetili su me na tu priču uz komentar kako je 2000. godine na izborima pobijedio taj "mali crveni" u hrvatskim glavama.

Doista, teško je naći knjigu čiji naslov tako puno govori kao što nam govori naslov knjige dr. Čorića. Iako svi znamo što dr. Čorić misli, ipak evo kako nam je on to objašnjavao na sam Dan državnosti 1999. godine, dakle prije izbora koji su doveli ponovo "crvene" na vlast u Hrvatskoj:

"I dok su padom fašizma, nacizma i sličnih izama svi njihovi sljedbenici maknuti, a poneki i smaknuti sa svjetske pozornice, ne

¹ Govor J. Pečarića

pavši im na pamet ući u strukture vlasti barem 5 desetljeća, dotle najodaniji sljedbenici komunizma, bez trunca crvenila, zauzeše sve moguće položaje u zemljama gdje su pašovali jače od turskih paša. Pri tome na najrafiniraniji način razaraju tkivo države kojom upravljaju ne uvijek pod svojim javnim zastavama čekajući vremena da se opet pojave, a gdje god su došli, krvlju nevinih su oprali pločnike. I ako svijet na koncu drugog tisućljeća nije riješio tolike probleme najveći je onaj što se je dopustilo sljedbenicima marks-engels-lenjinovskog božanstva, a koje je prema vlastitom priznanju, za 'svijetle ideje oktobra' dalo potamaniti 100 milijuna poznatih žrtava, nastaviti bezbrižno i bogato živjeti na račun zgažene sirotinje. Nije li čudno da se ta knjiga, pisana od komunista, pod naslovom: 'Crna knjiga komunizma' još nije pojavila u hrvatskom prijevodu!? Koštat će Hrvatsku, ne pomirba, jer ona je nužna, nego davanje svih mogućih resora, bilo političkih, bilo kulturnih, bilo sudskih, bilo upravnih u ruke onih kojima je lakše promijeniti uvjerenje od prljavih čarapa, a znamo tko su oni. I neka se ne varaju oni koji vode ovu našu ispaćenu zemlju da će uspjeti usrećiti hrvatski puk dopustivši da mu budu vođe oni kojima je mentalitet sav crven, pa i onda kada ga premažu crnilom."

Tekst je dr. Čorić poslao *Slobodnoj Dalmaciji* i nije objavljen. Vjerojatno će te pomisliti kako je to slučajno. Jer čini se da bi svatko potpisao svaku rečenicu koju napiše jedan tako vrsni polemičar kao što je to dr. don Josip Čorić. Dapače, natjera vas da budete ljubomorni što je to tako napisao baš on, a ne vi. A kako je on još i docent na rkt. Bogoslovnom fakultetu u Splitu te na Teološko katehetskom institutu u Zadru, pomislit će te, svake novine bile bi sretne da im piše netko sličan njemu. Međutim, ne objavljevati njegove tekstove je - možemo slobodno reći - pravilo. U ovoj knjizi imamo skupljena 85 tekstova dr. Čorića, od kojih je 37 objavljeno, a ostalih 48 nije! Prvih 20 tekstova je poslano hrvatskim novinama prije 3. siječnja 2000. i samo je 8 (!) tiskano. Zašto? Pa čini se da odgovor možemo naći u naslovu teksta koji je 29. 8. 1999. poslan *Slobodnoj Dalmaciji* i koji - naravno - nije tiskan. Taj naslov je: "Je li još uvijek u Hrvatskoj zločin spomenuti Hrvatsku?"

Možda netko može pomisliti da sve osobe s kojima polemizira dr. Čorić nisu baš "crveni". U stvari svima je njima zajedničko to što

im smeta neovisna Hrvatska. Smeta im što se Hrvatska oslobodila jugoslavenske tamnice. Ako i kojim slučajem nisu "crveni", to crvenilo im je draže od bilo kakvog hrvatstva. I tu me dr. Čorić podsjeća na priču iz Australije. U njoj sam, naime, varirao ono "mali crveni" s "jugoslavenčić". Dapače, kada sam pisao o problemu jugoslavenstva kod nekih bokeljskih svećenika, počevši još od biskupa Uccelinija, pozivao sam se često na dr. Josipa Čorića citiravši jedan njegov tekst iz *Glasa Koncila* od 25. rujna 1994. kada je pisao o don Branku Sbutegi: "neka mi bude dopušteno javno mu postaviti pitanje, kao čovjeku koji je puno putovao svjetskim meridijanima i paralelama – kako se predstavljao u službenim i neslužbenim trenucima s obzirom na nacionalnost do 1990.? Da se izbjegnju sve zablude – nije meni nacija fetiš, ali – u ovoj fazi opstanka mog naroda – ne priznajem poštenje onima koji su se stidjeli ili prikrivali svoju naciju plaštem jugoslavenstva."

U polemikama do dolaska "crvenih" na vlast 2000. spominju se imena: Jacques Klein, Paolo Magelli, Slobodan Šnajder, Ante Jelaska, dr. don Ivan Grubišić, mr. Luka Vuco, drugovi Fumić, Šuvar, Marin Jurjević Baja, Rade Bulat, Jurica Pavičić. Spomenimo samo što je dr. Čorić napisao Vladi Gotovcu na početku njegove političke karijere: "Nije, dragi Vlado, za tebe politika, jer pero u politici nije za pisanje nego za probadanje tijela i duha protivnika, a ti mi na to ne slišiš. Zato daj dite materi, a ti nastavi pisati onako kako si znao do sada i zbog čega smo znali ići izvan Domovine da bismo pročitali nešto tvoga.").

Dr. Čorić s pravom konstatira (neobjavljeno pismo u *Vjesniku*, 24. kolovoza 1999.):

"Očekivati od Srba ispriku za zločine počinjene hrvatskom narodu u ovom stoljeću, a iznad svega u njegovom posljednjem desetljeću, dok se hrvatski komunisti nisu ni jednom riječju ispričali za neviđene zločine nad Hrvatima tijekom, a posebno nakon II. svjetskog rata te sve do stvaranja samostalne hrvatske države, doista je sizifovski posao."

Ali ne propušta ih podsjetiti na njihov krvavi pir po Hrvatskoj. Tako dalmatinskom vladici g. Fotiju (*Slobodna Dalmacija*, 17. studenoga 1999.) kaže:

"Oprostite mi, oče Fotije, što ne poznajem dovoljno propise Pravoslavne crkve u vezi s ustoličenjem vladike. Vjerojatno vi ni(je)ste birali da vas ustoliči mitropolit Jovan Pavlović, jer se stvarno divim njegovoj hrabrosti da može, nakon lavina objeda i laži izgovorenih i napisanih njegovom rukom, dolaziti u zemlju Hrvatsku kao da se ništa nije dogodilo."

Kasnije će dr. Čorić polemizirati i s Milanom Đukićem, više puta će spomenuti dr. Milorada Pupovca koji "na početku krvavoga pira srpske vojske i njenih crnogorskih trabanata izjavi da je katolička Crkva prekrstila 12.000 srpske djece. Kada ga je kardinal Kuharić pozvao da iznese dokaze o tom broju, on ih nije iznio, jer dobro znade da će zapadna 'bratija' uzeti zdravo za gotovo i prepisivati laži da bi postale istinom". Znamo da je danas dr. Pupovac u Saboru. Svoje laži – koliko mi je poznato – nikad nije pobio. Hrvatski generali i oslobodioci su ili ih žele vidjeti u Haagu!

Zato se treba zamisliti nad riječima dr. Čorića (neobjavljeno pismo *Slobodnoj Dalmaciji*, 30. svibnja 2002.):

"Da su g. Pupovac i njegova sinhrona braća imali ljudskosti i poštenja osudili najprije pripremu agresije na Hrvatsku, kao i samu agresiju, kao što ima perverznih sklonosti svako malo optuživati zemlju u kojoj živi bolje nego li 95% njezinih stanovnika, onda krvi ovdje ne bi ni bilo."

Danas je svima valjda jasno da je trećesiječanjska vlast nasrnula na ponos i pravo na krvavim ratom izbornu slobodu hrvatskog čovjeka. Čudi li nas onda to što je naslov prvog teksta dr. Čorića – naravno neobjavljenog – napisanog 7. veljače 2000. uz blitz posjet Madeleine Albright Hrvatskoj: "Ni za sva blaga svijeta ne prodaje se sloboda ni ponos!"" Nekako je i logično da je poslije gđe Albright prvi na redu novi predsjednik RH Stipe Mesić. Poslije umirovljenja hrvatskih generala dr. Čorić u tekstu ispija gorku crnu olinjalu kavu s njim:

"Postavljam javno pitanje mass – medijima koji su izvještavali o vašem putu u Bugarsku i, samo u izravnom radio prijenosu, donijeli biser koji ni u jednu knjigu povijesti ljudske gluposti ne može stati. Navodim: 'Ja nisam čitao pismo generala, ali sam postupio ispravno kako je trebalo postupiti!' Nema što, pravi legalist – Koštuničina

kova! Valjda su i izvjestitelji iz Bugarske vidjeli taj Mont-Everestovski idiotizam pa ga nisu više ponovili."

Redaju se potom Sanja Kapetanović mr. Luka Vuco, Vidulić, Gotovac, Linić, Supek, Zurof, dr. Ivan Grubišić, Tomislav Šagi, Nikola Visković, dr. Ivica Maštruko. dr. Mirjana Krizmanić, Čizmić Marović, Tanja Torbarina, Mirjana Nazor, Tomislav Klauški, Drago Pilsel, Lučin, i drugi.

Kao Bokelj, moram prije svih i iz ove knjige izdvojiti tekstove dr. Čorića o don Branku Sbutegi. Ja svoje Hrvate iz Boke volim usporediti s onima iz Hercegovine:

"Kada Hrvat u Boke netko kaže da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. Kada to netko kaže Hercegovcu, ovaj ima besplatno piće do kraja života."

To ne znači da smo mi najlošiji, već da je pozicija naših ljudi u Boki vrlo, vrlo teška. Stoga nikad nisam posebno pisao o nekim istupima don Branka Sbutege, za koga dr. Čorić kaže: "Uvijek mi dođe napast slušajući zanosne pjesmotvore 'jednom od najvećih intelektualaca kojega je dala Crkva' staviti ispred njegova imena ili samog prezimena barem jednu od nekih znanstvenih titula, ali uz najbolju volju ne smijem, jer, iako je imao više mogućnosti od ijednog svećenika birati i završiti teološke studije, on ih nije okrunio nijednom titulom." Moj i uopće problem Hrvata iz Boke u Hrvatskoj je bio taj što smo morali naučiti ljude u Hrvatskoj da uopće postoje Hrvati u Boki, a ne pisati o našim podjelama, kakvih uostalom ima i u samoj Hrvatskoj. Evo i ova promocija se odvija u - ako sudimo i po rezultatima zadnjih izbora - još uvijek "crvenom" Zagrebu. Ipak, znao sam spomenuti i don Branka komentirajući istupe njegovih prijatelja i istomišljenika Slobodana Prosperova Novaka i Iva Banca. Uostalom, sveučilišni su profesori, a ni ministarstva im nisu bila mrska.

Često o nekim stvarima govore ljudi koji bi zadnji to trebali raditi, vjerojatno upravo zato. I don Branko spada među njih. Ne čudi onda zašto se dr. Čorić u jednom svom tekstu osvrće na njegovu nevjerojatnu izjavu (*Slobodna Dalmacija*, 1. lipnja 2001.) kako je više stotina svećenika "izdalo svoj poziv u Hrvatskoj". Zašto je upravo don Branko osoba koja bi trebala biti zadnja koja će tako nešto

govoriti, odnosno zašto je baš on to rekao, vidi se i iz teksta dr. Čorića (*Slobodna Dalmacija*, 22. 8. 2002.):

"Gdje kamufliranim novinarskim drugovima bijaše teologija kada je vrli don Branko, nakon što je podvijena repa napustio svoju malu biskupiju i ostavio na milost i nemilost svoje vjernike, vrativši se iz dobro potkoženog samoprogonstva, izjavio ni manje ni više nego da su više stotina svećenika izdale svoje poslanje. Jesu, jer nisu podvili repove nego ostali sa svojim progonjenim i iskrvavljenim narodom te nisu poslije razbacivali letke po Kotoru i drugim mjestima stvarajući autokarizmu o možebitnom mučeništvu. On umjesto da traži oprostjenje za svoj kukavičluk dijeli zlobne i krvave lekcije, ne lekcije s mirisom tamjana, nego s mirisom holokausta."

Don Branko je odrastao uz don Nika Lukovića. Don Niko je bio jugoslavenski orijentiran katolički svećenik, narodni poslanik, ali i povjesničar koji je iza sebe ostavio značajna djela. Nadao sam se da će ga upravo u tom stvaralačkom putu slijediti don Branko. Nije, što nam potvrđuje i dr. Čorić:

"Dao sam jednome studentu da mi potraži sva znanstvena djela jednog od 'najvećih hrvatskih teoloških intelektualaca'. Nakon malo vremena došao mi je s bolnim licem uz napomenu kako je pronašao svega nekoliko lijepo pisanih članaka, po njegovom sudu bez ikakve znanstvene težine."

Moramo reći da se don Branko ipak danas na svoj način bori za Hrvate u Boki. Za razliku od don Nika Lukovića, koji je bio i Srbin i Crnogorac i Jugoslaven, on danas ipak nastupa kao Hrvat. Don Branko je svojim prvim nastupom oduševio mnoge u Hrvatskoj. Ali mnogi su i tada spominjali "onog svećenika iz Crne Gore". Rekao sam mu tada u šali:

"Don Branko, Ti si od sebe napravio kulturni spomenik u Hrvatskoj. Hajde, molim te, promijeni svoje ime u Hrvoje, tako da ljudi znaju da se radi o hrvatskoj kulturi."

Bojim se svojih šala. Kasnijim nastupima, koje je i komentirao dr. Čorić, ona je postajala sve manje i manje šala. Sve više i više ljudi u Hrvatskoj je dvojilo oko don Brankova rada.

Nisu se samo hrvatske novine "proslavile" tako što su "zanijemile" na tekstove dr. Čorića. Njima se priključilo i jedan od najraširenijih i najpoznatijih tjednika katoličkog svijeta *Famiglia*

cristiana. Dopustite mi da ovaj svoj prikaz sjajne knjige dr. Čorića završim dijelom iz tog teksta u kojem im dr. Čorić objašnjava kakav je bio Domovinski rat:

"Nije lako braniti svoju zemlju jer hrvatski narod nije naoružan, a s druge je strane imao srpsko-crnogorskog agresora naoružanog do zuba s oružjem koje je nabavljao od II. svjetskog rata i to najviše novcem hrvatskog i slovenskog naroda. Najveći dio političara, čak i intelektualaca, su se ponašali poput noja gurajući glavu u pijesak.

Unatoč tome hrvatski je narod, naročito u ovo ratno vrijeme, morao podnositi tolike kletve iz usta takozvanih velikih, a među njima je na žalost bilo i nekih predstavnika kulture i politike talijanskog roda. Upravo su te činjenice proizvele toliko patnje hrvatskom narodu. Unatoč tome hrvatski je narod uspio oduprijeti se i obraniti svoju mučeničku zemlju, zahvaljujući na prvom mjestu svojoj vjeri u Boga i Gospu koju naziva kraljicom Hrvatske. Možda se sjećate hrvatskih vojnika s krunicom oko vrata, loše naoružanih ali uvjerenih da uvijek pobjeđuju žrtve, a ne osvajači. Moram vas podsjetiti da je upravo hrvatski narod jedan od rijetkih kršćanskih, europskih naroda koji nije nikada stavio svoj pedalj na tuđu zemlju. Ne želeći nikoga uvrijediti a naročito ne predragi talijanski narod, ova istina o hrvatskom narodu ne bi se mogla primijeniti talijanskom narodu i drugim narodima tzv. kršćanske Europe."

Objašnjavao je Talijanima, a kamo sreće da ovo nauče mnogobrojni lijevi "hrvatski" intelektualci. I Stipan Bunjevac ih u *Glasu Koncila*, 25. siječnja 2004. godine podučava: '*Crveni, ugledajte se na Srbe!* Vjerojatno bi tada operacija uklanjanja "malog crvenog" odnosno "malog jugoslavena" iz njihovih glava bila uspješna. Nažalost, jasno je da traži previše. Srbima je uvijek srpstvo bilo u prvom planu. To sam u šali znao reći kroz pitalicu:

- Znete li koji je problem sa srpskim političarima?

- !?

- Svi su Srbi!

A naši su svoje jugoslavenstvo stvarali kroz mržnju prema svemu hrvatskom. I poslije novih izbora – ponovimo riječi dr. Čorića - "bez trunca crvenila, zauzimaju sve moguće položaje". Pogotovu u medijima. A dr. Čorić još nije kolumnist! Dapače, i danas stvaraju slučaj "Thompson". Kada je neki HDZ-ovac tajno snimao svoju

ljubavnicu i to dao u javnost – napadoše ga i zatvoriše. Kada stave na Internet nešto što je Thompson pjevao na nekoj veselici, očito u cilju da mu se naškodi, ne spominje te koji su prekršili zakon, već se lažno u medijima spominje "Thompsonova pjesma"². Kao da ju je on komponirao. Thompson pjesmu nije javno izvodio, a Slavko Goldstein će Thompsonovo to uspoređivati s masovnim javnim srpskim pjevanjem pjesme "Slobodane šalji nam salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate". Valjda će ti "genocidni" Hrvati čim čuju da je Thompson to zapjevao na nekoj veselici prije tri četiri godine odmah praviti zločine kao Srbi u Vukovaru, Škabrnji i gdje sve nisu! A u udarnim TV-emisijama citiraju napad nekog Engleza na Thompsona, pa im je Thompson fašist i zato što pjeva na koncertima uz sliku Oca hrvatske države dr. Franje Tuđmana. I nitko na to ne reagira! Mene samo interesira kada će na internetu osvanuti tajno snimljena snimka

² Predstavljanje knjige dr. Čorića bilo je 27. siječnja 2004. Nekoliko dana kasnije u *Fokusu*, 30. siječnja 2004, naš poznati oidvjednik Željko Olujić je komentirao napade na Thompsona: "Pitam ja vas koja je tu zapravo tema? Nitko zdrav i trijezan ne može biti zadivljen tim tekstom. A kakve smo sve gluposti i vjerojatno svi zajedno činili i pjevali pijani, to stvarno ne može biti tema od državnoga značaja. Ono što je činjenica jest da Thompson nije snimio kasetu, nego se nrtko uvukao u njegovo društvo i tajno snimio njegov (možda) glas. I to je ključna rema!"

Sam Marko Perković Thompson ("Ne dam svoje dostojanstvo", *Večernji list*, 30. 1. 2004.) kaže:

"Neka svima bude jasno: nisam autor te pjesme, nisam pridodavao nikakve svoje stihove, nisam je snimio i nikada nije bila dio mojih službenih koncerata. U vrijeme Domovinskog rata neke su pjesme služile kao sredstvo izražavanja bunta, otpora i zastrašivanja neprijatelja, što je po meni sastavni dio svakog rata.

- A dio o Račanu i Mesiću?

Nakon '3. siječnja', kada je došlo do nemilih događaja – obezvrjeđivanja domovinskoga rata, proganjanja hrvatskih branitelja i hrvatskih generala, proglašavanja Hrvatske vojske agresorom, proglašavanja hrvatskih branitelja koji su izgubili dijelove tijela lažnim invalidima, raspisivanje tjeralica za našim junacima braniteljima, generalima, - koji su izazvali ogorčenje i nezadovoljstvo naroda, ljudi su svoja neslaganja s osobama i događanjima izražavali ponekad i vulgarno."

recimo predsjednika Vlade ili Sabora gdje na nekoj veselici pjeva "Juru i Bobana". Hoće li biti kažnjen zbog veličanja fašizma?

Da, u pravu je dr. Čorić. Crveni će i dalje "bez trunka crvenila, zauzimati sve moguće položaje". Podržavat će ih svi oni kojima je – kao i njima – mrska svaka hrvatska država. Mene iznova podsjećaju na moju pitalicu:

- Ima li razlike između četnika i Jugoslavena?

- !?

- Četnik je poštenu četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Možemo u toj pitalici zamijeniti riječ "Jugoslaven" s "crveni". Da, dr. Čoriću! U pravu ste! Crveni je crveni!

PRIZNAJEM, HRVAT SAM! ZAGREB, 2005.**PREDSTAVLJANJE KNJIGE *SUBJEKT SLOBODE***

Nova knjiga kolumniste Sarajevskog "Katoličkog tjednika" Ivice Relkovića *Subjekt slobode* sastavljena je od njegovih kolumni u ovom tjedniku počevši od 20. srpnja 2003. pa do 14. ožujka 2004. Kako sam autor u svom Uvodu kaže, te kolumne "tematski dotiču razna područja društvenog izazova pred kojima se nalazimo i kao pojedinci i kao nacionalna zajednica i kao Crkva". Sam naziv knjige je istovjetan s nazivom njegove kolumne, a sam Relković ga je svojim čitateljima ovako prokomentirao (str. 29-30):

"Kad smo kolumni dali ime "subjekt slobode", željeli smo time istaknuti i pojedinačnu osobnu odgovornost u slobodi za sebe samoga, ali i izazvati u samoj zajednici (a to je pravo svake identitetske zajednice!) pitanje o svojoj subjektivnosti (ne subjektivnosti!) i o svojem subjektivitetu. Subjektivnost je način ostvarivanja vlastita subjektiviteta. Možeš ga i kao osoba i kao zajednica živjeti podložnički, neautentično, plašljivo i neodgovorno, a možeš ga živjeti odgovorno, s jasnom vizijom svojih "prava i dužnosti". Samo ovaj drugi način ostavlja prema drugim identitetima prostor za istinski dijalog, razumijevanje i toleranciju. Onaj prvi, možda drugima kratkoročno draži, neminovno i kad-tad rađa frustracijama, a zatim i nasiljem. Samo međusobna identitetska sloboda i odgovornost u slobodi rađa pravednim mirom, a čak i mir nasilju klica je nasilju. Ja svojoj identitetskoj zajednici koja je većinski nacionalno određena hrvatstvom, a duhovno kršćanstvom-katolištvom, želim spoznaju i življenje vlastite subjektivnosti u suradnji i miru s drugim identitetima."

A tekstovi Ivice Relkovića pokazuju ono što mi koji ga poznamo znamo: on sigurno nastupa autentično, hrabro i

odgovorno. Sigurno ne podložnički. Pogledajmo samo naslove nekih njegovih kolumni: *Tinejdžeri u raljama medija*, *Matematika terorizma*, *Donacija prava nije prava donacija*, *Nova medijska strategija*, *Izbori (se)*, *Del Ponte više ne želi u Zagreb!*, *Sloboda se ne da utamničiti*, *Poslijeizborni inženjering*, *Crkva i politika*, *Dekontaminacija Hrvata*, *"Urbani govor mržnje, Hrvatski "izbor": Papa ili Rodman*, *Vrijeđanje kršćana (katolika) kao demokratska norma*. Već iz ovih naslova očito je kako Relković u svojim kolumnama komentira pitanja bitna za hrvatski narod i u Bosni i Hercegovini i u Hrvatskoj. Sjetimo se da naši biskupi u BiH javno govore o tome kako su im razni predstavnici međunarodnih organizacija govorili da se Hrvati trebaju iseliti iz BiH ili promijeniti nacionalnost. Jasno je da i zato Relković puno piše o njima. Ali neće on zaboraviti ni moju Boku kotorsku tj. Zaljev hrvatskih svetaca a ni Hrvate u Australiji i diljem svijeta. Sve nas tište isti problemi.

Dugo je već Hrvatska izložena agresiji tzv. detuđmanizacije. Relković to komentira ovako (str. 70): "Zamislimo jednu situaciju: prvi hrvatski predsjednik, svjestan da će nakon smrti biti gažen kao 'najveća nesreća koja se dogodila Hrvatskoj, da će pozitivnost njegova imena biti prizivana samo u pojmu 'detuđmanizacije' – dakle, s tom proročkom sviješću, staje on pred razne 'generale poslije bitke' i pred cijeli narod (...) i kaže: ne želim vam nezahvalnicima biti ni predsjednik ni ratni zapovjednik! Nađite si vi drugu 'budalu' za to! I, tako redom, odbiju to svi hrabri i sposobni, jer nitko ne želi biti 'budala' usred takvog međunarodnog rašomona i 'balkanskog bureta'. I kamo će narod? Lijepo će sjesti na ledinu i s 'marković-protektorima' trgati latice tratinčice 'bit će rata' – 'neće biti rata'. Oni koji nisu imali snage, uz svu međunarodnu potporu koju mi još dandanas plaćamo omčom oko vrata, spasiti ni šačicu rudara na Kosovu, sada su odjednom 'vizionari' na čijim će 'sjećanjima' međunarodna zajednica oprati svoje 'Srebrenice', za koje – a tako su blizu Carli del Ponte i Den Haagu (u istoj državi!) – još nije podignuta nikakva optužnica."

Zar nas ovaj Relkovićev komentar ne podsjeća na pismo koje je svojevremeno Henry Kissinger uputio predsjedniku Tuđmanu: *"G. Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi, za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju zasluga za svoj narod. To će učiniti tek buduća*

pokoljenja. Ali, vjerujte, učinit će! Vi ćete biti velik čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom."

Ili na isto tako duhovitu zgodu vezanu za bivšeg podpredsjednika vlade Bosiljka Mišetića. Naime, poslije trećesiječanskih izbora 2000. godine mnogi su se HDZ-ovi dužnosnici ograđivali od politike predsjednika Tuđmana. jedna novinarka je tako upitala g. Mišetića je li i on jedan od tih. Odgovorio joj je:

- Ne! Sada vidim da je Predsjednik bio genij!

- Zašto? – upitala je zaprepašteno.

- Pa stvorio je državu s ovakvim narodom!

A i iz ovog citata vidimo da Relković ne zaboravlja komentirati sramotnu ulogu suda u Haagu. Treba posebno podvući da su namjere tvoraca ovog suda u samom početku bile nepoštene. Naime sud je stvoren prema tzv. Nürnberškim načelima, a osnovni i najveći zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije – nije ušao u statut ovog suda. Ako pogledamo same optužnice protiv hrvatskih generala, vidimo da je upravo njima najveći zločin – zločin agresije. Zločin izmišljene agresije na BiH, pa čak i agresije na izmišljenu državu Republiku Srpsku Krajinu. A znamo da svaka država ima pravo i obvezu oslobađati okupirana područja svoje države. A osnivač suda u Haagu, Vijeće sigurnosti UN-a je u dvije svoje rezolucije konstatirao da se radi o okupiranim područjima hrvatske države. Zato sam duboko uvjeren da s pravom mogu tvrditi, da su optužnice protiv Hrvata samo zločinački pothvat suda u Haagu.

Mogao bih navesti čitav niz sličnih Relkovićevih citata koji oduševljavaju. Ali onda bih oduzeo svima nazočnima koji će tek čitati Relkovićevu knjigu da ih sami otkrivaju i uživaju u njima. Zato sam sebi postavio neobičnu zadaću, neuobičajenu za predstavljanje knjiga: mogu li u knjizi naći nešto s čime se možda ne slažem? Je li to kolumna *Pismo bratu Marku* u kojoj Relković govori o tzv. slučaju Thompson? Tako Relković kaže (str. 126):

"Ti si, Marko (a to nije samo tek Perković, a još manje Thompson), veći od sviju o čijim hrabrostima pjevaš! Ti si, Marko, iznad svakoga smisla tih starih i novih opterećujućih stihova! (...) Hrvatski branitelj Marko (ne tek Perkoviću, a još manje Thompsonu), naša bi povijest bez tebe bila neizmjereno manja i zato

se ne pozivaj na povijest koja je od tebe manja i koja te umanjuje! Ostani radikalna i stani na branik još jednom s jednom jedinom lozinkom: 'Domovina naprijed, a sve povijesne zastrane stoj!' I pjevaj o Bogu, o ljubavi i Domovini i javno i privatno na isti način."

Može li se zahtijevati od nekog jednak nastup u javnom i privatnom životu? Zar nije veći problem nečiji privatni život pretvarati u javni? Ja sam o ovome govorio na predstavljanju knjige dr. don Josipa Čorića *Crveni je crveni*, 27. siječnja o.g. na Kaptolu:

"I danas stvaraju slučaj 'Thompson' (misli se na medije o kojima je Relković u više navrata govorio u ovoj knjizi, pa je i ova kolumna o Thompsonu pisana u svezi s 'Latinicom', tj. 'Cirilicom'). Kada je neki HDZ-ovac tajno snimao svoju ljubavnicu i to dao u javnost – napadoše ga i zatvoriše. Kada stave na Internet nešto što je Thompson pjevao na nekoj veselici, očito u cilju da mu se naškodi, ne spominje te koji su prekršili zakon, već se lažno u medijima spominje "Thompsonova pjesma". Kao da ju je on komponirao. Thompson pjesmu nije javno izvodio, a Slavko Goldstein će to usporediti s masovnim javnim srpskim pjevanjem pjesme "Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate". Valjda će ti "genocidni" Hrvati čim čuju da je Thompson to zapjevao na nekoj veselici prije tri, četiri godine, odmah postati zločinci kao Srbi u Vukovaru, Škabrnji i gdje sve nisu! A u udarnim TV-emisijama citiraju napad nekog Engleza na Thompsona, pa im je Thompson fašist i zato što pjeva na koncertima uz sliku Oca hrvatske države dr. Franje Tuđmana. I nitko na to ne reagira! Mene samo interesira kada će na internetu osvanuti tajno snimljena snimka recimo predsjednika Vlade ili Sabora gdje na nekoj veselici pjeva "Juru i Bobana". Hoće li biti kažnjeni zbog veličanja fašizma?"

Tri dana kasnije, 30. siječnja 2004., naš poznati odvjetnik Željko Olujić je komentirao napade na Thompsona: "Pitam ja vas koja je tu zapravo tema? Nitko zdrav i trijezan ne može biti zadivljen tim tekstom. A kakve smo sve gluposti i vjerojatno svi zajedno činili i pjevali pijani, to stvarno ne može biti tema od državnoga značaja. Ono što je činjenica jest da Thompson nije snimio kasetu, nego se netko uvukao u njegovo društvo i tajno snimio njegov (možda) glas. I to je ključna tema!"

Istog dana sam Marko Perković Thompson (*Ne dam svoje dostojanstvo*) u "Večernjem listu" kaže:

"Neka svima bude jasno: nisam autor te pjesme, nisam pridodavao nikakve svoje stihove, nisam je snimio i nikada nije bila dio mojih službenih koncerata. U vrijeme Domovinskog rata neke su pjesme služile kao sredstvo izražavanja bunta, otpora i zastrašivanja neprijatelja, što je po meni sastavni dio svakog rata.

- A dio o Račanu i Mesiću?

Nakon '3. siječnja', kada je došlo do nemilih događaja – obezvrjeđivanja Domovinskoga rata, proganjanja hrvatskih branitelja i hrvatskih generala, proglašavanja Hrvatske vojske agresorom, proglašavanja hrvatskih branitelja koji su izgubili dijelove tijela lažnim invalidima, raspisivanje tjeralica za našim junacima braniteljima, generalima, - koji su izazvali ogorčenje i nezadovoljstvo naroda, ljudi su svoja neslaganja s osobama i događanjima izražavali ponekad i vulgarno."

Jedan sličan događaj odigrao se nedavno na OTV-u na sam Dan holokausta. Gost Bolkovićeve emisije bio je Slavko Goldstein. Na postavljeno pitanje treba li se utvrditi istina o broju žrtava Jasenovca 40 posto gledatelja – na zaprepaštenje samog voditelja – odgovorilo je sa: NE!

A razlogu zaprepaštenu nije trebalo biti. Jednostavno je Bolković izborom gosta sugerirao gledateljima kakva ta istina treba biti. Dakle i tih 40 posto gledatelja nisu bili protiv istine o Jasenovcu, već protiv "istine" Slavka Goldsteina. Onih 60 posto koji su odgovorili s DA, vjerojatno i nisu znali kakva je to Goldsteinova istina. Ja u svojim tekstovima pokazujem da je brojka koja se danas koristi (80-100.000) u stvari velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihajlovića.

Ali, vratimo se Reilkovićevom tekstu. Može li se zahtijevati od nekoga jednak nastup u javnom i privatnom životu? Očito je da Relković misli jedno, a recimo i Olujić i ja mislimo drugačije. A u biti mi se tu i ne razlikujemo, jer nije pravo pitanje o kome govorim, dakle "Može li se zahtijevati od nekoga jednak nastup u javnom i privatnom životu?" Bolje je: "Tko može postaviti takvo pitanje?"

I Olujić i ja nikada tako nešto sebi ne bi dopustili. Međutim, Relković sigurno može. I to ne zato što je kolumnist jednog

katoličkog tjednika, već isključivo zato što se radi o njemu, o Ivici Relkoviću! Naime, on je tijekom Domovinskog rata bio 113 dana zatočen u srpskom logoru u Vojniću u kojem se našao kao hodočasnik na putu u Međugorje kroz okupirane dijelove domovine. Svojevrsan dnevnik iz logora je njegova knjiga *ZAGREB – MEĐUGORJE: 113 dana tamnice* (HKZ MI, 1995., Susret 2001). O tome on piše i u ovoj knjizi (vidjeti tekst *Logoraško sjećanje na Svetog Oca*).

"Usred logora bio je zajedno s još devetoricom logoraša, a zatim i pojedinačno, tjeran da psokama pogazi vlastito dostojanstvo i vlastitu vjeru. Odbio je, a učinila je to i jedna grupa logoraša. Rezultat je bio: čudesan prestanak torture za sve logoraše i skorašnje oslobađanje iz logora! Usred logora tako su ponovno dodirnuli subjektivitet slobode do granice spremnosti da tu slobodu plate životima. Posebno tjeran da psuje majku kardinalu Kuhariću, Svetom Ocu i Vatikanu, Relković je – odbivši to oči u oči s tamničarima – dobio jednu tada, usred logora, nezamislivu milost upravo s obzirom na ono na što je bio tjeran. Naime, nekoliko godina poslije, za prvog Papina posjeta Hrvatskoj bio je inicijator velike molitvene akcije 'Milijun krunica za Svetog Oca' koju je proveo Pokret krunica za obraćanje i mir, osobno ju je svojim potpisom podržao upravo kardinal Franjo Kuharić, a na koju se povratkom u Vatikan osvrnuo i sam Sveti Otac: *Predragi, ostvareni je pohod očekivan vrlo mnogo vremena. Prethodilo mu je živo razdoblje molitve, obilježeno brojnim pothvatima od kojih valja spomenuti i 'milijun krunica' za dobar uspjeh putovanja*"

Da, Relković sebi može dopustiti nešto što mnogi drugi ne smiju! Hvala mu i na ovoj izvrsnoj knjizi!

Govor na predstavljanjima u Davoru i Novoj Gradišci
23. svibnja 2004.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

AKADEMICI I “AKADEMIK MAGLE”

Pod istim naslovom Milan Ivkošić u «Večernjem listu» od 21. lipnja 2008. komentira činjenicu da su mediji i sama Vlada prešutjeli naše pismo:

Od pouzdanih dužnosnika i medija javnost je informirana kako je policijski inspektor Josip Gašparac aferu oko prijave Thompsona napravio ne bi li se spasio od otkaza zbog nepodopština koje godinama čini na poslu i izvan njega, slučaj još traje. Naravno, samo zato što je posrijedi Thompson i što je u zaštitu Gašparca stao “ugledni intelektualac” Slavko Goldstein. Taj “ugledni intelektualac”, koji ima samo srednju školu, moćniji je, naravno, od četrdeset intelektualaca kojima po ugledu zasluženom djelom ne bi mogao ni cipele obrisati a koji su prije dva tjedna u pismu Vladi prosvjedovali što je Vlada, zbog istupa jednog “ideološki ostrašćenog zastupnika”, iz procedure povukla prijedlog da se za člana Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju imenuje poznati povjesničar Milan Kruhek. Osim nekih niskonakladnih listova i portala, to pismo desetaka akademika, biskupa i drugih značajnika, nitko nije objavio niti se na njega Vlada udostojila odgovoriti. Ali kad “akademik magle” Goldstein, koji u Hrvatskoj uspješno prodaje dim o svom utjecaju i ugledu u svijetu, negdje objavi svoju boljševičku potporu jednom policijskom delinkventu – trese se cijela Hrvatska. O jadna zemljo!

O «djelu» Slavka Goldsteina (i njegova sina) govorili smo u tekstu: *Anacionalni Jugonostalgicari*.

Međutim, već sam pisao o jednom slučaju iz 1999. godine sličnom ovom o kojemu govori Ivkošić. Naime, pišući knjigu «Brani li Goldstein NDH?» zamolio sam predsjednika Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava g. Kazimira Svibena za

napomene o njihovu osporavanom Izvješću o radu od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine. Odgovorio mi je, 11. siječnja 2002. pa među ostalim možemo naći i slijedeće (str. 174-175):

Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., Izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama vidio konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Oporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga, počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane «mane». Kao «krunski» dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća).

Poslije trećesiječanskih izbora 2000. Sabor nije imenovao članove Komisije iz redova zastupnika, pa ni predsjednika. Tako obezglavljena Komisija samo je životarila. Izgubljene su dvije dragocijene godine. U međuvremenu, pomrli su brojni svjedoci genocida nad Hrvatima, što ga izvršiše Partija i njezina Armija. Sada se Saboru predlaže da Komisiju ukine.

O toj Goldsteinovoj «raboti» pisao sam i u «Glasu Koncila», 27. siječnja 2002. (Goldstein u Komisiji za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava), a i drugim tekstovima.

Bilo kako bilo lažnim predstavljanjem rada u određenom razdoblju kao donošenje konačnih zaključaka uspjeli su da se Komisija ukine.

HOĆE LI USPJETI U POKUŠAJU DA «UKINU» THOMPSONA?

Podsjetimo se na slični pokušaj kada Goldstein i drugovi nisu uspjeli. To je bilo prigodom uvođenja kune. I tada je pokrenut napad da se time vraća NDH. I od tada i Goldstein i drugovi žive u takvoj

državi jer i dan-danas i oni sami koriste kune. I tadašnja njihova priča slična je ovoj današnjoj:

I kuna kao i pozdrav «Za dom spremni» postojali su prije NDH!

Ali njima je cijeli život – NDH. Sve je počelo i završilo s tom hrvatskom državom. Živi samo u njihovim glavama!

POVIJEST PRETVORENA U IDEOLOŠKU MUSAKU

U razgovoru za Spektar „Slobodne Dalmacije“ Ivo Goldstein, kaže: „Samo glupani mogu tvrditi da se na Thompsonovim koncertima ustaški simboli nađu slučajno... Poruke koje nam Thompson odašilje jesu negacija svakog civiliziranog hrvatstva.“ Poznata su nedavna pisma potpore Marku Perkoviću Thompsonu s više od trista potpisa (vidjeti na primjer Portal HKV-a) među kojima je 11 akademika, 3 biskupa, preko 40 sveučilišnih profesora, niz umjetnika itd. Tako g. Goldstein nas uči što je civilizirano hrvatstvo. Već samo to najviše govori o njemu samome. On će kao nas naučiti kakve poruke šalje Thompson. Da umreš od smijeha! – reagira akademik Josip Pečarić

Ali cijeli njegov tekst je takav. Vidimo da spominje glupane. Sveučilišni profesor koji spominje nekoliko takvih glupana na koncertima od preko sto tisuća ljudi!? A još bi bilo dobro da samo spominje. Goldstein hoće dokazati kako je Thompson „propagator ustaštva“ jer mu na koncertima među 130 tisuća posjetitelja bude nekoliko njih s ustaškim simbolima. I onda se uzbudi cijela zemlja zbog takove uspješnosti našega pjevača u propagiranju ustaštva. Pa tko je tu glupan?

Neobičan profesor, a nije Baltazar

I zaista samo glupani mogu tvrditi da se Ivo Goldstein bavi samo profesorskim poslom. Sada ga vidimo u ulozi cenzora umjetničkih tekstova na čiji mig se zabranjuju koncerti i lijepe se ideološke etikete nepoćudnim hrvatskim umjetnicima. Bez imalo stida i moralnog zazora ovaj neobični profesor iščitava Thompsonove stihove na način na koji bi čak i bivši agitpropovci zaključili da je ili sišao s pameti ili da je to novi kurs s višega mjesta a onda se i tako o pameti i logici i ne raspravlja. I zaista samo glupani mogu tvrditi da je nakon Goldsteinove sramotne analize Thompsonove poezije Hrvatska još uvijek demokratska zemlja. Jer, obožavatelj jednog od najvećih zločinaca 20. stoljeća poučava našu mladež novijoj povijesti i evo sada je jasno stavio do znanja da će i on i njegovi od

sada odobravati koje je hrvatstvo pravo, a koje krivo i o čemu se smije pisati i pjevati, a o čemu se ne smije ni misliti.

Hrvati prestanite misliti jer Ivo Goldstein javno kaže da bez obzira o čemu vi to pisali, govorili, pjevali itd...on zna što vi u stvari mislite! A na toj tezi kao što znamo milijuni ljudi su završili po Gulazima o čemu nam je nezaboravno posvjedočio nedavno preminuli ruski nobelovac i mučenik A. Solženicin.

Iako je I. Goldstein već imao ovakvih cenzorskih epileptičkih napadaja (posebno pamtimo onaj na HTV gdje je zbog njega stradao sjajni filmski profesionalac i urednik Dokumentarnog programa M. Mikuljan) ovaj njegov *interview* predstavlja nezapamćenu intelektualnu sramotu i suočava sve misleće ljude u Hrvatskoj s pitanjem kako je moguće da danas kod nas nakon svega što je hrvatski narod prošao u komunizmu kao da ponovo uskravaju udbaški aktivisti a što je najstrašnije tom mentalitetu širom se otvaraju medijski prostori. Pitamo se što je slijedeći korak ovog nepredvidivog profesora povijesti, ljubitelja poezije, filma i televizije, ozbiljne i lake glazbe i kontrole ljudskih misli....

Primjer vrhunske gluposti

Inače Goldsteina uzimam kao primjer kako netko može daleko dogurati, a da ne zna logično razmišljati. Svoje studente učim da je to iznimka i da će učeći matematiku naučiti kako ne raditi takve gluposti. O čemu se radi? Prof. Vladimir Mrkoci je upozorio (*Fokus*, 6. prosinca 2002.). kako u knjizi Ive Goldsteina *A History*, Hurst & Co. London 1999. piše: «Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.» Sveučilišnom profesoru iz povijesti četnici se već petog dana po uspostavi NDH osvećuju za genocid napravljen u toj državi. Znamo da 15. IV. 1941. u Mostaru još nije ni bilo ustaške vlasti, niti je Pavelić došao do Zagreba! Zapravo to uzimam kao primjer vrhunske gluposti da ne bih studentima ukazao da Goldstein zapravo tvrdeći da su napravivši genocid za tih nekoliko dana od proglašenja NDH Hrvati zapravo najgenocidniji narod u povijesti. Je li to bilo presudno

da Goldstein postane profesor hrvatske povijesti dvadesetog stoljeća na zagrebačkom Filozofskom fakultetu?

Više puta sam se rugao takvim bedastoćama, pa vidim da se u ovom intervjuu popravio. Sada mu je Pavelić „najavio genocid nad Srbima 1941. godine“. To kaže komentirajući Thompsonovu pjesmu: „Jedna mu pjesma ima naslov ‘Na ljutu ranu ljutu travu’, a to je bila Pavelićeva dosjetka.“ Zato su Hrvati napravili genocid prije nego je Pavelić došao u Zagreb. Znali su što je on najavio, zar ne?

Genocid izvršen u pet dana, a najavljen još u stoljeću sedmom!

Goldstein kaže: „Pravi je ustanak izbio 27. srpnja, na području sjeverozapadne Bosne i istočne Like, kada su spontano organizirane grupe zauzele Srb, potom i Donji Lapac, te znatan dio južne i srednje Like.“ Možete zamisliti povjesničara koji ne zna kakav je to „ustanak“ bio. Evo što o tome nedavno piše Tihomir Dujmović: „Povijesna vrela uče da su 27. srpnja 1941. u Lici, potaknuti talijanskom fašističkom podrškom, lokalni Srbi krenuli u rat. Povijesni dokumenti bilježe da su tog 27. srpnja ustanici iz vlaka izvukli drvarskog župnika koji se vraćao s hodočašća iz Knina i potom mu oderali kožu, nabili ga na kolac i na kraju pekli na ražnju! U ustaničkom naletu u lapačkom kraju masovno su napali lokalne Hrvate i gotovo ih istrijebili. Kao i 90-ih! Povijesni izvori tvrde da ustanak ubrzo dovodi do ubojstva 20 Hrvata u Metku, 30 Hrvata u selu Kuli, sedam hrvatskih seljaka u Divoselu, pet u Oštrovici. Okupirana je Udbina iz koje se u dogovoru s ustanicima povlače Talijani. Pokolj ide dalje: u pograničnom bosanskom selu Krnjeuši ubijena su 83 zarobljena seljaka! Selo Boričevac spaljeno je 2. kolovoza 1941. do temelja! Selo sa 2200 ljudi! Bio im je zabranjen povratak, spaljeni su općinski dokumenti o postojanju sela kako bi ono bilo izbrisano s popisa naselja!“

Naravno, čovjeku kome su Hrvati u pet prvih dana od proglašenja NDH napravili genocid ovo nije ništa. Pa ubijeni su samo Hrvati, pa koga to uopće treba uznemirivati. Htjeli su svoju državu. I sada neki Thompson 1991. kada su opet ubijani Hrvati koristi neke krilatice iz hrvatske povijesti. Pa je čak tražio da Hrvati budu za dom spremni! Pa čak i svi ti akademici, biskupi, sveučilišni profesori, umjetnici misle da je hrvatski branitelj imao pravo u obrani svoje napadnute

domovine koristiti sve što je mogao. Dapače, misle kako Thompsonova „ustaška“ Bojna Čavoglave zauzima posebno mjesto u Domovinskom ratu. U vrijeme kada je Hrvatska bila izložena agresiji Thompson poziva narod da budu spremni boriti se za dom. Danas poslije toliko vremena treba opet od Hrvata napraviti gubitnike – „svaka hrvatska država je genocidna“ – pa im za to trebaju poslužiti Thompsonove pjesme.

Tito je zločinac bez navodnika

Zalud im Thompson objašnjava da je on samo hrvatski branitelj. Kako im i može objasniti kada je time i počinio „zločin stvaranja hrvatske države“ (ili: 1941. godina koja se stalno vraća)! Dapače, u momentu kada je Thompson koristio bilo što iz hrvatske povijesti u obrani – agresiji izloženoj – domovine, to postaje dio povijesti Domovinskog rata. Osim za zlonamjerne, bolje reći one koji su izgubili voljenu im Jugoslaviju! Koliko Goldstein ne razumije ono o čemu piše – ili ne zna povijest pokazuje i ova njegova tvrdnja: „NDH nije naposljetku bila niti Hrvatska, jer kakva je to Hrvatska u kojoj nisu Split i Šibenik, a jesu Čajniče i Foča?“ Očito ne zna kada je kapitulirala Italija. Ali i pokazuje kako ne razumije što znače njegove riječi: „Ne mogu se veliki povijesni događaji ocjenjivati po mjeri kolektivnih ili osobnih interesa ili probitaka, nego ih valja protumačiti okolnostima i uvjetima njihova razvoja.“ Ili je toliko zaljubljen u NDH da misli da su Trojni pakt činili NDH, Njemačka i Japan.

Ali kada govori o Bleiburgu onda će naglasiti „ustaše, pa i domobrani, tijekom toga rata bili na krivoj strani“. Što je točno i što upravo Thompson svojim pjesmama uči i Goldsteina i mnoge druge. Jer, ako je problem što si na krivoj strani, onda je deplasirano govoriti o genocidu. Ili možda Goldstein misli da je mnogo gore od genocida – biti na krivoj strani. A ako je problem što si na krivoj strani onda tek ne može sve rečeno ili napisano u NDH biti zločin. I uopće može li to biti zločin?

Vratimo se Thompsonu „propagatoru ustaštva“. Koja je razina sveučilišnog profesora koji piše tako o Thompsonu u trenutcima kada po uzoru na totalitarne režime zabranjuju njegove koncerte optužujući na taj način na stotine tisuće posjetitelja pojedinih

Thompsonovih koncerata za ustaštvo? Kakva budala može biti netko koji će im tako nešto poručiti? I još su mu totalitarni svi režimi osim onog koji zabranjuje pjesmu. Naravno, radi se o hrvatskoj pjesmi, pa je to dobrodošlo, zar ne? Koliko Goldstein ne zna značenje pojedinih svojih tvrdnji ilustrirat ću na samo još dva primjera. Prvo, na pitanje tko je najveća hrvatska politička i društvena osoba XX. stoljeća, Goldstein odgovara: „Jednom sam rekao da su to Tito i Tesla. Napali su me, međutim, jer da je prvi ‘komunistički zločinac’, a drugi Srbin. Njemu je Tito zločinac pod navodnicima. Povjesničar kojemu su na stotine pobijenih ljudi i poslije svršetka rata nije dovoljno da budeš zločinac (bez navodnika). Ma da, radi se o ubijenim Hrvatima, a to nije zločin, zar ne?

Brak politike i povijesti, Mesića i Goldsteina

Drugo, Goldstein kaže: „Možemo reći uistinu da niti Mesić niti Sanader ne nameću historiografska objašnjenja i da se klone takvih aktivnosti. Naravno da je taj brak politike i historijske znanosti bio loš za oboje, i za političare i za povjesničare, i da je svakom pametnom to danas jasno.“ A poznato je da Mesić čak ide u HAZU držati predavanje iz povijesti. Uči čovjek povijest i povjesničare akademike. Pri tome napravi čitav niz faktografskih pogriješaka, pa sada naši akademici-povjesničari vjerojatno imaju silne muke da tu novu povijest ugrade u svoje knjige. A je li ono Mesić i predstavljao Goldsteinove povijesne knjige? A gdje je očitiji „brak politike i historijske znanosti“ do u djelu dr. Goldsteina, a tako očito u ovom intervjuu. Pa on nama tumači što je Thompson htio reći svojim pjesmama. U maniri najgoreg udbaša optužuje zbog toga što zna što je Thompson mislio.

Na kraju, zapitajmo se: Čemu služi priča o Thompsonu? Vraćanje na tezu da su Hrvati ustaše. Vraćanje jugo elita i ponovnog ujedinjenja. Mesić u Pekingu otvara „hrvatsku kuću“ Marko Polo u nazočnosti dužnosnika Srbije, Crne Gore i BiH! Goldstein je „znanstvena“ potpora takvoj politici. Ili, „objektivna“ znanstvena simbioza politike i povijesti, tako očita kada kaže: „Glavni akteri ili zločinci su privedeni sudu, ili su umrli.“ Znamo da je za to potrebno uništiti ponos Hrvata. A nitko to tako izravno ne kaže kao Goldstein: „U pjesmi ‘Lijepa li si’ podilazi secesionističkim

željama hercegovačkih Hrvata (stih 'Herceg-Bosno, srce ponosno').“ „Srce ponosno“ kod Hrvata njima znači secesionizam, ustaštvo i sl.

Jadna je hrvatska vlast koja zabranjuje pjesme koje su simbol hrvatske pobjede. Kakva im je politika takva im je i „znanstvena“ potpora! Hrvatska vlast mora pokazati svjetskim moćnicima da se stidi pobjede u Domovinskom ratu. Stide se nečeg najvećeg u povijesti hrvatskog naroda. Narod to prepoznaje pa je prava proslava Dana domovinske zahvalnosti u Čavoglavama. Ove godine se tamo okupilo više od 120 tisuća ljudi. Proslava se održava tamo gdje je organizira čovjek koji se ne stidi svog hrvatstva. Zato on može okupiti mnogo, mnogo više ljudi od cijele hrvatske vlasti. A to „boli“, zar ne?

«Hrvatsko slovo», 22. kolovoza 2008.

„SVI HRVATI SU USTAŠE“

1. PROIZVODNJA USTAŠA U DANJAŠNJOJ HRVATSKOJ

Milan Ivkošić u svojoj «Tjednoj inventuri» u «Večernjem listu» za ponedjeljak 20. 10. 2008 piše:

Je li Vlatko Marković nasjeo internetu?

Sanader je napao predsjednika HNS-a Markovića koji je nedavno rekao da je poklič “Za dom spremni” iz opere “Zrinski”. Na blogu “Tulumarka” naišao sam na citat iz libreta od oko 50 stihova u kojima na nekoliko mjesta ima “Za dom spremni”. Pronašao sam originalni libreto opere i usporedbom ustanovio da je blogger nekoliko stihova krivotvorio i umetnuo sporni poklič. Možda je i Marković nasjeo tom blogu, a vjerojatno je blogeru i bila namjera nekoga “navući”. Budući da mu je uvod u tu krivotvorinu rasistički, nakane su mu provokatorske. Ta podvala na internetu odgovara stilu vremena, stilu Mesića, Sanadera, Goldsteina, Latina... Kad treba skrenuti pozornost s nepodnošljivog kriminala, korupcije, sve većeg socijalnog raslojavanja, sve većeg siromaštva, crkvenog licemjerja, općeg materijalnog i moralnog nazadovanja i sramotne kolonijalne pokornosti Hrvatske – ustaštvo je spasonosna tema!

Doista, bilo bi i krajnje neobično da Sanader, koji je doktorirao povijest književnost i koji je bivši intendant HNK Split ne zna libreto opere «Zrinski». Međutim, bit Markovićeve izjave je u tome da se radi o starome hrvatskom pozdravu³, dakle ne o pozdravu koji je

³ Na portalu HKV-a dan je slijedeći komentar poklika «Za dom spremni»: «U dvotjedniku koji izlazi u New Yorku, djelomično i na engleskom jeziku, u broju 91, od 21 listopada o.g. ima jedan izvrstan članak kojeg je pisao mladi Hrvat izvandomovinar, rođen u USA, u kome je dana njegova analiza o uzrocima i posljedicama staro-hrvatskog bojnog poklika, koga su izvikivali još davne 1526. godine na Mohačkom polju u bitci protiv nadmoćne vojske Sultana Sulejmana Veličanstvenog.

svojestven samo za NDH. Markovićeva tvrdnja odnosila se na Thompsonovu pjesmu «Bojna Čavoglave», dakle kultnu pjesmu iz Domovinskog rata, koja počinje s tim pozdravom. Takvi napadi na Thompsona su samo izraz stare priče o vladanju Hrvatskom. Cijela priča stane u jednu izreku: «Svi Hrvati su ustaše». Razlika je jedino u tome što je nekada ona služila za očuvanje Jugoslavije, a danas za očuvanje vlasti u Hrvatskoj.

2. HRVATI USTAŠE I OČUVANJE JUGOSLAVIJE

Još kao student u Beogradu zapazio sam da se svaka rasprava s kolegama završava s tim njihovim «najsnažnijim» argumentom. Zato sam ubrzo takve rasprave počinjao tvrdnjom kako sam ja ustaša. Usljedila bi uvjeravanja mojih kolega kako ja to nisam. Tako bi im glavni «argument» bio eliminiran, pa se onda moglo raspravljati i s argumentima.

Slično je bilo kada sam 1987. došao u Zagreb. Shvatio sam da je taj «argument» i tu najsnažniji. Zato sam znao u društvu izjaviti kako sam ja ustaša. Nastupila bi konsternacija, a ja bih nastavio: «Znate, ja sam živio u Beogradu, a tamo vam Hrvate djele na ustaše i srpske slugе. A ja vam ne volim biti slugа!» Poslije toga bi i sugovornici rekli da i oni ne vole biti slugе.

Tijekom Domovinskog rata vidjelo se da oni koji su voljeli biti slugе, baš i ne vole neovisnu Hrvatsku. S druge strane bilo je puno onih – kojima je «U» doista bilo drago, koji su se uz većinu naroda stavili u obranu Hrvatske. Agresori su stalno i govorili da se bore protiv ustaša, bez obzira radilo se o regularnoj Hrvatskoj vojsci ili onima koji su na sebe stavljali slovo «U». Njima je neovisnost Hrvatske bila istovjetna ustaštvu.

Bilo je pokušaja da se takvo poistovjećivanje napravi i od strane nekih u Hrvatskoj. Tako je Slavko Glodstein, i ne samo on, takvu tvrdnju iznosio prigodom uvođenja kune. Naravno, tada je predsjednik bio Otac hrvatske države Franjo Tuđman pa to nije moglo «proći». Kuna je i danas tu, a nisu prolazili ni napadi na one koji su se borili za slobodnu Hrvatsku.

Tek krajem Tuđmanova života takvi napadi mogli su imati uspjeha. Jedan od njih je i neusvajanje Izvješća saborske komisije o

žrtvama rata i poraća. Inicijator te kampanje bio je član te komisije Slavko Goldstein. Tu se vidi veličina Predsjednika. Čovjeka koji je zbog kune htio izjednačiti ovu Hrvatsku s NDH stavio je u tu komisiju. Naravno, ovaj je to iskoristio za lažne tvrdnje o radu te komisije. Itekako im je bilo važno zaustaviti rad komisije koja bi objektivno sagledala cijelu tu problematiku. Naime, glavna karika u držanju pokornosti Hrvata bio je mit o Jasenovcu. A laž o Jasenovcu kao konc-logoru je bila najjača karika u borbi za očuvanje Jugoslavije. I danas se povlači paralela: Jasenovac – Križni put hrvatskog naroda. Međutim, dok smo svjedoci da se kosti ubijenih s Križnog puta iskopavaju praktično svakog dana, takvih nalaza za Jasenovac nikada nije bilo. Nije da tadašnja vlast nije pokušala pronaći takve ostatke, ali sva iskopavanja dala su manje brojke od – recimo – samo onog kada je slučajno kod Teznog kod Maribora – u prvi mah iskopano nekih 1180 kostura. A da i ne spomenemo da su pronašli i neka veća grobišta za koja su hrvatski istraživači, kao na primjer pokojna hrvatska pravednica Ljubica Štefan, pokazali da se radi o hrvatskim žrtvama s Križnog puta. Materijalnih dokaza nije bilo pa je tadašnjim vlastima jedino ostalo praviti popise. Kao, rodbina navodnih zrtava znala je gdje su nastradali članovi njihovih obitelji tijekom rada. Površna raščlamba tih popisa ukazuje na niz netočnosti. Neka su imena izmišljenja, neki su doista stradali, čak ne i kao posljedica rata itd. Ali autori popisa su znali kako je teško provjeriti sva imena. A mnogo brže je dodati nova imena i to rade do dana današnjega.

Tehnologija vladanja Hrvatskom u komunističkoj Jugoslaviji bila je jednostavna:

Ako si za neovisnu Hrvatsku – onda si ustaša, a kroz 45 godina postojanja te države njihovi povjesničari mogli su od ustaša napraviti nešto najgore što postoji. To je znalo dovesti i do apsurdnih situacija, pa su i jednom Miloševiću, kada nisu bili zadovoljniji učincima njegove politike, vikali: «Slobo – ustaša».

Ali istinu i sami pokazuju time što su im i hrvatski branitelji u Domovinskom ratu – ustaše. Jednostavno – to najgore što postoji – jeste željeti neovisnu hrvatsku državu. Više puta sam isticao: kada su nama živim svjedocima veličanstvenoga Domovinskog rata uspjeli toliko blata nabaciti na nj, dakle poslije rata u kojemu smo izvojevali

veličanstvenu pobjedu, možemo zamisliti koliko su laži mogli izmisliti i sprovesti u djelo tijekom 45 godina i poslije rata u kome su bili pobjednici!

Primjetimo da je i dr. sc. Franjo Tuđman svojevremeno stradao jer je bio prvi koji je dirnuo u mit o Jasenovcu. Danas postoje istraživanja o tom logoru koji ruše ustaljene predodžbe. Posebno bih ukazao na knjigu «Jasenovac – Brojke» mr. sc. Mladena Ivezića u kojoj se polazi od partizanskih izvješća. Na tom tragu je i najnovija knjiga: V. Mrkoci, V. Horvat, «Ogoljela laž logora Jasenovac», Zagreb, 2008.

U slijedećem poglavlju dan je predgovor koji sam napisao za tu knjigu.

3. SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica proboja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac obilježena je i ove godine. "Gračanke i građani, gospode i gospodo, drugarice i drugovi", započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. "Mi ne zaboravljamo", rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer "će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno. I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno", upozorio je Mesić. "Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože", rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? «Snimiti zločin koji se događa» istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio o «istini» koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da govori o «istini». Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija *Ogoljena laž logora Jasenovac* ukazuje na to. Tko stoji iza «laži logora Jasenovac» Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11):

«Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.»

Tko su ti Mesićevi «gadovi»? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom sudu lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje (a time i Mesićevo) pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ivica Marijačić u «Hrvatskom listu» od 17. travnja 2008.:

«Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obavještajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.»

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

«Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.»

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Ćosićevom: «Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti». Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je *«stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.* Ipak, Mesić je doista poseban. Imaga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao *političko oružje par excellence*, kako reče Mrkoci.

Čitajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s *«glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu»* to jest s 'Izveštajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izveštaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu *Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskane 1985.*

Raščlambom laži svjedoka u Izvješću i Miletićevoj knjizi Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja pokazuje kako su u *«lažima o logoru Jasenovac»* sudjelovali i mnogi drug (str. 35-36)i:

«Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži — onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...) Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kad se odnose na ustaše uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali kao nevjerodostojne u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su apsolutno pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.»

Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente - da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvrsno poslužili i navodi iz knjige Milka Rifferra *Grad mrtvih* napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44-45 Mrkoci konstatira:

Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca — ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo — VIII. 1941. do 11.1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglanu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba — 11.1942. do V. 1945., kad su sagrađene stambene barake i uspostavljena organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i bolesti — i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara — strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na širem području logora — tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici — strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika — većina na razne načine likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenom ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni — ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.»

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava «Križnog puta» slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je

da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena «sasma slučajno» 1998. u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća. A to je brojka koja treba i dalje omogućavati "dokazivanje" genocidnosti hrvatskog naroda, jer se kao što Slavko Goldstein to kaže u *Globusu* od 10. siječnja 2003., može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi". Tu njihovu brojku nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (*Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj knjizi Mrkoci nas upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju kao donju granicu mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49): «Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.» Inače, Ivan Strižić je u svojoj knjizi *Žrtvoslov Slunjskog kotara* pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govori današnja TV emisija Istraga kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenađuje kada Mrkoci kaže (str. 51):

«Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. — 4 puta, 1943. — 50 puta, 1944. — 2 puta, 1945. — 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći. Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH, a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100%, što je

pretjerano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta viša. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih "naučnika" izazvalo nelagodu.»

A odmah potom Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijeloga problema broja žrtava Jasenovca:

«Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati — sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovoj bilježnici Zem. komisije ne može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži od najniže službene komunističke procjene!»

Inače kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Čavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

«Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?»

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više «političko oružje par excellence» kako reče Mrkoci.

3. HRVATI-USTAŠE I VLADANJE HRVATSKOM

Dolaskom Račanove vlasti učinjen je najvažniji korak u stvaranju ovakve Hrvatske koju imamo – izvršena je kriminalizacija

Domovinskoga rata i svih branitelja. Oni koji su donijeli slobodu svome narodu, umjesto da budu slavljani – ponižavaju se na sve moguće načine.

I dok su ljudi poput mr. Ivezića ili prof. Mrkocija praktično onemogućeni u iznošenju svojih spoznaja, tj. učinjeno je sve da one ne budu dostupne svim građanima RH, dotle je mimo izbora za profesora povijesti 20. stoljeca na Zagrebackom Filozofskom fakultetu postavljen dr. sc. Ivo Goldstein, dakle jedan od «pronalazača» velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića.

Karakteristika današnjeg vremena je da se svako malo pokreću prave hajke na sve što ima veze s NDH ili se može takva veza izmisliti (slanje provokatora «ustaša» na skupove, montiranje fotografija s «ustašama» i sl.). Poslije kriminalizacije branitelja i Domovinskog rata treba ponovno uvjeriti Hrvate da su ustaše samo zato što su željeli i žele neovisnu državu. Takvim histeričnim hajkama provocira se poznata «hrvatska šutnja», a onda oni koji takve histerije nameću mogu mirno vladati.

Kao rezultat takvih histerija postiže se i mir onih koji su još živi a koji su sudjelovali u stvaranju lažnih slika i negativnih mitova o Jasenovcu i o ustašama.

Činjenica je da takvih histerija nije bilo za vrijeme Račanove vlasti. Jednostavno, nije ih ni moglo biti dokle god su branitelji imali ugled kakav su imali, i kakav je normalno da imaju. Vjerojatno sama Račanova vlast i nije bila podobna da, kao nasljednici onih koji su pobili na stotine tisuća Hrvata, ponovno vladaju pomoću tvrdnje «Svi Hrvati su ustaše». Kao što je Sanader morao biti onaj koji će uhapsiti Gotovinu, tako je njegova vlast morala i mora omogućiti i ovo.

I doista. Sjetimo se hajke zbog spomen ploče velikom hrvatskom književniku Mili Budaku. Idealno za Sanadera da zaustavi takve hajke. Naime, kao što je povjesničaru Tuđmanu bilo jednostavno to učiniti kada je u pitanju bila valuta, tako smo tada imali predsjednika vlade povjesničara književnosti. Tada je reagiralo četrinstotinjak hrvatskih biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, umjetnika i drugih građana poznatim Apelom. Tražili su obnovu političkih procesa, a proces Mili Budaku je upravo bio takav da je tako nešto

bilo normalno učiniti. Naime, od pokretanja procesa do izvršenja smrtne kazne nije prošlo ni 24 sata. Umjesto toga Sanader naređuje nasilno skidanje ploče velikom književniku!

Ali ne staje sve na tome - za potpisnike Apele uvodi se i nova «moralno-politička podobnost». O čemu se radi najbolje je vidjeti iz pisma koje je Vladi uputilo pedesetak biskupa, akademika, sveučilišnih profesora i umjetnika.

Pismo hrvatskih intelektualaca Vladi RH

(...)

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Pismo je bilo prešućeno u medijima, a Vlada nije imala potrebu osvrnuti se na njega! Markovića je bar Sanader komentirao, dok svi ovi biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici to i ne zaslužuju, zar ne. A u normalnoj državi, poslije ovakvoga skandala ne bi trebao nitko od članova te komisije ostati u njoj! Pa zar oni podržavaju politička suđenja?

Vratimo se Domovinskom ratu i činjenici kako je u njemu agresija na Hrvatsku izvršena pod znakom petokrake i kokarde. «U» se nije moglo naći među agresorima, već na strani onih koji su branili Domovinu. Ali danas u Hrvatskoj agresorsko znakovlje je dobrodošlo, čak se i predsjednik države diči s «petokrakom», a «U» se proganja. Koliko je to postalo smiješno pokazao je koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu. Naime, među sto trideset tisuća ljudi novinari su pronašli jednoga s tim znakom. Umjesto da one koje od toga prave problem pošalju psihijatrima, država se mjesecima tresla zbog toga jednoga znaka među 130000 ljudi. Vjerovali ili ne. I Sanader se proslavio izjavom da takav Thompsonov koncert šteti Hrvatskoj, pa otud i ona njegova «polemika» s Markovicem.

Naravno. Opet su reagirali biskupi, akademici, sveučilišni profesori i umjetnici (njih osamdesetak):

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonu,

(...)

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

HTV opet nije smatrala potrebnim spomenuti ovo pismo u svojim emisijama.

Usljebile su zabrane Thompsonovih koncerata. Novo pismo hrvatskih intelektualaca potpisalo je preko 300 javnih osoba:

*HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA
PERKOVIĆA THOMPSONA*

(...)

Zagreb, 18. 07. 2008.

Opet sutnja na HTV-u. A u isto vrijeme su tzv. Lijevi intelektualci uputili pismo partiskom šefu Milanoviću i o tome je bilo danima riječi u njihovim emisijama!

Prof. dr. Slobodan Lang i akademik Josip Pečarić, inicijatori pisma hrvatskoj javnosti, tada su poslali slijedeće pismo:

**Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska
prava**

*G, zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava
Sabora republike Hrvatske*

1. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno došli su mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filмова, i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

2. Napali su i Predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole!? Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu nije Srebrenica dosta?

7. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

II. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Prikazali smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desecima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali bi Hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

III. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane dio totalitarnih režima iza nas i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti - neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljude.G, zastupniče, Predsjedniče Odbora za Ljudska Prava Sabora republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo sa našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Pismo nije prenijela čak ni HINA. A da ne spomenemo da autori nisu dobili nikakav odgovor!

Ali hajka na Thompsona je nastavljena tamo gdje je svojevremeno i počela - u inozemstvu. Tako mu je zabranjen i koncert u Hamburgu. Ovaj put su hrvatski intelektualci djelovali drugačije. Pismo koje je sugerirano na portalu Hrvati amac, a koje je prenijeto i na portalu Hrvatskog kulturnog vijeća potpisivali su pojedini hrvatski akademičari i sami slali Sveučilistu u Hamburgu. To sam učinio i ja:

Mi Hrvatski akademičari protestiramo protiv svrstavanja hrvatskog domoljuba Marka Perkovića - Thompsona u naciste. To je protu hrvatska propaganda onih, koji ne priznaju Republiku Hrvatsku i žele oživjeti komunističku Jugoslaviju. Njemačka je bila među prvima koji su priznali Hrvatsku neovisnost. Zašto to sveučilište nije zatražilo tekst svih pjesama i tada odlučilo radi li se o fašizmu ili naci(onali)зму ili samo domoljubnim pjesmama. Bas ovakove nepravедne presude, kao ova Sveučilista u Hamburgu čine potrebnim potvrđivati domoljublje, koje nema veze s nacizmom. Nevjerojatno je da Njemačko sveučilište osuđuje jednog pjevača za nacizam, kad je to bila osobina njemačkog režima za vrijeme WWII i ranije, čiji su sinovi na žalost u tragično velikom broju dali živote za tu ideologiju.

Thompson se nije još niti rodio, ali želja za hrvatsku nezavisnost je uvijek živjela i nije imala nikakve veze s nacizmom ili fašizmom. Čudno je da jedno sveučilište ne može razlikovati ljubav i ponos za domovinu od nekakovog nacizma, koji nije nikada niti bio hrvatski.

Hrvatski akademičari⁴

⁴ Dr. Wolfgang Düchting
Universität Hamburg
Präsidialverwaltung
Referat 22: Online-Dienste
Edmund-Siemers-Allee 1
D-20146 Hamburg
Telefon: +49-(0)40-42838-4315
Telefax: +49-(0)40-42838-6398
E-Mail: _online-dienste@uni-hamburg.de
(mailto:online-dienste@uni-hamburg.de)

Wir - die kroatischen Akademiker protestieren stark gegen Anordnung den kroatischen Patrioten und Freiwilligen Marko Perkovic Thompson unter die Nazisten (Nazis) einzuordnen.

Das ist eine starke antikroatische Propaganda derjenigen, die Republik Kroatien nicht anerkennen und die das kommunistische Jugoslawien wieder beleben möchten.

Deutschland war einer der Staaten, das als einer der ersten in der Welt die kroatische Selbständigkeit anerkannt hat.

Warum diese Universität die Texte aller Lieder von Herrn Marko Perkovic Thompson nicht angefordert hatte? Danach hätte sie entscheiden können, ob es sich um Faschismus oder Nationalismus handelte oder nur um die patriotischen Heimatlieder? Gerade solche ungerechte Beurteilungen, wie diese der Universität in Hamburg, spornt uns an, dass wir unsere Heimatliebe bestätigen, da sie überhaupt keine Verbindungen mit dem Nazismus hat.

Es ist unglaublich, dass die deutsche Universität einen Sänger für den scheinbaren Nazismus verurteilt, und zugleich war der Nazismus eine Besonderheit des deutschen Dritten Reiches zur Zeit des Zweiten Weltkrieges, aber auch früher.

Leider sind viele deutsche Söhne für diese Ideologie in tragisch grosser Zahl ihre Leben geopfert haben.

Marko Perkovic Thompson war zu dieser Zeit noch gar nicht geboren, aber der Wunsch für die kroatische Selbstständigkeit hat immer bestanden, und er hatte keine Verbindungen mit dem Nazismus oder Faschismus.

Es ist wirklich merkwürdig, dass eine deutsche Universität nicht imstande ist, Liebe und Stolz für die Heimat von einer nazistischen Bewegung, die niemals in Kroatien Fuss gefasst hatte, zu unterscheiden.

Josip Pečarić

Permanent full professor at University of Zagreb (Croatia)

Foreign professor at GC University (Lahore , Pakistan)

Full member of Croatian Academy of Science and Arts

Active member of The New York Academy of science

Member of editorial boards:

Journal of Mathematical Inequalities (Editor in Chief and Founder)

Mathematical Inequalities & Applications (Editor in Chief and Founder)

Operators and Matrices (Editor in Chief and Founder)

Advances in Differential Equations and Control Processes

Advanced in Nonlinear Analysis and Applications (ANAA)

Asian-European Journal of Mathematics

Didactica Mathematica (Cluj-Napoca, Romania)

International Journal of Applied Mathematics

Journal of Computational Analysis and Applications

Journal of Inequalities in Pure & Applied Mathematics

Journal of Function Spaces and Applications

Nonlinear Functional Analysis and Applications

Octogon Math. Magazine (Brasov),

Panamerican Mathematical Journal

Tamsui Oxford Journal of Mathematical Science

Glasnik Matematički (advisory board)

Banach Journal of Mathematical Analysis (BJMA) (advisory board)

Naravno, mi i ne očekujemo odgovor od njih.

Međutim ovdje je važno istaknuti kako se krenulo na napade na Thompsona. O tome piše Slobodan Lang i svoj tekst *Thompson i Woodstock* počinje ovako:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se

intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospođi Grabar-Kitarović iznio «uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona». Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. «ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj». U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović («stara» Židovska zajednica).

(...)

Odakle tolika panika kada se među 130 000 ljudi pojavi jedan sa slovom «U» na kapi? Je li ikada u povijesti zabilježeno takvo sramotno ponašanje vlasti neke neovisne države? Otud podrška zabranama nastupa pjevača za koje smo vjerovali da su za nama. Zašto se onda čudimo da neki tamo Slovenac govori o Hrvatima kao o stoci i dobije 19 posto glasova na predsjedničkim izborima.

Ali kako rece Ivkošić, vlastima to dobro dođe da bi vladali, a nekima i da se izbore za očuvanje svojih životnih djela u dokazivanju kako su svi Hrvati ustaše. Naravno to «ustaše» znači sliku o ustašama koju su oni kroz godine svoje (komunističke) vladavine uspjele nametnuti. Zato i danas govore kako ustaše nisu Hrvati. Njima su valjda Hrvati samo one dobre srpske slugе s početka ovog teksta. A

takvi nisu doista ni ustaše, a ni hrvatski branitelji iz Domovinskoga rata.

4. ZAVRŠNI POTEZ

U «Hrvatskom listu» od 28. kolovoza 2008. veliki hrvatski književnik Ivan Aralica na pitanje:

Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država u moralnom i demokratskom smislu izobličena s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati kao nekad Vici Vukovu?

odgovara:

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma nema nikakve razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjeronauka, dakle da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrim dijelom medija i javnog mnijenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliku masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće: vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvori ni progoni za 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je sljedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgređa u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, čak ni u izbornoj promidžbi ne može to doživjeti.

Da, tako narod misli. To pokazuje masovnim odlasakom na Thompsonove koncerte. Dapače, poslije nedavne utakmice Hrvatska-Andora gledateljstvo je poručilo što misle o tome što se ustaštvo Hrvatima imputira sa svih strana, a ponajviše čak i od vlastite političke elite, kako je dobro zapaženo na portalu HKV-a, tako što je cijeli stadio uzvikivao «Za dom spremni». Reakcija, analogna onoj mojoj kada sam sam sebe Srbima predstavljao kao ustašu. Istina, reakcija koju sam očekivao još kada je na sve ljubitelje Thompsonove i uopće domoljubne glazbe podignuta neviđena hajka zbog jedne kape sa slovom «U» među 130000 ljudi.

Ali, koliko to znači vlastima? Njima je važno da osiguraju jedino da na izborima taj isti narod bira «manje zlo». Što će reći ili današnju poziciju ili opoziciju. I jednima i drugima parola «Svi su Hrvati ustase» dobro dolazi da ih taj isti narod bira.

Ostaje jos samo završni korak u ostvarenju toga cilja. Jos samo Katolička crkva treba prihvatiti takvo stanje stvari. A to opet jedino može postići Sanader. Sve za to je učinjeno.

Podlogu su pripremili Goldsteini i oni oko njih. Velikosrpsku brojku Goldsteinovih i Draže Mihailovića prihvatila je Sanaderova vlada. Nikada kao u vrijeme Sanaderove vlasti hrvatski intelektualci se nisu tako omalovažavali. Dok se njihova pisma ignoriraju i proglašavaju se «moralno-politički nepodobnima», a radi se o nizu biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, znanstvenika, umjetnika itd., dotle se danima razglaba hoće li Goldstein ići na Bleiburg ili ne. Otac Goldstein (možda) ima završenu srednju školu. Sigurno će napisati knjigu i o Bleiburgu. Znamo kako to obično izgleda, prihvatit će sve što su hrvatski znanstvenici pronašli, ali će zaključak upućivati na genocidnost hrvatskog naroda. Sin jeste sveučilišni profesor. Ali njegove kolege su ustanovile da on u svojim radovima izmišlja. A koliko puta su tek to učinili mnogi hrvatski pisci? Ali, to i jeste idealna osoba za hrvatsku povijest koja će odgovarati svemu samo ne istini. Hrvatski povjesničari poput Ivezića i Mrkocija, moći će (možda) i dalje u vlastitoj nakladi i malim nakladama pisati istinitu povijest.

Dakle Sanader jer na djelu. I doista pogledajmo što o tome piše Zvonimir Despot («Večernji list», 24. 10. 2008.):

Ivo Sanader u Hrvatskom saboru, kad je naveo kako bi za to da se prevlada hrvatska bliska prošlost bilo poželjno da politički i vjerski vođe ove zemlje odaju počast žrtvama i u Jasenovcu i u Bleiburgu. Ali potpalio ih je u pozitivnom smislu i svima zapravo odaslao pravu političku, dalekovidnu pljusku (...)

Što Sanader želi poručiti? To da je svaka žrtva uvijek žrtva te da svi mi danas, u 21. stoljeću, imamo civilizacijski dug prema svim žrtvama i stradalnicima koje ne smijemo mjeriti prema nečijim uskogrudnim, ideološkim i politikantskim potrebama. Isto tako, zločin je uvijek zločin i kao takav treba ga osuditi, kao i to da nitko ne može biti kažnjen bez nepristranog suđenja. Niti se jedan zločin može opravdavati drugim zločinom. Jasenovac i Bleiburg ne mogu se izjednačiti, ali ocjene tih događaja treba prepustiti povjesničarima. Društvo se s time mora suočiti, a pojedinci u tome moraju prednjačiti.

Naši antifašisti sigurno se neće odazvati jer ih koči ideološka zadrstost. Ali vrh Katoličke crkve o tome bi i te kako trebao promisliti i učiniti taj simboličan korak unatoč nekim razumnim protuargumentima, a ne da sve ostane samo na požeškom biskupu u jasenovačkoj crkvi. Crkvu su nekad krasili vizionari koji su pokretali društvo, pa bi tako i biskupi danas trebali biti iznad ostataka komunista. Nemojmo zaboraviti predsjednika Stipu Mesića koji traži nemoguće argumente kako ne bi otišao u Bleiburg. On se očito ne može izdići iznad svojih skučenih povijesnih okvira, što bi kao predsjednik svih građana trebao i morao. Sanader je pokazao da se može, kao i Račan i Milanović. Tko je sljedeći?

Sanader je uhapsio generale, srušio spomenik velikom hrvatskom književniku, podržavao priglube napade na Thompsona i učinio sve što treba (a što nije smjela prethodna vlast) za vraćanje priče o «svim Hrvatima ustašama». Ostalo mu je jos jedino natjerati Katoličku crkvu da poistovjeti Jasenovac, dakle ono što vidimo u knjizi profesora Mrkocija i Križne putove. Bit će interesantno vidjeti hoće li uspjeti ostvariti i tu zadaću.

PRILOG

KOMENTAR JAVORA NOVAKA

Poštovani,

Temeljem Vašeg analitičkog teksta mogu dodati samo još ovo:

Svi koji optužuju katoličku crkvu (u čemu trajno prednjače Židovi - naročito oni po profesiji Židovi), oduvijek su zagađivali naš javni prostor Jasenovcem, fašistima, genocidom itd. Nikada Goldsteini, Pusićevi, Puhovski, Kajini i ini nisu shvatili notornu činjenicu: što više trube o fašizmu to ga više populariziraju. Jednu sramnu ideju promidžbom pretvaraju u zabranjeno voće. Što je mladima oduvijek bilo slađe od zabranjenog voća, provokacije i privlačenja pozornosti na sebe? A ovi uporno trube o tome. Drugo, inzistiranje na fašističkim zločinima, a tvrdoglavo pobijanje da je kumunizam počinio daleko masovnije, dugotrajnije i veće pokolje, u mladih i pravdoljubivih ljudi izaziva dodatni revolt. Isto tako što očekuju protivnici Hrvatske kad državna politika već puno desetljeće zagovara pomirenje sa zločincima, aboliciju za srpske fašiste i suživot uz obnovu kuća prvo razarateljima hrvatske pa tek onda (pokojem branitelju). Gdje je zahtjev za reparacijom? Kad je podignuta tužba protiv okupatora? Gdje je neizručivanje hrvatskih generala? Gdje su procesi zločincima?

Kako ono kaže poslovica: tko sije iskre - žanje požar. I sad bi svi ti odnarođitelji i izdajnici domovine htjeli da slovo 'u' nestane s naših pročelja! Kako, kad ga stalno spominju, provociraju i populariziraju?!

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U
OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA –
BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

PROF. DR. SC. SLOBODAN LANG

THOMPSON I WOODSTOCK

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima anti-semitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o anti-semitizmu održanoj u Španiji 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrew Bakera iz Američkog Židovskog Kongresa i prof Gerta Weisskirchena, člana Njemačkog parlamenta i predstavnika OSCE protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u **Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova** gđi Grabar-Kitarović iznio «uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata Hrvatske rok zvijezde Thompsona». Ona je obećala pozvati Prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Posjet predstavnika OSCE Hrvatskoj

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao **3.9.2007** «ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj». U njemačkoj se ambasadi sastao s Ivom i Slavkom Goldstein, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (Državni tajnik), Radovanom Fuchsom (Pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (Državni tajnik) i Filipom Dragovićem (Pomoćnik ministra), a u Ministarstvo vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović,

Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović («stara» Židovska zajednica).

U razgovorima su izneseni slijedeće ocjene o Thompsonu i stavovi o stanju u Hrvatskoj.

Suprotstavljanju ekstremizmu: Hrvatska je aktivni partner u programima OSCE, posebno preventive. Premijer Sanader i s njim HDZ oštro se distanciraju od desnog ekstremizma; danas vodeći političari – Mesić, Račan i Sanader – pokušavaju ispuniti nastali vakuum davanjem pozitivnih primjera; hrvatske vlasti se energično odnose prema zločinima s antisemitskim predznakom unapređenjem zakona i osposobljavanjem policije i državnih odvjetnika; obnova ustaških simbola je još uvijek sramotna; Hrvatska je spremna izvršiti zahtjeve međunarodne zajednice, kako se traži, posebno bliskom i istinskom suradnjom sa MKSJ; «Trebamo individualnu potporu u borbi protiv zločina mržnje, antisemitizma i ksenofobije kao i promoviranju pomirenja»; uspoređivana je Hrvatska i Srpska folk muzika.

Pozitivne ocjene Thompsona: Marko Perković je nacionalni junak iz devedesetih - umjetničko ime datira iz Hrvatskog rata za nezavisnost, kad je nosio pušku Thompson; muzika i sam pjevač su «više ili manje domoljubni», pjesme se mogu smatrati provokativnim ali ne ispunjene mržnjom (osim jedne pjesme) i ne treba ih smatrati opasnim; Thompson je «simbol nacionalnog Hrvatstva»; politički utjecaj na mlade ne treba precjenjivati; ova «alternativna muzika» sigurno jača anti-institucionalne odnose; ministar školstva Primorac je namjeravao privatno prisustvovati Thompsonovom koncertu, ali kad je odgođen zbog kiše naknadnom koncertu nije prisustvovao; nakon posljednjeg koncerta Thompson je izjavio da «nikada nije podigao ruku fašističkim pozdravom».

Novija povijest Hrvatske još nije analizirana: ovo razdoblje povijesti tek treba sistematski ispitati; hrvatska auto-percepcija još nije prošla adekvatnu povijesnu ili kritičku analizu. Zbog toga «marginalizirani mladi ljudi» prečesto izražavaju svoje proteste simbolima iz ustaškog vremena; ne može se jasno razlikovati patriotizam od ustaškog nacionalizma, jer postoji sivo područje; problematičnim odnosima Srba i Hrvata dominira prijateljstvo i mržnja proteklih desetljeća, politički savezi i genocidni zločini.

Negativni utjecaj Thompsona: Thompsonova popularnost se očituje u činjenici da je 40,000 ljudi – većinom mladih – došlo na njegov koncert pred ljetne praznika. Neki su nosili simbole iz nacističkog vremena; jedna pjesma uzima temu iz Hrvatske fašističke prošlosti i počinjenih zločina; Thompson predstavlja opasnost jer jača nacionalističko raspoloženje; na koncertima, on izvikuje ustaški poziva na okupljanje, «Za dom!» i potiče masu da odgovori «Spremni»; Thompson je izraz profitera i neriješenih socijalnih sukoba nastalih u sjeni Tuđmana. Vladajuća stranka mora napustiti svoj nedostatak jasnoće prema stavovima ekstremne desnice; na nedavnom Thompsonovom koncertu zabilježeno je i utuženo 17 povreda zakona.

Preporučeno je da se pismom zahvali Predsjedniku Mesiću za njegov odlučni stav u borbi protiv desnog ekstremizma; da se upita direktora HTV za stav o emitiranom koncertu, i hoće li budući koncerti biti popraćeni kritičkim komentarom; Žarku Puhovskom preporučeno je da pripremi simpozij suvremenih povjesničara, sociologa i političkih znanstvenika iz raznih država za raspravu o «odnosu prema nedavnoj prošlosti» a Kardinalu Lehmannu da o ulozi Thompsona govori sa predstavnicima katoličke crkve u Hrvatskoj.

Međunarodne ocjene Thompsona u jesen i zimu 2007.

U svom govoru pred Helsinškim odborom američkog Kongresa, Prof. je Weisskirchen za Thompsonove nastupa rekao «ne samo da su vezani za ustaške slogane, nego i na stvarni način postoji neka vrsta neonacizma na njegovim koncertima».

U izvještaju OSCE o stanju nakon tri godine rada borbe protiv antisemitizma 1.11.2007., Prof. Weisskirchen se žalio na nedovoljnu potporu svom radu država članica. «Ove godine samo jedna država je dogovorena, Hrvatska. Na žalost nije bilo poziva iz drugih država». Naveo je razgovore u Hrvatskoj sa «više predstavnika vlade i Židovske zajednice», s ciljem postizanja suglasnosti sa «hrvatskim sugovornicima, da ma kakve nacionalističke pojave treba ugušiti u zametku». Istaknuo je i «uznemirujuća zbivanja» u vezi pjevača, zvanog «Thompson», koji je počeo je isticati razne simbole ustaškog vremena na koncertima».

Pred Božić, ABC je izvijestio da će u Australiji nastupiti „kontraverzni Hrvat Thompson“, imenovan po strojnici, s ekstremno nacionalističkim pjesmama koje glorificiraju hrvatsku nacističku prošlost. Naveli su da je u Maksimiru bilo oko 50 000 ljudi, mnogih obučenih u uniforme Ustaša, fašističkog režima koji je podržavao Hitlera. Po Ephraim Zuroffu iz Simon Weisenthal centra mnogi su pozdravljali nacističkim pozdravom a da Thompson nikada nije osudio simbole koji predstavljaju progon i masovno ubijanje Židova i Cigana.

Jednog od svjetski najuglednijih gradskih vijećnika koji je u Čikagu na funkciji već 35 godina g. Bernarda Stona, Židova, pokušalo se nagovoriti da spriječi koncert Thompsona u Chicagu, a zbog optužbi za antisemitizam i neonacizam. Fra Jozo Grbeš ge je zapitao zašto Židovi dozvoljavaju ovakvu zloupotrebu Židovskog stradanja. Koncert je održan.

Konačno, ovih je dana u otvorenom je pismu SDP-u grupa intelektualaca i javnih djelatnika navela koncert Thompsona kao «... očit primjer potiranja vrijednosti antifašizma i demokracije ... uzvikivanjem profašističke poruke *Za dom spremni*, isticanjem ustaških simbola te šovinističkim skandiranjem... «

Sjećanje na mladost

Thompsonovim se koncertom ponovno bavim iz dva razloga. Prvo, jer se o svjetskim odjecima tih koncerata zna premalo i fragmentarno, i jer se u prvi plan ne stavljaju ocjene Thompsona i njihova razložitost, nego imena i funkcije pojedinaca koji te ocjene izriču. Drugi je razlog što me progoni jedna usporedba: kolovoza 1969. u Woodstocku je održan najveći festival mladih moje generacije. I tamo je na prekide padala kiša... Prisustvovalo je oko 200 000 mladih, nastupilo 32 muzičara. U trenucima značajnih sukoba i promjena u zemlji, mladi su se okupili muzikom, i u izuzetnom miru slavili mir i ljubav. No vodeći su urednici tražili da se koncert prikaže kao socijalna katastrofa - kao gužva u prometu, kao nepodobno ponašanje, kao neodgovornost policije... Samo 18 godina kasnije izdata je marka a Woodstock festival je zauvijek ušao u legende kulture... Bez obzira koliko se mojim vršnjacima i današnjoj omladini primjerenom učini usporedba Woodstocka i

Thompsonova nastupa na Jelačić placu, neporeciva je činjenica da su moćni oduvijek teško shvaćali prekrasnu dobrotu, brigu i mir mladih...

Dio moćnih Evrope i svijeta bahato, banalno i površno ocjenjuju vrijeme i događaje obrane i stvaranja Hrvatske. Olako se postavljaju krive dijagnoze i nameće pogrešna terapija. Teško da u ovakvu svijetu i može biti drugačije. No to je samo razlog više da Hrvatska sama, dostojanstveno, slobodno i otvoreno istraži istinu o sebi. Javne ocjene i napisi koji podsjećaju na onu *«tko drukčije kaže taj kleveće i laže i osjetit našu će pest»* nemaju moralnu vrijednost i ne vode nikamo.

«Hrvatski list», 17. srpnja 2008.

PODRŠKA MARKU PERKOVIĆU THOMPSONU UREDNIŠTVA HRVATI-AMAC.COM

Polazeći od činjenice da živimo u slobodnoj i suverenoj, socijalnoj i demokratskoj državi, Republici Hrvatskoj, smatramo svojom građanskom dužnošću pružiti javnu potporu hrvatskom glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu.

KOMENTAR ANTA ŽANETIĆA

Ova organizirana hajka na domoljubnog pjevača ne prestaje, već duže vremena. Napad na njega je napad na hrvatski narod i na hrvatsku državu, kao i na svakog domoljubnog Hrvata. Organizirane snage od onih, koji se još nisu pomirili sa propašću propale države, sada rovere ne samo domaći izdajnici, nego u ta kola uprežu i međunarodne centre moći Simon Wiesental centre u Izraelu i Americi.

Jedan hoštapler Budaj, Puhovski, Goldstein, Kajin, Mesić i ostala ološ sa Pantovčaka, služe se sa svim podvalama i lažima, nebi li ovom hrvatskom pjevaču i zabranili i pjevati. U tim svojim podvalama upotrebljavaju klince sa ustaškim znakovljem i tako ne bi li diskreditirali ovog omiljenog pjevača. Ovi su samo najobičniji provokatori. Zamislite apsurdna i ludila u današnjoj nakaradnoj Hrvatskoj. Milanović izjavljuje kako je Marko Perković Thompson morao prestati pjevati, kada se netko između 100 tisuća Hrvata pojavi sa ustaškim znakovima.

Kako brzo te novine i Sutlićeva srpsko hrvatska televizija pronađu ove provokatore između 100 tisuća Hrvata? Zašto sada šuti hrvatska katolička crkva i udruge dragovoljaca Domovinskog Rata?

Što se Mesića tiče, ne može se ni drugo očekivati od veleizdajnika i saradnika KOS-a za vrijeme Domovinskog rata.

Svatko zna da je poslije Drugog svjetskog rata Istra opustošena od Hrvata i Italijana i da je Ranković dekretom naselio Istru sa 60 tisuća Srba. Što se tiče Kajina to je jedna nemoralna SKOJ-evska ništarija i ljubimac četnika. Tko zna, koje je narodnosti Kajin? Što se tiče HDZ-a, ne može se od njih ništa dobrog ni očekivati. U vladi su

sa Četnicima. Podpredsjednik hrvatske vlade Slobodan Uzelac, Četnik, a u Saboru ostala četnička bratija. Sanader pleše bolje žikino kolo, nego Pupovac. Naš Ivo misli, kako bi ušao u EU, kao mali od kužine. Nije ni čudo da je poslije koncerta Marka Perkovića Thompsona na trgu bana Jelačića, kada je preko 100 tisuća Hrvata oduševljeno pozdravilo našeg Thompsona, Sanader taj koncert nazvao štetnim za Hrvatsku. Ako je netko štetan za Hrvatsku i hrvatski narod to je upravo naš Serenader i Mesić. Svim neprijateljima Hrvatske smeta Thompson. Tko može okupiti 60 tisuća na Maksimiru i 100 tisuća hrvatskih domoljuba na trgu bana Jelačića. Marko je simbol hrvatskog prkosa i hrvatskog ponosa. Ja mislim da bi Marko mogao završiti i u Haagu, jer nije dozvolio Četnicima u svoje Čavoglave i borio se je za Hrvatsku, ali ne za sadašnju poniženu i nakaradnu.

«Hrvati-amac», internetska mreža

HRVATSKU TREBA BRANITI

Thompsona najviše napadaju Slavko Goldstein, Ivo Banac i Vesna Pusić. Ove kritičare povezuje i činjenica da nitko od njih nije sudjelovao u obrani Hrvatske i da su dvoje od njih značajan dio tog vremena proveli u inozemstvu. Nisu bili na mjestu stradanja, nisu se bojali, pomagali stradalima, smještali prognane, pokapali ubijene – nisu se molili, ni dajući vlastiti, ni spašavajući tuđe živote; nisu mislili što činiti, kako spasiti, gdje pokopati; nisu slušali ni pjevali glazbu i pjesme vjere i nade. Nakon rata nisu otišli ni prognanicima, ni udovicama, ni djeci poginulih; nisu obišli mjesta stradanja i nisu pitali branitelje. Zatvorili su oči, uši i srce za Hrvatsku.

Napad na koncert? Nije napadnut koncert Marka Perkovića Thompsona ni 77 uglednih intelektualaca koji su se suprotstavili ovakvim osudama. Dosadašnja rasprava nije poštovala istinu, ravnopravnost i dobronamjernost. Odmah se pokušalo značajno umanjiti broj nazočnih na koncertu, a znatno uveličati broj ljudi s ustaškim znakovima i iskazivanjem mržnje. Besmisleno je Thompsonov mač naziva 'pseudokeltskim'.

Stalna je neravnopravnost u medijima: Jutarnjem listu i Globusu, ali i na HTV-u. Intervjui vodećih napadača banalnom su bahatošću 'ukrašeni' njihovim slikama preko cijelih stranica, dok drugi ne mogu iznijeti svoje stavove. Komentari s weba: kljuna, love69, lungomara i Žedesa dobijaju više prostora od branitelja ili intelektualaca koji drukčije misle. U Otvorenom HTV-a raspravlja se potpuno zatvoreno o braniteljima. Kritičari nisu pokazali ni najmanju želju da s onima koje napadaju i koji drukčije misle vode dijalog i omoguće im da iznesu svoje stavove.

Ne priznaje se pravo drukčijih stavova, 'drugih nema' dobronamjernost, dakle, nije ni potrebna?!

Tko je napao?

Slavko Goldstein, publicist, ugledni stariji javni intelektualac, više puta rukovodilac raznih židovskih organizacija i prvi

predsjednik Hrvatske socijalno-liberalne stranke (1989.-1990.). Istaknuo je da danas Za dom - spremni'. Nijemcima zvuči kao "Heil Hitler", i da su nekadašnje (prije 65 godina) 'ustaške postrojbe tim istim pozdravom polazile u pohode na lička, kordunska. istočno-hercegovačka i srednjobosanska sela gdje su puškama i noževima ubijale djecu, njihove sestre, braću, majke, očeve, djedove i bake.' Goldstein smatra da 'istinu dugujemo svima, živima i mrtvima, baš svima, podjednaku A poštovanje dugujemo mnogima, i živima i mrtvima, ali ne baš svima."

Vesna Pusić, političarka, predsjednica kluba zastupnika HNS-a i odbora za praćenje pregovora s EU-om.

Ocijenila je da je koncert Marka Perkovića Thompsona obilježavala "ustaška ikonografija i šovinističke poruke", da je policijski inspektor koji je reagirao 'spasio obraz cijeloj naciji i cijeloj zemlji', a da vlada "šalje poruku da ne želi sankcionirati tu vrstu šovinističkih incidenata'.

Ivo Banac, političar predsjednik HHO-a. bivši zastupnik i predsjednik Liberalne stranke.

On smatra da 'u svijetu i dalje postoji predrasuda daje Hrvatska jedna, blago govoreći, problematična i kvazifašistička zemlja pa je zadatak politike, javnosti, inteligencije i raznih ustanova da takvu predrasudu potisnu, a ona ne će nestati dok se Thompson predstavlja neupitnim nevinašcem i veselo se razmahuje svojim pseudokeltskim mačem nad Jelačić placom.'

Za istup 77 intelektualaca smatra da 'imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio.'

Istupio je i Vlatko Silobričić, akademik. Imao je više javnih funkcija. Nazvao je 77 intelektualaca 'akademicima - konzervativcima s autističnim pristupom nacionalnom identitetu'. Radi se o neukusnoj usporedbi protivnoj medicinskoj etici. Petar Ciganović, čitatelj kolumnist, napisao je za Grupnu 77: 'Nisu to intelektualci niti stručnjaci, to su licemjeri koji žele da društvo bude prema njihovoj slici, mjeri i interesu'. Oglasio se i Zoran Pusić, i više anonimnih čije je stavove *Jutarnji list* prenio s internetskih stranica.

Što je napadnuto?

Zajednička poruka ovih napada stav je da je Hrvatska tijekom II. svjetskog rata bila fašistička država, daje ova ideologija dio njezina suvremenoga nastajanja i obrane, da se u svijetu misli daje takva i danas, da ima i opravdanja za takve stavove, da se ovakvi stavovi šire među mladima da je Hrvatska opasnost za Evropu. Ovaj su stav iznijeli jedna političarka, koja predstavlja Hrvatsku u Evropi, političar koji predstavlja ljudska prava i dugogodišnji ugledni član Židovske zajednice. Ove kritičare povezuje i činjenica da nitko od njih nije sudjelovao u obrani Hrvatske i da su dvoje od njih značajan dio tog vremena proveli u inozemstvu. Nisu bili na mjestu stradanja, nisu se bojali, pomagali stradalima. smještali prognane, pokapali ubijene nisu se molili, ni dajući vlastiti, ni spašavajući tuđe živote; nisu mislili što činiti, kako spasiti, gdje pokopati; nisu slušali ni pjevali glazbu i pjesme vjere i nade.

Nakon rata nisu otišli ni prognanicima, ni udovicama, ni djeci poginulih; nisu obišli mjesta stradanja i nisu pitali branitelje. Zatvorili su oči, uši i srce za Hrvatsku.

Konačno, ni sada 30. svibnja 2008., kada se sve iskazalo u centru Zagreba, na Dan branitelja nisu došli zahvaliti ni moliti za poginule, nisu došli misliti, saslušati, vidjeti i raspraviti u šator i nisu došli na koncert.

Najviše mi je žao zbog Goldsteina koji ima vlastito iskustvo progona i stradanja u vrijeme holokausta i zna da se istinu mora proživjeti. Ali upravo velika stradanja i šezdesetgodišnja introspekcija strahota holokausta, nameće nemilosrdnu odgovornost prema budućnosti.

Treba biti istinit, jasan i promišljen. Napadnuti su hrvatski branitelji, obrana, stvaranje i karakter hrvatske države. U današnjoj Hrvatskoj napadanje je postalo neupitno. Pitanje je smiju li se napadnuti braniti i smije li se braniti napadnute.

Ovoga puta ne samo što se smije, već se i mora braniti. Zbog toga sam potpisao istup 77 intelektualaca. To nije dovoljno i na ovom mjestu idući put, i gdje god bude moguće, odgovorit ću na ove optužbe. To smatram obvezom prema istini, moralu i vjeri.

Smisao i poruka branitelja 30. svibnja 2008.

Zbog svih - mladih, javnosti, politike, međunarodne zajednice, a možda i zbog pomoći shvaćanju onih koji su napali, treba iskazati i smisao i poruku branitelja.

Molitva

Ljudi vole život i malo je toga zbog čega ga se odriču. Dali bi život za našu djecu. Za što još? Bi li ga dali da brže uđemo u Europsku uniju? Za Jadranski pojas? Za pobjedu svoje stranke na izborima? Mali broj ljudi može izravno izabrati između života i nekoga plemenitog cilja. Na prvom su mjestu poginuli hrvatski branitelji. Oni su svoj mladi život uložili u obranu vlastitoga naroda od progona i očuvali slobodu hrvatske države. Uložili su tisuće mladosti, života, milijun godina života u svakom dijelu Hrvatske.

Dan branitelja grada Zagreba započeo je misom zahvalnosti u katedrali Sv. Stjepana. Tamo se okupilo mnoštvo da se zajedno i svaki za sebe povezu sa Bogom, međusobno, s mrtvima i s još nerođenima - da se zahvale poginulima, da vole Hrvatsku i mole za njih i za nju.

Mišljenje

Najveća opasnost svakoga vremena nedostatnost je istinskoga mišljenja, uključujući i namjeru da se mišljenje poistovjeti sa znanstvenim znanjem ili političkom moći.

Sokrat je za mjesto boravka odabrao tržnicu, mjesto gdje se susreće narod i vodi dijalog s sugrađanima. Na Jelačić placu postavljen je Šator, izložene su knjige, pjesme, sjećanja, fotografije, dnevnici, analize - prikazivani snimci. Vođen je dijalog s tisućama građana, posebno mladih.

Najviše se željelo i nastojalo poticati mišljenje. Vrijednost mišljenja posebno se iskazuje u trenucima kada se zlo nameće, a društvo kolabira. Tada je mišljenje bitno jer pomaže prosuđivati konkretno. Oluja misli omogućuje razlikovati dobro i zlo, lijepo od ružnoga. Kad je sve u pitanju, mišljenje može spriječiti katastrofu. Simbol poslušnosti a odsustva mišljenja je Eichmann. On nije mogao komunicirati, niti govoriti, jer nije bio sposoban misliti. Život

poslušnosti i potrošnje ugodan je život jer na minimum smanjuje potrebu mišljenja.

Kada su se narod i Hrvatska suočili s agresijom i progonom, ljudi koji su mislili postali su branitelji. Mišljenje branitelja nije stvorilo nove istine ni akademike, ali je pomoglo da se razlikuje dobro od zla, zaštititi ljude, spriječiti progon hrvatskog naroda i obraniti Hrvatsku.

Glazba

Napadi na pjevače nisu česti, ali ih je bilo. Zbog suradnje sa nacistima, napadani su Edith Piaf, i Maurice Chevalier. Poslije su im se ispričali. U Hrvatskoj je početkom sedamdesetih osuđen i onemogućen Viče Vukov. I njemu su se ispričali. Sada je na redu Marko Perković Thompson. Nije mudro napadati glazbu. Radije razmislimo o glazbi u obrani Hrvatske.

Okupljeni na Glazbenoj slušaonici Matice hrvatske 27. svibnja, uz predavanje Krešimira Brlobuša, slušalo se Lenjingradsku simfoniju. Za vrijeme nacističke opsade Lenjingrada 1941. godine, Šostakovič je komponirao simfoniju koju su 1942. godine svirali gladni glazbenici, a za siromašne su vani stavljeni zvučnici. Ova je glazba postala simbolom odbrane protiv fašizma, ne samo u Rusiji nego i u drugim zemljama. Simfonija je izvođena na brojnim muzičkim, kulturnim i političkim događanjima i ušla je u povijest ne samo kao glazbeno djelo nego i akt ujedinjena naroda. Lenjingradska simfonija pripada cijelom svijetu.

Za vrijeme opsade Dubrovnika 1991. godine, JNA i crnogorski četnici pucali su s brda iz topova, mitraljeza i pušaka, s mora iz ratnih brodova i iz zraka, iz aviona. Odgovorila si im pjevanjem djeca 'Malog raspjevanog Dubrovnika' (kasnije su pjevali Svetom Ocu Ivanu Pavlu II.), Đelo Jusić, Marko Brešković, Buco i Srđan, klapa Ragusa, klavir u 'Argentini'... Kad su pogodili Zelence, Delo je odgovorio sa 'Kad zazvone zvona.' Na 200. godišnjicu Mozartova rođenja, 5. prosinca, održanje svečani koncert. Idućeg dana JNA je svom snagom artiljerije napala i razarala Grad. Zapalili su Stradun i veliki dio grada u zidinama. Usprkos opasnosti, ljudi su se okupili i uspjeli ugasiti vatru. Idući dan, novi koncert. Božićni koncert održala je Ruža Pospiš-Baldani, tada predsjednica Hrvatskog Crvenog Križa. Krajem studenog dr. Bernard Kouchner, danas ministar vanjskih

poslova Francuske, s nekoliko uglednih intelektualaca došao je i bio s nama za najtežih dana obrane Dubrovnika. Slušao je našu glazbu u Gradu i 'Argentini'. Kad je vidio kako se branimo, priključio se obrani i odustao od 'pomoći' odvođenjem djece, žena i staraca. Za Novu godinu vratio se je s Barbarom Hendrix i nacionalnim orkestrom iz Toulusa, koji su u crkvi Male Braće održali koncert Bacha i Mozarta. Dubrovnik se obranio i glazbom. U to vrijeme želio sam da se, u znak zahvalnosti za međunarodnu pomoć, u Dubrovniku svake Nove godine održi koncert potpore i solidarnosti s gradom u nevolji. Da je to učinjeno, do danas bi bili održani koncerti za New York, Washington, Moskvu, London, Madrid, Istanbul, gradove u Libanonu, Kini, Indoneziji, Mianmaru ... Možda se još može? Uvijek treba pomoći ljudima u nevolji!

Duga je hrvatska tradicija obrane glazbom. 'U boj, u boj' je Ivan pl. Zajc napisao 1876. a deset godina kasnije ju je unio u operu 'Nikola Šubić Zrinski'. U prosincu 1989. pred početak rata, 'U boj, u boj' pjevao je Vice Vukov u Lisinskom.

Pjevali smo 1991. godine Juru i Bobana. Tajе pjesma bila izvor snage i hrabrosti, i to će ostati. Nitko ju danas ne mora ni pjevati ni voljeti, ali nikada ne ću ni prihvatiti da ju se zabranjuje ili kleveće

Na početku agresije na Hrvatsku veliki broj naših uglednih pjevača otpjevali su nezaboravnu 'Moju domovinu', a Tomislav Ivčić obratio se svijetu pjesmom 'Stop the War in Croatia'. Vice Vukov pjevao je 'To je tvoja zemlja'. Hrvatsku su napadali, razarali, progonili i ubijali - a ona je ustala, snažnija nego ikada, otvarajući domove kolonama prognanih, tražeći nestale, okupljanjem žena, neumornim radom liječnika i medicinskih sestara i podizanjem, pogibanjem, ranjavanjem, invalidnošću i nezaustavljivim okupljanjem branitelja, koji su u boju i u boju pretvarali snove i pjesme u stvarnost hrvatske države.

Kada je početkom rata bombardiran Zagreb, akademik Frano Parać sjedio je sa stanarima svoje kuće i građanima cijeloga grada u podrumu. Čuli su se avioni, rastao je strah od bombi i onda sve ponovno. Godine 1993. skladao je 1. Simfoniju i u 1. stavku izrazio ratnu anksioznost, strah i neizvjesnost rata, sa stalnim tam, tam, tam,

trombona koji se pretvaraju u bum, bum, bum, bubnjeva i onda - isto. Za Vukovar je Miroslav Skoro spjevao 'Ne dirajte mi ravnice', a Slavoniju je pjevao Kićo Slabinac. U Dalmaciji je bio Thompson s Čavoglavima, Ranko Boban je pjevao 'Moju Hercegovinu' a iz Srednje Bosne se javio Parni valjak i 'nada bolnice u Biloj'. Tereza je bila svuda. Ova je glazba djelo zajedničkog stvaranja glazbenika, naroda i branitelja u hrvatskim gradovima i prostorima, za vrijeme trenutaka i vremena, opasnosti, straha, molitve, progona, razaranja i ubijanja -jačajući ponos i nadu, da izdržimo i da svoji na svome, odlučujemo o svojoj sudbini.

Branitelji, dragovoljci, na početku rata nisu imali dovoljno ni oružja ni ljudi ni - pjesama. Partizanske pjesme pjevali su agresori sa zvijezdom dok su bombardirali Zagreb, Dubrovnik, Osijek i ubijali vukovarske pacijente na Ovčari. Morali smo pjevati, da bismo izdržali, da bi smanjili strah, da bi iskazali vjeru u Hrvatsku i vlastitu ljubav za nju. Tada smo pjevali i 'Juru i Bobana'. Ova pjesma je 1991. bila izvor snage i hrabrosti, i to će ostati. Nitko ju danas ne mora ni pjevati ni voljeti, ali nikada ne ću ni prihvatiti da ju se zabranjuje ili kleveće.

Obrana Hrvatske glazbom, nastajanjem, riječima, poticanjem, mjestima i vremenu izvođenja i značenjem slušanja, u svom je temelju glazba dostojanstva, vjere i nade za Hrvatsku. Ovo je glazba slobode država, ravnopravnosti naroda i ljudskih prava svakog i svih.

To je glazba koja povezuje Evropu.

IZ «TJEDNE INVENTURE»

Piše: Milan IVKOŠIĆ

SUBOTA 31.5.

THOMPSON JE POSVE OBIČAN

Ni u promilima se ne bi mogao izraziti broj onih koji su na današnjem Thompsonovu koncertu na središnjem zagrebačkom trgu nošenjem oznaka ili uzvikivanjem prekršili pravila političke pristojnosti. Ali su dobili velik prostor u medijima. Da tome nije tako, Thompson i njegov koncert i za javnost bi bili posve obični, kao što je obično domoljublje na utakmicama hrvatskih reprezentacija i na nastupima Hrvata u pojedinačnim sportovima. Uglavnom se odvraća pozornost od jedne činjenice: Thompson nije tolikom broju obožavatelja privlačan zbog svojega hrvatstva, ima svakakvih budala koji busanjem u domoljubna prsa ne uspijevaju nikoga opčiniti. Marko Perković sjajan je pjevač i autor, što mu priznaje najozbiljnija glazbena kritika. Našli su se, dakle, zajedno vrhunski zabavljač i “vrhunski”, domoljubni motiv. Na kraju, publike je na Trgu bilo bar čeverostruko više nego na prosvjedu za Stojedinicu, pa ako je na tom prosvjedu navodno bilo 120 tisuća ljudi, onda ih je na Thompsonovu koncertu bilo – pola milijuna!

PETAK, 20. 6.

AKADEMICI I “AKADEMIK MAGLE”

Od pouzdanih dužnosnika i medija javnost je informirana kako je policijski inspektor Josip Gašparac aferu oko prijave Thompsona napravio ne bi li se spasio od otkaza zbog nepodopština koje godinama čini na poslu i izvan njega, slučaj još traje. Naravno, samo zato što je posrijedi Thompson i što je u zaštitu Gašparca stao “ugledni intelektualac” Slavko Goldstein. Taj “ugledni intelektualac”, koji ima samo srednju školu, moćniji je, naravno, od četrdeset intelektualaca kojima po ugledu zasluženom djelom ne bi

mogao ni cipele obrisati a koji su prije dva tjedna u pismu Vladi prosvjedovali što je Vlada, zbog istupa jednog “ideološki ostrašćenog zastupnika”, iz procedure povukla prijedlog da se za člana Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju imenuje poznati povjesničar Milan Kruhek. Osim nekih niskonakladnih listova i portala, to pismo desetaka akademika, biskupa i drugih značajnika, nitko nije objavio niti se na njega Vlada udostojila odgovoriti. Ali kad “akademik magle” Goldstein, koji u Hrvatskoj uspješno prodaje dim o svom utjecaju i ugledu u svijetu, negdje objavi svoju boljševičku potporu jednom policijskom delinkventu – trese se cijela Hrvatska. O jedna zemljo!

PONEDJELJAK, 8.9.

STRAH OD KRCATE ARENE

“Ljubavlju ćemo pobijediti komunizam u Istri”, uzviknuo je Thompson na koncertu u Križevcima i najavio svoj dolazak u pulsku Arenu. Na to mu je prvi pulski esdepeovac i predsjednik Gradskog vijeća Denis Martinčić uzvratilo da u Puli nastupiti neće dok je SDP na vlasti. Ali se Martinčić pri tome poslužio zloglasnom diskvalifikacijom iz najokrutnijih komunističkih režima te rekao da se Thompsonovom prijetnjom kako će “ubijati ljubavlju” trebaju “pozabaviti ljudi iz struke, dakle psihijatri, koji pomažu u takvim slučajevima”. Koliko se ta izjava uklapa u predodžbu o pitomoj, blagoj, plahoj i dobroćudnoj naravi Istrana, dakle i glasača koji su SDP i Martinčića doveli na vlast u Puli!? I zašto kraj takvih Istrana odlučna zabrana Thompsonova gostovanja u Areni, koja bi ionako na njegovu koncertu, ako je vjerovati Martinčiću, bila prazna, jer tko bi došao slušati pjevanje čovjeka koji je psihijatrijski slučaj? Bit će da je ipak obratno, te da se Martinčić boji krcate Arene, pa mu i jest potrebna tako ekstremno vrijeđanje Thompsona. Tako je drug Martinčić legitimni nasljednik svojih komunističkih prethodnika kojima je cijeli narod bio – psihijatrijski slučaj.

“Večernji list”

IVICA MARIJAČIĆ

TAJNA KAMPANJE PROTIV THOMPSONA

Ranko Ostojić nagovorio i pomogao inspektoru Josipu Gašparcu sastaviti kaznenu prijavu protiv Thompsona

U kafiću nasuprot policijskoj postaji u Petrinjskoj ulici Gašparac se sastao s Ostojićem, a nakon toga se pohvalio pred drugima da mu je ovaj SDP-ovac pomogao da napiše kaznenu prijavu protiv Thompsona

Jedna jedina slika jednog jedinog mladića, „pronađenog” u masi od 120.000 ljudi na koncertu kruži svim medijima i nitko ne može otkriti tko je on. Nije li riječ o provokatoru plaćenom da odigra svoju ulogu u prljavoj režiji

Zagrebački policijski inspektor Josip Gašparac lukavo je iskoristio koncert Marka Perkovića Thompsona, održan 30. svibnja na zagrebačkom središnjem trgu u organizaciji braniteljskih udruga kako bi od sebe napravio žrtvu odmazde nadređenih mu policijskih šefova.

Gašparac je znao da je počinio više prekršaja u svom policijskom djelovanju zbog kojih bi mnogi drugi policajci davno završili na ulici, znao je da je odgovornima u PU zagrebačkoj prekipjelo, znao je da mu slijedi suspenzija, a kad je već ona neizbježna, onda je pokušao poraz pretvoriti u pobjedu. Podnio je kaznenu prijavu protiv pjevača Marka Perkovića Thompsona u kojoj ga tereti za dvije kvalifikacije: izazivanje rasne i nacionalne diskriminacije i za nanošenje štete ugledu RH. Kada su nadređeni u PU zagrebačkoj vidjeli da je prijava samovoljna i neutemeljena i to mu predbacili, on je na radnom kolegiju poslao šefa u „p... materinu”, prevrnuo sjedalice, što je zapravo bila kulminacija njegova višegodišnjega nediscipliniranoga ponašanja, poslije čega je uslijedila suspenzija. Uz ostalo, Gašparac je koristio službeno policijsko vozilo u privatne svrhe, točnije išao je na svadbu u njemu, zagubio je službeni policijski pištolj i nije ga vratio itd. Spašavajući svoju izgubljenu radnu poziciju, on je u

Thompsonu našao sredstvo koje, osim što će mu osigurati pet minuta medijske slave u RH. daje nadu da će zaustaviti proces suspenzije.

Gašparac se glasno hvalio da mu je Ostojić suflirao

Dana 2. lipnja ove godine, a to je vrlo bitno u cijeloj prošlotjednoj i još uvijek aktualnoj trakavici, sjedio je u kafiću u blizini policijske postaje u Petrinjskoj. točnije u lokalu nasuprot policijskoj postaji, u društvu s SDP-ovim saborskim zastupnikom Rankom Ostojićem. Visoki izvor iz Policijske uprave zagrebačke, ali i ljudi iz Thompsonova kruga, potvrdili su nam da su njih dvojica razgovarali o činu koji je uslijedio, dakle 0 Gašparčevu podnošenju kaznene prijave protiv Marka Perkovića Thompsona. Kao što smo i očekivali, sam Ostojić demantira daje pomogao u sastavljanju prijave, ali ne demantira da se sastao s Gašparcem toga dana. No, naši izvori potvrđuju da je Ostojić ohrabrio Gašparca u tome, još mu i suflirao kako da ju najbolje sroči. Kasnije je Ostojić. koji se i inače vida s vremena na vrijeme s Gašparcem, otišao, a policijski je inspektor već bio u društvu s jednim mladićem i s dvjema dje-vojkama. Tu se je Gašparac glasno hvalio da mu je Ostojić pomogao u sastavljanju prijave i da upravo ide predati prijavu protiv popularnoga glazbenika. Njegov razgovor je bio toliko glasan da je društvo za susjednim stolom i bez posebnoga napora moglo čuti čime se zapravo hvali. Bio je to početak očito smišljenoga plana i više aktera, plana u kojemu je svatko imao svoju ulogu, ali i svatko je htio izući određenu korist. Gašparac je podnoseći prijavu spašavao sebe, Ranko Ostojić, kao oporbeni. SDP-ov političar, htio je napakostiti HDZ-ovoj vlasti i policiji pod nadzorom te vlasti, a svjetonazorski i ideološki mu je nepodnošljivo da domoljubni pjevač Časkom na trgu okupi 120.000 ljudi, istaknuti predstavnik židovske zajednice u RH Slavko Goldstein, kojemu je Gašparac ispričao svoj slučaj, objavljuje tekst u

'Jutarnjem listu' i u toj priči nalazi, valjda, nekakve potvrde za svoja stalna upozoravanja na fašističke simbole u RH.

Pitanja koja smo postavili gospodinu Ranku Ostoiću:

Jesu li Istinite tvrdnje da ste pomogli inspektoru Gašparcu oko prijave protiv Marka Perkovića Thompsona? Jeste li se sastali s njim u kafiću u Petrinjskoj prije nego što je odlučio podnijeti kaznenu prijavu protiv pjevača? Poznajete li inspektora Gašparca?

Ranko OSTOJIĆ, SDP-ov saborski zastupnik:
Zašto bih ja trebao pomagati iskusnom policajcu?

Neistinite su tvrdnje koje navodite u Vašim pitanjima. Kako je uobičajeno da u Vašem listu konstruirate, izmišljate i objavljujete laži kad sam ja u pitanju, nadam se da ćete, za razliku od inače, ovaj put iznenaditi čitatelje i napisati istinu. Ne znam zašto bih ja trebao pomagati iskusnom policijskom službeniku oko podnošenja prijave, a nije mi poznato da je gospodin Gašparac to igdje izjavio. Sve u svemu još jedan loš pokušaj "Hrvatskog lista" da me "uvuče u priču s kojom nemam veze."

Nakon toga, po već uhodanom scenariju, za izjave se pitaju Vesna Pusić i Milorad Pupovac za koje se zna kakov stav imaju prema Marku Perkoviću Thompsonu i normalnim manifestacijama hrvatskoga domoljublja (premda je Vesna Pusić u predizbomoj kampanji puštala Thompsonove pjesme). Afera je, dakle, stvorena, a začinio ju je naravno EPH-'Jutarnji list', koji je preuzeo ulogu nekadašnjeg 'Komunista' te ultimativno zatražio, na naslovnici, odlazak, odnosno smjenu ministra unutarnjih poslova Berislava Rončevića i ravnatelja policije Marijana Benka. Oni više nisu pitali je li se inspektor Gašparac teško ogriješio u kodeks i pravila svoje službe, za njih je on postao žrtva odmazde nadređenih zato što je podnio kaznenu prijavu protu omraženoga im pjevača Marka Perkovića Thompsona. Bila je to dakle vješto režirana urota protiv pjevača, s ciljem da mu se zabrane nastupi u inozemstvu i Hrvatskoj, ali i s puno višim ciljem da se Hrvatska prikaže kao fašistička i kaotična zemlja kojoj zato ne treba nikada dati mira.

Nitko ne zna identitet mladića s ustaškom kapom

Naravno, početak nije u kaznenoj prijavi Josipa Gašparca protiv pjevača. Počelo je sa spomenutim koncertom na Trgu Josipa Jelačića

koji je prošao u najboljem redu i bez ikakvih izgleda, do te mjere civiliziranom da je i SDP-ovac Ljubo Jurčić nakon njega rekao da je ponosan na naš narod. Međutim, scenaristi nisu mirovali. U masi od 120.000 ljudi pronašli su jednog jedinog mladića koji je imao na glavi kapu sa stiliziranim slovom 'U'. Ta jedna i ista slika s tim jednim jedinim mladićem od tada pa sve do danas kruži hrvatskim medijima i ona je. militantnim i ekstremnim ljevičarskim medijima, krucijalni dokaz o 'ustašovanju' na Thompsonovim koncertima. Tko je taj mladac, do danas nije poznato. U cilju njegove identifikacije, MUP je poslao istu sliku svim policijskim upravama da pokušaju na terenu otkriti identitet mladića. Organizatori ga te večeri nisu vidjeli. redan također, kao ni brojni predstavnici hraniteljskih udruga, a još manje članovi Thompsonov a glazbenog tima. kao što nitko od navedenih nije čuo da je masa vikala 'Ubij Srbina', a što su čuli neki mediji. Uostalom, mladić je po svim spoznajama, snimljen nešto poslije 19 sati. točnije oko 19.15 nakon što je zapaljeno nekoliko baklji. Sam koncert počeo je oko 21.30 sati i za vrijeme njegova trajanja nitko nije vidio ni ustaške simbole niti čuo neprimjerene povike okupljenih. Optuživati, dakle. Marka Perkovića Thompsona zbog toga što se jedan jedini mladić dva sata prije koncerta pojavio s ustaškom kapom, izvan je svake pameti i ukazuje zapravo na činjenicu da određeni politički krugovi u Hrvatskoj naprosto ne podnose domoljubno masovno okupljanje. odnosno da im, kao što kaže dr. Jurčić, više od samoga Thompsona smetaju hrvatske zastave.

Ti su krugovi svim silama pokušali spriječiti koncert na Trgu u povodu Dana branitelja grada Zagreba. Koncert su orale zagrebačke braniteljske udruge, zagrebački. SDP-ov gradonačelnik Milan Bandić udovoljio je njihovu zahtjevu i nije se protivio koncertu. To je, dakako, bilo previše mrziteljima Marka Perkovića Thompsona pa su počeli javno prozivati predsjednika SDP-a Zorana Milanovića zbog ponašanje njegova čovjeka, Milana Bandića. Milanović je doista nazvao Bandića i između redaka mu zamjerio na dovođenju Thompsona na trg, no Bandić je rekao da on ne organizira koncert nego braniteljske udruge pa neka se obrati. ako želi, njima. Dakle, zagrebački gradonačelnik nije pokleknuo pod pritiscima.

Sam Ranko Ostojić, nesporno Milanovićev najpouzdaniji Čovjek u stranci, nije se mogao s time pomiriti. Zato je i inicirao inspektora

Gašparca da napiše skandalozni kaznenu prijavu protiv Marka Perkovića Thompsona. Poznato je da su Milanović i Ostojić nositelji jedne, a Bandić, Jurčić neki nositelji druge, hrvatske frakcije Socijaldemokratske partije. Izazivanjem ovoga umjetnoga skandala. Ostojić je htio nanijeti štetu i Thompsonu i Bandiću.

Na koncu, uz silnu medijsku zaštitu, ali i potporu određenih političara. Gašparac piše dugo pismo predsjedniku RH Stjepanu Mesiću. predsjedniku Vlade RH Ivi Sanaderu, traži za sebe zaštitu, i dakako preskače sve bitne činjenice koje su ga dovele do suspenzije. Militantni ljevičari traže glave ministra i ravnatelja policije i lažno predstavljaju Gašparca kao vrsnoga i odgovornoga profesionalca.

Tako rade novinari provokatori iz EPH

Glasila EPH, posebice Jutarnji list i Slobodna Dalmacija, preuzela su ulogu nekadašnjeg 'Komunista' umislivši da oni određuju razliku između dobra i zla te proizvode događaje na temelju kojih bi sudili i smjenjivali one kuji im se iz političkih razloga ne sviđaju. Njihovi novinari i fotoreporteri glume fašiste kako bi mladiće i djevojke na koncertima naveli na isticanje ustaških simbole, a onda ih snimili. Bivša novinarka EPH na slici, na Thompsonovu koncertu, fašistički pozdravlja

Policajac Josip Gašparac službenim je vozilom išao na svadbu, izgubio je službeni pištolj, nadređenog poslao u „p... materinu“, prevrtao sjedalice i počinio niz prekršaja pa mu je suspenzija bila logična posljedica. Znajući što slijedi, želio se predstaviti kao žrtva pa je lukavo podnio kaznenu prijavu protiv Thompsona ne bi li se politikantskim način izvukao iz svoje situacije i naišao na zaštitu, koga drugog nego Milorada Pupovca i Vesne Pusić

Što ga više napadaju, narod sve više hrli Thompsonu

Policija bezuspješno traži mladića sa slike, s ustaškom kapom, a navodno će uskoro i putem oglasa javno tražiti informacije o njemu.

Teško da će ga pronaći jer je po svemu sudeći i taj momak odigrao namijenjenu mu ulogu, poput Gašparca, Ostojića, Goldsteina i EPH glasila. Hrvatska nije velika i nema mnogo stanovnika da se ne bi mogao otkriti. No što ako je on doista poslani provokator. Na Thompsonovim koncertima bilo je i dosad provokatora. Novinari i fotoreporter EPH glasila također se u nekim situacija uključuju u dogovoreni scenarij. Dolaze do točno određenih mladića, snimaju ih. a prije toga sami posežu za fašističkim pozdravom i simbolikom kako bi mladi ljudi nasjeli, prihvatili i bili snimljeni. Još pamtimo slučaj novinark EPH od prije pet ili šest godina na Thompsonovu koncertu u inozemstvu koja je fašistički pozdravljala, ne znajući da je upala u zamku i da je i sama bila snimljena. Njezinu fotografiju objavljujemo, s napomenom da ona danas nije zaposlena u toj medijskoj kući, EPH-u, koja vodi sustavnu kampanju ne samo protiv Thompsona, nego i protiv hrvatskih branitelja i vodećih zapovjednika, protiv Domovinskog rata, a u konačnici i protiv Hrvatske.

Slučaj će se još provlačiti kroz medije. Ovoga tjedna reagirat će braniteljske udruge iz Zagreba koje su organizirale koncert. No s druge strane ne će prestajati pritisak nekih manjih nevladinih udruga i onih koji su sebe pretenciozno nazvali antifašistima na sve strukture vlasti da se koncerti ovoga pjevača zabrane.

Prokazivanje pjevača nastavit će se i u inozemstvu. Posebno će aktivan u tom smjeru biti tzv. Margelov institut. jedna od židovskih nevladinih organizacija, čiji je možda čak i jedini član mladi trgovac Alen Budaj, plaćen da „lovi“ fašističke manifestacije i pojedince u RH. Svojim nastupima nastoji ostaviti dojam da govori u ime cijele židovske zajednice u RH. ali su se nedavno neka druge židovska udruženja ili od njegovih lažnih ocjena. Budaj nije vjerodostojan kritičar, malo mu tko vjeruje i drže ga nesuvislim mladcem koji pod svaku cijenu želi do novca. Zato se Gašparac njemu nije ni obratio, nego Slavku Goldsteinu koji uživa određeni ugled i nije posve isključiv čovjek. Što ga više napadaju i smišljaju planove za njegovu eliminaciju iz javnoga života, Marko Perković Thompson je sve popularniji. Nakon lanijskih maksimirskih 60.000 posjetitelja, ovaj put je s lakoćom doveo 120.000 ljudi u središte Zagrebu. Stječe se dojam da bi sada okupio i dva puta više okupio kada bi prostorne mogućnosti to dopuštale. U inat svima koji ga prozivaju, narod u sve

većem broju hrli na njegove koncerte. Jer teško je uvjeriti mase da je netko monstrum, fašist i ustaša, ili da potiče na takve pojave, ako se sva raskoš argumentacije svodi na jednog, uvijek istog, mladića, po svemu sudeći plaćenoga provokatora, s ustaškom kapom na glavi.

Mesić bi rado zatvorio mladića, ali što s komunistima iz Kumrovca?

Osim toga, i u slučaju da nije provokator, dakle da je taj pojedinac doista Thompsonov obožavatelj, teško ga je procesuirati i zatvoriti pored činjenice da je samo desetak dana prije u Kumrovcu čak 10.000 ljudi slavilo neke druge simbole neke druge totalitarne ideologije koja se je u krvi raspala početkom 90-ih godina. Naše zakonodavstvo podrazumijeva procesuiranja svih totalitarističkih ideologija, ne samo fašističke, nego i komunističke, a i EU, na koju se tako rado pozivamo, zatražila je od Hrvatske procesuiranje komunističkih zločina i zločinaca.

To je dovelo aktualnoga hrvatskoga predsjednika Stjepana Mesića u logički neizdrživu poziciju. S jedne je strane vatreni i nekritični zagovaratelj EU-a i Europe bez granica, a s druge strane već godinama rehabilitira komunizam i pjeva „Po šumama i gorama” te sprječava bilo kakav pokušaj da se kazneno gone partizani i komunisti za koje postoje indicije da su odgovorni za masovne zločine. On bi primjenjivao „pravnu državu”, ali samo na antikomuniste, nacionaliste i pristaše domoljubne misli ili domoljubne glazbe. Umislivši da on određuje razliku između dobra i zla, nezamislivo mu je da Thompsonu vjeruje 120.000 ljudi na jednom okupljanju, a njemu i njegovim bljezgarijama ne vjeruje više, možda, čak ni njegova žena Milka.

Uhodani scenarij kampanje protiv Marka Perkovića Thompsona

Najprije se na koncertu pronađe jedan mladić, vrlo vjerojatno poslani provokator, s ustaškom kapom, nakon toga inspektor Josip Gašparaca u suradnji s Rankom Ostojićem napiše kaznenu

prijavu. Slavko Goldstein priču o Gašpar-cu obznani preko EPH glasila, a onda se za Izjavu pitaju Milorad Pupovac i Vesna Pusić.

«Hrvatski list», 19. lipnja 2008.

SKOJEVSKO BJESNILO

Od skojevske koordinirane akcije trebali bi stradati: pjevač i gradonačelnik, ravnatelj i ministar, posjetitelji koncerta i nogometni navijači, nogometna reprezentacija i vlada...

Rončević i Benko moraju otići kako bi skojevci došli na njihova mjesta

Bjesnilo se pojavilo čim je o Danu hrvatskih branitelja grada Zagreba (30. svibnja) najavljen koncert Marka Perkovića. Skojevci su Zagrebom na dan koncerta konspirativno lijepili plakat: „Smrt fašizmu, rasnim predrasudama, antisemitizmu, homofobiji i ksenofobiji u Hrvatskoj!!!“. Ničega toga u Hrvatskoj nema, osim dobro organizirane i podmazane šačice „smrti fašizma“. HHO je prethodno osudio najavljeni koncert, kao i neki židovski krugovi i predsjednik Mesić. Istu ažurnost uzalud je od njih očekivati kad se radi o veličanju europski osuđenoga totalitarnog komunističkog režima, koji se svake godine masovno obilježava u Kumrovcu.

120.000 ljudi u veličanstvenoj atmosferi iskrenog domoljublja pjevalo je u Zagrebu zajedno s Thompsonom. Bez incidenta. Odnokud je osvanula fotografija s jednim U i ona je postala „slučaj“. Nositelja toga U, moguće i skojevski naručenog provokatora, traži policija, ali brojne nositelje crvene petokrake ne traži nitko. Temeljem te fotografije skojevci zahtijevaju kaznenu odgovornost pjevača i gradonačelnika, jer kad bi se ona dokazala bio bi to vjerodostojan dokaz pred svijetom kako je Hrvatska puna fašizma, rasnih predrasuda, antisemitizma, homofobije i ksenofobije. Radikalni jugoslavenizam tom je formulom držao Hrvatsku za vrat od 1945., a i sad je taj stisak neugodan. Beogradski mediji odmah poslije koncerta pišu kako su „najglasnije bile skupine mladih obožavatelja na čijem repertoaru su bile standardne ustaške pjesme“. I kad je profunkcionirala jugo-osovina između Beograda i Zagreba, pojavljuje se 11. lipnja u J. listu „istraživački“ uradak Slavka Goldsteina. Kad iz njega izbacimo konstrukciju o tomu da je neki inspektor MUP-a suspendiran samo zbog toga što je napisao kaznenu prijavu protiv pjevača, od uratka ostaje samo dimna zavjesa. Pisan je zato da produži bjesnilo izazvano masovnim odzivom na koncert i

iskazivanjem hrvatskog domoljublja, nespojivog s jugopolitikom SKOJ-a. Da je Goldsteinov inspektor podnio kaznenu prijavu protiv kumrovečkog totalitarizma a potom suspendiran, Goldstein bi suspenziju, dakako, pozdravio. To su ti ideološki kriteriji na kojima je počivao totalitarni komunistički režim.

Novi val skojevskog bjesnila demantirao je MUP. Zaboravilo je pritom reći da će podnijeti odgovarajuću prijavu zbog skojevskog kontinuiranog uznemiravanja javnosti. No, bez obzira na MUP-ov demanti, kad profunkcionira ilegalna skojevska organizacija, nije to više lako zaustaviti. Poput komisije za ideološki rad javlja se Centar za mirovne studije i razrađuje Goldsteinovu konstrukciju. Zahtijevaju „istragu“, povlačenje suspenzije Goldsteinova inspektora, traže suspenziju za „sve osumnjičene za nanošenje te 'nepravde'“. A onda se 12. lipnja javlja i udarna pesnica klasno i ideološki svjesnih omladinki. Sanja Modrić, Vesna Pusić, Jasna Babić pišu u J. listu pod naslovom *Rončević i Benko sada moraju otići* – kako bi skojevci mogli doći na njihova mjesta. Goldsteinov uradak je pisan u tu svrhu. Ali i zbog međunarodnog opanjkavanja Hrvatske tijekom europskog nogometnog prvenstva. Pariški Le Monde (12. lipnja) prenosi skojevska stajališta u svezi Goldsteinova „policijskog inspektora“ i Thompsonova koncerta. Elisabeth Steiner piše u bečkom Der Standardu (12. lipnja) kako je slavlje uz Thompsonovu glazbu hrvatskih nogometaša poslije pobjede nad Austrijom „razbjesnilo Wolfganga Schäublea“, njemačkog ministra unutarnjih poslova, koji je zatražio od Hrvatskog nogometnog saveza da razmisli što će s hrvatskim selektorom Slavenom Bilićem!

Tako bi zbog jednog koncerta na tragu skojevske konstrukcije trebali stradati: pjevač, gradonačelnik, 120.000 posjetitelja koncerta, ravnatelj, ministar, deseci tisuća hrvatskih navijača na Euru 2008., selektor nogometne reprezentacije, nogometna reprezentacija i aktualna vlada. A sve zato što ne kliču: Smrt fašizmu, sloboda narodu. Tko bi normalan pod tim sloganom igrao za nacionalnu vrstu? Na tvrdnju Vesne Pusić kako Vlada podupire „ustašluk“ ako ne smjeni ministra MUP-a, potpredsjednica vlade Jadranka Kosor je uzvratila: „Od takve izjave gluplja je samo ona da je Hrvatska bila agresor u BiH“. Pusićkina tvrdnja na tragu je povratka orjunaškim korijenima i ciljevima, koji su se kasnije ugradili u KPJ i kulminirali

na Bleiburgu 1945., a potom i u agresiji na Hrvatsku 1991. Štafetu bjesnila 16. lipnja preuzima Vesna Teršelić, udarajući po vladi, zatim HTV-ov Mislav Bago otvoreno zagovarajući Goldsteinovu konstrukciju. Zato ne čudi da je hrvatsku pobjedu nad Poljskom (1:0) na Euro 2008. HTV „proslavio“, umjesto uz Thompsona, turbo balkanskim melosom Cece od Severine!

“Hrvatsko slovo”, 20. lipnja 2008.

**J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ
VREMENA VELEIZDAJNIKA?, ZAGREB,
2009.**

**BOLJŠEVICIMA SMETA HRVATSKA
PJESMA**

Neviđeno zanimanje za predstavljanje knjige o Thompsonu 6. svibnja u Puli, gdje se okupilo više od 700 posjetitelja, ponukalo nas je da prenesemo prigodnu riječ akademika Josipa Pečarića izgovorenu na predstavljanju odmah po njegovu povratku iz Pakistana

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i da izrazim svoje zadovoljstvo što sam danas ovdje u ovom hrvatskom gradu. Da je to doista tako može potvrditi i činjenica da sam prekjučer doputovao iz Pakistana s kašnjenjem od 12 sati, a danas sam ipak ovdje. Naravno, činjenica je da je ova knjiga dobrim dijelom i nastala zbog događanja u ovome gradu. Ali meni je važnija sama poruka koju sa sobom nosi ovo predstavljanje. Bez njega ostaje samo spoznaja koju je vlast u ovome gradu i samoj Istri ostavila u nama o Puli kroz zabrane koncerata hrvatskom domoljubi i branitelju Marku Perkoviću Thompsonu.

Naime, danas živimo u Hrvatskoj koja je obilježena spoznajom o Hudoj jami bolje reći o hudinim jamama u kojima su hrvatski i ini boljševici na najzvjerskije načine ubijali Hrvate. Te boljševike danas vidimo okupljene u Jasenovcu kako slušaju boljševičke govore današnjeg hrvatskog predsjednika, dok ovdje istarski skojevci - sprovodeći politiku tog istog predsjednika - zabranjuju koncerte najpopularnijem hrvatskom pjevaču koji pjeva o hrvatskim vrjednotama: o obitelji, o Bogu i o svome narodu. Da pjeva o nekom

drugom narodu bio bi poželjan u takovoj Istri, kao što i jesu poželjni oni koji su bili potpora onima koji su htjeli uništiti hrvatsku slobodu.

A Marko Perković Thompson ne samo da pjeva o hrvatskim vrijednostima, on je i djelatno branio svoju Hrvatsku. Ne čudi što im i danas najviše smeta „Bojna Čavoglave“ jer je to pjesma koja je postala simbol hrvatske borbe za slobodu. A najgore od svega im je to što Thompson i danas brani hrvatsku slobodu pa je postao i simbol te obrane. Kada slušaju kako njegove pjesme pjevaju toliki mladi postaje im jasno kako su cijeli svoj život potrošili uzalud jer Hrvatska – hrvatska Hrvatska - će živjeti usprkos njima i svima onima koji su protiv nje. A s druge strane boljševički postupak ovdje povezuje ovaj grad i samu Istru s hudim jamama.

Kada vidimo na što su sve spremni istarski boljševici danas, možemo razumjeti kako je bilo moguće da su nekadašnji kajini ubijali svoju braću u hudim jamama. Pogledajmo tko su oni koji napadaju Thompsona - a o kojima pišu hrvatski intelektualci u ovoj knjizi. Vidjet ćemo da su tu oni isti koji napadaju i Domovinski rat i koji se bore za očuvanje komunističke povjesnice u Hrvatskoj.

Recimo među najglasnijima su otac i sin Goldstein. O njihovim priglupim napadima na Thompsona pisao sam i u ovoj knjizi. Posebno ću spomenuti tekst o napadima sina Goldsteina. Riječ je o profesoru povijesti sa zagrebačkog Filozofskog fakulteta o čijoj je najnovijoj sramotnoj knjizi o hrvatskoj povijesti „Hrvatska 1918.-2008,“ pisao prof. dr. Slobodan Lang u nizu tekstova objavljenih u „Hrvatskom listu“. A zapravo, možda nam ponajbolje o tome „povjesničaru“ i uopće o ljudima koji napadaju Thompsona govori priča hrvatskog redatelja Miroslava Mikuljana (intervju na Portalu HKV-a) kada o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a kaže: „Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja za vrijeme 2. svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac i nakon završetka 2. svjetskog rata nastavio funkcionirati kao logor sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji član Vijeća HRT, dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog

programa. Rekao je doslovce: – Ili ja ili on! To nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden i da će cijela upravna struktura HRT kapitulirati i kadrovski se prilagoditi ovom neobičnom profesoru povijesti kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga čini se zanima moć kao činjenica.“

Da, poslije rata su takvi ubijali naše ljude po hudim jamama, a danas to ne mogu. Ali iznimni hrvatski ljudi poput Thompsona i Mikuljana mogu doživljavati od tih boljševika to što doživljavaju. Pri tome hrvatski boljševici sebe žele prikazati (istina neuspješno) nekakvim antifašistima, ma što god to danas značilo, dok ovdje u Istri imamo suprotni proces. Stvarne istarske antifašiste danas zamjenjuju najtvrdi boljševici pa se samo ovdje mogu dogoditi zabrane koncerata hrvatskim domoljubima. Ali ne vjerujem da to može predugo trajati. To ne vjeruju ni oni sami kada se toliko boje Thompsonova nastupa u Puli. Očito je koliko se boje hrvatske pjesme i svega onoga, svih onih hrvatskih vrijednota o kojima pjeva Thompson. Nema dvojbe da imaju razloga za takav strah da ne prežu ni od najgorih boljševičkih metoda.

Ali već danas je vidljiv napredak i kod njih. Da ponovim riječi g. Zdravka Barišića – zahvaljujući Thompsonu uskoro će se obnoviti i Arena u ovome gradu. Pa tko bi za to mogao biti toliko utjecajan u Hrvatskoj i postići takovo nešto – osim Marka Perkovića Thompsona. Hvala mu i zbog toga od svih nas! Zato mi nije danas bilo teško doći ovdje i doživjeti onu istinsku hrvatsku Istru. Onu hrvatsku Istru koje se tako užasavaju svi oni kojima je u srcima svaka druga država – samo ne ona hrvatska: hrvatska Hrvatska!

„Hrvatsko slovo, 29. svibnja 2009.

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE *BESPUĆA HRVATSKE
POLITIKE* MATE KOVAČEVIĆA**

TRAJNA DRŽAVOTVORNA MISAO

Knjigu su u prostorijama Hrvatske kulturne zaklade – Hrvatskog slova, 2. srpnja, predstavili, uz autora, prof. dr. Miroslav Tuđman te akademik Josip Pečarić čiji tekst

**KAKO SRBIMA PO TREĆI PUT PREDATI
HRVATSKU?**

ovdje donosimo.

Pred nama je knjiga znakovita naslova *Bespuća hrvatske politike*. Autor je Mate Kovačević čije kolumne čitamo iz tjedna u tjedan u «Hrvatskom slovu», a donedavno smo ih čitali i u «Fokusu». Ova knjiga je i sastavljena od njegovih kolumni – njih preko 100 - tiskanih u «Fokusu» u razdoblju od rujna 2004. do prosinca 2006. Mislio sam danas samo pročitati svoj predgovor knjizi *Pozadina obmane hrvatskih političara*, ali najnoviji razvoj događaja učinio je da sam ipak odlučio proširiti taj tekst pa sam mu promijenio i naslov. Zapravo novi naslov je jedna rečenica dana u samom predgovoru. Naš budući predsjednik prof. dr. Miroslav Tuđman je rekao kako oni žele da Hrvatska propadne, ali neće uspjeti u tome. Taj moj novi naslov nije u kontradikciji s tom tvrdnjom jer i on govori samo o njihovim željama.

Praćenje događaja

Mate Kovačević je rođen prije 45 godina u Tomislavgradu. Potkraj osamdesetih godina je u krugu ljudi oko Oca hrvatske države Franje Tuđmana i sudjeluje na organizaciji hrvatskoga političkog preporoda. Bio je glavni i odgovorni urednik *Glasnika HDZ-a* (1990.-1992.). Potom je izvršni urednik glasila Ministarstva obrane RH „Hrvatskog vojnika“. Bio je urednik Dnevnog pregleda pisanja stranog tiska u HINI, a potom i pomoćnik glavnog urednika HINE. Tekstove je objavljivao u «Večernjem listu», «Hrvatskom obzoru»,

«Hrvatskoj riječi» i «Horizontu». Redovito sam pratio «Hrvatski obzor» i odmah zapazio njegove tekstove. Oni su bili drukčiji od svega drugoga što se moglo pročitati: hrabri i oštri s puno povijesnih podataka – ali ne one povijesti koje se moglo učiti po školama ni onda ni danas. Njegovi tekstovi su i tada, kao i danas, objašnjavali suvremena događanja kroz usporedbe s povijesnim događajima i na taj način čitateljima objašnjavali što je stvarna pozadina suvremenih događanja. Ali i podučavali ih o istinskoj hrvatskoj povijesti (ja je nazivam paralelnoj povijesti – onoj povijesti koju su nas učili doma). Ono što fascinira kod Kovačevića je činjenica da je uz pisanje kolumni u dva tjednika redovito obavljao posao novinara HINE. Uz to je sudionikom raznih tribina koje je organiziralo Hrvatsko kulturno vijeće, raznih stručnih i znanstvenih skupova ili je sudjelovao i u predstavljanju knjiga drugih autora, a i sam je autor nekoliko takvih knjiga koje ovdje ne spominjem jer je posljednju, onu o našem Thompsonu, sastavio zajedno sa mnom. Posao je to koji bi teško obavilo i više ljudi, a on to sve stigne sam i to u tako nepovoljnim okolnostima kakve su danas u Hrvatskoj za sve one koji misle državotvorno. Za sve one kojima je do časti, poštenja i dostojanstva hrvatskog naroda.

Kapa dolje

Zapravo, osobno sam ga upoznao kada je počeo pisati za „Fokus“. To je bio „Fokus“ koji je itekako vodio računa što misli vrh HDZ-a. Bilo mi je čudno što su me uopće iz „Fokusa“ pozvali na suradnju i pitao sam se kada će netko iz vrha HDZ-a skrenuti pažnju glavnom uredniku na nepodobnog suradnika. I onda je suradnik postao Mate Kovačević. Kada smo se sreli rekao sam mu: „Ja pišem oštro, ali Tebi skidam kapu. Kada su Tebe pozvali da pišeš za 'Fokus' onda sam ja miran. Pa prije će Tebe najuriti nego mene!“

Ali nisam bio u pravu. Ipak je nekome u vrhu HDZ-a više smetalo što tako piše jedan akademik. Ne piše tako dobro kao Mate Kovačević, ali ipak je akademik. Istina je da im je posebno zasmetalo i to što je „Večernji list“ prenio jedan moj nastup iz Šibenika kada sam spomenuo kako sam još prije povratka HDZ-a na vlast to komentirao kroz tvrdnju: „Kad gazda mijenja slugu – uvijek nađe boljeg slugu.“ Sanaderovo povlačenje iz politike pokazuje što znači kad političar prihvati služiti drugima, a ne svome narodu. Milan

Ivkošić u svojoj kolumni u „Večernjem listu“ kaže: „*Prema vrlo vjerodostojnu izvoru iz kojeg sam obaviješten, nekoliko moćnih, presudnih ljudi Europske unije, Sanaderu je dalo na znanje kako je postao glavna prepreka ulasku Hrvatske u Uniju, i to – zamislite! – kao hrvatski nacionalist, a navodno je izgovorena i sintagma – 'kao novi Tuđman'. Normalnom Hrvatu teško je dokučiti kako se to može prigovarati čovjeku koji je bio spreman na sve ustupke EU (...).*“ Zapravo cijeli sadržaj Ivkošićeva teksta sadržan je u toj mojoj rečenici „Kad gazda mijenja slugu - uvijek nađe boljeg slugu“. Nema dvojbe da je Sanader želio ući u predsjedničku utrku. A za izbore je uvijek morao nastupati državotvorno. Sukob sa Slovencima ili nova politika približavanja Hrvatima BiH su izgleda zasmetale gazdama. Kada jednom prihvatiš biti sluga, od tebe se ne očekuje da možeš bilo što raditi bez njihova odobrenja, zar ne? Naravno, iz onoga što je rekao vidljivo je da nije potpuno otklonio svoju predsjedničku kandidaturu, tj. je li sve samo igrokaz za tu kandidaturu. Pitanje je hoće li se događanje „HDZ-ova naroda“ i pozivi za njegovo uključivanje u spašavanje države dogoditi već na predstojećem saboru HDZ-a ili, s obzirom da narod pamti najviše šest mjeseci, uloga Jadranke Kosor je da na svoja leđa preuzme svu odgovornost, a da onda događanje „HDZ-ova naroda“ natjera Sanadera da se „žrtvuje“ i prihvati „spašavanje“ države kao budući predsjednik države.

Ne zaboraviti Mesića

Tu ne treba zaboraviti i Mesića. Još prije povratka HDZ-a na vlast 2003. napisao sam tekst: „Ima li razlike između Sanadera i Mesića?“, a u podnaslovu je bio i odgovor: „Mesić je uzor Sanaderu.“ Znamo da je Kosoricu postavio kao protukandidata Mesiću da bi osigurao da taj njegov uzor ostane predsjednik države. Želi li sada promjenom vlasti na izvanrednim izborima omogućiti miran odlazak Mesića? Ili misli da je za to dovoljna i Henbrangova kandidatura? Bilo kako bilo, ipak možemo uzeti za dobro ono što je učinjeno u „Fokusu“ kada su najurili mene a ne Kovačevića jer su time napravili uslugu hrvatskoj publicistici. Da nije bilo tako, ne bi ni bilo ove knjige. Prvo našto me je podsjetila Kovačevićeva knjiga bila je jedna priča o kojoj sam pisao i u knjizi „Za hrvatsku Hrvatsku“. Naime, dva Srbina razgovaraju u autobusu u Adelaideu

(o tome sam pisao i u „Spremnosti“ iz Sydneya, 27.04.1999.). Jedan kaže drugome: „*Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina sve će to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom.*“ Tada sam u „Spremnosti“ taj razgovor prokomentirao: Pametniji Srbin od mnogih u Hrvatskoj. Istina vidimo da je hrvatska stvarnost mnogo gora. Ne samo da su komunisti dolaskom na vlast sve činili da se ostvari to o čemu je govorio australski Srbin, već se ništa nije promijenilo ni dolaskom na vlast HDZ-a. Nedavno su mi ispričali istu priču i iz Zagreba: Došao je jedan poslovni čovjek iz Beograda. U razgovoru nije krio svoje oduševljenje činjenicom da ćemo opet biti skupa pod njihovim vođstvom.

Hrvatski Srbi

A zašto je tako nešto uopće moguće piše ova knjiga. Iz tjedna u tjedan čitamo kolumne Mata Kovačevića iz kojih to vidimo iz svih mogućih aspekata. Tu se srećemo s događajima, povijesnim usporedbama i glavnim likovima nečega što sam nazvao kao u naslovu ovog teksta: *Kako Srbima po treći put predati Hrvatsku*. Kako je to izgledalo prije, ili kako bi trebalo izgledati opet, možemo vidjeti iz jedne priče koju nam Mate Kovačević priča u svom tekstu *Nepoćudan narod i njegov jezik*. Naime, „švicarska državna krugovalna postaja 'SI' u raspravama o jezičnim odnosima Hrvata i Srba pozvala je u svoju emisiju predstavnike obaju naroda. Dok je u ime Srba govorio neki Vojin Dimitrijević, Hrvate je pak zastupao zagrebački nakladnik, Srbin – Nenad Popović“.

Kovačević u nizu tekstova komentira djelovanje i u nizu tekstova ponašanje „čuvara velikosrpske ideologije“ SPC (koja „u Hrvatskoj djeluje kao kolonija osvajača 'divljega zapada', sve dok ne utvrdi zapadnu granicu srpstva“) kao i nekih drugih hrvatskih Srba. Za Milorada Pupovca Kovačević kaže da je „velikosrpskom politikom poziciju pravoslavne manjine u Hrvatskoj ponovno vratio u službu protivnika hrvatske državnosti“. Kovačević piše i slijedeće: „*Kako su Kangrgi po rasističkom uvjerenju od Hrvata pametniji i životinje, onda ludilo kako su on, Livada i društvo najbolji, najvrjedniji i najpametniji nije daleko od ludila kako je osim cijele zemlje, srpsko i nebo na kojem stoluje i sam Bog Srbin!*“ Zapravo, da danas piše

ovaj tekst Kovačević bi uz tu usporedbu vjerojatno komentirao i momentalno rasističko ponašanje djelatnika Suda u Haagu kojima su od izuzetne važnosti topnički dnevници tzv. prekomjernog granatiranja Knina jer je poznato da je tom prigodom poginuo čak JEDAN Srbin. Mnogi Hrvati poginuli su u doista prekomjernom granatiranjima hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika ali njih to ne interesira pa i ne traže topničke dnevnikе tih granatiranja. Očito, ne samo Kangrga već i djelatnici Suda u Haagu misle da je vrjedniji jedan Srbin od svih tih pobijenih „životinja“, zar ne?

Doista poželjna Hrvatska!

Razotkrivanje Haaga

Odmah na početku knjige Kovačević piše o takvom cilju Suda u Haagu (naravno Haagu je posvećen cijeli niz tekstova): „*Naime, padom Bihaća, Srbi bi u svojim rukama držali oko 80 posto bosanskohercegovačkog teritorija, a plijen osvojen u Bosni naslonio bi se na okupirana hrvatska područja koja su Srbi tijekom petogodišnje okupacije etnički potpuno očistili od Hrvata. Sa srpskim snagama u Banjoj Luci i Bihaću hrvatski glavni grad našao bi se u vrlo neizglednu položaju, a na dane bi se moglo izbrojiti pitanje opstanka hrvatske obale. Tim činom Srbi bi zaista ubrzali izlazak na zamišljene granice Velike Srbije.*“ Zato se u Haagu i ne samo u njemu vodi, kako Kovačević kaže, rat protiv Domovinskoga rata! Zato „Del Ponte, kao tužiteljica Suda za ratne zločine, u optužnici protiv hrvatskih časnika priznaje srpsku okupacijsku tvorevinu na području Republike Hrvatske“. Da, zato se sudi hrvatskim generalima u Haagu. Ali i Hrvatima iz BiH na čelu s generalom Praljkom! Istovremeno, upozorava nas Kovačević: „*Za oružanu agresiju na Hrvatsku i rušenje njezinoga ustavnog poretka, osim hrvatskih Srba, oslobođeni su krivnje: predsjednik vlade SFRJ Ante Marković, predsjednik predsjedništva SFRJ Stjepan Mesić, ministar obrane SFRJ general Veljko Kadijević, šef glavnoga stožera JNA Blogoje Adžić i ministar vanjskih poslova SFRJ Budimir Lončar. Tko u njih dirne, ne poštuje sud.*“ Naravno, zato i Sud u Haagu ne sudi najvećem zločinu u ratu – onom protiv mira ili zločinu agresije. Jer tada bi morali poštivati ono isto što je i definirao UN: ratni zločinci su agresori, a ne oni koji se brane. A mi smo još dobro i prošli, jer smo pobijedili u ratu u kome smo se obranili. Kovačević

nas podsjeća na Drugi svjetski rat kada „ je u sukobu dviju državotvornih koncepcija pobijedila ona jugoslavenskih komunista, tako su i nositelji hrvatske državotvorne ideje bili kažnjeni masovnim likvidacijama“. Vidimo da su i nedavna otkrića Hude jame još više razjarila te zločince i njihove ideološke nasljednike. Istina sretni su što se zahvaljujući i njima sudi Hrvatima zato što su obranili svoju domovinu, ali su nesretni što i danas (još) ne mogu masovno likvidirati državotvorne Hrvate. To predviđa Kovačević pa tekst *Vidovdanska logika* završava riječima: „*Eventualna pobjeda jugoslavenskih nacionalista mogla bi unatoč jačanju nacionalnih interesa u EU otvoriti vrlo ozbiljno pitanje hrvatskoga opstanka. Kao što je nakon 1945. godine likvidirana gotovo trećina hrvatskog naroda, a Hrvati optuženi za genocid, na početku trećega tisućljeća sudbina nam ne bi bila ništa naklonjenija.*“ A u podnaslovu teksta *Protuhrvatski kontinuiteti* piše: „*Tko još u Hrvatskoj mora umrijeti da bi modificirana Jugoslavija nastavila živjeti?*“

Tragom zločina i „zločina“

Otud laži i o Jasenovcu i Jadovnu. Priređuju komemoracije žrtvama koje se pretvaraju u derneke veličanja jednog od najvećeg zločinca u povijesti čije ime nosi i najljepši trg u Zagrebu (o čemu Kovačević govori i u ovoj knjizi)! A rugaju se onima koje su oni ili njihovi prethodnici dali pobiti na najzvjerskije načine.

A o kakvim se lažima tu radi svjedoči i nedavno pismo Marijana Bašića iz Finske koje je dobio poznati hrvatski publicist Damir Kalafatić kada je na Portalu HKV-a napisao tekst o derneku u Jadovnu u kome ukazuje kako velikosrpska politika uvećavanja broja žrtava Goldsteinovih poslije Jasenovca prelazi i na Jadovno pa je tako Slavko Goldstein u „Novom listu“, 27. rujna 2008. godine tvrdio kako je u Jadovnu bilo 12000 žrtava, da bi to za godinu dana poraslo na 28 400. Bašić komentira pretjeravanja o jasenovačkim žrtvama na web stranicama JRI-ja u New Yorku pa kaže: „*Daleko ozbiljniji problem je kad o jasenovačkim žrtvama iznosi krivotvorine Spomen područje Jasenovac, dakle hrvatska institucija na hrvatskom tlu.*“ Potom ukazuje na Istrane navodne žrtve s tog popisa: „*Poznato je da Njemci nisu Istrane slali u Jasenovac ili Staru Gradišku.*“ Posebno ukazuje na slučaj Berta Kazalaca koga su ubili partizani, a

možemo ga naći na spomenutom popisu Spomen područja Jasenovac.

Još je drastičnije ono što je napisao hrvatski povjesničar Mladen Ivezić: „I u Jadovnu je I. Goldstein očito uporabio četničko lažno svjedočanstvo o tobožnjih 28.540 ubijenika. U knjizi sam "Jasenovac/Brojke" o tome svjedočanstvu, danom u beogradskome komesarijatu za izbjeglice 1942. g., napisao: '7. lipnja Drago Svjetličić, Srbin iz Doboja svjedoči Komesarijatu (...) Za Gospić kaže, da je u njemu pobijeno 28.500 (jer da su mu to ustaše rekli)'.“ Kako znamo da je na „dernek“ u Jadovnu isto ponovio i Mesić vidimo kako je i dalje njegova strategija u lažnim svjedočanstvima. Nema toliko hudih jama koje su pronađene ili će tek biti pronađene koliko oni lažnih svjedočanstva mogu pronaći ili ih dati na nekom sudu bilo u Haagu bilo u Hrvatskoj. Ili gdje već treba. Ne čudi što je upravo jedan od Goldsteinovih nastupio s ovom četničkom laži o Jadovnom. Pa ja i njihovu brojku od 80000 do 100000 žrtava u Jasenovcu – koja je danas prihvaćena od vlasti – nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Naravno, jasno je da je i u ovoj knjizi Mate Kovačević itekako komentirao i ulogu Jasenovačkog mita u borbi protiv hrvatske državnosti.

Za Hrvatsku

Zapravo vjerojatno nije ostalo ništa bitnoga što je promaklo oku i peru Mate Kovačevića. U nizu tekstova on piše o ulozi Britanaca (*„Kao što neki u Londonu nisu bili ni 1945. zadovoljni održanjem Hrvata na životu, to su danas još manje“*), o ulozi Haaškog krivoklepnika današnjeg predsjednika države i drugih hrvatskih ljevičara koji nas žele vidjeti „na koljenima, ponižene, zadužene, ucijenjene i osuđene“ pa će u tom cilju oni i ne samo oni „braniteljima rastrojiti osobnost, srpske leševe napuhavati, pravosuđe zadržati u pelenama, podgrijavati unutarnji hladni rat“.

Svoju knjigu Kovačević završava tekstom *Pravo na život* s podnaslovom *Glavaš je spašen zahvaljujući samo velikoj ljubavi četvorice hrvatskih biskupa i devetnaestorici akademika HAZU*. Poznato je kako sam ja vodio tu akciju. Ali svoj osvrt na Kovačevićevu knjigu ne završavam zbog toga već zato da bih naglasio kako sam u njoj, i ne samo u njoj, veliku pomoć imao od

autora ove knjige – Mate Kovačevića. Hvala mu na tome i na svemu što čini za Hrvatsku uključujući i to što nam daruje ovu knjigu.

„Hrvatsko slovo“, 10. srpnja 2009.

Akademik JOSIP PEČARIĆ o polemici Lang-Weiss i o povjesničaru dr. Ivi Goldsteinu i njegovu pisanju hrvatske povijesti

HVALA DR. TUĐMANU ZA 'GRIJEH' STVARANJA HRVATSKE DRŽAVE!

Spoznaja o Golsteinu kao o nekome tko sustavno radi na stvaranju lažne hrvatske povjesnice dobro je poznata i s obzirom da se radi o neinteligentnim uradcima i bez mogućnosti da se nametne na boljševički način, ne može imati dalekosežne posljedice

Dragi prijatelju, dr. Slobodane Langu, nadam se da si dobio moja dva pisma iz Lahorea (prvo tiskano u „Hrvatskom listu“ a drugo je dano na Portalu HKV-a). Ponovno Ti čestitam na pokretanju rasprave o sramotnoj knjizi dr. sc. Iva Goldsteina *Hrvatska 1918 – 2008*. Vidim da su i sami povjesničari o njoj počeli pisati slično Tebi. Tako je u „Vijencu“, br. 397 dan prikaz dr. sc. Vladimira Geigera. Da Geiger o knjizi misli isto što i Ti, pokazuju već sami podnaslovi. Recimo: *Okvir za razumijevanje osvete, Sumanute tvrdnje ili Ideološki zaključci*. Geiger svoj tekst završava ovako:

„Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadrške, nazvali »kapitalnim djelom«. Ukratko, Goldstein je najnoviju sintezu suvremene hrvatske povijesti, barem što se tiče prikaza slučaja Bleiburg i sudbine Folksdojčera, napisao prema ideološkoj matrici koja mu je bliska s nizom „kapitalnih“ činjeničnih i interpretacijskih grešaka i sve sklepaop poprilično površno i na brzinu. A to zaslužuje, možda, i opsežniji osvrt.“

Kao što vidimo Geiger se ovako osvrnuo na dio za koji je on stručnjak, ali nema dvojbe da bi i drugi eksperti pisali isto.

Međutim, ta spoznaja o Golsteinu kao nekome tko sustavno radi na stvaranju lažne hrvatske povjesnice, dobro je poznata i s obzirom da se radi o neinteligentnim uradcima i bez mogućnosti da se nametne na boljševički način, ne može imati dalekosežne posljedice.

Uskoro će u tome prestati i najveća podrška koju u tome ima – ona Mesićeva (spomenimo riječi Ivice Marijačića iz „Hrvatskog lista“ od 4. lipnja 2009.: „Mesić se u slučaju Bleiburga pojavljuje kao čimbenik koji snagom svoje institucije pokušava blokirati policiju da radi svoj posao. Otkrića zastrašujućih masovnih grobnica sa žrtvama partizanskoga zločina i bleiburška komemoracija izazvali su u njemu refleks kontraudara. U anatemiziranju ne samo ustaškog pokreta i NDH nego i svih koji odaju počast tim nedužnim žrtvama Titova režima, gotovo da je izgubio svaki racionalni impuls...“)

Goldstein 'potjerao' Mikuljana s uredničke pozicije na HTV-u

Istina, Goldsteinova „povijest“ nadovezuje se na učinke koje je imao s boljevičkom povjesnicom iz prethodne države, a koja je još uvijek na snazi. Kako se ona ostvarivala, moguće je shvatiti kada vidimo ponašanje današnjih boljševika poslije otkrića stravičnog zločina u Hudoj jami (spomenimo i Mesićev govor u Jasenovcu, napadi na Thompsona i sl.) Međutim, za ovu raspravu o Goldsteinovom uratku mnogo je interesantnija spoznaja o boljševičkim metodama kojima se ovaj „povjesničar“ služio u nametanju svoje „istine“. Naime, nedavno je na Portalu HKV-a objavljen razgovor s poznatim hrvatskim redateljem Miroslavom Mikuljanom koji o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a kaže:

„Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja za vrijeme 2. svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac i nakon završetka 2. svjetskog rata nastavio funkcionirati kao logor sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji član Vijeća HRT, dr Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce: – Ili ja ili on! To nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden i da će cijela upravna struktura HRT kapitulirati i kadrovski se prilagoditi ovom neobičnom profesoru

povijesti kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga čini se zanima moć kao činjenica.“

Čovjek se zapita kako netko tko takvim boljševičkim metodama brani svoju „povijest“ može biti sveučilišni profesor u današnjoj Hrvatskoj. Odgovor je jednostavan: to ga i kvalificira da bi na Filozofskom fakultetu bio profesor. Zapravo, obrazloženje takve tvrdnje možemo naći u istom broju „Hrvatskog lista“ u intervjuu s prof. dr. Jurom Zovkom kada on govori o tome kako je „kod nasljednika praksisovaca ostalo uvjerenje da se s neistomišljenicima treba obračunati, ukinuti njihov istraživački projekt, spriječiti njihov izbor za sveučilišnoga profesora“. Sjetimo se da je to na svojoj koži ponajbolje osjetio prof. dr. Josip Jurčević. Tu ne treba zaboraviti ni slučaj izabranoga rektora Zagrebačkoga sveučilišta Tomislava Ivančića, ili pak (ne)imenovanja uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom *Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju*. U prvom je slučaju profesorima s Filozofskog fakulteta, o kojima i govori prof. Zovko smetala činjenica što se radi o teologu, a u drugom što se radi o potpisniku apela za obnovu političkih procesa!

Zato i ne čudi što su toliko glasni i poslije otkrića Hude jame. Pa oni su duboko nesretni što danas mogu činiti samo ovakva (ne)djela, a ne ubijati po hudim jamama, zar ne?

Zato me nije previše iznenadilo kada sam vidio u „Hrvatskom listu“ da se javio i g. Ljubo R. Weiss tekstom *Hrvatsku nisu stvorili ni Tuđman ni HDZ*. Ako se sjećaš, Weiss je još prije moga drugog pisma Tebi zaključio svoju polemiku. Zapravo i dobro je što mu je „Hrvatski list“ objavio nastavak polemike „koju je već završio“, jer je – koliko se god trudio to prikriti – očita golema mržnja prema Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu.

Weiss prati Goldsteinove gluposti

Vidim u „Hrvatskom listu“ od 4. lipnja 2009. da mu je odgovorio g. Tihomir Čuljak i posebno je dobar podnaslov „Weissove budalaštine o Tuđmanu“. Naravno, tih budalaština je toliko mnogo da ih g. Čuljak i nije sve komentirao. Zapravo Weiss prati gluposti iz najnovije Goldsteinove knjige, prihvata ih kao istine i prigovara Tuđmanu. Ali da komentiram samo dva Weissova „bisera“.

Npr. Weiss piše o „revizionizmu“ kada se mijenjaju „znanstveno utvrđene istine“ povjesničara kakav je npr. Ivo Goldstein. A kako Goldstein „znanstveno utvrđuje te istine“ ponajbolje zna hrvatski redatelj Miroslav Mikuljan, zar ne? Zar čovjeku zato ne dođe da umre od smijeha kada Weiss kaže da je među revizionistima „nažalost svrstan i dr. Franjo Tuđman“. A da ne spomenemo kakvu je hajku proživio hrvatski povjesničar Jure Krišto kada je objavio prikaz dijela knjige Goldsteinovih „Holokaust u Zagrebu“ o nadbiskupu Stepincu. Zar nije i budalaština spominjati memoare britanskog „političara“ Paddyja Ashdovna poslije knjige prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana o „čuvenoj“ salveti čitateljima „Hrvatskog lista“ koji su sigurno pročitali knjigu hrvatskog sveučilišnog profesora?

Očito Weiss nije razumio moju „Priču o dobrom čoveku Slobi“ koju sam po tko zna koji put ispričao u mom prvom pismu Tebi. Zapravo, ovdje je on još dopunjuje. Naslov Weissova članka slijedi iz slijedećeg „biser“: „Niti je Hrvatsku 1991. godine stvorio Tuđman niti HDZ. Ona je rezultat želje i prava naroda na samoopredjeljenje, uključujući i pravo na odcjepljenje.“ Narod je imao to pravo pa je zahvaljući što je najmoćniji čovjek u bivšoj državi bio „dobar čovek Sloba“ to pravo i ostvario.

Vidim da poslije mog prvog pisma kada sam ismijao Weissovu tvrdnju o Tuđmanu kao gospodaru rata, sada naglašava kako je ratni zločinac Milošević gospodar rata broj jedan, ali potom postavlja pitanja i niže tvrdnje, kojima pokušavati krivicu pripisati i hrvatskoj strani tj. Tuđmanu. Kao Milošević jest ratni zločinac, ali to je zato što je hrvatska strana bila „zločesta“. Dakle, priča o dobrom čoveku Slobi“ u novim i novim varijantama.

Zgodno je ovdje spomenuti još jedan podnaslov u članku dr. Geigera *Ja i moj otac*. Naime, za razumijevanje same Goldsteinove knjige kao i tekstova g. Weissva važno je znati da je Slavko Goldstein održao uvodno izlaganje na skupu „Srbi i Hrvati“ održanom u Muzeju Mimari 20-22. 11. 1993. Dr. Milan Vuković je na sedmom stručno-znanstvenom skupu u Zagrebu 5. lipnja 2009. godine *Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?* ukazao kako se „na tom susretu, između ostaloga, načelo osobnosti i suradnje na djelu dr. Tuđmana, na stvaranju i obrani samostalne Hrvatske, pretvorilo u isticanje podijeljene krivnje i, s tim u svezi, u široko

slobodan prostor haaškoj tužiteljici Carli Del Ponte za odioznu kvalifikaciju o postojanju 'zajedničkog zločinačkog pothvata' na strani hrvatske obrane“. A kako je to pomno pripremano vidi se iz Goldsteinovih riječi: „Od proljeća 1991. do studenoga 1993. godine, održano je barem petnaest raznih sastanaka u Budimpešti, Beču, Ženevi, Parizu, jedan čak i na Ohridu, na kojima su nezavisni kulturni i drugi javni radnici iz zemalja bivše Jugoslavije razgovarali o suzbijanju rata i ratničkog raspoloženja na našim prostorima! ...

Podvale o 'gospodarima rata'

Općenito se prihvaćalo, u raznim nijansama, da se UNPA područja ne mogu i ne smiju u Hrvatskoj reintegrirati silom, već postepeno, argumentima ekonomskih i drugih prednosti, uz određeni stupanj političke autonomije i efikasna jamstva individualnih i nacionalnih prava“.

A o pitanju „krivnje za rat“ Slavko Goldstein kaže:

„Većina govornika iz Srbije nije izbjegavala tu temu, ali su se gotovo svi u raznim nijansama, trudili izjednačiti krivnju obje strane: ekstremni nacionalizam, sukobi velikodržavnih teritorijalnih pretenzija, nizak stupanj demokracije države i društva, autoritarno vlastoljubivi i nedorasli nacionalni vođe, konflikti identiteta, političke zloupotrebe i falsifikati povijesti, ratoborno huškačke propagande, otrgnuti i ostrvljeni zločinački mentaliteti. Na sličan je način uzroke rata u različitim nijansama konstatirala većina sudionika iz Hrvatske, ali su svi bili jednodušni da se krivnje nikako ne mogu izjednačavati, jer postoji očigledan glavni krivac Slobodan Milošević i njegova politika koja je uz pomoć tadašnje JNA pripremila i započela agresivni rat u Hrvatskoj!“

Milošević nije uspio ostvariti velikosrpske ciljeve pa vidimo danas da je i jednima drugima on „gospodar rata broj jedan“. Kao Srbi su prihvatili takovu tvrdnju hrvatskih „nezavisnih (od svakog hrvatstva, op. J.P.) intelektualaca“, a „hrvatski“ su zato zaboravili da su tada (u Tuđmanovo vrijeme) uopće spominjali agresiju.

Vuković je naveo i riječi Latinke Perović: „Ovaj rat je nastavak i Prvog i Drugog svjetskog rata. Ali njegovi korijeni sežu u daleku prošlost. Oni se nalaze u najdubljim, suvremeniku sakrivenim povijesnim korijenima. On (rat) se vodi oko pitanja tko će biti

hegemon u južnoslavenskoj državi, tko na to ima povijesno pravo, pa čak i društvenu prednost. Tako je to, prije svega, rat između Srba i Hrvata!“

Zar u njenim riječima u kojima je borba za slobodu hrvatskog naroda i neovisnu državu zapravo rat za hegemoniju u južnoslavenskoj državi, ne prepoznamo priču o „gospodarima rata“? A zapravo je točno da je nama Slobodan Milošević „dobar čovek Sloba“!

Bez takovoga Miloševića Hrvati i ne bi ostvarili slobodu. Pa vidimo danas koliko weissa, goldsteina, puhovskih, teršelički, pusića i inih „nezavisnih kulturnih i drugih javnih radnika iz zemalja bivše Jugoslavije“ ima u Hrvatskoj. A Tuđman je usprkos takvima stvorio hrvatsku državu. I time počinio najveći mogući grijeh! Hvala mu za taj veliki grijeh!

Puno pozdrava (sada iz Zagreba),

Akademik Josip Pečarić

„Hrvatski list“, 11. lipnja 2009.

Portal HKV-a, 16. lipnja 2009.

Pismo prof. dr. sc. Slobodanu Langu (4)

Dragi prijatelju,

Pročitao sam Tvoj komentar nedavnih izbora („Hrvatski list“, 11. lipnja 2009.) i posebno onaj dio o Thompsonovu koncertu kako kažeš „zajedno, i branitelji i mladi okupili, bez obzira na kišu, na koncertu Marka Perkovića Thompsona, gdje smo se veselili i bili ponosni na vlastitu ljubav za Hrvatsku. Pokazali i dokazali da su ekstremisti oni koji Thompsona napadaju, a ne mi koji ga volimo i branimo“.

Da, htjeli su ga slomiti i ponosimo se time što su hrvatski intelektualci dali svoj doprinos da tim eksremistima (u negativnom smislu) to ne pođe za rukom i našim otvorenim pismima i knjigom „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“.

Zapravo ne čudi što su ga pokušali uništiti. Pa 70000 ljudi koji su se po kiši tri sata pjevali zajedno s njim. A to su najvećim djelom mladi. To je generacija Hrvata koju praktično on odgaja kada je riječ o ponosu i dostojanstvu našega naroda i o veličini naših branitelja. Ono što bi trebalo raditi naše školstvo – radi on!

Zapravo napadi naših ekstremista najbolje govori o njima samima. Ali ponekad i ne znaju što kažu. Tako je u „Jutarnjem listu“ književnik Miljenko Jergović rekao da je HAZU Thompsonova Akademija⁵. Doista nisam očekivao takvu pohvalu iz njegovih usta. Pa on instituciju koja se brine o domoljubnom razvoju hrvatske mladeži – Marka Perkovića Thompsona – poistovjećuje s mojom akademijom. Bilo bi još ljepše ako netko objektivniji od njega potvrdi tu njegovu konstataciju. Barem samo to da nismo „Akademija od fukara“. I to bi me zadovoljilo.

Da, naučili su da više ne treba napadati instituciju zvanu Marko Perković Thompson. Istina „intelektualcima“ sa završenom srednjom školom takva spoznaja ide malo teže, što je i razumljivo, zar ne?

Zapravo komentirati jednog Kuljiša je bedasto. Mnogo je interesantniji saborski zastupnik SSS koji je bio glavni u zabranama Thompsonovih koncerata u Istri. Zapravo, promocija u Puli ga je natjerala da posredno prizna svoju povezanost s bombama u Pazinu.

Kako to? „Jutarnji list“ od 7. 5. 2009. u tekstu „Thompson u Puli: Opraštam Kajinu i drugima jer oni ne mogu pobijediti ljubav“ piše o predstavljanju knjige „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ u Puli. Bio je to doista, kako reče prof. dr. Zdravko Tomac, „veliki dan za Hrvatsku, Pulu i hrvatsku Istru“. Sjetimo se samo kako su svojevremeno oni koji zabranjuju Thompsonove koncerte govorili da

⁵ Komentar s Portala HKV-a Boba Mostarca:

Bravo 'Thompsonova akademije'!

Bravo Jergoviću!

Do sad nisi ništa boljega rekao!

Dobro je da imamo 'Thompsonovu Akademiju' i akademike tipa Aralica, Pečarić i sl., a još je bolje da su EU židovi konačno progledali, pa će valjda i naši domaći konačno progledati, ako nisu bili direktno i konkretno aktivni!?

na njih nebi nitko došao u Puli, a na ovom predstavljanju bilo je više od 700 Istrana.

Naravno, novinar „Jutarnjeg“ je stavio takav naslov citirajući samog Thompsona:

„Oni koji mi brane nastupe htjeli bi da se mi mrzimo, da smo agresivni, ali mi to nismo. Mi njima praštamo, od Kajina pa nadalje, a oni ne mogu pobijediti ljubav i dobro o kojemu mi progovaramo.“

Naravno, novinarka je pri tome zaboravila jednu „sitnicu“: oprost se daje onima koji ga traže. Thompsonu je itekako jasno da kajini nisu i ne bi nikada tražili oprost. To naravno ne zna ni sam Kain pa u komentaru „Thompsonu ne mogu nikada oprostiti“ odgovara:

„Za razliku od njega ja njegovoj politici ne bih nikada oprostio, a kamo li se kao neki iz opozicije klanjao na Bleiburgu.“

Kajin misli da bi netko trebao od njega tražio oprost zato što pjeva o ljubavi prema obitelji, Bogu i domovini?

A zapravo njegovo obrazloženje je takvo da pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam u Puli rekao:

„Danas živimo u Hrvatskoj koja je obilježena spoznajom o Hudoj jami bolje reći o hudim jamama u kojima su hrvatski i ini boljševici na najzvjerskije načine ubijali Hrvate (...) A s druge strane boljševički postupak ovdje povezuje ovaj grad i samu Istru s hudim jamama. Kada vidimo na što su sve spremni istarski boljševici danas, možemo razumjeti kako je bilo moguće da su nekadašnji kajini ubijali svoju braću u hudim jamama.“

A vidimo da već u prvoj rečenici Kajin prigovara onim Hrvatima što se klanjaju žrtvama Bleiburga. Obični ljudi se klanjaju žrtvama – pogotovo kad brat ubije brata. Ali kajini to ne mogu. Zar netko to može i očekivati od kajina?

Kajin je dodao govoreći o promociji knjige o Thompsonu održane u Puli, kako bi bilo bolje da se „ta mračnjačka ekipa sakrije u mišju rupu“. Ne dvojim da su za njega mračnjaci svi oni koji vole Hrvatsku, a ne njemu onu dragu državu koje više nema, zar ne?

I kako to obično biva šećer dolazi na kraju. Kajin kaže:

„Thompson, Tomac, Bušić, oni misle da vole Hrvatsku, da vole Boga, oni samo misle da su patrioti. Današnja se Hrvatska, međutim, ne voli ustaškim poklicem „za dom spremni“, Boga se ne voliti, nit

ljubi pokličima „Ubij Mesića“, „Ubij Kajina“, što je konstanta te ekipe izgubljene u vremenu.“

Prvo učiti Thompsona kako voljeti Hrvatsku je doista smiješno. Pa radi o promociji knjige u kojoj su biskupi, akademici, sveučilišni profesori i ini intelektualci, da parafraziram jedan novinski naslov, opjevali Thompsonovo domoljublje.

Drugo, čovjek koji je uspio završiti srednju školu uči jednog sveučilišnog profesora kako se voli svoja država. Pametan čovjek bi se smijao sam sebi kada bi to i pomislio, ali kada netko sa SSS drži takvu lekciju sveučilišnom profesoru doista je groteskno, zar ne?

I treće – on to kaže čovjeku koji je zbog ljubavi prema svojoj domovini odležao pola svog života u zatvoru.

„Za dom spremni“ je hrvatski pozdrav koji se koristio mnogo prije Drugog svjetskog rata. Nema dvojbe da samo ekstremistima može smetati, kako kaže sudac Ustavnog suda u mirovini Zdravko Bartovčak („Hrvatski list“, 18. lipnja 2009.) najljepši pozdrav na svijetu „Za dom spremni“. Ekstremisti bi bili sretni da se takav pozdrav odnosi na njihovu satrapiju Jugoslaviju (bolje reći Srboslaviju). Pozdrav se koristio i u Domovinskom ratu. Za one koji vole Hrvatsku bitno je da je upravo taj pozdrav kroz Thompsonovu „Bojnu Čavoglave“ doprinio stvaranju današnje Hrvatske. Koliko je „Bojna Čavoglave“ ledila krv u venama naših protivnika pokazalo je i predstavljanje knjige u Beču. Židovske organizacije su shvatile da su bile izmanipulirane od Srba i kajina. Nisu protestirale ni u Munchenu ni u Beču. A u Beču je stiglo vlastima na stotine ako ne i tisuću protestnih pisama od tamošnjih Srba, pa čak je protestirao i sam srpski veleposlanik. Očito sama spoznaja da će Thompson u njihovom gradu otpjevati „Bojnu Čavoglave“ njima i danas ledi krv u žilama. Treba ih razumjeti: Taj strah danas jest iracionalan – ali oni su izgubili taj rat!

Ali ne treba zaboraviti ni to da su pored Srba pisma slali i hrvatski ekstremisti. Tako na Internet stranicama Marka Perkovića Thompsona dano je i slijedeće u tekstu njegova Menadžmenta:

„Doznaje se od organizatora i gradskih vlasti grada Beča da su dobili niz pritužbi od novinara Indexa, Jutarnjeg lista, Slobodne Dalmacije i drugih vezano za Markov nastup. Navodno su slali pisma optužujući Thompsona za nacizam. Tražili su zabranu

koncerta, vršili pritisak i lažno optuživali publiku. Sad kada gradske vlasti nisu nasjele na njihove laži izmišljaju tobožnji ilegalni nastup. Smiješno.

Razgovarali smo s članovima poglavarstva i policijom grada Muenchena i Beča i do u detalje puno toga doznali. Tri novinara Indexa, šestorica Novoga lista, četvorica Jutarnjeg lista, tri iz Slobodne Dalmacije te još petnaestak s raznih drugih portala zajedno s političarima IDS-a, SDP-a, HNS-a te trojicom iz Mesićeva ureda otvoreno su prosvjedovali kod vlasti ovih dvaju gradova. Doznali smo da su navedeni otvoreno optuživali Thompsona za širenje mržnje.

Još više ih muči činjenica da europske zemlje više ne nasjedaju na njihove laži i da Marko slobodno nastupa.

Stoga uzalud vam trud jugonostalgicari, vaše laži ne će naći plodno tlo, vaša mržnja ne će pobijediti.

Vi mrzite i dalje, a mi ćemo i dalje voljeti.“

Ali vratimo se Kajinovu komentaru. Uzvike: „Ubij Mesića“, „Ubij Kajina“ Kajin – vjerovali ili ne - pripisuje nama! Akademik Aralica (dakle član „Thompsonove akademije“) o tome piše u našoj knjizi:

„Sve te crne zastave, ustaške odore i kape s ustaškim znakovljem, koje se viđaju na pojedincima među mnogobrojnom publikom na Perkovićevim koncertima, sve su to same po sebi – ako nisu plod ludosti i smišljeno djelo provokatora – trice i kućine. Zbog malobrojnosti potpuno zanemarive! Međutim, kakve god naravi bile, i koliko god bile malobrojne one dobro dođu protivnicima svjetonazora što ga u svojim nastupima Perković promovira. Dobro im dođe da, kad to ne mogu ni na glazbi ni na riječima pjesama, na tim trivijalnim pojavama dokažu kako Perkovićev svjetonazor ne može iskazivati ništa drugo nego govor mržnje i govor mržnje kod slušatelja poticati. Pogleda li se nomenklatura tih protivnika i vidi da su to šoveni koji ne podnose promociju hrvatstva, apatridi kojima je svaka nacionalna zajednica odbojna i brojne vrste i podvrste liberala, od komunista do fašista jugoslavenske i bjelosvjetske provenijencije.“

Bio sam u Beču. Neki dečki su imali kape koje po Kajinu mi nosimo. Rekli bi im da tako štete Thompsonu. Brzo bih ih sklonili.

Naravno, čak i oni vole – vole Thompsona. Jedan dečko je imao majicu koju po Kajinu mi nosimo. Rekli su mu da će ga kajini uslikati i objaviti u novinama da bi naštetili Thompsonu i zamolili ga da umjesto nje obuče Thompsonovu majicu koju će mu pokloniti. Ma nije htio ni čuti! Ne da skine majicu, nego da ne plati ovu s likom svog omiljenog pjevača. Takvi su ti Kajinovi „zločinci“.

Dakle, ono što viču neki pojedinci na koncertima Kajin pripisuje nama. Je li razlog tomu što čovjek ima samo srednju školu? Ne! Ipak ni osnovci ne bi izjavljivali takove gluposti. To samo pokazuje mentalitet onih koji su svojevremeno ubijali po hudim jamama.

Ali to zapravo nije ni bitno. Ovdje je jedino bitno da Kajin to govori kada cijela Hrvatska zna da njegov govor mržnje šalje bombaše sa stvarnim bombama. Pripisujući nama ono što drugi rade – zapravo poručuje da te bombe u Pazinu jesu njegovo djelo.

Pa zar nisam bio u pravu kada sam govorio o kajinima kao o onima koji su ubijali po hudinim jamama? Očito si i Ti u pravu kada o njima govoriš kao o ekstremistima!

Puno pozdrava,
akademik Josip Pečarić

„Portal HKV-a“, 30 lipnja 2009.

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST

U „Hrvatskom listu“ od 8. listopada 2009. pisano je o zabrani ulaska najpopularnijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i tom prigodom navedeni su i hrvatski novinari - „euroizmećari“ – koji su zaslužni za to. Naravno, odmah se pobunio kolumnist „Jutarnjeg lista“ Ante Tomić: Zar netko može biti veći euroizmećar od mene? I napisao tekst *Švicarsko ‘marš’ Thompsonu. To je Europa koju želim!*

Njega Thompson asocira na pokolj u Blagaju pa svoj tekst počinje ovako:

„Sada je to daleka prošlost, ali mi još uvijek svaki dan živimo s njom. U svibnju 1941. u jednom mlinu na Korani nedaleko od Blagaja ubijen je mlinar Joso Mravunac, njegova mater, žena i dvoje djece, a dvanaestogodišnja kći spasila se skokom u rijeku. Ništa u ovom zločinu nije upućivalo na motive ili počinitelje, ali ustaške vlasti svejedno su zaključile da on može biti potaknut samo nacionalnom mržnjom.

U Karlovcu je žurno okupljeno sudsko vijeće od politički provjerenih pravnika, iz Zagreba je upućen Vjekoslav Maks Luburić s desetinom ustaša povratnika, a u srpskim selima oko Blagaja, najviše u Veljunu, bez reda je skupljeno nekoliko stotina seljaka. Najpouzdanija brojka koju je Slavko Goldstein našao je da ih je bilo tri stotine sedamdeset sedam.“

Već konstatacija kako je nešto najpouzdanije kad dolazi od Slavka Goldsteina sugerira da je vjerojatno potpuno suprotno tomu. Puno hrvatskih povjesničara i publicista dokazalo je da je to zapravo pravilo kada je riječ i o ocu i o sinu Goldsteinu. I sam sam pisao o nizu takovih primjera. Možda ovom zгодом podsjetim samo na

jedan o kome sam pisao u tekstu *Montiranje slučaja Matice hrvatske*, „Hrvatsko slovo“ od 14. veljače 2003. Evo nekih djelova tog teksta:

„Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige Holokaust u Zagrebu, nastavljena je u samoj knjizi i tako - sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u Nacionalu 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: 'Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH'), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: 'Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina 'Holokaust u Zagrebu', kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da 'sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj', a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga', pa iako 'ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske'. (...) Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa 'Židovom Sternbergom' i njegovom obitelji čija bi imovina 'savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama' i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu 'u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće'. ' (...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz

svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. Holokausta u Zagrebu piše: "Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljednji čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD." Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je.

Poslije tog mog članka prestala je hajka na Maticu koju su svojim lažima pokrenuli Goldsteini!

Znamo da je Slavko Goldstein bio pokretač mnogih anti-hvatskih akcija, kao na primjer kada mu je hrvatska valuta kuna značila obnovu NDH, svojevremeni napad na Ivicu Kostelića ili pak stalni napadi na Thompsona. Kako u nas nema hrvatskih medija, ne čudi kako kod nas nema ni mogućnosti odgovora onima za koje je mnogo puta dokazano da ne govore istinu (ili upravo zato!). Zako sam poslije napada Švicaraca na jednog od najvećih živih Hrvata – Marka Perkovića Thompsona – dobio slijedeće pismo:

Poštovani,

Temeljem najnovijih sramotnih blaćenja RH, koji uredno nailaze na odobravanje formalnog, a u stvari tek tzv. Predsjednika Republike Stjepana Mesića, izjavljujem slijedeće:

- branitelj i pjevač Thompson nije optužen, nije procesuiran, nije mu dokazana kaznena odgovornost (koliko mi je poznato) baš NIGDJE u svijetu,*
- zloporeba branitelja i popularnog domoljubnog pjevača obavlja se na potpuno isti način kao što se Hrvate svojevremeno teretilo za 1,500.000 žrtava Jasenovca,*
- no, odnedavna čak i najrigidniji, najekstremniji, najradikalni ili ortodoksni Židovi priznaju da Jasenovac nije*

imao više od 100.000 žrtava (inače poznato je da ja ovu brojku nazivam „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“, op. J.P.),

- iz meni nepoznatih razloga Židovska općina Zagreb, brojni njihovi lobisti i udruge te posebice jugo-komunjarski sklop u RH, POLA stoljeća marljivo prešućuje da je Tito sinagogu u Nišu dao pretvoriti u muzej, a da je Srbija bila JEDINA Europska država u Drugom svjetskom ratu koja je bila JUDEN FREI ! I time se i vrlo glasno, i vrlo dugo, i potpuno javno, hvalila!?

- Pa ipak, predsjednik ŽOZ-a, svojevremeno pri posjeti Srbiji, hrabro izjavljuje kako Židovi nikada nisu imali problema sa Srbijom ??!! „Lijepa“ pljuska svim mrtvima na Banjici, Sajmištu i ostalim (brojnim) srpskim gubilištima PRVENSTVENO za Židove...

- U kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da najljepši zagrebački trg još uvijek nosi ime krvnika Tita, da taj isti trg još uvijek nosi čin okupatorske vojske (maršal JNA) koja je razarala, palila, ubijala i uništavala RH punih 5 godina !

- U kontekstu vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona treba navesti notornu činjenicu da zastava tzv. republike srpske, rsk, krajine, srpskog naroda ili kako već – a u stvari to je okupatorska zastava pod kojom se klalo Hrvate – i dan danas se SLOBODNO VIJORI I KORISTI U SLUŽBENE SVRHE UNUTAR RH !!

Takve zemlje ipak nema nigdje na svijetu !!

- I onda je Thompson fašist, a svi ti koljači, razaratelji svega hrvatskoga nisu fašisti ??

- Thompsona bismo trebali shvatiti kao uljudbeni i komunalni problem RH, umjesto njih ??

- Drugovi, suočite se s povijesnim činjenicama!

hrvatski publicist Javor Novak

(10. listopada. 2009.)

Dakle, vjerojatno je i uvlačenje slučaja pokolja obitelji Mravunac nešto što ima veze s „povjesnom“ djelatnošću Slavka Goldsteina. Inače, Javor Novak mi je o Slavku Goldsteinu napisao sljedeće:

Poštovani,

U vezi g. Slavka Goldstein, a koji počesto rado optužuje Hrvate, trebam reći kako sam iz pouzdanoga izvora čuo da spomenuti „nezavisni, ugledni, liberalni intelektualac, veliki izdavač, ugledni povjesničar“ i ne sjećam se više kako mu sve ljevičarska javnost ne tepa - nije završio čak ni srednju školu. Štoviše, moj izvor kategorički tvrdi, kako isti ugledni gospodin, koji se rado igra tužitelja ne samo da nije završio srednju školu (jer se to mnogima iz opravdanih razloga može dogoditi) već je on više puta neuspješno pokušavao završiti srednju školu. No, njega to ne smeta da povjesnikuje i javno prepričava ružne mitove.

Iz osobnog pak iskustva tvrdim (jer sam to čuo na svoje uši) kako g. Slavko Goldstein sredinom 2009. godine u emisiji Prvog programa Hrvatskoga radija (u kojoj gostuje putem telefona) izjavljuje (nakon sugovornikovih iznesenih povijesnih činjenica) koje je odlično predstavio stvarno ugledni i zaista cijenjeni povjesničar dr Jurčević, „kako se on čudi dr Jurčeviću što on iznosi takve stavove“ (!). A sveučilišni profesor i dr povijesti te autor brojnih znanstvenih radova i naravno sudionik brojnih povijesnih i drugih simpozija, nije iznosio svoje stavove - već povijesne činjenice! Precijenjeni g. Goldstein uzeo si je to pravo zgražati se nad iznesenim podacima kao da je i on sveučilišni profesor te i sam doktor povijesti...

Tragikomično što šuplja ambicija i potpuna neobjektivnost učine od čovjeka. Osobe koja se tako rado igra javnoga tužitelja a nema završene ni srednje škole.

Koliko je opće-poznato da je Slavko Goldstein čovjek koji ne preže od laži svjedoči i njegovo nedavno otvoreno pismo kardinalu Bozaniću od 29. rujna 2009. godine. Reagirao je Nadbiskupski duhovni stol osvrtnom »Istina se ne dopušta ušutkati« u Glasu Koncila 14. 10. 2009. U tekstu se komentira niz neistina Slavka Goldsteina.

Isto pismo komentirao je Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a, 14. 10. 2009. u tekstu znakovita naslova „Osnovna škola za krivotvoritelje povijesti“.

I doista, Slavko Goldstein je jedan od ideologa komunističke laži o tom slučaju koji je smislio kako se radi o „*prvom masovnom pokolju na Kordunu i jednom od prvih zločina takve vrste u cijeloj zemlji*“. Ivan Strižić u *Žrtvoslovu Slunjskoga kotara*“ piše o četničkom pokolju (usporedite s tekstom našeg euroizmečara) piše na str. 95.-128. koji završava riječima:

„Kada povjesničaru nije do istine, već do njezine instrumentalizacije, onda se lako poseže za lažima, klevetama nedužnih, s jedinom svrhom da se postigne cilj, odnosno da strijeljanje Veljunaca u Hrvatskom Blagaju bude opravdanje za planirani genocid počinjen nad Hrvatima 1941.-1995. godine.“

U knjizi je dano svjedočenje preživjele Milke Mravunac ud. Krpan (str. 101-103), koja je „*sve do sloma druge Jugoslavije bila pod stalnim nadzorom UDB-e (SDB-a). Slunjskom dekanu Peciću povjerila se, rekavši da ju je UDB-a motrila da ne bi govorila drugačije nego što su to 'istoričari' odredili*“. Danas, kada znamo i za Hudu jamu možemo zamisliti kroz što je ona prolazila, da bi danas Goldstein i drugovi ponovo koristi njenu tragediju i tragediju njene obitelji u svojoj jugokomunističkoj propagandi, pa čak vidimo i u svojim euroizmečarskim napadima na Thompsona. U svojoj knjizi Strižić uspoređuje oba Goldsteinova teksta o ovom pokolju (onaj iz 1965. i ovaj koji spominje Tomić) pokazuje kako ta dva teksta nemaju veze jedan s drugim pa kaže:

„Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili.“

Kolika je njegova mržnja prema Hrvatima pokazuje i to kako Goldstein koristi UDB-in teror nad Milkom:

„Tada 12-godišnja djevojčica Milka Mravunac na upriličenom suočavanju sa svim uhićenicima, nije mogla prepoznati počinitelje. Doduše u nedavnoj je izjavi jednom istraživaču potvrdila da je jednog od počinitelja ipak prepoznala, ali se to ne može smatrati dokazom.“

Naravno, Goldstein ne bi bio Goldstein kada ne bi lažno tvrdio da je Milka prepoznala počinitelja tek nedavno.

Strižić na str. 106.-107. daje slijedeći tekst (iz iskaza Ivana Šimca, tj. rekonstrukcije događaja mještana Blagaja):

„Prepoznavanje

Oružnici pomažu pristiglim ustašama u hvatanju sumljivaca. Prva grupa je dovezena u Blagaj i smještena u školu. Ustaše pitaju Milku bi li prepoznala napadače.

- Bih – odgovara Milka, ali nikoga nije prepoznala. Ustaše odlaze s Milkom u Veljun, gdje su u međuvremenu priveli još pedesetak Srba. Postrojili su ih pred mjesnom crkvom u dva reda. Milka se pozorno zagledavala u preplašena lica postrojenih ljudi i prepoznala jednog.

- On je – reče tiho. Prepoznala je nekog Miku Kosijera. Drugoga nema. Ostali Srbi viču: - Vi ga pronađite, mi ćemo mu suditi! Kosijera odvođe u sobu, presvlače ga i opet stavljaju u stroj. Kažu Milki neka dobro pogleda, ne bi li prepoznala i drugog. Milka ponovo zastaje kod Kosijera i kaže: - On je! Nije više bilo dvojbe, da se zaista radi o zločincu. Kosijer uzvraća Milki: - Ti mene pojede i moje četvoro djece!

Ostali Srbi bili su zadovoljni, što je bar jedan od krivaca pronađen. Drugi, koji je bio pobjegao iz Vuljuna, pronađen je nešto kasnije u selu Točku, gdje je uhićen na spavanju.

Dok su pretraživali srpske kuće, oružnici i ustaše pronašli su oružje i mnoštvo promičbenih letaka, komunističkih i četničkih, kao i popis Hrvata koje treba likvidirati. Prijeki sud imenovan iz Zagreba osudio je 32 čovjeka na smrt streljanjem. Strijeljani su iza škole i pokopani na mjestu zvanom Mijatov dol. Njiva je preorana odmah istog dana. Nije postojala druga grobnica, a niti je, mimo Prekog suda, uređivao Luburić, kako se navodi kod komunističkih pisaca. Luburića tada, a niti kasnije, u Hrvatskom Blagaju nije bilo.

Komunisti i Srbi htjeli su poslije rata pošto-poto dokazati da je Hrvatskom Blagaju pobijeno 400-500 Srba Veljunaca. Čak je i vojska početkom pedesetih godina (prošloga stoljeća) pretraživala Blagaj i okolicu ne bi li pronašla dokaze o pokolju, ali, pošto rezultati nisu nikada objavljeni, znači da ništa nisu pronašli. I drugi su tražili prirodne jame, misleći da će u njima pronaći „ubijene“ Srbe Veljunce, a pronalazili su samo kosti ubijenih Hrvata, i vojnika

i civila. Osim toga, mnogi koji se vode kao ubijeni u Hrvatskom Blagaju nakon rata bili su živi, a mnoge, navodno ubijene, nitko ne zna, niti je za njih čuo, pa se s pravom vjeruje da su ih izmislili Pepa Zinajić i njegovi da bi se održala „teorija“ o 400-500 ubijenih Veljunaca u Blagaju. Ne treba biti puno pametan pa zaključiti, da se zaista dogodio tako strašan zločin, kako Srbi i komunisti govore, tko bi od Veljunaca muškaraca preživio? Pa nije to neko veliko selo, a to, da su hvatali i Srbe iz drugih sela i općina, pa kako se moglo, kad se sve brzo odvijalo? Ponavljam, osim onih strijeljanih, nitko tada u Blagaju nije ubijen.“

Spomenimo i „povjesničare“ o čijim tekstovima piše Strižić: Vladimir Dedier, Slavko Goldstein (spomenuta 2 teksta), dr. Đuro Zatezalo, dr. Dušan Korać, Dušan Z. Opačić (4 teksta), Mirjana Peremin, Milan Bulajić, Petar Zinaić. Evo njima se pridružio i Ante Tomić.

Vjerojatno Goldsteinu može konkurirati samo jedan kolumnist poznatih dnevnih novina, kodnog imena „Stevan“, koji je stručnjak za HAZU, a nije uspio završiti ni fakultet. Zato i ne čudi što se Hrvoje Hitrec u spomenutom tekstu osvrnuo i na njegov „povjesničarski“ opus. Naslov tog dijela također puno govori „Medijski cirkusant o najbližoj povijesti“.

Zapravo, Tomić je najsmješniji kada u svom komentar jugo-komunističke laži povezuje s kako kaže

*„nenadmašnom interpretacijom Marka Perkovića Thompsona: Jasenovac i Gradiška Stara
To je kuća Maksovih mesara.“*

Nije mu jasno zašto je svojevremeno naš veliki kritičar Darko Glavan na to priupitao sarajevskog rabina hoće li zbog „nenadmašne interpretacije“ jedne druge pjesme tražiti zabranu dolaska predsjednika Mesića u Sarajevo. Mesićeva „nenadmašna interpretacija“ spominje se i u nedavnom Priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba u kome ga pozivaju da podnesae ostavku:

„Mesić prigovara navodno 'koketiranje s ustaštvom', ali je amoralno da takvi besramni prigovori dolaze od čovjeka koji se istakao potpirivanjem rata, pjevanjem ustaške uspješnice 'Jure i Bobana', koji je tvrdio da 'ustaše nisu fašisti', da su 'Hrvati pobijedili 10. travnja 1941.', čovjeka koji je huškao na progon Srba iz Hrvatske

pozivajući ih da 'odnesu blato koje su donijeli na svojim opancima', koji je neuvijeno tvrdio da će 'uskoro svi Srbi u Gospiću stati pod jedan kišobran'...“

Još je smiješnije što Tomić „proziva“ i biskupe:

„Biskupi će se čak drznuti i napraviti blesavi, pa reći da nam Marko Perković Thompson zapravo poje o Bogu, domovini i obiteljskim vrijednostima.“

Jadni Tomić ne razlikuje što su autorske pjesme koje su Thompsonove o kojima govore biskupi od tuđih pjesama. I dok Švicarci spominju samo te pjesme, dotle jadničak Tomić misli da je to isto s „nenadmašnim interpretacijama“ tuđih pjesama. Još je smješnije što se priklanja sarajevskom rabinu pa smatra da je strašno ako neku nedoličnu pjesmu pjeva neki pjevač, a sasvim je normalno da takve pjesme pjevaju političari – pogotovu ako postanu predsjednici država. Nevjerojatno je kako naši biskupi nisi tako inteligentni kao Tomić, zar ne? Kako znamo da se pjevačima plaća da pjevaju pjesme, vjerojatno nam Tomić želi poručiti da je primjerenije da to radi predsjednik, jer je on mnogo bolje plaćen za to. Vjerojatno to Tomić zna jer se u Priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba ne spominje samo Mesićeva „nenadmašna interpretacija“, zar ne?

Pretpostavimo da Tomić i nije priglup. On, dakle, zna da će ovakvim napadom na Thompsona sve iznova podsjetiti na spomenutu Mesićevu „nenadmašnu interpretaciju“ i ne samo na to. Znajući kako mnogi u Hrvatskoj tvrde da je Mesić veleizdajnik, dapače postroji i knjiga prof. dr. Miroslava Tuđmana *Vrijeme krivokletnika* u kojoj je to dokazano, Tomić očito želi poručiti da Mesić spada među one koje je opisao kineski filozof i pisac Sun Tzu:

„Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu. Rastvorite sve što je u zemlji neprijatelja dobro. Uvucite predstavnike vladajućeg sloja u zločinačke pothvate, potkopajte njihov položaj i ugled, prepustite ih javnoj sramoti pred njihovim sugrađanima. Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Ometajte svim sredstvima rad vlade. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje. Nahuškajte mlade protiv starih. Ometajte svim sredstvima

naoružanje, opskrbu i red u neprijateljskoj vojsci. Poništavajte sve vrednote. Budite velikodušni s ponudama i poklonima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate...“

Ili Tomić samo nije baš puno inteligentan?

Akademik Josip Pečarić

Portal HKV-a, 26. listopada 2009.

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

LOGIKA I SUD U HAAGU

Nedavno sam razgovarao s bivšim dekanom moga fakulteta, članom Akademije tehničkih znanosti Hrvatske. S ponosom mi je rekao da mu je general Slobodan Praljak bio profesor u srednjoj školi. Poznato je da je naš slavni general završio tri fakulteta, a jedan od njih bio je elektrotehnički. A ako nemaš izvrsnu moć logičnog rasuđivanja, nemaš nikakve šanse ni upisati taj fakultet. S druge strane, za Sud u Haagu može se slobodno reći:

„Tko ulazi ovdje, neka logiku ostavi ispred vrata.“

Zato i ne čudi sto je upravo naš general nešto slično rekao Tužiteljstvu (17.6.2009.):

Ja ne mogu shvatiti logiku. Ne radi se o tome, nego to više nije ni logika. Časno tužiteljstvo, ovo nije logika, elementarna. Najobičnija logika. Vi se ponašate kao bogovi. Vi se ponašate kao da vam je svejedno radi li se radi o ljudima, stoci, miševima, glupanima, ... majmunima.

Naravno, govoreći o optužnici, Praljak nije propustio reći sucima:

To je u nebo vapijuća nelogičnost, to je do nebeskog krika neshvatljivo... I tvrdim Vam časni suče Trechsel i ostali časni suci, da je ovo situacija, da se ovako nešto događa Francuzima, 50 milijuna Francuza bi se s grohotom smijalo na ovakvu optužnicu, da ga naoružavate (muslimanski narod i Armija BiH, op. a.), naftom i svime, i izbjeglice i ranjenike, i da je to onda udruženi zločinački pothvat, u moju glavu to ne može stati, toga nema u povijesti. Ali evo, mi smo mali narod i slab sam pa se onda može izvoditi i nevjerovatne alogične akrobacije! (3. 6. 2009.)

Nisam časni suče Antonetti do kraja nikad pročitao optužnicu, na očaj moje odvjetnice Pinter, iz jednostavnog razloga što ja i cijela ova priča s tom optužnicom nema nikakve veze. I meni se od treće

ili četvrto ili sedme stranice okrene stomak i glava, i digne mi se tlak do granica kada riskiram svoje zdravlje. Ja u cijelosti odbacujem optužnicu. To sam rekao i to ponavljam. Ona s realitetom nema nikakve veze.(15. 6. 2009.)

Kada je odlazio u Haag, rekao mi je:

„Po toj optužnici mi smo veći zločinci od Hitlera!“

Prava meta je dr. Franjo Tuđman

Zapravo, svjetskim moćnicima to i jesmo. Hitler je bio vođa velike zemlje pa je po njima i imao nekakvo pravo. Ali, kako smo se samo mi usudili stvoriti državu protiv njihove volje!

Zato je u njihovim očima krivnja Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana golema. Kako je nedavno zamijetio zastupnik u njemačkom Bundestagu Klaus-Peter Willsch, zapravo se u Haagu sudi samo njemu. Najistaknutiji među nama samo su izabrani da ta osuda za tako teški zločin bude što veća. Da, koliki su već osuđeni i u Hrvatskoj i u Haagu! A koliki tek trebaju biti i tamo i doma! Hrvatske vlasti su pokajnički priznale krivnju, ali ima mnogo onih koji ne priznaju. Zato su među tim neposlušnima izabrani oni preko kojih se, kako reče Willsch, sudi mrtvom Tuđmanu.

Hrvati slijede svoje vođe, pa se velikim dijelom i ponašaju pokajnički, a ne bi bilo zgodno da se to promijeni. Dva dana poslije presude hrvatskim generalima medijima je bilo dopušteno govoriti istinu i bilo je dovoljno da se vidi zašto je Ivan Pavao II. govorio o Hrvatima kao o „narodu nade“.

Čini se da je pismo koje planiramo poslati Vijeću sigurnosti UN-a dobar pokazatelj hoće li se ta dva dana pretvoriti u nešto više. Ili će ostati samo na onome sto je željela hrvatska vlast – zaplašiti one u EU-u i natjerati ih da dobiju ono sto su doista i dobili – pristup u EU prije nego što su to željeli Englezi i Nizozemci.

Zapravo su pokazali koliko sam bio u pravu prije desetak godina kada sam tvrdio da mi trebamo tražiti samo jedno – da nam se ispričaju zbog sudjelovanja u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Ponosnu Hrvatsku oni bi molili da uđe u EU!

Pismo VS-u napisano je „povodom rasističkih Haaških presuda 15. travnja 2011.“, a potpisalo ga je dvanaest akademika i dva biskupa.

Do sada ima preko 660 supotpisnika (više od stotinu sveučilišnih nastavnika i znanstvenika i niz drugih poznatih i manje poznatih Hrvata).

Zanimljivost ovog pisma jest što je sada više napada s „desna”. Povodom pisama o Thompsonu bio je samo jedan.

Zanimljive su pozicije s kojih se napada. O jednom poznatom publicistu, čiji je napad s pozicije onih kojima je Tuđman „oteo” njihovu fotelju, napisao sam članak „Hrvatske budale ili hrvatske sluge?”, HR Svijet, 5. 7. 2011.

Nevjerojatno je što sve takvi mogu napisati. Na primjer:

„A Međunarodni krivični sud u Den Haagu (mi Hrvati smo od OUN tražili njegovo ustanovljenje) već je osudio titovce, a kad bude izrečena i presuda čelnicima 'Herceg-Bosne' to će biti još jasnije - Den Haag obračunava s Titovim kadrovicima kako bi pročistio maglu oko obnove hrvatske državne nezavisnosti.“

Drugi drži da moram komunicirati s njim, ali se ne želi predstaviti. Jasno je da čovjek odmah pomisli da se radi o nekom našem „bratu”.

Kada sam dobio njegovu e-poštu započeo sam odgovor:

„Ja sam Josip Pečarić. A Vi?“

Čovjek se ponovno javi na portal i kaže da je napisao:

„Zovem se tako i tako i srdačno Vas pozdravljam.“

Ovo „tako i tako“ znači da se potpisao adresom e-pošte!

Možda ja ne znam da danas često djeci daju imena koje su istodobno i adrese e-pošte. Ili vrijedi ono Matoševo „Lažu Srbi. To je njima od Boga!“.

Njegova je pozicija nešto kao: Kako se (mi) Hrvati usuđujemo optužiti gazde za bilo što, a pogotovu za rasizam. Naravno, ne kaže tako, nego „to nije pametno“. Mo'š mislit'. Takva su i obrazloženja: „Po svjetskomu javnom tisku svugdje nalazim uporabu pojma 'rasizam' skoro isključivo po njegovu biološkom sadržaju, premda je u XIX stoljeću taj pojam dobivao različite primjene. Iznenadilo me je da se tamo (u Hrvatskoj) danas pojam rasizma tako naširoko i nespecifično rabi i – prihvaća(!)“

Čovjek je očito pogriješio adresu. Valjda me je zamijenio s Puhovskim, Goldsteinima i sličnima. Znamo da je, zahvaljujući njima, u Hrvatskoj mnogo toga obrnuto. Čudi me da nije tako i u Srbiji.

Najdraži mi je moj „prijatelj” i „istomišljenik”. Čovjek koji prvo potpiše pismo o rasističkim presudama, a onda kaže da je to glupo i opasno. O tome sam pisao u tekstu *Opet napad s „desna”*, HR Svijet, četvrtak, 23. lipnja 2011.

Moram priznati da me kod Srba s kojima sam znao polemizirati fascinira kako njima ne smeta kada ih upozoriš na kakvu njihovu nepodopštinu. Dapače, poslije toga nastave još žešće. Ako ih upozoriš na njihove laži nastave još žešće s njima. Slično je i s „istomišljenikom”.

Dva puta ga zamolim da mi više ne šalje svoje tekstove, ali oni i dalje stižu. Svojedobno sam jednom Srbinu zbog toga napisao „Priču o magarcu”. Zbilja bi od mene bilo nepristojno da „istomišljenika” isto zamolim i treći put. Valjda čovjek mora (ima potrebu) i dalje se posipati pepelom po glavi. Kada sam to vidio, skinuo sam njegov potpis s našega Pisma VS-u. Žao mi je čovjeka.

Zanimljivo je i to što su spomenuti Srbin i moj „istomišljenik” jednako dogurali u svojim znanstvenim karijerama. Logika im obojici nije baš jača strana, a ni lagati im nije mrsko.

Vrijedno je napomenuti da je taj „istomišljenik” jedini nematematičar koji je javno govorio o mome radu. Sada se i zbog toga mora posipati pepelom. Žalosno je gledati koliko glupo to radi. Najprije spominje *enormne hvalidbe* u prvom pismu povodom knjige „Rasizam suda u Haagu”. A ja tamo u „Bilješci o autoru” dajem samo kratak zapis o mom radu iz knjige koju je objavio HAZU. Čak se ne spominje ni međunarodna konferencija meni u čast povodom moga 60. rođendana (nekih 130 sudionika iz 27 zemalja a radovi tiskani u tri sveska u dvama časopisima). Naravno da sam mu se narugao tvrdnjom da je u pravu jer doista se može reći da se radi o *enormnoj hvalidbi* kad si mogu dopustiti takvo što ne staviti u bilješci o sebi.

Vjerojatno mu je netko objasnio što to znači pa će se „ispraviti”:

S tim u svezi, gore spomenuti genijalac (Josip Pečarić) suprireditelj je knjige *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*, gdje se – neki izračunaše – naspram 20 % štiva posvećeno obrani Thompsonova lika i djela, 80 % (samo)pohvalnica knjiži na račun „genijalna matematičara”.

U knjizi je dan niz tekstova mnogih hrvatskih intelektualaca. I sada „istomišljenik” tvrdi da je 80 posto knjige posvećeno meni, a ne Thompsonu.

Pretpostavimo da „istomišljenik” zna brojiti stranice – ipak je dogurao do određene razine u sveučilišnoj karijeri – pa zna da u knjizi moj tekst nije dominantan. Vjerojatno misli da toliko intelektualaca u knjizi o Thompsonu pišu o meni.

Prosperov Novak, Radman i Đikić

Je li to najveća moguća pohvala koju mi je netko dao? Vjerovali ili ne – nije! Mnogo veću pohvalu dobio sam od Slobodana Prosperova Novaka. Kaže mi akademik Paar da je, ne tako davno, u Nedjeljnom Vjesniku, povodom neizbora Radmana i Đikica, Prosperov izjavio nešto kao:

„Kada bi se danas neki novi Ruđer Bošković želio vratiti u Hrvatsku opet bi se u HAZU-u našli neki Paar i Pečarić koji bi to spriječili.”

Kolega Paar to komentira:

„Evo vidiš koliko smo moćni i utjecajni!”

Zapravo, već sam imao prigodu polemizirati s Prosperovim. Njegova je razina stvarno blizu razini našega „istomišljenika”. On i ne razumije da su izbori Radmana i Đikića neusporedivi.

Prvo, Đikić nije ni predložen Skupštini Akademije za izbor za dopisnog člana. To je trebao učiniti III. razred, gdje su razmatrali takav prijedlog – ali ga nisu predložili. Radman je izabran za dopisnog člana još 1992. godine.

Drugo, Prosperov sam konstatira da se oni, navodno, žele vratiti. Dakle, Radman je izabran na mjesto koje pripada hrvatskim znanstvenicima koji rade vani.

Treće, Radmana je III. razred predlagao za mjesto koje pripada onima koji rade u domovini, a Đikića nije za ono mjesto na koje ga se može predložiti kao Hrvata koji radi izvan Hrvatske.

I četvrto, najvažnije – nisu ga izabrali, a onda se doznalo o svađi između Radmana i Đikića. Predložili ga na jednoj sjednici, a kada su doznali za razlaz s Radmanom, na drugoj ga nisu izabrali. A Prosperov veleumno zaključuje da su za to krivi Paar i Pečarić koji nisu ni glasovali, jer i nisu u tom Razredu. Da umreš od smijeha!

Vratimo se knjizi o Thompsonu. „Istomišljenik“ samo hoće reći kako je on pametan, a oni koji su to tiskali glupi. Kao što su glupi i potpisnici Pisma VS-u. On je „progledao“ prije svih tih biskupa, profesora i akademika.

Zamijetio sam kod naših jugoslava da kopiraju napade jedan od drugog. Obično ne pročitaju što sam odgovorio pa im se narugam na isti način. I „istomišljenik“ kopira napade na mene od naših *jugoslava*. Na žalost, nije na njihovoj razini pa nije shvatio da oni govore samo o tekstu koji sam ja napisao, a ne kao on, o cijeloj knjizi. I za razliku od njega oni razumiju, a prave se ludi, zašto sam ja dao tekstove s promocija moje knjige „Zločinački sud u Haagu“ na kojima je Thompson bio počasni gost, a predstavljači – hrvatski uglednici – govorili su o njemu. Dakle, dok se Thompsonu negdje u Hrvatskoj zabranjuje pjevati o hrvatskim vrijednotama, ovdje je počasni gost! Naravno da je „istomišljeniku“ teško razumjeti da je i sama priča o Haagu (koji je u naslovu knjige koja je predstavljana) itekako povezana s onim što se događa Thompsonu.

Zapravo, jugoslavima je u knjizi vjerojatno najviše zasmetao intervju sa mnom povodom spomenute međunarodne konferencije meni u čast. Činjenica je da sam jedan od najproduktivnijih svjetskih matematičara, a u tom intervjuu sam činjenicu što je ta konferencija prešućena u medijima usporedio s napadima na Thompsona.

Moram zahvaliti „istomišljeniku“ jer me njegov „napad“ podsjetio na jedan događaj u svezi s tim intervjuom. U to vrijeme su se našli na kavi Thompson, naš veliki redatelj Jakov Sedlar i poznati hrvatski domoljub iz Kanade Anton Kikaš. Kikaš se povodom tog intervjua pošto-poto htio čuti sa mnom pa su dobar dio večeri potrošili tražeći broj moga telefona. Naravno, hrvatskom domoljebu najviše se svidio dio teksta o Thompsonu pa sam mu obećao da će taj intervju ući u knjigu o Thompsonu. Obećanje sam izvršio, a to je očito jako pogodilo i neistomišljenike i „istomišljenike“!

Hazu i Sanu

Karakteristika ovih napada jest napad na HAZU i na TUĐMANIZAM! Na HAZU se napada ili općenito ili na one akademike za koje se zna da su tuđmanisti. Mogu zamisliti kako ih

je pogodila činjenica da je na predstavljanju knjige „Rasizam Suda u Haagu” bio i predsjednik Akademije.

Tako naš inteligentni „istomišljenik” dokazuje svoju tvrdnju da je (J)HAZU talac SANU-a u riječima akademika Dubravka Jelčića da „... do danas HAZU ustraje u svojoj odluci, da neće obnoviti svoju suradnju sa SANU dok se ona javnom izjavom ne odrekne svoga Memoranduma”.

Da, ti užasni tuđmanisti i dalje su protiv Memoranduma SANU-a. A naš vrli predsjednik Josipović pokazao je kako je to dobra stvar i ne treba biti protiv nje. Čudi me kako Josipović nije „istomišljenika” pozvao za savjetnika. Tako bi uz jednoga (veliko)Srbina imao i jednog („veliko”) Hrvata.

Zapravo, meni je od ovih napada mnogo zanimljivija raščlamba same priče oko Pisma. Vodio sam niz ovakvih sakupljanja potpisa. Zato usporedba i jest zanimljiva. Sada se može uočiti da niz grupacija među državotvornim Hrvatima nije supotpisao ovo pismo.

Naravno, strah kod Hrvata, na koji računa anonimni oponent, tu svakako igra ulogu. Međutim, vjerojatno se ne radi samo o tome. Činjenica je da su među potpisnicima i oni koji su na prošlim predsjedničkim izborima predložili kandidata koji je najpogodnija osoba da okupi sve državotvorne Hrvate. Vlast je tada jasno pokazala da se jedino boji toga kandidata. Zato me ne bi iznenadilo da, slično onom oponentu kome je Franjo Tuđman oteo fotelju, i sada ima onih koji to isto zamjeraju i nama.

Bilo kako bilo, ipak sve više Hrvata pokazuje da, kao i general Praljak, treba reći tom svijetu ono što mu se već davno trebalo reći. Sve više Hrvata razumije riječi kardinala Kuharića koje je u recenziji moje knjige posebno istaknuo prof. dr. sc. Miroslav Tuđman:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakim.” (u Predsjedničkim dvorima 29. rujna 1997.).

Iako profesor Tuđman kaže kako *snaga i logika* mojih *teza i argumenata* kao da ima ishodište u poruci kardinala, jasno je da je to bilo ponašanje predsjednika Tuđmana onda i da je to ponašanje kojega se tuđmanisti drže i uvijek će ga se držati. Zato imamo stalne napade na njih!

A da se naši političari drže naputka kardinala Kuharića, onda bi i u Haagu bila važna i logika. Tada Praljka i ostalih Hrvata tamo ne bi ni bilo!

Portal HKV-a, 12. srpnja 2011.

AMERIKANCI O THOMPSONOVU „FAŠIZMU“

Kraj je ljeta. Za mene doista uspješnog. Još krajem srpnja u Splitu je održana prva obrana doktorske disertacije iz matematike, već 32. doktor matematičkih znanosti iz moje znanstvene škole!

U kolovozu dvije vijesti. Prva je o tome kako je i treći matematički časopis kojeg sam osnivač i jedan od glavnih urednika uvršten u liste priznatih svjetskih časopisa. *Journal of mathematical inequalities* je uvršten i u SCIE i u CC listu i to od prvog broja iz 2009. godine. Tako Hrvatska sada ima pet matematičkih časopisa na SCIE listi, a od njih su dva i na CC listi (oba moja).

O drugoj vijesti već sam pisao na portalu *HRSvijet* 9. kolovoza 2011. Doznao sam kako smo Mate Kovačević i ja sastavili knjigu *Marko Perković Thompson u očima hrvatskih intelektualaca* zbog vlastite promidžbe:

Neki su Marka, poznatog, priznatog i omiljenog pjevača u narodu smišljeno i lukavo zlorabili i zloupotrijebili za svoju promidžbu. Oni koji su pisali o njemu, u većini slučajeva predstavljali su sebe, oni koji su uređivali te tekstove, nastojali su nešto ušicariti preko napisa, zapisa... Vala, mašala im bilo!

Ono u čemu je Ante Matić doista u pravu jest činjenica da autori u svojim tekstovima najviše i napišu o sebi samima. Tako Matić pokazuje kako misli da ja mogu nešto ušicariti pišući o Thompsonu. On doista misli da je netko tko pripada među pet prvih autora iz matematike po broju objavljenih radova u svijetu, kome se posvećuju konferencije, brojni radovi pa čak i brojevi međunarodnog časopisa, zaista poznatiji u Hrvatskoj zato što piše o Thompsonu nego što bi bio da ne piše?

Očito Matić ima ružičastu sliku o stanju u Hrvatskoj i u svijetu. Možda će mu takvu sliku pokvariti moj govor na prosvjednom skupu u Zagrebu 9. listopada 2009. protiv sramotne odluke švicarske Vlade protiv našeg kantautora. (Govor je objavljen na Portalu HKV-a, 12. listopada 2009.):

Dragi prijatelji!

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on „jedan od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene“. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja doista je nešto sramotno:

Poznat je postao 1991. s pjesmom 'Bojna Čavoglave'. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (...) Perković Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi 'Bojna Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom.

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačivanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je „Bojna Čavoglave“ pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u *Večernjem listu* – „neizmjernim svotama novca nagrabljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih“, poručuje da smo genocidan narod. Sama

hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid.

Po istom se obrascu sudi danas Hrvatima u Haagu i u Hrvatskoj.

Po istom obrascu danas inzistiraju na tzv. topničkim dnevnicima. Oni su im veoma važni jer je Hrvatska napravila genocid samim tim što je u granatiranju Knina poginuo čak JEDAN srpski civil. Topnički dnevnići za bombardiranje hrvatskih gradova od Vukovara do Dubrovnika im nisu interesantni. Da, tamo su stradali mnogi Hrvati. Ali, zar su svi oni vrijedni u usporedni s JEDNIM srpskim civilom?

Zar nisu i nacisti određivali koji su narodi vrijedni, a koji nisu. Vidimo da se to radi i danas, a ti nevrijedni ne smiju se ni braniti?

Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je ovaj švicarski čin „instruiran iz Hrvatske i to iz ureda Predsjednika države“! To je očito već i iz plakata u kome se nalaze Thompsonove riječi:

Domoljublje prozvali fašizam,

Tako brane njihov komunizam.

Predsjednik Mesić se opet prepoznao pa se opet sam i javio. Naravno, njemu nije ništa sporno u tekstu kojim Švicarci zapravo tvrde da smo genocidan narod.

To nas ne čudi!

Znamo da je predsjednik ove države lažno svjedočio u Haagu. Njegove laži raskrinkane su u knjizi prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“. Našu tzv. pravnu državu to ne interesira!

Znamo i Mesićevu ulogu u priči o topničkim dnevnicima.

Znamo i Mesićevu ulogu u falsificiranju dokumenata s pomoću kojih sud u Haagu treba optužiti naše generale.

Znamo i Mesićevu ulogu u protuzakonitom dostavljanju dokumenata s oznakom „državna tajna“ tom sudu.

Znamo i za Mesićevu ulogu u protuustavnom projektu restauracije nove balkanske federacije. Sjetimo se samo njegova nedavnog nastupa na skupu tzv. Federacije balkansko-američkih udruga u New Yorku.

Zato je potpuno opravdan poziv ZU HVIDRA-e grada Zagreba takvom predsjedniku „...*da podnese ostavku, da odstupi i prije isteka posljednjih dana svojeg mandata kako ne bi nanosio daljnju štetu našoj domovini i sramotio časnu funkciju predsjednika hrvatske države*“. Međutim, takav častan čin ne može se od njega očekivati. Logičnije bi bilo da ga Hrvatski sabor opozove s te časne funkcije. Nažalost, ni to ne možemo očekivati. Pa svima je jasno da naši političari samo slušaju što im svjetski moćnici kažu.

Zapravo, kakav je „problem“ u Thompsonu i u nama najbolje je opisao bivši francuski vojni biskup Michel Dubost kada je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti?

A hrvatske vrijednote su ono o čemu pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva o vrijednotama koje se u Europi gube. Oni koji žele takovu Europu zabranjuju mu ulazak u nju.

Thompson pjeva o ljubavi prema obitelji, domovini („neka nitko ne dira u moj mali dio svemira“), svom narodu i Bogu. On pjeva o slobodi i onima koji su je izborili našem narodu. Zato nikada ne smijemo zaboraviti da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao Hrvatsku i da mu je prva poruka – ona u Dubrovniku – bila o vrijednosti slobode.

Švicarci kažu kako „treba spriječiti da on svojim djelomice ekstremističkim pjesmama na svojim nastupima uzmogne radikalizirati dijelove hrvatske iseljeničke zajednice“. Ne štite oni samo svoju „unutarnju i vanjsku sigurnost“, nego „unutarnju i vanjsku sigurnost“ takve Europske Unije koja ne želi vrijednote o kojima Thompson pjeva. Jer, pjevajući svoje pjesme hrvatskim iseljenicima u europskim državama on čini da te vrijednote žive i u tim državama.

Sam Thompson u svom nam Priopćenju poručuje:

Zar nije već vrijeme reći dosta tim lažima i poniženjima?

Ne smatram se žrtvom niti se tako osjećam, niti želim da me itko tako doživljava, ovo što se meni događa ništa je u usporedbi sa žrtvom i nepravdom koju su mnogi Hrvati podnijeli u borbi za ponos, dostojanstvo i suverenitet Hrvatske.

Sjetite se samo naših generala, Ante Gotovine i drugih na koje se ta njihova pravda i pravosuđe obrušilo. Je li to ono što nas čeka u Europskoj Uniji?

Ne smatramo ni mi Marka Perkovića Thompsona žrtvom. Zar može biti žrtva netko o kome su hrvatski intelektualci napisali knjigu, čiji jedan prikaz ima naslov *Thompsona opjevali biskupi i akademici?*

Zapravo i ovaj napad samo potvrđuje moje riječi, koje se nalaze i u spomenutoj knjizi, da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, ili kako je ta moja tvrdnja interpretirana u *Hrvatskom listu*:

„Upravo je Thompson – a ne nitko od onih glavonja za koje se glasuje na izborima – politički najvažniji živi Hrvat.“

Napadi na Thompsona, za koje Matić ne zna ili samo ne zna da je zbog njih nastala naša knjiga, pokazuju svu bijedu i hrvatskih vlasti i većine medija. Zapravo, pokazuju i svu bijedu i mnogih zemalja iz EU-a, pa i Švicarske, koji su spremni koristiti i ovakve prljavštine da bi kaznili Hrvatsku zato što je izborila nezavisnost usprkos njihova protivljenja. Pa zar i rasističke presude hrvatskim generalima, u njihovoj režiji, to najbolje ne pokazuju.

Ali, ono što nama sigurno najviše smeta jest sudioništvo hrvatskih političara i medija u tome.

Sveprisutni hrvatski lijevi intelektualci (bolje reći jugo-intelektualci) ideolozi su takve politike. I „slučaj“ Thompson pokazuje čime se sve oni služe da bi ocrnili istaknute Hrvate i hrvatstvo. Ishodište je uvijek njihova mržnja spram hrvatske države. Još 2000. godine napisao sam **kako sam u mnogo**

boljoj poziciji od njih jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju ili diktiraju vlastima što trebaju raditi u državi čije ime ne vole!

Podsjetimo se s koliko pažnje je pripreman napad na Thompsona. Iskorišten je njegov veliki koncert na Dinamovom igralištu 2007. godine. Navodno je tridesetak posjetitelja od njih 60000 imalo ustaško znakovlje. Dakle nekih pet promila je bilo dovoljno da bi o tome bilo riječi čak i u Europskom parlamentu. Vjerovali ili ne! Uslijedile su instrukcije hrvatskim vlastima. O tome piše Slobodan Lang u tekstu *Thompson i Woodstock* koji je dan u našoj knjizi, str. 51.:

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima antisemitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o antisemitizmu održanoj u Španjolskoj 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrewa Bakera iz Američkog židovskog kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkoga parlamenta i predstavnika OSCE-a protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gospođi Grabar-Kitarović iznio „uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata hrvatske rock zvijezde Thompsona“. Ona je obećala pozvati prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao 3. rujna 2007. „ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj.“ U njemačkom se veleposlanstvu sastao s Ivom i Slavkom Goldsteinom, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO-a), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (državni tajnik), Radovanom Fuchsom (pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (državni tajnik) i Filipom Dragovićem (pomoćnik ministra), a u Ministarstvu vanjskih poslova s

Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović („stara“ Židovska zajednica)...

Ovih dana je, zahvaljujući Wikileaksu, do kraja razobličena sva prljavština vlasti i poznatih ljevičara koji su organizirali progon hrvatskog kantautora i branitelja koji traje do današnjih dana. Zapravo, očito je da je to sve u sklopu njihovog kontinuiranog djelovanja protiv Domovinskog rata i hrvatske države.

Naime, moj koautor Mate Kovačević upozorio me da je u Slobodnoj Dalmaciji 26. kolovoza 2011. objavljen podatak da je svima njima bilo jasno da je priča besmislena:

Spisi iz američke ambasade objavljeni na Wikileaksu otkrivaju kako je SAD pomno pratio zbivanja na ovim prostorima. Ali ne samo politička, već ponekad i glazbena – posao ih je 2007. godine odveo na Thompsonov koncert u Splitu kako bi se uvjerili da nema straha od neofašizma.

Veleposlanik SAD-a u Zagrebu Robert A. Bradtke poslao je stažista veleposlanstva na Thompsonov koncert u Splitu. Deset dana ranije održan je čuveni koncert u Zagrebu, koji je podigao puno prašine, čak i u inozemstvu. Bradtke u izvješću piše da je Thompson na Starom placu u Splitu uspio kontrolirati publiku i da je zaustavio isticanje ustaških simbola.

Wikileaks nam je pokazao da američko veleposlanstvo vidi ono što hrvatski političari, glavni mediji i naši ljevičari koji još obavljaju zadaću koju su dobili na spomenutom sastanku. I neistine su dobre kada možeš raditi protiv bilo kakvog hrvatstva, zar ne?

Sjetimo se kako je još veći napad na Thompsona započeo godinu dana kasnije poslije njegova koncerta na Jelačić placu. Tada su vidjeli jednu ustašku kapu među 130 000 ljudi!

Neću ponavljati sve ono što se dobro zna. Uostalom, mnogo toga je dano i u našoj knjizi. Međutim, potraga za ustaškim kapama nastavlja se. Sudbina ove države ovisi o tome, zar ne?

I ove godine su ih tražili u Čavoglavama. I našli čak 13. Vjerojatno su zaključili da je fašizam u Hrvatskoj između ta dva koncerta porastao 13 puta, čim je to bila vijest na glavnom dnevniku. Zabilježeno je tada kako su na tom dnevniku interpretirali to što je Thompson pjevao i *Bojnu Čavoglave*. Navodno je pozdravio s zabranjenim pozdravom. Zapravo, smeta im *Bojna* jer je postala simbol Domovinskog rata i hrvatske pobjede. Smeta im *Bojna* jer na neki način predviđa veličanstvenu hrvatsku pobjedu kada su u *Oluji* od srpske vojske napravljeni, da parafraziramo Slobodana Miloševića, zečevi!

Podrška državotvornih intelektualaca Thompsonu onemogućila je provođenje plana naših ljevičara i njihovih sponzora. Ostaje samo sramota svima onima koji su sudjelovali u tome.

HRSvijet, 2. rujna 2011.

JE LI „BOJNA ČAVOGLAVE” REHABILITIRALA POZDRAV „ZA DOM SPREMNI”?

Uoči utakmice Hrvatska – Izrael Hrvatski helsinški odbor u priopćenju nas upozorava kako ih posebno zabrinjava *udomaćeno ponašanje hrvatskih nogometnih navijača kada gotovo cijeli stadion skandira „Za dom spremni!”*

Riječ je o službenom pozdravu Pavelićeva fašističkog ustaškog režima koji je postao uobičajena pojava na domaćim utakmicama državne reprezentacije. Takvoj praksi doprinosi i sam predsjednik Hrvatskog nogometnog saveza Vlatko Marković. On to ružno ponašanje navijača pokušava opravdati tvrdnjom da je riječ o starom hrvatskom pozdravu. Istina, ovaj je pozdrav u formalnom smislu sličan pozdravu Hrvatske seljačke stranke („Za dom, za hrvatski seljački dom – spremni!“), ali je također istina da se on, zahvaljujući povijesnoj zloupotrebi u vrijeme ustaškog režima, nepovratno kompromitirao.

Prije svega, doista je smiješno da HHO optužuje Vlatka Markovića za nešto što misli golemi broj Hrvata, a čak je dano i u jednoj sudskoj presudi zagrebačkog Prekršajnog suda (*Hrvatski list*, 6. kolovoza 2009.):

... s obzirom na postojeće okolnosti, a te su da se radilo o koncertu na kojemu su nastupali izvođači koji su u hrvatskoj javnosti poznati i prihvaćeni kao izvođači pjesama domoljubnog karaktera, da je jedan od njih bio i Marko Perković Thompson čija je pjesma 'Bojna Čavoglave', nastala za vrijeme Domovinskog rata, uistinu počinje stihom 'Za dom spremni!', a da je to starohrvatski pozdrav, njegovo uzvikivanje ili govorenje, tim više što nije praćeno nikakvim drugim elementima, primjerice gestama ili simbolima koji bi ga eksplicitno dovodili u vezu s fašističkim pozdravom koji se u modificiranom obliku s dodatkom riječi 'i poglavnika' koristio na ovim prostorima tijekom Drugog svjetskog rata, ne predstavlja naročito drsko i nepristojno ponašanje, niti je okrivljenik izazvao negodovanje ili narušavao mir prisutnih posjetitelja koncerta, niti vrijeđao njihove moralne osjećaje.

Zapravo, samo ekstremistima može smetati, kako kaže sudac Ustavnog suda u mirovini Zdravko Bartovčak (*Hrvatski list*, 18. lipnja 2009.) najljepši pozdrav na svijetu „Za dom spremni“. Ekstremisti bi bili sretni da se takav pozdrav odnosi na njihovu satrapiju Jugoslaviju. Naime, protivno tvrdnji HHO-a da se pozdrav zahvaljujući povijesnoj zloupotrebi u vrijeme ustaškog režima, nepovratno kompromitirao istina je suprotna tome. Taj pozdrav je dio pjesme Marka Perkovića Thompsona koja je bila iznimno značajna u borbi protiv velikosrpskog fašizma tijekom Domovinskog rata. Danas u Hrvatskoj ima malo ljudi koji se sjećaju Drugog svjetskog rata, ali ima nas mnogo koji smo proživjeli Domovinski rat i svjedočili pobjedi nad velikosrpskim fašizmom!

Napad HHO-a, kao i mnogih drugih „hrvatskih“ ljevičara (bolje reći jugoslava) samo pokazuje kako njima velikosrpski fašizam nije nešto jako loše, pa je Bojna Čavoglave bila nepotrebna. Zato ona njima i nije mogla rehabilitirati najljepši pozdrav na svijetu. Bolje reći mnogim „hrvatskim“ ljevičarima taj pozdrav smeta upravo zato što poziva na ljubav prema hrvatskoj državi.

Naravno, poznato je da se na sličan način iz iste kužine pokušalo kompromitirati Hrvatsku zbog uvođenja hrvatske valute kuna. Slavku Goldsteinu je i onda smetalo što Hrvatska može imati isti naziv valute kao i za vrijeme NDH. Pa poznato je da su zločini Pavelića mnogo veći od onih Hitlerovih, pa je zato u redu sto je u Njemačkoj ostala marka, ali u Hrvatskoj nije mogla kuna, zar ne?

Naravno, tada je predsjednik države bio jedan Franjo Tuđman i takve budalaštine nisu mogle proći. Inače, cijela nelogičnost sadržana je u onome što stoji iza svega toga. Čudno je da „hrvatskim“ ljevičarima nije palo na pamet da je poglavnikovo prezime bilo Pavelić. A danas imamo u Hrvatskoj još mnogo ljudi koji se tako prezivaju. Kada se toga dosjeti HHO, možemo očekivati da ih se sve kazni kako i zaslužuju, zar ne? A tek da mu je ime Ante. Čudno da to nisu dojavili „Sudu“ u Haagu. I zbog imena su Gotovina trebali presuditi još koju godinu, zar ne?

Autori takvih tvrdnji znaju da je naziv hrvatske države iz Drugog svjetskog rata bio: Nezavisna Država Hrvatska. Dakle, po njihovoj „logici“ u tom nazivu postoji i riječ Hrvatska, pa se korištenje te riječi *zahvaljujući povijesnoj zloupotrebi u vrijeme ustaškog režima,*

nepovratno kompromitiralo. Ma da, njima je problem u nepovratnom kompromitiranju, a ne što im smeta samo postojanje hrvatske države, zar ne?

Na žalost, to nije šala nego hrvatska zbilja.

Ovim svojim pozivom HHO nas samo iznova podsjeća na njihovu ulogu tijekom Domovinskog rata, posebno oko „Oluje”.

O tomu nedavno piše poznati hrvatski filozof Neven Sesardić (*Jutarnji list*, 11. kolovoza 2011.):

U Hrvatskoj su mnogi bili skeptični prema izvješćima i stavovima HHO-a od samog njegova osnutka. Tome je pridonijela i činjenica da su se među osnivačima i čelnicima tog odbora za zaštitu ljudskih prava našli i neki koji su, paradoksalno, prije sudjelovali u najodiosnijim oblicima komunističke represije. Također je bio raširen dojam da je HHO od početka bio neobjektivan i sklon preuveličavanju kršenja ljudskih prava u Hrvatskoj. Međutim, nekako je uvijek nedostajao onaj krunski dokaz („smoking gun”) koji bi javnosti pokazao da je riječ o organizaciji kojoj se ne treba vjerovati. No, evo, nedavno se pojavio spektakularan dokaz da su kritičari HHO-a bili u pravu. Taj se dokaz može pronaći na neočekivanom mjestu: u haaškoj presudi hrvatskim generalima. Analizirajući sav dokazni materijal, sudsko vijeće razmatralo je i publikaciju HHO-a u kojoj se iznose podaci o broju ubijenih srpskih civila, uništenih kuća itd. Evo ključnog odlomka iz sudske odluke.

„Prilog P2402 je izvješće pod naslovom 'Vojna operacija Oluja i poslije' koje je objavio Hrvatski helsinški odbor, a uredio Žarko Puhovski. Izvješće donosi tvrdnje čiji izvori nisu navedeni, kao i dvostruke opise istih događaja. Štoviše, za vrijeme ispitivanja Puhovskog na sudu postalo je očigledno da u knjizi postoje i druge pogreške. Iz tih je razloga Sudsko vijeće odlučilo da se neće oslanjati na prilog P2402 za informacije koje su u njemu iznesene, ako one nisu potkrijepljene nekim drugim dokaznim materijalom.”

Ovo je vijest prvog reda i neobično je da nije dobila veći publicitet. Riječ je, naime, o dokumentu HHO-a koji je ogroman broj ljudi smatrao vjerodostojnim i koji je podacima o masovnim hrvatskim zločinima nakon Oluje već više od 10 godina traumatizirao javnost. I gle sada, kada je konačno došlo do suđenja za ta zlodjela, sudsko vijeće zaključuje da je ta publikacija do te

mjere nepouzdana i nesolidno sastavljena da je neupotrebljiva u dokazne svrhe!

(...)

Ni Zoran Pusić, predsjednik jednog drugog odbora za ljudska prava, ne vidi potrebu za bilo kakvim korekcijama. On čak tvrdi da je Gotovina osuđen u Haagu zato što obrana nije mogla osporiti njegovu povezanost s činjenicom „da se samo u Sektoru jug, kojim je zapovijedao Gotovina, dogodilo oko 600 ubojstava civila, mahom staraca koji su ostali u svojim kućama. To je tri puta više nego što je bilo žrtava na Ovčari." Time se čitateljima sugerira da je Haaški sud stao iza podatka o 600 ubijenih srpskih civila na tom području, a to je sasvim očigledna neistina za svakoga tko je čitao presudu. Pusić uvjerava čitatelje da je Sud proglasio Gotovinu (indirektno) odgovornim za više stotina dokazanih ubojstava srpskih civila, ali ako pročitate samu presudu, vidjet ćete da taj broj nije „oko 600", nego 44.

Sesardić navodi i niz drugih neistina tih „moralnih vertikala“.

Sesardić se nije osvrnuo ni na rasistički karakter tih presuda, dakle nešto što uz rasističko ponašanje tog „suda“ dovodi u pitanje isto takvo ponašanje HHO-a.

Američki obavještajac iz Kuće slavnih obavještajaca Ivan Šarac u intervjuu danom *Hrvatskom listu* od 25. kolovoza 2011. govori o snazi vojske tzv. RSK:

Za Vidovdan 1995. Srbi su imali smotru svoje vojske na Crvenoj zemlji kod Knina. Te sam slike imao i o tomu sam mislio govoriti u Haagu da su me pozvali za svjedoka. Srbi su, dakle, organizirali smotru i kad se gleda broj postrojba koje su pokazali, onda se mora vidjeti, a bilo je u Kninu i 50 drugih stranih obavještajaca koji su vidjeli sve to i obavještavali svoje nadređene, onda se mora znati, a to su svi zaključili, da će Hrvatska vojska imati pune ruke posla prije nego izvede zadaću. Srbi su bili snažni i brojni.

Rezultat Oluje svi znamo: Hrvatska vojska je, parafrazirajmo Slobodana Miloševića, od te srpske vojske napravila ZEČEVE! To je nešto što predstavlja strašnu bol za svjetske moćnike koji su podržavali velikosrpski fašizam, pa onda i HHO koji je koristio njihove novce kroz tzv. projekte (da umreš od smijeha!).

Međutim, ovdje ponovno treba spomenuti ono o čemu smo više puta govorili, a i osnova je našeg pisma VS-u UN-a pisano povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

Citirat ću ponovno slavnoga američkog obavještajca Ivana Šarca:

Općepoznato je da je tri dana poslije general Gotovina bio u zapadnoj Bosni jer se operacija nastavljala dalje s ciljem da se zaštiti Bihać. Srbi su dobili nekoliko brigada pojačanja iz istočnoga dijela BiH i iz Srbije pa je Bihaću prijetila smrtna opasnost, opasnost da ta enklava padne, a onda i genocida takvih proporcija kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.

Dakle, čak i da se radi o 600, a ne o 44 srpska civila, čisti rasizam je tvrditi da je netko kriv što nije spašavao tih 600 navodnih civila, a ne 100 000 muslimana.

Hrvatska vojska je, kako konstatira i Šarac, spriječila srpski genocid nad pučanstvom Bihaća: genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu, a HHO se „žrtvovao” za ispunjavanje zadaća iz „projekata” da popiše što više navodnih civilnih žrtava. Valjda je cilj „projekta” trebao biti smanjenje odnosa koliko muslimana vrijedi za jednog Srbina. „Projekt” je doista bio iznimno važan jer 100 000 : 50 daje da 2000 muslimana vrijedi koliko jedan Srbin.

Ili su „projekti” trebali dati drugačiju sliku od onoga što su svjedočili čak i srpski pisci. Tako su Momo Kapor, Dragoš Kalajić i Nebojša Jevrić objavili svoje dojmove s putovanja po Baniji, Kordunu, Lici i Dalmaciji (Momo Kapor, Dragoš Kalajić i Nebojša Jevrić, Krajiški putopisi, časopis Vojska Krajine, naznačen kao List srpske Krajine, broj 4–5, srpanj–kolovoz 1993. godine)

Momo Kapor piše:

'Kako ste?' – pita baba Danica Obradović na najisturenijoj jugozapadnoj koti pravoslavnog sveta u Divoselu u blizini Gospića. Ona sedi za teškim mitraljezom 'broving' maskiranim lišćem i nemoćno širi ruke, izvinjavajući se što sem vode, nema čim da nas ponudi (...) ONA JE OBUČILA SVOJE SELJAKE DA PUCAJU IZ MINOBACAČA I MITRALJEZA. NJEN JE POLOŽAJ SA OPASNO OTVORENIM BOKOVIMA (...) ZARASLE SU DVONEDELJNE ČEKINASTE BRADE, BABA-DANIČINI

LJUDI RAZGOVARAJU SA PRSTOM NA OBARAČIMA
AUTOMATSKIH PUŠAKA.

A slično piše i Dragoš Karajić:

„Prva oslobođena srpska država je neosvojiva jer je njezina vojska narod, a narod je vojska. Kroz vatrena krštenja kali se nova ideologija srpskog naroda, koja ujedinjuje najbolje vrline levice i desnice!“

Tako srpski pisci pišu o civilima za koje se zanimao HHO. U najnovijem Hrvatskom listu imamo popise djece koje su pobili četnici. I metkom u čelo. Je li se HHO zanimao za njih? Je li ih brinulo što za to nitko nije odgovarao?

Jeste li kada čuli da je HHO spomenuo činjenicu da su hrvatski vojnici u „Oluji“ spasili oko 100 000 muslimana u Bihaću? Njima je, kao i „Sudu“ u Haagu bilo važnije što nisu spašavali Srbe od osвета, kojih je bilo u svim ratovima, nego spašavanje 100 000 muslimana i to poslije stravičnog pokolja u Srebrenici! Rasizam ljudi u HHO-u ili im nije bilo važno do tog pokolja jer je i svjetskim moćnicima taj pokolj trebao da bi proglasili srpsku pobjedu u ratu!

Zar nije dovoljno samo to znati, pa razumjeti zašto njima Bojna Čavoglave i njezina uloga u Domovinskom ratu uopće nije važna?

Vjerojatno će te pomisliti da je moj odgovor na pitanje iz naslova potvrđan. Međutim, uopće ne mislim tako. Meni je sama priča da najljepši pozdrav na svijetu, pozdrav iz koga izvire ljubav, nešto ili netko može kompromitirati zato što ga je koristio netko drugi priglupa. Kompromitiraju se samo oni koji tako nešto uopće mogu tvrditi!

HRSvijet, 8. rujna 2011.

RASISTIČKI SUD U HAAGU JE DO SADA JEDINO DOKAZAO DA SU KORDIĆ, GOTOVINA I MARKAČ HRVATI

Akademik Josip Pečarić, profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, bavi se teorijom matematičkih nejednakosti. Objavio je oko 800 znanstvenih radova (bio je deseti svjetski matematičar čiji je broj radova prešao 500), te više priručnika i 15 monografija enciklopedijskog karaktera o nejednakostima (7 na engleskom izdale su poznate izdavačke kuće u svijetu). Zbog njegovih doprinosa matematici međunarodni časopis Banach J. Math. Anal. (na CC i SCIE listi od prvog broja) posvetio mu je jedan svezak.

Međutim, s akademikom Pečarićem nismo razgovarali o matematici nego o aktualnim političkim temama. Za takav korak odlučili smo se zbog činjenice da je zahvaljujući svojim političkim stavovima akademik Pečarić sustavno prešućivan i ignoriran. Provjerite i zbog čega...

HRsvijet: Srpski mit o Jasenovcu je „alat“ preko kog je u vrijeme nekadašnje države sotonizirana svaka ideja o nastanku Hrvatske države. Čini se da se ista praksa nastavila i u neovisnoj Hrvatskoj. Kako je to moguće?

Zato što se u Hrvatskoj dogodio obrat. Sada imamo na vlasti one koji su uvijek bili protiv neovisne hrvatske države, ili oni koji su u službi onih svjetskih moćnika koji nikada nisu prihvatili postojanje hrvatske države. Sjećam se da sam još 1992. godine o tome govorio australskim Hrvatima, kazavši da ti moćnici nisu uspjeli onemogućiti stvaranje neovisne Hrvatske s pomoću velikosrpske agresije pa će pokušati s onim što je kod našeg naroda nažalost uvijek uspijevalo: zavadi pa vladaj!

HRsvijet: Poznate su vaš polemike s Ivom i Slavkom Goldsteinom i njihovim proklamiranjem jugoslavenskih teza i dogmi. Kako gledate na aktivnosti ovog dvojca i njihovih sljedbenika u krivotvorenju novije hrvatske povijesti?

Kada znamo da otac Slavko ima možda završenu srednju školu, trebalo bi biti čudno takvo pitanje, zar ne? Ali potpuno je na mjestu. Jedan poznati hrvatski povjesničar mi je jednom rekao da sin Ivo uvijek pita tatu hoće li nešto prihvatiti kao temu za doktorat. Vjerovali ili ne!

A na krivotvorenju hrvatske povijesti ne sudjeluju samo oni. Ima ih još na Filozofskom fakultetu, pišu i udžbenike po kojima uče naša djeca. A isti su veoma aktivni kad god postoji neka antihrvatska akcija. Sjetimo se samo koliko je vike bilo, cijela Hrvatska se tresla, kada je na Thompsonovu koncertu na Jelačić placu među 130 tisuća posjetitelja bila jedna kapa sa slovom „U“. Iza toga je stajao tata Goldstein. Zar Vam nije smiješno to veličanje ustaškog pokreta od strane tate Goldsteina?

A poznato je da se oni koriste lažima. O tome su pisale i kolege Ive Goldsteina, a ja sam sâm iskusio kako to izgleda kada su u Slobodnoj Dalmaciji lažno interpretirali moje riječi, uz tvrdnju da će sve učiniti da ne bih i dalje objavljivao moje „laži“. I gle čuda! Doista, Slobodna Dalmacija nije htjela objaviti tekst u kome sam pokazao da su oni ti koji ne govore istinu!

Srbi su tvorci teze o „genocidnosti hrvatskog naroda“, dočim Haag nastoji dokazati postojanje navodnog „zločinačkog pothvata“. Jedan ste od rijetkih koji otvoreno govori o tim sličnostima. Kako to tumačite?

Zato što im je isti cilj. Svjetskim moćnicima je jasno da ne mogu vratiti sve na staro. Ipak smo pobijedili u ratu i to tako da su Srbi, kako Milošević reče, bježali kao zečevi. Ostao im je samo Sud u Haagu i ono „kadija te tuži, kadija te sudi“. I presude su im takve. Do sada su i Kordiću, i Gotovini i Markaču dokazali samo da su Hrvati. Naime, sve optužbe koje su sličile nekakvim optužbama odvjetnici su odbacili, tako da su ih osudili na osnovu „zločina“ koji su dostojni psihijatrijskih slučajeva. Kako tužitelji i suci u Haagu vjerojatno nisi psihički poremećene osobe, vjerojatnije je po srijedi rasizam koji ih rukovodi u optuživanju i osudi ljudi samo zato što su to što jesu. Zato je to za mene rasistički sud, a takvi su i njegovi nadgledavci.

HRsvijet: Haški sud ste svojedobno otvoreno nazvali zločinačkim sudištem u Haagu. Događaji i vrijeme potvrdili su vaše teze. Što je po vama primarni cilj jednoga takvog tijela?

Sud u Haagu, po nalogu svjetskih moćnika, sudi najistaknutije predstavnike hrvatske borbe za slobodu. Zapravo, sve su te presude presude Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu. To u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19. svibnja 2011. sjajno opisuje kršćansko-demokratski zastupnik u njemačkom Bundestagu Klaus-Peter Willsch. Već sam naslov njegova teksta puno govori:

Mrtvačka sinoda u Haagu

Godine 897. u Rimu se dogodio jedan znameniti spektakl. Tada svježe izabrani papa Stjepan VI., suočen sa sumnjama u zakonitost svog imenovanja, svom je prethodniku Formozu, devet mjeseci nakon njegove smrti, upriličio crkvenopravni sudski proces. Tijelo pape Formoza tada je izvučeno iz groba, navučena mu je papinska odora te je postavljeno na tron. Ishod presude mrtvačke sinode znao se već od samog početka. Ona je Stjepanu bila potrebna da bi si osigurao vlastiti legitimitet.

Slična farsa dogodila se je i na Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji u Haagu 15. travnja 2011. Tog je dana sudsko vijeće proglasilo krivim pokojnog hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana za progon pobunjenog srpskog stanovništva prilikom ponovnog preuzimanja hrvatskih područja koja su bila pod srpskom okupacijom. Time ga je sud stavio u isti koš s drugim mrtvacom: Slobodanom Miloševićem.

Ta je presuda skandalozna, nepravedna i opasna.

Skandalozna, jer sud time naknadno pruža moralnu nadogradnju politici ekvidistance prema agresoru i žrtvi koju su u najboljem slučaju provodili „posebni prijatelji“ Hrvatske. S obzirom da Haškom sudu, za razliku od rimske kurije iz 9. stoljeća, nije dopušteno suditi mrtvacima, on je u zatvor poslao hrvatske vojne zapovjednike Antu Gotovinu i Mladena Markača: na 24, odnosno 18 godina...

Iznimno je značajno da imamo prijatelje i u svijetu koji su svjesni zločinačke uloge toga „suda“. Zločinačke i zbog toga što oni sude i svima nama, našoj djeci i unučadi, samo zato što smo željeli slobodu,

borili se i izborili za nju usprkos njihovoj želji da je nikada ne ostvarimo!

HRsvijet: Erasmus Gilde, pokušaj Mesićevog puča iz 1994., Mesić-Račanov dolazak na vlast 2000., Documenta, Rekom, Haški sud – sve skupa izgleda kao dio jednog te istog plana izravno uperenog protiv onih koji su dali nemjerljiv doprinos u stvaranju i obrani moderne Hrvatske države?

Da, sve je to dio jednog te istog projekta kako uništiti ono što su branitelji i narod ostvarili pod vodstvom Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Ja uvijek ponavljam, pa ću i ovdje, riječi kineskog filozofa i ratnika Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnem polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu (...) Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje (...) Poništavajte sve vrijednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A ljudi koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj mnogo. Na to su nas upozoravali i Šenoa, i Matoš, i Šegedin i Tuđman (Šenoa – tvrdeći da Hrvati znaju biti samo sluge, i Matoš – tvrdeći da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno, Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Tuđman govoreći o 20 posto onih koji ne vole Hrvatsku).

HRsvijet: Stjepan Mesić se iz „petnih žila“ zalagao i zalaže za procesuiranje i pritvaranje hrvatskih branitelja kao i za političku osudu prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Međutim, istovremeno je Mesić jedan od najvjernijih odvjetnika obrane lika i djela šumskog maršala Josipa Broza i protivnik istraživanja istine o komunističkim zločinima. Kako je moguće da su u dva mandata Hrvati birali za predsjednika političkog Jugoslavena?

Zapravo, kao da ste opisali sve one koji ne žele i koji su se sve vrijeme borili protiv hrvatske države. Pa zar i Broz nije rekao da će

prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati državu? O fenomenu povratka onih koji ne vole hrvatsku državu na vlast nedavno sam govorio na Okruglom stolu HIP-a *Pamćenje i suvremenost*, a moje je izlaganje tiskano na Portalu HKV-a. Međutim, možda je dovoljno ponoviti jednu zgodnu priču. Kada sam 1992. godine došao u Australiju na poziv sveučilišta La Trobe (Melbourne), javio sam se tamo našim ljudima. Već na prvom susretu s nekim našim istaknutim ljudima upozorio sam ih, kroz šalu, na nas – Hrvate iz domovine:

Znate, svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Onda odem pred zrcalo i pljunem u gada.

Takvih mojih nastupa sjeća se i gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga koji piše u *Vjesniku* od 22.veljače 1994.god.:

Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti „ideojugoslavenčica“ koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

Bio sam u posjetu Melbourneu i 2000. g. Rekli su mi:

„Profesore, na izborima je pobijedio onaj Vaš 'mali crveni u glavi'.“
I, evo, pobjeđuje i dalje.

HRsvijet: Mnogi kritičari naglašavaju kako je Ivo Josipović nastavio provoditi Mesićevu politiku, samo na puno suptilniji i opasniji način. Slažete li se s tom ocjenom?

Apsolutno. Zato često znam prosvjedovati kada netko za akademika Tuđmana kaže da je „prvi hrvatski predsjednik“. Zašto? Zato što je on jedini hrvatski predsjednik. Ostala dva su predsjednici RH. Koristiti za nekoga pridjev „hrvatski“ možete samo kada oni „debelo“ dokažu da su zaista hrvatski. Za njih ne znam jedino trebam li koristiti pridjev jugoslavenski ili srpski za ono što rade. Mesićevu veleizdajničku ulogu dokazao je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman u knjizi *Vrijeme krivokletnika*. Evo samo nekih od pokazatelja koji potvrđuju slično djelovanje drugog Predsjednika RH:

1. *Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj. na one koje prave razliku između*

ratnog zločina i zločina u ratu. Ratni zločin se definira u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (PROTOKOL I. i PROTOKOL II.). Odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

2. *Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu jest prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je ovakve poglede na kraju elaborirao u knjizi RATNI ZLOČINI – Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007, skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti s željenim postavkama. Na primjer, spominje Ženevsku konvenciju, ali ne i spomenuti citat.*
3. *Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i optužnica i presuda generalima.*
4. *Suprotno pravnim normama tvrdio je da generali trebaju otići na Sud i dokazati nevinost.*
5. *Čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.*
6. *Na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj drže tog naputka!*

A da i ne spominjemo sve one njegove izjave i u Sarajevu i na susretima sa srpskim predsjednikom.

HRsvijet: Mnogi smatraju da je početkom devedesetih bilo potrebno provesti lustraciju. Međutim, je li to bilo moguće napraviti u ratom zahvaćenoj državi?

Nije!

HRsvijet: Mnogi se i danas zalažu za lustraciju. Međutim, rijetki priznaju da je lustracija provedena u obrnutom smjeru. Dakle,

provedena je lustracija nad onima koji su stvarali i branili Hrvatsku državu. Je li danas lustracija nad pripadnicima jugoslavenskog režima uopće moguća?

Kako bi bila moguća kada je svakim danom u Hrvatskoj sve više i više u njihovim rukama? U medijima su postigli njihovo jednoglasje, što je i logično. Jeste li primijetili da je poslije najnovije presude u Haagu dva dana bilo slobode u medijima. Nije bilo antihrvatskog jednoglasja. Tih „jugoslava“ nije bilo nigdje, a kad bi se i pojavili izgledali su tako bijedno. Zato oni ne smiju dopustiti slobodu. Tko želi da svi vide takovu njihovu bijedu. Pa ipak je i o njima Sun Tzu pisao kao o najnižim i najopasnijim ljudima, zar ne?

To ponekad izgleda i smiješno. Tako kada je 2008. g. u Trogiru organizirana međunarodna matematička konferencija meni u čast (povodom mog 60. rođendana), mediji su to prešutjeli (nazočilo je oko 130 znanstvenika iz 27 zemalja, a radovi su objavljeni u tri sveska u dva naša časopisa). A zapravo i nije slučajno. Ja pričam o politici i hrvatskoj povijesti na način koji se ne sviđa ni njima niti njihovim gazdama. Ljudi imaju poseban odnos prema matematici, pa bi mogli pomisliti: Kad to govori i piše netko tko je tako dobar u matematici, možda je sve to i istina. Zato je bolje da me nema u medijima. Kad me nema, kao da ne postojim, zar ne?

HRsvijet: Vladajući HDZ u javnosti želi stvoriti takvo ozračje i uvjeriti javnost kako je Balkanska unija zapravo alternativa Europskoj Uniji. Međutim, istovremeno je jako veliki broj onih koji ukazuju kako je regionalna politika koju proklamira EU siguran putokaz prema Balkanskoj uniji, jugosferi, odnosno četvrtoj Jugoslaviji. Kako gledate na to pitanje?

Ja spadam u ovu drugu grupaciju i o Balkaniji sam pisao i prije desetak godina. Evo što sam čuo nedavno u Akademiji. Bila je tamo neka znanstvena delegacija iz EU-a. Pitali su moje kolege što će nam tolika sveučilišta. Pa kada uđemo u EU dovoljno će biti da školujemo samo prvostupnike tzv. bakalare. Naše bi bilo da među njima detektiramo najbolje i da im ih pošaljemo, oni će ih dalje školovati, raditi kod njih, a oni će nam dati za to nešto novca i vratiti nam ih kada budu imali 50-tak godina. Kolege misle da to nije većinsko mišljenje u EU-u. Ali, vjerojatno većina u EU-u i zna razliku između

agresora i žrtve, znaju da međunarodni zakoni jasno prave razliku između agresora i žrtve, pa ipak njihovo sudište sudi naše generale, zar ne? Smiješno mi je kada nam sada neki kažu da sud u Haagu nije sud EU-a, nego UN-a. Kao da za taj „sud“ nije vezivan svaki korak ulaska u EU. Doista misle da su Hrvati budale, zar ne?

HRsvijet: Hrvati u BiH su konstitutivan narod, barem na papiru. Međutim, njihova prava su svakim danom sve manja, jednostavno nestaju u političkim igrama i igricama pod protektoratom međunarodne zajednice. Ako Hrvati u BiH ne mogu zadržati svoju ravnopravnost, kako će jedan posto Hrvata u okvirima EU-a zadržati svoja prava?

To je normalno jer su prava Hrvata u Hrvatskoj sve manja i manja. Dok Hrvatska ne bude doista u hrvatskim rukama, dotle će Hrvatima biti loše bilo gdje, a samim tim i u BiH gdje ih, poslije Hrvatske, ima najviše i gdje su na papiru ravnopravni.

HRsvijet: Hercegovac iz Boke naziv je vaše knjige posvećene Dariju Kordiću. Zbog čega su hercegovački Hrvati i hrvatsko iseljeničtvo dežurni krivci u današnjoj Hrvatskoj? Zbog čega uopće takav naziv knjige?

Hercegovac sam iz Boke zato što su Hercegovci iznova i iznova najnapadaniji Hrvati. A zašto je to tako najbolje je vidjeti iz onoga što je za Hercegovce svojevremeno rekao veliki hrvatski književnik Slobodan Novak komentirajući Finkielkrautov intervju u Hrvatskom obzoru:

... moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije o bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorgierica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina u Zagrebu, Splitu i Rijeci – nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju.

Zar nije prirodno da su oni koji čuvaju Hrvatsku, ujedno i njeni najodaniji sinovi, prvi bili na udaru onih koji ne žele Hrvatsku?

HRsvijet: Hrvati u BiH se grozničavo bore za vlastitu opstojnost. Službeni Zagreb se deklarativno zalaže za BiH i jednakopravnost naroda i građana. Čemu takvo licemjerje službene hrvatske politike?

Zar nije licemjerno slaviti „Oluju“, a dopustiti da se pobjedničkim generalima sudi? Zar niste kao ruganje doživjeli i pohvale američkih dužnosnika kada su hvalili naše vlasti što su jedino one izručile generale pobjedničke vojske da im se sudi? A kada su u tome morali slušati želje svjetskih moćnika, zar možete očekivati da će se drugačije postaviti i prema Hrvatima u BiH?

Zar nije licemjerno tvrditi da su presude u Haagu za njih neprihvatljive, kada znate da su osam dana prije njih usvojili u Saboru zakon kojim se obvezuju dalje suditi našim braniteljima po smiješnim dokazima „Suda“ u Haagu?

Pogledajte samo odnos hrvatskih vlasti prema suđenju „Šestorki“ iz BiH u Haagu. Potpuno se slažem s mišljenjem koje je povodom predstavljanja 18. knjige generala Praljka napisano na Portalu HKV-a:

Svjestan da je optužba i moguća presuda u procesu tzv. Šestorici Hrvata iz BiH još opasnija i dalekosežnija za RH od već donesene prvostupanjske presude generalima Gotovini, Čermaku i Markaču, general Slobodan Praljak učinio je izniman ljudski i intelektualni napor te u 18 knjiga objedinio izvorne dokumente, podatke i svjedočenja o ratu u BiH te je analizama i argumentacijom dokazao pravednost hrvatske borbe za slobodu i neovisnost.

Iako su sve do sada objavljene knjige tiskane u više tisuća primjeraka i sustavno odašiljane hrvatskim političkim institucijama (predsjedniku RH, Vladi i Saboru), intelektualnoj eliti (HAZU, MH, DKH), javnim medijima i značajnim pojedincima kao i na utjecajna mjesta u svijetu (vladama, parlamentima, političarima), ostale su neprepoznate i bez odjeka u hrvatskoj i svjetskoj javnosti. Izuzetan intelektualni napor generala Praljka, njegovo sjajno analitičko zaključivanje i strpljivo dopiranje do istine koja ruši umjetnu tezu Haškog tribunala o agresiji RH na BiH, prekrile su poslovična

hrvatska šutnja i kukavičluk, dok svijet ionako ne brine istina ili presuda na lažnim i iskonstruiranim činjenicama.

Jedan izniman čovjek uradio je više za obranu Hrvata i Hrvatske od lažnih optužbi od hrvatskih vlasti. Zar na njegovom primjeru ne vidimo koliko je bio veliki Slobodan Novak kada je pisao o onima koji čuvaju Hrvatsku i njezini su najodaniji sinovi?

HRsvijet: Izborna je godina. Mnogi analitičari naglašavaju kako između SDP-a i HDZ-a nema značajnijih programskih razlika. Vidite li mogućnost zajedničkog nastupa državotvorne opcije?

I SDP i HDZ služe svjetskim moćnicima. Tako je Račan poništio odluku Hrvatskog državnog sabora o nenadležnosti „Suda“ u Haagu za vojno-redarstvene odluke i donio „Josipovićevu“ Deklaraciju o kojoj sam već govorio. Kada nije smio i uhititi Gotovinu, onda je na vlast došao Sanaderov HDZ koji je to učinio. To sam svojevremeno i predvidio rekavši: Kad gazda mjenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!

HRsvijet: Uz to što ste jedan od najvećih živućih matematičara, akademik ste i iznimno plodan pisac. Zbog čega hrvatske intelektualne elite uporno šute na sve što se čitavo jedno desetljeće događa Republici Hrvatskoj?

Ne postoji mjerilo po kome se može reći za nekoga to što Vi tvrdite o meni kao matematičaru. Zato ću vam samo citirati što o meni piše u knjizi o 150 godina HAZU-a:

Josip Pečarić, profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, bavi se teorijom matematičkih nejednakosti. Osnivač je seminara „Nejednakosti i primjene“ na Matematičkom odjelu PMF-a, koji je do sada dao 27 doktora matematičkih znanosti. Boravio je više godina kao gostujući profesor u Australiji i Pakistanu, gdje je također bio voditelj novih doktoranada. Osnivač je i glavni urednik četiri međunarodna matematička časopisa, tiskana u Zagrebu. Jedan od njih je prvi hrvatski matematički časopis na SCIE listi, a drugi je jedini hrvatski matematički časopis i na CC i SCIE listi i to od prvog broja. U literaturi je Pečarićevo ime vezano uz niz nejednakosti (jednakosti) i neke postupke. Npr. o Mond-Pečarićevoj metodi objavljena je monografija, a u monografiji P. S. Bullena o sredinama najcitiraniji je autor (citira se 105 njegovih radova i 7

monografija). Objavio je oko 800 znanstvenih radova (bio je deseti svjetski matematičar čiji je broj radova prešao 500), te više priručnika i 15 monografija enciklopedijskog karaktera o nejednakostima (7 na engleskom su izdale poznate izdavačke kuće u svijetu). Zbog njegovih doprinosa matematičari međunarodni časopis Banach J. Math. Anal. (na CC i SCIE listi od prvog broja) posvetio mu je jedan svezak.

Intelektualci obično žive od plaće, koju dobivaju od države! To ponekad postaje komično. Zar vam nije izgledala komično moja akademija kada su svojevremeno tadašnjeg predsjednika Mesića zvali da im drži predavanje iz povijesti. Akademikima povjesničarima predavanje je držao jedan pravnik. A nedavno je mojoj akademiji sada već bivši predsjednik bio stručnjak i za ekonomiju. A kao predsjednik se pokušao miješati i u uređivačku politiku moga matematičkog časopisa. Da umreš od smijeha!

HRsvijet: U hrvatskim medijskim i kulturnim krugovima na površinu su isplivali projugoslavenski kadrovi. Što je s državotvornom hrvatskom opcijom među intelektualcima?

Zapravo odgovorit ću Vam isto ono što sam rekao na slično pitanje u razgovoru na HKV-u:

Ja i nisam najpogodnija osoba da „pametuje” o tome. Vjerojatno Vam je poznato da sam stajao iza mnogih akcija koje su pokretane među hrvatskim intelektualcima. Kada smo izašli s otvorenim pismima za zaštitu Marka Perkovića Thompsona mediji su vjerovali da smo kadri načiniti ovo što je sadržano u Vašem pitanju. Rukovodeći se „Načelom sv. Franje” nagovorili smo profesora Miroslava Tuđmana da bude kandidat. Vjerovali smo da to što iza tog prijedloga stoje hrvatski akademici kao što su Aralica, Barišić, Jelčić (pa i ja, ali i ne samo ja) i mnogi drugi hrvatski intelektualci, na kraju i Hrvatsko kulturno vijeće, predstavlja dovoljnu garanciju da nam državotvorni Hrvati vjeruju. Objašnjavao sam kako nam mediji ne će biti skloni i da nam mogu pomoći samo dvije stvari: bez obzira sto je Tuđman najbolji kandidat ipak je on Tuđman – i to mora probiti tu blokadu. Ali to nije dovoljno ako ne budemo jedinstveni. Naravno, pokazalo se da smo bili oholi i da se baš ne drži do naših mišljenja. Kako sam jednom rekao: Svi su za jedinstvo pod jednim malim uvjetom – da baš on bude glavni. Kada danas vidimo koliko “lidera” imamo, zar nije bolje da ja šutim? Tada sam

bio ohol vjerujući da mi nešto značimo. Danas znam da je bolje šutjeti i ne biti ohol.

HRsvijet: Radite li na kakvoj novoj knjizi?

U tisku mi je knjiga (pretpostavljam da me pitate o nematematičkim knjigama): *Rasizam Suda u Haagu /15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?* Knjiga će biti predstavljena u Dvorani Vijenac, Nadbiskupijski pastoralni institut, Kaptol 29 a, Zagreb, u četvrtak, 9. lipnja u 19 sati. Predstavit će je: Ozana Ramljak, profesor, prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Mate Kovačević, novinar i publicist, akademik Dubravko Jelčić i, naravno, ja.

HRsvijet, 1. lipnja 2011.

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA

Vrijeme je da završim ovu „priču“ o Krilinom ruganju Goldsteinu. Zato ću dati samo još osvrt na ostatak ovog iznimno zanimljivog razgovora:

1) Naravno, nije lijepo kada se jedan novinar ruga cijenjenom sveučilišnom profesoru, ali to nije usamljeni slučaj. Eto vidim kako je isti razgovor poslužio i *Hrvatskom listu* od 7. lipnja 2012. za nešto slično. U „Fusnoti za fah idiote“ možemo naći sljedeće:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar koji je optužio NDH za zločine i prije nego što je NDH postojala:

„Karamarkova obavještajna povijest nije sporna, ali on kao političar mora revidirati svoje stavove...“

HL: I da počne vjerovati u Vaše pamflete i laži te da Vama prepusti vođenje HDZ-a!

2) Zapravo, ljubomoran sam na ove iz *Hrvatskog lista* jer su doista duhovito interpretirali primjer iz mog Pisma predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a. Jedino se tješim što je moja interpretacija o „egzaktom dokazu genocidnosti hrvatskog naroda“ bila nerazumljiva za prof. dr. sc. Ivu Goldsteina, tj. uopće nije razumio porugu i potrudio se to pokazati cijeloj Akademiji.

Goldsteinu ipak moramo oprostiti jer on zna da golema većina hrvatskog naroda misli da on doista želi dokazati navodnu genocidnost hrvatskog naroda. Naravno, ne može živjeti u Hrvatskoj

i to izravno reći pa to radi posredno. Tako prof. Mrkoci to komentira u *Fokusu*, 13. prosinca 2002.:

„Partizani su vršili odmazde, palili kuće i ubijali. Četnici su se osvećivali. Samo su ustaše vršili zločine zbog *urođenog nasilja*.“

Krile to zna, a zna i što sam o tome napisao glavnom uredniku Slobodne Dalmacije:

Niste mi tiskali odgovor, ali zato jeste intervju (*Slobodna Dalmacija*, 13. listopada 2002.). Da Goldsteinima nije strano korištenje neistinama pokazao sam upravo na primjeru tog intervjua, gdje sam konstatirao:

Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J. P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad ne će reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to „dokaže“ (istaknuo J. P.).

Evo kako to navode Ivo i Slavko Goldstein u tekstu „Akademik Pečarić uporno laže“ (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada 2002.):

U intervjuu pod naslovom „Bulajićevi učenici kroje nam povijest“ u Slobodnoj Dalmaciji od 13. 10. 2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein „promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda“. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su „Goldsteini... Bulajićevi učenici“, jer „slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava (istaknuo J. P.), pa time 'dokazali' i genocidnost hrvatskog naroda“.

Veliki dio svog teksta Goldsteini koriste da pobiju tu „moju“ tvrdnju, a zapravo svoju laž!

Međutim, ono što je važno istaknuti u tom odgovoru oca i sina Goldstein jest kada poslije takve svoje laži kažu:

„Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom“.

Niste tiskali moj odgovor!

Ono što je posebno zanimljivo jest činjenica da sam spomen kako Goldsteini žele dokazati genocidnost hrvatskog naroda kod njih izaziva potrebu da u odgovoru koriste neistine. U gornjem slučaju to je očito. O ovoj najnovijoj vidjeti moj tekst „Goldsteinova prijevara“.

3) Naravno, Goldstein ne će propustiti ni ovu prigodu da ne spomene Stepinca pa kaže:

„...serija “Jugoslavenske tajne službe“ najavljuje se s potpunom izmišljotinom da je kardinal Stepinac bio otrovan.“

Ovdje ću dati samo što je rečeno u toj emisiji, prema Večernjem listu od 16. 4. 2012.:

Teolog Juraj Batelja, koji godinama istražuje povijesnu građu vezanu za Stepinca, u seriji tvrdi da je nadbiskup pogrešno liječen jer su postavljane pogrešne dijagnoze pod stalnom prismotrom Udbe, koja je otvarala bočice s lijekovima i krivotvorila liječnička izvješća.

- Kad kemijski institut univerziteta u Rimu u kostima žrtve pronađe toksične supstance kadmija, kroma, olova i arsena, mislim da se slobodno može zaključiti da je bilo manipulacije nad zatočenim Stepincem u Lepoglavi. U pitanju su supstance koje on nije mogao uzeti kroz hranu i liječenje nego su se našle u njegovu organizmu kao posljedica, vjerujem, jedne zlouporabe moći, rekao bih čak i mržnje koja je išla preko groba – priča monsinjor Batelja.

Podvrgnut zračenjima

Nakon izdržavanja dijela kazne od ukupno 16 godina strogog zatvora, teško bolesni Stepinac rješenjem o uvjetnom otpustu iz Lepoglave 5. prosinca 1951. pušten je da umre u kućnom pritvoru u Krašiću.

– Kardinal je trpio nesnosne bolove, a ministarstvo unutarnjih poslova Jugoslavije nije mu dopustilo liječenje i kontrolu u Zagrebu, i to je činjenica. Liječnici su bili pod neprekidnim nadzorom tajne policije koja je čak i manipulirala bočicama lijekova. Nadbiskup je liječen od jedne bolesti, a zapravo bolovao od druge. U korespondenciji koja je sačuvana na relaciji dr.

Lorenc u Los Angelesu, dr. Bogičević u Zagrebu i dr. Ružić u Chicagu, može se iščitati da doista nije na čast službi jedne države da manipulira liječničkim izvješćima. Profesor Lorenc jasno je ustvrdio da „ovo nisu pravi dokumenti i ne mogu se odnositi na mojega pacijenta“ - rekao je monsijor Batelja koji tvrdi da je sudska medicina u Rimu ustanovila kako je Stepinac bio podvrgnut čak i zračenjima koja nisu imala terapijsku svrhu.

Ma kakav kemijski institut univerziteta u Rimu! Mi trebamo vjerovati našem istaknutom znanstveniku iz područja kemijskih znanosti dr. sc. Ivi Goldsteinu. Pa taj Batelja sâm kaže da je sve bilo pod stalnim prismotrom Udbe. Pored njih tako nešto se sigurno ne bi moglo dogoditi, zar ne? Uostalom, sve se to lako može i provjeriti u Povijesti SKJ!

4) Naravno Goldstein u razgovoru daje podršku Novom nacrtu Zakona o HRT-u. Doista, na HRT-u se događaju nedopustive stvari. O tome na HRSvijetu otvoreno pišu 16. travnja 2012.:

*Goldstein je u raspravi sa **Slavenom Leticom i Ivom Bancem** o Bleiburgu ispao polupismeni šovinist, a **Šime Lučin** je u srazu o pravima homoseksualaca s predsjednikom udruge Blaženi Alojzije Stepinac djelovao u najmanju ruku nedoraslo. Kada cijeloj ovoj situaciji pridodamo televizijske nastupe **Dujmovića i Šole** koji mogu parirati bilo kojem lijevom intelektualcu, dobijemo zabrinjavajuću sliku za vladajuću političku garnituru.*

Iz HHO-a još i tvrde: izmjene Zakona o HRT-u komesarski su model partijske televizije. Sigurno Banac, Čičak, Silobričić i dr. imaju nešto protiv Goldsteina. Valjda zato i stric Ivin nije ostao na čelu te organizacije.

5) Dirljiva je Goldsteinova briga o Hloverki Novak Srzić:

Nisam ni za kakav progon vještica, ali minimalna moralnost iziskuje da se privremeno povuče, sve dok se ne obrani od optužbi. Osim toga, čini mi se da emisije poput onih koje ona vodi iziskuju sasvim drugi pristup problemu voditelja.

Uvjeran sam da je nesebični Goldstein objašnjavao Hloverki kako treba obavljati svoj posao, ali ova nezahvalnica ga sigurno nije

poslušala. A neka se ugleda na njega i po tome što je odmah čim je čuo za sumnje nekih kolega kako nestručno radi svoj posao prestao držati predavanja na Filozofskom fakultetu, dok se ne utvrdi je li to istina!

A o Goldsteinovom dirljivom odnosu prema ljudima s HTV-a pisao je Miroslav Mikuljan (intervju na Portalu HKV-a) kada o svom razriješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a kaže:

Kao što točno kažete, 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja za vrijeme 2. svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac i nakon završetka 2. svjetskog rata nastavio funkcionirati kao logor sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji član Vijeća HRT, dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce: – Ili ja ili on! To nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden i da će cijela upravna struktura HRT kapitulirati i kadrovski se prilagoditi ovom neobičnom profesoru povijesti kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga čini se zanima moć kao činjenica.

6) I ne samo prema ljudima s HTV-a. O tom dirljivom odnosu pisao je i njegov kolega dr. sc. Vladimir Geiger kada je ovaj objavio članak *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008 Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja*, Vijenac, 397, 21. 05. 2009. (*Goldsteineov kompendij neznanja*, Hrvatsko slovo, 4. lipnja 2010.):

Nakon što sam napisao osvrt na njegovu knjigu Hrvatska 1918 - 2008. (Vijenac, časopis za suvremenu povijest, Review of Croatian History), Goldstein mi je u lice izrekao pregršt izabranih gadosti i psovki, kako vjerojatno i nalaže njegov strukovni i društveni položaj, i ponajprije kućni odgoj. Koliko mi je poznato, nisam osamljen. Goldstein se nimalo ne libi pozivati na svoja mnogobrojna poznanstva i medijske i političke veze, a i

hvaliti se svojom nezaobilaznošću i svekolikim „utjecajem“. Jednostavno rečeno, svi oni bezobraznici koji ne misle kao Goldstein ili, pak, iznose stajališta koja mu se ne sviđaju ili, još gore upozoravaju na njegove pogriješke i kritički se izjašnjavaju o njegovom radu – imat će problema. U svojoj uljuđenosti Goldstein ne bira riječi različitih, više nego li slikovitih, pogrdi i prijetnji koje upućuje svima onima koji ne djeluju i misle kao on. Pitam se je li za navedeno nekoga kod nas uopće i briga?

Naravno, nama je jasno kako je Goldstein na lijep način pokušao objasniti kolegi kako nije u pravu, a ovaj – nezahvalnik – piše ovako nešto.

Nezahvalnik jedan, on piše tako a uopće nije pokrenuta cijela hajka na njega kao u slučaju kada je slično o Goldsteinovom radu pisao dr. sc. Jure Krišto.

7) Krišto!? A što da je prošao kao Thompson (taj će još vidjeti!)?

Vjerojatno Geiger i ne zna kako je to izgledalo s Igorom Zidićem, predsjednikom Matice hrvatske. O toj hajci sam pisao u tekstu *Montiranje slučaja Matice hrvatske*, „Hrvatsko slovo“ od 14. veljače 2003.:

Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige *Holokaust u Zagrebu*, nastavljena je u samoj knjizi i tako – sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u Nacionalu 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: „Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH“), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: „Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina „Holokaust u Zagrebu“, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193.-194. pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da „sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu

pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga“, pa iako „ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske“ potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da „izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske“. (...) Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa „Židovom Sternbergom“ i njegovom obitelji čija bi imovina „savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama“ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu „u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće“.

(...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici Matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. „Holokausta u Zagrebu“ piše: „Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljednji čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.“ Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, previše je.

Poslije toga moga članka prestala je hajka na Maticu koju su pokrenuli Goldsteini!

Istina, ne znam zašto, jer Zidić je to doista i zaslužio, zar ne?

8) Na kraju doznajemo kako otac i sin Goldstein pripremaju „tsunami knjigu o Titu“. Vjerojatno je dr. Geiger mislio na nju, kada je još u spomenutom tekstu iz Hrvatskog slova rekao:

U nestrpljivom sam iščekivanju novih Goldsteinovih uradaka.

akademik Josip Pečarić

HAJKA NA THOMPSONA, ZAGREB, 2012.

PREDGOVOR

VRATIMO HRVATSKOJ PONOS

Gostovao sam na Narodnom radiju kao gost iznenađenja u emisiji posvećenoj Marku Perkoviću Thompsonu. Poslije te emisije javio mi se naš prijatelj, don Vinko Puljić iz Siegena, Njemačka:

Hvala Vam, dragi Profesore, na Vašem neumornom radu za Boga i Domovinu. Slušao sam Narodni radio i Vaše uključanje u razgovor s našim Markom Perkovićem Thompsonom. Hvala Vam za sve lijepo i istinito što ste tom prigodom rekli!

A u tom javljanju, obećao sam sabrati sve nove tekstove o Thompsonu i pripremiti ih za tiskanje u novoj knjizi. Ako zbog ničega drugoga, a onda zbog ovih riječi našega don Vinka, to obećanje moram i ispuniti.

Prethodna knjiga, „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca / I to je bilo jednom u Hrvatskoj“, nastala je poslije sveopće hajke na našeg velikog kantautora, a sam podnaslov sugerira kako se tu radi o vremenu nakon njegova velikog albuma *Bilo jednom u Hrvatskoj*. A kako se očekuje novi Thompsonov album, vladajući sve više strepe da opet ne će dobro „proći“ u tekstovima njegovih pjesmama, pa je za očekivati i novu hajku na njega.

Za konstatirati je , nažalost, kako se radi o kontinuiranim napadima na njega, kao što su kontinuirani i napadi na hrvatsku državnost, poznati kao detuđmanizacija.

Koliki je simbol hrvatstva postao Thompson, pokazuje nam i nedavna vijest u svezi s Europskim nogometnim prvenstvom (HRsvijet, 16. lipnja 2012.).

Kako javlja *Večernji list*, slavlje navijača hrvatske reprezentacije u Fojnici, nakon utakmice Hrvatska – Italija, pretvorilo se u sveopću moru. Nekoliko navijača privela je policija. Privedeni kažu, kao i oni koji su bili dio navijačke skupine koja je brojala tridesetak članova, da je policija bez ikakve potrebe upotrijebila silu, a jednom od navijača, tvrde oni, slomljena je i ruka.

...Utakmicu smo gledali organizirano u kafiću Čarli. Pjevali smo navijačke i Thompsonove pjesme, a nakon toga smo se automobilima provozali do naselja Gojevići, i to sporednim putovima, jer nam policija nije dozvolila s hrvatskim zastavama voziti se glavnom ulicom. Nakon povorke automobila, vratili smo se do kafića Čarli, okupili smo se ispred i slavili tako što smo stajali ispred kafića i na nogostupu. Tu smo opet zapjevali navijačke i Thompsonove pjesme. Tada je upala policija, i silom odvela nekoliko navijača, a jednom su čak i slomili ruku. Nije mi jasno zašto su to uradili, jer mi nismo nikoga vrijeđali; nismo namjeravali niti upotrijebili pirotehniku, a kamoli vatreno oružje; nismo ni blokirali ni ugrozili promet-samo smo slavili. Zar je zbog toga trebalo upotrijebiti silu, a jednog od navijača zadržali punih 12 sati?– pitao je jedan od navijača.

I eto, upravo zbog toga, odlučio sam sakupiti svoje tekstove, u kojima sam govorio o napadima na našega velikog pjevača. O najnovijima napadima, najbolje je odgovorio sam Thompson u intervjuu za *Hrvatski list*, koji je s njim, u spomenutoj knjizi o Thompsonu, vodio naš poznati novinar i moj koautor, Mate Kovačević. Tekst je prenio i HRsvijet, 14. svibnja 2012.

Thompson za *Hrvatski list*:

Nikada se tim kukavicama, lažovima, izdajicama i krivokletnicima ne ću pokloniti!

U zadnje vrijeme opetovao se niz medijskih napadaja na pjevača Marka Perkovića Thompsona, a neki događaji kao oni u slučaju Gvozdanska, kada se privodila skupina mladih (samo zato što su slušali Thompsonove pjesme), kao da dovode u pitanje, ne samo osobnost ovoga iznimno popularnoga hrvatskog pjevača, nego otvaraju i niz pitanja o ustavom zajamčenoj slobodi izbora, pa i samoga slušanja glazbe, ali za sobom povlače, u najmanju ruku i strepnju – jer, eto, i samo slušanje Thompsonove glazbe postaje „krimen“, iza kojeg bi se mogla kriti namjera određenih skupina da prešutno ozakone tu zabranu, a njega kao osobu, oklevetaju i ocrne u javnosti.

Upravo zbog svih tih razloga, kolega Mate Kovačević zamolio je Thompsona da odgovori na nekoliko pitanja.

Kako komentirate najnovije medijske napade u sklopu javne kampanje, koja prati suđenje Ivi Sanaderu, a u kojima se ponovno i Vas proziva?

To nije ništa novo. Ali budući da je sada suđenje i čitanje iskaza, ti su napadi ponovno aktualizirani. Istinu o tome rekao sam već prije više od godinu dana pa nisam osjećao potrebu ponovno polemizirati sa zlonamjernim i tendencioznim medijskim izvješćima. Ali u tom svemu je najzanimljivije da Novi list dobiva podatke od Porezne uprave.

Ako je doista već sve o tomu rečeno, i u medijima i u institucijama koje se time bave, zašto onda opet oko Vas toliko buke?

Zato što pojedini mediji, pod patronatom određenih političkih skupina, žele iskoristiti još jednu priliku ne bi li me ocrnili, kompromitirali, poglavito kod ljudi koji su do sada slušali moje pjesme, dolazili na moje koncerte, i davali potporu mom radu.

Možete li konkretno reći koji mediji?

Zanimljivo je da je ovu zadnju priču pokrenuo riječki Novi list, inače medijska kuća koja mene nikada nije pozorno pratila, nego je uglavnom prenosila tekstove iz drugih medija. Još je zanimljivije da taj isti riječki Novi list dobiva prerađene i necjelovite podatke iz Ministarstva financija, odnosno Porezne uprave. Nije li to čudno?

Možete li komentirati svjedočenje Mladena Barišića u kojem navodi da Vam je isplaćeno 517.000 eura za nepjevanje u kampanji 2007. godine?

To je bezočna laž, ali i više od toga. To je tipično pakiranje po starim udbaškim, komunističkim receptima, opet inicirano od riječkoga Novog lista. Ponavljam, nikad mi nitko nije ponudio niti dao toliki novac za pjevanje, a kamoli za nepjevanje! To bi bio jedinstven slučaj u svijetu – i gdje je tu zdrava pamet!?

Kako onda komentirate izravne optužbe Mladena Barišića?

On je jadan čovjek. Kriminalac koji je priznao – da je kriminalac. Čini sve što se od njega traži, podmećući drugim ljudima, da bi sačuvao sebe. Pristao je biti batina u rukama nekih struktura koje se njime koriste. Budući da mogu komentirati detalje iskaza, a s obzirom da je optužnica javno pročitana na sudu, mogu samo reći da je iskaz koji je pročitana na sudu, bitno drukčiji od onoga pročitano meni, prije nešto više od godinu dana. Ovaj put malo su se više potrudili ne bi li sastavili suvisliju priču. Porezni postupak proveden je lani.

Jedno od češćih pitanja je i porezni nadzor Vaše imovine. Jeste li dobili poziv iz Porezne uprave nakon Uskrsa, kako neki mediji pišu?

Nije istina da sam dobio poziv iz Porezne uprave nakon Uskrsa. Riječki Novi list laže!

Porezni postupak o kojemu su se mediji raspisali, proveden je prošle godine. Na sva pitanja u svezi s mojom imovinom, odgovorio sam dokumentima. Nakon što sam dao

sve potrebne informacije i dokumente, Porezna uprava je provela postupak, sredinom prošle godine. Mislio sam da je sve gotovo. Međutim, nakon ponovne aktualizacije Barišićeva iskaza, u novinama sam pročitao da sam dobio poziv od Porezne uprave. Dakle, Porezna uprava najprije me je pozvala javno, preko medija, da bi desetak dana nakon medijskog poziva, dobio od Porezne uprave upite radi pojašnjavanja dokumentacije koju sam im predao, u kako sam mislio, okončanom postupku iz prošle godine. Ponovno sam morao odgovarati na pitanja na koja sam već odgovorio i dokumentirao. Čovjek ne može ostati ravnodušan na način na koji se sve ovo provodi jer je očigledna sprega određenih krugova s medijima, čak i u samoj Poreznoj upravi

Neki Vas optužuju za neplaćanje poreza, a takav postupak kvalificiraju kao nedomoljuban čin. Čak su ga nazvali i kunoljubljem!

Moja imovina i moja zarada nisu nikakva tajna. Bavim se poslom koji volim, od toga dobro živim, a imam i prostora doprinositi općem dobru i iznositi određene stavove o svjetonazoru kojemu ja pripadam. Zar to nije blagoslov?!

Ja porez plaćam uredno i pozivam Poreznu upravu, ako to zakon dopušta, da javno objavi koliko sam platio poreza. Uvjeren sam da sam među vodećima iz kruga moje djelatnosti. Što se tiče kunoljublja, tu se moram složiti s njima! Kuna mi je kao povijesna hrvatska valuta mnogo draža od dinara koji oni, vjerojatno, ne mogu prežaliti!

U medijima se spominje i nekakav vaš prijatelj iz Argentine, koji Vam je, navodno, posudio novac. O čemu se tu radi?

Nešto su pobrkali! Opet riječki Novi list. Čovjeka iz Argentine su izmislili. No želim dodati da ja stvarno imam toliko prijatelja u svijetu koji bi mi, kada bi mi slučajno novac i zatrebao, u roku od 24 sata taj bi mi novac i poslali. Hvala Bogu, novac mi nikada u životu nije bio problem. To dobro znaju oni koji me poznaju. Cijeli sam život radio i

imao novca, ali sam uvijek bio osjetljiv prema onima koji nisu bili takve sreće.

Smatrate li da su Vam ovi napadi i laži naštetile i da je ipak dio ljudi u to povjerovao?

Čitav svoj život živim i radim pošteno! Moj javni rad, moji stavovi, moj veći dio života općepoznat je. I sada, ako netko više vjeruje jednom kriminalcu, ovakvim medijima i trećerazrednim političarima, negoli meni, onda me za njih nije baš ni briga. Znam da oni koji dijele moje stavove ne će nikada posumnjati, i da ih nikada ne će slomiti.

Očekujete li probleme budući da uskoro izlazi novi album i kreće nova turneja?

Od njih možete svašta očekivati, samo ne ništa dobro! Ali, ni za to me nije briga! I dalje ću pisati, skladati i javno progovarati o temama kojima sam zaokupljen.

Nikada se tim kukavicama, lažovima, izdajicama i krivoklepticima ne ću pokloniti! Mogu oni lagati, zabranjivati me i „hapsiti“, ali ja ću uvijek pronaći načina kako im odgovoriti, i u konačnici ih pobijediti!

Nikada im se ne ću pokloniti!!!

I na kraju, kada će novi album?

Uskoro! Ha! Ha! Ha!

Zapravo, moj prvi tekst *Vratimo Hrvatskoj ponos*, u kome sam govorio o Thompsonu, tiskan je još prije deset godina u *Hrvatskom slovu*, točnije 8. studenoga 2002. (tiskano i u hrvatskom tjedniku *Spremnost*, 17. prosinca 2002.).

Zato su nama, sviđalo se to nekima ili ne, bliski svi oni koji vole i Thompsona i velečasnog Suca i Bobana, jer oni zajedno s generalima Gotovinom i Bobetkom, vraćaju Hrvatima ponos. A to je i cilj Hrvatskoga bloka.

Vratimo Hrvatskoj ponos!!!

Dok čitate priložene tekstove u ovoj knjizi, postat će vam jasno koliko su veliku ulogu u ovoj hajci na Thompsona, odigrali otac i sin Goldstein. Zato mi se čini da je konačno, na nekakav način, zadovoljena pravda prema našem velikom pjevaču, jer sin nije nagrađen za te svoje „rabote“ još i mjestom redovitog člana u HAZU-u. I eto, zašto sam u jednom svom tekstu (*Ruga li se Krile Goldsteinu (IV. dio)*, HRsvijet, 10. lipnja 2012.), govoreći o jednoj drugoj hajci, iza koje također stoje Goldsteini – onoj na hrvatskog povjesničara Juru Krištu – također spomenuo hajku na Thompsona. Zapravo, narugao sam se onoj koja slijedi:

„Krišto!? A što da je prošao kao Thompson (taj će još vidjeti!)?“

Dakle, u očekivanju novih priloga hajci na Thompsona, pogledajte što sam do sada o toj hajci pisao.

GUARDIAN VELIČA THOMPSONA

Govoreći o svojevremenom napadu na našeg uglednog povjesničara Juru Krištu, u tekstu *Ruga li se Krile Goldsteinu*, (IV. Dio), HRsvijet, 10. lipanj 2012. , narugao sam se:

**Krišto!? A što da je prošao kao Thompson
(taj će još vidjeti!)?**

Naravno, nije bilo teško predvidjeti da će se i dalje nastaviti s napadima na Thompsona. I nije trebalo dugo čekati! A gdje bi se drugo moglo nešto takovo i „zakuhati“, ako ne u Velikoj Britaniji, tj. u *Guardianu*?!

Zapravo, očita je kako će Thompson biti stalna meta napada, i u zemlji i izvan nje, i to od onih kojima je on prijetnja u ostvarivanju njihovih antihrvatskih interesa. Vjerojatno ne bih komentirao taj predvidivi napad, jer ga je već komentirao i Robert Horvat na HRsvijetu, 26. lipnja 2012., ali sam u međuvremenu dobio sljedeći e-mail:

Poštovani prof. Pečariću,

šaljem Vam ovaj članak londonskog *Guardiana*, glede hrvatskih nogometnih navijača i *Guardianova* sramotnog komentara na tu temu. Molim Vas da odgovorite na takve izjave i na njihovu protuhrvatsku propagandu.

Ali ništa novo iz Engleske i od Engleza!

Samo bih htjela znati – pošto ne živim u Hrvatskoj – rabi li Thomson zaista takve riječi u svojim pjesmama? Ako rabi rasističke riječi, ne čini narodu slavu. Hrvate se **ionako** gleda kroz povećalo, pa nešto takvo samo čini štetu Hrvatskoj. Ne mogu vjerovati da bi on to činio, jer – kao što rekoh, ne znam – pa mi možda Vi možete odgovoriti

S poštovanjem,

Hilda Marija Foley

rođena Zagrepčanka

Na ovo, doista, moram odgovoriti, jer se radi o gđi Foley, koja je svojim mnogobrojnim pismima učinila jako puno, za njenu i našu Hrvatsku i za hrvatski narod.

Što se tiče nogometa, dovoljno je spomenuti otvoreno pismo Platiniju, koje mu je uputio Ante Glibota, ugledni hrvatski intelektualac i član *European Academy of Sciences, Arts and Humanities* iz Pariza.

Evo još jednoga, upravo pristiglog, e-maila:

Dragi Josipe,

nakon jedne neprospavane noći, poslije utakmice Hrvatska – Španjolska, odmah sam ujutro kontaktirao UEFA-u, kao i DFB (Deutscher Fussball Bund), gdje za Bundes ligu, također sudi i sudac Wolfgang Stark.

Žalio sam se na skandalozno suđenje, iako je moje osobno mišljenje kako Wolfgang Stark i nije toliko kriv. On je tek samo „izvršitelj“ onoga što su mu naredili. Doduše, to je učinio onako kako bi to učinila i najobičnija prostitutka, koju su, najprije unajmili za prljave poslove, a odmah nakon toga, odbacili i suspendirali, da ne bi, kojim slučajem, i dalje radila takve stvari (tj. da ne bi i drugima sudio).

Ali, planirani operativni zahvat bio je uspješan, no nažalost, pacijent je preminuo.

A što tek reći za „suđenje“ na utakmici Engleska – Ukrajina? Ukrajini je poništen čisti gol!!! Tu također sudac nije vidio ništa, pa se pitam, što su suci s linije, i onaj četvrti koji sjedi na klupi, radili? U što su, i u koga su to, gledali suci???

A što reći za ponašanje Michela Platinija?

Javna je tajna kako je Michel Platini ogrezao u korupciji.

Ali nije samo korupcija u pitanju! Česti su njegovi nekorektni ispadi i nekulturno ponašanje. Takvo što nije izostalo ni ovaj put...

Tako je izrečena još jedna besramna rečenica, koju je njemački reporter ponovio u eteru:

„Manche kroatische Fans Arschlöcher“.

Zar na ovu uvrjedljivu poruku treba nešto pridodati???

Ali, neka ga bude stid i sram, jer da ima samo trunku karaktera, ili barem mrvicu kulture, ne bi se služio ovakvim skandaloznim riječima!

S poštovanjem,

Vaš Mladen Kostić iz Stuttgarta

E pa, sada nam je kristalno jasno zašto u *Guardianu* povezuju nogomet i Thompsona!!!

Hajka na Thompsona traje najmanje jedno desetljeće, a onda se dogodi nogomet, i naša nogometna reprezentacija ostavi na Europskom prvenstvu, onakav sjajan dojam... Pa, himna navijača Hrvatske nogometne reprezentacije upravo je ono što oni ne mogu podnijeti:

Thompsonova pjesma „Uvijek vjerni tebi“

Jadan li je učinak njihove dugogodišnje hajke!!!

Za sve nas, ovdje u Hrvatskoj, zanimljive su tvrdnje autora teksta u *Guardianu*. On kaže kako se na Thompsonovim koncertima „mogu vidjeti fašistički i rasistički simboli“.

Ustvari, i ne znam što je autor, ili da se malo narugam, što je pisac htio, i mislio reći. Možda pobliže objašnjenje imamo u njegovoj tvrdnji kako se radi o pjevaču „u čiji je prvi hit unesen slogan koji su koristili hrvatski fašisti“, a tu su, tvrdi Holiga, „i pjesme u kojima on pjeva o ubijanju Srba u logorima“.

I doista, u svih ovih desetak godina, imamo stalnu i nesmiljenu hajku na Thompsona, zbog Bojne Čavoglava, koja počinje starim hrvatskim pozdravom „Za dom spremni!“.

Ali njima nije do istine!!! Ne obaziru se oni ni na činjenice da u Hrvatskoj postoje sudske presude koje govore istinu o ovom pozdravu, koji veliča i slavi obranu svog doma i svoje domovine!

Istina je da su taj pozdrav koristile i ustaše, ali su ga Hrvati koristili, davno prije toga, isto kao što je istina da se i kuna, stoljećima prije NDH, koristila kao platežno sredstvo.

Zato se Slavko Goldstein „propeo na sve četiri noge“ i pokušao i to povezati s NDH, i poistovjetiti današnju državu s njom, ali mu to nije uspjelo. Bilo je to u vrijeme jednog gorostasa, kakav je bio Tudman, koji se na takve njegove bedastoće, nije ni obazirao. Istina je da se u NDH koristio i hrvatski jezik, pa je, taj isti Slavko Goldstein, kao savjetnik premijera, pokušavao opet vratiti, omiljenu mu, komunističku varijantu hrvatskog jezika, njegov hrvatsko-srpski jezik.

Zapravo bi im najdraže bilo da ne postoji ni država niti riječ Hrvatska, jer, Bože moj, ta je riječ bila i u imenu Nezavisne Države Hrvatske!

A sve je ovo skupa, toliko jedno i prozirno, da mi ih je, jadnike jadne, ponekad, zbog, uzaludno uloženog truda, žao iz dna duše!!! Ne mogu im nikako pomoći, već im samo mogu poručiti:

Uzalud vam trud svirači!!!

Međutim, znakovito mi je i zabrinjavajuće, da jedan tako iskusan borac za hrvatske nacionalne interese, kakva je gđa Foley, može i pomisliti da u Thompsonovim pjesmama ima rasizma!

Pa, nedavno smo mi poslali pismo VS-u UN-a, zbog rasističkih presuda našim generalima u Haagu, jer ne podržavamo nikakav rasizam?! Upravo su se, kao glavni rasisti pokazali Britanci, jer su podržavali pokolj više od stotinu tisuća muslimana u Bihaću i užasni genocid u Srebrenici. Podsjetit ću vas samo na to kako je tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj rekao da su general Gotovina i HV, spašavanjem Bihaća, od UN-a zaštićene zone, „spriječili genocid, takvih razmjera, kakvi su bili u Drugome svjetskom ratu“.

A sve zato što su Britanci željeli proglasiti Srbe pobjednicima u ratu!

Zato...optuži kako ne bi bio optužen!!!

A koga optužiti..., pa, naravno, Thompsona!!!!

Treba ga optužiti... Pod hitno!!! I kao čovjeka, i kao bojovnika koji je izrastao u simbol Domovinskog rata i pobjede hrvatske vojske!?

S optužbama treba ići još dalje! Treba mu sve zabraniti i sve oduzeti!

Dostojanstvo, ugled, pjesmu i pjevanje...egzistenciju.

Pa, zar Thompsonu, ne tako davno, nisu zabranili i ulazak u EU?!

Podsjetit ću vas što sam tom prigodom rekao na prosvjednom skupu.

(vidjeti str. 188.: Govor akademika Josipa Pečarića s prosvjednog skupa u Zagrebu 9. listopada 2009.)

Napadom na Thompsona, oni, zapravo, neizravno napadaju i hrvatski narod i poručuju da su Hrvati genocidni.

Svima je poznato kako su mnogi hrvatski biskupi, akademici, sveučilišni profesori, književnici, i ini intelektualci, pružili potporu Thompsonu, koji po njihovom „cijenjenom mišljenju“, „veliča genocid“.

Znači li to da su i svi gore navedeni – pripadnici jednog genocidnog naroda???

Genocidni ti Hrvati, zar ne?

Obrazac koji je ostvaren, pod redateljskom palicom Slavka Goldsteina (pronađena jedna kapa sa znakom „U“ među 130 000 Hrvata na Thompsonovu koncertu u Zagrebu), bilo je po Goldsteinu – veličanje ustaštva. Slično kao kad je njegov sin Ivo tvrdio kako je **Marko Perković**, zvani **Thompson**, najobičniji propagator ustaštva, a dernek u Čavoglavama, proglasio je „najobičnijim ustašoidnim dernekom“.

Naravno, na tom „ustašoidnom derneku“ skupi se i do 150 000 „genocidnih“ Hrvata. Spomenimo da je njima to ustašoidni dernek, zato što se tamo slavi *Oluja*, kojom je pobijeđen velikosrpski fašizam, a fašisti su, za te i takve, svi koji

slave pobjedu nad srpskim fašizmom, a ne oni, tj. velikosrpski fašisti!

Fašisti su im i oni koji slave „Oluju“, akcijom kojom je spriječen genocid u Bihaću.

Ne čudi onda zašto, i otac i sin Goldstein, smatraju da se treba podići spomenik, pa uz dan proslave naše pobjede, obilježavati i stradanje srpskih civila koji su, kako svjedoče srpski književnici, svi bili vojska.

Zar se smije, zbog tih „pišljivih“ stotinjak tisuća muslimana, dopustiti da nastrada petstotinjak Srba?

Jesu ti Hrvati genocidni, zar ne?

Za ovakvo djelovanje, Ivo će, ako već nije, biti i nagrađen veleposlaničkim mjestom, a zamalo nije... i redovitim članstvom HAZU-a.

No, vratimo se *Guardianu* i objavljenom tekstu o Thompsonu, u kome istovjetno, na način na koji su Švicarci optužili Thompsona (da veliča genocid, a genocid im je zapravo kada se usudiš braniti svoj dom), danas i u *Guardianu*, Thompsona proglašise i rasistom.

Nije rasizam željeti da Srbi pobiju sto tisuća muslimana, nego je rasizam to što su Hrvati to spriječili!

Na kraju, ne treba zaboraviti ni to da *Guardianu* smeta što hrvatski navijači pjevaju Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“.

Osobito im smeta ...što se u pjesmi spominju sve povijesne hrvatske regije, pa tako i Herceg Bosna, odnosno stih „Herceg-Bosno srce ponosno“.

Ali, problem je u nečem drugom! U već citiranom tekstu, koji su hrvatski navijači i igrači uzeli kao svoju drugu himnu, Holiga vidi, u tekstu o Herceg-Bosni, i činjenici da '**Herceg Bosna nije dio Hrvatske**'", pa je to posezanje za tuđim teritorijem...

I Horvat je, u svome tekstu, taj problem pomno analizirao. Međutim, kod ovakvih prosudbi i analiza, treba uvijek uzimati u obzir „onu drugu stranu medalje“, tj. što je to tako veliko u

protimbi s britanskim interesima, kad oni to (**nešto**), tako napadaju.

Herceg-Bosna je bila i jest hrvatska zemlja, jer je i BiH država tri ravnopravna naroda, pa i Hrvata.

A Britancima, upravo, to i smeta. Smeta im sama činjenica da je BiH država i hrvatskoga naroda. Mnogo puta do sada su nas naš kardinal Puljić i drugi biskupi upozoravali na strane političari koji su dolazili iz zapadnih zemalja i njihove stalne prijetnje, kako Hrvati trebaju nestati iz BiH...

Ili će postati Bošnjaci ili neka se ise!

Dakle, i ovakav napad na Thompsona u Guardianu, treba shvatiti kao veliko priznanje našem Thompsonu. Očito ga smatraju velikom **smetnjom** u ostvarivanju britanske želje za Bosnom i Hercegovinom, bez Hrvata!

TKO SE SVE BOJI THOMPSONA?

**„DOMOLJUBLJE PROZVALI FAŠIZAM,
TAKO BRANE NJIHOV KOMUNIZAM“**

Šest godina je već prošlo od kada je izdan Thompsonov album *Bilo jednom u Hrvatskoj*, a na kojemu je on u pjesmi *Neka nitko ne dira u moj mali dio svemira* napisao stihove

*Domoljublje prozvali fašizam,
tako brane njihov komunizam.
Prozirna demagogija!*

U istoj pjesmi su i stihovi:

*Napadaju ta sluganska pera,
k'o da oni branili su sela.
Miševi, iz rupa izišli!*

Thompson je jedan od rijetkih ljudi u današnjoj Hrvatskoj, koji u hrvatskom narodu može sa svojim stihovima i pjesmom probuditi domoljublje ravno onome iz devedesetih te samim tim vlastodršcima predstavlja prijetnju. Upravo zato ga javno, u medijima, među narodom gledaju ocrniti, spočitavajući mu nelegalno uzimanje novca, neplaćanje poreza, skrivene račune, i što ja znam što još sve ne, a sve s ciljem kako bi ga pribili na stup srama i kako bi uništili njegovu moć – moć koja može ujediniti istinske domoljube. Domoljube čija krv trenutno vrije, ali se još čeka nekakva iskra, koja će sve te nagomilane frustracije izbaciti na površinu, poput erupcije vulkana.

Preokrenute Thompsonove stihove „Domoljublje prozvali fašizam“, u *Slobodnoj Dalmaciji* u subotu, 22. rujna, u tekstu *Mi smo ljudi Cigani, Hrvatskom prokleti*, koristi „slugansko pero, mali miš, izišao iz rupe“, Damir Pilić, još jedan od brojnih

antihrvatskih kolumnista, koji uz Tomića, Dežulovića, Galla, Jergovića i ostale, u posljednje vrijeme ne prestaju javno, u tiskanim izdanjima i na Internetu, blatiti Hrvatsku, sve što je hrvatsko, i Crkvu.

Novinar i kolumnist kao samoprozvani branitelj Srba, Roma i pедера

„U Hrvatskoj manjine moraju znati gdje im je mjesto – Srbima ispod stola, Romima s druge strane potoka, pederima u njihova četiri zida. **Svi u Hrvatskoj moraju znati gdje im je mjesto, jedino mi Hrvati slobodno možemo biti fašisti, jer se to kod nas zove domoljublje.**“ – kaže Pilić u svom tekstu, u kojemu se osvrće na nedavne situacije u Škabrnji i mjestu Gornji Hrašćan, u kojima mještani ne dozvoljavaju da romska djeca pohađaju nastavu zajedno s hrvatskom djecom.

E, sad, da li je to ok, ili nije, ostavit ćemo za neki drugi tekst, a u ovome tekstu je bitno protumačiti Pilićev stav (i mržnju?) prema Hrvatima. A u gornjoj rečenici kaže „mi Hrvati“? Pa gdje to na svijetu ima, osim u Hrvatskoj, da pripadnik jednog naroda optužuje, „gadi“ i osuđuje sve ostale pripadnike tog istog naroda, a sebe također naziva Hrvatom? Ako ga je toliko sram što je po nacionalnosti Hrvat, tko mu brani da nacionalnost promijeni u Srbina? Ionako brani Srbe, za koje kaže kako im je mjesto „ispod stola“. Ne znam gdje je upravo on bio devedesetih ...možda upravo ispod nekakvog stola?

Ponovno prozivanje Crkve i Željka Keruma

„To je to opjevano hrvatsko srce, široko kao Panonsko more i veliko kao zagrebačka katedrala. Katedrala iz koje se nitko nije oglasio – ni prije petnaest dana, ni sada – da vjernicima iz Škabrnje i Gornjeg Hrašćana citira što biblijski evanđelisti misle o takvom njihovom ponašanju i odnosu prema bližnjima“ – navodi Pilić dalje u svom tekstu malobrojnima čitateljima ove tiskovine, koja je sve, a samo ne „slobodna“.

Dakle, nakon ovotjednog Dežulovićeva napada na Crkvu u Hrvata, evo sada i Pilića. I mene zanima zašto Crkva šuti i zašto sve vas, antihrvatska sluganska pera, javno ne prozove. Jer, Crkva ima tu moć! Svake nedjelje se vjernici okupljaju na Svetim Misama, širom Hrvatske, odavno nazvane „predziđe kršćanstva“.

Na kraju teksta se Pilić osvrće i na Željka Keruma i njegovu izjavu u emisiji „Nedjeljom u dva“, u kojoj je spomenuti izjavio kako hrvatskim medijima vladaju Srbi. Pa, Piliću, čini se kako je Kerum pogodio...Tko je, uostalom voditelj emisije „Nedjeljom u dva“? Hrvat? A i ti si, kao, Hrvat? A Kerum je hrabro rekao samo ono što većina Hrvata i misli, ali nemaju medije u svojim rukama, pa im preostaje samo komentiranje ispod vaših tekstova na internetskim forumima. E, to je istinski glas naroda...

Tko misli kako je „Hrvatskom proklet“, neka se odseli

Naslov teksta je također fin: „Mi smo ljudi Cigani, Hrvatskom prokleti“. Pilić očito aludira na Štulićeve stihove „Mi smo ljudi Cigani, sudbinom prokleti“ iz pjesme „Balkane moj“. Piliću, Štulić je barem pošten, otišao je u Amsterdam i ne daje nikakve izjave niti se u Hrvatskoj pojavljuje. A ti živiš u zemlji koju toliko mrziš, pišeš protiv Hrvatske koja te hrani i uzimaš masne pare za ove svoje antihrvatske „baljezgarije“.

Slažem se s dijelom naslova „Mi smo ljudi Cigani“ (sebe možeš slobodno nazvati Ciganinom, ne zato što imam nešto protiv Cigana, već zato što njih nije briga koje su nacionalnosti i nomadi su), dok se ne slažem s drugim dijelom naslova „Hrvatskom prokleti“. Ako misliš da si ti „Hrvatskom proklet“, molim te, Piliću, odseli se s teritorija moje prekrasne zemlje koju velika većina Hrvata ljubi i voli na onaj način koji je tebi nezamisliv. Vjerujem kako će mnogi Hrvati, ako pokrenemo akciju preko Facebooka, uplatiti koju kunu za tvoj bezuvjetni odlazak preko granice. Ne znam zašto mislim, kako bi u tome slučaju krenuo na istok...a mogao bi sa sobom povesti i većinu kolumnista iz cijele Hrvatske.

Kap po kap, kap po kap, od devedesetih do danas, Hrvati su otprilike opet na početku

Pilić u tekstu spominje i sintagmu „govor mržnje“, o čemu kaže:

Romski klinci iz Međimurja još su premali da bi razumjeli što znači sintagma 'govor mržnje?', ali čitatelji *Slobodne Dalmacije* nisu.(...) A govor mržnje je nešto kao pokvarena slavina iz koje kaplje kap po kap, kap po kap, sve dok se kada, umivaonik ili sudoper ne prepune, pa se sve te nagomilane kapi – ako vodoinstalater ne intervenira na vrijeme – izliju u bujicu koja preplavi i zagadi hrvatsko društvo. Pardon, koja preplavi i zagadi hrvatsku kuhinju ili hrvatsku kupaonicu. Ako ne intervenira Državno odvjetništvo.

Da, Piliću, upravo se to dogodilo u Hrvatskoj, nakon što smo se u Domovinskom ratu, braneći Hrvatsku od tvojih prijatelja Srba, izborili za samostalnu i neovisnu Domovinu. Umjesto da ološ i kukolj, koji se tijekom rata krio u mišjim rupama i ispod stolova, i bježao brodovima u Anconu, odmah stavimo tamo gdje mu je mjesto, mi smo dozvolili da nama Hrvatima od devedesetih, pa sve do danas, kap po kap, kap po kap, voda dođe do grla, tj. da u hrvatskim medijima trpimo vas, antihrvate, koji s neizmjernom količinom mržnje u hrvatskim medijima, pišete protiv nas, HRVATA, i protiv NAŠE HRVATSKE CRKVE.

Kap po kap, kap po kap, uljuljkani u napokon tisućljetni ostvareni san o hrvatskoj državi i hrvatskoj slobodi, dozvolili smo da nama Hrvatima, i nakon Domovinskog rata, povijest ponovno pišu Goldsteini, Jakovine i ostali, a da o nama, kao braniteljima hrvatske slobode i neovisnosti, raspravljaju Teršeličke, Dokumente, Rekomi i ostali, koje financiraju strani centri moći, razni Soroši.

A svi imate zajednički cilj: uništiti hrvatski ponos i domoljublje, koje, upravo kako je vizionarski Thompson i predvidio, nazivate fašizmom.

E, pa ako je tako, većina Hrvata se još uvijek ponose što su domoljubi, ma kako ih vi nazivali! Barem znaju tko su i što su!

A, znaš li ti, Piliću, i tvoji prijatelji kolumnisti, tko ste?

Jer, Hrvati svakako niste!

Petra Jurčević

HRsvijet, 22. rujna 2012.

NE ŠUTIM ZATO ŠTO JE HRVATSKA I DANAS IZLOŽENA AGRESIJI

Akademika Josipa Pečarića (Kotor, 1948.) ne treba posebno predstavljati hrvatskoj javnosti. Po broju objavljenih radova i drugim referencijama, jedan je od najpoznatijih i najpriznatijih naših znanstvenika u svijetu. Međutim, široj javnosti Pečarić nije poznat samo kao znanstvenik, svjetski priznati matematičar, nego i kao angažirani intelektualac i publicist. Objavio je cijeli niz publicističkih knjiga (*Srpski mit o Jasenovcu: skrivanje istine o beogradskim konc-logorima; Za hrvatsku Hrvatsku; Brani li Goldstein NDH?; Za hrvatske vrednote; Zločinački sud u Haagu i dr.*) u kojima angažirano i polemično progovara o brojnim pitanjima iz hrvatske povijesti i suvremenosti.

Gospodine Pečariću, uže su područje vašeg znanstvenog interesa matematičke nejednakosti. To prosječnom čitatelju zvuči prilično ezoterično, biste li nam pokušali laiku razumljivim jezikom malo približiti to područje matematike?

Još u osnovnoj školi učili ste što je manje ili više i kako to u matematici označavamo. Dakle, 3 je manje od 5. U teoriji nejednakosti uspoređujemo matematičke izraze. Recimo, aritmetička sredina je uvijek veća od geometrijske. Naravno, „priča“ se dalje komplicira jer se u raznim područjima mora definirati i što znači da je nešto više ili manje. U tom području Hrvatska je danas svjetska velesila. Naše monografije služe mnogima u svijetu kao osnovna literatura u njihovom znanstvenom radu. Tri časopisa iz područja nejednakosti su na SCIE listi poznatih časopisa, od toga su dva naša, a jedan naš je od dva na CC listi. Zapravo, od časopisa koji su proizašli iz te „moje“ znanstvene škole, na tim listama su tri, tako da ih Hrvatska ima pet, a, recimo, Srbija dva. Nebrojani su časopisi u kojima smo mi recenzenti, često smo ocjenjivači doktorskih disertacija u inozemstvu i sl. Konferencija koja je prije četiri godine bila u

Trogiru, povodom moga 60. rođendana, nastavila je svoj „život“: prije dvije godine bila je u Pakistanu, a ove godine će se održati u Južnoj Koreji. Za dvije godine bit će opet u Hrvatskoj. Moji suradnici hoće je posvetiti mome tisućitom radu u znanstvenim časopisima. Ako znate da sam bio deseti matematičar u svijetu koji je imao više od petsto radova, bit će Vam jasno otkud ta njihova želja.

Jedan ste od rijetkih akademika kojemu u potpunosti pristaje naziv angažiranog intelektualca, to jest takvog intelektualca koji, kao misleća i društveno odgovorna osoba, aktivno sudjeluje u javnoj raspravi o pitanjima koja su izvan njegovog uskog stručnog područja, ali su od vitalnog značenja za širu društvenu zajednicu. Kako Vi vidite ulogu intelektualca u suvremenom društvu?

Upravo tako kako ste opisali angažiranog intelektualca. Zapravo, uvijek treba imati u vidu da je Hrvatska bila izložena agresiji, a kada Vam netko napadne domovinu, morate je braniti ili oružjem ili perom. Ili niste čovjek. Kako je Hrvatska i u miru izložena agresiji, samo drugim sredstvima, čini mi se da u takvim uvjetima prestaje razlika između pojmova intelektualac i angažirani intelektualac. Svaki je intelektualac pozvan sudjelovati u rješavanju pitanja koja su „od vitalnog značenja za širu društvenu zajednicu“. Naravno, govorim o hrvatskim intelektualcima. Nažalost, danas se u Hrvatskoj više „čuju“ oni uz koje ne možemo vezati pridjev „hrvatski“.

Iako ste matematičar po struci, često se upuštate i u polemike s povjesničarima, i to, čini se, vrlo uspješno. Već u nekoliko navrata ste polemizirali s povjesničarom Ivom Goldsteinom. Upravo ovih dana aktualni su polemični odjeci oko ne/primanja Ive Goldsteina u HAZU. U tim polemikama vrlo aktivno sudjelujete. Hoćete li nam reći nešto o tome?

Zapravo, danas zastupnici jugokomunističke paradigme u povijesnoj znanosti imaju veliki problem. Iako je današnja garnitura na vlasti njima veoma sklona, oni ipak djeluju u uvjetima kada smo imali veličanstveni pobjednički Domovinski rat. U tim uvjetima, i unatoč preferiranju koje imaju u medijima, može se čuti i onaj drugi – hrvatski glas. Zato je njima izuzetno teško ispuniti zadaću koja im je postavljena – od pobjednika Hrvate pretvoriti u gubitnike.

Što se tiče prof. Goldsteina, treba znati kako njemu logika nije jača strana. Zato mnogi vrlo lako mogu uočiti gluposti i neznanje u njegovim interpretacijama povijesti. Sakupio sam članke u kojima sami povjesničari govore o takvim njegovim glupostima. Već se od takvih tekstova može napraviti knjiga, a naglasit ću kako su to tek odabrani primjeri, ponajprije zbog cjelovitosti usmjerene neznanstvenosti I. Goldsteina, ali i nešto šire „atraktivnosti“ tema.

Naime, teško bi bilo prebrojiti sve one „packe“ usmjerene I. Goldsteinu, koje se mogu naći u znanstvenoj literaturi. Zato me je zapanjila vijest da je takav znanstvenik, ako se za njega to uopće može reći, predložen za hrvatskog akademika. U pismu koje sam uputio predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a, Goldsteinovu glupost o osveti četnika petog dana od proglašenja NDH – zbog genocida koji su ustaše napravili nad Srbima – uzeo sam kao primjer za ironičnu interpretaciju svih njegovih gluposti. U svom odgovoru (što su „naši“ mediji prešutjeli), Goldstein je pokušao prevariti hrvatske akademike, tvrdeći da ga njegov mentor profesor Brandt nije spominjao u svojoj knjizi. Time je samo zorno pokazao koliko je Brandt bio u pravu kada je za Goldsteina napisao da je pripravan za znanstveno nepoštenje.

I danas se slatko nasmijem kada se sjetim kako je u Globusu, 20. rujna 2002., Ivo Goldstein napisao kako bi „po izmišljanju Tuđmanu u nekim aspektima, eventualno, mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU-a, velečijenjeni akademik Josip Pečarić“. Ne može se reći da sam s I. Goldsteinom imao bilo kakve polemike. Ja sam, poput njegovih kolega povjesničara,

samo komentirao mnogobrojne gluposti u njegovim tekstovima. Zapravo, naša „polemika“ svodi se na to što su mi on i njegov otac, još prije deset godina, najavili da će učiniti sve da ja ne mogu objaviti ono što mislim o njihovim uradcima. I sada se moglo vidjeti: I. Goldstein je mogao po medijima govoriti što je htio, a meni je bilo potpuno onemogućeno odgovoriti mu u istim medijima. Zapravo, to je klasična „polemika“ kako je doživljavaju naši „ljevičari“.

Stječe se dojam da ste Vi jedan od rijetkih akademika koji se ne krzma reagirati na otvorene ili slabo prikrivene napade na tu ustanovu, posebno na njezinu simboličnu ulogu najvažnije hrvatske kulturne i znanstvene ustanove. Što mislite, zašto je tomu tako? Zašto su akademici, u načelu, neskloni polemičnom angažmanu oko važnih društvenih pitanja, pa i kada je riječ o samoj Akademiji?

Vjerojatno mislite i na napade kod neizbora, bolje reći prevođenja dopisnog člana Miroslava Radmana u redovitog člana, čemu sam posvetio knjigu „Kako su rušili HAZU?“ Nisu svi skloni polemici. Vjerujem da i za to treba imati sklonosti. Pa i kada su akademika Aralicu napali zbog „Ambre“, ja sam bio taj koji je pokazao koliko su ti napadi bili smiješni, a ne netko od njegovih kolega, osim što je naš veliki književnik akademik Slobodan Novak za HTV napisao da potpisuje skoro svaku riječ iz mog pisma.

U svojim dosadašnjim javnim istupima i brojnim objavljenim knjigama, vrlo ste jasno izrazili svoju političku poziciju, koja bi se mogla definirati kao pozicija angažiranog patriotizma bez ideoloških predrasuda i opterećenja. Naravno, ispravite me, ako se ne slažete s takvim određenjem Vašega javnog angažmana! No zanima me zašto je u Hrvatskoj pomalo zazorno ako intelektualac pokazuje „previše“ patriotizma?

Nemam što ni dodati ni oduzeti Vašoj definiciji. Navest ću Vam dio mog govora u Adelaideu, na komemoraciji, dan poslije smrti našeg Predsjednika:

Tuđman je ukazao da budućnost imaju i „mali“ narodi.

Takvo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojemu je bitan jedino pojedinac. Svijet u kojem nema mjesta ni za obitelj niti za malobrojne narode. Jer, oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

Danas se u Hrvatskoj provodi suprotna politika. Sve se svodi na servis moćnima. Žalosno je što mnogo više naših ljudi, pogotovu intelektualaca, ne učine sve da zazorno bude pokazivati kako ne voliš svoj narod.

Jednom prilikom sam od jednog vašeg mlađeg kolege, matematičara, koji Vam nije ideološki pretjerano blizak, čuo da Vas visoko cijeni zbog vaše otvorenosti prema mladim znanstvenicima, spremnosti da im pomognete u akademskom napredovanju. Znam da dosta gostujete i na inozemnim sveučilištima, u posljednje vrijeme dosta ste angažirani u Pakistanu. Hoćete li nam reći nešto o tome dijelu svoga rada i uopće o tomu kakva je društvena klima i odnos prema znanosti i znanstvenicima u Hrvatskoj u usporedbi s nekim drugim sredinama? Je li jedini put za ambicioznog i nadarenog mladog znanstvenika zapravo put odlaska u inozemstvo?

Pa zar bih volio svoj narod ako ne bih sebe posvetio tome da što više mladih talentiranih ljudi postignu što više. Tim prije što biti mentor u matematici nije jednostavno. Tome služi i sve ono što sam Vam već rekao o dostignućima „moje“ znanstvene škole.

Drago mi je i djelovanje u Pakistanu jer su tamo napravili školu u kojoj zadržavaju najbolje mlade matematičare u zemlji, tako što su im omogućili da im profesori i mentori budu izvrsni svjetski znanstvenici. Iz moje škole u Hrvatskoj upravo izlazi 36. doktor, u Pakistanu ih već imam šest, a sedam ih radi doktorate. U Australiji ih je dvoje, u BiH jedan i na Kosovu jedan. Čini se da je kod nas odnos prema znanosti sve lošiji.

Dosta ste bili angažirani u obrani Marka Perkovića Thompsona od organizirane medijske hajke na njega, također i obrani naših generala u Haagu. Taj angažman urodio je prosvjednim peticijama koje ste Vi inicirali. Recite nam nešto o tome!

Hajka na Thompsona, vjerovali ili ne, traje barem deset godina. Sjetite se samo kako se cijela država tresla zbog jedne kape sa slovom U među 130 000 ljudi na njegovom zagrebačkom koncertu. Potom mu zabranjuju pjevati u Istri. S obzirom da su im dobrodošli oni koji su pjevali agresorima na Hrvatsku, a nije hrvatski branitelj i simbol hrvatske obrane Marko Perković Thompson, očit je zaključak, zar ne? Tada su hrvatski intelektualci uputili Thompsonu pisma potpore i vjerujem zaustavili ono najgore što su našem pjevaču namijenili. Ne zaboravimo da je on postao i problem svjetskim moćnicima, pa su ga pokušali riješiti zajedno s hrvatskim vlastima. I doista, Thompson njima jest problem: pjeva o hrvatskim vrjednotama, a pjeva i o onima koji zbog svojih interesa prodaju interese svog naroda. Zato svaki novi njegov projekt dočekuju sa strahom. Spomenute peticije bile su povod za knjigu koju sam objavio zajedno s vašim (i našim) poznatim kolumnistom Matom Kovačevićem. Kako je Thompson najavio novi CD, ne čudi što se sada intenziviraju ti napadi. Ali ono što su htjeli, više ne mogu postići. Thompson ostaje simbol hrvatske borbe za neovisnost.

Što se tiče naših generala, tu se najmanje radi o njihovoj obrani, jer već je mnogima u svijetu jasno da se tamo sudi Franji Tuđmanu i svima nama zato što smo se izborili za slobodu i svoju

državu, iako nam svjetski moćnici to nisu dozvolili. Meni je smiješno kada se za Sud u Haagu govori kako ima dvostruka mjerila, jer to podrazumijeva da za isti zločin sud različito osuđuje zločince.

Međutim, mi imamo slučaj kako sud jednako osuđuje za zločin i za neviđeno junaštvo i humanizam. To nisu dvostruka mjerila, nego je to zločin samoga suda! Zapravo, prvostupanjska presuda generalima Gotovini i Markaču, presuda je i svjetskim moćnicima i samom tom sudu kao njihovom eksponentu. Naime, u njoj se konstatira da na osnovu dokumenata nisu mogli zaključiti o navodnom zločinu, nego su to uradili promatrajući učinke same operacije.

A svjetski moćnici su, ako se sjećate, odmah osudili Oluju i proglasili je zločinom!

Dakle, porekli su pravo hrvatskoj državi i hrvatskom narodu na ono što po međunarodnom pravu i svom Ustavu moraju učiniti – osloboditi okupirana područja svoje države. Dakle, to je prvi veliki zločin koji su oni počinili i posredno je i njih i sebe za to osudio „Sud“ u Haagu. Drugi veliki zločin koji su napravili leži u činjenici da je Olujom spašena od UN-a zaštićena enklava Bihać. Poslije genocida u Srebrenici, trebao se odigrati i u ovoj enklavi, da bi Britanci, Nizozemci i drugi proglasili srpsku pobjedu u ratu. Ako se sjetimo da je u toj enklavi bilo između 150 000 i 180000 ljudi, jasno je koliko je u pravu tadašnji vojni ataše u Hrvatskoj kada kaže da je Gotovina spasio Bihać od genocida „razmjera onih u Drugome svjetskom ratu“.

Nevjerojatna je orkestrirana šutnja o tome: međunarodna javnost, hrvatske vlasti, hrvatski glavni mediji, obrana naših generala, međunarodni stručnjaci u svojoj poznatoj ekspertizi – ne govore o tome! Ne govore čak ni vlasti u BiH! Ali upravo to optužuje sve njih. Uostalom, američki vojni ataše je i prozvao obranu zašto ga nisu pozvali kao svjedoka da svjedoči o tome. Zato je to drugi veliki zločin i svjetskih moćnika i svih koji sudjeluju u tome, o kojem „govori“ presuda tog „suda“, upravo zato što o tome ne govori! Zato smo nas dvadeset akademika,

biskupa i nadbiskupa napisali prosvjedno pismo VS-u UN-a, koje je supotpisalo više od 2300 naših ljudi (recimo samo nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika i znanstvenika), naglasivši da se radi o rasističkim presudama!

U tijeku je i potpisivanje sličnog pisma VS-u UN-a o Hrvatima u BiH. U osnovi je završni (veličanstveni) govor generala Praljka.

Pred ulaskom smo u EU. Većina intelektualaca i sve parlamentarne stranke bezrezervno podržavaju ulazak Hrvatske u tu asocijaciju. Kako Vi gledate na to? Što nas čeka u EU-u?

Ja se ponosim činjenicom da sam u Akademiji bio među onom trojicom-četvoricom koji nisu bili za ulazak u EU. Svoje stajalište definirao sam prije desetak godina, kada sam tražio da nam se ispričaju zbog svog sudjelovanja u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Ako ne žele, to je ravno našem NE u EU, a ako nam se ispričaju, ispunili bi nadu mnogih da sa svojim vrjednotama možemo pomoći Europi da opstane, možemo im pomoći da se vrate istinskim vrjednotama kojih je bio svjestan i blaženi Ivan Pavao II., kada nas je prozvao narodom nade. Tome su i služila dva naša otvorena pisma: Zahtjev za odgodu referenduma do presuda hrvatskim generalima i Ne u EU do slobode hrvatskih generala. Oba je potpisao veliki broj naših ljudi.

HDZ je nedavno dobio novo vodstvo, koje je izbore dobilo na obećanju povratka stranke korijenima, odnosno tuđmanizmu. Kako Vi vidite budućnost HDZ-a i uopće onog dijela političke scene koji svoju politiku temelji na nacionalnom i tradicionalnom?

Zbog tog obećanja smo ih podržali na izborima i spriječili ono što su im namijenili – nestanak s političke scene. Na drugo pitanje odgovor ćete i sami znati kada vidimo odgovor na pismo koje sam im upravo poslao:

Poštovani g. predsjedniče HDZ-a,

poštovani članovi HDZ-a!

Ponovno vas pozivam da potpišete novo pismo

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O
HRVATIMA U BIH.

Naravno, među potpisnicima ima mnogo članova vaše stranke, a od saborskih zastupnika, tu je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Osnova pisma je završni govor generala Praljka u Haagu. Vjerojatno vam je poznato da je nas general više učinio od cijele države u obrani te iste države na tom „sudu“. Tim prije bi svojim potpisima pokazali da je vraćanje vaše stranke tuđmanizmu stvarno, a ne deklarativno.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

Evo i jednog mišljenja o tom pismu:

Poštovani gospodine Pečariću,

ovaj prijedlog predsjedniku HDZ-a, lakmus je za stvarne namjere HDZ-a. I sâm sam član HDZ-a i mislim da će mi odnos prema tom apelu biti raskrsnica za daljnu vjernost HDZ-u ili ne. Hvala Vam na upornosti i motivima, na misiji koju radite u ime golemog broja domoljubnih ljudi koji pate u traženju Istine.

Prof. dr. ...

Gospodine Pečariću, zahvaljujem Vam na razgovoru. Zamolio bih Vas još samo da kratko prokomentirate činjenicu da je Ministarstvo kulture Republike hrvatske drastično srezalo sredstva za Hrvatsko slovo, dok su, primjerice, Vijencu i Zarezu odobrena ista sredstva kao i lani.

To me podsjeća na vrijeme kada su prvi put bili na vlasti. Tada su moj projekt proglasili najslabijim matematičkim projektom u zemlji. A rezultat tog projekta sve je ono o čemu sam već govorio.

Dodat ću samo kako je jedan međunarodni časopis (Banach Journal of Mathematical Analysis), koji je i na CC i na SCIE listi, jedan broj posvetio meni, zbog mojih zasluga u matematici. Dakle, to što *Hrvatsko slovo* ima „poseban“ tretman, samo znači da su ga prepoznali kao tjednik koji doista promiče hrvatske nacionalne interese.

Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem,
Damir PEŠORDA
Hrvatsko slovo, 6. srpnja 2012.

HAJKA NA THOMPSONA

Vraćam se zadovoljan iz Južne Koreje jer je konferencija, koju sam organizirao s još trojicom tamošnjih kolega, kažu sudionici, bila uspješna.

U zrakoplovu koji je poletio iz Frankfurta, dijele Jutarnji list, a jedino u takvim prilikama i prelistam te „naše” novine. Samo letimičan pogled na prvu stranicu, dovoljan je da me podsjeti zašto je to tako.

Najprije čitam kako „lijepo” pišu o “Oluji” i Thompsonu. Naravno, to je priča o navodnoj Thompsonovoj utaji poreza (1,7 milijuna kuna).

Ponavljaju kao pokvarena ploča, ono što je već davno Thompson opovrgnuo u intervjuu za Hrvatski list, koji je vodio s njim, naš poznati novinar i moj koautor u spomenutoj knjizi o Thompsonu, Mate Kovačević. Tekst je prenio i HRSvijet, 14. Svibnja 2012., a ja sam ga već i uvrstio kao predgovor moje nove knjige o Thompsonu.

Valjda se nadaju kako će njihove, papagajski ponavljane laži, postati jednom i „istinom“.

Na Thompsonovim stranicama čitam:

Ne čudi nas što svake godine uoči pobjede u Čavoglavama slijede pokušaji kompromitiranja Marka Perkovića Thompsona, a tada im se zaista povampire lica. Ovdje je već odavno svima jasno da se radi o političkom i medijskom linču. Novi list ponavlja jednu te istu laž ne bi li u javnosti postala istina.

Ovdje je, već odavno, svima jasno da se radi o političkom i medijskom linču, u čemu, kao i uvijek, prednjači *Novi list*, koji ponavlja po prokušanoj komunističkoj recepturi, jednu te istu laž, iz godine u godinu.

Zapravo, čini mi se, da onima kojima smeta Thompson, još više smeta najava njegova novog CD-a. Boje se da će o njima,

i njihovoj izdaji Domovine, opet pjevati i znati svi. A najviše ih boli to što će te pjesme pjevati mladi (koji su dominirali i na jučerašnjoj proslavi u Čavoglavama). Zato sam svojevremeno na Narodnom radiju, kao gost iznenađenja, pozdravio Thompsona (njegovim) riječima: „Uvijek vjerni Tebi“.

Nije trebalo dugo vremena da bismo vidjeli epilog ove priče. Portal HKV-a je 31. srpnja 2012. objavio tekst čiji naslov već sve govori.

Thompsona nema na listi dužnika, ali ima Davora Butkovića

Tekst završava ovako:

Inače, zanimljivo je kako na listi dužnika (objavljenoj u *Jutarnjem listu*, op. J. P.) nema pjevača Marka Perkovića Thompsona, ali se na njoj nalazi Davor Butković, urednik *Jutarnjeg lista*, novina koje su mjesecima vodile nesmiljenu hajku protiv ovoga estradnog umjetnika, upravo pod optužbom da nije uredno plaćao porez. Podsjećamo da je Butković u svojim kolumnama godinama naglašavao kako je pravi domoljub onaj tko uredno plaća porez, dok sada vidimo da je bilo riječ o običnom licemjerju, toliko svojstvenom za većinu zaposlenika EPH industrije laži.

Butković je državi dužan gotovo milijun i pol kuna.

Oh, kako je dobro ne čitati Jutarnji list!!!

A nekako me sve ovo skupa podsjetilo da nisam, zbog konferencije u Koreji, stigao dovršiti cijeli tekst osvrta (koji sam planirao napisati) na jedan intervju. Naime, želio sam reagirati na intervju, inače našeg poznatog kolumniste Ivica Šole, *Komunistički mentalitet čini hrpa nekompetentnih komesara koji sustavno uništavaju sve*, objavljenog u Vijencu, a koji je prenio i HRsvijet, 13. srpnja 2012.

Osvrnut ću se na samo dva pitanja i dva odgovora.

Slažete li se da na naše društvo i politiku utječe naša povijest?

Povijest može biti blagoslov, ali i prokletstvo. Mi bolujemo od viška povijesti. Čitam baš ovih dana što onaj neuspjeli akademik Ivo Goldstein piše o Titu, *de facto* ga je beatificirao. Kada bi takav negacionizam vladao na drugoj strani, to bi bio škandal, s pravom. Goldstein i njemu slični čine od ovoga društva bolesnu zajednicu, mitomansko leglo za opravdavanje najopskurnijih ideja i likova kao što je bio Josip Broz. Od tog koljača i bonvivana oni prave medijsku zvijezdu, totalitarnog modnog mačka samoupravnog socijalizma. No tu očigledno nema pomoći. Zato se, u slučaju Hrvatske, ne slažem da povijest treba prepustiti povjesničarima, već psihijatrima.

To prihvatanje da je skandal ako se nešto događa na „desnici“, zapravo je snaga „ljevice“. Zamislite da su mene uhvatili u pokušaju prevare Izborne skupštine Akademije, kao što je to učinio Goldstein kada je tvrdio da ga njegov mentor profesor Brandt uopće nije spomenuo u svojoj knjizi. Vjerojatno bih dobio barem, da se malo i našalim, doživotnu robiju, tj. nitko nikada više ne bi držao do onoga što govorim. A kada to učini „neuspjeli akademik“, nije vrijedno ni da se spomene. Zar to nije najbolji mogući način eliminacije „desne“ tj. domoljubne inteligencije iz javnog života, a obrana „ljeve“ jugonostalgičarske? A provodi je ta ista domoljubna inteligencija!

Još mi je užasniji početak odgovora na pitanje:

Vjerujete li da je zbog etiketiranja koja im lijepe pristalice komunizma i Jugoslavije mnoge Hrvate opet strah izjašnjavati se Hrvatima?

Ako je točno ono što se piše o Thompsonu i novcu iz HDZ-ovih mračnih fondova, bljuje mi se na takvo hrvatstvo. Hrvatstvo se očituje, između ostalog, i jednom „banalnom navadom“ – plaćanjem poreza. Kao i poštivanjem narodne imovine, što baš nije krasilo sanaderovski HDZ i njegove „poduzetnike“.

Otkako je hrvatske države hrvatstvo i hrvatovanje postalo je najprije moda potom biznis, baš kao i srpstvo. Najveći profesionalni Srbin u Hrvatskoj Milorad Pupovac metafora je toga procesa, on je od *ujdijevca* evoluirao do šefa nacionalne, da ne kažem nacionalističke stranke, kojoj je na čelu, blago rečeno, suspektan tip kao Voja Stanimirović koji je bio dio srpske okupacijske vlasti. Pa još ta stalna patetična Pupovčeva poza..., karikaturalni, loše dizajniran Pribičević. Od internacionalista do nacionalista, koliki su prošli taj „psihomodo“ put: Ja volim samo sebe!

Nakon svih nanesenih nepravdi i podmetanja Thompsonu (iako znamo da je sam Thompson ovo opovrgao u svom intervjuu u *Hrvatskom listu*), pisati nešto ovakvo o njemu, mogu samo hrvatske „prodane duše“?!

I kako uopće možemo govoriti o nekakvom hrvatstvu, ako pokazujemo takovo nepoštovanje simbola tog istog hrvatstva. Umjesto da se simboli brane (jer i elementarna logika nameće da će biti napada na te simbole, a još kad znamo tko ih napada, lako je zaključiti da će ih napadati lažima), dovoljno je da nam netko slaže o nekoj hrvatskoj veličini, pa da mi odmah to i prihvatimo, po onoj: *Sačuvaj me Bože od prijatelja – od neprijatelja ću se sam čuvati!*

Jučer sam bio u Čavoglavama. I sjedeći tako u društvu s našim sjajnim biskupom Antom Ivasom i Thompsonom, nisam mogao a da ne komentiram ovakav način pisanja našega ponajboljeg kolumniste, kakav doista i jest g. Šola, no mnogi su od njih to već i uočili.

Druga stvar, koju nisam mogao prešutjeti, jest nevjerovatno odvajanje od hrvatskog naroda, koje su jučer demonstrirali, hrvatski državotvorni političari, ako to doista i jesu, i državotvorna inteligencija. Pojavljuju se u Čavoglavama kada smatraju da od toga mogu imati koristi. Stvarni državotvorni Hrvati bi se trebali tamo pojavljivati kada vide da se pojačava intenzitet napada na jednu instituciju hrvatstva, kao što to Thompson, doista, i jest. Kako im vjerovati da misle na Hrvatsku,

a ne na same sebe, kada padaju na ispitu elementarne obrane Hrvata i hrvatstva?

I dok pišem ovaj tekst, stiže mi e-mail od g. Davora Ljubičića koji govori o tome. Zato ću ga i završiti njegovim komentarom:

KOME SMETAJU ČAVOGLAVE

koje su postale najznačajnije u proslavi dana Pobjede i domovinske zahvalnosti

Čudan je to fenomen koji se dogodio i događa u Čavoglavama. Nema reklama niti medijske potpore, i zapravo je, medijski prešućivan i obeščašćen. Samome Marku Perkoviću Thompsonu oduzeta su osnovna ljudska prava, pravo na rad i slobodu (Arena Pula), a taj isti naš pjevač, svojom srčanošću i pjesmama, pogađa u sred srca hrvatski narod, te tako postaje ikona hrvatskog domoljublja. Redovita je i, zapravo, znakovita ta medijska agresija koja uvijek kulminira uoči proslave Dana pobjede i domovinske zahvalnosti.

(LAŽNO prikazivanje Marka kao utajivača poreza, kriminalca i sl.).

Pitam se samo komu to smeta volja naroda? Komu to smetaju Thompson i onaj osjećaj hrvatskog zajedništva, domoljublja i sloge, koji on uspješno hrani i napaja svojim pjesmama, diljem Lijepe Naše, i evo sada, i u Čavoglavama, koje su postale najznačajnije mjesto, središte i ishodište naše ljubavi prema Domovini, uz 5. kolovoz.

Pa kako to da su u toj istoj, našoj Hrvatskoj, Čavoglave, postale trn u oku mnogih vladajućih?

Kako to da su ti isti, s narodom i uz narod, samo onda kada im narod zatreba.

Sjećam se kako je lani bilo mučno gledati mnoštvo političara – i onih koji su se nadali preuzimanju političke

vlasti u Hrvatskoj – kako jedu, piju i uživaju u druženju... Naravno, na račun Marka, njegovih prijatelja i tog malog sela, koje se teško i na kartu ucrtava zbog svoje malenosti. Jest, ali prošle godine!!!

A ove godine, naroda sve više..., a političara sve manje i manje.

Želim im zato poručiti : Molim vas očistite savjest, budite ljudi i prestanite biti bezočni licemjeri!!!

Uvjeren sam da se u Čavoglavama, zaista, događa nešto veliko, jako važno i moćno. Nešto ljudski, toplo; nešto što nam daje snage, potiče vjeru i vraća nadu u bolje sutra. U tom malom mjestu održava se, „sije i rasađuje“ domoljublje, slavi se Hrvatska – za hrvatsku opstojnost.

No sudeći po izjavama i ponašanju današnje vlasti, slobodan sam reći, da bi svi ovi s druge strane, danas najradije preskočili ovu proslavu i bacili je u zaborav, zbog globalnih nametnutih interesa vanjskih vladara ovim prostorom, ali to naravno ne smiju učiniti, jer bi Čavoglave postale još važnije i ušle u legendu. Svima nam je jasno da je ova vlast, nažalost, marionetska vlast, i da svim silama uništava sve hrvatske temeljne tradicijske vrijednosti, pa tako želi uništiti i ovu manifestaciju.

**DOŠLO JE IZGLEDA, OPET, VRIJEME KADA SU
HRVATSKI PONOS, HRVATSKA OPSTOJNOST I
HRVATSKA ODANOST BOGU I
RIMOKATOLIČKOJ CRKVI, PRAVI TRN U OKU,
VLADARIMA NOVOGA SVJETSKOGA PORETKA;
TRN KOJI, PO NJIMA, TREBA IZVADITI, UNIŠTITI,
I POD SVAKU CIJENU, ZATRTI.**

Poremećeni globalisti, kao da nisu svjesni činjenice, da kada čovjeku izvadiš srce, tijelo umire (zapravo oni su toga jako svjesni i to nam uporno rade),

**ALI NE ĆE USPJETI DOK NAS ŠTITE BOG, NAŠ
ISUS KRIST I NJEGOVA MAJKA MARIJA!!!**

Hrvatske vlasti, agresivno „ploveći u smicalicama“, Knin kao centar ove proslave, održavaju samo formalno na životu, a zapravo da nema Čavoglava, kninska bi se manifestacija i proslava, svela, uz ovaj naš veličanstveni praznik, samo na podizanje zastave na Kninskoj tvrđavi. Dakako njima nije samo to dovoljno, pa su Milanović, Kotromanović i ostali Sinjani u vlasti, odcijepili VELIČANSTVENU ALKU od njene okosnice – VELIKE GOSPE SINJSKE. Zapravo, ovo održavanje Sinjske alke, dva tjedna prije najvećeg sinjskog blagdana (ŠTO ODSUPA OD DOSADAŠNJE TRADICIJE), zapravo ima, iako izgleda naivno, prikriveni cilj, a to je ponovno, zamagljivanje istine.

Dužan sam ovdje pripomenuti, da je Alka nastala kao spomen na davna vremena, kada je hrvatska, sinjska, tj. cetinjska vojska porazila Turke, uz pomoć čudotvorne Blažene Djevice Marije. Zato se zapravo Alka, u bivšoj državi i održavala, tjedan dana uoči Velike Gospe, da bi se civilna proslava odvojila od euharistijske i crkvene proslave. Dakle, Alka je zapravo sastavnica proslave Velike Gospe, ali za današnju vlast (slijednicu one iz bivše države), Alka je nešto što treba također odcijepiti od Crkve, a dio pučanstva... i od Čavoglava i institucije Marka Perkovića Thompsona.

Za vlast i političare, Kninska proslava mora postojati na ovoj razini samo zbog Čavoglava, usudim se reći – da nema Čavoglava, Kninska proslava bi zaista utihnula, kao i mnoge proslave diljem Lijepe Naše.

**ZATO, HRVATI, NE ZABORAVIMO KNIN,
VUKOVAR, ŠKABRNJU... KAO NI SVA
STRADANJA I PORUŠENA MJESTA U LIJEPOJ
NAŠOJ!!!**

**SLAVIMO OVAJ DAN U SVAKOM SELU, U
SVAKOJ KUĆI, U SVAKOJ OBITELJI! NA ČAST I
PONOS NAŠOJ DOMOVINI!!!**

**SLAVIMO NA VELIČANSTVEN NAČIN, OVAKO
KAO ŠTO TO RADIMO OVIH DANA I U
ČAVOGLAVAMA!!!**

Pa, dragi moji političari, zaista vas molim da se, već jedanput, zapitate što to radite i kuda to želite odvesti, ovaj napaćeni puk? Zar niste svjesni da u nama i vama kola ista krv? Zar niste svjesni kazne koja vas čeka – i na ovome i na onome svijetu?

U svima nama teče i vrije hrvatska vrela krv, koja će i u vašem tijelu, jednom proključati! A kad-tad, vaša će savjest proraditi, izjesti vas i naplatiti sve vaše grijeha (bili vi... vjernici i bogobojažni... ili ne bili)!

Nepobitna je činjenica da su Čavoglave postale najpopularnije mjesto u našoj Domovini i da nije fer producirati (a što drugo i očekivati od bivših komunista) toliku medijsku blokadu.

U Čavoglavama se sakupi oko stotinjak tisuća ljudi, a toliko se ne sakupi, ni na svim proslavama diljem Hrvatske zajedno, kao ni na svim srpskim proslavama, koje redovito pohodite.

Začuden sam i zatečen ponašanjem desno orijentiranih političara ili popularnije rečeno, onih s desnog centra. Umjesto da dođu i da slave tamo gdje je najviše Hrvata i hrvatski orijentiranog puka, te da tako poentiraju i potvrde svoje domoljublje, oni se ponašaju jednako kao i ostali globalisti, kojima smeta bilo hrvatskog *naroda i hrvatska samostalna nacionalna država*.

**Zar vas nije sram da vaše ponašanje, navodnih
zaštitnika nacionalnih interesa i velikih domoljuba, sliči**

**(KAO JAJE JAJETU) na ponašanje, usuđujem se reći...
skoro neprijateljskog, suprotnog političkog tabora?**

I zato za kraj, osobno i u ime stotina tisuća hodočasnika
u Čavoglavama, želim samo reći :

*Hvala ti, Thompson, hvala tvome malenom rodnom
mjestu, kao i svim tvojim prijateljima, koji su pomogli i
pomažu, da se održava ova veličanstvena proslava!!!*

**NE ODUSTAJMO OD ČAVOGLAVA, JER ONE
NAS ZAISTA HRANE SLOGOM I HRVATSKOM
LJUBAVLJU...**

ZA SADAŠNJA I BUDUĆA VREMENA !!!

Potrudimo se s ljubavlju slaviti Dan pobjede, diljem
Lijepe naše!

6. kolovoza 2012.

A ja bih dodao svoje, posve drugačije viđenje:

Upravo zato, što su izostali svi ovi gore navedeni, jučer smo
imali najčišću i najponosniju proslavu Dana domovinske
zahvalnosti, zbog jednostavnog razloga, jer su bili nazočni
samo oni, kojima je:

PRIJE SVEGA I IZNAD SVEGA HRVATSKA!

akademik Josip Pečarić

HRsvijet, 6. kolovoza 2012.

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

ZVONIMIR HODAK

LET IZNAD KUKAVIČJEG GNIJEZDA

"U velikim se stvarima ljudi pokazuju onakvima kakvi bi htjeli biti, a u malima onakvima kakvi jesu!"

Javio se ovih dana u Jutarnjem još jedan od briljantnih Goldsteina – Danijel Ivin, osuđen zbog gospodarskog kriminala u Gortanu. Ovaj se puta Ivin bavi poviješću i ukazuje na naše povijesne pogriješke. Dok su, pod njegovom dirigentskom palicom nestajale u Gortanu stotine tisuća kuna (kuna je i danas crvena krpa u očima komunjara), Danijel je uspješno upozoravao Hrvatski sabor na razbacivanje mrskih kuna za obilježavanje bleiburške klaonice. Koliko je naš Danijel spiskao love u Gortanu, toliko je uštedio hrvatskom proračunu jer je Sabor jedva dočekao kako bi našao motiv da ukine financijsku pomoć za obilježavanje bleiburške tragedije.

Ivin je pred Županijskim sudom dokazivao dijalektički kako on nije nikada nikoga ošteti jer je onih u Gortanu zamračenih oko 500.000 kunića vratio državi prijedlogom kresanja skoro istog iznosa za financiranje bleiburške komemoracije. Bez obzira na presudu, ostao je predsjednikom Savjeta antifašista Hrvatske i nastavio dijeliti svoja mudra povijesna saznanja i uvjerenja neukom hrvatskom puku.

Naš mudri antifašist kaže u Jutarnjem: "Glavni državni praznik Republike Hrvatske nije određen sukladno njezinom Ustavu. Dovoljno je navesti odnos prema ZAVNOH-u koji Ustav jasno označuje kao izvoriste hrvatske državnosti. Osnivanje ZAVNOH-a nesumnjivo je jedan od najdemokratskijih događaja svog vremena ...

Usred nacističkog mraka i strahovlade nad Europom, predstavnici više političkih stranaka Hrvatske, na svom slobodnom području, uspostavili su osnove današnje države."

Stvarno genijalna manipulacija! Kao da ponovno gledam Let iznad kukavičjeg gnijezda. Zamislite sad "predstavnici više političkih stranaka" koje su, čim su partizani iz šume ušli u gradove, odmah sve bile zabranjene, a njihovi cijenjeni predstavnici poslani u logore. Ivin sigurno nije nikada pročitao što je o tome bio napisao dr. Ivan Ribar!

Kad se 1991.g., trebalo odcijepiti od ljubljene Juge, potomci onih sa zasjedanja ZAVNOH-a napustili su Hrvatski sabor i tako konkludentno dali do znanja što zapravo misle o slobodnoj i samostalnoj hrvatskoj državi.

Dobro, ne ćemo generalizirati! Bilo je i onih koji su shvatili da je "sada ili nikada", uzeli oružje u ruke i prešli jedni u HV, ali mnogi drugi u jednu od SAO krajina te se počeli boriti protiv hrvatske države. Ovi zadnji ili slični njima danas traže da se 12. lipnja, kad je osnovan vampirski ZAVNOH, proglasi nacionalnim praznikom hrvatske države. Na kraju još jedno pitanje s medicinskog stanovišta: postoji li neki lijek kojim bi se moglo ukloniti kaos u glavama onih koji su nas 1945.g., navodno "oslobodili" zabranivši sve stranke osim komunističke, koji su poubijali stotine tisuća ljudi bez suda i suđenja, koji su punili Goli otok, Staru Gradišku i Lepoglavu političkim neistomišljenicima. To su isti oni koji su do kraja Juge stalno ubijali ljude kao tzv. neprijateljsku emigraciju i koji su 1991. – 2000. stalno rovarili i borili se protiv Tuđmanove Hrvatske. Naravno, lijek postoji, zove se lustracija! Malo je gorak, ali iskustva ostalih tranzicijskih zemalja govore da je vrlo djelotvoran. Čini mi se da je Daniel Ivin pročitao misao Maxa Bunkera: "Bolje je ispasti budala nego ispasti iz vlaka!"

Ne spašava se samo u filmu "Vojnik Ryan". U Hrvatskoj je pokrenuta akcija spašavanja vojnkinje Jadranke Kosor. Skočili su je spašavati njeni ideološki istomišljenici: Arsen Bauk koji sanja o autonomiji Dalmacije, inače nedosanjanom snu dalmatinskih orijunaša i autonomaša.

Dokaz više da bauk komunizma još uvijek jaše Hrvatskom! Na stranu Jace stao je i vukovarski gradonačelnik Sabo, stručnjak za "sve što zamisliš, ja ti mogu ostvariti" ili tako nekako. Kao glas naroda javila se i Ankica Benček, učiteljica u mirovini koja kaže kako se ne bi začudila da oni koji traže opoziv počasti gđi Kosor već u pripravi imaju neku svoju ikonu umjesto naše Jace. Idemo redom analizirati samo ženske osobe koje su proglašene "građankama Vukovara": Jadranka Kosor i Vesna Škare Ožbolt. Je li ikada ikome u ovoj državi palo na pamet predložiti za počasnu građanku Vukovara Katu Šoljić, majku koja je u Domovinskom ratu izgubila četiri sina? Je li se ikad itko sjetio dr. Vesne Bosanac ili čak i ponekog muškarca kao, npr.: Mile Dedakovića, Branka Borkovića, bračnog para Toth, dr. Juraja Njavre? Razmišlja li uopće itko o tome da bi takvu počast trebao dobiti netko tko je krvario u obrani grada, a nakon toga preživio i sve ljepote srpskih logora. Sad se počasna građanka Jadranka Kosor usprotivila saborskoj raspravi o Vukovaru kao mjestu posebnog pijeteta. Grada, čija je ona počasna građanka! Zato sam na početku teksta i napisao da je Kosor doista "briljantna". Uzmimo teoretski da je Stožer za obranu Vukovara u krivu, a Sabo, Bauk i Benček su u pravu! Kako ipak progutati drugi Jacin biser sa institutom IFIMES koji se bavi problemima Bliskog istoka i Balkana. Jaca kao potpredsjednica instituta, zajedno s generalom Blagojem Grahovcem, iste one JNA koja je razarala grad u kojem je naša junakinja počasna građanka. Predsjednik instituta je Bude Lončar, visoki funkcioner umilne OZNA-e, dočim je počasni predsjednik tog slavnog instituta Patria-halni boljševik Stipe Mesić. Idealno društvo za jednu počasnu građanku Vukovara! Mogu zamisliti kako general Blagoje, uz kafu, evocira Jaci svoje uspomene iz rata pa i one o opsadi Vukovara, žilavim ustašama i njihovim zločinima.

Institut, da pokaže svoju moć, odmah je krenuo u rušenje Theodora Merona, predsjednika Haaškog suda. Napravili su znanstvenu studiju (koju valjda nije Jaca prevela na engleski) pod zgodnim nazivom: Meronizacija svih nas. Kad je Amer shvatio kako su ga čelnici IFIMES-a pročitali, protrnuo je. Odmah je obavijestio američki i izraelski vojni establishment u kakvoj se našao frei. Ovi su brzo organizirali izbor za reizbor predsjednika Haaškog suda i Meron je

sa 12 : 6 glasova pobijedio treći put, ovaj puta suca Kwona. Meron je pobijedio dvotrećinskom većinom glasova! Baš mi je žao što je popužio "vrhunski pravnik Iz Groningena" Alphons Orie, kako su mu nakon osuđujuće presude Gotovini i Markaču tepali ljevičarski mediji u Hrvatskoj. Da su suci, koji su birali predsjednika Suda, slučajno znali da iza "vrhunskog pravnika" stoje Buda, Blagoje Stipe i Jaca možda bi ipak Mislim da bi možda onda ipak pobjeda Merona bila još veća! Postavlja se pitanje: je li Jadranki Kosor ikada postalo jasno što oslobađajuća presuda Gotovini i Markaču znači za RH? U to sam prvi puta posumnjao kad je oktroirana predsjednica Vlade počela bjesomučno proganjati Gotovinine prijatelje i odvjetnike tražeći, po nalogu Haaškog tužiteljstva, izmišljene topničke dnevnik. U tim ju je progonima morao zaustaviti sam Haaški sud. Na stranu to da bi osuđujućom presudom nastradali hrvatski generali koji su cijelo vrijeme bili nevini. Da je presuda bila potvrđena, nitko više nikada ne bi uspio promijeniti ni dići sa Hrvatske stigmu države nastale na zločinu. Što bi to značilo za cijeli narod te kako bi se osjećali branitelji, osobito oni iz Vukovara? Zamislite kakav bi to izazvalo sjaj u očima Save Štrpca, Zorana Pusića, Lončara, Mesića, Snježane Pavić, Slavice Lukić te gledatelja Žikine dinastije koji bi sigurno u zboru ponavljali "prosto ne možemo da verujemo kako je država proizašla iz ZAVNOH-a nastala na zločinačkom pothvatu!?" Stvarno smo premala država za toliko izdajica! Možda nam jednog dana i Veselin Šljivančanin postane počasni građanin Vukovara. Počasno građanstvo nekog grada možda je mala stvar po važnosti za visoku politiku, ali Nicolas Chamfort je napisao:

"U velikim se stvarima ljudi pokazuju onakvima kakvi bi htjeli biti, a u malima onakvima kakvi jesu!"

U Večernjem od 4. listopada o. g., članak pod naslovom "Ćirilica je u Udbini uvedena nelegalno jer Srba nema ni 20 %". Tada vladajući HDZ političkom je trgovinom žrtvovao interese HDZ-a zbog vlastitih fotelja, tvrde branitelji. Kad znamo da je 2009. g., HDZ u Vukovaru glasovao za dvojezičnost po načelu 33 % (a SDP je bio protiv), a sada u Udbini podržava ćirilicu vjerujući da je tamo 51 % Srba i 49 % Hrvata, onda je potpuno jasno da je 2000. g. bila izvršena

pretvorba HDZ-a u trgovačko društvo d. d., ili čak d.o.o. U Udbini se ponavlja stara priča iz Vukovara. U samo pet ličkih zaseoka otkriveno je 338 fiktivnih stanovnika i time lažnih glasača. U Sačkovom selu prijavljeno je 77 ljudi, a stvarno tamo živi tek 7, dok u selu Visući prijavljeno je 159 ljudi, a prebiva u selu tek 39. Na djelu je primitivni demografski inženjering. Što se događa u Vukovaru, Lici, Banovini neovisno o stranačkoj boji ministra. SDP je nešto pokušao napraviti kako bi se stanje biračkih popisa sredilo. Počeli su lov na fiktivne stanovnike, ali u Vrgorcu. To je u redu! Neka nam iz BiH dolaze Srbi i napredna lijeva inteligencija, a ne obični desničari i ognjištari koji ne glasuju za SDP. Dolaze glasovati s Thompsonovim kazetama u autima i tako kvare glazbeni ukus naroda u Vrgorcu i okolici. Prilikom provjere birača nisu pronašli nijednu kazetu Beogradske filharmonije. Kod tog zatucanog fiktivnog življa nije na cijeni čak ni Mica Trifrtaljka. A naš Bauk, ponosan je što je napokon uspio očistiti Vrgorac od desničarskih mina.

Točno toliko koliko su očišćene i srpske mine, zaostale u Domovinskom ratu.

Čitam kako se u razminiranje Hrvatske uključila i poznata bosanska glumica Angeline Jolie sa sumom od 10.000 eura. Dobro, recesija je pa treba shvatiti da žena mora malo prištedjeti! Ipak, hvala joj na svakoj pari! Zlobni i nezahvalni novinari, indignirani i zajedljivi, tvrde kako je Anđa nedavno paketić posebno dizajniranih gaćica platila čak 15.000 eura. Što onda? Nisu njene gaćice kao naše. Naše sve sliče na "gaće na štapu"! Trenutno su u masovnoj upotrebi diljem Hrvatske! Pustimo ipak našu Anđu nek' troši svoju sirotinju kako joj drago! Oscar Wilde je mudro zaključio:

"Nije vrijeme novac, već je vrijeme trošenje novaca!"

Autor: Zvonimir Hodak

Dnevno.hr, 7 listopada 2013.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

JOSIPOVIĆEVA LJUBAV PREMA MILOŠEVIĆEVIM ZEČEVIMA

Robert Horvat u tekstu *Srbijanskim ludostima nikad kraja: Isus Krist je bio Srbin!*, HRSvijet, 5. 2. 2012. komentira srpske bedastoće tj. izjave srbijanskih “sedih glava” koje tvrde kako je Blažena Djevica Marija bila etnička Srbijanka, a da je sam Isus Krist, po majci bio Srbin.

Horvat o tome daje i navode iz moje knjige *U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski*, Zagreb 2004. str. 254.

A zapravo, neobično je da naši ljudi ne znaju za takvu “srpsku povijest”. Pitam se jesu li to uopće znali o čemu pišu neki naši novinari kada su uspoređivali naš zahtjev vlastima Republike Hrvatske (REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!) s “nebeskim narodom”.

Mi navodimo što o nama Hrvatima misle neki stranci, a nekim našim kolumnistima to je istovjetno s ovakvim srpskim “znanstvenim” spoznajama. Samo neki čudni Hrvati mogu riječi našega velikog Pape Ivana Pavla II. o Hrvatima kao “narodu nade” dovoditi u svezu s Srbima kao “nebeskom narodu”, zar ne?

Podudarnosti Josipovićeve i Tadićeve politike

Izjednačivanje činjenice da se jedan malobrojan narod suprotstavio mnogim velikim silama i uspio stvoriti svoju državu s ovakvom “poviješću” doista je smiješno. Zato sam na Portalu HRSvijet to komentirao ovako:

...razmišlja s malo logike znao bi da bi za takvu usporedbu morao naći nekog stranca koji tako govori o Srbima. Pošto to ne čini, evo ja ću mu ponuditi jedan takav primjer: Mario Borghesio, talijanski zastupnik u Europskom parlamentu je, ne

tako davno, izjavio kako je Mladić za njega domoljub; da su Srbi u BiH mogli zaustaviti napredovanje islama u Europi, ali su, na žalost, bili spriječeni.

Zapravo, nema stvarne razlike između izjednačivanja veličanstvene pobjede “naroda nade” i “nebeskog naroda” s tzv. izjednačivanjem krivnje u Domovinskom ratu. Više od deset godina uporno pišem da se ne radi o “izjednačivanju”, nego o “izvrtanju” krivnje. Vidim da o tome piše i Ivica Marijačić u najnovijem broju *Hrvatskog lista* (2. veljače 2012.):

Nasilna simetrija u krivnji za ono što se dogodilo 90-ih nešto je najgore što se moglo Hrvatskoj dogoditi. To izjednačavanje krivnje, nasuprot svim činjenicama, traje dulje od deset godina i nastavi li se s ovakvim intenzitetom i s ovakvih visokih političkih razina u Hrvatskoj, jednom će prijeći u završnu fazu u kojoj će povijest biti posve izvrnuta naglavačke te će agresori i službeno biti proglašeni žrtvama, a žrtve agresorima.

U svom tekstu Marijačić govori o onoj ulozi predsjednika Republike Hrvatske o kojoj sam govorio u nizu tekstova:

Josipovićeve politika savršeno se podudara s interesima agresorske Srbije i njegova prijatelja Borisa Tadića kojemu nužno treba ekvidistanca krivnje za ratove iz 90-ih kako bi svoju zemlju oslobodio teških grijeha i bez priznanja krivnje, i bez kajanja, i bez traženja oprosta, i bez plaćanja odštete.

Ono što hrvatski pisci ne koriste dovoljno u opisivanju rada onih čije se djelovanje *podudara s interesima nebeskog naroda* jest poruga. Istina, oni samo provode zahtjeve svjetskih moćnika i za to su bogato nagrađeni (čak i predsjedničkim foteljama), ali tim prije im se treba rugati. Ona boli, ma koliko god bili plaćeni za svoja (ne)djela.

Thompson kao Goldsteinova “pretnja” Srbima

Često sam je koristio u svojim tekstovima i doista učinak zna biti razoran. Posebno mi je draga moja priča “Dobri čovek Sloba” o navodnoj podjeli BiH između do zuba naoružanog Miloševića i razoružanog Tuđmana u Karađorđevu. Dobar čovek Sloba daje Franji pola Bosne.

A sve što nam se događa sjajno je za ruganje. Npr. Josipovićev savjetnik za kulturu Slavko Goldstein. Goldsteinov najznačajniji doprinos hrvatskoj kulturi jest izuzetno dostignuće kada je uspio nametnuti hrvatskoj javnosti tvrdnju kako je dokaz da Hrvatska ide u fašizam to što je na Thompsonovom koncertu u Zagrebu među 130 000 nazočnih bio i jedan s ustaškom kapom. Poslije toga krenula je prava histerija na Thompsona. Tko je u povijesti kulture izazvao takvu histeriju s tako idiotskom tvrdnjom? Dakle, čovjek je doista zaslužio svoje savjetničko mjesto mnogo više od bilo koga drugoga, zar ne?

Zato sam u Beču, prigodom predstavljanja knjige koju smo sastavili Mate Kovačević i ja sugerirao našim ljudima da pokažu razumijevanje kada Srbi traže zabrane Thompsonovih koncerata. Evo kako sam to objašnjavao profesor Tomcu u našem razgovoru u onoj nekadašnjoj njegovoj TV emisiji:

Zato sam rekao našima:

Iskažite Srbima sućut i kažite da Vi razumijete njihov strah. Jer doista to je "Bojna Čavoglave"! Kad su je slušali sigurno im se ledila krv u žilama. Oni se dan-danas boje kad čuju tu pjesmu, pa je normalno da pišu proteste. Nije normalno kad to rade ovi iz Hrvatske. Novinari! Na Thompsonovom portalu spominju tko je pisao Beču iz hrvatskih novina, tko je tražio zabranu njegovog koncerta. Tako da sad imate situaciju da danas vani samo jugoslaveni iz Hrvatske i Srbi protestiraju protiv Thompsona. Ma ovi jugoslaveni, Vi znate jednu moju pitalicu o njima?

Tomac: Ne, recite.

Pečarić: Znete li koja je razlika između Jugoslavena i četnika? Pa četnik je pošten i četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Tomac: Aha, dobro (hahahaha).

Pečarić: Prema tome, mene ne čudi...

Tomac: Nisam znao za to! Duhovito je. Duhovito!

Pečarić: Vama i jest duhovito jer mislite isto kao i ja. Njima nije! "Feral Tribune" je to svojevremeno tri-četiri puta, kad bi ja to negdje napisao, stavljao u onu njihovu rubriku "Greatest Shits".

Josipovićeva ljubav prema Miloševićevim zečevima

Nevjerojatno je kako ni Vukovar naši pisci ne znaju iskoristiti u istu svrhu. Eto, svi državotvorni Hrvati šokirani su činjenicom da je prigodom, citirat ću Marijačića: *Josipovićeva i Tadićevo susreta u Vukovaru prilikom kojega je* (Josipović, op. J. P.) *pristao da tragedija Vukovara koji su razorili i ubili Srbi bude izjednačena s incidentom Hrvatske vojske nad Srbima u jednom selu.*

Josipović vjerojatno misli da je to izjednačivanje nešto jako pametno pa to zna i ponavljati. Zgodno je uvijek uz takve usporedbe navesti jednu drugu usporedbu.

Onu Slobodana Miloševića tjedan dana nakon “Oluje” (dokument koji još uvijek nije dostavljen obrani hrvatskih generala):

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Kad usporedite Josipovićevu i Miloševićevu tvrdnju, zar vam ne dođe upitati se: Tko od te dvojice više voli Hrvate?

S druge strane, ne možemo zaboraviti da je ipak službeno Milošević bio srpski predsjednik i “ozbiljno” porazmisлити o njegovim riječima. One naime opravdavaju Haašku presudu. Istina je da su general Gotovina i Hrvatska vojska spriječili genocid u Bihaću, koji bi prema američkom vojnom atašeu bio razmjera onih iz Drugoga svjetskog rata. Ali, je li to strašnije od činjenice da se pritom od Srpske vojske napravili zečevi? Zar nije plemenitije ono što su željeli Srbi – pobiti ljude, umjesto praviti od njih zečevi?

Zar u tom smislu ne treba razumjeti ponašanje Josipovića i mnogih drugih hrvatskih jugoslava? Oni su svjesni tog hrvatskog “zločina” i normalno je da pokušavaju izjednačiti krivice – jer to koristi nama, zar ne?

Zar nije zato neobično što se u Hrvatskoj čude onolikim izljevima mržnje u Srbiji prilikom rukometnog prvenstva? Pa kako ti naši pisci ne razumiju da je mržnja Srba sasvim prirodna? Jer, kako ne mrziti one koji su od njih napravili zečeve, zar ne?

Dakle, doista je naša Hrvatska idealan poligon za komediografe. Mogućnosti su im beskrajne.

Kako je Benjamin Tolić ismijao stavove NATO-a

Međutim, meni je najdraži pravi spektakl koji je svojevremeno priredio Benjamin Tolić (*Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.):

Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da ne će. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO, rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo teško naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojeve o potrebnom naoružanju je udvostručio: *Uz sve to, NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe*, zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijegao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: *Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama*. Ispričali su se, a onda je on nastavio:

Postoji i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više ne će biti Srba s ovu stranu Drine.

Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi.

Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!

Sjajni Tolić, zar ne?

HRSvijet, 6. veljače 2012.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

PREDGOVOR

Kada sam se pohvalio jednom svom prijatelju kako me akademik Josip Pečarić zamolio da mu napišem predgovor za njegovu novu knjigu, on je s blagim čuđenjem u glasu rekao: *Pa on je matematičar, a ne književnik!*

Čuo si, rekoh, za Winstona Churchilla, koji također nije bio književnik, nego političar, a ipak je 1953. godine dobio Nobelovu nagradu za književnost. Čitajući knjigu akademika Pečarića shvatio sam jedan neumoljivi redoslijed i jedno nesmiljeno demaskiranje hrvatske ljevice. Pečarić, kao i svaki matematički genij, ne ispušta u svojoj analizi ni jedan zarez, ni jednu točku, a kamoli neku od bitnih činjenica kojom želi razotkriti svu bijedu i povijesni blef takozvane hrvatske ljevice. I opet mi padne na pamet Winston Churchill, koji je jednom izjavio da ljudi koji u mladosti nisu bili ljevičari u pravilu nemaju srca, a ljudi koji i u starosti ostaju ljevičari, u pravilu nemaju mozga. Hrvatska je danas premrežena onima koji su u mladosti bili ljevičari, a u svojim ozbiljnijim godinama nisu imali, a ni danas nemaju mozga.

Povijest hrvatske ljevice ujedno je i anacionalna povijest Hrvatske. Izuzetci kao što su August Cesarec, dr. Ante Starčević, Antun Gustav Matoš i ostali, na žalost su ipak samo izuzetci koji potvrđuju pravilo. Hrvatska ljevica koja danas vlada Hrvatskom politički, medijski, ako baš hoćete i duhovno, Hrvatsku shvaća i prihvaća kao dijete koje nisu željeli, ali je ono stjecajem okolnosti ipak došlo na svijet i mora ga se, barem zbog okruženja, tolerirati.

Gledajući danas što se događa oko hrvatske tužbe za genocid pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, ne mogu se oteti dojmu da

se 80 % hrvatskog političkog vrha unaprijed raduje što se tužba ne će prihvatiti. Mnogi javno, ali još više u kuloarima, raspredaju priču kako nam je ta tužba bila nepotrebna i na kraju krajeva nitko u tom, tobože dogovorenom ratu, nije bio nevin. Slušajući predsjednika Republike i njegovog savjetnika dr. Dejana Jovića, Vesnu Pusić, Antu Nobila i mnoge druge, kod svih njih provlači se jedna zajednička crta razmišljanja, a to je da je ratnih zločina i svega onoga prljavoga što donosi rat bilo i na jednoj i drugoj strani, stidljivo se u kuloarima spominje genocidnost hrvatskog naroda koja je posebno došla do izražaja u akciji Oluja itd, itd.. Međutim, te floskule i zakulisna prodaja boze kod akademika Pečarića ne prolaze. Pečarić, kao svaki matematičar cijeni više od svega egzaktne činjenice, lišene demagoških improvizacija i ispraznih tvrdnji. U svojoj knjizi, na 5. stranici Pečarić donosi preambulu svojih stavova sažetih u poznatoj izjavi Slobodana Miloševića na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. godine:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (kao što znamo Milošević nije matematičar jer je Vukovar branilo 1500 Hrvata, ne pola godine nego tri mjeseca); napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!!

Naslov je knjige *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*. Uvjeren sam da bi pravnoj ekipi koja zastupa interese Hrvatske pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu knjiga matematičara Josipa Pečarića došla kao naručena i pomogla im i da sami riješe neke vlastite dileme i frustracije koje su pokazali u iznošenju hrvatskih stavova u prvom tjednu suđenja. Izjavu o Srbima koji su za vrijeme *Oluje* utekli iz Krajine kao zečevi nisu izmislili ustašoidni Hrvati niti su to riječi neke Thompsonove pjesme, nego je to izjava čovjeka koji

je krenuo u rat za stvaranje velike Srbije i pripojenje tuđih tj. hrvatskih krajeva tzv. Velikoj Srbiji. Na kraju krajeva u tom, tobože, dogovorenom ratu i nakon njega Srbija je ostala i bez Crne Gore i Kosova, ali infantilna optužba o genocidu poslana je samo Republici Hrvatskoj.

Ali u Republici Hrvatskoj prosrpske stavove i priču o Jasenovcu i NDH studenti u Lijepoj Našoj slušaju na studijima povijesti, na filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Rijeci. Mladi jugonostalgicari kao što su Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dragan Markovina i slični likovi koji sustavno prodaju hrvatskim studentima povijesti ideje zbog kojih Hrvati u jesen 1991. nisu krenuli u rat. Kada spomenutoj gospodi dodamo još i dr. Ivu Goldsteina, koji u Parizu u hrvatskom veleposlanstvu drži Titovu sliku, onda je više nego jasno da je na djelu ljevičarska revizija hrvatske novije povijesti i da je knjiga akademika Josipa Pečarića *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, ne samo dobro došla, nego i prijeko potrebna da se stane na kraj prostituiranju Domovinskog rata u cijelosti, a posebno akcije Bljesak i Oluja.

Zvonimir Hodak

AKADEMIJA REDIKULA

Zvonimir Hodak u tekstu *Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest?*, Dnevno.hr, 24. 2. 2014. kaže:

Tko studentima u Lijepoj našoj predaje noviju hrvatsku povijest? Tko na studiju povijesti objektivno, racionalno i na temelju neospornih činjenica objašnjava i rasvjetljava sve naše "pijane novembarske noći", "antifašistički" ustanak u Srbu, Bleiburge, marševe smrti, naših 800 jama na sjeverozapadu Hrvatske i Slovenije, Jasenovac i stvarni broj žrtava u tom logoru, Goli otok i Staru Gradišku, Vukovar i Ovčaru, Bljesak i Oluju, Haag i presude hrvatskim generalima? Naravno, teret je na našim profesorima povijesti na Filozofskim fakultetima u Zagrebu, Splitu i Osijeku. Sve su to poznata i cijenjena jugonostalgičarska imena. Titov apologet Tvrtko Jakovina, nova povijesna zvijezda na našem znanstvenom nebu, Hrvoje Klasić koji je došao do važnog otkrića da su svećenici ubijeni nakon 1945.g. bili ustvari ustaše s kamom u zubima. On kaže: "Većina njih je aktivno sudjelovala u ustaškom pokretu, a neki su i okrvavili ruke." Sad napokon znamo tko su bila 663 katolička svećenika i među njima 88 bogoslova i sjemeništara te 31 časna sestra. Naoružane do zuba i s bombama u rukama naročito su se isticale časne sestre sve dok ih Klasić nije bezumno hrabrim jurišom slistio sa lica povijesti. Klasić, do zuba naoružan svojim predrasudama i jugonostalgičarskim mentalitetom, krenuo je u spašavanje vojničke časti hrabrih boljševika koji su u poslijeratnoj idili porazili znatno bolje nenaoružane civile, svećenike, novinare i časne sestre. Njegovo spašavanje boljševika asocira me da bi Klasiću bolje pristajalo ime Spasoje negoli Hrvoje. Nakon njegovih tekstova ime Hrvoje zvuči pomalo tragikomično!

U čemu griješi Hodak? On nije samo sjajni kolumnist, nego i vrsni odvjetnik. Bavi se profesijom u kojoj je logika itekako važna. O logici i povijesti razgovarao sam s dvojicom povjesničara. Jedan od onih koji zastupaju hrvatsku paradigmu u hrvatskoj povijesti objašnjavao mi je kako je logika nešto strano mnogim njegovim kolegama, dok me je drugi, pripadnik jugokomuističke paradigme u hrvatskoj povijesti, uvjeravao kako je različita logika u povijesti u

odnosu na onu u matematici. Uvjeran sam da Hodak ne misli kako je logika različita u različitim znanostima, tj. nije drugačija ni u njegovom pravu, pa zato tako oštro sudi o Klasiću.

A da je doista problem u logici potvrđuje već sam naslov kolumne Tvrtka Dolića *U Hrvatskoj su mnogi 'znanstvenici' posvađani s elementarnom logikom*, Dnevno.hr, 28. 2. 2014.:

Protiv ustaša se nije borilo zbog ideoloških razloga, niti ih se zatvaralo, ubijalo ili proganjalo jer nisu bili komunisti, nego zato jer su bili zločinci, kolaboracionisti Hitlera i Mussolinija i jer su ubili stotine tisuća nevinih ljudi" – umije nam Klasić, koji je nekako previdio da su komunisti bili značajni "kolaboracionisti Hitlera i Mussolinija" sve do Hitlerovog napada na Staljina. Svijet je bio zaprepasten kada su Slovenci otvorili Hudu jamu, a ono žrtve ustaša krasno naslagane, ubijene i zbijene, da ih što više stane. Kako nas obmanjuje Klasić, ispada da su ustaše na Križnom putu ubijale partizane i mrtve trpali u Hudu jamu. Suradnja talijanskih fašista i njemačkih nacista sa sovjetskom agenturom u prvoj Jugoslaviji započeta je prije raspada te tvorevine, da bi se nastavila sve do nacističkog pohoda na Sovjetski Savez, da bi se usprkos tome obnavljala sve do okončanja rata, kroz talijansko djelovanje protiv NDH i kroz njemačke i ustaške pokušaje da se komunistička partija odvoji od jugoslavenske i sovjetske. Slično Stipi Mesiću i Tvrtku Jakovini, Klasić posredno opravdava genocid nad Hrvatima, zločinačka ubojstva bez suda, počinjena tijekom Drugoga svjetskog rata i nakon njega, u drugoj Jugoslaviji. Kako nam svjedoči Klasić, rođen nakon gušenja Hrvatskog proljeća, neki katolički svećenici su okrvavili ruke, a partizani su ubijali tako da ne okrvave ruke! Nameće se zaključak da je za titoiste i titoističke komuniste ubijanje posve normalna stvar! Nekakva radna obveza.

Istine radi treba reći kako bi uz Mesića trebalo spomenuti prof. dr. sc. Ivu Goldsteina koji je s tatom Slavkom napisao cijelu knjigu o tome (*Jasenovac i Bleiburg nisu isto*).

Meni je mnogo zabavnije kada Klasić smatra kako bi bilo dobro da Katolička crkva konačno osnuje nekakvo povjerenstvo koje bi konačno pokazalo i dokazalo ove njegove tvrdnje kojima se rugaju i

Hodak i Dolić o velikom broju svećenika-ustaša *s kamom u zubima*. Naravno, jasno je da su u skoro pola stoljeća Tito, Partija i njegovi povjesničari krili iz ideoloških razloga te zločince i red bi bio da napokon Crkva počne iznositi istinu, zar ne?

Sjetimo se i Klasićeva intervjuja *Ako izbacujemo Tita zato što je bio diktator, hoćemo li i Dioklecijana? Ili Tuđmana?* Jasno je da je i dolaskom Tuđmana, koji je slično Titu – kako nam je lijepo objasnio Klasić – opet nisu istraživali zločini svećenika i časnih sestara, doista bi već bilo vrijeme da Katolička crkva posluša ovu novu zvijezdu jugokomunističke povjesnice.

Golema je Klasićeva skromnost. Naime tu se radi o njegovom velikom otkriću, a on zamjera što o tome nije pisano i govoreno prije nego što je on to otkrio! Ili opet ta prokleta logika?

Naravno, nekome je zabavniji dio kada Klasić, Goldsteini i dr. opravdavaju poslijeratne zločine tvrdnjom kako je to ipak bilo iz osвете, a neki su tu bili i krivi. S druge strane, oni koji su se oružjem pobunili protiv države nevini su. Naravno, jugokomunističkim povjesničarima je to logično. To i jest njihova logika.

Ja nemam problema reći da su partizani u osvetničkom bijesu nakon rata počinili brojne zločine do kojih nije smjelo doći – kaže Klasić i, naravno, dodaje ono čuveno 'ali'. – Ali bih volio da već jedanput netko od tih desnih povjesničara i intelektualaca kaže jasno i glasno, posebice mladima: ustaški režim je bio zločinački.

Čitam i ponovno čitam i ne mogu vidjeti gdje je on rekao kako je režim u Jugoslaviji bio zločinački. Ako ja dobro razumijem, oni priznaju da su tu i tamo po nekoliko stotina tisuća Hrvata i ubili, ali režim nije bio zločinački. Tito jest među deset najvećih zločinaca u povijesti, ali radio je i dobra djela. Eto postoji puno snimaka kako on miluje malu djecu, a slike one djece koje je dao pobiti ne ćemo pokazivati. Kad se ne vide – to se nije ni dogodilo.

Inače, Damir Galić je već pisao u *Dnevno.hr* 10. 9. 2013. o sličnim tvrdnjama ovog "povjesničara" u svezi poslijeratnih likvidacija hrvatskih emigranata:

Kada "povjesničari" daju izjave kako bi se dodvorili aktualnoj vlasti, onda stradaju i činjenice i istina ... Drugim riječima, objašnjava Tuđman, prema Klasiću, likvidacije su bile normalne u "onim" vremenima jer se ne radi o likvidacijama nekih romantičara i pjesnika, nego o okorjelim ubojicama. Klasić je, naime, ustvrdio da su ubijeni "nerijetko bili ljudi koji su bez problema bili spremni ubiti", ali i "spremni s oružjem ući u Jugoslaviju, postavljati bombe".

Tada mi je ove tvrdnje ovog "povjesničara" komentirao sjajni hrvatski publicist Javor Novak:

Koje krasno priznanje i puni dokaz zločinstava Titove vlasti. Ne samo da su bez suđenja otimali i ubijali ljude, nego evo, to su opravdano činili jer su emigranti POTENCIJALNO bili "spremni ubiti, s oružjem ući u Jugoslaviju i postavljati bombe". To je zaista jedno krasno pravo i uvjerljiv zakon, koji odobrava ubojstva svih onih koji bi možda mogli počiniti kazneno djelo. Kako je tu riječ o djelu nedokazive namjere, Titu i suradnicima pošteno suđenje takvim "zločincima" nije bilo ni potrebno, a niti je bilo izvedivo. Oni su ih ubijali unaprijed i za svaki slučaj. Zaista socijalizam s ljudskim likom.

I dok se Klasić bori za trg jednog od najvećih svjetskih zločinaca, pardon čovjeka koji je toliko volio mlade barem one koje nije dao pobiti, ovdje ću vas samo upoznati s e-pismom koji mi je poslao jedan kolega sa sveučilišta 11. 12. 2013.:

Bok Joško,

Zbog jednog događaja danas napisat ću par rečenica. Neka ostanu zabilježene.

Na putu prema zgradi Sveučilišta primijetio sam mnoštvo ruža, na trgu koji još uvijek nosi ime "najvećeg sina naših naroda i narodnosti".

Nakon par pogleda našao sam i sjećanje na ujaka kojeg nikad nisam imao prilike upoznati. Pokoj mu duši.

Moja je majka posljednje dvije godine učiteljske škole završila u Mariboru, kamo je bila preseljena njezina škola iz Mostara. Tako ju je kraj rata zatekao u zbjezu prema Bleiburgu. Postrojili su ih u red

i kratko ispitivali. Tko si, što si. Kućna pomoćnica sam, izrekla je laž koja joj je spasila život. Učiteljice su bile razvrstane na drugu stranu. Taj tren nije znala da će kroz kratko vrijeme u tom istom metežu ostati bez starijeg brata. Nije niti znala da će sutradan upoznati svog budućeg muža s kojim je u ljubavi proživjela preko šest desetljeća.

Onaj na čiju dušu pada ma i jedan ljudski život ne može biti nevin i nikakve zasluge ne mogu oprati njegove ruke. Kad to shvate i priznaju njihova djeca, moći ćemo zajedno ići naprijed.

Hodak i Dolić vjerojatno ne znaju kako se Klasićžali jer mladi će prije prihvatiti mišljenje jednog pjevača (Thompsona, J. P.) ili nogometaša (Šimunića, J. P.) nego doktora povijesnih znanosti. Nakon Šimunićeve izjave da nema ništa loše u pokliču "Za dom – spremni!" jer se radi o "starom hrvatskom pozdravu" ja sam se potrgao od objašnjavanja i dokazivanja da to nije istina. Ukazivao sam na dokumente koji potvrđuju da se radi o ustaškom pozdravu a ne nikakvom starom hrvatskom pozdravu, pozivao da netko javno protuargumentira tj. pokaže dokaze da se kao pozdrav koristio i prije, ali ništa.

Još bi bilo dobro da se radi samo o mladima. Ne vjeruju Klasiću ni hrvatski sudovi. Neobično je za znanstvenika da to ne zna pa samo kaže kako je stotine tisuća ljudi na facebooku dalo podršku Šimuniću, u anketama je većina "zaključila" da se radi o starom hrvatskom pozdravu.

*Čak misle kako je smiješan "dokaz" kako nešto nije stari hrvatski pozdrav jer on to kaže s argumentom da su u NDH u dokumentima to tvrdili. Znali su u NDH da će netko kasnije tvrditi da se radi o starom hrvatskom pozdravu pa su sve takve preduhitрили dokumentima! Tako Eva Kirchmayer Bilić u tekstu *GLAZBOM I RIJEČJU ZA DOM KROZ POVIJEST* (posvećeno hrvatskim braniteljima), Hrvatsko slovo, 6. 2. 2014. daje niz hrvatskih pjesama koje sadrže Šimunićev poziv "Za dom", pa kaže:*

Za Dom spremni pozdrav je star 447, a možda i više, godina:

1566. Nikola Šubić Zrinjski

1684. Pavao Ritter Vitezović

1848. ban Josip Jelačić

1861. Ante Starčević

1894. Josip Eugen Tomić

(...)

Ovaj primjer zapravo pokazuje svu bijedu jugo-komunističke povjesnice. Valjda im u ono "jugo" spada i Srbija? A poznato je kako svi športaši iz Republike Srbije i Republike Srpske svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi). Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida. Poznato je kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića. Srpski povjesničari smatraju (Dnevno.hr, 8. 12. 2013.) *da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati*. Jadno je raditi nešto što nitko drugi ne radi. Povjesničarima u Srbiji ovi naši koji zastupaju jugokomunističku povijest koriste, ali im se moraju gaditi, zar ne?

Sjećam se kako sam se već smijao Klasiću kada se u jednom intervjuu zapitao *kako je moguće da se po Dalmaciji kliče Anti Paveliću i NDH ako se zna da su ustaše taj dio Hrvatske prepustili Italiji?! Zna*te, Trojni pakt vam nisu pravile Njemačka, Japan i Italija, nego NDH, Njemačka i Japan. I to Hrvatska koja je tek u nastajanju. I onda tako moćna NDH prepusti taj dio Hrvatske jednoj Italiji. Strašno, zar ne? Za razliku od današnjih srpskih slugu, koji izručuju Srbima cijelu Hrvatsku.

Naravno, besmisleno je ukazivati na sve bedastoće ovih jugokomunističkih povjesničara i zabavljati se s time. Hodak u svom članku doista spominje i druge slične povjesničare:

U Rijeci studente povijesti educira izvjesni Perica. Jugoslaven od glave do 1995. Ni Oluja 1995.g. nije mu razbistrila njegove nepročešljane misli i ideje.

A u Splitu povijest predaje Dragan Markovina. To je isto kao da izraelsku povijest u Tel Avivu predaje Goebbels.

Ti egzotični primjerci nekadašnjeg bratstva i jedinstva pokazuju koliko je kvalitetan posao obavio povijesni guru jugoslavenstva prof. Mladen Zvonarević na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Časni je profesor 1971.g. otkucavao UDBI svoje studente, naravno – tajno. Međutim, javno je za njih tražio rigorozne kazne. Njegovo sjeme zla je niklo bolje negoli se mogao i nadati.

Hodak je svoj tekst počeo ovako:

Oscar Wilde je napisao: Povjesničar je osoba koja će dati točan opis događaja koji se nikada nije zbio.

To me je podsjetilo na prof. dr. sc. Damira Agičića koji je povodom neizbora Ive Goldstein za redovitog člana HAZU-a u svojstvu tadašnjeg predstojnika odsjeka za povijest FF-a komentirao moje riječi na Izornoj skupštini, koje ja uopće nisam tamo izrekao.

Zato mi je sada mnogo jasnije zašto mi je jedan hrvatski povjesnik, poslije tog neizbora Ive Goldsteina, napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pećarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula"

Ovo treba usporediti s gornjom izjavom prof. Miroslava Tuđmana koji govori o takvim povjesničarima (i sa svog Filozofskog fakulteta)

s navodnicima. To ima posebnu težinu jer je Tuđman jedan od najvećih, ako ne i najveći znanstvenik s tog fakulteta.

S druge strane, osnivanje nove akademije – Akademije redikula doista postaje sve izglednije. Istina, očito je postojala želja za preimenovanjem HAZU u SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti). Naime, i pored toga što se pokazalo kako je Ivo Goldstein na prethodnim izboru pokušao prevariti Izbornu skupštinu HAZU-a (vidjeti npr. Dnevno.hr, 18. 2. 2014:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/115288-nema-dvojbe-milanoviceva-kritika-crkve-je-potpuno-ispravna.html>),

nekoliko akademika je ipak predložila Goldsteina i u najnovijim izborima koji su u tijeku. Kako su bili upoznati s Goldsteinovom prijevarom (moje pismo akademikima i knjiga "Zabranjeni akademik") očito im je draža činjenica kako je Srbima laž najviše pomogla u njihovoj povijesti pa su bili uvjereni kako bi izbor Goldsteina od strane onih koje je pokušao prevariti zapravo najveća garancija da je došlo vrijeme kada se od HAZU može napraviti SAZU. Na njihovu žalost, Goldstein nije prošao u razredu, a ovaj put ga nije predložio ni njihov fakultet, pa će se morati sačekati s projektom pretvaranja HAZU u SAZU.

Ili im je jednostavnije odmah krenuti u stvaranje Akademije redikula. Već iz gornjeg teksta razvidno je koliko sjajnih povjesničara imamo kao kandidate za takvu akademiju. Zato nam ne ostaje ništa drugo nego samo konstatirati:

Kakva bi sjajna akademija bila ta *Akademija redikula*, zar ne?

Dnevno.hr, 19. 03. 2014.

FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE FAŠISTOM

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“

Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domazet Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“.

„Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar. Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Berlinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je.

„Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj ustanici snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristi metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurd“. Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac. Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima.

Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija.

„Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman.

Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom.

„Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti.

„Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom.

„Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno.

Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi.

„Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“.

Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifašisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički.

„Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“.

Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije.

„Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo.

Izvor: narod.hr

<http://narod.hr/kultura/fasisti-te-napadnu-okupiraju-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slaviti il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučiti drobićem. Oću reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživati. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihlo najavljivano odlaženje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinice ubačene kao u najcrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dermecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija

sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša poslao diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nać cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.⁶ A doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.⁷) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelić, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je Oluja zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju počast našim braniteljima i *proslavljaju pobjedu* u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

⁶ Vidjeti Priloge

⁷ Vidjeti Priloge

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerojatnom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne digne u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerojatnim spletom okolnosti, ovdje nije

došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimao. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovaru! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeva 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica

'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićevi tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih

obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice

da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, ne smijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je*

skrivala nedemokratičnost lijevih medija, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombreroom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovininih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzbudili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojodobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrag tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: “zviždati šefu države – gori ste od Martića”. Malo me zbunjuje

što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakržljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokracičnost lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 "ustaša", rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša "javna" TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Alen je rekao: "S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći".

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali "prosto ne mogu da verujem – komunisti činili

zločine? Ma ajte, molim vas!” Iznenađen i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi. 25. 6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: “Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!” Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frlića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: “Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!”

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: “Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa.” Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: “Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj.”

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrze – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši borovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede još 2 dana vrištale novine i portali o nemilim

zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari “proslavljaju” Dan pobjede. Dan koji su oni doživjeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 19. 08. 2013.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u dnevno.hr njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom

hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: “van s njima iz svih strukovnih udruga”. I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Ljubić piše:

U tim odgovorima ne može ostati nejasno, hoće li hrvatska država u ime hrvatskoga naroda plaćati desetine i stotine navodnih znanstvenika na sveučilištima RH, koji dnevnom ritmikom, krivotvorinama onečišćuju hrvatski identitet, otvoreno zagovaraju velikosrpske i ine ciljeve i interese i prijete svakome tko im se usudi javno i argumentirano suprotstaviti. Mora se znati, hoće li takvi tipovi, kao u aktualnom zahtjevu povjesničara s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, lustrirati Hrvatsku ili će Hrvatska lustrirati njih? Karamarko i HDZ nemaju izbora – ili će lustrirati ili biti lustrirani. U tim odgovorima ne može ostati nejasno je li Katolička crkva opasnost za hrvatsko društvo, a njeni progonitelji – njegova budućnost i ulaznica za nekakav napredni svijet i nova vremena.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/kako-postati-karamarkov-ne-otici-od-milanovica-829804>

U svezi s Ljubićevim upitom HDZ-u i njegovim ponašanjem povodom očekivanog dolaska na vlast treba spomenuti i tekst Gojka Borića, *Gebelsići, vanjski i unutarnji / Klasić – neznanica, provokator i jugoslavenski komunist bez znanja i morala*, Hrvatski tjednik, 03. 09. 2015., Naime u njemu Borić raščlanjuje djelovanje prof. dr. sc. Hrvoja Klasića, za koga Hodak kaže da je *glavni režiser hajke*, i kroz Borićevu raščlambu neznanja i morala stalno se provlači čuđenje kako netko takav može biti profesor na Zagrebačkom sveučilištu. (Ja bih samo ovdje iznio sumnju da je intelektualni kapacitet kao Klasić u stanju biti bilo kakav režiser, jer je uočljivo već i po Borićevoj analizi njegovoga znanstvenoga djela, da je on postao to što jeste upravo na modelu bespogovornoga služenja autoritetima koje mora slušati i provoditi njihove zamisli, pa i teško se kompromitirati kako u javnosti tako i u znanstvenim krugovima kojima po svemu nikada i nije pripadao. Otprilike po narodnoj – budali i šamar odgovara!) Spomenut ću zato samo jednu meni najstrašniju: Klasiću je Domovinski rat bio "građanski", a čak je i Sud u Haagu u presudi tužbe za genocid govorio o genocidnim radnjama u agresivnom ratu Srbije u cilju stvaranja Velike (i homogene) Srbije. Ako se sjetimo i sličnih izjava Teršeličke u Beogradu, koju ogromnim novcima plaća RH, jasno je da se njihovi stavovi poklapaju sa stavovima vlasti i da je njima itekako važno da se ona ne promjeni. Drugo je naime pitanje, kako netko tko nosi zvanje doktora znanosti u bilo kojoj znanosti, smije suvereno javno promovirati stavove koji se ne mogu potkrijepiti ni jednim znanstvenim uporištem, a pogotovo na području pravnih i politoloških znanosti, koje Klasiću očito nisu bitne, jer je dužan odraditi prljavi posao, makar se, kako sam već naveo potpuno kompromitirao. Za Teršeličku čovjek može naći čak i opravdanje, jer njena misija nije u Hrvatskoj nikada bila – misliti, nego blatiti po zadatku, a nije odgovorna štiti znanstveni integritet. Zato je Ljubićev upit Karamarku itekako važan. Da hoće li se u tom pogledu išta promijeniti osim same promjene vlasti?

Tu treba posebno ukazati na sjajni tekst Maria Filipija (novinar, publicist, dragovoljac, 100% HRVI) LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI u kome on spominje četiri stupa laži:

1. Alojzije Stepinac
2. Za dom spremni
3. Jasenovac
4. Ustaše

Evo njegovog teksta oko ZDS:

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo kakvu manifestaciju vlastitoga stava. Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti“. S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvojivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva stupa.

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/ljuljaju-se-stupovi-lazi>

Odavno je Thompson i njegove pjesme nadrastao čovjeka Marka Perkovića, odavno su upravo njegove pjesme i golemo nacionalno oduševljenje koje izazivaju na svakome mjestu, postale vrlo opasan simbol nacionalnoga otpora nasilnome skretanju hrvatske slobode u naručje dojučerašnjih i novih gospodara. Zbog toga je Thompson stup ovoga društva, zbog toga je toliko napadan, zbog toga je opasna njegova pjesma do te mjere da se čak i na košarkaškom turniru u Zagrebu ni na jednoj utakmici nije smjela pustiti okupljenome narodu – Lijepa li si. To je jedna od tisuća sitnica koje ukazuju mudrome čovjeku da ništa nije slučajno i da se sve događa po minuciozno pripremljenom scenariju zatiranja svega hrvatskoga.

Dodajmo ovome još samo kako je poznati hrvatski znanstvenik Josip Stjepandić, koji živi i radi u Njemačkoj, a jedan je od glavnih organizatora Peticije ZDS, posebno naglasio kako je samo onaj prvi spot "Bojna Čavoglave" u zadnje dvije godine na Internetu vidjelo nekih 1,500,000 ljudi.

(<https://www.youtube.com/watch?v=cUbCp2WgkYw>)

Ova snimka preuzeta je 1.490.061 puta u posljednje 2 godine s komentarom: "Famous war song from Croatia about a pissant village which was supposedly defended by these guys."

A kad vidimo tko su ti kojima je to strašno iz opisa Maria Filipija, jasno je da je to njima doista strašno, zar ne?

A meni kao profesoru na Zagrebačkom sveučilištu zapravo je najstrašnije vidjeti toliku glupost (kako tvrde) cijele jedne Katedre na tom istom sveučilištu. Oni pripisuju potpisnicima Inicijative ZDS ono što i malo dijete vidi da je rekao Mladi Jastreb ("starohrvatski pozdrav"), dakle Thompsona i Bojnu Čavoglave povezuju s Drugim svjetskim ratom (Stjepandić piše Bancu ono što setako odnosilo na CIJELU katedru: *"Ako ste čitali tekst peticije, a bilo bi očekivano jer je danima već dostupna javnosti, a i zbog toga što odgovoran čovjek kojemu je karijerni biljeg znanost ne komentira niti zauzima stavove o nečemu što ne poznaje, sigurno ste uočili da povijest u njoj počinje najranije 1991. godine. Kao povjesničar morali biste znati da se ZDS kao simbol koristio u više postrojbi Hrvatske vojske u Domovinskom ratu, te da jedna vrlo popularna pjesma započinje tim pokličem."*)

Je li cijela Katedra za povijest Sveučilišta takva da im Bojna i hrvatski branitelj Thompson nije dio Domovinskog rata!? Što bi se drugo tada mogli reći osim: Jadne li Katedre. Ali i jadnog li Fakulteta na kojoj je ona i jadnog li sveučilišta koji šute o tome!

Zapravo, sramotno pismo je postalo poznato javnosti zahvaljujući dr. Bancu pa sam ga ja već komentirao na osnovu onoga što je on napisao. Čak se i sam naslov teksta, poslanog Jutarnjem listu koji ga, očekivano, nije objavio odnosi na njih TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ? Tekst završava ovako:

Dakle, slažu pa skupljaju potpise vjerujući da će tako njihova laž postati istina!

"A što drugo reći nego citirati Dobricu Ćosića koji za one kojima služe dvije povjesničarske strukovne udruge kaže:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Bit će zanimljivo vidjeti tko su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj, zar ne?"

Doista je li moguće da je cijela Katedra za povijest Filozofskog fakulteta sastavljena od sljedbenika Dobrice Ćosića? Srećom nije.

Ivo Banac pojašnjava:

"U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojemu se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekima manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera.

<http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/>

Ipak, možemo samo ponoviti ono što je još uvijek zanimljivo jer pismo Katedre za povijestFF-a s potpisnicima nije objavljeno:

To su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj?

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU

Mirela Pavić nam je u svojoj najnovijoj kolumni "Plašikracija" (Hrvatski tjednik, 04. 02. 2015.) najbolje objasnila zašto srpskim slugama u RH smeta pozdrav *ZA DOM SPREMNI. Završila ga je s SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU! LIAM SHI!*

Doista je velika vjerojatnost da oni kad čuju ZDS (ili kako to Kinezi kažu Liam shi) to doista dožive kao *Smrt fašističkom antifašizmu*.

Znamo da je pozdrav ZDS na kineskom prvi u Hrvatskoj objavio dr. sc. Josip Stjepandić. Radeći u Njemačkoj s kolegama iz različitih država ustanovio je kako taj isti pozdrav postoji u mnogim državama. To se i moglo očekivati jer bi bilo doista nevjerojatno da najljepši pozdrav bude nešto čega smo se samo mi sjetili, zar ne?

Zanimljivo je da je dr. Stjepandić u istom broju Hrvatskog tjednika objavio svoje otvoreno pismo riječkom gradonačelniku koje također završava s LIAM SHI:

***Kada biste prema pok. Vidasu bili tako blagi i puni razumijevanja
kao prema Frliću, spora ne bi bilo***

Štovani druže Obersnel,

s velikim zanimanjem čitao sam Vaš odgovor objavljen u „Hrvatskom tjedniku“ br. 589 od 7. siječnja. Kao prvo, moram Vam čestitati da ste napokon počeli čitati „Hrvatski tjednik“, trenutačno najbolju tiskovinu u Hrvatskoj. Preporučam Vam pretplatu, kako biste postigli makar protutežu prema neokomunističkim tiskovinama, yutarnjim i yučernjim, novim i dalmatinskim, koji žive od ekonomski besmislenih, ali skupo plaćenih oglasa iz stanovitih krugova, a svoju egzistenciju brane predstečajnom nagodbom, s ciljem da bi

izokrenuli sliku stvarnosti, umjesto da informiraju. Isto tako, učinili biste veliku stvar, kad biste „Hrvatski tjednik“ preporučili članovima Vaše Partije. Tu se mogu dobiti neke vrlo korisne informacije npr. o lažima i manipulacijama o Jasenovcu, da o razvoju Plašikracije ne govorimo.

U Vaš sukob sa župnikom Zovkom ne bih želio ulaziti, makar je žestina Vaše kritike vrlo znakovita. Podsjeća me na ona stara, dobra vremena, kad je optužba da se „Crkva bavi politikom“ bila uvod u njezin progon. Je li to Vaš jedini nesporazum s njim ili Vam stalno krv pije, žaoka otrovna klerofašistička? Slobodno upitam da li ste vlč. Zovka prijavili njegovu biskupu i što Vam je on na to odgovorio? Mislim da bi toanimalo sveopću javnost, napose čitatelje HT. Vaše brojke o dobrim djelima za hrvatske branitelje zbilja su impresivne. Šteta da niste naveli koliko ste zahtjeva za potporu odbili i koliko je samoubojstava zbog toga počinjeno, da bi se dobila sveukupna slika. Usporedba s iznosima novca darovanim „antifašistima“, udbašima i kosovcima bila bi sigurno vrlo zanimljiva. Isto tako pretpostavljam da bi Vam hrvatski branitelji bili zahvalni kad biste u Vašem djelokrugu dio novca odvojili za njegu znakovlja Republike Hrvatske. Pozorni promatrači uočili su da je hrvatski stijeg u Vašem gradu često u nepriličnome položaju i stanju, a Vas to nimalo ne brine. Kako je to moguće u jednom uređenome gradu poput Rijeke? Nije li Vas bilo sram da hrvatski stijeg stoji na pola koplja na onaj dan, kad bi zapravo morao svijetliti i vijoriti iznad grada? Znete li koliko to vrijeda hrvatske branitelje?

Lijepo je da ste se pobrinuli za nadgrobni kamen za preminulog branitelja Vidasa. Da ste poštovali njegovu posljednju volju i taj kamen opremili onako kako je pokojnik želio, pokazali biste svoju ljudsku veličinu i nitko pa ni vlč. Zovko ne bi se bunio. Ovako, otvarate opravdanu sumnju u Vaše znanje i stvarne nakane. Vaše obrazloženje nema uporišta u zakonu (npr. presuda Prekršajnog suda Zagreb VII-J-D-3504-2008 od 14.4.2009). Je li pravomoćni pravorijek hrvatskog suda za Vas mjerodavan ili pak samo sud Vaše Partije? Znači li to da hoćete isprovocirati pravni spor? Hoćete prikazati pok. Vidasa kao zločinca? Ili će na njegovu nadgrobnome spomeniku uskoro osvanuti crvena zvijezda petokraka, „simbol ljubavi, zajedništva i slobode“ (pogotovo u Vukovaru, gdje se pok.

Vidas borio!)? Je li to kontinuitet ponašanja koje pokazuje intendant Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, koji između ostalog negira postojanje hrvatskog jezika? Još jedna povrjeda Ustava, na koju uopće niste reagirali, da o sankcijama ne govorimo!? Čovjek da se zapita, kad će te uvesti ćirilicu u Rijeku, ako potajno već niste!? Oprostite, ali teško je oteti se dojmu da je oštrica zakona kod Vas rezervirana za domoljube poput pok. Vidasa. Kad biste prema njemu bili tako blagi, puni razumijevanja kao prema Vašem intendantu, spora ne bi bilo.

Glede pozdrava “Za dom spremni” akademik Josip Pečarić napisao je cijelu knjigu. U pravitku Vam šaljem stenogram moje prezentacije ove knjige održane 18. prosinca 2015. Ja sam se ovom temom počeo baviti kad je hrvatski vitez Josip Šimunić bio onako bezdušno kažnjen. Da li slučajno, prijavu su podnijela dva velikosrbina iz Rijeke! Šimunića poznam kao uzornog športaša iz Njemačke. Malo koji Hrvat ostvario je ugled kao on, o čemu ne treba trošiti riječi. Ako se selidbom iz Njemačke u Hrvatsku prometnuo u rasista i ksenofoba, onda je to jedino mogao prouzročiti nepedagoški utjecaj kukuriku vlasti u tome razdoblju. Šimuniću je učinjena velika nepravda! Umjesto njega, Milanovića i Jovanovića je trebalo kazniti kaznom neigranja recimo za sljedećih sto godina!

Ukratko, pitao sam moje prijatelje i kolege iz oko tridesetak zemalja širom svijeta (regiyun pritom nije bio zastupljen) kakve emocije kod njih izaziva kad kakav športash kaže da je “za dom spreman”. Ne ćete vjerovati, ali profesor iz Brazila je rekao da nakon što su njihovi nogometaši izgubili sa 1:7, nogometašima uopće ne vjeruje, pa ni onda kad kažu da su “Ligado à terra natal”. Za njega je to pitanje časti. On je osobno uvijek ZDS. U Njemačkoj je biti ZDS vrlina, koja se može testirati npr. na mrežnoj stranici Druge njemačke televizije (ZDF):

<http://typentest.zdf.de/wie-heimatverbunden-sind-sie>

Da budem skroz iskren, ja sam na tome testu skroz propao (ali stoga ne ću zatražiti članstvo u Vašoj Partiji!), a ako Vaše fotografije ne varaju, Vi biste me hametice potukli već u prvom pitanju: “Da li volite domaće ıće i piće”! Štoviše, velika je ironija da ste Vi više ZDS nego svaki neuhranjeni predstavnik neprijateljske emigracije!

Najzanimljiviji odgovor dobio sam iz najmnogoljudnije zemlje na svijetu. Jednom Kinezu velika je čast kad mu se kaže da je ZDS, doslovce prevedeno: „onaj koji odiše domovinom“ ili „onaj po kome se može namirisati domovinu“ (nešto kao Hercegovac ili Bokelj u Hrvatskoj). Zato ću ovo pismo zaključiti tim pozdravom.

Da zaključim: nitko u svijetu nema problem reći da je za dom spreman, osim jedne agresivne manjine u Hrvatskoj, kojoj očigledno i Vi pripadate. Da taj pozdrav nije izum Ante P. možete utvrditi na poledini gore navedene knjige akademika Pečarića, gdje je citiran napjev koji su pjevala djeca u virovitičkom kraju 1921. godine. Ili da predložimo pozdrav: Za regiyun spremni? Bi li tada bio mir u kući? Stoga ću ovo pismo zaključiti jednim, nadam se konstruktivnim prijedlogom: Organizirajte predstavljanje gore navedene knjige u Rijeci, koje bi održali akademik Pečarić, profesor Tomac (bivši član Vaše Partije!) i moja malenkost. Pozovite zainteresiranu javnost, ona dva velikosrbina, intendanta Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, sve protivnike Hrvatskog državnog sabora, neprijatelje Marka Perkovića Thompsona, sve udbaše i kosovce (kojih navodno ima puno u Rijeci), pa ćemo razmijeniti argumente. Ako to ne učinite, mogli biste proći kao komunistički dinosaur (previše ideološke mase, a premalo pameti, da bi mogao preživjeti). Ne brinite, ne ćemo doći „s lijepom našom haubicom“ (taj uradak Vas nije vrijedao, zar ne?) ili nekim drugim sličnim instrumentom. Da Vaše antiifašističko srce od sreće poskoči, pozdravit ću Vas starim pozdravom iz Kine, bratske zemlje u kojoj još uvijek vlada Vaša sestrinska Komunistička Partija: 恋家 (Liam Shi)

*Dr. Josip Stjepandić
Bensheim, Njemačka*

S druge strane SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU tjera srpske sluge da proglašavaju domoljubne Hrvate ustašama. Dakle, imamo ono što sam objasnio krajem 1987.:

- Ja sam Ustaša! Znaite, Srbi vam dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja vam ne volim biti sluga!

Zapravo sam na neki način i predvidio da će Milanović na kraju prihvatiti srpsku podjelu Hrvata. Na to su me podsjetili urednici s portala kamenjar.com jer su danas objavili tekst:

Fašisti te napadnu, okupiraju, a kad ih pretvoriš u zečeve – proglase te fašistom

Radi se o predstavljanju moje knjige *"Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba"* iz 2014. godine koji je tada objavio portal narod.hr. S obzirom da je – čini se – sam tekst izazvao prilično zanimanje kod čitatelja i danas, šaljem vam ga ponovno:

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“ Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“. „Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar. Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Belinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je. „Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj kostonacija snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristiti metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurd“. Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac. Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima. Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija. „Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman. Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom. „Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti. „Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom. „Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno. Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi. „Upravo zato jer su

ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“. Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifašisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički. „Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“. Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije. „Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo. Izvor: narod.hr

<http://kamenjar.com/fasisti-te-napadnu-okupiraju-a-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>.

Zapravo se čini kako sam zaslužio na crnim listama HRT-a kako tvrdi Mladen Pavković:

... kako to da na ovoj televiziji, koju vodi nekakvi „posljednji nositelj Titove štafete“, nikada, ali baš nikada ne možemo čuti ni gledati hrvatske intelektualce, akademike poput Aralice, Jelčića ili Pećarića, ili redatelja Jakova Sedlara, a još manje one koji uređuju ili surađuju u „Hrvatskom slovu“, „Hrvatskom tjedniku“, na portalima poput „Direktno“ i tome slično?

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-na-crnim-listama-hrt-a-jedino-su-hrvati-tako-je-bilo-tako-je-i-sada/>

Naravno, meni je uvijek iznova šokantno kada vidim to sluganstvo Srbima. Još je veće kada su hrvatski branitelji od srpskih “hrabrih” vojnika napravili zečeve. Išlo je dotle da su čak htjeli povući I tužbu za genocid samo zato da Srbija ne bi bila optužena za genocid koji su načinili u Hrvatskoj I ne samo njoj. Naravno, to što su se najveća državna tijela stavila na stranu svojih gazda izostala je pravedna kazna, ali Srbija je ipak osuđena kao agresor koji je u cilju osvajanja izvršio niz genocidnih radnji.

Da bi izliječili strašan kompleks da su sluge onima od kojih su branitelji napravili zečeve, stalno pokušavaju izjednačiti branitelje s ustašama, fašistima I sl. Do jučer je to bilo uvijeno, ali danas nastupaju otvoreno.

To je jako dobro jer nova hrvatska vlast mora konačno vidjeti s kime ima posla i “slušati” što kažu srpske sluge. Naime, najbolji su ministri i drugi dužnosnici koje srpske sluge najviše napadaju! U ovom trenutku to je očiti ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. I svi bi se morali ugledati na njega!

Akademik Josip Pečarić

04. 02. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

Ponedjeljak, 18. 04. 2016.

Je li išta bolje s novim vlastima? Pisao sam im:

Naslov: Re: Drugo pismo Ministru Mornaru

Datum: Mon, 21 Mar 2016 11:36:55 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: znanost@mzos.hr

CC: ministar <ministar@mzos.hr>

Poštovani kolega prof. Zadro,

Još je prethodni ministar poslao Upravi za znanost i tehnologiju moju žalbu oko postupaka HHZZ-a u svezi s projektom kome sam glavni istraživač.

Pisao sam i sadašnjem ministru prof. Šustaru ali i od ovog ministarstva nikakvog odgovora (proslijedit ću Vam e-mail koji sam poslao u više navrata samom Ministru).

U čemu je problem? Moje državotvorno djelovanje, nezamjeranje ili...? Valjda je lakše gaziti po nekih tamo 37 matematičara, nego se nekome zamjeriti?

S poštovanjem

akademik Josip Pečarić

09.12.2015 u 09:26, ministar je napisao/la:

Poštovani akademike Pečarić,

Ovom prilikom potvrđujem da sam zaprimio Vaše dopise vezane uz dolje opisane probleme s Hrvatskom zakladom za znanost te Vas obavještavam da sami ste odmah proslijedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja. Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestiti ćemo Vas o ishodu. S poštovanjem,

Ministar

Prof. dr. sc. Vedran Mornar

Ponovno sam nazvao Upravu za znanost i tehnologiju MZOŠ-a. Provjerit će i javiti mi. Koliko sam razumio netko je tamo zadužen za to. Bit će zanimljivo vidjeti rasplet, ako ga uopće bude. Tko sa zdravim razumom može povjerovati da Upravnom odboru Zaklade smeta što su od tri časopisa iz oblasti o kojoj je riječ koji su na svjetskim listama – dva izlaze u RH, a u trećem je jedan Hrvat u Editorial Boardu. Itd., itd. Igrom slučaja danas me o tome pita i moja dekanica. Želi poslati zvaničan dopis Ministarstvu oko toga.

Nije mi lako pisati ovaj dnevnik. Sedam dana pišeš i razglabaš a onda u ponedjeljak pročitаш Hodaka. On u svojoj kolumni na duhoviti način opiše sve što si pisao. Pogledajte početak i kraj njegova današnjeg teksta na dnevno.hr:

”Si vis pacem, para bellum” rekli su Latini. Ako želiš mir spremaj se za rat. Politička scena u Lijepoj Našoj najblaže rečeno je histerična. Slična onoj iz druge polovice 91. godine. Nakon toga došlo je do rata. Dr. Franjo Tuđman i suradnici demokratskom konverzijom pretvoriše se u ustaše. Nije se pazilo na nijanse. Najmlađi Titov general Tuđman, Stipe Mesić, Josip Boljkovac, Vladimir Šeks, Slavko Degoricija, Josip Manolić, Hrvoje Šarinić, general Špegelj i da ne nabrajam do beskonačnosti, svi su bili proglašeni ustašama. Ljuta trava na ljutu ranu. Čitava inozemna demokratska javnost ogorčeno se digla na noge, na čelu sa Martićem, Babićem, Hadžićem, Arkanom, generalom Mladićem itd. Međutim, “Stranka opasnih namjera” je, na čuđenje demokratske javnosti, glatko dobila izbore. “Demokratska javnost” je izašla iz Sabora kad se trebalo glasovati o “razvodu braka” sa ”slobodarskim” Beogradom. “Ustaše” su, za par godina, u olujnoj utakmici nabili partizane sa 5:0, te isti posjedaše u traktore i sa svojim vjernim navijačima dadoše petama vjetra. U ovih

25.g., pokazalo se samo jedno: povijest se ponavlja i ponavlja. Ustaše su opet u modi i na sceni.

(...)

Kolinda je nedavno pronašla sveti gral mudrosti ustvrdivši da NDH nije bila ni nezavisna ni samostalna. U principu je to točno s obzirom na okolnosti u kojima je nastala i održavala se. Ja imam za Kolindu jedno puno lakše pitanje na političkom kvizu: koliko je Hrvatska danas samostalna? Koliko slobodna i neovisna dok ustrašeno osluškuje Augustina Polokaja koji šalje direktive Europske komisije, NATO-a i bezbojnih činovnika iz Bruxellesa? Činovnika koji se ne usude ni proći kraj kvarta Molenbeek, a kamoli ući u njega. Ali zato su puni hrabrosti kad treba nasapunati glavu našoj političkoj poltronskoj eliti. Zato će biti prijeko potrebno pridružiti se što prije Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj koje barem nastoje iskazati svoju državnost na brodu, zvanom EU, a koji pomalo slični na Titanik. Dr. Stjepandić me upozorava:

„Kako su drugovi kreativni, kao u stara dobra vremena! Naime u Telegramu razglabaju s odvjetnikom Miljevićem kako bi se Sedlara moglo kazneno goditi zbog filma. Počeli su ljetos sa zabranom knjiga. Pa nije prošlo. Nastavili s knjigom na knjigu, pa se ispostavilo da su opet išli lažima na istinu. Ostalo je još jedino nekoga zatvoriti! Bolje oni Sedlara zbog filma nego netko Goldsteine zbog laži u knjizi, zar ne? I sv. Leopold Bogdan Mandić je na sebi mogao osjetiti, kako kaže Davor Dijanović, tu životinjsku, beskrajnu mržnju prema Hrvatskoj. Ali prije svega veliku ljubav onih, koji kao on ne izdaju krv. Ovih dana mu je odalo počast 200.000 vjernika.

Moju (vidimo i Hodakovu) tvrdnju kako se želi branitelje izjednačiti s ustašama, tj. sa onom „istinom“ o ustašama koji su oni stvorili tijekom duge vladavine, na drugačiji način komentira Vjekoslav Krsnik:

„U pozadini ove bjesomučne kampanje nalazi se nastojanje da se ustrajavanjem na tzv. antifašističkim temeljima države Domovinski rat i osamostaljenje Republike Hrvatske ideološki i politički proglaše sljednicima NDH-a. Takva klima je posljedica činjenice da u Hrvatskoj nikad nije provedena lustracija, pa su mnogi komunistički kadrovi ali i njihovi nasljednici ostali mentalno zatočeni u komunističkoj Jugoslaviji.“

Jedan od onih koji ne izdaju krv je Marko Perković Thompson. Davno sam rekao da on svojim pjesmama više našu mladost nauči o domoljublju od svih nas u školstvu. Jednom je rekao da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe. Da, i knjige sam pisao zbog njega. Ali zar to nije logično? Pa bolje je da on smišlja pjesme kojima uči našu mladež kako treba voljeti obitelj, branitelje, domovinu i Boga. U subotu je gostovao na vjerskoj tribini za mlade u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Odgovarajući na pitanja časne sestre Renate Azinović, govorio je o svojem životu, djetinjstvu u Čavoglavama, Domovinskom ratu, vjeri i obraćenju koje mu se dogodilo kada je prije 16 godina upoznao jednu molitvenu zajednicu kroz koju je dublje uronio u duhovni život. Vijest je to koju su neki lijevi mediji odmah obojili posprdnim epitetima i britkim komentarima o tome da Thompson “obrazuje” mlade “ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni’”.

Danas su im odgovorili na njegovom portalu. Izdvajam sam ovo iz izvrsnog odgovora onima koji za judine škode izdaju krv: „Nevjerojatna je mržnja pojedinih medija u Hrvatskoj. Naime, riječi domoljubne pjesme “ČAVOGLAVE” koja je u Domovinskom ratu braniteljima dizala moral, proglašavati ustaškom samo je potvrda kompatibilnosti i homogeniziranja lijevog fašizma s jugo-komunističkom politikom, tj. proglašavanja hrvatskih branitelja ustašama. Sjetimo se samo bivšeg predsjednika Ive Josipovića i njegovih riječi o USTAŠKIM ZMIJAMA koje je uporno ponavljao, a koje još uvijek nije imenovao. Kad vidimo što pišu mediji skloni takvoj politici, svima nam je jasno na koga je mislio – na hrvatske branitelje, u prvom redu na postrojbe HOS-a kojima je i Thompson u početku rata pripadao.“

Današnje Fakultetsko vijeće me potpuno iscrpilo (preko tri sata), pa ću završiti s komentarom Josipa Jovića o podršci vladajućih Vesni Pusić:

„Ostaju nam dva moguća odgovora. Ili je Oreškovićev kabinet popustio pred međunarodnim diplomatskim pritiskom, što je već pravilo, ili je HDZ u nekom tihom dogovoru s HNS-om oko neke nove koalicije. Izgleda nevjerojatno, ali Machiavelli i njegove „konstelacijske istine“ i relativni principi su očito vječni.“

Danas je napokon, istina na određeno vrijeme došao doma Veljko Marić! Obavezno pročitati Predraga Mišića.

(<https://kamenjar.com/predrag-misic-tko-sam-ja-da-pisem-sto-je-dobro-sto-lose/>)

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?

Stiže nam 5. kolovoz i opet se vlast pobrinula za dvojbu – gdje ići. Ne tako davno pitanje je bilo Knin ili Čavoglave, a sada evo Knin ili Slunj. Da hoće li se ići tamo gdje poziiva vlast ili gdje pjeva Thompson.

Zvonimir Hodak piše:

„Oduševio me gradonačelnik Knina Marko Jelić. Jedna nova, moderna rasa lokalnih političara. Nema više Thompsona ni Čavoglava. Kaže progresivni Markan: “Moramo se držati temelja ove države, a to je antifašizam“. Nije Markan bio raspoložen za malo širu eksplikaciju svojih ideja zatucanim ognjištarima k'o recimo Miši Krstičeviću iz Ploča. On je iz okolice Knina i zna da su antifašisti iz 4. Splitske isprašili antifašiste Mile Martića. Znači, ne samo građanski rat nego pomalo čak i bratoubilački. Udari brat na brata. Brat Jozo na brata Jovana. A ni jedan nije imao pojma što danas progresivni gradonačelnik zna. Rat je bio odlučan još 1943.g. negdje u balkanskim gudurama kad je ZAVNOH donio odluku i zadužio Maršala da najkasnije do 1974.g. donese Ustav po kojem će najkasnije do 5. kolovoza 1995.g. Hrvatska postati nezavisna država. Hrvatska, a rijeka Sava neka teče uzvodno sve do Beograda. Da je u ta kozmička vremena barem Marko Jelić bio nekakav faktor X pa da objasni Gotovini i ostalim slijepcima da je rat buržoaski recidiv, da su pametni ljudi još u 1993.g. pozvali Tuđmana da bude malo više miroljubiv pa da za ministra obrane imenuje Slaveka Goldsteina, da smo svi na istoj strani i Martić, i Mladić, i Zoran Erceg, i Heni Erceg, kapetan Dragan, Adić, Kadjević, Milošević, Stanimirović, Veselin Šljivančanin, Mate Granić, Josip Manolić, Stipe Mesić, Đakula, Stanimirović itd., te da ista banka financira i jedne i druge... Čudno

je kako je baš Marko Thompson uletio u neki angažman za 5. kolovoza. Možda su ga istarski antifašisti zamolili da im otpjeva "Po šumama i gorama" u Areni punoj bikova iz Pomplone. Bilo bi previše dosadno sad iznositi zaključke mitskog ZAVNOH-a koji govori o Hrvatskoj isključivo kao jugoslavenskoj republici. U tu šarlatansku priču danas vjeruju Klasić, Jakovina, Markovina i naš Markan Jelić. Možda čak i oni koji su ga izabrali na čelo Zvonimirovog grada."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/osim-admirala-domazeta-nitko-se-ne-usudi-ni-posumnjati-da-se-pozari-podmecu-u-pravnoj-terminologiji-zatvoreni-krug-indicija-predstavlja-dokaz-1046108/>

Doista je smiješna priča ta Markanova tvrdnja da se mora držati „temelja ove države, a to je antifašizam“. Doista su hrvatski branitelji pobijedili velikosrpski fašizam u Domovinskom ratu, a njemu je problem hrvatski branitelj Marko Perković Thompson. Problem mu je istinski antifašist i vjerojatno zato što zna učinak njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ u toj pobjedi i istjerivanju velikosrpskih fašista iz Zvonimirovog grada.

Dakle malo tko može povjerovati da je Markanu do antifašizma. Čini se da on žali za velikosrpskim fašistima koje su iz Knina protjerali hrvatski branitelji. Protjerali ih kao – kako je rekao Slobodan Milošević – zečeve.

Kada je bila dvojba Knin ili Čavoglave stotine tisuća ljudi biralo je Čavoglave.

Samo dvije godine vlast je izdržala s Thompsonom u Kninu. Previše ih je njegov koncert podsjećao na utekle zečeve, pa ga ove godine nema.

A i te dvije godine su pokušali na sve načine napasti Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Prije dvije godine smo ih pokušali zaštititi poznatom Peticijom ZDS. Tada su još i krili da su im Thompson i „Bojna“ bila glavne mete napada. Prošle godine, uvjereni u pobjedu jugo-opcije na izborima to nisu ni krili.

Mnogi koji su potpisali Peticiju ZDS prije dvije godine imaju probleme i danas. U najnovijem Hrvatskom tjedniku od 27. 07. 2017. ima tekst o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike:

Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića.

<https://narod.hr/hrvatska/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica>

<http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/>

Pismo je slično onima koje je svojevremeno pisao Predsjedniku Akademije i Rektor Zagrebačkog sveučilišta akademik Davorin Rudolf kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU, a na koje nije dobio nikakvog odgovora. Posebno mi je drago što potpisnici nisu matematičari već sudionici *Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu*.

Kako su napadnuti i moji suradnici (u pismu se spominje zaustavljeni projekt, a zapravo je zbog mene kažnjeno 36 hrvatskih matematičara), oni su odlučili organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (**Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia**)

svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama.

A kad već odgovor nije dobio akademik Rudolf i to kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU teško da će se ispuniti želja jednog velikog hrvatskog domoljuba koji mi je napisao:

Poštovani Akademice,

Primate moju potporu s obzirom na pismo Predsjednici i predsjedniku Vlade. Vidio sam to na web-str. Narod. Drago mi je i nadam se da će polučiti uspjeh. Pozdrav iz mog rodnog ...

Meni je zanimljivo samo pitanje hoće li kolege iz svijeta uopće dobiti nekakav odgovor. Podsjetitb ću kako su brojna moja pisma i dana su u mojim knjigama „Pišem pisma, odgovora nema 1 i 2“.

Kao što su glupi napadi tzv. antifašista koji su po pravili podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, takvi su i napadi kojima smo izloženi mi potpisnici pomenute peticije. Čak sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni te napade iz HRZZ-a i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Uslijedio je i napad u Hrvatskom saboru koji je pokazao da ni moja Akademija nije baš „čista“ u svemu tome. Zapravo, vjerojatno je to što su u Saboru spominjali Peticiju ZDS samo dobar izgovor jer mnogima od njih nije draga moja uloga u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a.

Svoja pisma sam objavljivao i po raznim hrvatskim portalima, tako da nisu izostala mnogobrojna pisma podrške. Npr. istog dana kada je u Hrvatskom tjedniku objavljen gornji tekst dobio sam slijedeću poruku:

Poštovani Aakademiče!

Tvoja ljudska uzvišenost koju je u ova bremenita vremena teško dosegnuti, tjera me da ti poželim svaku životnu radost i novu mladost...

*ŽELIM DA TE ZDRAVLJE PRATI
POPOT TVOGA UMA BISTROG
KOJI NEDA DA DOM BLATI
LAŽ KROZ POVIJEST GADA ISTOG.*

*ŽELIM DA TE LJUBAV NOSI
DOMOLJUBE ZA DOM SPREMAN
KOJA LAŽ I MRŽNJU KOSI
ŠTO IH SIJE JUGONEMAN.*

*PODRŠKU TI ŽELIM DATI
DIČNE BOKE SLAVNI SINE
JER TE RODI MILA MATI*

*ZA LET LJUDSKI U VISINE...**Vicko Goluža*

Thompson je na najnoviji napad odgovorio tako da misli svoje koncerte organizirati svake godine u drugom mjestu. Meni je ipak žao za Čavoglavama. Ako ništa drugo, mnogi su tada na moru pa im je lakše doći u Čavoglave. Naravno, volio bih da nisam u pravu i da se ostvari želja organizatora da koncert u Slunju bude istovjetan onima u Čavoglavama:

<http://direktno.hr/domovina/video-pogledajte-mocnu-najavu-thompsonovog-koncerta-u-slunju-93369/>

Jer su ti Thompsonovi koncerti u Čavoglavama bili nešto doista posebno, i mnogi nisu bili sretni što je prethodne dvije godine išao s njim u Knin.

S druge strane koncerti u Čavoglavama su jasno pokazivali kako vlast vodi politiku koja nije prohrvatska. Doista je smiješno da ne može Predsjednik Vlade, poput gradonačelnika Dubrovnika Mata Frankovića izgovoriti jednu, jednostavnu rečenicu: *Ako ZDS nije smetao 1991. godine, zasto bi smetao danas?*

<http://portal.braniteljski-forum.com/vijesti/gradonacelnik-dubrovnika-ako-nam-hos-nije-smetao-91-zasto-bi-nam-smetao-danas>

A prava istina je da je njima ZDS i HOS smetao i 1991. i danas, smetali su i i tada i danas svi branitelji jer su se suprostavili onima koji su se borili za voljenu im Jugoslaviju tj. Srboslaviju.

Da, možda je i ovogodišnji izbor Slunja ustupak hrvatskoj vladi da se jasnije odredi prema hrvatskim nacionalnim interesima.

Josip Pečarić

PRILOG

***Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog
"koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića***

Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o

različitim društvenim temama došao je u situaciju da inozemni znanstvenici upućuju peticiju predsjednici i premijeru hrvatske države zbog 'koordinirane kampanje' protiv njega, što po njihovoj ocjeni "predstavlja zanemarivanje zaštite ljudski prava". Skupina znanstvenika, s 24. u Singapuru, poslala je 14. srpnja peticiju hrvatskoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću u kojoj navode da su 'ružne novosti' pristigle do njih o profesoru Josipu Pečariću, znanstveniku svjetskog ugleda i značaja. 'On je kontinuirano izložen uvrjedama i zlostavljanju od režima u Hrvatskoj. Na primjer, važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilistu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga. To je tim bolnije, jer postoji stalna potreba za talentiranim i kvalificiranim ljudima poput nje', napominje se na početku peticije. Kako navode, takva situacija ih navodi na zaključak da su profesor Pečarić i njegova obitelj 'predmet koordinirane kampanje' te da takvo postupanje u jednoj članici EU poput Hrvatske 'predstavlja zanemarivanje zaštite ljudskih prava'. Potpisnici pozivaju hrvatsku predsjednicu i premijera da provjere jesu li prava profesora Pečarića i njegove kćeri 'zaštićena na odgovarajući način'. Peticiju su potpisali: dr. Ronald C. Beckett, Deakin University, Australija; dr. Cees Bil RMIT, Australija; dr. Milton Borsato, Federal University of Technology, Paraná, Brazil; dr. Osiris Canciglieri junior, Pontifical Catholic University of Paraná, Brazil; dr. Chun-Hsien Chen, Nanyang University of Technology, Singapur; dr. Shou-Yan Chou, NTUST, Tajvan; dr. Fredrik Elgh, Jönköping University, Švedska; dr. Gloria Lucia Giraldo Gómez, Universidad Nacional de Colombia, Kolumbija; dr. Kazuo Hiekata, The University of Tokyo, Japan; dr. John P.T. Mo, RMIT, Australija; dr. Margherita Peruzzini, University of Modena and Reggio Emilia, Italija; dr. Essam Shehab, Cranfield University, Velika Britanija; dr. Josip Stjepandić PROSTEP, Njemačka; dr. A.J.C. Trappey, National Tsing Hua University, Tajvan; dr. German Urrego, Universidad de Antioquia, Kolumbija; dr. Wim J.C. Verhagen, TU Delft, Nizozemska i dr. Nel Wognum, TU Delft, Nizozemska.(mc)

VUČIĆEVO PRIZNANJE

Doista me istovjetnost komemoracija koje su priredili u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju uvjerali da se moram ispričati hrvatskom narodu zbog svog djelovanja.

Srbijanski premijer i novoizabrani predsjednik te države Aleksandar Vučić optužio je Hrvatsku, slično onima sa subotnje komemoracije u Jasenovcu, kako pokušava oživjeti ustašku ideologiju te je zaprijetio kako će se Srbija odlučno suprotstaviti 'pokušajima da se ponovi ono što se zbilo u prošlosti'. Kazao je kako se u NDH 'zanosno i s veseljem' ubijalo Srbe te kako je na temelju 'master-plana' o istrjebljenju cijelog naroda ustaški režim pobio 'više od milijun ljudi'.

Vučić je istaknuo kako je žalosno to da ideolozi takvog zločina poput Mile Budaka (vidjeti npr. knjigu: D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.) imaju svoju ulicu u više od petnaest gradova u 'europskoj Hrvatskoj'.

'Sa žalošću moram konstatirati da smo svjedoci pokušaja povampirenja ustaške ideologije', kazao je srbijanski premijer ustvrdivši kako se sada pokušava provesti 'revizija slike' o kardinalu Alojziju Stepincu (vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.) s ciljem skidanja njegove odgovornosti za počinjene zločine. Čini se da nije daleko dan kada će uslijediti zahtjev za reviziju slike o (Anti) Paveliću i prenošenje njegovih posmrtnih ostataka', kazao je Vučić spomenuvši u tom kontekstu kao neprihvatljivo isticanje ploče s ustaškim pozdravom u Jasenovcu. 'Nikome i nikada više nećemo dopustiti ni 'Bljesak ni 'Oluju', kazao je Vučić.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/vucic-i-dodik-hrvatska-ozivljava-ustasku-ideologiju-20170423>

Na Vučićeve tvrdnje reagirao je poznati hrvatski novinar Velimir Bujanec. Oštro se osvrnuo, kako kažu na portalu narod.hr, na ove provokacije i govor mržnje koji je Vučić ponovno usmjerio put hrvatskog naroda.

"VUČIĆU, PA NISMO MI VAS PITALI ZA 'BLJESAK' I 'OLUJU' - MI SMO TO NAPRAVILI!

Fakat ne znam što je ovom Vučiću?! Neprestano spominje da "neće više nikad dopustiti Bljesak i Oluju"... Pa Hrvati ga nisu pitali za dopuštenje 1995. i neće ni u budućnosti, bude li trebalo! Vučiću: TKO SE MAČA LAČA, OD MAČA I POGIBA", napisao je poznati novinar na svom Facebook profilu.

Slično piše i poznati kolumnist Marcel Holjevac:

Pa se tako sad ponovo govori o "povampirenom ustaštvu u Hrvatskoj", a notorni četnik Vučić je opet ponovio da Srbija nikada i nikome više neće dozvoliti "Bljesak" i "Oluju". Doduše, Srbija nije dopustila ni Bljesak ni Oluju ni prvi put. Vučić je izgleda zaboravio da ih nismo ni pitali za dopuštenje. Dodao je da se Srbija i RS također trebaju suočiti s vlastitim greškama, sa zlom u kojem su činjeni zločini u ime Srba. No, i on je bio jedan dio tog zla, i to ne treba zaboraviti. To natezanje oko komemoracije traje otkad SDP više nije na vlasti. Slično natezanje gledamo svake godine u Kninu, i u Vukovaru. Antifašisti šumom, Hrvati drumom, reklo bi se..

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/slucaj-jasenovac-sukob-domovinskoga-i-drugoga-svjetskoga-rata-a-ne-fasizma-i-antifasizma-1019471/>

Hrvoje Hitrec kaže kako je Vučić ponovio pomalo zagonetnu prijetnju da se Bljesak i Oluja ne će ponoviti.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/26582-h-hitrec-razaranje-hrvatske-kulture-priprema-za-buducu-agresiju.html>

Za razliku od onih s komemoracija koje su organizirali u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju

Bujanec i mnogi drugi u RH ne razumiju da i jedni i drugi svo vrijeme ukazuju na činjenicu kako su se i oni u NDH i oni u Domovinskom ratu borili za neovisnu Hrvatsku, dakle ustašku Hrvatsku. Prva je bila Pavelićeva a druga Tuđmanova, ali obje su ustaške države“.

Ne smijem biti nepošten prema SDP-u jer su i oni sudjelovali u subotnjoj komemoraciji. Kako je glavni razlog za tri komemoracije (četvrtе – žrtvama poslijeratnog logora Jasenovac nije bilo) pozdrav

ZA DOM SPREMNI ovdje ću dati samo komentar Zvonimira Hodaka:

SDP je opasno zaprijetio Banskim dvorima. Imate osam dana da maknete HOS-ovu ploču u Jasenovcu, a petnaest dana da promijenite grb na ploči. Klasičan primjer pucanja samom sebi u nogu. Grb HOS-a s pozdravom ZDS legaliziralo je Ministarstvo uprave u Vladi Ivice Račana. Nakon Račana SDP je bio na vlasti još četiri godine pa "zloglasnom" grbu nije pala ni jedna "ustaška" dlaka s glave. Ako ova Vlada ne bude poštivala prekluzivne rokove od osam i petnaest dana, SDP će još jednom postaviti oštro pitanje Vladi. I tako u beskraj... barem dok ne prođu lokalni izbori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/nije-lose-bit-prvi-u-drzavi-u-kojoj-ministarstvo-kulture-financira-predstavu-u-kojoj-glumica-izvlaci-hrvatsku-zastavu-iz-supu-1019520/>

Holjevac razumije, kako i sam naslov njegovog teksta kaže, da se tu radi o sukobu Domovinskoga i Drugoga svjetskoga rata, a ne fašizma i antifašizma:

Ne radi se tu samo o tabli u Jasenovcu, ni pozdravu. Radi se o Domovinskom ratu, ne o ustašama iz Drugog svjetskog. Iako su i veterani Domovinskog rata od "antifašista" općenito smatrani ustašama, krezubim ognjištarcima, šatorašima, i tako dalje. Stare partizančine, i one nepismene, pa i najgori nasilnici, poput Manolića i pokojnog Boljkovca, pak uživaju status uglednih starina, unatoč krvavim rukama iz prošlosti. Veterani, i kad su ostali bez ruku i nogu u ratu poput Glogoškog, su često narodni neprijatelji i vječni ustaški sumnjivci i smutljivci. Svake godine u Jasenovcu slušamo o potrebi suočavanja s prošlošću. Ta prošlost je dobro poznata, a često i debelo krivotvorena te zloupotrebljavana u dnevno-političke svrhe. Jasenovac je bio jedan od temelja Miloševićeve ratnohušakačke propagande: "moramo pobiti ustaše prije nego ustaše ponovo pobiju nas". Kako je završilo, poznato je.

Uglavnom, Jasenovac nije uzrok razdora, već samo, uz Knin i Vukovar, jedno od mjesta gdje se pokazuje koliko je Hrvatska podijeljena na onu "antifašističku" i onu "domoljubnu". Onu koja je pobijedila u Drugom svjetskom ratu, a poražena je u Domovinskom (htjela ona to priznati ili ne) i one koja je dobila Domovinski rat, a kasnije bačena na margine. Protiv te društvene

marginalizacije ona se ponekad bori i provokacijama poput ploče u Jasenovcu. Danas svi govore, i Pupovac i Bernardić, da se Hrvatska ne bi trebala dijeliti. Pitanje je samo na kojoj se platformi treba ujediniti. A to svakako nije ona "antifašistička".

Istovjetnost Domovinskog rata i NDH može se iščitati i iz teksta Domagoja Sremca Jurčića na portalu Hrvatsko nebo koji uspoređuje spomen obilježja u Jasenovcu s onima iz Domovinskog rata u Vukovaru:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/04/24/domagoj-sremac-jurcic-ne-bih-ali-pretjerase/>

Koliko su ispravne optužbe koje smo čuli na ovim komemoracijama svjedoče nam i činjenice o ponašanju ministricе Obuljen koja je uvjerala Pupovca i Krausa da odustanu o tvrdnji o istovjetnosti NDH i današnje Hrvatske tj. da odustanu od svojih komemoracija u Jasenovcu:

<http://direktno.hr/direkt/obuljen-nagovarala-pupovca-krausa-i-amerikance-da-odustanu-od-bojkota-83363/>

odnosno ministra Orepića koji na posredan način priznaje tu istovjetnost tvrdeći kako je podizanje spomen obilježja HOS-ovcima, tj. hrvatskim braniteljima kojih su se fašistički agresori najviše bojali, zapravo isprazno desničarenje od strane pojedinaca koji nemaju nikakve veze s domoljubljem.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/orepic-o-jasenovcu-hos-ovcima-i-za-dom-spremni-zloupotrebljavanje-ispraznim-desnicarenjem-pojedinaca-koji-nemaju-veze-s-domoljubljem/5944057/>

Suprotno mišljenju Bujanca i Holjevca, mene je obradovala Vučićeva tvrdnja kako su oni odobrili Oluju i više to nikada i nikome ne bi dozvolili. Predsjedniku Republike Srbije moramo vjerovati zar, ne?

Zašto me je obradovao?

Ja sam već u naslovu knjige, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014. optužio hrvatski narod za najstrašniji genocid u povijesti čovječanstva genocid pravljenja zečeva od ljudi (pozivajući se na poznatu izjavu Slobodana Miloševića). Također sam, ne znajući da su to pravljenje zečeva od Srba dozvolili u Beogradu, u

dva navrata pisao Hrvatskom saboru tražeći uvođenje DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA.

Doista mi je sada strašna spoznaja da ipak za takav stravičan genocid nisu krivi samo pripadnici hrvatskog naroda nego im je taj užasni genocid pravljenja zečeva od ljudi dozvolila vlast u Beogradu. To su sigurno znali i u Saboru pa mi nisu ni odgovorili na moje prijedloge. Iako je strašna spoznaja da sam osudio svoj narod za najstrašniji genocid u povijesti - genocid pravljenja zečeva od Srba, ipak je mnogo veće zadovoljstvo što za taj genocidu nismo krivi samo mi. Poslije Vučićeva priznanja, sa takvom spoznajom o podijeljenoj odgovornosti za zločin genocidnog pravljenja zečeva od Srba, Hrvatski sabor bi mnogo lakše usvojiti moj prijedlog o promjeni imena Dana Domovinske zahvalnosti, zar ne?

Josip Pečarić

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.

TKO JE KOČANOVA ‘KUMICA’ IZ AKADEMIJE?

Drage kolegice akademkinje,
Drage kolege akademici,

Poznati hrvatski književnik dr. Sc. Stjepo Mijović Kočan piše u Hrvatskom tjedniku 05. 01. 2017. i o ZDS, i o nama, pa kaže:

Moj drugi dragi prijatelj, Vjenceslav Čížek (inače i moj prijatelj, moj Hrvat iz Boke, da tako kažem jer ne znam kako bih morao reći po najnovijem stajalištu Akademije jer je rođen 1929. godine kada nije bilo Crne Gore ni socijalističke ni narodne, J.P.), „hrvatski Mandela“, napisao je aforizam „Svatko od nas po glavu da ima/ kojim pravom/ zar nije dosta narod / samo s jednom glavom“. Za taj verbalni delikt, istina i još neke slične, dobio je u Titovoj Jugoslaviji 17 godina robije, gdje je i oslijepio...).

Ono što nije napravila država, onemogućivši samu sebe kao da i nema glave, a i nije je imala, trebale su napraviti hrvatske znanstvene ustanove. Zar za tako važnu stvar kao što je znanstveno utvrditi žrtve totalitarnih režima vlastita naroda i uvesti nas u predio slobode i demokracije, prije svih nije pozvana Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, ta to je najviša znanstvena...itd. !? Međutim, koju, čiju glavu vi tamo vidite? Ima li tamo uopće neke glave koja bi se mogla vidjeti kao samomisleća te nacionalno svjesna i odgovorna glava?! (Ako je HAZU – HAZU, a ne HJAZU? Bit će da je i tu prvo ono drugo!)

Onaj akademik koji ovih dana govori nešto u Saboru, to je rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu! A Akademija! Bože, ne oprostí im ništa! Oni znaju sve što ne čine!

Dakle imamo među nama nekoga tko je u Saboru govorio *rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu*. Nagradno pitanje za sve nas je:

Na koga je to mislio poznati hrvatski književnik?

Ako vas doista zanima o svrstavanju Akademije nedavno u Hrvatskom saboru, bolje reći pokazivanju da smo papskiji od Pape (Predsjednica je svojevremeno rekla da je Peticija ZDS “na razini provokacije”, a Glavni tajnik u ime svih nas kako je to provokacija), pogledajte i što drugi hrvatski intelektualci misle o tome. Da ne spomenem opet Kočana koji upozorava kako su oni koji su “za odbijanje obrane Doma” zapravo “za dezerterstvo”. Istina, to možda Akademija samo pokazuje svoje pozicije jer će u Povjerenstvu za suočavanje s prošlošću biti uključen i HAZU.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/u-povjerenstvo-za-suocavanje-s-prosloscu-bit-ce-ukljucen-i-hazu-1140583>

Ali govoriti u Saboru *rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu* nije previše inteligentno da bi se opravdalo takvo povjerenje, zar ne?

Pogledajte tekst prof. dr. Stipa Kuteše koji nas podsjeća na predsjedničine riječi, na koje sam vas već i ja upozorio, a koje pokazuju kako Glavnom tajniku nije bilo baš inteligentno govoriti u ime svih nas, a *rekla je ono što je već davno (i bez briselskih i berlinskih konzultacija) morao reći svaki hrvatski političar, a to je: „Ovdje je bitno da je riječ o spomeniku 11-orici poginulih hrvatskih branitelja i to nema nikakve veze s bivšim ustaškim logorom. To nije poruga Jasenovcu ili Srbiji, već iskaz pijeteta prema 11 mladića koji su poginuli pod tom zastavom braneći Hrvatsku. Želim jasno naglasiti, u Hrvatskom saboru nijedna strana ne zastupa proustašku ideologiju koja bi se otvoreno zalagala za ustaški režim“*. Time je predsjednica pokazala da ipak osluškuje mišljenje većine svojih državljana. U takvim bi stvarima morala biti odrješitija. Ona mora, po svojoj dužnosti braniti nacionalni interes. Stoga je na mjestu njezina izjava: „Nemojmo, dakle, dopustiti da nam stalno nabacuju

tu „ustašku guju“, a onda se mi u Hrvatskoj šutamo međusobno i od toga radimo prvorazredno političko pitanje, što u konačnici iskrivljuje percepciju o samoj državi.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25717-s-kutlesa-predstava-okolo-pozdrava-zds-kao-dio-specijalnog-rata-protiv-hrvatske.html>

Varaju se oni među vama koji misle da se radi o slučajnom ekscesu Glavnog tajnika. Ta politika u Akademiji osjeća se svo vrijeme ove uprave. Već sam vas podsjetio kako je bilo s (ne)izborom prof. dr. sc. Iva Goldsteina, koji je tek kasnije postao onaj čuveni veleposlanik sa slikom J. B. Tita u svom uredu, ali ipak je kao kandidat za redovitog člana HAZU bio pozvan na proslavu Akademije, ugostiše ga za predsjedničkim stolom, a šikanirali su neke zaposlenike koji su podržali moje Pismo Predsjedniku i Predsjedništvu Akademije (o tome sam pisao u knjizi “Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!”).

Srećom Goldsteina nismo izabrali, pa – koliko znam – nije bilo posljedica za one kojima nije povijest ako tvrdiš da su se Srbi svetili zbog genocida koji je napravljen nad njima, a primjer za to je 5 (PET) dana poslije uspostave NDH. Itd., itd... Genocidnog li naroda, zar ne?

Međutim, kada sam pisao spomenutu knjigu iz nje se moglo iščitati kako govorim o tome kako ni tada u medijima nisam mogao braniti se.

Vjerojatno niste obratili pozornost kako sam spomenuo sličan odnos u Akademiji prema meni u pismu poslanom vam 31. 05. 2012.:

Četvrto pismo HAZU-u

GOLDSTEINOVA PRIJEVARA

Poštovane kolegice akademkinje,
poštovani kolege akademici!

Prije svega ispričavam vam se što sam mnogima od vas dosađivao tražeći kopiju pisma prof. dr. Iva Goldsteina. Kao što je poznato, moje pismo poslano je Predsjedniku i Predsjedništvu naše Akademije 24. 4. 2012., a njegov odgovor Razredu za društvene znanosti 25. 4. 2012. Vjerujem da je većini od vas poznato i mišljenje u svezi s tim koje kruži u Akademiji:

Iz njega, (Razred za društvene znanosti, J. P.) inače, odmah nakon njegovih sjednica i prije izborne skupštine, “cure” načelno tajne i povjerljive informacije: hitro ih se šalje kandidatu I. G., a pogoduje mu se i na skupštini.

Doista, nevjerojatno je kako je hitro dostavljeno moje pismo kandidatu, a njegov odgovor meni nije barem dan prije skupštine, kada je već odlučeno da se oba pisma tamo pročitaju. Kopiju pisma sam uspio tako dobiti tek mjesec dana nakon je ono bilo u Akademiji. Na taj način mi je onemogućeno da na samoj skupštini svoje izlaganje posvetim pitanju ZNANSTVENOG NEPOŠTENJA!

(...)

Zanimljivo je da me nitko od vas nije upitao:

Kako je moguće da ste pismo dobili tek mjesec dana nakon što je ono pročitano na Skupštini HAZU-a?

Tražio sam ga odmah. Glavni tajnik me je uputio kod neke gospođe u Administraciji. Ona mi ga nije mogla dati. Otišao sam opet kod Glavnog tajnika. Još sam ispao zločinac što sam ga tražio.

Na kraju sam ga dobio od jednog kolege, ali s napomenom da nikome ne kažem da mi ga je on dao.

Ako su se tako odnosi prema kolegi akademiku i tada, a i u niz slučajeva nakon toga, čudi li vas najnoviji kada je vjerojatno prvi put u povijesti u ime akademije Glavni tajnik napao u Hrvatskom saboru dvojicu kolega akademika, a trećega nije ni pokušao braniti već je branio onoga tko ga je napao.

Zato ljudi – ne rijetko – misle i pišu ovako:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/01/07/zorica-vukovic-akademici-i-akademici/>

Srećom, akademik Reiner je branio kolegu Paara u Saboru.

Znam da su mu neke kolege prigovarali zašto nije branio i nas. Ali mi smo napadani zbog Peticije ZDS. A on je predlagatelj da se Hrvatski sabor opet nazove Hrvatski državni sabor. Zbog toga je bio žestoko napadnut. Uostalom isto kao i Predsjednica zbog povijesne hrvatske zastave. Da nas je pokušao braniti ispalo bi da brani sebe, zar ne?

Zato ipak ne mislim da se na njega ne odnosi pitanje iz naslova ovog teksta. Zato je doista teško pitanje:

Koji akademik je u Saboru govorio rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

09. 01. 2017.

P.S. Nisam spomenuo onu zabranu slanja pozivnica za predstavljanje moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba", zato što će nas svakim danom sve više i više mnogi podsjećati na to.

Evo i danas vidim veliki dio kolumne Zvonimira Hodaka posvećen je – zapravo – tome:

Jutarnji smatra da je "Tradicionalni božićni domjenak koji organizira SNV ove godine bio u znaku incidenta sa spomen pločom postavljenom poginulim pripadnicima HOS-a u Jasenovcu na kojoj je ustaški pozdrav "Za dom spremni". Mi ostali, kojih je u RH 70% prema vaših ni 30%, smatramo da je "tradicionalni božićni domjenak" SNV protekao u znaku vulgarnog ispada Velimira Božovića, izaslanika predsjednika Vlade Republike Srbije. Isti je poručio hrvatskim Srbima da će ih "matična država štititi u svim problemima i iskušenjima, kad budu ugroženi, braniti svim raspoloživim sredstvima". Do posljednjeg traktora... Srbi su stari ratnički narod. Od svih povijesnih bitaka pamti se tzv. Cerska bitka koja je vođena od 12. do 24. kolovoza 1914., g. i gdje je na slivu rijeke Jadar, srpska vojska pobijedila austrougarsku vojsku. Od tog vremena pa nadalje, nogometnim rječnikom rečeno, baš im ne ide. Nula bodova. Par zlobnika koji kao lešinari prate moju kolumnu odmah će zaroktati – a Vukovar!? Dragi obrijani i depilirani (po)četnici, Vukovar je jedan od najtežih ako ne i najteži fijasko koji ste doživjeli u "istoriji ratovanja". Tri mjeseca armija od 60 tisuća izvježbanih vojnika, uz podršku artiljerije, tenkova i "vazduhoplovstva", jedva je u "produžetku" svladala 1.500 slabo naoružanih branitelja. To je na sjednici Vrhovnog saveta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. konstatirao sam vožd Slobodan Milošević. Doduše, u stilu Dobrice Ćosića, "nabrijao" je 1.500 branitelja na 6.000, a 3 mjeseca razvukao na 6 mjeseci. No, kao branitelj Mile Dedakovića-Jastreba znam da je, tijekom sudskih procesa, utvrđeno kako je brojka od 1.500 branitelja bila točna. Sloba je na toj sjednici rekao za one koji su branili SAO Krajinu za

vrijeme Oluje da su "utekli kao zečevi, a sad traže da ih Jugoslavija brani..." Nadalje hvali Sloba pripadnike "Treće armije u Evropi" da su "više izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što bi izginuli držeći linije". Sada, na pravoslavni Božić, dolazi u Zagreb posebni izaslanik iz Srbije i prijeti "svim raspoloživim sredstvima". Jeste li primijetili kako su se Hrvateki, gledajući prijetecu figuru "srpskog oficira" na TV, počeli tresti? Od smijeha! Međutim, hrvatska politička elita je hrabro i prkosno odšutila ovo izazivačko busanje u prsa. Ludu hrabrost pokazao je tek Ivo Stier, ministar vanjski poslova, kad je rekao: "Takav diskurs vrijedan je svake osude..." Da prisutnim Hrvatima do kraja začepi gu....ce Milorad Pupovac je diplomatski ublažio prijetecu "miroljubivu" poruku Božovića tako što je nagradio "uglednog historičara" Hrvoja Klasića za promicanje "jugoslavenske sinteze" iliti za "bratstvo i jedinstvo" (ispričavam se što i njega nisam spomenuo kao ozbiljnog kandidata za HAZU s predsjednikom akademikom Pavlom Rudanom, JP). Premijer Plenković održao je govor u "božićnom duhu s porukama dijaloga, suradnje, tolerancije, suživota i okrenutosti budućnosti." Mene je osobno impresioniralo ovo "okrenutost budućnosti". Proradio mi je stari "uvjetni refleksi" i podsjetio me na staru latinsku: "Si vis pacem, para bellum" ili ako želiš mir, spremaj se za rat. Premijer je na kraju otkrio "najmilijoj manjini" dobro čuvanu tajnu, a koja ih je doslovno zaprepastila. Naime, hrabro i u pola glasa rekao je: "Hrvatska je nakon pravednog obrambenog rata, u kojem je bila žrtva srpske agresije, ostvarila slobodu i nezavisnost..." Na licima nazočnih podržavatelja Božovića jasno se očitavalo iskreno čuđenje u stilu "prosto ne možemo da verujemo" ili "idi bre da se lečiš..." Predsjednica RH je s "tajanstvenog puta po SAD-u" poslala poruku, a čestitku je uputio i mitropolit ljubljansko-zagrebački Porfirije. Ne zna se je li je čestitka bila obična ili "zvučna", s miroljubivim pjesmuljkom "Šta se ono na Dinari sjaji..." Dok se katolička Crkva uporno kompromitira klerikalizacijom Hrvateka dotle pravoslavna uporno propagira "mir Božji, Hristos se rodi". A nakon toga, kao i u svakom slavlju, zakolje se jagnje i baci pesma "Što se ono na Dinari sjaji..." Probajte zamisliti što bi se desilo da se takva primitivna provokacija desila u prisustvu dr. Franje Tuđmana.

Mislim da znate. Zbog toga Tuđman ostaje faraon prema svim sadašnjim političarima. Državnik!

[http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/od-pilsela-do-
lijeve-medijske-falange-nitko-nikada-nije-postavio-pitanje-sto-je-
milanovic-radio-u-sad-u-kojim-je-poslom-mesec-bio-u-kini-
989597/#axzz4VAzxxikc](http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/od-pilsela-do-
lijeve-medijske-falange-nitko-nikada-nije-postavio-pitanje-sto-je-
milanovic-radio-u-sad-u-kojim-je-poslom-mesec-bio-u-kini-
989597/#axzz4VAzxxikc)

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.

JOSIP PEČARIĆ

PLENKOVIĆEVI POVJESNIČARI

Igor Vukić je svojom knjigom „Radni logor Jasenovac“ i svojim nastupom na HTV-u uzdrmao osnovni postulat koji je Plenković zadao svom Vijeću za suočavanje s prošlošću a to je da ne smiju dirati u „istinu“ o ND Hrvatskoj.

U nedavnom intervjuu u Hrvatskom tjedniku je Ivica Marijačić dva puta u svojim pitanjima ukazivao na dr. Ivu Lučića koji je bio i član Plenkovićevog Vijeća ali i

Programskoga vijeća HRT-a koje je odigralo važnu ulogu u hajci na Vukića, ali i na urednicu Karolinu Vidović Krišto koja je omogućila nastup nekome tko govori o svojim istraživanjima koja pokazuju svo znanstveno i drugo nepoštenje u takvoj Plenkovićevoj instrukciji.

Tako doznajemo da je dr. Lučić nazvao Vukića lunatikom a u jednom pitanju izravno govori o dr. Lučiću kao navodnom Tuđmanistu:

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi) , koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

Zapravo postavlja se pitanje kako netko uopće može biti u neakvom Vijeću na televiziji koje proganja hrvatske domoljube? U

„Hrvatskom tjedniku“ od 21. lipnja 2018. možemo naći niz tekstova na tu temu:

1. Davor DIJANOVIĆ: Nakon HDZ-a, Pupovac gospodari i HTV-om
NA HTV-u NEMA MJESTA ZA HRVATSKE NOVINARE

Pupovac zatražio, Plenković udovoljio: Saša Kosanović mora na HTV, Karolina Vidović Krišto mora s HRT-a

PROTJERANO sve što hrvatski diše: Tihomir Dujmović, Hloverka Srzić Novak, Karolina Vidović Krišto...

POVLAŠTENO sve što diše velikosrpski i projugoslavenski: Aleksandar Stanković, Saša Kosanović, Maja Sever...

2. Javor NOVAK: publicist i novinar. HRT je kao JRT, današnje čistke nisu bitno različite od nekadašnjih

3. Siniša KOVAČIĆ, bivši ravnatelj HRT-a: Nacionalno osviješteni kadrovi na HRT-u šute, trpe i nadaju se nekom novom hrvatskom valu

4. Zoran VUKMAN, novinar i publicist: Najbolje da Pupovac bude ravnatelj HRT-a

5. Josip JOVIĆ, novinar i publicist: Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“ (vidjeti Prilog, J.P.)

6. Zorica GREGURIĆ, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara: Manjina, koja je izvršila agresiju na RH, zauzela sve pozicije u Hrvatskoj pa tako i na HRT-u

7. Đuro VIDMAROVIĆ, predsjednik Društva hrvatskih književnika: To nije normalno stanje

8. Hrvoje HITREC, književnik: Velika političko-medijsko-sudska sprega čije su žrtve istina i sloboda!

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/29716-nakon-hdz-a-pupovac-gospodari-i-htv-om.html>

Naravno među protjeranim sigurno treba dodati Željka Pervana.

S druge strane za dr. Marija Jareba ne može se reći da ne zna ništa o Jasenovcu jer je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja, edukaciju i istraživanje holokausta te predstavnik Ministarstva kulture u JUSP Jasenovac.

Pogledajte što on kaže o Vukićevim istraživanjima:

Držim ipak kako u istupima pojedinaca katkad ima više želje za samopromocijom i pronalaženjem 'novih istina' kakve bile, bez

obzira na sve dostupne činjenice i izvore. Nisam imao prilike još vidjeti Vukićevu knjigu, a 'izmakla' mi je i emisija koju ste spomenuli. Iz dosadašnjih njegovih nastupa stječe se ipak dojam kako se previše naglašava nešto novopronađenih činjenica koje pokazuju kako vrug nije tako crn kako se uobičajeno misli, odnosno stvari se izvlače iz konteksta i stvara se slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji, što je nedvojbeno bio.

<https://direktno.hr/direkt/dr-sc-mario-jareb-popis-zrtava-javne-ustanove-jasenovac-ne-odgovara-stvarnosti-za-dom-spremni-nije-stari-hrvatski-pozdrav-126234/>

Prije toga govori o netočnostima brojki žrtava, ali ne kaže što je on učinio da se to ispravi kada je bio plaćen da to radi, ali mu oni koji rade ono što je on trebao raditi to čine zbog samopromocije! A nije pročitao ni Vukićevu knjigu niti je pogledao 15 minuta njegovog nastupa na HTV-u!

Svjestan je i drugih bedastoća koje iznose jugo-komunistički 'istoričari' u RH pa

im se i on ruga. Uostalom poznato je da se Klasić uplašio Vukića, a dr. Ivo Goldstein se dodatno obrukao svojim nastupima, bolje reći napravio budalu od sebe:

<https://kamenjar.com/analiza-nastupa-ive-goldsteina-u-tv-emisiji-nedjeljom-u-2/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-matko-marusic-analiza-nastupa-ive-goldsteina-nu2-njegovi-htjeli-da-njihovi-mitovi-lazi-ostanu-povijesna-istina>

<https://kamenjar.com/takozvani-povjesnicar-ivo-goldstein-je-iznio-veliku-laz-i-prekrsio-hrvatski-ustav/>

<https://direktno.hr/kolumne/ono-kad-narodno-veselje-zagade-sanader-goldstein-i-svi-koji-su-ih-omogucili-125890/>

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

A tim bedastoćama jugokomunističkih povjesničara nema kraja:

<https://kamenjar.com/dujmovic-nitko-nikoga-nije-do-te-razine-ogolio-kao-hasanbegovic-jakovinu/>

<https://kamenjar.com/bujanec-hasanbegovic-skrasio-jakovinu-ko-hrvatska-argentinu-stigao-je-i-na-jazovku/>

Zato je svima jasno da protiv Vukića koji je veliki broj godina posvetio svojim istraživanjima jugo-komunistički povjesničari u RH su obični diletantni. Zato se u tu priču moraju uključiti hrvatski povjesničari kojima nije strana Plenkovićeva doktrina.

A pored Vukićeve knjige ovih dana je veliki udar ta Plenkovićeva doktrina doživjela i konačnom presudom o “Bojni Čavoglave” i ZDS. Znamo da su hrvatski političari skoro dvadeset godina napadali Thompsona zbog pjevanja pjesme ‘Bojna Čavoglave’ koja je jedan od simbola Domovinskog rata i za koju svi znaju da je uvijek počinjala sa pozdravom ZDS koji su koristili i mnogi hrvatski branitelji. U svojoj ulizičkoj misiji prema srpskim političarima (i ne samo njima) tzv hrvatski političari su pokušali kriminalizirati i “Bojnu” i ZDS.

Koliko je takva politika gadljiva pokazalo se ovih dana kada su Hrvati ispunjeni ponosom zbog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije. O tome posebno treba pogledati tekst Marka Ljubića: <https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29705-m-ljubic-prica-o-dalicu-modricu-papi-franji-i-sapama-iz-brezovice.html>

Veliku pobjedu su slavili pjevajući ‘Bojnu Čavoglave’ i onda se javio srbijanski predsjednik kazavši o ‘Bojni’ i ZDS ono što nam skoro 20 godina govore političari u RH:

Vidio sam da su pjevali bando, četnici, srpski, dobrovoljci. Da sam na njihovom mjestu radovao bih se sportskom uspjehu, ali ako im je najveća hrana mržnja prema srpskom narodu, nek im bude.

Vučića je prvi ismijao onaj koji dvadesetak godina trpi od Vučićevih političara u RH – sam Thompson:

Vučić se prepoznao u Thompsonovoj pjesmi! Za njega nije mržnja to što se aktivno uključio u agresiju protiv Hrvatske (vjerojatno to doživljava kao ljubav) ali za njega jeste mržnja prema Srbima ako se netko brani od njihove agresije.

<https://narod.hr/sport/thompson-vucic-se-prepoznao-mojoj-pjesmi-nije-mu-mrznja-sto-se-aktivno-ukljucio-agresiju-hrvatske>

Naravno ismijali su ga svi pa čak i na lijevim prosrpskim portalima u RH. Čak i tamo postanu Hrvati kada su ponosni na svoj narod. Zato ‘hrvatski’ političari i ubijaju taj ponos, zar ne?

Iznenadio me je ipak komentar dr. Jareba:

Nije neobično što su u takvim uvjetima neki hrvatski vojnici za svoje geslo i pozdrav uzeli 'Za dom spremni!', a pod njim su mnogi i poginuli za Hrvatsku. To je druga razina toga pozdrava kao simbola borbe za Hrvatsku iz devedesetih godina prošlog stoljeća, što treba poštovati.

To ipak ne poništava činjenicu da je 'Za dom spremni!' nastao kao ustaški pozdrav (podcrtao JP) te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškoga pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini.

Držim da totalitarnim simbolima nema mjesta u javnosti, pa bi uz preporuku da se pozdrav 'Za dom spremni!' koristi isključivo prigodom komemoracija za bojovnike HOS-a trebalo preporučiti da se svi totalitarni simboli maknu iz javnosti.

Podcrtao sam tipičnu Plenkovićevu doktrinu jer je Plenkovićevim povjesničarima očito ZDS totalitarni simbol zato što je nastao kao simbol otpora srpskoj (fašističkoj) diktaturi u Prvoj Jugoslaviji. Valjda im je fašizam sama činjenica što se netko tamo bunio za ubojstvo Radića i drugih, da ne spominjemo sve ono što se u toj državi događalo.

Istina, dr. Jareb je još gluplje komentirao ZDS:

<https://kamenjar.com/logika-hrvatski-povjesnicari/>

I pored svega 3.6.2018. pozvao sam i dr. Lučića i dr. Jareba da nam se pridruže i potpišu pismo:

Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja.

Sada mi je jasno zašto nisu. Zapravo tada mi još nije bilo jasno da među povjesničarima imamo i Plenkovićevih povjesničara.

Danas je dan državnosti. Zato ću ovaj tekst završiti s čestitkom Karoline Vidović Krišto kojoj se pridružujemo:

Kako se voli Hrvatska? Kako mogu reći da ju volim ako ju ne poznajem, ako ne znam o njoj ono što je bitno. Trebamo znati svoju povijest, tražiti i širiti povijesne činjenice.

Kako će naša djeca, ne samo u Hrvatskoj nego diljem Europe i svijeta, moći voljeti svoju Hrvatsku sutra ako povjeruju u sve laži o njoj koje se iz godine u godinu ponavljaju i množe? Laži u koje će povjerovati ako ne budu znali istinu i ako ne budu znali ono bitno o

Hrvatskoj. Čovjek u laži vjeruje najčešće iz neznanja. Lažima ćemo iz neznanja povjerovati.

Zato ne zaboravimo, ove riječi želim u naša srca i u naše sjećanje položiti —

Hrvatska se voli znanjem.

Sretan Dan državnosti!

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatska-se-voli-znanjem/>

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-plenkovicevi-povjesnicari/>

**ŠEGEDIN: 'NEVJEROJATNO JE KOLIKO
IMA HRVATA KOJI TAKO STRASNO MRZE
SVOJ NAROD'**
(PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU U
SPLITU)

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se Hrvatskoj udruzi Benedikt i njenom predsjedniku Vidi Popoviću na organizaciji i dr. Sanji Bilač na njenim riječima o knjizi. Veliki pozdrav Marku Perkoviću Thompsonu i njegovom menadžeru Denisu Pletikosi.

Nedavno sam bio u mom rodnom Kotoru. U jednom društvu u kome su uglavnom bili Crnogorci upitao me jedan prijatelj, inače umirovljeni odvjetnik iz Beograda:

-Kada smo se vidjeli prošli put pisao si knjigu o Thompsonu. Jesi li je završio?

-Jesam. Ovog ljeta predstavljam treću knjigu koju sam napisao o Thompsonu.

Jedan od nazočnih me upita:

-Pa kako si mogao napisati TRI knjige o njemu?

Zapravo slično reagira i sam Marko kada kaže da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe.

A odgovor je doista jednostavan. Njega svo vrijeme napadaju oni koji mrze Hrvatsku ili su na vlasti u Hrvatskoj a provode protuhrvatske zahtjeve svjetskih moćnika kojima oni služe. Takvi su očito procijenili koliko im Marko sa svojim pjesmama u kojima veliča vrjednote hrvatskog naroda smeta u provođenju njihovih protuhrvatskih nakana. I zato ga toliko napadaju. Braniti Thompsona svo ovo vrijeme značilo je braniti Hrvatsku.

To su tako zorno pokazali Vatrene koji su kao nitko do sada svijetu demonstrirali što su to hrvatske vrjednote i kako se treba boriti za njih. I ovih dana svijetom kruži slika malog Brazilca koji poput Vrsaljka leži s glavom na hrvatskoj zastavi.

A Vatrene ne bi bili to što jesu da nisu cijelom svijetu pokazali kako im je važniji Thompson, dakle čovjek koji godinama promovira

načela koja su i njima sveta, od svih poslušnika i tuđinskih slugu i od svih mrzitelja hrvatskog naroda. Drugim riječima samo su pokazali zašto je **bivši francuski vojni biskup Michel Dubost** na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Danas je zahvaljujući Vatreima i moja pozicija mnogo jednostavnija jer nema hrvatskog kolumniste koji nije pisao o Thompsonu. Dovoljno mi je samo uzeti neki od njihovih tekstova pa njihovim riječima ponovno pričati onu istu priču koju godinama ponavljam pišući o Thompsonu. Tako ću ovom prigodom upozoriti na nedavni tekst sjajnog kolumniste Ivice Šole i njegovu kolumnu iz Glasa Slavonije: **NEKA NEČISTA KRV NATOPI NAŠE BRAZDE!**

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/30062-neka-necista-krv-natopi-nase-brazde.html>

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-sola-neka-necista-krv-natopi-nase-brazde>

Kao nedavno Hodak i Šola nas već u naslovu suočava s riječima francuske himne:

Ovaj gornji naslov ni jedan ozbiljan urednik u novinama ne bi smio dopustiti. Ovakav otvoreni poziv na ubijanje, na nasilje, osim što je protuzakonit, duboko je bestijalan, nacistički, jer spominje "nečistu krv", što je nacistima bila sintagma za Židovsku, Romsku..., nearijevsku krv. Ali ipak, ove riječi iz naslova nisu protuzakonite, dapače, one su se mogle čuti u finalu Svjetskog nogometnog prvenstva u Rusiji između Francuske i Hrvatske. To su riječi francuske himne, Marseljeze, koja, osim ovog nacističkog stiha, veliča klanje i poziva na osvetu ("ojačaj naše osvetničke mišice"), i sve to zlosilje stihove Marseljeze začinjava "sekularnim" manirima pozivajući se na – Boga.

Sjajan mu je već prvi ironičan podnaslov: **Francuski "Čavoglave"**. Šola piše u tom dijelu svog teksta:

Sasvim suprotno, urednik neće imati problema zbog poticanja na nasilje jer, kao i kod nas, ismijavanje ili izrugivanje s himnom kazneno je djelo. No, nikome u Francuskoj ne pada napamet mijenjati riječi himne nastale u kontekstu rata s Austrijom koncem

osamnaestog stoljeća. Dakle, ironizirajmo, Marseljeza što je to? To su francuske "Čavoglave", poznate Thompsonove pjesme nastale u vrijeme Domovinskog rata kada je Hrvatskoj, pa i malim Thompsonovim Čavoglavama, prijetio četnički nož pod grkljanom, a HRT je puštao svako malo kako bi hrvatskim bojovnicima dizao moral. Ukupno je u "mainstream" medijima puštena do sada 1700 puta. Dakle, jedno joj je zajedničko s Marseljezom, to je kontekst rata, a rat nije partija karata ili baletna predstava, nego borba za ono najtemeljnije, a to je goli život, goli fizički opstanak.

I dok su francuski reprezentativci pjevali uoči svake utakmice svoje "Čavoglave", odnosno Marseljezu, naši su i prije i poslije utakmice pjevali Thompsonovu neslužbenu himnu vatrenih "Lijepa li si". Usporedite riječi pjesme "Lijepa li si", imate sve na Internetu, i Marseljeze. Za razliku od francuske himne, neslužbena himna Vatrenih ne sadrži niti "n" od nasilja, niti poziva na osvetu, ubojstvo, nego sve suprotno. No, treba je ušutkati jer spominje, zamislite, Herceg – Bosnu i njeno srce ponosno pa pokazuje "teritorijalne pretenzije" prema susjednoj državi, tako kažu naši napredni, prosvijećeni lijevi, tzv. intelektualci, kojima ne smeta Republika Srpska nastala na genocidu, niti su riječ rekli o nedavnom Vučićevoj namjeri da istu genocidnu srpsku tvorevinu pripoji Srbiji.

Zašto Vrsaljko i Lovren pjevaju u svlačionici "Čavoglave", a ne recimo "Po šumama i gorama", ili "Druže Tito, mi ti se kunemo", zašto je Vatrenima neslužbena himna "Lijepa li si" već više od desetljeća, a ne "Od Vardara pa do Triglava", ti koji traže već godinama, od Goldsteina danas do neke avetske "Inicijative mladih za ljudska prava", da se Thompson zabrani, ili da promijeni riječi svojih pjesama, trebaju dati odgovor. No, to je skup ideološki zagriženih, licemjernih tipova kojima nije bilo problem glasati i surađivati s dvaput biranim predsjednikom Republike Hrvatske Stipom Mesićem...

Uostalom znamo da je HNES Mesića etički osudio kao veleizdajnika, pa nema potrebe ni navoditi što je o njemu napisao Šola. A takvi doista mogu samo kmečati kakav je i slijedeći podnaslov Šolina teksta: **Kmečanje iz Kumrovca.**

Šola piše:

Kada Peđa Grbin, antifašist, SDP-ovac, pijan k'o trupac više "Za Dom spremni" i pjeva Čavoglave, a nitko ga kao Thompsona i Čavoglave ne napada u zapišanoj birtiji, to je onda simpatično, kada Stazić kaže kako partizani 45. nisu dovršili posao, klanje i ubijanje, kada HAZU-ovac Sandi Blagonić, inače koautor bontona za ponašanje na internetu, grubo, seksistički i rasistički vrijeđa predsjednicu i Vatrene koji su za njega "poluinteligentni" ljudi za koje, i za državu koju predstavljaju, ne može navijati i koji mu idu na živce, kao i ova država, onda ga nagrade apologijom na zloglasnom portalu koji (je) vodi(o) pravomoćno presuđeni kriminalac koji je za zamračenje milijunskog iznosa gulio krumpire, ali zato piju krv optuženom Luki Modriću.

Što je, dakle, problem s Thompsonom? Ništa, ama baš ništa, i u tome je cijeli problem. Čavoglave, kao i Marseljeza, imaju svoju kontekst, "Lijepa li si", himna Vatrenih, također nije nikakav problem, kao ni Herceg-Bosna, s obzirom na diskriminirajući položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini, Geni kameni su ono od čega je sazdana naša repka. Ne mogu Vatrene pjevati niti se paliti na Zdravka Čolića iz jednostavnog razloga - to su "Djeca Oluje" i vjetra s Dinare koji je otpuhao tih glasnih pet posto "Djece Kumrovca" koji zato kmeče. Pa i na Thompsona, čim se negdje pojavi...

Zapravo neprecizna je ova Šolina tvrdnja: Što je, dakle, problem s Thompsonom? Ništa, ama baš ništa, i u tome je cijeli problem. Jer itekako je njima strašan problem u činjenici da je JEDAN čovjek mogao napisati – recimo – samo ove pjesme koje spominje Šola, a koje tako sjajno opisuju te hrvatske vrjednote koje su u Moskvi tako sjajno demonstrirali Vatrene i zbog kojih je danas cijeli svijet 'poludio' za 'kockicama'. A o 'djeci Kumrovca' što reći osim podsjetiti se što je o njima svojevremeno rekao veliki hrvatski književnik akademik Petar Šegedin: „Nevjerojatno je koliko ima Hrvata koji tako strasno mrze svoj narod.“ To im zapravo i govore radnici „Uljanika“ kada štrajkaju pjevajući Thompsonove pjesme ili natjeraju Pulskog gradonačelnika da im djeci kupi udžbenike tako što prvo traže za tu namjenu Thompsonov humanitarni koncert u Areni.

<https://kamenjar.com/video-radnici-uljanika-prosvjeduju-uz-thompsonove-pjesme/>

<https://kamenjar.com/video-fanovi-thompsona-strajkaju-a-fanovi-bajage-vode-uljanik-u-stecaj/>

<https://direktno.hr/direkt/thompson-natjerao-miletica-da-djeci-radnika-uljanika-kupi-skolske-knjige-131670/>

A o Hrvatima 'koji tako strasno mrze svoj narod' iz tjedan u tjedan piše sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo što piše u najnovijoj kolumni:

To se sjajno vidjelo na dočeku nogometaša u povratku iz Moskve. Po ljevičarima MPT ne samo da ne može pjevati, on se ne smije čak ni veseliti. Time već kvari mladež. Kad pjeva pred 100.000 oduševljenih mladih, to policijski i medijski procjenitelji odmah srežu na 50.000 tisuća. MPT je neslužbeni narodni neprijatelj No. 1. (ovaj dio sam podcrtao jer Hodak u jednoj rečenici objašnjava zašto sam napisao TRI knjige o Thompsonu, JP).

*Osim što pjeva na način i o temama koje su bliske običnim ljudima, opasan je jer se borio s puškom u ruci i jer zna što je istina, a što su prijesne laži. On zna da se nakon Oluje nisu u Srbiju povlačili civili. U SAO Krajini vrijedila je teorija JNA još iz Drugog svjetskog rata, tzv. teorija "naoružanog naroda". To je doktrina temeljena na hajdučko-uskočkoj tradiciji kršćanskih naroda na granicama Austrijskog i Osmanskog carstva te Mletačke Republike. Triplex Confinium, Morlakija od 16. do 19.stoljeća. Tako je po Miloševićevoj ideji čitavo srpsko stanovništvo bilo uniformirano, mobilizirano i, što je najvažnije, naoružano. Bili su stalno spremni da kao rezerva popunjavaju paravojne jedinice u okupiranim područjima. Jeste li igdje pročitali išta o tom naoružanom srpskom "narodu", osim kod prof. Darka Bekića? Svi stalno trube samo o protjeranih 300.000 Srba civila. Još za vrijeme Haaškog "plovećeg kazališta" Hrvatima se predbacivala grubost prilikom razoružavanja "nenaoružanih" srpskih "civila". Koliko je ta već udomaćena laž važna našim komšijama dokaz je jedan od brojeva **Informera**, dnevnih novina čije citate možete često naći na fejsu. Evo kako izgleda naslovna stranica lista, tako dragog našim orijunašima: "Hrvati, ponosni na genocid" (u podnaslovu). Naslov: "I ustaša Modrić slavi Oluju". "Pored Thompsona, zvezda proslave "Oluje" u kojoj je ubijeno 3.000, a protjerano više od 250.000 Srba, ove godine biće fudbaleri... ". Uz genocid u Srebrenici dogodio se i*

genocid u Kninu gdje je protjerano 250.000 do zuba naoružanih paravojnika. Zato je Thompson važan. Da komšije, orijunaše, jugonostalgicare, komunjare drži budnima tako da moraju spavati otvorenih očiju. I kad mu ne daju pjevati pred pola milijuna ljudi, a on to ipak uspije, diže im tlak do nebesa. Zato ga Hrvati i farmaceutska industrija vole. A hrvatska ljevičarska falanga i dalje će nas kao zadnje imbecile pozivati na konačno pomirenje s onima kojima to nije ni na kraj pameti.

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/znakovito-da-nitko-od-ljevicarske-falange-u-rh-ne-odlazi-u-irsku-ili-njemacku/>

I Predsjednica im poručuje isto ono što je tako sjajno izrekao veliki Šegedin kada za britanski list *Guardian* kaže da su „neke od kritika u ovom smjeru proizvod želje da se Hrvatsku, kao mladu državu, diskreditira“.

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/30103-predsjednica-za-guardian-hrvatska-je-mala-ali-snazna.html>

Jer tko bi to želio ako ne oni *koji tako strasno mrze svoj narod*, zar ne?

Da, tri knjige o Thompsonu! Zapravo bi pravo pitanje bilo: Zašto SAMO tri? Istina je da je i u drugim mojim knjigama bilo dosta tekstova i poglavlja o Thompsonu, a i moja naredna knjiga biti dobrim dijelom posvećena njemu. To će vam biti očito iz njenog naslova:

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

HVALA!

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM., 2020.

LJUBITELJI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE

Svašta čovjek može doživjeti ako pokaže da nije zaljubljen u Srpsko-hrvatsku koaliciju u RH.

Već sam naučio da ću s svoje liste u izbornu vrijeme skinuti ponekog nezadovoljnika mojim pisanjem. Zapravo ih je do sada malo. Jedna gospođa je tražila sama, a jednog kolegu s mog bivšeg sveučilišta sam izbrisao sam.

Povrijedilo ga je moje pismo Žaku:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19423-pismo-jacquesu-houdeku>

U pismu i emisiji Bujica ja govorim o Koaliciji na vlasti koja se sveti djeci zbog onoga što govore i pišu njihovi roditelji njemu sam Luciferom (Bujanac ☺) zaveden.

Naravno da sam eliminirao sa svoje liste sveučilišnog profesora kome je normalno da Srpsko-hrvatska koalicija radi tako nešto, a s Luciferom povezuje njihove žrtve. Nije samo Rektor Boras sramota tog sveučilišta zar ne?

Ima i pisama za koje ne znam jesu li vrhunsko ruganje Srpsko-hrvatskoj koaliciji ili rezultat neke druge vrste.

Eve ga:

Sramite se, kratkovidni Olujuću, Jurčeviću, Mišetiću, Pečariću, Marko Juriću, Marko Ljubiću - na što se spali - na onakav gnjusan nastup u Bujici. Držala sam do vas i vašeg mišljenja dok se niste pridružili harangi Bujanca i derneka Škore i tzv. suverenista Ruže Tomašić, Zekanovića, Glasnovića, T. Sunica, generala Sačića ...

Vjerojatno vas predsjednica nije primila - a i što bi joj vi imali savjetovati - kad godinama -zbog svoje visokoumnosti i taštine ne

možete osvojiti ni jedno zastupničko mjesto - ako vas netko ne stavi na svoju listu.

Dosta joj je krpelja Mate Granića !!

Prvo se ruga Predsjednici jer zna koliko sam ja doktora znanosti stvorio, a ona kao misli da mi je cilj u životu politika. Pa Predsjednica je pokazala da joj je trebao predsjednički mandat da bi doktorirala. A onda i spominje imena koja su u Saboru i imaju najviše preferencijalnih glasova. Kad znamo koliko ih ima i prva violina Srpsko-hrvatske koalicije – jasno je da se ruga Plenkoviću.

Na kraju se osvrće i na Predsjedničinog glavnog savjetnika i tvrdi da je on krpelj. Predsjedničin glavni savjetnik je KRPELJ. Jasna poruka Predsjednici što misli o njoj.

Uostalom i Hodak na svoj način komentira isto i danas:

<https://direktno.hr/kolumne/zanimljivo-lepoj-breni-dok-je-pjevala-jugoslovenku-u-zagrebackoj-areni-nitko-nije-iskljucio-struju-kao-onda-thompsonu-na-doceku-vatrenima-176207/>

Da, piše o današnjoj Hrvatskoj s ovakvom vlasti kakvu imamo, ali spominje i glavnog savjetnika Predsjednice:

*Svi oni "rokću" o tobožnje nedostatku demokracije u državi. Tako je "profesorka" **Katarina Peović**, inače kandidatkinja Radničke fronte na predstojećim predsjedničkim izborima, "mrtva 'ladna" izjavila da je "Srbima u Hrvatskoj kao Židovima u Trećem Rajhu". Analogno toj gluposti ispada da su Židovi u Hitlerovoj Njemačkoj bili u koaliciji s Hitlerom i ekipom... Eto, u kakvoj nevjerojatnoj državi živimo. Živimo s Katarinom Peović, **Dragom Pilselom**, **Matom Kapovićem**, **Obersnelom**, **Puhovskim**, Granićem (podcrtao JP), **Pusićima**, **Sanjom Sarnavkom**, **Jakovinom** koji me nedavno iznenadio udbaškom lucidnošću izjavivši za Tuđmana: "On zapravo nikada nije ispao iz svog generalskog šinjela". Krivo Tvrtko, krivo! Samo jednom je izašao i to je bilo dovoljno da tvoji pobjegnu traktorima kući. Više mu i nije trebalo. Kao predavač na Hrvatskom vojnom učilištu on danas širi "istinu" o prvom hrvatskom predsjedniku. Još su samo trebali angažirati i **Ivu Goldsteina**, **Sanju Modrić**, a možda čak i **Lepu Brenu** u legendarnoj četničkoj uniformi pa da budućim časnicima zapjeva 'Jugoslovenku' kao neki dan u zagrebačkoj Areni pred 20.000 oduševljenih poklonika.*

Hodak u naslovu teksta spominje ono povijesno isključivanje mikrofona Thompsonu na dočeku Vatrenih. Međutim nitko to još nije komentirao kao Marko Ljubić u „Bujici“-

Naime naš sjajni kolumnist je konstatirao kako je Predsjednica bila u blizini. Mogla se suprotstaviti Bandiću i Plenkoviću popeti se na binu i narediti da se uključi mikrofoni i da Thompson može ispuniti želju Modrića i Vatrenih.

Da, ali onda ne bi mogla pjevati i nositi kolače Bandiću niti bila kandidatkinja HDZ-a. Kao da bi joj oni trebali da je to napravila.

Zato je Predsjednici, poslije te Bujice s Ljubićem, Modrić kao sin:

<https://narod.hr/sport/kolinda-grabar-kitarovic-iz-osijeka-ujedinimo-se-u-ljubavi-prema-nasoj-domovini-koju-su-nam-dali-dalic-i-nasi-nogometasi-luka-je-ko-moj-sin>

A kako je teško biti uz Srpsko-hrvatsku koaliciju i kako se tako lako uplesti u ono što je Srbima najviše pomoglo u povijesti govori nam najnovija priča o Hodu za život i izborima:

<https://narod.hr/hrvatska/kad-je-istina-u-pitanju-nema-ljutnje-dr-markic-odgovorila-sefu-skorinog-stozera>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19381-hajdi-begovic-nije-istina-da-skoro-nije-htio-pjevati-na-hodu-za-zivot>

<https://projektvelebit.com/teska-zlouporaba-hoda-za-zivot-u-predsjednickoj-kampanji/>

A zbog Lepe Brene opet samo neki generali imaju petlje protestirati:

<https://narod.hr/hrvatska/generali-o-koncertu-lepe-brene-nacionalna-sramota-u-hrvatskom-glavnom-gradu-vijorile-su-se-jugoslavenske-zastave-s-petokrakom>

Ali što da ja o tome uopće pišem kad dr. Jure Burić to zna lijepo napisati:

SRAM NAS BILO

Mi dopuštamo da nam po “Gradu heroja” - napaćenom Vukovaru nekažnjeno hodaju zločinci koji su naš grad i naše ljude mučili i ubijali.

Mi dopuštamo da nam po Dubrovniku nesmetano paradiraju zločinci koji su ovaj grad razarali i ljude ubijali.

Mi dopuštamo da nam srpski dragovoljci i ratni huškači što danas tu državu vode uz najveće državne počasti zagađuju prostor koji je trebao biti njihov i vrijeme koje ih je pomelo.

Mi dopuštamo da nam po Splitu, Šibeniku, Zadru..... vršljaju oni koji su se iz petnih žila trudili okupirati i zgaziti što je naše i nikad njihovo.

Mi dopuštamo da nam svake godine "šaka jada"- ostarjelih petokrakaških prdonja, ali i onih mlađih "sljedbenika revolucije" - po Kumrovcu, uz po Europi zabranjenim simbolima, veličaju jednog od najvećih zločinaca Drugog svjetskog rata.

Mi dopuštamo da nam "prikaze" -koje su stavile embargo na naoružavanje razoružanog, a napadnutog Hrvatskog naroda - budu savjetnici na Pantovčaku

"Hrvatskim" predsjednicima.

Mi dopuštamo da nam se na starohrvatski pozdrav "Za Dom spremni" objesi zvono i javno zabrani.

Mi dopuštamo da nam se ne dopušta u Pulskoj Areni nastup najvećeg domoljubnog pjevača.

Mi dopuštamo da nam se nekažnjeno oskrvnjuju spomenici heroja Domovinskog rata, podvaljuju kukasti križevi na travnjacima

Mi dopuštamo da se jednom deklariranom katoličkom narodu nametne Istanbulska konvencija s rodnom ideologijom i pogubni Marakeški sporazum.

Mi dopuštamo da nam dezertteri vode državu i ministarstva.....

Mi dopuštamo..... ma što mi sve dopuštamo.... i što će mo mi sve dopustiti?!

I ?

Što se onda čudima da nam po javnim prostorima javno pjevaju partizanske budnice odbjegli Šerbedžija, nokautirani Nobile, "iznenađeni" Končar.... i Eurima kite tamburaše priželjujući vremena koja se na njihovu žalost više nikada neće vratiti.

Što se onda čudimo da nam "pevaljka" napuni Arenu - onu našu Zagrebačku

dekoriranu petokrakama i yugo zastavama i uz zvuke "Jugoslovenke"

dovede u trans dijela onih Tuđmanovih 20% što ovu državu nikad nije volilo niti želilo.

I to u najradosniji dio godine - Zagrebački Advent.

SRAM NAS BILO!!!

Ravno, 15. prosinca 2019.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19438-ljubitelji-srpsko-hrvatske-koalicije>

GOSTOVANJE NA AUSTRALSKOM RADIJU

3zzz

U nedjelju 2.2.2020. bio sam gost hrvatskog programa australskog radija 3zzz. Razgovarao sam s tamošnjim urednikom g. Petrom Gelom.

Pitao sam ga kako možemo na Internetu odslušati taj razgovor. Odgovorio mi je:

Našu emisiju možeš poslušati kad otvoriš..www.3zzz.com.au

Kad otvoriš stranicu na lijevom prozoru piše Listen to a show..

Odaberi Croatia, vidi datum nedjelja 02 veljače 2020, program ide od 8-9 na večer i od 9-10..Tamo možeš čuti cijeli naš program kao i Tvoj cijenjeni razgovor.

Dotakli smo se mnogih tema. Australskim Hrvatima je Hrvatska uvijek u srcima i uvijek se rado sjetim mojih odlazaka tamo. O tome sam i napisao knjigu *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Najavili smo i skori izlazak iz tiska engleskog prijevoda knjige:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Zahvala za to ide našem sjajnom publicisti g. Damiru Borovčaku, koji je organizirao i prijevod prethodne knjige g. Igora Vukića *Radni logor Jasenovac*.

Zapravo je povod tiskanja i naše knjige bila hajka koju su u RH vodili svi oni koji podržavaju ili su miljenici srpsko-hrvatske koalicije na vlasti u Hrvatskoj.

Nije napadnut samo Vukić već je smijenjena i urednica HTV-a Karolina Vidović Krišto zato što su pozvani sam Vukić i prof. dr. sc. Hrvoje Klasić poznati zagovornik srbo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Poznato je da se Klasić uplašio i nije došao, a onda im je bila kriva gđa Vidović Krišto.

Naravno, i naša knjiga je izazvala pristojnu pozornost pa je u nizu tiskovina i u zemlji i van nje tražena zabrana samog promoviranja iste.

O tome se još uvijek govori. Evo jednog pitanja i odgovora iz razgovora s prof. dr. sc. Ivom Bancem:

Crkvi se dosad zamjeralo da sudjeluje i u promociji publikacija koje negiraju holokaust i zločine u Jasenovcu?

Meni takve publikacije nisu poznate. Ako mislite na knjige Vukića, Pečarića i Razuma, nije riječ o crkvenim publikacijama premda su one bile predstavljene i u crkvenim prostorima. Pored toga, što je mnogo važnije, do istine nećete doći potiskivanjem bilo koje publikacije, bez obzira na to je li riječ o Pečariću ili Goldsteinu. Uostalom, Crkva je pluralna ustanova, u kojoj su u proteklom stoljeću zastupane mnoge opcije – od onih koje je predstavljao mons. Jozef Tiso do onih koje je sa strojnicom u ruci zagovarao isusovački guerrillero p. Camilo Torres Restrepo.

<https://www.vecernji.hr/vijesti/ivo-banac-i-dalje-se-relativizira-zds-koji-je-izmislio-pavelic-1298124>

Zapravo sam se i u emisiji zapitao koliko su Srbi u Hrvatskoj, dakle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na njihovu domovinu Hrvatsku, mogli popraviti svoj položaj da su prihvatili svojevremenu sugestiju tadašnjeg novinara njihovih novina „Novosti“ da svoje spoznaje o logoru Jasenovac tiskaju oni. Dakle razgovarali smo o g. Vukiću, koga je nedavno spomenuo i dr. sc. Damir Pešorda:

Kada bih u suvremenoj Hrvatskoj trebao izabrati Hrvatinu, to jest normalnog političkog Hrvata - onda bi mi prvo na um pao netko kao Petar Mitrikeski. Ili Zlatko Hasanbegović. Ili Peđa Mišić. Ili Igor Vukić. Po svemu različiti ljudi, osim po odnosu prema Hrvatskoj. Koji, kranjčevićevski rečeno, boljim pojmom grle Hrvatsku od etničkih Hrvata i katolika.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/33395-d-pesorda-hrvatine.html>

Danas je g. Vukić predsjednik *Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, koje je i izdavač naše knjige.

Društvo mi je dalo potporu i povodom hajke na mene zbog Peticije ZDS kojom smo 2015. branili Thompsona i “Bojnu Čavoglave”. Kao slučajno su od tada problem postali i članovi moje obitelji i moj znanstveni rad, svjetski priznati matematički časopisi itd. Desetak knjiga sam napisao o tome, a jedna je nastala i zbog nevjerojatnog prozivanja u Hrvatskom saboru od Glavnog tajnika HAZU zbog Peticije ZDS.

Nedavno sam pisao o problemima koje je imao Član suradnik HAZU prof. dr. sc. Mario Grčević:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19888-predsjednici-o-njenoj-ulozu-u-napadu-na-fakultet-hrvatskih-studija-i-novinara-marka-jurica>

Dakle, na prof. Grčevića pokrenuta je hajka i zbog toga što mi je dao potporu zbog te hajke na mene povodom ZDS. Očito drugačiji pogled na etičnost od onoga koji je HAZU prije par godina manifestirala u HAZU, zar ne?

Istina, odmah poslije prvih napada na Peticiju ZDS slično, zapravo još gore su se ponašali veći dio povjesničara sa Zagrebačkog Filozofskog fakulteta. O tome se tada doznalo zahvaljujući prof. Bancu.. O tome je pisao poznati kolumnist i vrhunski odvjetnik Zvonimir Hodak:

*Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povjesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest **dr. Tvrtkom Jakovinom** i glavnim režiserom hajke **Hrvojem Klasićem**. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. **Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr.***

Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552> Kao što vidimo tada se kao nepodoban pokazao dopisni član naše akademije dr. Ivo Banac pa se on još tada morao pravdati:

"U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojemu se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekima manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera."

<http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/>

O tome smo razgovarali i na Radiju 3zzz. Zapravo bit će zanimljivo je li našoj Akademiji takav stav i zahtjev na izbacivanje povjesničara iz strukovnih udruga nešto pozitivno, tj. hoće li netko od spomenutih postati i akademik. Sve bi to bilo sukladno sa spomenutim napadom na nas pokretače Peticije ZDS u Hrvatskom saboru. Pogotovu sada kada znamo da je nedavno na sudu dano za pravo Thompsonu i „Bojni Čavoglave“, dakle svima nama na koje je pokrenuta hajka i koji do danas imamo probleme zbog toga.

Naravno ima danas u RH onih koji imaju mnogo više problema zbog borbe za hrvatske interese. Govorili smo i o novinaru Marku Juriću
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/33492-d-dijanovic-je-li-za-hrvatsko-pravosude-cetnistvo-zastite-vrijedno-pravno-dobro.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/33489-d-pesorda-protuhrvatski-kontinuitet.html>

<https://projektvelebit.com/smicanje-ustasa-prvi-dio/>

<https://projektvelebit.com/smicanje-ustasa-drugi-dio/>

I o smijenjenom direktoru gimnazija Krešimiru Mihajloviću:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19980-nastavak-muke-prof-kresimira-mihajlovica-senzacionalna-sudska-trakavica-jos-uvijek-traje>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/19994-mladen-pavkovic-sramota-i-dalje-mu-sude-zbog-slika-gotovine-i-markaca>

Naravno, razgovarali smo i o drugim temama kao što je veličanje komunističkih simbola, vidjeti npr.

<https://narod.hr/hrvatska/podcast-davor-dijanovic-rijecki-crveno-transvestitski-festival-nekulture>

<https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-meni-je-petokraka-u-rijeci-zapravo-simbol-toga-kako-ja-svoje-vlasti-zaprave-neman>

Ali i o nedavnim predsjedničkim izborima. Ponovo sam naglasio kako je jedino Miroslav Škoro ukazivao na fašističku agresiju Srbije u Domovinskom ratu, dok se drugi glavni kandidati ne usude koristiti ni riječ „agresija“. Zato treba spomenuti da danas, slično Škori, govore i na nekim portalima koji ga nisu podržavali tijekom kampanje. Zato pogledajte portal narod.hr spominje „**nacističku** paradržavu **takozvanu Republiku Srpsku Krajinu**“:

<https://narod.hr/sport/napustio-hrvatsku-nakon-sloma-nacisticke-krajine-vucicev-tabloid-o-nogometasu-rodenom-u-kninu-koji-tvrdi-kako-se-rodio-u-srpskoj-dalmaciji>

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20063-gostovanje-na-australskom-radiju-3zzz>

STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? 6.

(THOMPSONOFBIJA)

Pitaju me zašto nisam, kada sam pisao o spominjanju masona u Thompsonovoj pjesmi E, MOJ NARODE, dao u prilogu tekst don Anđelka Kaćunka o Thomsonofobiji napisan iste 2002. godine. (Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvsvijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208.)

To je itekako zgodno ponovno pročitati jer je u to vrijeme „Bojna Čavoglave“ bila „zločin“ jer je u Domovinskom ratu, pa sve do današnjih dana ledila krv u žilama sudionicima fašističke srpske agresije na Hrvatsku i njihovim podupirateljima u Hrvatskoj. To je očito i iz Kaćunkovog teksta gdje on spominje *"osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu.*

Pozdrav ZDS im je postao zločinački pozdrav tek poslije Memoranduma SANU 2.:

O provediteljima Memoranduma SANU 2 možete čitati iz tjedna u tjedan u tekstovima Zvonimira Hodaka. A njima je gotovo uvijek meta i Thompson. Jest da je veliki strah u kostima i Bojna, ali ipak Memorandum je obaveza koju ne mogu ignorirati: Evo što o svemu tome piše Hodak i danas. Počinje s

'Desni centar je obična izlizana floskula'

Pantovčak u lijevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano

zakukurikala uvjerena da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše: "Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zaslužuje isključivo izobilje korona virusa i nestašicu zaštitnih maski". Na stranu činjenica da je Hina polako postala Tanjugova sestra blizanka i da je ta transformacija prošla nezapaženo, onako ispod radara.

To što se Vlada RH pravi mutava na ovakav ispad Sandre samo je dokaz da je "desni centar" obična izlizana floskula. Hinina suradnica nema pojma o referendumu "U ime obitelji" kada se 70% građana opredijelilo za definiciju braka između muškarca i žene. To se odnosi i na definiciju obitelji, a sad nam iz Tanjuga Sandra javlja o napadu na "duginu obitelj". Hrvatski ljevičari izgubili su rat 5. kolovoza 1995. godine, ali zato danas vladaju Hrvatskom i preko SDP-a i preko HDZ-a. Svojedobno su obje stranke bjesomučno napadale referendum "U ime obitelji", ali narod ih nije podržao pa su popušili. Danas preko Ustavnog suda promoviraju "duginu obitelj" kao da se referendum nikada nije ni održao.

Samo se u Hrvatskoj isplati izgubiti i rat i referendum. I zato trebaju promjene, novi ljudi i nove vizije. Kovač, Tomasović, Škoro, Penava, Stier, Brkić... Oni trebaju i moraju postaviti sanitarni koridor raspojasanim ljevičarima koji su uvjereni da ih je napokon karta krenula. Prvi hrvatski vojnik koji je dao život za RH bio je Josip Jović iz Imotskog. Naravno da to Bartolovička ne zna. Ali i da zna ona bi vjerojatno zazivala generala Kadijevića (iz Imotskog) da dođe spašavati "duginu obitelj" ili Stazića s crvenom zvijezdom na čelu.

I što sad? Referendumom smo definirali što je brak i obitelj. U Imotskom su na karnevalu spalili istospolnu zajednicu s djetetom Stazićem. Ljevičari su se odmah digli na zadnje noge kako je stravično spaljivati "dijete". Međutim, to "dijete" je bio Stazić. Stvarno, jadno djetesce! Sad treba zbog nečije sujete i taštine ukinuti satiru. Podnositelj kaznene prijave protiv onih koji su organizirali karneval u Imotskom je Bauk (komunizma koji baulja RH). Bravo Arsene! On savršeno osjeća što je satira, a što kazneno djelo. Klasična satira na koju se valjaju od smijeha za njih je samo kad Pupovčeve Novosti na naslovnici objave sliku glave Thompsona između srpa i čekića na kojoj se lijepo vidi kako iz pjevačevog vrata

teče krv. Isto vrijedi i za predstavu notornog Frljića u Kerempuhu kad on u predstavi stavlja živim suvremenicima biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuje ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri "jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo".

Film "Ministarstvo ljubavi" izruguje se udovicama branitelja Domovinskog rata, Portal Index kod dolaska tijela svetog Leopolda Mandića u RH, opisuje to kao "nekrofilске orgije", a spaljivanje krnje s likom Kolinde, Tuđmana i Bozanića za ljevičare je vrhunska satira. Mesićevi gnjusni vicevi o Tuđmanu odmah nakon njegove smrti ljevičarima su bili tako smiješni. Još se valjaju od smijeha i Arsen i Sandra i Sanja Modrić kad su "Novosti" našeg Pupija Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini nazvali "nacionalnim smetlištem". Urnebes je kad Frljićeva glumica vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja "režira" kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisom "zaštitnik pedofila" pa prikazuje oralni seks s kipom. Kad netko postavi pitanje u kojoj zemlji mi to živimo onda se orkestrirano javljaju Sandre Bartolović, Sanje Modrić, Žonje, Rudanice i započinje prožvakano lamentiranje o opasnosti od ekstremne desnice, fašizma, šovinizma... Pri tome potpuno zaboravljaju da je rat u RH započeo čvrsti "antifašist" Slobodan Milošević.

Samo se neke smije pljuvati i spaljivati

Imamo novu ažuriranu aplikaciju u Hrvatskoj koga se smije pljuvati i spaljivati. Tuđmana, Plenkovića, Kolindu, Bozanića, "desničare", Crkvu... ali "dete" Stazića, Tita, Pupovca...nikako jer je to onda odmah govor mržnje i šovinizam. Beljakovo "čuđenje" o samo 100 ubijenih emigranata od strane UDB-e, e to je vrhunska satira. Oduševljava me po tko zna koji put i legendarni podoficir JNA Ante Tomić. Jedini je on shvatio pravu dimenziju "dugine obitelji". Jedini je on shvatio kako produžiti kratku pamet. Kaže: "Čitav Generalški zbor nije napravio nešto tako hrabro i odvažno kao ovaj par. Njihovo junaštvo, vjerujte, veće je od Oluje i Vukovara"(!!!). Ne smješakajte se cinično. Naš Ante to zaista iskreno vjeruje.

<https://direktno.hr/kolumne/sve-sto-se-dogada-u-hrvatskoj-navodi-na-zakljucak-da-se-bivsi-komunisti-kao-dosljedni-ateisti-ne-daju-krstiti-argumentima-184175/>

O posebno zanimljivoj manifestaciji Thomsonofobije iz vremena kada je to definirao don Kaćunko piše mi Miro Banović:

Naslov: "Za dom spremni" na Jelačićevom trgu 2003.

Datum: Sat, 29 Feb 2020 23:18:51 +0100

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Slučajno sam naišao na video, snimku dočeka zlatnih rukometaša sa svjetskog prvenstva, 2003. godine. Netko mi je rekao da su tada rukometaši tražili (i pjevali) zajedno s Thompsonom i Bojnu Čavoglave. Ne znam je li to istina, tu snimku nisam nigdje vidio (ako je uopće snimljeno). Međutim, ima ova gdje rukometaši s Thompsonom pjevaju "Lijepa li si". U sred pjesme Marko Perković Thompson s pozornice 3x viču "ZA DOM" a narod 3x odgovara "SPREMNI".

Video je dugačak, ovo je poveznica na taj trenutak: https://youtu.be/D_Sz69JBq6g?t=6215 (ako je poveznica ispravna trebalo bi vam otvoriti video na 1 sat 43 minute i 35 sekundi).

Ako malo vratite natrag, i pogledate i ostale kadrove s prepunog Trga bana Jelačića, vidjet ćete da je ogromna zastava koja ima grb s prvim bijelim poljem gore kraj bana. Takvih zastava ima i po ostatku trga, zajedno i sa svakakvim drugim varijantama hrvatskih povijesnih zastava.

Podsjećam, u to vrijeme predsjednik je bio ustaša Mesić, premijer Račan, to je početak veljače 2003.

A zapravo o tome slučaju sam pisao i prvi upozorio da će se Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti dogoditi isto kao kada su rukometašima zabranili nastup Thompsona na proslavi tog svjetskog prvenstva. O tome sam pisao u knjizi

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ali knjiga nije bila zanimljiva čitateljima. Valjda im nije jasno da se pjesme odnose na Thompsona, a nogomet na vatrene i da je tu upravo Thompson veza i s nogometašima i rukometašima.

Poglavlje NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA je na str. 249-340, a recimo već u tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! Dana je najava ponavljanje priče s dočeka rukometaša – svjetskih prvaka:

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci pak 'prošvercali'. Izapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta! Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“ , „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

Vidimo kako je još Slavko Goldstein tada upozoravao sve i u Srbiji i njihove sluge u RH da je ZDS ono što treba biti glavna meta napada na Domovinski rat i Hrvatsku.

Potpuno drugačija priča je bila kada je u naslovu knjige bilo i ime glavnog protagonista Josipa Šimunića (*Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.). Ogromna posjećenost, uz veliku reportažu jednog "Nacionala". Vjerovali ili ne*?

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Da je riječ matematika u naslovu knjige „opasna“ za čitatelje pokazala je „sudbina“ knjige *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.

Naime, knjiga na najbolji mogući način pokazuje koliki su poslušnici hrvatski političari, pa čak i oni koji su nekakvi znanstvenici. Napali su i časopise koji su po svjetskim mjerilima među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i koji su Q1 časopisi, a sve zbog ZDS i Bojne Čavoglave. Sve zbog Memoranduma SANU 2 koji

hrvatski političari moraju vjerno provoditi. Knjiga je posvećena njihovim žrtvama – časopisima, a na predstavljanje su se bojali doći i oni koji su među najzaslužniji za uspjeh tih časopisa. Da, ta THOMSONOFOBIA čuda stvara, zar ne*

Josip Pečarić

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

PISMO PROF. DR. SC. IVU RENDIĆ- MIOČEVIĆU

Poštovani kolega Rendić-Miočević,

Zahvaljujem Vam se na podršci u ovim teškim trenutcima Vašeg života; kao i na poslanom članku *koji je objavljen na portalu HR Svijet, a Vijenac ga je odbio (???)*:

Oslobađanje povijesne istine od antirevizionista / Skica za drukčiju noviju hrvatsku povijest / Tko se boji znanstvenoga povijesnog revizionizma?

Vaš tekst doista govori o predstavnicima – kako kaže prof. Tuđman - *propale povijesne paradigme* one jugo-komunističke.

A radi se o paradigmi koju propagiraju oni za koje je veliki hrvatski književnik rekao da STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Stalno im za prikrivanje te njihove mržnje, njihovih zločina i zločina njihovih roditelja služi optuživanje svih i svega za ustašluk.

A dr. sc. Dubravko Ljubić (doktor pravnih znanosti!) piše o NDH slijedeće:

Promatrajući režim NDH kao povijesnu činjenicu, korektno je kazati da taj režim ne treba demonizirati ni više ni manje nego u istoj mjeri sa svim drugim tadašnjim marionetskim režimima. Sadržajno režim NDH se u bitnom po ničem nije razlikovao od primjerice onog u Quislingovoj Norveškoj, Pétainovoj Francuskoj, a da ne govorimo o Horthyjevoj Mađarskoj, Antonescuovoj Rumunjskoj, ili Bugarskoj cara Borisa III. Jedini režim s kojim se NDH nije mogla usporediti bio je onaj u Srbiji. Teško se komparirati s režimom koji je u samo godinu i pol dana uspio deklarirati svoj teritorij očišćen od Židova. Svoj slavni domet, koji se sastojao prema povijesnim izvorima u 27.000 ubijenih i 8.000 deportiranih osoba, spomenuti režim je

obilježio i prigodnom edicijom poštanskih maraka adekvatnog sadržaja. Sa takvim mentalnim sklopom je doista nemoguće bilo što uspoređivati.

<https://projektvelebit.com/antifasisticka-farsa-poraz-zdravog-razuma/>

Zapravo dr pravnih znanosti pokazuje koliko sam u pravu kada sam o njima govorio kao o SRPSKIM SLUGAMA!

O tome zapravo govori već naslov teksta u Hrvatskom tjedniku od 21. 5. 2020.:

KAD ZNANSTVENICI PROGOVORE, ŠARLATANI BJEŽE U MIŠJE RUPE.

Izdvojimo:

Kako su ugledni povjesničari dr. Nikica Barič i dr. Davor Marijan, svaki u svome slučaju, razotkrili svu intelektualnu bijedu i neznanje šarlatana Hrvoja Klasića i Mirjane Kasapović

Dr. Nikica Barič pomeo je pod s povjesničarom Hrvojem Klasićem dokazavši mu da je amater koji izmišlja i ne koristi se izvorima ni literaturom...

Dr. Davor Marijan podučio je Mirjanu Kasapović, stručnjakinju za ideološke procjene iz doba SKJ, koja ga je prozvala za revizionizam da 'bez revizije i revizionista historija bi i dalje bila samo štura politička događajnica kombinirana sa zbirkom mitova u čije se posvećene istine ne smije dirati

Zapravo i ovi hrvatski povjesničari kažu isto što mi je napisao predsjednik DHK-a prof. Đuro Vidmarović:

Naslov:Odg: Fwd: TUĐMAN IM JE RODONAČELNIK
POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“(PISMO HAZU)

Datum:Sat, 23 May 2020 16:56:23 +0200

Šalje: dvidmarovic

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Zahvaljujem na obavijesti. Na žalost, siguran sam da se moji nekadašnji profesori Ljubo Boban, Jaroslav Šidak, Ljerka Kuntić, Mirjana Gros, Nada Klaić, Dionizije Sabadoš... stide njihovih današnjih nasljednika.

I veliki hrvatski kolumnist odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni spominje predstavnike propale jugo-komunističke paradigme na način koji oni jedino i zaslužuju. Ruga im se:

*Gledam kviz HRT-a "Tko želi biti milijunaš" s **Tarikom Filipovićem**. Kandidati su solidnog znanja. Ali, zna "znanje" i HRT. Lukava i dvosmislena pitanja, puna zamki i navlakuša. Nekako vjerujem da kod sastavljanja pitanja pomaže njihov "kućni" povjesničar **Hrvoje Klasić**. Tu su još **Jakovina, Markovina, Goldstein...***

*Recimo, teorijica na kojoj egzistiraju gore navedeni "istoričari" je i ona o "agresiji" Hrvatske na BiH. Koliko je o tome zamračenih papira i prolivene tinte raznih jugo proroka. **Klasić, Jakovina, Mesić, Josipović** i da ih ne nabrajam dalje... Pitanje glasi: ako su Hrvati počinili agresiju na BiH, zašto napadnuti muslimani nisu bježali u Srbiju, a ne u Hrvatsku? Zašto je oko 500.000 Tuđmanovih navodnih "žrtava" zbrisalo u hotele diljem RH i preko Hrvatske u Njemačku? Zašto je preko Hrvatske dolazilo oružje u BiH, ali i mudžahedini...?*

<https://direktno.hr/kolumne/ljevicari-olajavaju-krsticevica-ratnog-general-a-i-pobjednika-ali-ne-pitaju-kako-je-do-stana-u-centru-zagreba-dosao-matula-a-u-kojoj-je-on-to-vojsci-195202/>

A vidim da i Vi na sličan način govorite o jednom od njih: **Komesar Markovina**.

Jedan prijatelj mi je u komentaru poslao i link na dio u kome ga citirate:

<https://www.youtube.com/watch?v=UvHJAM0uYgY>

Naravno, posebno mi je drago što ste spomenuli i nešto o čemu sam i sam često pisao:

U istome Vijencu prozvani autor tvrdi da se A. Pavelić u predratnome razdoblju može ocijeniti kao antifašist. Istina! Naime imao je protivnika – kraljevu fašističku diktaturu. Štoviše, danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Nedavno sam u prepisci s jednim našim povjesničarem iskazao svoje nezadovoljstvo i s njihovim interpretacijama ZDS. Oni po pravilu prihvaćaju tvrdnju o fašističkom pozdravu. Evo nekih mojih komentara:

A već sam polemizirao i s jednim Vašim kolegom koji zna da je Pavelić bio na čelu ustaša i domobrana, koji je objavio kako su njegovi domobrani imali zastavu i tvrdili da je ZDS domobranski pozdrav, ali je njemu Pavelić toliko minoran i nebitan u tome, pa se valjda on nije usudio protusloviti tome u objasniti im da je to ustaški pozdrav. Ali zato je valjda svim hrvatskim povjesničarima to jasno pa im je ZDS ustaški pozdrav. Na žalost meni kao matematičaru je to glupo bez obzira što se svi slažete u tome!

A što se tiče ZDS i naših povjesničarima smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narod, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

To me i dalje uvjerava da vi kalkulirate i pazite da se ne zamjerite što ja razumijem... Drugo je ZDS zbog kojega sam imao frontalni napad na sve oko mene. Vidiš da im je i sada ZDS veći problem i od Jasenovca.

Vi ste profesore Rendić-Miočeviću jedan od rijetkih koji niste kalkulirali!

S poštovanjem,
Vaš,
Josip Pečarić

LIJEPO JE BITI REVIZIONIST

TALK show Ćirilica na srpskoj Happy TV vjerojatno je najgledanija dijaloška emisija u susjednoj državi, U najnovijoj Ćirilici je, pak, glavna tema bila Hrvatska, a snimka emisije od 28. siječnja objavljena je na YouTubeu pod nazivom “Tuđmanov krvavi plan - nitko nije odgovarao za zločine nad Srbima”:

<https://amp.index.hr/article/2060030/u-vucicevoj-omiljenoj-emisiji-dva-sata-pricali-o-hrvatskoj-evo-najvecih-provala>

S ponosom sam doznao da sam i tamo, kao i u RH ponovo proglašen revizionistom:

„(Savo) Štrbac je spomenuo revizionističku knjigu Josipa Pečarića i Stjepana Razuma o “Razotkrivanju jasenovačke laži”, kao i filoustaške filmove Jakova Sedlara, kojega je opisao kao “čovjeka svjetskog glasa”.

I sam sam o mom revizionizmu govorio na predstavljanju knjige jer doista je velika pohvala kada vas prozivaju ljudi koji se bore protiv revizije povijesti stvorene u jugo-komunističkoj totalitarnoj državi. S obzirom na tu današnju hajku očito je koliko su svjesni da im ta lažna povijest predstavlja kulu od karata što je tako simbolično pokazao njihov propagandist s Filozofskog fakulteta Klasić kada je pobjegao od TV sučeljavanja s Igorom Vukićem.

Vidim da je i o tome pisao g. Josip Frković;

<http://www.tjedno.hr/knjiga-akademika-pecarica-i-dr-razuma-donosi-konacnu-istinu-o-18-600-logorasa-u-jasenovcu-i-1360-smrtno-stradalih/>

Izdvojio je i ono o revizionizmu u knjizi Goldsteinovih i glavnom revizionisti dr. Franji Tuđmanu, pa i onu usporedbu tog veličanja moga revizionističkog rada:

„Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.“

Na istom portalu tiskan je i tekst Mladena Pavkovića MOGU LI PEČARIĆ I RAZUM KNJIGU O JASENOVCU PROMOVIRATI U BEOGRADU?

<http://www.tjedno.hr/mogu-li-pecaric-i-razum-knjigu-o-jasenovcu-promovirati-u-beogradu/>

Ipak su oni koji su protiv revizije povijesti u RH napredniji jer su tražili zabranu predstavljanja. Dakle oni i oni kojima služe u Srbiji razlikuju se samo u nijansama. Zapravo to je meni sjajno pokazao nekadašnji predsjednik Društva izraelsko-hrvatskog prijateljstva g. Mihael Mišo Montilju. Bilo je to prije dvadeset godina i predavanja hrvatske pravедnice među narodima o Stepincu u prostorijama Montiljeva Društva. Na odlasku sam se predstavio g. Montilju i bio iznenađen kada je on počeo hvaliti moj tekst objavljen u Hrvatskom slovu za koji je tvrdio da ga treba prevesti i na hebrejski i na engleski tako da ga mogu čitati i u Izraelu. Jednom mlađem članu svog društva rekao je da sam ja „veliki prijatelj Židovskog naroda“. Uvijek sam mislio da je ono što je g. Montilja posebno navelo za takav stav bio moje razmišljanje o ponašanju Židova u RH. To je dano i u mojoj knjizi „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998., str. 172.:

„Ipak činjenica da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Vjerojatno je i cilj najnovijih tiskanja ovih izjava u Beogradu – pritisak na Židove.“ Zapravo Montiljevo reagiranje ne iznenađuje. Bio je Židov i volio Hrvatsku. Taj tekst nisu napali oni drugi koji su postali Židovi poslije Jugoslavenstva, ali već slijedeći moj tekst su napali.

O najnovijem ponašanju nekih židovskih udruga u RH pogledajte izvrsnu raščlambu hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/31135-j-novak-na-dan-oceve-smrti-ne-cu-pitati.html>

Kada su Srpske novosti uz revizionizam (povijesti napisane u zločinačkom totalitarnom sustavu) započele hajku na samo predstavljanje knjige Razotkrivena Jasenovačka laž posebno su upozorili i na Peticiju ZDS.

<https://www.portalnovosti.com/promocija-revizionisticke-knjige-u-crkvenoj-dvorani>

Zanimljivo je da u napadima po svijetu izostavljaju autore (jedan je akademik, a drugi doktor znanosti). Očito tamo netko ima malo soli u glavi.

Zapravo napadati pozdrav s kojim su mnogi branitelji obranili svoju domovinu od fašističke agresije kakvu smo imali u Domovinskom ratu je čist rasizam. Ali zar nije rasizam bila i zabrana Hrvatima da se brane od strane UN-a (Embargo na uvoz oružja). Taj rasizam imamo i danas – pogledajte nastup Zvonimira Hodaka u jučerašnjoj Bujici ili:

<https://direktno.hr/direkt/hodak-direktno-pisao-sam-simunicu-tuzbu-o-zds-evo-zasto-ju-europski-sud-ljudska-prava-odbio-razmat-145716/>

Hodak je vrstan odvjetnik, ali evo i razmišljanja jednog doktora pravnih znanosti.

Dr. sc. Dubravko Ljubić u dijelu teksta nazvanog *“Za dom spremni” nije pozdrav* kaže:

*Izraz kojega su u svom grbu imale legitimne vojne postrojbe hrvatske vojske ne sadrži nikakav pozdrav. Pozdrav je uvriježeni način iskazivanja blagonaklonosti pri susretu ili rastanku dvije ili više osoba. Verbalno, to je iskazivanje kratke riječi ili fraze svojstvene određenoj kulturi, a u fizičkom smislu može se manifestirati kroz različite gestikulacije. Izričaj sa grba HOS-a je poruka, slična onoj koju primjerice američki marinci nalaze u izrazu *semper fi* koji znači uvijek vjeran; vjeran Bogu, zemlji. Prema tome, takva poruka ne može se dovoditi u kontekst bilo kakvog značenja vezanog uz neke sadržaje iz prošlosti. Ona se, s obzirom na vrijeme svog nastanka, isključivo može tumačiti kao spremnost podnošenja žrtve za obranu samostalnosti i cjelovitosti domovine predstavljene kroz pojam doma i nikako drugačije.*

<https://projektvelebit.com/u-ime-naroda-za-narusavanje-bratstva-i-jedinstva/>

Naravno hrvatska vlast bi mogla zaustaviti ova i slična protuhrvatska djelovanja. A ona ih financira pa ne čudi što Hodak kaže:

"Presudu još nismo dobili u pisanom obliku, nego smo je samo vidjeli po portalima. Naravno, Europski sud za ljudska prava nije je poslao hrvatskim portalima; to im je lansirao netko tko ima pristup tim informacijama, iz Ministarstva pravosuđa."

Naravno, kada već neki u hrvatskim vlastima mogu pokazivati svoj rasizam prema Hrvatima, zašto ne bi i taj sud:

„Sud navodi da je Šimunić, "poznati nogometaš i idol mnogim navijačima morao biti svjestan mogućeg negativnog utjecaja na ponašanje publike i da se morao suzdržati od tog".

Jasno je rasizam njihova tvrdnja da Šimuniću ne smije biti važna obrana svoje domovine od fašističke srpske agresije, pa nije smio ponavljati poklik onih koji su je svojom krvlju obranili.

Da imamo hrvatsku vlast – ona bi znala odgovoriti na ovakvu uvredu hrvatskog naroda. Ali kako će kada i sami sudjeluju u njoj!

Akademik Josip Pečarić

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2019/01/31/akademik-josip-pecaric-lijepo-je-bit-revizionist/>

**DRUKER, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM.,
2020.**

**JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE –
REVIZIONIST?**

**(PREDSTAVLJANJE KNJIGE „REVIZIONISTI U
HAZU“)**

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste i pored svih ovih ograničenja došli na današnje predstavljanje.

Velika zahvalnost ide don Damiru Stojiću koji nam je omogućio ovo predstavljanje.

Korice knjige je napravio opet sjajno moj prijatelj Branko Hrkač, Veliko hvala Branko!

Veliko hvala i predstavljateljima mojim prijateljima koji su vam svojim govorima prikazali na najbolji mogući način ovu knjigu. To su književnik i kolumnist Mate Kovačević, koji je bio najmlađi osnivač HDZ-a ali je uvijek ostao u novinarskoj struci, novinar i publicist Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE čovjek koji me je svojim tekstovima o Australskim Hrvatima natjerao da počnem intenzivnije razmišljati o položaju nas Hrvata u ondašnjoj državi poznatoj po imenu Srboslavija i novinar i publicist Igor Vukić, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, društva kojemu i sam pripadam.

Često se autori na kraju predstavljanja knjiga samo zahvale nazočnima i onima koji su zaslužni za nastanak i predstavljanje knjige. Ja ću ipak napraviti i jedan izuzetak pa ću se zahvaliti i jedinom kome sam osobno poslao pozivnicu, a što su i objavila jedino dva portala koja još uvijek rado objavljuju moje tekstove dragovoljac.com i bezcenzure.hr:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Oprostite što Vam ovu pozivnicu nisam poslao na vrijeme nego tek danas dva dana prije predstavljanja knjige o revizionistima u HAZU. Knjiga je o dvojici revizionista (hrvatski PREDSJEDNIK AKADEMIK Franjo Tuđman i ja) koje su takvim proglasili otac i sin Goldstein još u njihovoj knjizi „Holokaust u Zagrebu“. Otac Goldstein je bio Vaš posebni savjetnik u vrijeme kada ste bili predsjednik Vlade RH. Njegov sin je u to vrijeme postao veleposlanik u Parizu poslije žalosnog pokušaja da postane akademik. Vjerujem da i ja imam nekakve zasluge što je tada spriječena velika sramota za Akademiju i izbor takvog kandidata, ali i veliki plus za nju jer je – vjerujem – to bio i prvi poraz tadašnjih vlasti u kojima ste Vi bili predsjednik Vlade.

Iako bi se nekom moglo učiniti da je ovaj poziv provokacija - on to nije. Naime tek sada vidimo priopćenje Radničke fronte ogorčene Vašim izjavama, kako kažu “skandalozne izjave predsjednika Milanovića o antifašizmu”.

Priopćenje počinje ovako...

“Milanovićeve izjave kako ‘ne mogu svi biti antifašisti’ na koju je dodao ‘da su većina ljudi domobrani i da je to dobro’ predstavlja neistinu i opasnu relativizaciju koja pridonosi rastućem revizionizmu.”

<https://www.dnevno.hr/vijesti/radnicka-fronta-osudujemo-skandalozne-izjave-predsjednika-milanovica-o-antifasizmu-1583113/>

S obzirom da očito i Vi pridonosite radu nas revizionista, sigurno nije pošteno da i Vama ne pošaljem ovu Pozivnicu.

Srdačno Vas pozdravlja

Dr. sc. Josip Pečarić,

redoviti član HAZU

izvanjski član DANU

<http://bezccenzure.hr/vlad/za-predsjednika-rh/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/obavijesti/23383-poziv-predsjedniku-rh-na-predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazzu>

Mislim da je i predsjednik našeg društva g. Vukić zadovoljan pojavom još jednog uglednog revizioniste u RH koji je kao i jedan od dvojice revizionista iz HAZU predsjednik RH. Naime, u pozivnici

koju sam poslao i g. Milanoviću navedene su izjave dane i na koricama knjige koji navode osude takvih revizionista od „stručnjaka“ za revizionizam:

Andrej Plenković: „Nulta je tolerancija na revizionizam“

Ivo Goldstein: “Dr. Franjo Tuđmana je rodonačelnik povijesnog revizionizma“

„Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.“

Milan Bulajić: "Ideologiji genocida Cohen-Pečarić" (naziv poglavlja u knjizi)

„Pečarićeva knjiga Srpski mit o Jasenovcu, uz Cohenovu je najantisrpskija knjiga u povijesti.“

Vidimo da je prvi od tih „stručnjaka“ predsjednik Vlade Plenković. On je uvijek i dosljedno potvrđivao tu svoju ulogu u obrani tekovina revolucije. Spomenut ću samo njegovu komisiju za obranu zvijezde petokrake i osudu ZDS (tj. Vijeće za suočavanje s prošlošću). On je i „maknuo“ spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj grb HOS-a koji je odobrila ova država. Pisao sam mnogo prije ove spoznaje o Milanovićevom revizionizmu kako je Milanović svojim izjavama o toj spomen-ploči samo pomagao Plenkoviću da bi ga se uoči izbora prikazalo kao hrvatskog domoljuba.

Kao podpredsjednik HNES-a sudjelovao sam u etičkoj osudi Milanovića, tadašnjeg predsjednika Vlade, za veleizdaju. Napisao sam i niz drugih tekstova u osudi njegovih postupaka kao predsjednika Vlade.

Ali činjenica je da je on i tada imao nekih domoljubnih poteza. To konstatira i Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni (Hodaku je Milanović osoba mjeseca):

U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljani narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku

odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!". Ja bih dodao da sam iskoristio jednu njegovu izjavu o ratu u BiH i tome kako su ih Hrvati spasili od genocida koju tada hrvatski političari, a valjda i danas, nisu smjeli izreći da bih mu, prije oslobađajuće presude našim generalima, napisao 12 pisama s prijedlogom da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir. Na kraju to je dovelo i do u SAD nagrađenog filma „Oluja“ u kome se ponavlja prijedlog za Nobelovu nagradu. O tome govori i moja knjiga: Nobelova nagrada za 'Oluju'. Knjiga je objavljena na portalu dragovoljac.com. Teško je u državi u kojoj je problem pozdrav branitelja ZDS, a nisu problem simboli onih koji su izvršili fašističku agresiju na nju (zvijezda petokraka i kokarda) tiskati knjigu u kojoj tadašnji američki veleposlanik govori o fašizmu agresora, zar ne? Uostalom poznato je da su Milanović i Gotovina u dobrim odnosima.

U svakom slučaju mislim da je zato bilo u redu pozvati Predsjednika RH, a ne i Predsjednika Vlade RH bez obzira što je bilo očito da se Milanović neće pojaviti na ovom predstavljanju. Uostalom ni kao predsjednik Vlade nije mi odgovarao na spomenuta pisma pa ih je ipak bilo toliko, a nije odgovorio ni na pismo u kojem sam tražio da pomogne u prikazivanju spomenutog filma „Oluja“. Vjerojatno će i knjiga „Druker“ na kojoj radim biti objavljena samo na Internetu. Završit ću je s ovim tekstom koji sam i nazvao JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?

A kada sam već spomenuo knjigu koju nisam mogao tiskati, a ima ih popriličan broj, spomenut ću dvije koje su tiskane i koje imamo ovdje zajedno s knjigom koju predstavljamo. To su knjige Sto mojih knjiga i Karolina Vidović Krišto. Prva knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću povodom njegovog šezdesetog rođendana, a druga je itekako povezana s ovom koju predstavljamo jer i u njoj govorimo o napadima na gđu Karolinu Vidović Krišto. Govori i o napadu na nju zbog toga što je kao urednica HTV-a pozvala u emisiju g. Vukića. Naime ona je napravila veliki grijeh jer je pozvala i prof. dr. sc. Hrvoja Klasića za kojega je morala znati da nije stručnjak za tu problematiku već, kao tipični

zastupnik jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, o tome piše samo pamflete. Karolina je ponovo trebala biti najurena s posla jer je trebala znati da se Klasić neće usuditi doći na sučeljavanje s g. Vukićem najvećim današnjim istraživačem Jasenovca. Doista su s pravom na HTV-u procijenili da bi takvo sučeljavanje hrvatske i jugo-komunističke povjesnice bilo pogubno za pamflete Klasića, Goldsteina, Markovine, Jakovine i drugih, zapravo za njihovu podršku Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti. Ipak nisu uspjeli u pokušaju da se Karolina Vidović Krišto kazni gubitkom posla. Samo joj nisu više dali da na HTV-u javno nastupa. A za to im se moramo zahvaliti jer su postigli – kako to obično i biva – ono što se ni u snu nisu nadali jer gđu Karolinu danas slušamo mnogo više kao zastupnicu u Hrvatskom saboru.

Zapravo, knjiga je trebala biti moj prilog njenoj kampanji za ulazak u Sabor, mada je jasno da joj takva pomoć nije ni trebala jer je vrlo brzo prepoznata kao najveći zastupnik domoljubne misli u državi.

HVALA!

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revizionist>

ANKICA TUĐMAN, ZAGREB, 2021.

**VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI
„LEGALISTE“**

**(JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF.
TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)**

Poštovani kolega Juričić,

Izgleda da sam s pravom povezao to što ne mogu od Vas dobiti odgovor na pitanje o opstruiranju izbora dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa s objavom njegovog članka o tzv. legalistima i tzv. revizionistima.

Vjerujem da ste kao netko tko je završio FER shvatili da sam Vama i na niz drugih adresa poslao moja pisma ukazujući na sramotnu sliku Filozofskog fakulteta na kojemu su glavne zvijezde profesori Goldstein, Klasić ...

Ako je odgovor na moje pitanje tekst koji je napisao Ante Tomić, onda je to priznanje da je Filozofski fakultet na razini podoficira iz JNA.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/tudmanova-akademsko-ostavstina-jos-zivi-danas-u-osijeku-lakse-dobijete-doktorsko-zvanje-nego-koronavirus-15083727>

Žalosno i glupo.

Zašto glupo?

Pa trebali bi znati da se svojevremeno „znanstvenik“ Tomić u svojoj kolumni „obračunao“ i sa mnom. Naravno odgovorio sam mu i ismijao ga tako da su poslije taj odgovor komentirali i njegove kolege. Tako se Tomiću rugao u svojoj kolumni i Damir Pešorda. Istina Pešorda nije podoficir nego doktor znanosti i to je za Tomića nešto najviše što se može postići u svijetu znanosti jer vidimo da ga muči što Franju Tuđmanu ističu da je doktor znanosti a ne akademik.

Po podoficiru je sigurno doktor znanosti mnogo više od akademik, zar ne?

Podsjeća me na moj doživljaj iz JNA. Otišao sam kao magistar znanosti pa su za mene govorili „onaj što je više od inženjera“.

Očito nisam bio tamo gdje je bio Tomić.

Zato se moram smijati kada Tomić nabraja političare koji su doktorirali, nisu bili akademici (njemu to nije važno jer misli da je dr. mnogo više od toga pa i ne zna da samo misli da je pametniji od cijele Akademije koja je Tuđmana izabrala, a Goldsteinu se narugala unatoč činjenici da mu je tata bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade - jedan hrvatski povjesnik mi je poslije tog neizbora Ive Goldsteina napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula").

S obzirom da imam najviše radova od svih znanstvenika iz RH na nedavnoj listi najutjecajnijih istraživača u svijetu zanimljivo je da sam znao diskutirati o Tuđmanu i s nekim kolegama koji baš nisu sami puno postigli u znanosti. (Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) ja sam po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.)

Meni bi priznali da sam puno uradio, ali eto Tuđman nije. Bili bi šokirani na moju tvrdnju da je Tuđman puno više uradio od mene.

-Kako to, pitali bi u čudu.

-Pa Tuđman je svoj doktorat i knjige sproveo u život i stvorio državu.

A svima onima koji negiraju njegov doktorat i knjige smeta to što su dovoljno inteligentni da razumiju tu činjenicu o oživotvorenju znanstvenog rada u stvaranje hrvatske države! A ne smiju to reći.

Poštovani kolega Juričić, zar Vam nije bila zanimljiva činjenica da sam Vam tekst Miroslava Tuđmana poslao prije nego što se uopće moglo vidjeti koliko je smiješan Vaš kolega Ivo Goldstein u sučeljavanju s generalom Prkačinom. A Tuđmanov tekst je zapravo njegov govor s predstavljanja moje knjige „Brani li Goldstein NDH? iz 2002. Na početku knjige su dana dva citata:

«Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.»

Prof. dr. sc. Neven Budak

i

«Pokazalo se da [Ivo Goldstein] temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: Tako to rade svi, pa zašto ne bi i ja! To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.

Prof. dr. sc. Miroslav Brandt

Doista koliko treba biti inteligentan netko tko se smatra arbitrom u poštenju u znanosti kada se poziva na Goldsteina, koji je već pokazao svoju inteligenciju kada je prozivao amatera Prkačina, a glavni u suradnji mu je bio tata (dobili ste i moje pismo Predsjedniku države s upitom je li Ivo tata amater ili doktor znanosti – što je očito po Tomiću više od akademika).

S obzirom da se veliki znanstvenik Ante Tomić ruga činjenici da je i gđa Ankica Tuđman pomagala akademiku Tuđmanu u njegovom radu moram se pohvaliti da je pomagala i meni.

Radi se o članku:

J. Pečarić, *Kulturom pomirenja protiv kulture laži*, U knjizi: Globalizacija i identitet – Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike. Zagreb, 2004.

Rad je dan kao jedno poglavlje u knjizi koju sam napisao s akademikom Dubravkom Jelčićem „Povijesni prijevori“. Naslov knjige je zapravo naslov Miroslava Tuđmana:

ZNAISTVENI RAT IZMEĐU "LEGITIMISTA" I
"REVIZIONISTA"

Kao što možete vidjeti Miroslav Tuđman je još 2002. opisao ono što su o Filozofskom fakultetu tako zorno predložili Ivo Goldstein i Ante Tomić, pardon Hrvoje Klasić (zapravo i ne znam tko je tu povjesničar). Goldstein i Klasić su nas samo iznova podsjetili kako i danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira i slijedeće:

"U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."

Moram posebno naglasiti da je mlada docentica s Hrvatskih studija dr. sc. Vlatka Vukelić u „Bujici“ tvrdila da na Filozofskom fakultetu ima i istinskih znanstvenika i zato me čudi da 'istoriji' s tog fakulteta 'brani'

Ante Tomić. Zar nije jednostavnije objasniti hrvatskoj javnosti zašto Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus?

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

**ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM.
2022.**

LIJEVOM NAŠOM

**POSTAJE SVE JASNIJE DA KOMUNIZAM
JOŠ UVIJEK NIJE POBIJEĐEN, ONI SE
DANAS ZOVU...**

Autor
Zvonimir Hodak

*Gledajući već drugi puta, ali i zadnji, "Ćirilicu" na TV Happy Milomira Marića, mnoge stvari su mi postale bistrije. Bolje shvaćam na prvi pogled "zbunjujuću" misao **Dobrice Ćosića**: "Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga, lažemo iz samilosti, lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu... laž je vid srpskog patriotizma..."*

17.05.2021.

Johan Bosnić, gost u zadnjoj "Ćirilici" rodio se negdje u Americi ili Kanadi kao Hrvat. Za vrijeme rata devedesetih Srbi su ga uvjerali da je on Srbin "iz dna kace". I sad on na "srpsko-engleskom" jeziku

neukim balkančerosima objašnjava "međunarodnu" definiciju genocida. Bolje rečeno, zašto se u Srebrenici nije dogodio ili, kako on kaže, desio genocid. Kod genocida, mudro se nakašlja naš John, "najpre se ubijaju žene i deca, deca da ne bi kasnije postali vojnici koji će da ubijaju Srbe, a žene da ne bi rađale decu koja će kad odrastu opet da kidišu (pogodili ste!) - na Srbiju". A u Srebrenici se desio anti-genocid, podučava nas John "iz dna kace". "Tamo su naoružani Srbi u tri dana poubijali oko osam i pol hiljada Muslimana, a da među njima nije bilo ni jedne žene ni ženskog deteta... I gde je tu genocid?", zavapi Johan Bosnić. A ja se ponovno sjetih najiskrenijeg Srbina svih vremena Dobrice Ćosića: "lažemo iz stida... da sakrijemo svoju bedu".

No, jedno se mora priznati. Mi Hrvati nikada nismo uspijevali sakriti svoju bijedu. Zato je Srbija bila apsolutni pobjednik Drugog svjetskog rata. Sjetite se Nedićevog brzojava Hitleru kako je Srbija prva "Judenfrei" država u Europi. Sjetite se slika kneza **Pavla Karađorđevića** u paradnoj uniformi s **Adolfom Hitlerom**, sjetite se četnika i čiča Draže, vjernih partnera Hitlera i Mussolinija koji su nakon pada Italije masovno, bez službenog prelaznog roka, prelazili u partizane. Danas su četnici i **Draža Mihailović** u Srbiji proglašeni antifašistima, pa tako Draža ima ulicu u Kragujevcu, a četnici su postali moderna "napredna stranka". Tako to rade "pobjednici" u Prvom i Drugom svjetskom ratu...

A mi Hrvateki? Kod nas još traje lov na crne fašiste, ustaše, Juru i Bobana, Thompsona, Čavoglave... Dobro, ima kod nas i pozitivnih stvari. Nije sve samo crnilo. Recimo, ako bude po prognozama i pravdi pa na lokalnim izborima u Zagrebu pobijedi Tomašević, evo nama opet Trga Maršala Tita. "Stari" se opet vraća među vladajuće. Druga etapa bi mogla biti inicijativa ultralijeve da se Zagreb preimenuje u Titograd. To je tzv. "istorijska nužnost", objasniti će nam razni Klasići, Jakovine, Markovine i Goldsteini. Samo trebaju biti uporni u ponavljanju svog lažnog stava. Baš kako je naučavao Goering. Pedeset i više godina su nas uvjeravali kako je Zagreb 8. svibnja 1945. g. zaista bio oslobođen. Zašto nas onda u ovo vrijeme krize ne bi još lakše uvjerali da je Tito bio zaslužan heroj koji treba dobiti natrag svoj najljepši trg u Zagrebu kao i da bi bilo najbolje

Zagreb preimenovati u Titograd u spomen na velikana naše antifašističke borbe koja je završila svirepim komunizmom.

Možda ipak "radikalni" purgeri pomoću Hercegovaca i Bosanaca sačuvaju "status quo" ili kako neki vole kazati "status quo vadis". Ljevičari su navodno nedavno proveli u Zagrebu među Zagrepčanima jednu neobičnu anketu s pitanjem: "Smetaju li vam u Zagrebu Hercegovci i Bosanci?". Njih 14% odgovorilo je sa "DA", a čak 86% odgovorilo je "Neka nas". To ne bi bilo loše za rezultate zagrebačkih izbora. Međutim, bojim se da će se tu ipak nešto pitati i Tomaševića, a možda i agenciju Initiative d.o.o. u vlasništvu srpske I&F grupe iz Beograda koja vodi njegovu kampanju. Zanimljivo je kako ljevičari ne mogu bez Beograda.

Jedan tvrdi cinik na fejsu upozorava: "Pozdravi ujutro svaku budalu na ulici jer on sutra može biti tvoj gradonačelnik!".

Povijesni revizionizam je nazvati trg po čovjeku koji je ubijao u Hrvatskoj

Uporni, tvrdi i nepokolebljivi borci protiv tzv. povijesnog revizionizma su bez prave konkurencije. To su mahom naši globalisti, liberali i jugo-nostalgicari. Bilo bi ipak pomalo dosadno navoditi uvijek ista imena. Sve su to ljudi malih čela, ali velikih načela. Pitam se nije li povijesni revizionizam vratiti na Trg Republike Hrvatske čovjeka koji je ubijao u Rusiji, Španjolskoj i najviše u Hrvatskoj. Čovjeka koji se nalazi na svakoj iole relevantnijoj listi ratnih zločinaca dvadesetog stoljeća? Nadalje, nije li grubi povijesni revizionizam uspoređivati četnike koji su 1991. g. klali u Vukovaru i desne političke stranke u Lijepoj našoj? Takva pitanja muče i super senzibilnog **Freda Matića** zvanog "punjena ptica". On, onako mudar i analitičan, izjednačava deranje maloljetnika pred Borovim selom s klanjem na Ovčari, u Bolnici, Borovu selu... Jesu li su ti klinici ikada ikoga postrojili, odvezli iz bolnice na Ovčaru, ubili, odvezli trideset tisuća zarobljenika u logore širom Srbije...? Shvaćam da je Fredu s obzirom na njegovu pamet i poziciju teško shvatiti razliku između nenaoružane i ogorčene mladeži i onih koji su zaista vjerovali da će im Sloba poslati salate, a oni će klati Hrvate. I klali su "en masse" kako bi rekao Krleža.

Titovi su nam komunisti četrdeset i pet godina prali mozak s NOB-e epopejama, klasnim neprijateljima, samoupravljanjem, nesvrstanošću itd. Neka mi netko navede i opiše rezultate i jedne bitke između partizana i Nijemaca ili ustaša u kojoj su pobijedili. U svim megalomanskim ofenzivama opisivao se "nadmoćni" neprijatelj i kako su im "naši borci" pobjegli, usput spašavajući ranjenike što im je bio i glavni razlog za povlačenje i bježanje. Ali, da nije bilo ranjenika, bilo bi jao fašistima... Dokle god još i dan danas katedrama povijesti na hrvatskim filozofskim fakultetima "drmaju" likovi kao što su Klasić, Goldstein, Jakovina i Markovina, povijest će nam ostati "prazna ploča" iliti "tabula rasa".

Uz takvu revizionističku povijest gledali smo u doba komunizma kultnu srpsku seriju "Povratak otpisanih" i morali se diviti herojima koji metu pod s priglupim fašistima. Istodobno smo neki od nas koji smo malo dublje začepkali po povijesnim činjenicama (koje nisu bile lako dostupne) već u to vrijeme saznali kako je npr.: "herojski" Beograd pao u ruke grupi od samo devet njemačkih vojnika na čelu s kapetanom Klingerbergom, a tijekom Drugog svjetskog rata ubijena su bila u Beogradu bila čak dva njemačka vojnika. Međutim, naši historičari i dalje pričaju svojim studentima bajke o Drugom svjetskom ratu na ovim prostorima i o bivšoj Jugi. U svojoj knjizi "Deceptions of World War II" ili "Obmane Drugog svjetskog rata" **William B. Breuer** opisuje ovaj podvig koji je 12. travnja 1941.g. izvela grupica motor-biciklističke jurišne satnije njemačke SS Panzer divizije "Dash Reich"... Sve ostalo ste vidjeli u seriji "Povratak otpisanih".

Borbu za prava radničke klase zamijenila je borba za klimatske promjene

Pa ako je pad Beograda bio po svemu operetna povijesna crtica s "ovih prostora", današnji "povratak otpisanih" to sigurno nije. Postaje sve jasnije da komunizam još uvijek nije pobijeđen. U današnjem pakovanju on se zove "nova ljevica". I nekako mi se čini da će se "otpisani" najprije vratiti u Zagrebu. Srećom neće biti "oslobađanja", kao 8. svibnja 1941. g. Uz novu ideologiju moderne njemačke i austrijske ljevice koja je borbu za prava radničke klase zamijenila borbom za klimatske promjene, ekologiju, zbrinjavanje

otpada, ljudska prava marginalnih skupina (LGBTQ) itd., u Hrvatskoj, a napose u Zagrebu, galvanizirala se oko Tomaševića čvrsta sekta onih koji fanatično vjeruju da su njihovi slavni predci legendarne 1945. g. zaista dočekani kao svjetlo na kraju tunela. A to je u stvari bio "brzi voz koji je jurio punom brzinom uskim tunelom" na one naivne tada, ali i danas.

Tko to ne vidi neka samo pogleda kako su se uz sposobnog, ali izmanipuliranog Tomaševića zdušno svrstali razni prikriveni jugo-nostalgici kao **Urša Raukar, Rada Borić, Vili Matula, Mima Simić, Mile Kekin** s drugaricom.... i čekaju svoj povratak na vlast. Ako u svojoj političkoj naivnosti i lakomislenosti dopustimo da grupacija "Možemo" Zagreb uvede u taj liberalno-kriptokomunistički tor onda ćemo se na kraju sa sjetom spominjati pok. Bandića. A Sava će tada napokon opet poteći nizvodno. Nama malo iskusnijima neće tada preostati ništa drugo nego da sjednemo uz obalu Save i čekamo, kao što kaže kineska mudrost, da tijela naših neprijatelja jednog dana zaplove nizvodno i prođu kraj nas. Zato smo supruga i ja ocijenili kako nam u Zagrebu ostaje samo jedno ime koje bi možda moglo poljuljati jeftini trijumfalizam i najezdu lijevih skakavaca - **Miroslav Škoro**. Za tridesetak sati vidjet ćemo je li je on taj? Usput, šteta za **Davora Filipovića** što je kandidat HDZ-a, stranci koja bi u koaliciji s **Jelenom Pavičić Vukičević** sigurno pljeskala ponovnom povratku Trga Maršala Tita.

Dok pišem ovu kolumnu javio mi se Radeljak. Tvrdi da ima informaciju o kandidatu liste "Možemo" **Vili Matuli**. Naime, priča se u tzv. glumačkim krugovima kako si je pok. **Marlon Brando** za života umišljao da je on Vili Matula - član Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske. "Ma ne izmišljaj, Vili da je bio član CK SKH?", rekoh Dikanu. "Ne, ne, istina je. Pričao mi je pok. **Miljenko Smoje**", ustraje Dikan.

Jovan Rašković bio je 'mala beba' prema Pupovčevima...

Javlja **Branimir Bradarić** iz Vukovara: "Na listama u Vukovaru više Srba nego Hrvata". I sad se ti ljuti kad komšije tvrde da je Vukovar njihov grad. Frekventni autobusni promet između dva "bratska" naroda mogao bi doći glave Penavu. Njima je to je nešto k'o vikend shopping u Hrvatskoj. "Kupit ću ti farmerke kad budu

opet neki izbori u Lepoj njihovoj". Kako sada nitko ne postavlja pitanje "kako mogu u Hrvatskoj glasovati oni koji u njoj ne plaćaju porez?" Ili neka drugarica iz Borova Sela kojoj smeta "vaših dvanaest redarstvenika".

Naš **Dragan Crnogorac** tiskao je predizborni plakat na ćirilici: "Reci NE Oluji!". Nitko od "ustaša" ni da pisne na to. Izborno povjerenstvo je sigurno navuklo "ćebe" preko glave. Doći će na red i Gotovina. Bosnić je maher za genocid... itd. itd. Da je netko Tuđmanu tamo negdje 1996-97. g. prerekao da će ratni gubitnici tiskati predizborne plakate na ćirilici protiv Oluje, on bi sigurno vrlo burno reagirao. Ovaj današnji HDZ s Plenkijem na čelu gleda sve to sasvim blagonaklono i bez riječi. Konačno on je, ne u taktičkoj, već u dugoročnoj strateškoj i ideološkoj koaliciji s Pupovčevim SDSS-om. A mi i dalje glumimo ratne pobjednike. Sve me to podsjeća na onu pošalicu: lako je glumiti orgazam. Hajd' odglumi erekciju.

Psihijatar **Jovan Rašković** iz 1990-91. g. bio je "mala beba" prema ekipi okupljenoj oko Pupovca. Jovan sve to gleda gore među oblacima, krsti se tri prsta i promrsi sebi u bradu: "Svaka čast junaci!. Mi smo bili 'amatersko društvo' prema ovima. Ušli u Vladu, našima se isplaćuju milijunske odštete. Svi naši, počevši od Save Štrbca, uredno primaju penzije. Država nam financira tjednik Novosti, a mi im s našim novinarima vadimo džigericu. Nismo im isplatili ni dinara, ni kune za ratnu odštetu, a ni nećemo. Hrvatski jezik smo im službeno pretvorili u bunjevački. Svaka čast našima. Bravo naši!".

I sad bi, nakon sveg iznesenog, trebalo nešto i zaključiti. Teško. Bolje je ispričati jedan zgodan karakterni zagorski vic.

"Štef, hajd' da vidimo kak' stojiš z matematikom. Ak' imaš sto litri vina i ja te prosim da mi daš 36 litri, kuljke bu ti ostalo?". "Sto litri!" spremno odgovori Štef. Ne podsjeća li vas ovo barem malo na nekakav dug Srbije prema RH? Recimo, potražujemo 45 milijardi dolara. Ako nam plate 50%, koliko nam još duguju? 45 milijardi...

Nerealno je očekivati od Izraela da prešuti na tisuće ispaljenih palestinskih raketa

Izrael i Palestinci su u novom sukobu. Evo kako nas o tome prosvjetljuje naš **Silvek Tomašević**, "vječni" dopisnik Večernjaka iz Rima. Špranca mu je još iz "samoupravnog socijalizma". Kaže

Silvek: "Reagirajući na provokacije Palestinaca s tolikom žestinom, Izrael je počinio veliku grešku". Sad malo o činjenicama. Palestinci su, uz mali poguranac iz Irana, ispalili na Tel Aviv oko 1700 raketa i to potpuno neselektivno. Gdje padnu, padnu. Na škole, vrtiće, bolnice. Pazite, preko 1700 raketa. To je ta "provokacija". Naravno, Hamas sluša Teheran koji se, silaskom Trumpa sa svjetske scene, naglo probudio. Bojim se da se radi o vulgarnoj žrtvi običnih ljudi koje žive u Gazi. Raketirati Tel Aviv, Jeruzalem i očekivati od do zuba naoružanog Izraela da to odšuti i predloži mirovne razgovore isto je tako realno k'o kad Zagorca zamoliš da ne pije. Sve sad ovisi o Joe Bidenu je li spreman vratiti nuklearni sporazum s Iranom ili će Iran isprazniti svoje raketne rezerve testirajući preko Hamasa koliko Izrael može kontrolirati sam sebe.

A narod u Gazi? Silvek za to ima vječno spreman ljevičarski odgovor. Kao alibi pronalazi svjedoka, nekog "uglednog" ljevičarskog docenta sa sveučilišta Johns Hopkins **Vali Nasr**, navodno velikog stručnjaka za Srednji Istok koji mudro podučava Silveka i nas da Izrael "ne zna pred palestinskom krizom reagirati drugačije nego grubom silom". Pazite, Palestinci ispale prvi više od 1700 raketa po izraelskim gradovima i kibucima, a oni odgovorili grubom silom. "Svjedok" našeg Silveka mora biti porijeklom iz Zagorja jer je kod njih klasična izreka: "Ak' je do svjedoka, krava je naša...".

<https://direktno.hr/kolumne/postaje-sve-jasnije-da-komunizam-jos-uvijek-nije-pobijeden-oni-se-danas-zovu-232742/>

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

PISMA MLADENA KOSTIĆA

Večernji list izvještava o ponovnoj zabrani Thompsonovog koncerta u Švicarskoj. Kao i 2009. Švicarci pokazuju kako i dalje podržavaju velikosrpsku agresiju pa se aktivno pridružuju onoj poznatoj "Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti". Naravno, ne treba zaboraviti da im u tome pomažu i srpske sluge u Hrvatskoj. Laži Švicaraca su iste:

"Blick u svom članku navodi kako je hrvatski pjevač **Marko Perković** "povezan s nacionalističkom scenom u Hrvatskoj" te da je negativno upao u oči pozdravom "**za dom spremni**" koji slavi fašistički ustaški režim...

Neue Zürcher Zeitung objavio je intervju s povjesničarom Stefanom Dietrichom pod naslovom "Ja smatram koncert problematičnim". Dietrich u njemu kaže: "Marko Perković alias Thompson simbolizira ekstremni hrvatski nacionalizam. Neke njegove pjesme ne govore samo o ratu u 1990-ima nego i o takozvanoj '**Nezavisnoj državi Hrvatskoj**', **Hitlerovoj i Mussolinijevoj satelitskoj državi.**"

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/thompson-u-svicarskoj-nije-dobrodosao-prekinuta-prodaja-karata-za-njegov-koncert-1101116>
Prilikom Švicarskih laži 2009. govorio sam pred Švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu:

http://www.hkz-kkv.ch/prosvjed_potpore_thompsonu.php

Najgore u cijeloj priči je to što su prošle godine švicarski Hrvati peticijom koju je potpisalo njih 5000 izborilo za istinu o Thompsonu. Među njima fra Šito Ćorić, mr. Frane Vugdelija, Dr. Edo Krušlin, prof. Ivan Matarić, dr. Vlado Šimunović, dr. Davor Pavuna, Vinko Sabljo, dr. Franjo Zovko, dr. Pavo Medved ...

<http://fenix-magazin.de/peticijom-se-kod-policije-izborili-za-istinu-o-thompsonu/>

Ponovna zabrana je pljuska svim Hrvatima, a posebno našim sunarodnjacima u Švicarskoj kojima pokazuju koliko ih Švicarci malo cijene. Koliko Švicarcima ništa ne znače njihove riječi:

"Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnete europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda."

Istina veliki doprinos tomu dale su hrvatske vlasti koje i u Hrvatskoj progone pozdrav ZDS iako je to pozdrav HOS-a. Istina mnogima u svijetu koji su se nadali i koji su pomagali velikosrpsku agresiju to je i pravi razlog napada jer znamo kako su agresorski vojnici umirali od straha samo kada vide oznake HOS-a, da bi u "Oluji" u paničnom bjekstvu pobjegli tako da ih je sam Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

I ovom prigodom se posebno iskazao Mladen Kostić iz HNES-a svojim pismima švicarskim i hrvatskim vlastima:

Naslov: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sat, 30 Jul 2016 14:10:34 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>,
Tamara.Demoli@predsjednica.hr

CC: Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic
<zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com,
"Profesor Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>

Štovani gospodine Ministre Dr. Kovač,

štovana gospodjo Demoli savjetnice za vanjsku politiku iz Ureda predsjednice Države Hrvatske,

ovih dana ste dobivali moju poštu i reakciju na neke švicarske novine i portale kopije (CC) u svezi sramnih laži i skandaloznih optužbi ne samo na najboljeg pjevača u Hrvatskoj gospodina Marka Perkovića Thompsona nego i na nas Hrvate. U međuvremenu je četničko-komunistička banda uspjela kod grada Schlieren u Švicarskoj isposlovati zabranu koncerta Marku Perkoviću Thompsonu! Povijest se ponavlja i hitno Vas molim da nešto učinite da se ova sramna trakavica završi i da se koncert održi!

Postavlja se pitanje što radi Veleposlanstvo u Bern-u? Ili konsulat u Zürich-u?

Potpuno je neprihvatljivo da se hrvatskom branitelju ponovo zabranjuju koncerti a četnici po Švicarskoj mogu pjevati što požele! Molim Vas javite se ili poduzmite dipolmatskim kanalima što je u Vašoj moći!

Unaprijed Vam se zahvaljujem i želim sve najbolje.

Sa štovanjem

Mladen Kostić

Naslov:Aw: Re: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sun, 31 Jul 2016 00:30:52 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: tmedved01@gmail.com, Tomo.Medved@branitelji.hr

CC: Miro.Kovacmvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>, Tamara.Demoli@predsjednica.hr, Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic <zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com, "Profesor Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>, Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Štovani gospodine Ministre hrvatskih branitelja Medved,

na poticaj našeg dragoga gospodina Akademika Josipa Pečarića obraćam Vam se za zamolbom da pomognete u ovome problemu koje ga sam dolje već opisao pri dnu Maila kojega sam poslao Ministru MVP gospodinu Dr. Kovaču i u Ured predsjednice Države Hrvatske!

Meni je poznato da Vi imate puno posla ali Vas od srca molim da zajedno sa Vašim kolegom iz MVP gospodinom Ministrom Dr. Kovačem ovo pitanje riješite, neprihvatljivo je i uvreda za sve nas Hrvate koji volimo hrvatske branitelje zabrana prije svega branitelju gospodinu Marku Perkoviću Thompsonu da svojom pjesmom ohrabri svoj hrvatski narod, neprihvatljivo je da nekoliko Mailova stigne u ured gradonačelnika švicarskog gradića Schlieren i da se koncert nakon nekoliko plaćenih lažnih tekstova u koruptnom švicarskom tisku i da se na osnovu toga donese zabrana da pjeva gospodin Marko Perković Thompson! Na ovaj način se grubo krše ljudska prava gospodina Perkovića, ali i hrvatskog naroda kojemu pripada i moja malenkost!

Ako se kojim slučajem ne bih dalo riješiti ovaj problem, zahtijevam da se pozove švicarskog Veleposlanika u RH i uruči mu se prosvjedna nota a ako ona ne urodi plodom treba se razmisliti i o još drastičnijim mjerama naprimjer opozivu Veloslanika u Švicarskoj, jer do kada će mo mi trpjeti uvrede od razno raznih čudnih ljudi čudnog imena koji pojma nemaju što se dogodilo u Domovinskom ratu a nakon par lažnih Mailova razno raznih Stazića, Pupavaca, Goldsteina, Yuratovića, Yusipovića, Vilovića, donose zahtjev za zabranom koncerta!

Još jednom molim i pozivam gospodina Ministra MVP Dr. Kovača kao i Ured predsjednice da se ovaj problem riješi što je moguće prije!

Unaprijed se zahvaljujem i radujem se odgovorima.

Najsrdačnije Vas pozdravljam.

Sa štovanjem

Vaš

Mladen Kostić

Podsjetit ću vas kako je Vlaho Orepić, ministar unutarnjih poslova u tehničkoj Vladi, gostovao u nedjeljnoj emisiji N1 televizije. Upitan je li uzvik za "Za dom spremni!" ili natpis tog sadržaja u Hrvatskoj zabranjen, Orepić nije dao jasan odgovor. "Policija postupi u skladu sa zakonima RH. Kod nas je sve ispolitizirano, pa i to. Tvrdim da naše društvo u ovom trenutku nije sposobno pričati o vlastitoj

prošlosti...Iznova upitan treba li policija kažnjavati nekoga ako uzvikuje "Za dom spremni!", ponavlja: "Policija radi po zakonu."

<http://narod.hr/hrvatska/orepic-izbjegao-reci-je-li-zabranjen-pozdrav-za-dom-spremni>

A zapravo ne postupa jer nigdje nije zabranjen pozdrav ZDS, ali je ušao u pravne akte u svezi s HOS-om.

Prošle godine su 4. kolovoza na paradi u Zagrebu ispred predsjednice države i predsjednice vlade ponosno nastupali i HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, a već sutradan - kada je Thompson otpočeo svoj koncert u Kninu s Bojnom Čavoglave Šibenska polica podnijela je prijavu protiv njega jer pjesma koju Thompson pjeva četvrt stoljeća počinje sa ZDS.

To je po Orepiću ono "po zakonu"!

Zapravo treba razmisliti i o kažnjavanju Thompsona i zbog događaja u Srbu. Opet su tamo na udaru Opepićeve policije bili oni koji su uznemiravali okupljene Thompsonovom pjesmom „Lijepa li si“:

U Hrvatskoj ništa novo. Kako bi rekao moj legendarni vodnik prve klase u Bitoli "Status quo vadis." Boris Miletić je, u općoj konformističkoj letargiji, odlučio malo nas prodrmati. Balkanska "Švajcarska." Puna zaposlenost. Dionice rastu iz dana u dana. Sir pun rupa k'o inače. I da bi niskotlakaše digao u normalu, Boris objavi sliku putovnice Republike Istre. Je li to baš Republika Istra ili Demokratska Republika Istra, još nije do kraja razjašnjeno. Uostalom, poruka je jasna. Istarska koza. Sve čisto k'o boza.

Istra je posebna. Istra je svijet za sebe. Boris je poludio na govor mržnje u Srbu. Mrzitelji pjevali "Lijepa li si..." Zna Boris autora. Neće taj u Arenu sve dok su živi Bajaga, Lepa Brena, Ceca, Bora Čorba. Mrzitelji lansirali zlobnu priču o svećeniku Jurju Gospodnetiću kojeg su hrabri, ali gladni partizani nabili na ražanj i živog ga ispekli. Boris zna da je to laž. Istarski svećenici Božo Milanović i Josip Pavlišić su bili aktivni u NOB, ali ih nitko nije nabio na ražanj. Boris pojma nema o pokoljima 27.srpnja 1941.g. Hrvata u selima Obljaju, Koritima, Luci, Ugarcima i Crnom lugu, o paljenju rimokatoličke crkve sv. Ilije Proroka, o zaklanih 62 Hrvata u jednom danu od čega petero žena i devetero djece. Ma, hajte' molim vas!!! Pa da je to istina onda bi afirmirani istoričari tipa

Hrvoja Klasića, Tvrtka Jakovine, Dragana Markovine i Vjekoslava Perice o tome pisali u Zborniku "Heroji NOB-a" Osim toga, ako su toliki "narodni neprijatelji" zaista i bili malo priklani to je zbog toga što drugovi četnici još nisu imali svoje Državno sudbeno vijeće, pa nisu mogli Savu Štrbca, osobnog frenda Zokija Pusića, imenovati sudijom. No, sa Savom ili bez Save isto bi im se pisalo. Hrvatska je jedinstvena. Kao i obično. Istra je spremna za punu državnost. Samo da se Istarski ipsilon finalizira. Međimurski župan Posavec uvjeren je da su Međimurci sposobni ući sami u EU kad bi im se "morti" pripojili Varaždin i Koprivnica. Dalmacija regija davno ne da miran san na oči njihovim orjunašima. Dosta je Zagreb muzao devize koje Dalmacija sama sa svojih deset prstiju svako godine zaradi. U tom kolu jedino nema Dubrovnika. Oni su još za vrijeme rata pokušali osnovati Dubrovačku republiku. Na nesreću, uz dubrovačke rodoljube, pojaviše se i pripadnici HOS-a pa zajedno rastjeraše miroljubive Crnogorce na Srđu. Ipak, Dubrovnik je republika i to demokratska sve dok joj je na čelu dužd Vlahušić koji se nešto spominjao i kod neuspjelog odcjepljenja za vrijeme rata. Kad svemu ovom dodate uvijek aktualnu granicu koja je i danas ucertana u glavama naših komšija, Vulina, Dačića, Nikolića, Šešelja (a to je Karlobag, Ogulin, Karlovac i Virovitica) što nam ostaje? Ostatci ostataka. – reliquiae reliquiarum. A ako se Istra sa nadahnutim Borisom Miletićem ipak odvoji s kim će onda Boris sklopiti postizbornu koaliciju. Mora izabrati između Forca Italija, Sjeverna liga ili Kalabrijska ujedinjena mafija. Problem je u tome što se i Kalabrijska mafija isto tako želi odvojiti od Italije...

Približavanjem 5. kolovoza i proslave pobjedonosne Oluje Milorad Pupovac izvješćuje nas o zahtjevu krajiških Srba, izbjeglih po Oluji iz RSK, da im Hrvatska nadoknadi penzije koje su primali od RSK-e. Mislim da je taj njihov zahtjev krajnja dRSKost!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-nasi-domaci-profesionalni-ljevicari-napokon-se-slazu-s-papom-franjom-943239>

Da oni se Thompsonovom pjesmom, zapravo, bore protiv zaslužanih penzija koje su izborili boreći se devedesetih protiv ustaša, Zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A što kaže Thompson:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/56230/Thompsonova-poruka-za-proslavu-oslobođenja-u-Kninu-i-Čavoglavama.htm>

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA, ZAGREB, 2022.

FUSNOTE ZA FAH IDIOTE

...
Davor BERNARDIĆ, *predsjednik SDP-a o legaliziranome pozdravu Za dom spremni*: 'Braniteljima kapa do poda, ali fašističkom pozdravu nije mjesto u javnom prostoru!'

HT: Nemoguća i bolesna misija ovoga diletanta: on bi hrvatskim braniteljima Vukovara nalijepio na odore zvijezdu petokraku i *Smrt fašizmu*, a na odore srbijanskih agresora na Vukovar znak *Za dom spremni*.

....
Dražen BOŠNJAKOVIĆ, *ministar pravosuđa, u komentaru odluke Visokoga prekršajnoga suda oko pozdrava Za dom spremni*: 'Ja nisam fan i ne bih to nigdje izgovorio.'

HT: Zato ste, što niste fan, i dopustili kao ministar pravosuđa da hrvatski general Đuro Brodarac umre u neljudskim uvjetima u osječkoj tamnici.

....
FAHIDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, *povjesničar o odluci VPS-a da pokliče 'Za dom spremni' u Thompsonovoj pjesmi nije prekršaj*: 'Priča nije završena.'

HT: Priča je, zahvaljujući i Vašem prinosu, na čemu Vam hvala, završena, davno prije presude. Ušla je u krv Hrvata i nikad nitko ZDS ne će izbrisati.

..
Hrvoje KLASIĆ, *povjesničar o presudi VPS-a u pozdravu ZDS*: 'Pritom ne sumnjamo kako je spomenuta presuda - prema rezultatima različitih statističkih istraživanja - obradovala otprilike svakog drugog državljanina Hrvatske. Toliko njih, naime, ne vidi ništa sporno u pokliču koji je izmislila vlast koja je organizirala pokolje u

Jasenovcu, donijela sramotne rasne zakone, a Dalmaciju i najveći dio obale, s tamošnjim Hrvatima, dala Mussolinijevoj Italiji.'

HT: Presuda je razveselila otprilike osam od 10 hrvatskih državljana, a sa svakim novim Klasićevim blebetanjem i lažima broj pristaša pozdrava ZDS ide prema 100 posto.

„**Željko JOVANOVIĆ, bivši SDP-ov ministar zdravstva zapamćen po nekontroliranoj protuhrvatskoj mržnji i akcijama:** 'Čim budemo u mogućnosti, predložiti ćemo zakon koji će jasno zabraniti upotrebu tog pozdrava koji je sramotna ljaga u povijesti Hrvatske.'

HT: Čim budemo u mogućnosti, proglasiti ćemo takve kao Vi teroristima.

„**Marko VUČETIĆ, bivši saborski zastupnik:** 'Institucije koje imaju razumijevanja za pokliče nastale kako bi se učinkovito provodili rasni zakoni, u smrt odvodili, progonili i u logore zatvarali ljudi s ljudskim identitetima, izazivaju prijezir i gađenje. *Za dom spremni* je nastao da bi se provodila politika ubijanja i smrti. U ubijanju i smrti nema estetičkog, poetičkog, muzikološkog i pravnog odobravanja. Razumijevati i odobravati ubijanje i smrt, znači podržavati ubijanje i smrt. To je sva istina.'

HT: Put od Zagreba do Vira, od sabornice do ludnice, nije dalek. To je sva istina o ovome jadnome pacijentu.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020.

ZVONIMIR HODAK**EVO KAKO JE KLAN ŠERBEDŽIJA IZAŠAO
IZ ORMARA, A KEKINU I NJEGOVIMA
HLADNO PORUČUJEM 'UZALUD VAM
TRUD SVIRAČI...'**

(...)

DNEVNO UMIRE ČAK DESETAK BRANITELJA

Dragutin Junaković na fejsu javlja: "Naježite se! U prva četiri mjeseca ove godine umrlo je 1085 branitelja. Čak deseterica dnevno!". Ovoga puta bez jeftine ironije. Je li to slučajno?! Ili je onima koji su izborili i stvorili ovu državu dosta svega? Možda ih boli ona stvar za HDZ i SDP, za Bojnu Čavoglave, Visoki prekršajni sud, profesore ustavnog prava, Ustavni sud, "Kuću ljudskih prava" **Gorjana Tozija**, Radu i **Danila Šerbedžiju**, za **Slavicu Lukić**, **Robertu Bajrušija** koji je "pao u nesvest" kad je čuo da **Marko Perković Thompson** može mirno pjevati svoje 'Čavoglave' kao u zadnjih 30 godina. **Goran Gerovac** se ne može pomiriti s odlukom "Visokog ustaškog suda"... Večernjakov ultra lijevi 'Obzor' je na aparatima. Slavica Lukić još diše. Teško je, preteško za B.a.B.e, Centar za mirovne studije, Documentu, a najteže je za druga **Miranda Mrsića**.

Mirando je visoko kvalificirani "pravni stručnjak". Osobito za neplaćanje poreza i zastare gonjenja za to djelo. On, onako pošteno, "partijski", šalje poruku sucima "Visokog ustaškog suda": "Možda ti ljudi nisu ni završili pravo ili im je umni kapacitet narušen pa su za ludnicu spremni?!". Sad su odjednom na površinu isplivali svi koji su Oluju doživjeli kao "ustaški dernek" i koji su se "smrzli" na oslobađajuću presudu našim generalima u Haagu. Sve je to gomila tzv. antifa što u naravi predstavlja samo smokvin list za rigidne komunjare, orjunaše tipa **Igora Mandića**, **Borisa Dežulovića**, **Ante Tomića**, **Vedrane Rudan**, **Denisa Latina**, **Gorana Gerovca**, **Brane Pofuka**... Nije im lako. A i inače ih treba duboko žaliti. Izgleda da

su HOS-ovci, koji su poginuli s usklikom ZDS, poginuli, po mišljenju našeg Ustavnog suda i antifa, protuustavno.

PRAVORIJEK O POZDRAVU ZDS GORKI JE PELIN ZA ANTIFE

Hajmo se malo držati prava. Sutkinje **Anđa Čorluka**, **Ivana Mašić** i **Mirjana Margetić** odbile su žalbu PU šibensko-kninske i pozvale se na ustavno načelo zakonitosti po kojem "Nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo". To uostalom tvrdi i čl. 7 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Vijeća Europe. Gdje je i kojim domaćim ili međunarodnim propisom pozdrav ZDS normiran kao kazneno ili prekršajno djelo? Nigdje! Sutkinje su se čak pozvale i na presudu Europskog suda za ljudska prava u slučaju Vasiliasukas. U njoj se ne dopušta suđenje po analogiji ni retroaktivno kao ni ekstenzivno tumačenja pravnih normi na štetu okrivljenika. Znači vijeće Anđe Čorluke oslonilo se na praksu ESLJP, a naše antife, kriptokomunisti i poraženi u Bljesku i Oluji oslonili se na "duboko umno oranje" Miranda Mršića.

Kako to da naši "progresivci" sad najednom ne mare za europsko pravo o ljudskim slobodama? Naravno, zato jer ne podržava njihove ideološke okamine. I na kraju ove čaše "gorkog pelina" za antife i orjunu treba napomenuti i mudracima na Ustavnom sudu i svim profesorskim lijevim lišajevima koji su se prilijepili na proračun RH da njihov politički stav nitko nije ni zatražio, niti su oni pozvani da samoinicijativno budu svjetonazorski "policajci duha" u Hrvatskoj. Zakone u ovoj mladoj demokraciji donosi isključivo Hrvatski sabor. I zato sada samo cmizdrite, šmrcajte i gutajte tablete protiv tlaka... Ta priča je bar za sada završena i za Goldsteina, Klisovića, Mršića, razne Jakovine, Markovine, Klasiće, Bage, Bajage, Mrak Taritašice, Beljake, Staziće... Dok vi promijenite zakon mi ćemo promijeniti vas. Hajd' zdravo drugovi! Vidimo se 5. srpnja na izborima! Najviše reže oni koji leže...

Dan je sve duži, a noći sve kraće. Ne znam je li i to slučajno.

Lijevom političko-nostalgičarskom krdu pompozno se priključio i **Mile Kekin**. Još jedan koji se ponosi što su: "Moji pobijedili četrdeset pete...". A moji su pobijedili devedeset i pete! Kad smo kod

glazbe, možda je najprimjerenija ona "Uzalud vam trud svirači... za druge su (već davno) dunje žute...". Koalicija "Možemo", sastavljena od Nove ljevice, Radničke fronte, ORAH-a, Zagreb je naš... sve bi dala da "može".

Podsjeća me na "biseksualnu" koaliciju kao u onom vicu: biseksualci "bi", ali "ne mogu". Navodno su prvi ozbiljniji skup održali u "Komediji". Radi Borić, Kekinu i ekipi nedostaje samo netko s etabliranom jugo-aurom. Recimo, netko "težine" Branimira Pofuka, ljubimca Gorana Gerovca.

Evo, baš čitav jednu dijalektičku misao našeg Brane: "Narod kojem je Thompson važniji od Šerbedžije na najboljem je putu da umre od zaglupljenosti i nestane". Dakle, mudri, uravnoteženi i odmjereni Pofuk misli i piše kako je Rade Šerbedžija mjerilo opstanka Hrvata kao naroda. Je li ova izjava nakazna, groteskna, tragikomična, imbecilna ili samo bizarna? Ja bih rekao - prostačka. Bez obzira što ne predstavlja psovku.

Nedavno je Macron, francuski predsjednik, arogantno otpisao Sjevernu Makedoniju i Kosovo iz pristupnih pregovara za ulazak u EU. Potom su u Bruxellesu, na nekom ručku ili večeri **Plenki i Gordan Radman** (nisam siguran tko točno) uspjeli "smekšati" Macrona pa su "pristupni pregovori" za Sjevernu Makedoniju i Kosovo opet u igri u europskim diplomatskim salonima. Ne znam opet tko, ali netko iz vrha makedonske političke nomenklature, srdačno se zahvalio Hrvatskoj za tu diplomatsku gestu. Potom je **Goce Sedloski**, jedan od najboljih makedonskih nogometaša svih vremena, završio kao trener Dinama II. Purgeri bi rekli "sve pet". Da, ali u makedonskoj Vladi radi i djeluje, negdje u području kulture, izvjesni **Gorjan Tozija**. Znači državni radnik. Tako nas Gorjanče na društvenim mrežama "hvali" na sva usta i naziva nas "fašistima i ustaškim smradovima, a predsjednik HDZ-a je zapravo Pavelić".

Duhovi u RH su se zbog toga uzburkali. Mnogima je bilo drago, a mnogi su izjavu i osudili. Gorjanče se, onako komunistički, propeo na zadnje noge i poručio da "on ima pravo boriti se protiv anomalija i fašizma u svim državama svijeta" i da ga u tome neće spriječiti to što je direktor Agencije Vlade Makedonije! U javnosti su se pojavile poruke **Danila Šerbedžije** koji podržava "prvoborca" Toziju te mu

drugarski tepa: "Bravo Medo (Tozija)!" i "Nema predaje! Bravo Danilo!".

Baš u to idilično vrijeme kad je Danilo poslao plamene pozdrave Toziji u borbi protiv "nadmoćnog" neprijatelja u Hrvateka, hrvatska ministrica kulture imenuje našeg Danila u HAVC-u povjerenikom za film RH. Usput rečeno, naš povjerenik u HAVC-u odlučuje kome će se godišnje dodijeliti za snimanje filmova do pet milijuna eura hrvatskog javnog novca. Naš Danilo i frend Gorjan na dnevnoj bazi tepaju onako partizanski jedan drugom: Danilo je Dendy, a Tozija Medo. Dirljivo do suza. Medo je producent filmova oca i sina Šerbedžije i zajedno "uživaju" u HAVC-u.

Sjetimo se samo našeg legendarnog **Hrvoja Hribara**, direktora HAVC-a, i financiranja skandaloznog antihrvatskog pamfleta "Masakr u Dvoru". E, sad se u emisiju "Tko želi biti milijunaš" uključio glavom i bradom i **Rade Šerbedžija** poručujući Toziji "da ne podnosi ostavku i da se nastavi obračunavati s fašistima i desničarima i da će vrijeme pokazati da imamo dovoljno snage da se obračunamo s desničarskim revizionistima...". I tako je klan Šerbedžija izašao iz ormara na sunce.

Talentirani hrvatski filmaši kao **Ivona Juka** i **Zrinko Ogresta** mogu čekati "odavde do vječnosti" da dobiju od HAVC-a novac za snimanje filma. Sjetite se koliku je lovu samo dobila ona šarmanтна haringa koja je **Milanoviću** u Mostaru ljupko poručila "Marš u Hrvatsku". Što netko više pljučka po ovoj državi to naši politički poltroni više grabe u državnu blagajnu, futrajući BiH-haringu i filmski ograničenog Toziju. A Ivona Juka neka čeka nekog novog ministra kulture kao u djelu "U očekivanju Godota". Dotle će šefovi HAVC-a spašavati makedonskog "Vojnika Ryana".

Tonči Jelavić, iz Splita, pita na fejsu: "Što učiniti da svi ljudi budu sretni?" Zagonetku je riješio Staljin. Pobiti sve nesretne. Ostali će biti sretni što su ostali živi.

Thompson će navodno ipak "propjevati" u Mariboru. Uvodna pjesma započet će s "Za hišo - pripravljeni!".

Samo da se naše antife ne dignu na zadnje noge. A kako će to tek podnijeti Mirando Mrsić koji je još jadan i zgrožen? (...)

<https://direktno.hr/kolumne/evo-kako-je-klan-serbedzija-izasao-iz-ormara-a-kekinu-i-njegovima-hladno-porucujem-uzalud-vam-trud-sviraci-196651/>

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

HODAK: KAKO ĆE LIJEVA FALANGA PREŽIVJETI OVAJ PLENKOVIĆEV ‘NOŽ U LEĐA’?

18/07/2022

Kad vam sve krene niz brdo, a život sliči na “prosjačku operu”, u kuću ulazite kroz dvorišna vrata, supruga šuti danima, a njezin pogled govori sve... Sjetite se da načelnik Murtera možda upravo sada objašnjava supruzi na što JE potrošio oko 1500 eura između 1 i 4 sata ujutro dok je bio na službenom putu u prijateljskoj Austriji.

Sjetite se kako je bilo navijačima Dinama u “samoupravnom socijalizmu” kad su sanjali o prvaku punih 24 godine. Sjetite se današnjih navijača Hajduka koji 17 godina čekaju krunu.

Sjetite se kako je trenutno ponosnim članovima HDZ-a koji se sjećaju dana ponosa i slave kad su se krale tvornice, firme, stanovi, a sad su spalili na to da krađu zahrđalo željezo na prugama. Zlobnici tvrde da je glavni razlog zbog kojeg su Slovenci odlučili ukloniti famoznu “žilet žicu” na granici s Lijepom našom upravo strah da ta žice ne završi kao “staro željezo” kod naših “kolekcionara”. Priča se da je u pitanju čak opstanak koalicije. Da je Kajtazi navodno nazvao premijera i zaprijetio: “Ne dirajte u željezo ili pada Vlada”.

Sjetite se kako je onima koji znaju da smo definitivno ostali bez naše kune. Kune koja je ne tako davno bila najjača valuta u svijetu. Na primjer, za jednu kunu mogla se kupiti tvornica!

No, nije se sve ukralo. Sjećam se jednog “kukavičjeg jajeta” naših ljevičara koji su na fejsu objavili sliku crne majice na kojoj je pisalo: “HDZ sve što imam sam ukrao, samo sam diplomu kupio!”.

Sjetite se kako je našim dragovoljcima, borcima legendarnih brigada, 4. Splitskoj, Pumama, Vukovima, Tigrovima... koji su “treću armiju” u Europi pretvorili u zečeve kako je to “lepo rekao Sloba”, a koji danas mogu birati gdje i na koji koncert u Lijepoj našoj žele otići. U Šibeniku pjeva Momčilo Bajaga, isti onaj Momčilo koji je 1993. godine u Kninu pjevao četnicima. U prvim redovima sjedila je i Varja Đogaš, supruga HDZ-ovog kandidata za gradonačelnika Splita. Srećom, onog legendarnog Šibenčanina koji je vikao “obadva, obadva su pala...” više nema među živima. S njim je otišao i njegov duh pa je naša Varja mogla potegnuti iz Splita u Šibenik.

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim “nacionalističkim” vremena prijetio da ćemo “mi njima” pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

Bravo, Ivo!

Sjetite se kako je studentima Filozofskog faksa u Zagrebu kojima “noviju hrvatsku povijest” piše Ivo Goldstein. Dragi i popularni profa kaže: “Dio problema koje danas imamo u Hrvatskoj proizlazi iz činjenice da gradimo društvo na temeljima ideja Stepinca i Tuđmana, a zapravo nam oni ni po čemu ne mogu biti idejni vođe”. Bravo Ivo!!! To je dobri stari dijalektički materijalizam. Studiraš “noviju hrvatsku povijest”, a doktorat radiš u Beogradu. Naravno da onda ceh plaćaju Stepinac i Tuđman i studenti Filozofskog faksa.

Navijače Dinama nakon 24 godine čekanja spasio je Ćiro Blažević. Tko će, međutim, spasiti studente povijesti na filozofiji. Klasić, Jakovina, Markovina? Tko će od njih biti “idejni vođa”? Za početak da svaki brucoš na kaminu svog trosobnog stana drži sliku “ljubičice bijele”. Vrijeme nepovratno leti. Svake godine barem netko diplomira kod drugova kojima se diže tlak na tri stotine nečega kad se spomenu Stepinac i Tuđman. To je “The fruits of evil” iliti plodovi zla.

Dobro, priznajem, možda sam previše sklon tamnim, crnim bojama i stereotipima. Recimo, uvijek možete vidjeti pametne muškarce s glupim djevojkama, ali nikada pametnu djevojku s glupim muškarcem. Razmislite... jednostavno je.

Studentski pokret iz 1971. godine završio je “velikim raspustom”, a za njegove sudionike “velikim odmorom”.

Ni priroda nam više nije sklona. Potresi, tuče, poplave na sve strane. Seljaci i usjevi su uništeni, Šibenik i Pula skoro odoše u ambis. Dalmacija gori, a korona čeka da završi sezona. Kako preživjeti? Kako se uhvatiti u koštac s podivljalom inflacijom? Narodni zastupnici odoše na dvomjesečni godišnji odmor, ostaviše narod oduševljen k'o u vrijeme druga Tita da se sam bakče s inflacijom i nedostatkom novca. Vladajućima je jedino važno kako srezati ustavne ovlasti predsjednika države. OLAF nas nervira. Uz DORH, USKOK, PNUSKOK, priče o “koruptivnim hobotnicama”... Apokalipsa sada. Očekuje li nas stvarno vruća jesen? Da, ali ne samo zbog temperatura. Malo me razveselio post o razlikama između Srbije i Hrvatske. Humor je provjereni lijek, pa vam ga prenosim:

Dakle razlike: Hleb-Kruh

Zatim	Supa-Juha
Pa	Čokanjče-Fraklec
Pa	Voz-Vlak
pa	...-More
pa	...-EU

pa ...-NATO
pa ...-Euro
pa ...-Schenegen
pa Futbol-Nogomet (i to 2. i 3. mjesto na svjetskom nogometnom prvenstvu).

Usput, to je navodno došlo iz jednog našeg ministarstva. “Još Hrvatska ni propala...” davno je rekao Božo Broketa, čuveni branič Hajduka. Dr. Ivica Granić nas voli podsjećati. Legendarni Anton Gustav Matoš 1909. godine reče: “Napredna Hrvatska je tamo gdje nema Starčevićeve misli. Najbolji Hrvati su Srbi. Glavni branilac ustava i hrvatskog prava je Pribičević.

Glavni izdajice hrvatstva su Frank i Hrvatsko pravo. Dopušteno je s oduševljenjem besjediti samo o kralju Petru... Napadati vjeru je najbolje sredstvo širenja pučkog morala i patriotizma. Katoličanstvo je barbarstvo i zločin...”. Ružna neka vremena. K'o je Hrvatekima u ta mračna vremena predavao povijest, a tko im je nakon 1945. godine prodao povijest? I što je najvažnije, tko im još i dan danas prodaje povijest na filozofskim fakultetima?

Ne zna se ni danas zašto Stipe Mesić nije nakon isteka mandata otišao na mjesto veleposlanika u Haag gdje je već predao vjerodajnice.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, ‘niste ni prije...’

Kao “sezona kiselih krastavaca” je za neke samo jeftina floskula. Dok god imamo granicu s komšijama nema “kiselih krastavaca”. Komšije nam preko Indexa šalju poruku šefa diplomacije Nikole Selakovića: “Odluka Hrvatske nije skandalozna već zastrašujuća...”.

Naime, Aca Vučić je odlučio, onako “privatno”, posjetiti Jasenovac i pokloni se žrtvama. Onim nekim 700.000, kako oni to tvrde. Nakon toga čovo je htio malo skoknut i do Gline pa tamo prodivaniti s “nebeskim narodom”, promijeniti nešto srpskih dinara u eure i vratiti se ravno u Marićevu “Ćirilicu”... Kad tamo, umjesto dobro poznatog

scenarija, dobio je službenu odbijenicu naše Vlade. Ne može preko granice, nije se najavio kao svi predsjednici država da dolazi. Dokaz više da “nebeski narod” ne pozna granice osim do Kosovske Mitrovice, kako to kaže Ivan Ivša na fejsu. Ako netko poznaje “diplomatski protokol”, onda je to Plenki.

Nećete u Hrvatsku kad hoćete, “niste ni prije...”. Javio se i ogorčeni predsjednik srpske Vlade Brnabić: “Zabraniti Vučiću da ode u Jasenovac isto je kao zabraniti predsjedniku Izraela da posjeti Auschwitz”, odmah je prokuljao i naš Pupovac svojim zgražanjem. Sam Vučić malo je “za-mukao”: “Samo vi radite svoj posao! Živjet će srpski narod i nikada neće zaboraviti”. Naravno da slobodarski srpski narod neće zaboraviti sva ona krvoprolića koja je hrvatska soldateska radila u Srbiji pokušavajući zauzeti Zemun, Šabac, Suboticu, Novi Sad, Obrenovac, Niš, Kragujevac, Kruševac, Čačak, Kraljevo... **Zna li Vučić da i njegov idol “Ljubičica bijela” nije nikada navratio u Jasenovac?** To je kao neka politička enigma.

Ma, majku mu, zašto “stari” nikada nije stupio nogom u Jasenovac? Odgovor zna svaka pa i politička budala. Zato što je to zajedničko srpsko-orjunaški mit, pun laži, krivotvorina, Hitlerovih drobilica kostiju... Laž koja se sa 700.000 tisuća naglo spustila na 86.000 tisuća žrtava. Po sistemu daj što daš, ali samo daj. Posjetio bi Vučić i logor Auschwitz, ali Ovčaru sigurno neće. Mitsku Ovčaru gdje su se strijeljali ranjenici i 16-godišnji “ustaše”... A Ovčara je naša droga. Ona je izvoriste Bljeska i Oluje. To znaju i oni potpuno apolitični, pa i oni koji još uvijek sanjaju “bratstvo i jedinstvo” kao Index, Telegram, Novosti... Ovo je bio Plenkovićev “nož u leđa” lijevoj medijskoj falangi “koja se još uvijek nada...”.

Nije lako starim borcima za prošlo svršeno vreme kao **Bajrušiju, Slavici Lukić, Puhovskom, Pofuku, Gerovcu, Pupovcu, Kajtaziju**, našem **Anti** iz Slobodne, 6. ličkoj iz Večernjeg... Kako je sad **Miljenku Jergoviću** i njegovoj “lešini s Mirogoja”? Plenkovićeve “izdaja” sve je potresla. Uostalom, sezona velikih i malih potresa nas je očvrstnula, ali ipak? Zabraniti komšiji u 2021. g. da se malo prošeće po budućem “posjedu”, e to je pomalo odiozno. Kuda to

vodi, drugovi, vjerojatno se pita legendarni partizan **Franjo Habulin**.

Živi bili pa vidjeli

No, život teče dalje, a cijene idu gore. Javio se i Pupovac. Na konferenciji za “štampu” Milorad je, kao član vladajuće koalicije, bio tvrd i prijeteći raspoložen. Pazi vamo: “Prvo što želim da kažem da do ovakve situacije i ovakvog odlučivanja nije smjelo doći.... to je traumatično, bolno pitanje u odnosima između Hrvata i Srba. Iz tog razloga se plašimo da zbog ovoga i ovako loši odnosi mogu biti dodatno pogoršani...”. Pazi, još malo vamo! Napali nas nenaoružane, razorili, klali, izgubili rat, zbrisali na traktorima, a mi im ipak dozvolili da uđu u Vladu kao potpredsjednici i ministri, financiramo im tjednik koji ni zabunom ne može napisati nešto lijepo o Hrvatskoj, imaju zajamčen broj zastupnika u Saboru, itd., a ponašaju se kao da ih progonimo. Kad faci koja je u doba rata četnikovala u Glini ne dozvolimo promenadu po državi onda kmeče “da bi i ovako loši odnosi mogli biti pogoršani”. Živi bili pa vidjeli...

Na Peristilu je počelo 68. Splitsko ljeto i to premijernom izvedbom opere “Simon Boccanegra” Giuseppea Verdija... Klasični Verdi. Priča o ljubavi bolu i oprost. Ne podsjeća li vas Verdi na hrvatsko-srpsku stoljetnu priču? O ljubavi iz 1918. g. i o boli koju smo morali trpjeti sve do Oluje, a nakon toga slijedi jednostrani oprost. Oni, naime, nisu nama nikada oprostili Oluju. I neće... Zbog toga ponavljam “živi bili pa vidjeli...”. A oni će i dalje tvrditi kako je “Jasenovac mjesto na kome su tokom Drugog svetskog rata ubijene stotine hiljada Srba”. Mato Palić na fejsu ima rješenje: “Onima kojima će faliti takav četnik treba omogućiti trajni odlazak u Srbiju”. To je tzv. “izraelska formula”.

Znamo da je sve prolazno osim “trajne ondulacije”. Opet će “deca” Miljenka Smoje u svoj omiljeni užas tj. u užu Srbiju. Opet će se naši nostalgičari klanjati lažnom jugo-teletu.

I po treći put, živi bili pa vidjeli...

Ljevičari tvrde da se u “slučaju Vučko” Plenković okužio, odnosno okružio lošim savjetnicima...

Zvonimir Hodak / direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-kako-ce-lijeva-falanga-prezivjeti-ovaj-plenkovicev-noz-u-leda/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/vucic-je-u-pravu/>

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

KOČANU: DUGO NA TVOJE KRATKO

Dragi Stijepo,

Ipak Ti moram i odgovoriti na Tvoje pismo koje sam naveo u prethodnom nastavku jer sam propustio napomenuti da nije Ivo bio živ u vrijeme NDH i da se ono Tvoje „*Njega i brata mu*“ ne može odnositi na njega već na njegovog oca i očevog brata. S druge strane u cijeloj priči nije bitan Drobilica. Bitni su oni koji su učinili da Drobilica bude sve to što je bio iako se na početku po profesoru Brandtu, a i mnogo čemu poslije toga, moglo i pogoditi da će na kraju Ivo biti poznat kao Drobilica. Zbog tih koji su mu omogućili da bude Drobilica evo još nekih komentara Tvog pisma.

TVOJA TVRDNJA O DROBILICI LAŽOVU

Zapravo Brandtovu tvrdnju koju spominješ stavio sam na početku moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* To je bio drugi uvodni citat, a prvi je bio od prof. dr. sc. Nevena Budaka:

«Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.»

Već sam komentirao da je u ovoj svojoj knjizi Goldstein obavijestio javnost kako je na sudu dobio spor oko ove knjige. Vjerujem da je to važna informacija za mog odvjetnika koji je dobio tužbu u kojoj se

ne spominje ova knjiga već knjiga o Puhovskom. Valjda nisu smjeli dati u tužbi knjigu koja počinje s ovakvom izjavom.

Nedavno je, a to sam dao ranije i kao Prilog, izvrсни hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Josip Jurčević kazao kako prof. dr. sc. Iva Goldsteina NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM. Među ostalim i on je spomenuo tvrdnje prof. dr. sc. Miroslava Brandta: "To je u svojim memoarima napisao njegov mentor, pokojni profesor Miroslav Brandt, koji ga je primio kao svoga asistenta. Bio je šokiran kada ga je upozorio da je u jednom svojem, navodnom znanstvenom radu, naveo izvor koji uopće ne postoji. Profesor Brandt je očekivao racionalni odgovor od Goldsteina, ali ovaj je odgovorio kako to svi rade. Ostao je pri tome da navede i takav izvor. Prema tome, od njegovih znanstvenih početaka do danas radovi nemaju znanstvenu motivaciju pa tako ni vrijednost, a ni vjerodostojnost, već predstavljaju nekakva njegova osobna stajališta iz kojih stoje razni interesi, motivacije i tako dalje."

Tu priču zna jako puno ljudi u RH i stalno se ponavlja u komentarima o radu Ive Goldsteina. Dovoljno je vidjeti komentare na moj tekst *Ivo Goldstein o priučenom matematičaru i piscu ustaških pamfletica* https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31244-ivo-goldstein-o-priučenom-matematicaru-i-piscu-ustaskih-pamfletica#disqus_thread

Prvo komentar je od Tvog kolege hrvatskog književnika Javora Novaka:

javornovak

Uopće spominjati u istoj rečenici, jednog takvog, s pravom neupitnog i slavnog i svjetskog znanstvenika i matematičara i akademika Josipa Pečarića i notornog prepisivača Ivu Goldsteina, od oca samoukog povjesničara, Slavka Goldsteina, uvrjeda je za zdravlje nacije. Pa i šire.

Za jednu od posljednjih pamflet knjiga dueta tateka i sineka, stručnjaci i zaposlenici po hrvatskim pismohranama rekli su da ih nikad nisu vidjeli kako proučavaju ili traže neke povijesne podatke. I.G. je tada divno izjavio (potvrđujući) kako oni imaju veliku kućnu biblioteku i pismohranu! Onda dobro. Kakva dakle i čemu, primjerice samo vrhunska Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu?

Sam mentor na studiju Goldsteinu, cijenjeni prof Brandt prvi je razotkrio laži i krivotvorenja I. Goldsteina u svojoj poznatoj knjizi "Život sa suvremenicima". Zatim je profesor Budak, s FF, koji sigurno nije ni desničar ni ognjištar, još manje hrvatski nacionalist, upozorio na netočnosti u I.G. knjigama. Tu je i ona priča kako je I.G. doktorirao u Beogradu dok mu je tatek bio predsjednik udruženja Jevreja Jugoslavije. I.G. je otišao u Bg da bi doktorirao na hrvatskoj srednjevjekovnoj mornarici, jer, opće je poznato da je Srbija najpozvanija i najupućenija u tu problematiku. Studenti, koji su nažalost slušali tu tzv. obranu doktorata, poslije su se zajedno s profesorom čudom čudili: o čemu je to ovaj lupetao?

I.G., nakon temeljitog fjaska u HAZU, biva spašen od tadašnjeg komunjarskog predsjednika Josipovića i delegiran van - za hrvatskog veleposlanika u Pariz. Takvih je spašavanja bilo i za vrijeme premijera Milanovića koji je S. Goldsteinu dodijelio dobro plaćeni položaj savjetnika Vlade RH! Svašta se može s nezavršenom srednjom karlovačkom trgovačkom školom, kad se parazitira na židovstvu i kleveće hrvatski narod. Kao kvazi-povjesničar.

I. Goldstein je zatim (jer kraja nema) svoje parazanstvene i paradiplomatske performanse okrunio upravo u Parizu. I to ne samo s Titovom bistom, bistom zločinca među deset najvećih svjetskih, koju je ponosno držao u svojoj sobi u veleposlanstvu (degradirajući i RH i veleposlanstvo), već i nastupom na Studentskom radiju Pariza. Njegov nastup bio je kruna idiotizma jer kako se pokazalo odmah nakon njega, brojni su se Francuzi javljali u eter s pitanjem: O čemu je taj vaš gost danas govorio? Osim francuskog naglasaka nismo prepoznali nijednu francusku riječ iako su zvučale kao...

Dakle, riječ je o kralju besmisla, kakav se uostalom pokazao vrlo rano, još za dodiplomskog studija u Zagrebu.

Kako njegovoj ispraznosti i etničkoj a obrtničkoj makulaturi nema kraja, objavio je još jednu skribomansku knjigu koju je, vidi vraga, rastavila na "proste faktore" ne neka desničarka, ne neka ognjištarka, ne neka mrska hrvatska nacionalistica, ne neka profesorica bez znanstvenog legitimiteta i utjecaja, već profesorica iz njegova svjetonazorskog kruga: s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu. O jada! Čudi me da već nije proskribirana i pozvana na drugarsku odgovornost.

S toga ne znam što se čeka? Krajnje je vrijeme. Očekujem da I.G., u suradnji s brojnim dobro uhljebljenim hrvatskim odnaroditeljima, dobije napokon i svoj biografski film, naslova: Ivo jaše dalje. Predlažem da sam napiše scenarij na 800 stranica jer HRT jedva čeka da ga prikaže u svom udarnom terminu.

Žali Bože uopće tinte. U istoj rečenici s takvim beskrupuloznim paraznanstvenikom, navoditi svjetskog genijalca akademika Pečarića, nije samo uvrjeda pameti, nego je i otvoreno ponižavanje sve svjetske i domaće znanstvene javnosti. Čak i uže od toga: uopće sve zdrave pameti. Dok Sveučilište mudro šuti...

iko iko javornovak •

Sveučilište možda i šuti, ali ne šuti Fakultet Hrvatskih Studija. Konkretno, ne šute povjesničari s toga fakulteta, kao dr. Vlatka Vukelić. Ona je o vrijednosti 'povijesnih djela' Ive Goldsteina ukazala da je bitno razlikovati njegove knjige od stručnih djela ili od znanstvenih djela. Odn. da mnoge knjige njega i njegovog oca ne spadaju u stručne povijesne knjige, nego u prozna djela, u pripovjetke i romane, u beletristiku. Zato se nema zašto uzimati za ozbiljno niti njega niti njegova pisana djela. Taj čovjek stvara šund, fake zapise, a ne stručna i vrijedna pažnje uporabljiva povijesna djela. Treba ga ignorirati.

ZmisiS

Ovako je počelo 7. srpnja 1941. Tri dana prije službenog proglašenja NDH i osam dana prije dolaska dr-a Ante Pavelića u Zagreb.

Srpski pripadnici jugoslavenske kraljevske vojske, u savezu s četnicima, tijekom travanjskog rata 1941. za jedanaest dana trajanja, pobili su u Makedoniji i Srbiji sedamdeset Hrvata: časnika, dočasnika i vojnika. U razdoblju od 7. do 14. travnja 1941. više desetaka nevinih Hrvata mučki je ubijeno od zločinačke četničke ruke: u okolici Bjelovara, Doboju, Srijemskoj Mitrovici te navlastito u selima oko Mostara i Čapljine. Tada su, uz nesmiljena ubojstva, paljene hrvatske kuće. Na planini Prologu, 10. travnja 1941., ubijen je dr. Milan Luetić. Dva dana prije, 8. travnja 1941., u Gudovcu kod Bjelovara, četnici braća Margaretići, ubili su iz zasjede dva hrvatska

vojnika koji su se vraćali kućama. Istoga dana lugar Despinić s dvadeset četnika napada hrvatske straže, pri čemu pogiba dosta Hrvata, ali i gotovo svi četnički napadači. Sutra, 9 travnja 1941., u selu Kapeli kod Bjelovara, srbijanski poručnik Hergović počinio je nesmiljeni, grozomoran zločin: rasporio je utrobu hrvatske seljanke Mande Filipović te izvadio iz nje dijete od šest mjeseci. U Crikvenici, 10. travnja 1941., tri časnika jugoslavenske kraljevske vojske ubili su Petra Kvaternika, a ranili Josipa Cara. Istoga dana, u Srijemskoj Mitrovici, četnici su izvadili srce hrvatskom radniku Ivanu Rajnoviću pred očima njegove majke. Potom su kanili strijeljati još desetak Hrvata i mjesnoga župnika dr. Franju Račkoga. Nu, od smrti ih je spasio bijeg četnika uslijed iznenadnog dolaska Nijemaca. četnici su i u samom Zagrebu, 10. travnja 1941., ubili nekoliko hrvatskih vojnika. U Mostaru, 12. travnja 1941., uz još nekoliko Hrvata, od srbijanske ruke je ubijen Zvonko Primorac. U Hercegovini su uslijedili još grozomorniji dani kada su četnički odjeli jugoslavenske kraljevske vojske, 13., 14. i 15. travnja 1941., napali hrvatsko stanovništvo u Čapljini i okolici Mostara (sela Cim i Ilići), pri čemu su neizostavno uništavali hrvatske domove i gospodarske objekte topovskim hitcima i zapaljivim bombama. Istodobno su klali hrvatsko stanovništvo koje nije uspjelo izbjeći četničkom nožu. Zapaljeno je osamdeset pet hrvatskih domova. Uz četničku lozinku: Kolji sve po redu - polučak krvavoga četničkog pira bio je dvadeset petoro umorenih Hrvata i Hrvatica, među kojima su bile cijele obitelji Marka i Frane Vege iz Struge, uključujući i malu djecu.

Evo što o Goldsteinu kaže njegov bivši mentor.

Hide— uploads.disquscdn.com

PRILOG 1: Prof. dr. Neven Budak o knjizi prof. dr. Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“

„Veliki broj metodičkih grešaka ponovno pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak riješiti i niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici“.

PRILOG 2: Prof. dr. Miroslav Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi „Život sa suvremenicima“ o znanstvenom profilu prof. dr. Ive Goldsteina

„Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka“.

S druge strane Goldstein kao da pokušava dokazati da to što za njega piše njegov mentor rade i drugi (naravno među onima koji zastupaju hrvatsku a ne jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti).

Zato je na udaru najveći hrvatski revizionist akademik Franjo Tuđman, kako Goldstein kaže RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. Pri tome mi čini veliku čast kad konstatacija u Globusu, 20. rujna 2002. kaže:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velećijenjeni akademik Josip Pečarić.

Doista je meni velika pohvala usporedba s Utemeljiteljem hrvatske države. Istini na volju, još veće pohvale doživio sam 2019. godine od jednog srpskog portala iz Crne Gore gdje su tvrdili da su moje *šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana.*

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

Mi izmišljamo, a Jurčević ne spominje samo profesora Brandta:

"Ovo proglašavanje Stepinca, Tuđmana i drugih antisemitima ili slično je iz tog repertoara i tome ne bi trebalo pridavati pozornost jer se toliko puta blamirao u svojim javnim nastupima, od drobilice u Jasenovcu do ostalih, rekao bih, iracionalnih stajališta koja nemaju nikakvih uporišta."

Međutim poslije optužbe Iva Goldsteina o nekakvom specijalnom antisemitizmu kada "gadiš i vrijeđaš" njega i kada mi nisu objavili odgovor na taj napad Josip Jović je, poslije tiskanja moje knjige

„Brani li Goldstein NDH?“, napravio intervju sa mnom u „Slobodnoj Dalmaciji“. Uslijedio je novi napad Goldsteinovih, a moj odgovor nije objavljen. Tekst o tome tiskao sam u *Hrvatskom slovu*, 3. siječnja 2003.:

Goldsteini bezočno lažu

Ivo i Slavko Goldstein 20. listopada objavili su tekst "Akademik Pečarić uporno laže", kao svoj komentar intervjuja koji je Josip Jović napravio povodom predstavljanja moje knjige "Brani li Goldstein NDH?". Uredništvo je njihovu tekstu dalo jednak prostor kao i samom intervjuu. Odgovorio sam, ali je traženo da skratim tekst. Učinio sam i to im nije bilo dovoljno. Na kraju sam poslao znatno skraćeni tekst koji ponovo nije objavljen. Evo toga teksta.

U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže'. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima."

Evo kako to interpretiraju Goldsteini (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada): "U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž (ja iznosim svoje mišljenje, a oni tvrde da lažem – dakle znaju da ja to ne mislim; i udbaši su znali tko što misli, J. P.) Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer **'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava'** (istakao J. P.), pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'. "Usporedbom ovih citata vidi se da je bezočna laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava". Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču "mit o 700 000 jasenovačkih žrtava". Tako nam po

tko zna koji put Goldsteini pokazuju da su upravo oni, a ne ja, ti koji u Hrvatskoj "totalno izokreću istinu, insinuiraju, lažno optužuju i kiptećim govorom mržnje zagađuju hrvatski zrak".

Hrvate prikazali kao genocidan narod

Velik dio svoga teksta Goldsteini koriste da pobiju tu "moju" tvrdnju, odnosno svoju laž. Ovdje ću se - iz tog djela njihova teksta - zadržati samo na tvrdnji: "dosljedno i argumentirano podupiremo procjene Vladimira Žerjavića kao zasad najpribližnije ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks", str. 342)". Jasno je da su Kočovićeve i Žerjavićeve brojke trebale poslužiti za očuvanje Jugoslavije. Kočović to sam i kaže, a Žerjavićevu je knjigu tiskao Slavko Goldstein. Žerjavić je tvrdio da je on povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

Radi se o dvama pristupima u korištenju Jasenovca u borbi za očuvanje Jugoslavije. Znamo da je popis iz 1964. dao ukupan broj od 597 323 žrtava (u Jasenovcu 49 874). Tajnik saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Florijan Boras tvrdi da je iz dostupnih materijala jugoslavenskih komisija za žrtve rata iz 1946. i 1964. vidljivo da su one umnožavale broj žrtava i tako što su se neka imena ponavljala. On drži da je to učinjeno da bi se dobila veća ratna odšteta, ali i da se Hrvati prikažu kao **genocidan narod** (istakao J.P.). Dodao je da će ti popisi biti preispitani ("Vjesnik" od 22. listopada 1999.). S druge strane Vjekoslav Perica u *Slobodnoj Dalmaciji* 27. srpnja 2002. tvrdi da je u jednoj biblioteci u Chicagu našao knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Očito je slaganje brojke Goldsteinovih s brojkama Eparhije Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorskoga četničkog pokreta Draže Mihailovića. Vidimo i po Borasovoj tvrdnji da genocidnost hrvatskog naroda i time očuvanje Jugoslavije (stvaranje tzv. Zapadnog Balkana) osigurava i brojka s popisa iz 1964, a još više ona koju spominju Goldsteini i Draža Mihajlović. Zato je i lažima trebalo spriječiti rad saborske komisije na popisu žrtava! Najzaslužniji je za to Slavko Goldstein koji je uspio lažno uvjeriti hrvatsku javnost da je broj žrtava dan u "Izvješću o

radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" konačan, a iz naslova samog Izvješća očito je da Komisija konstatira što je uspjela popisati u tom periodu. Za uspješno plasiranje ove laži hrvatskoj javnosti Slavko Goldstein je i nagrađen: predsjednik je Savjeta Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac.

Pripravni na falsificiranje

Ovaj je, za nas Hrvate, neobičan odnos Goldsteinovih prema lažima vidljiv kada oni kažu da ja na "žmuklerski način papagajski 16 puta ponavljam istrgnutu kritički intoniranu rečenicu iz recenzije prof. dr. Nevena Budaka o knjizi Ive Goldsteina *Hrvatski rani srednji vijek* iz 1995. godine". Podsjetimo se što je to za njih samo "kritički intonirana rečenica": "Po znanost je najopasnija njegova (I. Goldsteina, op. J. P.) navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke." Spomenimo da nešto slično o Ivi Goldsteinu piše prof. Miroslav Brandt: "To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje" Vjerojatno je i ovo prema Goldsteinima "kritički intonirana rečenica".

Goldsteinovi će dalje: "Nije istina da je 'Pavelić želio spasiti domaće Židove'. To je proizvoljna i apsurdna tvrdnja koju Pečarić u svojoj knjizi naziva 'najbitnijim podatkom', koju varira pedesetak puta i na kojoj zasniva cijelu koncepciju knjige. Manirom diletanta i neznalice, tu koncepciju gradi na jednom jedinom vrlo nerelevantnom rekla-kazala 'dokumentu' (upravo su Goldsteinima bitni rekla-kazala dokumenti, pa se zato i bore protiv popisivanja žrtava, op. J. P.): na samo pet istrgnutih redaka iz dnevnika umirovljenoga njemačkog diplomata Ulricha von Hassella koji prepričava što mu je rekao general Glaise von Horstenau." Nameće se pitanje: Zašto Goldsteini nisu donijeli tih "pet istrgnutih redaka" u svojoj knjizi pa ih pokušali osporiti? Zašto nisu dali istraživanja hrvatske pravrednice Ljubice Štefan? Pa čak ni spomenuli njezinu knjigu *Stepinac i Židovi*! Kada im nešto ne odgovara onda je to nerelevantno (npr. govor Stepinca povodom rušenja sinagoge prvo je nerelevantan, a potom komentiran na jedan bestijalan način), ili postaje nerelevantno tek kada ih se upozori na to kao u slučaju

Hasselova svjedočanstva o pokušaju vlasti NDH da spase domaće Židove.

Zašto bi von Hassell izmišljao?

Radi se o von Hassellovu dnevniku. Zapisao je ono što je čuo. Zašto bi izmišljao? Goldsteinima takav podatak ne odgovara, ali im odgovaraju "priznanja" dana u staljinističkim kazamatima! Goldsteini ovim tekstom priznaju da su za taj podatak znali i da ga nisu spomenuli u svojoj knjizi. Da jesu, čitatelji bi se itekako zamislili nad njim. Naime, Goldsteini u knjizi priznaju da su Židove spašavali i sam Pavelić i visoki slojevi ustaške hijerarhije što itekako daje za pravo Hassellovu svjedočenju. Tako na str. 583. Goldsteini kažu:

"... posve su depasirane kasnije isprike nekih ustaša i njihovih simpatizera da je ovaj ili onaj visoki funkcioner ustaškog režima 'štitio' ili 'spašavao Židove'. Istina je da je gotovo svatko od njih imao 'svoga' Židova za kojega se zauzimao i koji je uspio doživjeti 1945. godinu (istakao J. P.), ali na ubijanja tisuća drugih Židova nije reagirao ili je u njima spremno sudjelovao."

Naravno, depasirano je upravo tvrditi da su se mogli suprotstaviti Hitleru i reagirati na ubijanje tisuća drugih Židova. A Goldsteini ovakvim glupostima žele dokazati da su Nijemci krivi za holokaust svugdje u Europi - osim u Hrvatskoj. To im je izraz ljubavi prema hrvatskom narodu. Vjerovali ili ne?

Netko bi mogao pomisliti da su Goldsteini samo diletanti i neznalice. Ali onda ne bi krivotvorili moj citat. Profesori Budak i Brandt nas upozoravaju da je to konstanta u njihovu radu! Ali već samim krivotvorenjem onoga što sam ja rekao pokazali su da su u svojoj mržnji i dalje spremni koristiti sva nedopuštena sredstva. Lažu i prijete: "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom". Doista, trude se da njihove laži postanu istine. A istini poručuju: No pasarán! Pokazali su koliko je točno ono što sam o njima rekao u svom intervjuu. Ne vjerujem da bi Bulajić tako priglupe krivotvorio nečiji tekst. Bulajićeve učenici su daleko nadmašili svoga profesora. Da parafraziram velikog Matoša: Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano!

Posebno treba spomenuti njihovu 'zapovijed': "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom".

U Slobodnoj Dalmaciji nisu objavili moj odgovor. U glavnim medijima je bilo vrlo teško ponešto objaviti. Ali postoje portali i knjige.

Tako sam njihov naslov koristio za tekstove o Slavku Goldsteinu u knjizi: J. Pečarić: *Oba su pala, Zagreb, 2016 ., str. 392.:*

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, I. 165

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, II. ...168

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, III. ...174

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, IV. ...182

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, V. 188

Bivši posebni savjetnik predsjednika vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže 248

Iste tekstove objavio sam i u knjigama:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, Stjepan Razum, *Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Josip Pečarić

U svezi s ovim pogledaj priloge:

BULAJIĆEVI UČENICI KROJE NAM POVIJEST

KNJIGA *STVARNI JASENOVAC* TOMISLAVA VUKOVIĆA

HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE
PO SVOJE

TVOJA TVRDNJA TAKVI SRAMOTE SVE ŽIDOVE

Što se tiče ove Tvoje tvrdnje *Takvi sramote sve Židove, ne nas* nisam siguran da možemo reći "sve" jer ima puno njih koji ne misle isto što i Drobilica. Tako kao Ti sigurno misle svi oni koji znaju za izjave

Hannah Arendt o NDH (npr. v. J. Pečarić, *Hannah Arendt u mojim knjigama*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>).

Vjerojatno je Ivo Drobilici i ona revezionist kao što u novoj knjizi Drobilici **Esther Gitman**:

Među „revizioniste“ je Ivo Goldstein uvrstio čak i Esther Gitman, povjesničarku židovskog podrijetla iz Sarajeva, Izraela i SAD-a, zato što je pozitivno pisala o nadbiskupu Alojziju Stepincu.

Veliki prijatelj i suradnik bio mi je Slobodan Lang koji mi je bio glavni suradnik kada smo otvorenim pismima branili Marka Perkovića Thompsona (u napadima je tada itekako značajnu ulogu imao Slavko Goldstein):

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020., str. 272.

U tekstu DROBILICA MATEMATIČAR imaš što piše Drobilica o Peticiji ZDS iz 2015. godine, a u prethodnim tekstovima dao sam što o toj petuciji kojoj je potpisnik poslije dva akademika i dva biskupa bio i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz vremena Franje Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić:

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić,

dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

Zanimljivo je da Drobilica ne spominje da je potpisao osudu Peticije ZDS. To je javnosti otkrio jedan od onih s Katedre za povijest Filozofskog fakulteta koji ju nije htio potpisati prof. dr. sc. Ivo Banac:

Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein (podcrtao JP), dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Močanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve.

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iz izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavređuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIČIĆ

Lijepo je bilo vidjeti koliko je veliki prostor u svojoj novoj knjizi Ivo Drobilica posvetio predstavljanju moje knjige:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.

Mislim da je veliki nedostatak te njegove knjige što nema ništa o predstavljanju knjige:

J. Pečarić, *IX. Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349. Ponešto predstavljajući te knjige dajem u Prilogu, s napomenom da sam i tada govorio i o Ivu Drobilici, ali i o onima kojima takav Ivo Drobilica treba.

Ali isu napada na Thompsona i velike hrvatske domoljube sportaše počeli s napadom na Josipa Šimunića. Pogledaj moj tekst iz 2003. i o ulozi Slavka Goldsteina u tadašnjim napadima:

NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK
SVIJETA!

Ali ima i drugih onih Židova u RH koji su potpuno drugačiji od Drobilice i kojima je Hrvatska na srcu. Imao sam prigodu upoznati Mišu Montilja o kome sam pisao i u tekstu IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM:

I zaista, i ja sam se bavio tim pitanjem, ali u članku "Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu - Prnjatovićeve izvješća o logoru Jasenovac" objavljenom također u Hrvatskome slovu, 1. svibnja 1998. Dakle, riječ je o vrlo delikatnoj temi - izvješćima Srbina Vojislava Prnjatovića davne 1942. godine danim Nedićevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima.

Po objavljivanju tog članka g. Montiljo, predsjednik hrvatsko-izraelskog društva prijateljstva, čestitao mi je i sugerirao da se tekst prevede na engleski tako da bi ga mogli čitati i u Izraelu.

G. Montiljom me je tada znao predstaviti kao velikog prijatelja Židova.

Zato ću dati završetak tog teksta koji je g. Montiljo želio vidjeti i na engleskom:

Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je Philip J. Cohen u knjizi "Srpski tajni rat". Vjerojatno je cilj i najnovijih tiskanja Prnjatovićevih izjava u Beogradu - pritisak na Židove! Primijetimo također da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. "Pravoslavlje", službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo je članak pod naslovom

“Jevreji ponovo raspinju Hrista” u kome se govori o “patološkoj” mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaludjerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje. Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio “aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije”. Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz holokausta?

Koliko je velikosrpska politika bila uspješna pokazuje već sama činjenica da ni Židovi diljem svijeta uopće ne spominju činjenicu da je jedini judenlager na svijetu bio konc-logor Sajmište u Beogradu. Ne spominju ni činjenicu da su masovna gubilišta Židova bile beogradske ulice! A jedini judenlager na svijetu - konc-logor Sajmište - danas nije ni obilježen, niti se u Beogradu čuva spomen na njega. Dapače, Bulajić za svoje djelovanje ima potporu nekih židovskih krugova u svijetu. Zato on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te “sporne” dijelove Tuđmanove knjige! On samo kaže da “Jevreji ne bi trebalo da prime izvinjenje predsjednika druge nezavisne države Hrvatske”!

Što se tiče tvog spominjanja prof. dr. sc. Miroslava Brandta o tome što je on pisao o svom nesuđenom doktorandu Ivu Drobilici, a Ti spominješ, sigurno zna jako puno ljudi i to se često navodi u raznim komentarima čitatelja.

Meni je važna laž oca i sina Goldstein u povodu mog intervju a „Slobodnoj Dalmaciji“ u kojoj je dan očiti vrijednosni sud o onima koji napadaju Stepinca i zagovaranja teze o „genocidnosti hrvatskog naroda“. Zapravo puno je onih u RH koji su svjesni da su laži o logoru Jasenovac u svrhu 'dokazivanja' te genocidnosti. Da nije bi li se izmišljale drobilice, postajali stručnjaci u pravu, matematici, biologiji... Ali za sud u Zagrebu nije vrijednosni sud kada o nekome napišeš toliko knjiga pa kažeš to isto na osnovu svojih razmišljanja. Kažeš isto što vjerojatno većina Hrvata misli i bez da je napisalo toliko knjiga.

Dragi Stijepo, ovo će biti moj zadnji prilog o novoj knjizi Iva Drobilice komentar s još jednom napomenom o jednoj Goldsteinovoj tvrdnji o Stepincu:

“Hrvatski tjednik” od 30. 06. 2022. i rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE i treći put zaredom u njoj je Ivo Goldstein:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

‘Dio problema koje danas imamo proiizilazi iz toga što gradimo društvo na temeljima Stepimca i Tuđmana, a oni ne mogu biti idejni vođe.’

HT: Uvijek je tako, kad jednima svane, drugima smrkne. Što da radimo kad narod kojemu je svanulo s Tuđmanom i Stepincem s takvima kojima je smrklo sa smrću voljenoga masovnog ubojice Tita i njegove okupacijske države.

Još tada sam komentirao:

Obradovalo me je ovo Goldsteinovo o Stepincu jer on zapravo reklamira moju knjigu:

J. Pečarić, *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Pogledajte samo Kazalo i vidjet ćete kolika je to pohvala za mene:

PREDSTAVLJANJE KNJIGE *IX. BOJNA* "RAFAEL VITEZ BOBAN" U SPLITU

Dana 15. 06. 2022. predstavljena knjigu J. Pečarić, *IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"* u Splitu. Prije predstavljanja na TV Jadran snimljen je razgovor s akademikom Pečarićem koji je dan sutradan 16. 05. 2022. u njihovim Vijestima. Možete ga vidjeti od 15 do 22 min na linku:

<https://youtu.be/dH9hN77WjB8>

Zahvaljujem vam se svima što ste u ovolikom broju došli na predstavljanje knjige o našoj legendarnoj IX. Bojni HOS-a i svima koji su omogućili ovo predstavljanje.

Posebna zahvalnost predstavljacima Zoranu Buzdovačiću, predsjedniku HVIDRE Split, Marku Skeju, ratnom zapovjednik IX. Bojne HOS-a i Luki Podrugu, dipl. pravniku i bivšem predsjedniku HCSP-a. Velika je čast za mene što moju knjigu predstavljaju hrvatski branitelji.

Fotografije Petra Vulića
GOVOR J. PEČARIĆA

U nizu svojih tekstova naglašavao sam kako se sluganski odnos hrvatskih političara i ne samo njih najbolje može vidjeti kroz njihov odnos prema: 1. blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; 3. Pozdravu ZA DOM SPREMNI. Pri tome posebno mjesto ima ZA DOM SPREMNI jer je on izravno povezan sa Domovinskim ratom u kome su hrvatski branitelji predvođeni Utemeljiteljem RH akademikom Franjom Tuđmanom obranili od svjetskih moćnika poticanu i pomaganu naci-fašističku srpsku agresiju.

I ova kao i druge moje slične knjige su zapravo odgovor na poslijeratne napade na svetinje iz Domovinskog rata koji traju svo vrijeme do današnjih dana kao rezultat nezadovoljstva svjetskih moćnika što njima nepoželjna država postoji. A IX. Bojna HOS-a kao legendarna braniteljska postrojba je doista svetinja Domovinskog rata. Tako je i ovo predstavljanje u znaku jednog takvog napada koji možemo vidjeti u „Hrvatskom tjedniku“ od 09. 06. 2022. u rubrici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN,

Jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj, dokazani krivotvoritelj, autor izmišljotine o drobilici kostiju u Jasenovcu:

„NE MOŽEMO USTAŠE I DOMOBRANE, ODNOSNO HOS, ZVATI HRVATSKOM VOJSKOM!“

HT: Sve dok se Goldstein može zvati i hrvatskim i povjesničarem, posve je logično što se ni domobrani, ni ustaše, ni svi hrvatski dragovoljci 90-ih ne mogu zvati hrvatskom vojskom

Ono što je pri tome najvažnije je da je Goldstein član Plenkovićeve *Vijeća za suočavanje s prošlošću* osnovano 2017- godine i ova izjava zorno pokazuje zašto ga ja nazivam *Vijeće za obranu zvijezde petokrake i osudu ZA DOM SPREMNI*.

Plenković je zato i birao „hrvatskog povjesničara“ Iva Goldsteina u to Vijeće. Sigurno je za to bila važna činjenica da je pozdrav »Za dom spremni!«, kako nas „uči“ njegov otac Slavko Goldstein u

Novom listu 6. veljače 2003., „oproštajni je pozdrav Evropi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace“. To sam navodio u raznim svojim knjigama pa npr. i u knjizi „DRUKER“ iz 2020. koja je dana na portalu dragovoljac.com.

Lako je moguće da je Plenkoviću bilo važnija činjenica iz 2015. godine zbog Peticije ZDS.

PETI potpisnik Peticije ZDS, kojom se branilo Thompsona i 'Bojnu Čavoglave', bio je ravnatelj Hrvatskog Instituta za Povijest (HIV) dr. sc. Mirko Valentić, koji je bio blizak Tuđmanov suradnik.

Jako inteligentno da se na povijesnim temama napada ugledni povjesničar koji je bio bliski suradnik Utemeljitelja RH, zar ne?

Zapravo tada je Predsjednica trebala iskazati poštovanje prema samom Predsjedniku Tuđmanu jer je kao PETI potpisnik (poslije dva akademika i dva biskupa) potpisnik bio ravnatelj Hrvatskog Instituta za Povijest (HIP) dr. sc. Mirko Valentić, koji je bio Tuđmanov suradnik. A bilo je još uglednik povjesničara koji su potpisali Peticiju ZDS pa i ravnatelj HIV-a iz Slavonskog Broda dr. sc. Mato Artuković ili prof. dr. sc. Ivo Rendić Miočić

Tada se dogodilo nešto što govori o etičkim pogledima vlasti u Hrvatskoj. Naime na Katedri za povijest su se skupljali potpisi uz prijedlog dostojan jugo-komunističkim vremenima. Zvonimir Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povjesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako

iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein (podcrtao JP), dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

(slijedi slika o Osudi s Katedre za povijest koja je dana u tekstu)

Nisu bili zadovoljni što su sakupili 'samo' nešto više od 50% potpisa pa ga nisu dali javnosti, ali je o njemu progovorio prof. dr. sc. Ivo Banac. Tako je Plenković imao dobar popis povjesničara etički dobro potkovanih za njegovo Vijeće o zvijezdi petokraki a protiv ZDS.

Naravno, stranka koju je osnovao Utemeljitelj RH Franjo Tuđman ne mogu izravno iskazivati podršku onim srpskim hordama koje su i u Hrvatskoj uzvikivali „Ovo je Srbija“, ali mogu podržavati one koji napadaju Tuđmana. Znamo da je Tuđman stradavao i zbog borbe protiv neistina o Jasenovcu. Zato na čudi što je u „Hrvatskom tjedniku“ posebno istakli Goldsteinovu izmišljotinu o drobilici u Jasenovcu koja je predmet ismijavanja i u svijetu ali i kod kumica na hrvatskim tržnicama. Međutim Ivo Goldstein je sa svojim ocem itekako zaslužan za službenu brojku žrtava Jasenovca u koju vlast godinama ulaže velike novce iako je nebrojeno dokaza kako se radi o lažnoj brojci. Ali istu brojku zagovara Muzej genocida u Beogradu, pa vlast u RH zna što je stvarni srpski interes i što treba zagovarati, zar ne?

Sjetimo se samo kako je tata Goldstein još u *Globusu*, 10. siječnja 2003., govorio o „strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi“. Samo u Jasenovcu, a spominju danas neke jame s mnogo žrtava kraj kojih podižu i spomenike u kojima nisu pronašli ljudske ostatke. Zato im i trebaju izmišljene drobilice i sl. ‚otkrića‘ koja redom bivaju ismijana.

Tako u istom broju „Hrvatskog tjednika“ imamo prikaz nove knjige o Jasenovcu Tomislava Vukovića 'Stvarni Jasenovac'

Uz više od 150 dokumenata, fotografija i faksimila, od koji su neki prvi put objavljeni, Vuković u knjizi donosi i niz ogleđa i polemika sa zagovornicima lažne hrvatske povijesti, zavirujući iza komunističke i velikosrpske promidžbene zavjese. Osobito pri tome raščlanjuje radove, kako kaže „kvazipovjesničara“ Ive Goldsteina, koji je bezočno izmislio nekakvu „drobolicu“ kojom su navodno uklanjani posmrtni ostaci umrlih u Jasenovcu (pa zato jugoslavenski forenzičari 1964. godine u opsežnim istraživanjima u Jasenovcu nisu uspjeli naći više od 470 posmrtnih ostataka).

Prema posljednjim informacijama Goldsteina pomalo stiže znanstvena sudbina njegova izraelskog pandana Gideona Greifa, (kvazi)povjesničara kojeg je Srbija prije nekoliko godina platila da govori o Jasenovcu i Srebrenici, iako ni o jednoj od te dvije stvari nije imao pojma. Greif je na kraju raskrinkan jer se priklonio velikosrpskom opisu Srebrenice pa je osramoćen u njemačkoj javnosti i drugdje. Ivo Goldstein je pak, kako javljaju mediji,

nedavno isključen iz hrvatskog predstavništva u IHRA-i (Međunarodnoj udruzi za sjećanje na holokaust) u koju ga je donedavno slala Vlada Republike Hrvatske. Ako je to istina, hrvatska vlada može upisati jedan mali plus.

Možda je to naivan stav, ali uz priloge HAZU, to može biti znak nekog buđenja svijesti u vladinim krugovima kako je stiglo vrijeme da se aktivnije postave u raščišćavanju povijesnih kontroverzi. Onih koje im stranci često nabijaju na nos, a koje bi uz primjereno istraživanje išle bitno u korist hrvatskome narodu, a i vlasti.

Kod vlasti to može samo značiti kako su shvatili kako im pomaganje u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda podržavajući raskrinkanu izmišljotinu o Jasenovcu puno šteti i danas mogu biti protiv njega, a sutra promijeniti svoj stav, ali dokument HAZU ostaje jer najviša znanstvena ustanova u RH ne može tako lako mijenjati svoje stavove kao što to rade političari kojima je jedino važan osobni interes.

Naravno, takvim vlastima je sam Goldstein bio idealan član Vijeća za suočavanjem s prošlošću jer je on na njima dragi način pisao i o Stepincu. Puno prostora je posvetio i njemu u knjizi „Holokaust u Zagrebu“, pa kada je dr. sc. Jure Krišto kao povjesničar napisao kritiku njegovih stavova krenula je hajka na dr. Krišta. O tome vidjeti moju knjigu:

J. Pečarić, *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com, 2021.

Podsjetimo da je Goldsteinu u toj knjizi glavni revizionist u hrvatskoj povjenici (ukazao je i veliku čast u toj knjizi i meni jer sam po prostoru koju je posvetio meni na drugom mjestu) ali i prije dvije godine mu je Tuđman „rodonačelnik povijesnog revizionizma“:

<https://www.nacional.hr/goldstein-tudman-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-a-revizionisti-i-dalje-tvrde-da-ustase-nisu-bili-fasisti/>

Zapravo Plenković tako izborom Goldsteina u svoju komisiju na izvrstan način pokazuje svjetskim moćnicima kako ispunjava njihove želje, a dodatno im to pokazuje kada se zna da je Ivo Goldstein u Globusu, 20. rujna 2002.. tvrdio:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Danas imamo velika neslaganja i sukobe dva predsjednika. Ali kada su u pitanju laži o Stepincu, Jasenovcu a pogotovu o ZDS ii HOS-u tu nema velike razlike. To i jest logično jer svjetski moćnici znaju da su u Domovinskom ratu poraženi! A HOS-u i IX. Bojni sigurno je velika čast što svoje nezadovoljstvo ponajviše pokazuju prema njima.

Josip Pečarić

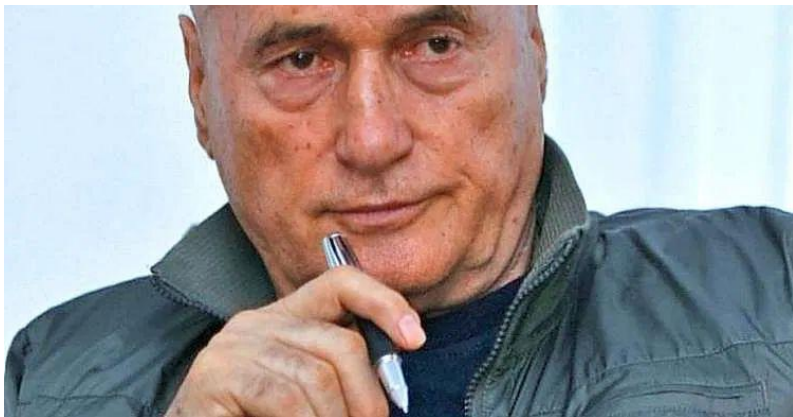
ZANIMLJIVO: O Goldsteinu u *IHRA*-i vidjeti:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/dvije-profesorice-s-filozofskog-fakulteta-odgovaraju-ivi-goldsteinu-potpuno-neistinite-i-bezocne-tvrdnje-15212059>

DALIĆ I MODRIĆ U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

HODAK: JEFTINA PROPAGANDA JUGO- NOSTALGIČARA OPET MARŠIRA NA ČELU KOLONE

27/02/2023

Na “akademsko” pitanje možemo li razje**ti Hrvatsku? odgovor je “MOŽEMO!”. Ta skupina lijevih aktivista, uz borbu sa smećem, ima sveti partijski cilj: deustašizacija i denacifikacija Hrvatske. Identičan cilj ima i Vladimir Vladimirović Putin u Ukrajini.

K'o biblijska ptica “feliks” iz pepela je izronio Marko Špoljar, lijevo krilo lijevog Jutarnjeg, pa kaže: “Vrijeme je za završni korak u deustašizaciji ulica u Zagrebu!”. Marko je zamjena, kao “divka” za kavu, za sustav “umjetne inteligencije ChatGPT”. Kako bi rekli u BiH: K'o bajagi je neutralan, ali mu je Tuđman sumnjiv, a Tito

prihvatljiv i drag. Vjerojatno se čudi što se u Zagrebu šuti dok Rusija “herojski” razara Ukrajinu i njene “naciste”.

Vlast u Zagrebu već šest mjeseci “žmiri” na problem odvoza i razvrstavanje smeća.

To predstavlja svjetski rekord u žmirenju. Čestitam...

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa

Probudio se opet i onaj “slobodarski” Zagreb. Kad može Putin, mogu i purgeri! Ivica Granić iz Dubrovnika komentira radosnu vijest kako je vijeće zagrebačke gradske četvrti Gornji Grad, Medveščak, izglasalo da se u fond imena iz kojeg se imenuju javne površine u Zagrebu uvrsti i ime Milke Planinc, bivše visoke dužnosnice Komunističke partije Jugoslavije. Bilo je navodno i drugih prijedloga... Možda da se u taj “fond” uvrsti i Mate Granić, osobni “lekar” drugarice Milke ili kompromisni prijedlog da se još neki trg u gradu nazove po Vladimiru Ranogajcu koji nas je još tamo legendarne 1945. trajno zadužio sa svojim tumačenjem zakona o kaznenom postupku.

Naime, komesar Vlado je za vrijeme tog komunističkog “kolinja” naredio strijeljanje oko 60 narodnih neprijatelja. Da mu savjest bude mirna, nekoliko mjeseci nakon toga digao je optužnice protiv njih. Pokojni “optuženici” su tako imali pravo prigovora protiv Vladimirovih optužnica. Kao što to i danas deseci tisuća ubijenih Ukrajinaca mogu prigovoriti drugom Vladimiru... I takav jedan heroj ima ulicu tamo negdje na Jarunu. Međutim, Marko Špoljar o Vladi Ranogajcu ni bi više divanio.

Vijećnici iz Medveščaka u praksi su dokazali da povijest u pravilu završava k'o farsa. Naša Milka bila je politički komesar najkrvoločnije partizanske brigade, one 11. Dalmatinske. Valjda je sudjelovala i u “legendarnim” pobjedama nad širokobriježkim franjevcima. I tako, dok su odmah nakon rata, bez suda i suđenja, stotine tisuća Hrvata bili ubijeni u komunističkoj Jugoslaviji, sad nasljednici i nasljedovatelji tih krvnika, u ime neke samo njima znane demokracije, traže za te krvnike iz doba komunizma ulice u elitnim zagrebačkim kvartovima.

Gorana Kelam je objavila na fesu vic o Milki Planinc. Skoro pa realan. Kao predsjednica Vlade susrela se s Rolandom Reganom, tadašnjim američkim predsjednikom. Pitala naša Milka Regana imali on kakav hobi. “Naravno da imam. Skupljam kaubojska lasa”, odgovorio je Regan. “A gdje ih držite?”, znatiželjno će Milka. “Polu u Bijeloj kući, a pola na mom ranču. A koji je vaš hobi?”, upita Regan Milku. “Skupljam političke viceve”, odgovori Milka. “A gdje ih držite?”, začuđeno će Regan. “Polu u Staroj Gradiški, a pola u Lepoglavi”, pohvali se Milka.

‘Na rubu pameti’

U ova luda vremena samo nam još nedostaje da nekom padne na pamet ideja pa u ime demokracije zatraži da se proglasi i ulica Sime Dubajića, Milkinog suborca. Naravno, sada je na potezu Marko Špoljar. Progon, ne onih koji su bili ustaše, jer ti ni u snu nisu mogli dobiti ulicu u Zagrebu, nego svih onih koji nisu bili u partizanima. Taj kriterij je već bio u upotrebi neposredno poslije završetka rata 8. svibnja 1945. i za mnoge je bio uteg na vagi između života i smrti. I tako dok se Putin i obračunava s nacistima u Ukrajini, Marko Špoljar, MOŽEMO, 6.Lička, Ivica Ivanišević, Slobodanka, Rada, Rade i ekipa obračunavaju se s onima koji su se od 1941.-45. i od 1991.-95. borili za hrvatsku državu. Zar to nije kao u Krležinom epohalnom romanu iz 1938. “Na rubu pameti?”.

Kratka “drugarska” poruka Špoljaru: Marko, ako nisi zadovoljan “sobom”, otiđi u “predsoblje”.

Dolazi vrijeme poreznih prijava i ispunjavanja obrazaca. Netko mi je poslao obrazac koji je za poreznu upravu ispunio jedan Australac. U rubrici da li nekog “uzdržavate”, on je napisao: “tisuće ilegalnih emigranata, milijun huligana, stotine tisuća nezaposlenih parazita i iznajmljivača, 100 tisuća kriminalaca u zatvorima, uz to oko 150 idiota u parlamentu i tisuće političara koji to sve toleriraju”. Porezna uprava mu je vratila ispunjeni obrazac uz napomenu da je taj odgovor neprihvatljiv. Na to je Australac Poreznoj upravi uzvratio pitanjem: “Koga sam zaboravio navesti?”.

Dobra, stara, senilna Europa

Navodno “epohalan” govor Vladimira Putina značio je konačni “zbogom” Europi. Jel’ to shvatila dobra stara senilna Europa? Ponosna na silne ministrice obrane, ljudska prava, snižavanja granica za pedofiliju, parade ponosa, liberalnu demokraciju koja prije sličila na “ploveće kazalište” bez kormilara... Rusija i Kina sve su bliže jedna drugoj, a sad ni Indija, trenutno najmnogoljudnija zemlja svijeta, ne želi osuditi invaziju Rusije na Ukrajinu. Putin je probudio već olinjali i zaspali NATO, a samo zahvaljujući konfuznoj Americi s Bidenom na čelu, Ukrajina odolijeva, a Europa još ipak drži glavu iznad vode. Bez njih bismo mogli već sada početi učiti ruski.

No naša lijepa Hrvatska slobodarski diše. **Milena Zajović** u Večernjaku “prosto ne može da veruje” i poručuje: “Komesar za šund **Filip Zoričić** štiti Pulu od cajki, a devastacija obale mu ne smeta”. Sjeća se Milena kako je 2008. Boris Miletić odbio dati suglasnost **Thompsonu** za koncert u Areni.

Tada je Borisovo obrazloženje “držalo vodu”, ali sadašnje Zoričićevo pozivanje na “građanski duh grada” “duboko je malograđansko”. Firma s lijepim imenom “Hiljadarka” našla se sad u gabuli. Izgubili lov, a polako i glavu... Samo su htjeli ljude upoznati s modernijom vrstom poezije, drugim melosima i ritmovima... Različitosti doprinose zbližavanju naših naroda i narodnosti. K’o do 1990., ali tada smo se zbližili “preko nišana”.

Poezija koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3

Što će Hrvatima neki Tin Ujević, Arsen Dedić, Krklec, Krleža, Slavko Mihalić, Dobriša Cesarić, Antun Branko Šimić... Sve su to fosili koji su odavno off. Drug iz “Hiljadarke” i Milena otvaraju nam krmeljave oči. Ova srpska narodnjačka poezija svakom pravom ljubitelju glazbe odmah ulazi u “uvo”. Recimo, prekrasne riječi narodnjaka koje svakog, a napose mlade, kulturno uzdižu idu: “Možeš da me miluješ, možeš da me siluješ, možeš da me ubiješ, svejedno je. Od modrica tvojih plava sam ja, plava k’o oči u gusara. Otvori mi srce, karte na sto. Samo gazi, gazi, gazi me pred svima, jer gde ima krvi, tu ljubavi ima. Svuci me, po svakoj suzi, tuci me. K’o dete kazni me, k’o ženu spasi me. Robinja sam tvoja, ubij me. Robinja sam tvoja, volim te...”.

Poezija je to koje se ne bi posramio ni Karadžić, Mladić, Šljivančanin, a ni Let 3... Ovakvu izvornu "poeziju" čuo sam prvi puta u JNA služeći "narodu" u Bitoli: "Mala moja, bit ćeš mi gospoja, jest ćeš proju, je**la majku svoju", ili "Jeb**te vojni referente što me dadne dalje od Dervente".

I sada, drugovi, neki "komesar za šund" uzima sebi za pravo da nas "maltretiše" pa zabranjuje izvođenje takve popularne narodnjačke glazbe u javnom gradskom prostoru. Samo naprijed Milena! Treba se samo prisjetiti Thompsona kojem je bilo zabranjeno održati koncert u pulskoj Areni. Tada 2008. zavladała je u Puli prava histerija, valjda od strane ove mase kojoj je firma "Hiljadarka" rasprodala ulaznice za srpske narodnjake. Netko je na fejsu objavio: "Tko je sebi uzeo pravo aplaudirati zabrani Thompsona u Puli, sada ima pravo samo zagristi jezik zbog zabrane narodnjaka u Puli".

Nijemci su davno postavili kratku i jasnu definiciju turbofolka: "Music fur Idioten". Ali njima je bolje da se ne javljaju. Progresivni svijet se zgraža što njihov Wagner radi u Ukrajini...

Uvedeno je novo pravednije plaćanje lijekova. Sad će pravednici brže u raj.

‘Kako odgojiti ustašu?’

Ne znam je li Robert Bajruši možda studirao povijest kod Slaveka Goldsteina ili je završio srednju kumrovečku? Dok cvate "srpski svet", a Vučić bi opet malo "da poseti" Glinu, te dok u komšiluku niču ulice Draže Mihajlovića, naš Roby, u stilu naših pučkih i inih pravobraniteljica, daje besplatne savjete "kako odgojiti ustašu". Roby drobi o ustaškoj mladeži, a Goldstein opet glorificira nezaboravnog i neprežaljenog druga Tita. Kaže da je Tito čovjek koji je primjer klasičnog kontrapunkta. Osnovno znate. Kontrapunkt je kad se dvije melodije tako povežu da se istovremeno izvode i skladno zvuče. Uz komunistički revizionizam u Zagrebu i nadolazeću ulicu Milke Planinc javlja se naš Slavek kako bi svog Tita usporedio, ni manje ni više nego s Georgeom Washingtonom.

Tako on kaže: "Možemo govoriti o njegovim manama(!?), ali bio je osloboditelj". Sad je jasno odakle su se otisnuli u svijet povijesnih znanosti Jakovina, Markovina, Klasić i slični. Skoro da nema ozbiljnije liste ratnih zločinaca, a da se na njoj ne nalazi naš (George)

Tito, zvan "Osloboditelj". Ne samo osloboditelj, on je bio i istaknuti pravnik (ima drugovi sudija koji se drže zakona k'o pijani plota) povjesničar i vizionar (prije će Sava poteći uzvodno nego će Hrvatska postati država), ali iznad svega bio je moralni uzor.

Prva žena Pelagija Denisova Belousova već je skoro navršila 14 godina kad se udala za budućeg osloboditelja. Ne znam koliko je godina imala supruga Georga Washingtona, ali ju on sigurno ne bi prijavio nekoj tajnoj službi. Naime, u ta sjajna vremena još nije postojao ljevičarski pojam "zviždač" koji je danas fini sinonim za drukere i cinkere. Tada još ni Pernar nije bio na sceni. "Odzviždao" je budući maršal tu svoju drugu suprugu Elzu Kenig koja je streljana kao njemačka špijunka 1937.g u Moskvi. Naime, "osloboditelj" je bio "uverski" demokrat.

Jeftina propaganda jugo-nostalgičara opet maršira na čelu kolone

Jedna država, jedna partija, jedan predsjednik, ali više tajnih službi (OZN-a, UDB-a, KOS), više kaznionica (Goli otok, Lepoglava, Stara Gradiška...), ubojstva ekonomske i političke emigracije... Uglavnom, repertoar ovakvih tipičnih "osloboditelja" kao što su bili Staljin, Hitler, Musolini, Mao ce Tung, Čauševski, koji su kažnjavali zatvorom pričanje viceva, nezaboravan je i zato svatko od njih zaslužuje dobiti u Zagrebu bar jednu ulicu ili trg. Milki ulica, a Titi vratiti trg! Jeftina propaganda jugo-nostalgičara opet maršira na čelu kolone.

Nakon što je otkrio kostodrobilice koje je navodno osloboditelj Hitler slao u Jasenovac, naš Slavko ponovno otkriva "Ameriku", samo na njegovu žalost prekasno. Prekasno za dva milijuna. Kad je klasičnom vulgarnom diktatoru, kakav je Josip Broz, ponestalo love poslao je tisuće Hrvata, koji nisu stradali u silnim jamama i u zatvorima, na rad u inozemstvo.

Kažu da protiv lopovluka nema pomoći. Mali lopovi rade pod okriljem noći, a veliki pod okriljem moći.

Na žalost, točnu i istinitu dijagnozu Lijepe naše dao je dr. Manfred Dausteer, sudac koji osudio Mustača i Perkovića: "Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke

donose kadrovi čije su percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju partije i UDB-e”. No ipak je važnije da je Sava ipak potekla uzvodno. Zlobnici i dalje tvrde: “Dok je srca bit će i Croacije, makar u okviru Balkanske federacije”.

I dok pomalo odlazi zima i dolazi ljeto, po šumama i gorama idu čete piromana...

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-jeftina-propaganda-jugo-nostalgicara-opet-marsira-na-celu-kolone/>

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

HODAK: ‘DRUGOVI LJEVIČARI I JUGOFILI, SVI U LJEKARNE...’

17/04/2023

U Hrvatskoj nema ništa novog ni neočekivanog. I dok se po cijeloj Europi valjaju kolone nezadovoljnih građana zbog inflacije, traže veće plaće, bolje uvjete života, Hrvateki su proslavili Uskrs i sad su blaženi i sretni... Zlobnici bi rekli da su im kognitivne sposobnosti na razini slonova, a manipulativne na razini mikroba.

Izmjenama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira vraća nam se već davno prežaljena “Juga”. Ako smo do sada samo čekali Godota, sad smo ga napokon dočekali. Zakone o prometu na cestama i zakone prekršajima protiv javnog reda i mira u demokratskim zemljama izrađuju i predlažu parlamentima ministarstva pravosuđa. U samoupravnoj Hrvatskoj njih priprema i piše policija. K'o da zakon o zlouporabi droga pripremaju ovisnici.

Ovisnici o jugo-mentalitetu napisali su upravo novi Zakon o izmjenama i dopunama zakona o prekršajima... Nisu ga pisali perom već pendrekom. E, neka sad drug Skejo prvo proda kuću pa neka se onda dere ZDS. Dosta je fašizma u Lijepoj našoj. Ostaje nam ipak još ponešto iz prošlih vremena. Npr.: komunizam!

Naime, ostaje nekažnjeno vikati “Smrt fašizmu, sloboda narodu”, isticati petokraku... Neće drugovi više “piti” jeftine izgovore kako je riječ o pokliču HOS-u i Hosovaca koji su – k'o bajagi – ginuli u Domovinskom ratu s tim pozdravom na usnama. Rat je gotov i sad je na redu mir i ljubav, suživot, pastorala. Umjesto “ratno huškačke” parole ZDS, vrijeme je za parole pune brige za malog samoupravnog čovjeka. Recimo “smrt fašizmu, sloboda narodu”. Za tu humanu i poticajnu parolu ne trebaš iskrcati četiri tisuće eura. Petokraku možeš

izvijesiti i na krov nebodera. Ako si u novčanoj frci, možeš čak i zaraditi. Recimo, otkriješ neke preživjele fašiste, javiš Šprajcu, Latinu, Goldsteinu, Klasiću ili nekom od promicatelja Izmjene zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Naravno, s oduševljenjem i u klizećem startu čekaju te izmjene i Puhovski, Katarina Peović, Mirela Ahmetović, Anka Taritaš, 6.lička Večernjaka i Jutarnjeg, Tomić, Pavičić, Pilsel, Rudanica....

Zato "triba požuriti". Triba ove koji su se borili protiv "Smrt fašizmu..." ušutkati. Nije ni čudo što ih onda sve više svakodnevno odlazi. Nešto godine, nešto suicid, nešto nebriga... Nema više pozdrava čiji sadržaj "izražava i potiče mržnju" i širenje lažnih vijesti. Od sada možete vikati samo "smrt fašizmu..." i nositi petokraku na kapi, kući, možda i sutra na odori. Fala Bogu, ono što nas je opterećivalo sve ove godine je sada napokon za nama. Sad bar znamo za što smo se borili. Danas se bore Ukrajinci uz poklič: "Slava Ukrajini". Možda, kad jednom pobjede, i kod njih ukinu taj poklič je datira iz vremena Drugog svjetskog rata. Možda tada oni pređu na ZDS!

Pupi i jugofili napokon su dobili "treću Hrvatsku". To i nije tako loše ako se još sjećamo da su do nedavno željeli trećinu Hrvatske!

Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekov?

Sukob dva politička brda pretvara se u derbi s neizvjesnim ishodom. Tko će dobiti tri boda? Šmrkavi tikovi ili nemoćni sklekov? Direkt udarac se još čeka. Očito se metaforama može puno toga izreći. Sjećam se jedne sjajne američke karikature. Kartaški stol, četvorica kartaju, ali jedan je bez oka s crnim povezom. Jedan kartaš ustaje i kaže: "Gospodo, jedan od nas čitavo vrijeme vara. Ne želim nikoga sumnjičiti, ali ako nastavi varati, izbiti ću mu i drugo oko". Bojim se da je kod nas na ova dva brda na sceni dogma o dvojici ljudi i njihovoj navodnoj nepogrešivosti. Još je puno utakmica ostalo do kraja "prvenstva". Treba biti strpljiv i znati čekati. Njihov "dijalog" je vid demokracije. Uskoro će izbori, a s izborima dolazi i istina o pobjedniku ovog maratonskog dijaloškog dvoboja.

Oscar Wilde je napisao: "Ne ginu ljudi samo radi istine. Puno ih je stradalo i zbog laži".

Novost iz Zagrebačke nadbiskupije. Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj objavila je da je papa Franjo prihvatio odlazak nadbiskupa Josipa Bozanića kojeg će odmah naslijediti dosadašnji nadbiskup koadjutor Dražen Kutleša. Hrvatska je izrazito katolička zemlja. Negdje oko 86 posto je katolika. Barem se tako izjašnjavaju. Možda je netko o toj broji mogao izvijestiti i papu Franju. Ili o činjenici da se je taj broj pokušao umjetno promijeniti “lukavo” formuliranim upitnicima na zadnjem popisu stanovništva. I uspjeli su! Čak 630.000 katolika je nestalo... Gdje? Operacija uspjela, a pacijent (ni)je umro! Bozanić je zanimljivom izjavom dao do znanja da je nadu zamijenila slutnja. “Odlazim zbog narušenog zdravlja i novih okolnosti u hrvatskoj Crkvi”. Opstali smo stoljećima zahvaljujući prvenstveno Katoličkoj crkvi pa se nadam da nas ni ove “nove okolnosti” neće pokolebati. Životopis novog zagrebačkog nadbiskupa Kutleše je impozantan. Zato novom nadbiskupu želim sreću, Božji blagoslov i svako dobro.

Hrvati su Božji narod koji može odoljeti svemu – osim iskušenju.

Kratka i poučna informacija. Autori hrvatskog udžbenika povijesti za osme razrede “Vremeplov” Tomislav Bogdanović, Miljenko Hajdarović i Domagoj Švigir otkrili su toplu vodu. Svi znaju da je na tzv. “Krvavi Uskrs” na Plitvicama poginuo Josip Jović... Međutim, tek zahvaljujući ovoj trojici vrsnih “istoričara”, doznajemo da je uz Jovića taj dan poginuo i izvjesni Rajko Vukadinović. Kako se nesretni Rajko našao tamo gdje su “dejavstvovala” ustaše, o tome naši istoričari znaju malo ili još manje. Rajko je mesar iz moje “opštine” Korenica koji se svim srcem pridružio okupatorima i tako ušao u “istoriju”. Zahvaljujem zato “Profilu Klett” na informaciji. Nije mi ni na kraj pameti da pomislim “kleti”. Pisati udžbenike za povijest je na neki način Sizifov posao. Pitanje je samo je li Sizif zbog težine posla imao beneficirani radni staž?

Pita Crnogorac ženu: “Koliko je sati?”. “Za deset minuta deset!”, odgovori žena. “Budalo, ne pitam te koliko će biti u deset sati nego koliko je sad sati!?” , ljutito će muž-puž.

Zastupnica Sandra Benčić govori u Hrvatskom saboru nepropisnom brzinom, ali je štiti zastupnički imunitet.

Katolici slave Bijeli Uskrs i svetkovinu Božje milosrđa, pravoslavni Uskrs. Patrijarh Kiril drži misu dok Putin pobožno sluša. Kiril moli

da se svi ljudi ujedine. Valjda ne da svi budu Rusi kao što su nekada bili u SSSR-u. U Rusiji se danas moli za mir i ljubav. Plemenito! A što je s ubijenima na bojištima Ukrajine i milijunima raseljenih kojima su ruski “antifašisti” razorili domove. Nije li to farizejstvo? Mi smo tome svjedočili 1991-95. U borbi za mir ruši i ubijaj. Ono kao djevica po horoskopu, a okolo se kurvaš.

Što smo dalje od fašizma to je sve više antifšista (tj. onih koji su se, po Churchillu, nakon rata pretvorili u fašiste). Treba imati zdravi želudac i provariti ono što pišu Siniša Vukovi iz Pupovčevih Novosti, Sandro Pogutz iz Slobodanke ili notorni Drago Pilsel... Meni su zgodni naši Hrvateki. Oni najviše vole izraz “kaj je, je...”. Čitam intervju meteorologa Zorana Vakule: “Moji su Hrvati, ali ništa ekstremno. Kad smo odlazili u JNA, slavilo se. Bila je hrvatska zastava, pjevalo se ‘Ustani bane’, a moj tata je došao i rekao: ‘Veselite se, pijte, ali što tiše, da ne bi bilo problema’”. Tipičan citat iz doba komunističkog režima kojem nije potreban komentar. Da su Hrvati u jesen 1991.g potiho pjevali ‘Ustani bane’, imali bismo danas “srpski svet” od Virovitice preko Karlobaga do Zadra.

Sjetimo se Vuka Draškovića

Kod nas ima antifašista na svakom uglu. Fašiste” možeš nabrojati na prste, i to čovjeka bez ruku. Pa ipak, iz dana u dan podsjećaju nas na ustaške zločine najrazličitiji likovi iz našeg javnog života. Ironično. Ako se danas problematiziraju riječi Marka Jurića onda se treba prisjetiti riječi Vuka Draškovića, bivšeg srpskog ministra vanjskih poslova. Nemam pri ruci originalni citat, ali otprilike je rekao da je mir bio samo onih pet stotina godina kada je Turčin držao srpsko zlo u ropstvu da miruje. A onda je Srbiju krenulo. Nakon Cerske bitke u kolovozu 1914.g, kad je Srbija pobijedila austrougarske snage kod planine Cer, samo porazi... I onda se od nekud pojavi hrvatski novinar sa slovenskim prezimenom Marko Jurič i “mučki” prozove srpskog patrijarha koji pjeva četničke pjesme. I digoše se na svoje rahitične antifašističke noge Siniša Vuković i Dragec Pilsel te sva ostala lijeva medijska falanga. Rezultat je novelirani Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira. Gotovo je s govorom mržnje. To si od sad mogu priuštiti samo dobro situirani desničari. HOS-ovci su pomalo ponosni. Indeks vrijednosti njihovog ratnog pokliča

skočio je na antifašističkoj burzi do neba. Neba, na kojem se poginuli članovi HOS-a križaju – od čuda.

Antife ti cijeli život sole pamet, a ti umireš od šećera.

Ne znam što je sve obuhvaćeno izmjenama i dopunama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Što je s jednospolnim moliteljima koji kleče po trgovima. Već dulje vrijeme ti tipovi provociraju naše antife. Sumnjivi su jer mole u tišini, ne krađu, ne drogiraju se, ne može ih se lako javno diskreditirati. Možda najbolje pretvoriti javno klečanje i moljenje u prekršaj i opaliti im bar dvije-tri tisuće eurića kaznu. Pa nek' onda mole u crkvama. Predlažem našim strogim čuvarima javnog reda i mira da proglase prekršajem vrijednim bar 2-3000 eurića i svako javno iznošenje kritike protiv vlasti jer od kuda toliko kritičara kad su svi statistički pokazatelji pozitivni. Ako to građani ne vide u svojim svakodnevnim kupnjama i troškovima, to gore po njih. Treba ih udariti po džepu, pa će progledati...

Djevojka, stara 23 godine, ostavila je Mick Jaggera starog 77 godina zbog Clint Eastwooda koji ima 90 godina. Tvrdi da je Mick previše balav za nju. Zamislite njenu sreću kad bi upoznala Jožu Manolića. Nešto razmišljam da se možda i ja javim...

U procesu poboljšanja odnosa sa Srbijom započela je prva "prijateljska ofenziva". Stoga je Jakov Sedlar započeo raditi na filmu "Ni oprostiti ni zaboraviti". Film o hrvatskim zatočenicima srbijanskih konc-logora. Tijekom 1991. i 1992. više od 30.000 Hrvata i Hrvatica bilo je zatočeno u srbijanskim logorima. Među njima je bilo više od 500 djece. Dok "naši" ljevičarski filmaši, potpomognuti sredstvima naše vrle Ministrice kulture, snimaju filmove o kozaračkoj djeci, o djeci iz Vukovara i onoj iz srpskih konc-logora vlada muk... Premlaćivani, mučeni, psihički ponižavani, ali od strane službene RH potpuno zaboravljeni. No hvala Bogu da imamo Jakova Sedlara. Gdje su miljenici naše ministricе kulture? Kolikima Jakov Sedlar svojim "skalpel" filmovima diže tlak? A politička i socijalna perspektiva ukazuje na to da tlak i dalje s pravom nosi naziv "tihi ubojica". Zato, drugovi ljevičari i jugofili, prije premijere Sedlarova filma svi u ljekarne...

Temeljem dogovora predsjednika i premijera hrvatske obavještajne službe reduciraju se na dvije, onu vojnu i onu civilnu pod zajedničkim imenom “rekla-kazala”.

Pita me čitatelj iz Zadra: “Što kad u ulici Nikole Tesle nestane struje?”. Sam daje odgovor: “Srpska posla”. Moje pitanje njemu: “Jeste li ste upoznali ateistu koji se zove Bogoljub? Ja jesam. Imao sam čak i osuđenika koji se zvao Slobodan”.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-drugovi-ljevicari-i-jugofili-svi-u-ljekarne/>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO
ŠKORO I THOMPSON**

27/12/2021

Godina iz “snova” polako nas napušta. Pfizer, Moderna, Astra iz Zenice svim svojim klijentima želi sretan Božić uz pjesmu “Last Christmas”!

HDZ je odlučio priznati broj potpisa koje je Most prikupio. Istodobno je odmah demokratski odlučio kako će za izlazak na referendum biti obvezna Covid potvrda. Drugi uvjet je da se prilikom održavanja referenduma drži razmak. On je jako bitan. Na primjer, bitno je jel’ žena budala ili “bu dala”.

Organiziranih dočeka Nove godine 2022. u pravilu nema. Cinici tvrde da je kod nas još samo kriminal organiziran. Sve drugo je spontano.

Šetam gradom i “divljam” sa zagrebačkim Adventom. Koliko je tu uloženo talenta, inventivnosti, šarma, ideja... Malo je gradova koji bi mogli realizirati ovakav spektakl kao ljudi iz “Možemo” u Zagrebu. Možemo, ali možda samo u Pjong jangu u Sjevernoj Koreji. No pitanje je je li Kim Jong-un spreman spiskati sto ili dvjesto “vona” za ovako raskošan spektakl kao što je ovaj ove godine u Zagrebu.

Ognjištari, rigidni desničari i ustašofili vole, onako zlobni i intelektualno inferiorni, zapitkivati Možemo “da li zaista možete?”. Zagrebački advent pokazuju da zaista mogu. Advent blista, smeće razasuto po cijelom gradu miriše k'o cvijeće, a “roditelji

odgajatelji” od sreće strepe da će na svako treće dijete u obitelji morati plaćati poseban porez Zagrebu.

Stožer u dogovoru s virusom produljio radno vrijeme

Naš nepravедno napadani Stožer je objavio kako je, u dogovoru s virusom, odlučio da se proslave produlje do dva sata ujutro. Dogovorom se sve može. Dokaz više da “Možemo” stvarno sve može. Politički slijepci još pojma nemaju da je u igri nova politička “agenda” pod imenom “mi možemo”. Za početak, sasvim su dovoljni Zagreb i Split...

Dok se ošamućena desnica bavi Zekom i suverenistima, naši lijevi još sanjaju o staroj jugo-poeziji: “Amerika i Engleska, bit će zemlja proleterska”. Za sada su to samo Zagreb, Split, Sisak, Varaždin i Supetar... No “idemo dalje” – kako je to volio govoriti naš Ivo Sanader. Zelena Hrvatska. Hrvatski džihad. Radnička partija. Titov trg. Privlačno!? Za svakog ponešto.

U isto vrijeme Europski sud za ljudska prava presudio je u slučaju Rumunjske da svaka članica Unije ima pravo ukinuti političke stranke koje se ne distanciraju od bivših komunističkih partija. Što više, ESLJP poručuje kako je zabrana tih stranaka nužna u demokratskom društvu. Taj sud je baš naivan. Ovakve poruke napose će zabrinuti novog predsjednika zagrebačke partije Viktora Gotovca i Katu Pejović koja se već trese od smijeha. Habulin će zbrisati u šumu kraj Siska, možda i u Brezovicu, pod uvjetom da je lugar na bolovanju zbog korone.

Kod nas komunistima sude samo Škoro i Thompson

SDP-ovci se još prebrojavaju. Njihov prvi cilj je povratak trga maršala Tita, njihovog komunističkog božanstva. Naročito su ponosni što je njihova “ljubičica” i dalje na stabilnom 10. mjestu najvećih zločinaca XX stoljeća. Dobro, tu imaju još neke dijalektičke dileme. No njih će riješiti Klasić, Jakovina, Markovina, Goldi... u lijevim medijima. Kod nas komunistima sude samo **Škoro** i **Thompson** u pjesmi “Sude mi...”, ali u stvarnosti oni sude nama. U pravu su. Imaju oni svoj sud... sudnji.

Na fejsu se pojavila duhovita srpska satira na vlastiti račun. Tip izgleda priglupo i glumi novinara. Drži u ruci mikrofon i zaustavlja ljude u centru Beograda: "Dobar dan! Jeste li čuli da je Vučić doneo novi zakon po kojem se mi Srbi od sada moramo služiti samo arapskim brojevima?". Tip je malo iznenađen, ali se brzo snađe i odgovara: "Pa imamo mi svoje srpske brojeve...". Druga žrtva je mlada djevojka koja odgovara: "To je kažete zakon, pa što ćemo sad?". Novinar joj "pomaže" pitanjem je li zna arapske brojeve?. "Znam možda prvih deset", odgovori djevojka.

Lijeva medijska blokada

I sad pitanje s početka kolumne: može li se ostvariti plan da cijela Hrvatska postane za par godina veliki pobjedonosni "Možemo"? "Može ku**c!", odgovorio bi moj teniski partner prof. **Žukina**. Postoje li u Hrvatskoj uvjeti da netko u ovoj lijevoj medijskoj blokadi uvjeri Hrvate kako oni znaju arapske brojeve k'o i hrvatske? Da im netko citira **Winstona Churchilla** koji je još davne 1946.g. izjavio "da će današnji antifašisti za dvadeset godina postati žestoki fašisti".

Vratila se ponovno parola iz šezdesetih godina, a čiji autor je profesor s Berkeleya Herbert Marcuse. **Ona glasi: "Nema slobode govora za fašiste!"**. A tko su fašisti za koje nema slobode govora? E, to određuju upravo oni fašisti o kojima govori Churchill naivno misleći da će se pojaviti tek za dvadeset godina od Drugog svjetskog rata. Churchill je umro u devedesetoj, a oni su već bili tu. **Naravno, tada su se zvali komunisti, a danas ih zovu lijevičari i antifašisti.** Oni su znali sve arapske brojeve na pamet! Oni koji su tada imali oružje i želju za ubijanjem, u današnje su se vrijeme počeli na sav glas derati o "pravnoj državi".

Evo jedan primjer "pravne države". Nedavno je odvjetnička komora Konga poslala već peti puta protestno pismo svojoj Vladi. Naime, već je peti put za redom, umjesto osuđenika, obješen njegov odvjetnik!

Milanovićeve 'tvrde' istine'

Demografske mjere naše Vlade oduševljavaju ne samo svojom inventivnošću već i kozmetikom kojom pristupaju problemu pada nataliteta u Hrvatskoj. Tako navodno Zdravko Mamić pita na fejsu, ne za sebe već za prijatelja: “Da li se ovih 200.000 kunića odnosi i na povratnike iz BiH?”.

Već dulje vrijeme slušam “podbadanja” kako sam navijač našeg predsjednika Milanovića. Kad je 2016. godine, za vrijeme migrantske krize, lagano, kao da kaže dobro jutro, izrekao “Srbi su šaka jada...” pa sve do danas, on je o Srbima, ljevičarima, nevladinim udrugama i jugo-novinarima izrekao nekoliko “tvrdih” istina kojih se je klonio i sam Tuđman. No sada je u slučaju Nove Bile i “bijelog puta” napravio popriličan “kiks”.

Bilo je to mračne i neizvjesne godine 1993. godine, Tuđman je imenovao Hermana Vukušića starijeg za zapovjednika konvoja “Bijeli put”. Cilj je bila Nova Bila gdje je oko 20.000 Hrvata trebalo sanitetsku pomoć. Putem su doživjeli “pravo bratstvo i jedinstvo”, zasjede, ubojstvo jednog vozača, “dobrodošlicu” iz kalašnjikova, prijatnje, psovke i razne pritiske... U konvoju je svog oca pratio i dr. Herman Vukušić mlađi, sin. Sve mi je to osobno ispričao Herman Vukušić stariji.

Heroji konvoja za Novu Bilu

Vrativši se u Zagreb umoran i iscrpljen, sretan što je živ, odmah se bacio u krevet. Pred večer kad se probudio, upalio je TV i to baš u trenutku kad se Slobodan Lang zahvaljivao Tuđmanu na povjerenju što ga je imenovao “vođom” konvoja. Lang je bio u konvoju šireći mir, toleranciju i ljubav ... što je toliko dizalo moral ljudima iz konvoja da su oni umjereniji i senzibilniji predlagali Vukušiću starijem da ga ubiju. Uz sve što je doživljavao za vrijeme tog vesterna, Herman stariji je morao još brinuti i o tome kako da sačuva živu glavu Slobodana Langa.

Sada kad je predsjednik Milanović htio obnoviti taj put do Nove Bile, SOA i službe su, znajući da više nema našeg Gandija Langa, predložili da predsjednik ostane na svom brdu što je on sa zahvalnošću prihvatio. Ali javio se *homo politicus* dr. Herman Vukušić mlađi koji je kao mladi dragovoljac i kao sin Hermana

Vukušića starijeg, istinskog zapovjednika puta konvoja u Novu Bilu, čitav taj put na "neprijateljski teritorij" osobno prošao. On i njegovi su Milanoviću još 9. prosinca ove godine predložili da primi delegaciju humanitarnog konvoja.

Međutim, s Pantovčaka nije stiglo ni "muu". Dobro, ja razumijem predsjednika. On je do sada primio već toliko zaslužnih heroja, kao recimo Jadranku Kosor, Čička... Kako Slobodana Langa više nema, zašto primati tamo nekog oporbenjaka. Čudna priča. Nikako mi ne ide u glavu kako je predsjednik odustao od puta na koji bi i onako otišao s do zuba naoružanom pratnjom, a Vukušići i ostali naši ratni heroji su prošli isti taj put i to još s Langom. Dakle, sve je završilo tako da nije bilo ništa ni od puta Predsjednika ni od prijema. E' moj Predsjedniče! Da je legendarni Slobodan Lang, naš Davy Crockett, još živ svi bi se oni zajedno popeli na Pantovčak br. 200. Eto, tako vam je to kad naši heroji ne žive vječno.

Anomalije našeg društva

Osim Manolića i Franje Habulina, predsjednika Saveza antifašističkih boraca Hrvatske. Nofra je rođen je 1957. godine (valjda kao rezervni oficir JNA), a Drugi svjetski rat je završio 1945. godine. Valjda se onda ratovalo (u nečijim glavama) do 1957. kad se pojavio naš Franjo i odmah postao antifašistički borac. I sad bi ESLJP zabranio našeg Franju i komuniste k'o u slučaju protiv Rumunjske. Ne damo mi "naš slučaj" Habulin, nismo mi Rumunjska. Kad bi trebali sankcionirati Habulina za komunističke zločine, zapravo bi čovjeka gonili za zločine prije nego je bio rođen... Svašta! To su te anomalije našeg društva.

Evo još na primjer poneka: na jedan muški časopis dolazi po deset ženskih u kojima se tvrdi kako su žene zapostavljene!

I na kraju zamislimo samo teoretski. Da je Zoki krenuo, a da se zapucalo, koje bi olakšanje osjetili Puhovski, Pupi, Roby, nevladine udruge... Ako sam nekoga zaboravio, podsjetite me!

Uvjeran sam kako će naš predsjednik, kad odlikuje preostale heroje kao što su, recimo, **Nenad Stazić, Anka Taritaš Mrak, Mile Kekin, Goldstein...** napokon naći vremena i volje i za heroje Nove Bile i –

nove godine. Samo malo strpljenja. Dotle će rafalna paljba lijevih medija i političara i dalje šarati po zagrebačkom brdu.

Nijedan čorak nije ispaljen od Goldsteina

Zanimljivo je kako je jedini koji ga štedi naš Goldi, budući ambasador. Nasljednici 6. Ličke i 11. Dalmatinske lupaju dnevno po Milanoviću i to baražnom paljbom, ali još nisam vidio čak ni jedan čorak ispaljen od strane Ive Goldsteina. To i je kad je čovjek objektivan. Ali točku na "i" je na kraju stavio, tko drugi nego drug Robert Bajruši u svom Akcentu: "Nije čudno što Milanovića u BiH ne dočekuju kao gosta". "Sam pao pa se ubio", mudruje Roby.

Sjeća se on sjajnih posjeta Mesića, Josipovića, pok. Banca... Šetnje po Baščaršiji, pljuvanja po Tuđmanu, pa proglašavanja počasnih građana, isprobavanja baklava i povratka u Hrvatsku uz glorifikacije poltrona koji sjede po raznim lijevim redakcijama. Roby ističe najdublje bošnjačke traume koje je Milanović osporavao. **Šteta što nije spomenuo 350 bošnjačkih logora za Hrvate diljem BiH. Pazite 350!** Pa gdje su našli tolike Hrvate? Srbima, koji su k'o fol izgubili rat, pripadne 49 posto Bosne, a Hrvata u Sarajevu manje od Kineza. Da im se još riješiti Hercegovaca i "sita Bosna".

Kamo će bošnjačke izbjeglice?

Evo, imam novu ideju, neka ih se proglasi "bošnjačkim katolicima". To bi bilo originalno kao i "zeleni džihad". Naravno, ima Roby i dobrih ideja. Umjesto da se Hrvati u BiH približavaju dinosaurima kao što je Dodik, trebaju se približiti Komšiću i Izetbegoviću. Evo nama tada građanske države BiH. K'o što je Švicarska. Ili Turska. Nije naučna fantastika da bi u "građanskoj" BiH opet mogao planuti neki rat koji će naravno izazvati "najmnogobrojniji" – Hrvati. U prošlom su ratu Srbi napali Bosnu, izgubili rat i dobili 49 posto BiH. **Hrvati su dobili rat, a izgubili pola stanovništva te postali mala enklava koja smeta svima.** I na kraju, nakon *play offa*, tko će kamo bježati? **1992. godine Bošnjaci su bježali k "agresorima", tj. u RH.** Njih preko pola milijuna. Teoretski, ako opet plane, a ovaj puta Dodig i Vučić pobijede, kamo će bošnjačke izbjeglice? Presedanski

gledajući – valjda u Srbiju. E, tu sam vas čekao. Neće! Opet će oni doći u Hrvatsku. Po svemu sudeći, **izgleda da smo mi njihovi najdraži okupatori.**

Izvršni direktor HHO-a jednom je prilikom izjavio u emisiji Nedjeljom U2 kako su zadnje vrijeme sve manje ugrožena prava Srba, a sve više prava Hrvata, što je dokaz poboljšanja stanja.

Nova vijest o koroni. Liječnici su u štrajku obustavili sve operacije koje im nisu životno važne. Ne ispuni li im vlada zahtjeve, nastavljaju štrajk do posljednjeg pacijenta.

Hrvati su nedavno slavili dan neovisnosti ovisno o mogućnostima. U Splitu i Zagrebu lete automobili u zrak, pale se stanovi i garaže, a Marko Francisković u Remetincu, u pastoralnoj tišini, čeka, kao što se čekao Godota, da mu se riješi žalba na pritvor zbog poticanja na terorizam.

Evo jedna korisna Božićna poruka: “Ljudi, družite se, samo pazite što pričate. Bauk terorizma kruži Hrvatskom!”

Grupa glumaca HNK navodno je odbila gostovati u Beogradu. Razlog? Suvišno je da ondje glumataju i klanjaju se kad to puno uspješnije izvode naši političari i javni djelatnici kao **Boris Dežulović, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Miljenko Jergović, Branimir Pofuk, Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina....**

Mogu, ali ne moraju!

Tomislav Krasnec javlja iz Bruxellesa: “Kraj drugovi! ESLJP: Države mogu zabraniti komuniste“. Odmah upada u oči – mogu, ali ne moraju! Demokracija je velika stvar, ali obično ima malu vrijednost. Kako zabraniti naše krypto-komuniste po ljevičarskim redakcijama? Kako zabraniti naše profesore povijesti na filozofskim faksevima? Kako zabraniti sve one likove koji se busaju u prsa junačka kako im je Tito najveći hrvatski državnik svih vremena? Kako zabraniti one nevladine udruge koje, sišući našu hrvatsku lovu, stalno pljuju po nama? Kasno drugovi iz ESLJP-a! Za drugog su dunje žute...

Dobro je da su Hrvateki zdušno prihvatili ideju o uvođenju eura. Kad se preračunaju kune u euriće, mnogi će, koji danas duguju stotine tisuća kuna, uskoro dugovati tek nekoliko tisuća eura...

Nakon što je policija obradila osumnjičenog za silovanje, žrtva ga nije prepoznala.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

PROŠLA JE ‘NEZABORAVNA’ 2021. GODINA. DA I HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI

03/01/2022

Prošla je “nezaboravna” 2021. godina. Da i hoćemo ne možemo je zaboraviti. Barem ne odmah. Svijet se mijenja pa i mi sa svijetom. To nam, s obzirom na naše legendarno poltronstvo, i nije neki poseban problem. Mi Hrvateki se volimo ponašati prema onoj staroj: kud’ svi Turci tud’ i ćelavi Mujo! Stoga, nek’ vam je svima sretna nova, 2022. godina!!!

Na površinu je isplivala informacija da je četiri-pet EU članica na čelo stožera u borbi protiv korona virusa imenovalo kompetentne ljude – generale. Pitanje je mijenja li se svijet odnosno “ceo svet” na bolje ili na gore? Nekako sam skeptičan... Čitam biografiju **Winstona Churchilla** koju je napisao današnji premijer **Boris Johnson**. Winston je 1917. godine podupro zahtjev da žene starije od 30 godina dobiju pravo glasa. Za ono vrijeme čak donekle i hrabro. Koliko znam, u našem Saboru nema saborske zastupnice mlađe od trideset godina. Zamislite sad da netko nadobudan ili ludo hrabar, po uzoru na Winstona, predloži nešto slično kod nas...?! No, dobro, ono su bila neka davno preživjela vremena kad su se žene tek borile za svoja prava. Danas, mi imamo posebne udruge kao naše Ba.Be. koje brinu da žene budu sretne i zadovoljne.

Ukratko, vremena se mijenjaju, ali i ljudi. Ali – ne svi. Da su 1917. godine postojale današnje “udruge za ljudska prava”, kao npr.: opet naše B.a. B.e, od starog Winstona ostala bi samo cigara, a možda ni to. Ne mijenja se, recimo, ni **Dragoslav Bokan**. To je naš komšija, “intelektualni” vožd “Belih orlova”, heroj za naše orjunaše, režiser, književnik, kolumnist, komunist, publicist. Gledam ponedjeljkom srpsku TV-Happy. Gost je bio baš drug Bokan. Tema veliki srpski knez Miloš Obrenović. Bokan tvrdi kako bez genijalnog Miloša nikada ne bi bilo ni Hrvatske ni Slovenije. Voditelj Milomir Marić upozorava Bokana da je sve to “lepo“, ali da je veliki, genijalni reformator bio nepismen.

Bokan, pomalo uvrijeđen, odmah pronalazi spreman odgovor: "To je tačno, ali on je zato redovno postio". I emisija ide dalje, a Bokan nastavlja sipati gluposti, i to nezaustavljivo. Bokan se poziva na nekog Višnjicia koji je navodno opisao što je sve knez Miloš uradio za Hrvatsku i Sloveniju. Obračunao se sa spahijama, dahijama, siledžijama... Opisuje kakve je sve fantastične građevine digao u Beogradu, da bi na kraju priznao kako je nesretni Višnjic bio slijep od rođenja. I sad se neki pitaju kakve blage veze ima Bokan, Višnjic, TV. Happy s mojom kolumnom? Možda griješim, ali ima. Kako je moguće da su pred nekih sto godina Hrvateki k'o guske odgegali u takvu maglu uz jasno Radićevo upozorenje? Razni Bokani i Višnjici su za nas genijalci. Oni nam "prodaju" nepismenog kneza i slijepog historičara koji su nam navodno dali državu. To su vječiti "mirotvorci" koji su izazvali Prvi svjetski rat, vodili Balkanske ratove, izazvali Domovinski rat, a danas objavljuju slike Pavelića i Hitlera kako bi stalno hranili povijesnu epizodu da je NDH bila nacistička država. Međutim, nikada ne objavljuju niti se pozivaju na slike kneza Pavla i Hitlera u vožnji Berlinom.

Netko bi rekao kako oni samo bolje od nas znaju politički blefirati i propagirati svoje ciljeve. Tko je nama kriv što to radimo slabo ili nikako. Slažem se. Međutim, neka mi netko objasni našu orjunu, **Antu Tomića, Vedranu Rudan, Miljenka Jergovića, Igora Mandića, Branimira Pofuka** i gomile predratnih i današnjih jugo-nostalgičara koji dahću, k'o da su na respiratoru kad se spomene Juga, Titov trg u Zagrebu, bratstvo i jedinstvo, Kumrovec. Dobro ih razumiju tek oni naši povjesničari koji su odlazili doktorirati noviju hrvatsku povijest u Beograd! Suosjećaju s njima i "medijski jugovići" u Jutarnjem, Večernjem, Slobodanki, na N1, RTL-u, TV Novoj, HRT-u... Sjetite se samo Stankovića i njegovih četrnaest godina vođenja emisije "Nedjeljom u 2".

Ne može se isključiti ni cijeli jedan ešalon lovaca u našim medijskim kućama kojima je prioritetan zadatak lov na preživjele ustaše i nove generacije ustaša. Podržavaju koliko god mogu davno preživjeli mit od skoro milijun žrtava u Jasenovcu samo kako bi održavali živim za nove generacije i pred svijetom mit o kolektivnoj krivnji hrvatskog naroda za genocid Srba, Židova i Roma u Drugom svjetskom ratu. Tako ne treba čuditi kad se kod nas i dan danas, više od sedamdeset

godina nakon II. svjetskog rata, komemoriraju mjesta “likvidiranih”, a da na takvim mjestima nikada nisu bila provedena bilo kakva forenzična istraživanja, niti su nađeni kosturi, ostaci leševa ili drugi materijalni dokazi. Hrvateki puše takve fore. Tako se samo Hrvatekima može sedam desetljeća lagati i manipulirati ih. Sve to je počelo još u bivšoj Jugi, ali se nastavlja i danas. Na primjer, ja sam u pučkoj školi učio o sedam stotina tisuća pobijenih u Jasenovcu, ali ni slova o pet stotina tisuća pobijenih na Križnom putu i o Hudoj jami te ostalim jametinama.

(Anti)fašisti su opet digli glave. Slušam na radiju kako je **Viktor Gotovac** siguran da se u Zagrebu vraća trg ratnog zločinca. Ne bih se začudio da čujem kako je Turistička zajednica Zagreba već krenula s osmišljavanjem nove rute “Walk with Tito”. Možda bi ruta mogla početi obilaskom Golog otoka, proći zatvorima u kojima su tavorili prolječari i drugi hrvatski nacionalisti, a završiti obilaskom svih mjesta u kojima je Udba ubijala hrvatske emigrante. Sad bi se negdje Bokan “smejao” i mislio si: oni će da rehabilituju Maršala k’o mi Dražu.

Dok se Turistička zajednica tek domišljala kako uvesti novu gradsku turističku rutu “Walk With Tito”, stigla je presuda ESLJP da se EU države moraju distancirati od bivših komunista. Bokan i društvo grohotom se “smeju” toj “čudnoj” presudi, a na fejsu se pojavila slika Voleka i Boleka tj. Klasića i Goldsteina koji onako od srca iskazuju svoje hrvatsko domoljublje.

Bokan i ekipa iz Happyja i su sretni. Bivša novinarka HRT-a **Mašenka Vukadinović** okupila je birano društvo na hrvatskoj N1 televiziji. Naivniji su pomislili, s obzirom na progresivnost i fanatičnu sklonost istini N1 televizije, da će naša Mašenka propitati naša dva “istoričara” što misle o aferi seksualnog uznemiravanja na Odsjeku za povijest Filozofskog fakasa. No, Mašenka je imala pametnijeg posla. Nju zanima Jasenovac. **Hrvoje Klasić** zna za 80.000 tisuća ubijenih, ali je siguran kako je bilo i više. Za manje ne zna. Zna toliko da se može prijaviti za kviz “Tko želi biti milijunaš...” i odnijeti gaće na štapu. Ali zato zna dignuti od HRT-a lovu i snimiti 12 epizoda o NDH. Mašenkini su gosti ispalili potpuno novi arsenal svojih umotvorina prema ovoj našoj kakvoj-takvoj državi. Zgražavali su se nad komemoracijom u Bleiburgu, a Crkvu

optužili da brani bl. Alojzija Stepinca koji je zapravo bio zločinac. Oni prosto “ne mogu da veruju” kako je Crkva slijepa. Potom su se oborili na famozni pozdrav ZDS, a ljuti su bili i na hrvatsku kinematografiju zbog filma “Gospa u Međugorju”.

Nije im jasno “tko to tamo peva”, možda je to Thompson... Uglavnom, sve što su pričali Mašenki nije ništa drugo doli stara ofucana kriptokomunistička priča. Revizionizam, hrvatsko neoustaško društvo i Hrvatska kao ustašofilija. Sve strahote Drugog svjetskog rata naš Hrvojica Klasić metaforički je stisnuo u Ahmiće. Goldi je bio iskren: “Kosor i Sanader su bili na izrazito antifašističkim pozicijama...” Nisam do kraja shvatio. Znači li to da su antifašisti bili sposobni k'o Jaca i poštteni k'o Sanader? Ili su Jaca i Sanader antifašisti jer su bili nesposobni ili skloni mlažnjavanju love? Goldija inače strašno muči dilema tko je bio na pravoj, a tko na krivoj strani. Nakon svojih cjeloživotnih historičarskih istraživanja, napokon je ipak dokučio kako “Hrvati nisu bili ustaše”. Za Trešnjevčane (one koji žive na Trešnjevci, kvartu u Zagrebu), odakle je valjda i on potekao, tvrdi da su bili anti-ustaški kvart. Mene, koji sam također odrastao na Trešnjevci, to je osobito razveselilo.

Crvena Trešnjevka ili crvena trešnja. Vražji su ti naši povjesničari! Dobro je vrhunski cinik **Oscar Wilde** napisao: “Povjesničar je osoba koja će do najsitnijih detalja opisati događaj koji se nikada nije dogodio”. Na kraju ove priče pitanje Goldiju: koga su to onda pobili partizani 1945-50. godine i tko su onda bili Hrvati? Možda su ustaše bili samo Hercegovci, Ličani, Imočani iz Širokog Brijega, Slavonci...? Dobro, nije Goldi demograf da sve zna. Uostalom, uskoro će se udobno smjestiti u neko veleposlanstvo u svijetu pa će imati vremena razmišljati o kvaki 22: tko su bili onih oko 500 tisuća pobijenih od 1945. godine pa do 1950. godine bez suda i optužnica. Možda su ipak i oni bili Hrvati. Poslije tog razdoblja u Jugi je zavládala čista idila. Naime, te 1950. godine bio je osnovan Goli otok. Važno je zapamtiti iz mudrog zborenja našeg Goldija kod Mašenke kako su za njega samo partizani bili na pravoj strani. Čak i na Golom otoku.

Po nekim informacijama u Kumrovcu se otvara restoran “Tito”. Red za rezervaciju čekat će se u “četveroredu”. Jelovnik osmislio glavni kuhar Viktor Gotovac.

Sviđa mi se novogodišnja čestitka Hrvatskog tjednika iz Zadra: "Ludilo se nastavlja". Nastavlja se teror s beskonačnim dozama cjepiva i covid propusnicama, teror Pupovca, LGBT skupina, parazitskih nevladinih udruga, tzv. antifašista, hrvatskih Jugoslovena, petokolonaša, HAVC-a medija... Ali pobijediti će na kraju Bog i Hrvati. Barem se nadam...

Poremećaji zdrave logike se nižu gdje se god okreneš. Predsjednik države je izjavio da je **Marko Francišковиć** idiot. Čim je to čuo, Plenki ga je odmah zatvorio.

U stara dobra vremena ni Osmanlije nisu zatvarale idiote. Mogli su govoriti što su htjeli

Udar na iglu Jutarnjeg je bez sumnje **Robert Bajruši**. Taj ruši sve pred sobom. U svom sirovom "Akcentu", onako u stilu pok. **Ive Pukanića**, "kidiše" na Zokia Milanovića. "Kako je spriječen sukob 'janjičara' i Počasne bojne". Lijepo je i za pohvaliti kad objektivni novinar, gonjen svojim rijetko bogatim i raskošnim antitalentom, uzme pendrek u ruke i udara sve oko sebe. Ako je u blizini predsjednik Republike Hrvatske, tim bolje. Za njega ne vrijede metafore. On je, k'o Puki nekada, čekao u zasjedi da doživi kako "janjičari" opsjedaju i stišću Počasnju bojnu. Na čelu "Počasne" je Milanović koji "u verbalnim istupima lupa k'o maksim po diviziji. Taj verbalni diskurs se sviđa jednom dijelu lijevih i desnih birača (?!). Ali i njima će, nakon nekog vremena, postati jasno da je Milanovićeva glasnost, kad se ogoli, mlačenje prazne slame" mudruje Bajruši. Treba dobro razumjeti stil, sintaksu i "rafiniranost" ovog teksta da bi se shvatila navijačka rafiniranost onoga što naš Roby poručuje Zoranu Milanoviću. On je prava slika i prilika naše lijeve novinarske falange. Kako bi rekao Trocky -"intelektualni proleter".

Nedavno se navodno postavilo pitanje na jednom simpoziju treba li državni službenik plaćati sindikalnu članarinu i od onog dijela prihoda koji je stekao tako što je primio mito?

"Treba, ako je pošten" glasio je odgovor!

Oni koji pišu na fejsu čvrsto su na zemlji. "Don't look up"! Fejsovci ironično komentiraju komet od 10 kilometara koji je projurio pokraj zemlje. "Neka samo tresne u zemlju. Ona je ionako samo ravna ploča". Realisti na fejsu tvrde da su prošle godine ostvarili sve što su

sebi zacrtali, a to je ništa. Kad si postaviš realne ciljeve, uspjeh je zagaraniran!

*Zato oni s maštom i imaginacijom već vide što nas čeka 1. siječnja 2032. godine. Npr.: **Aleksandar Vučić** će dobiti Nobelovu nagradu za mir. Hrvateki će i dalje masovno protestirati, osobito zbog inflacije i porasta svih cijena. Na Trgu maršala Tita i ispod kipa Bana Jelačića uredovat će 'narodna milicija'. Predsjednica RH bit će **Maja Šuput** koja će poslati predsjedniku Švedske **Zlatanu Ibrahimoviću** prosvjednu notu u D-molu. Dana 25. svibnja 2032. godine na proslavi Dana mladosti u Splitu gradonačelnik **Boris Dežulović** najavit će skoro preimenovanje Rive u Šetalište J. B. Tita. Delegaciju još živih splitskih antifašista na čelu sa **Željkom Kerumom** primit će predsjednica Maja Šuput. S njom će biti njen treći suprug **Joža Manolić** s djecom Bloom, Doom i Gloom. Predsjednik Stožera civilne zaštite **Mladen Grdović** preporučit će suzdržanu proslavu Hajdukove desete titule prvaka Hrvatske za redom i pritom će pozvati sve da se cijepe dvadesetom dozom boostera jer je još uvijek aktivni znanstvenik **Ivan Đikić** otkrio da ta doza smanjuje opasnost od zaraze trideset i petog soja kovida za 0, 001 posto. Na svečanoj proslavi u Banskim dvorima bit će proglašen milijunti branitelj A. Žižek, rođen 1999. godine u Rogaškoj Slatini. Gradonačelnik Tomašević svečano će najaviti ponovno aktiviranje akcije 'Roditelj-odgajatelj', ali tako što će svaka obitelj biti nagrađena posebnim bonusom od 250 kuna za svako dvanaesto, muško dijete. Odlično! Samo tko će to doživjeti?*

Winston Churchill je jednom objasnio: "Osobno sam uvijek bio spreman učiti, premda nikada nisam volio da me podučavaju".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO PORAZGOVARATI S PUPOVCEM

17/01/2022

Slavko Goldstein je ne tako davno napisao knjigu s obećavajućim naslovom “1941. – godina koja se vraća”. Slavko je u međuvremenu otišao, a 1941. godina se još nije vratila. Po svemu sudeći nikada ni neće. Na 624 stranice taj “neustrašivi intelektualac” opisao nam je kakvo je “moralno i intelektualno potonuće” nastalo “dolaskom ustaša na vlast u novoj hrvatskoj državi”.

Zanimljiv detalj se dogodio u Madridu kada je Slavek prezentirao knjigu. Na pitanje kako on kao hrvatski pisac može... Tada je Slavek odgovorio da on nije hrvatski nego jugoslavenski pisac. I time je bilo sve rečeno. Barem meni... Ako je nastankom hrvatske države nastalo 2moralno i intelektualno potonuće zbog dolaska ustaša na vlast...”, koja je onda “intelektualna i moralna renesansa” nastala dolaskom partizana na vlast 1945. godine? Moš’ mislit’! Jedna partija, jedan doživotni predsjednik, jedna OZNA, jedna UDBA, jedan Goli otok, 1750 jama punih kostiju onih koji su pridonijeli “moralnom i intelektualnom potonuću” jer su sanjali samostalnu hrvatsku državu. No, dobro... Slavko je otišao, a stranka kojoj je pripadao se raspala! A 1941. godina ostat će u sjećanju ljudi samo kao metafora za jedan od mnogih ranijih pokušaja da Hrvati napokon dođu do svoje države. Međutim, dobro se s vremena na vrijeme prisjetiti dobričine Slaveka, naročito sada kad su se pojavile nove paradigme i to u državi u kojoj je Slavko Goldstein rođen – u BiH. Baš me zanima hoće li itko napisati knjigu s parafrizirajućim naslovom. “1991. – godina koja se vraća”?

Gledam neki dan na TV-u proslavu tzv. Dana Republike Srpske s mimohodom crvenih beretki, postrojbi u maskirnim uniformama i oduševljeni narod koji im plješće i pjeva “Naša sela, Amerika cela...” Govornici, kao i obično, nadahnuti i talentirani, veličaju ulogu srpskog naroda i kliču da nije osnovana Republika Srpska opet bi došlo do “moralnog i intelektualnog potonuća”, opet bi proradio Jasenovac.... Kako da mi ovdje u Hrvatskoj napokon međusobno

“završimo” s Drugim svjetskim ratom i okrenemo se budućnosti kad nas koalicijski partner vladajućeg HDZ-a SDSS, na čelu s Pupovcem, stalno vraća u to doba. Oni se nikako ne mogu riješiti ustaša, Jasenovca, lamentiranja oko svojih žrtava, gubitaka teritorija....

Srbi su u Australiji doživjeli ‘teniski genocid’

Ovo zadnje je još jedna prijesna laž jer je Srbija nakon raspada Juge zadržala Vojvodinu, nedavno je vratila pod svoju “kapu” i Crnu Goru te sad užurbano radi na “prisajedinjenju” Republike Srpske. Valjda je zato u Banja Luci na proslavi bio i srpski državni vrh. Gdje će se zaustaviti ti nezajažljivi teritorijalni apetiti? Možda u Australiji gdje trenutno proživljavaju “teniski genocid”.

Međutim, mi Hrvateki se ne bi šteli u to mešati. Poslali smo Pupovca, člana vladajuće koalicije na proslavu, a kad je to izazvalo opravdani gnjev javnosti, čak i ljevičarskih medija, onda je vlast mudro promucala kako je on tamo bio samo kao predsjednik svoje stranke. Čovjek sam otišao, sam se ubio. Onako, malo na izlet da se odmori. Pupovac pak tvrdi da je tamo sjedio samo k'o – gledatelj iliti navijač. Vladajući nisu ni riječju osudili to njegovu glumu, pa za njihovo amatersko glumatanje očekujem da dobiju Večernjakovu Ružu. I na kraju ove teme još jedna dobra vijest. Milorad Pupovac je bio jedini političar iz neke EU države koji je nazočio četničkom derneku u Banja Luci.

Uglavnom, sada, nakon Banja Luke, imamo u ringu “srpski svet” i “hrvatsku šutnju”. Pobjednik? Uz “neutralnog” Pupovca i ženstvenu srpsku premijerku, zna se! Na pitanje nekih “hrabrijih” novinara zašto je išao na proslavu dana koji je Ustavni sud BiH proglasio neustavnim, Milorad se malo zamislio i navodno odgovorio: a što vi radite s migrantima na granici? Pametnom dosta! Možda nekima, kojima je politika “zadnja rupa” na svirali, nije najjasnije zašto se digla tolika buka oko Dodika, Ustavnog suda BiH, srpskog sveta... sve je to samo kasaba i čevapi, kažu. Malo morgen! Postoji u SAD-u Vijeće za inozemne odnose (Council on Foreign Relations), osnovano prije stotinjak godina i specijalizirano za interese SAD-a u svijetu. Po njihovoj najnovijoj analizi BiH je po rizičnosti rame uz rame sa Somalijom, Etiopijom, Sudanom, Armenijom,

Azerbajdžanom, Kamerunom, Mjanmarom.... Tu nema mirnog sna ni famozne šutnje...

Dodikove beretke prijetnja su Zagrebu

Tim više što je “mirovnjacima” iz Banja Luke Zagreb tako reći na dlanu. Udaljen samo 187 kilometara tako da ga Dodikove beretke mogu dosegnuti ne samo raketama srednjeg dometa nego i sofisticiranim oružjem. Nevažno, je li srpskim ili ruskim. Ako se u BiH stvarno jednom ozbiljno zakuha i krene rat, Republika Srpska može za trenutak pretvoriti u prah i pepel novo “moralno i intelektualno potonuće.” I zato sa zanimanjem očekujem da naši “istoričari” **Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina i Ivo Goldstein** na vrijeme upoznaju demokratsku javnost na “opću opasnost” povratka godine 1991. Ako se ne trgnemo na vrijeme, svašta je moguće. Pogledajte samo što australske ustaše uradiše **Novaku Đokoviću**?

*Gledam Marićevu ćirilicu i **Nika Pilića**. Nik je dojurio u Beograd da nam detaljno objasni događaj o kome inače nema pojma. Vizne i australske emigracijske zakone i šikaniranje njegovog tenisera. Zanimljivo kako danas više nema ni slovca u našim medijima o nesretnom Splitsaninu koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.*

koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

Saga sa Đoletom i Australcima napokon je završila. Australske “ustaše” odbile su kompromis da Đoković igra na turniru dok sud rješava važi li mu viza ili ne zbog necijepljenja. Da je australsko pravosuđe “djelotvorno” kao naše, rješavalo bi Đolin predmet bar toliko dugo da on stigne igrati na tom turniru još nekoliko godina. Ovako, Đokovićevim odvjetnicima nije preostalo drugo nego predložiti da nastavi igrati od kuće...!

Međutim, saga s Pupovcem još traje. Nakon što je jasno, iskreno i energično objasnio da on tamo “nije do’šo” kao član parlamentarne koalicije nego zbog normalne “ljudske znatiželje” vidjeti je li kucnuo

čas. No, o jednom drugom događaju Pupovac muči i čkomi. Dogodio se također u Banja Luci. Tamo je, naime, podignuta spomen ploča njihovom “heroju” i majoru JNA **Milanu Tepiću**.

Milan se u Domovinskom ratu istaknuo “izvanvremenskim podvigom”. Gradonačelnik Banja Luke **Draško Stanivuković** ga glorificira jer se 1991. godine raznio zajedno sa skladištem vojarne u Bjelovaru u kojoj je bilo 170 tona eksploziva. Tako je zavio u crno jedanaest bjelovarskih obitelji. Sad se još samo čeka da ga Porfirije proglasi svecem. Osim spomenika u Banja Luci, Milanče je dobio i ulicu u Beogradu. Za to vrijeme su u Zagrebu kukavički obrisali mural generala Praljka. O toj sramnoj spomen ploči, bila ona šper ploča ili nadgrobna ploča, trebali bi s Pupovcem porazgovarati drugovi iz DORH-a. Naravno, samo ako naše drago i popularno tužilaštvo ne smatra kako je to “lični” problem običnog zastupnika u Hrvatskom saboru. Nadam se da DORH ne misli kako je sudjelovanje u glorificiranju ratnih zločinaca tek privatni problem hrvatskih saborskih zastupnika. Ako se sve to po dobrom starom običaju zataška da ne bi remetili dobre odnose s predsjednikom stranke najbrojnije manjine, onda znate – na djelu je opet legendarno hrvatsko poltronstvo...

Srbija se opasno naljutila. Đole mora kući, “Stidi se Australijo, kakva sramota! Ova bruka živjet će dovijeka”. Jedina utjeha pristigla im je s Europskog prvenstva u rukometu gdje su izgubili od Hrvatske samo s tri razlike. Naravno, stigla im je odmah i podrška “teniserke” **Vedrane Rudan**.. Eto, bar nešto. Na Europskom prvenstvu pogodio ih je još jedan šok. Indeks ima ekskluzivu: “Hrvatski navijači pred utakmicu sa Srbijom nose šal na kojem piše ‘Za dom spremni’. Indexovci tako “drukaju” ustašlike koje su se ubacili u rukomet. Valjda su se nadali snimiti šal na kome bi pisalo: ‘Za doma spremni’. E, tu su se nasanjali.

Na fejsu tvrde da je ćelav muškarac isto kao i muškarac s kosom, samo što nema kosu!

SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom!

Sve se mijenja osim trajne “ondulacije”, kažu Ličani. Radovan Karadžić, doživotno osuđeni haški ratni zločinac, autor genocida u Srebrenici, objavljuje iz zatvora u beogradskim Večernjim

novostima tekst kojim, u deseteračkom stilu, uspoređuje Srbe sa Židovima. Jadni, progonjeni, napaćeni, raseljeni, ali nepobjedivi. Naravno, ne spominje famozni “Judenfrei” brzogaz Hitleru Milana Nedića i njegovu “kombi” plinsku komoru. To nije tema za Indeks, on je osjetljiv samo na ZDS i o tome piše. Svatko ima svoje fiksacije kojih se ne može osloboditi. Tako, recimo, SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom mada pandemija korona virusa divlja, a Indeks ne odustaje od ZDS-a. Srećom od ZDS-a ne odustaje ni 70 posto Hrvata.

Jeste li ikada na lijevim portalima pročitali istinu o narodnom “heroju” Milanu Tepiću? Niste! Oni radije recikliraju Juru Francetića, oklopne jedinice sastavljene od fratara iz Širokog Brijega, ustašku uporabu pozdrava ZDS... Sretno vam drugovi i drugarice..

Nakon navodne legendarne Tuđmanove salvete s podjelom Bosne, Indeks se navodno sprema objaviti još tristo Tuđmanovih salveta s podjelom svih ostalih zemalja svijeta.

Ovih se dana slavi trideseta obljetnica međunarodnog priznanja RH. Malo se ljudi sjeća koliko je važnu ulogu u poticanju priznanja Hrvatske odigrao Vatikan koji nas je među prvima priznao. Spokojan sam i sretan što u to vrijeme nije Papa bio današnji naš Franjo jer, koliko nam je sklon, tada bi nas Vatikan vjerojatno priznao među zadnjima. On bi se prije priznanja savjetovao sa srpskim patrijarhom da bude siguran kako neće narušiti odnose s pravoslavnim crkvama. A Porfirije sigurno ne bi tako lako dao zeleno svijetlo.

Sjećam se idiličnih vremena kad je Papi u Vatikan došao u posjet tadašnji popularni predsjednik Stipe Mesić. Navodno je Papi bio oštro zamjerio dobre odnose Svete Stolice s pok. Franjom Tuđmanom. Na to je navodno Papa od Mesića zatražio oprost!

Pred nekih pedeset godina, u veljači 1972. godine, uhićeni su bili čelnici Hrvatskog proljeća Franjo Tuđman, Marko Veselica, Vlado Gotovac, Šime Đodan, Hrvoje Šošić, Vlatko Pavletić, Ante Glibota, Jozo Ivičević... Oko 150 tisuća ljudi je izgubilo je posao i/ili slobodu. Živi su još uglavnom samo preživjeli studenti. Ne kažem da tim prvim vjesnicima današnje samostalne Hrvatske nije zadnjih tjedana prošle godine bilo posvećeno dosta prostora. Jest i zaslužili su jer su odslužili svoje.

Propustili smo priliku za lustraciju...

Zanimljivo je, međutim, kako nije bila posvećena nikakva osobita pažnja onim zadojenim komunjarima koje su radili spiskove za rušenje Hrvatskog proljeća kao i uhićivanja te progon proljećara. Zašto ne spomenuti imenom one koji su “drukali” ljude, svjedočili protiv njih, otpuštali ih s posla, uhićivali, sudili im, politički ih progonili... Neki su i danas još živi. Nakon 1995. godine propuštena je prilika da ih se sve lustrira. Danas ih se može samo još ilustrirati – i to slikama u boji. Uglavnom, mnogi su u našoj teško izborenoj državi promakli ispod radara. Što više, mnogi su se ušančili kao “ugledni” komentatori na raznim lijevim televizijama i u dnevnim novinama.

Milan Ivkošić, jedan od sad već doajena borbe za današnju državu, hladno i cinično zaključuje: “Rat na bojištu je dobiven, ali nije dobiven i protiv jugoslavenske Hrvatske”. Nakon što smo 5. kolovoza 1995. godine “genocidno” ispratili na traktorima okupatore, ubojice i razne šoviniste, Ivkošić konstatira kako “danas opet bar pola Vlade čine mladi ‘komunisti’ iz bivše države”. Dio represivnog aparata je prešao Tuđmanu, a oni su i danas etabrirani suci, državni odvjetnici, dužnosnici obavještajnih i tajnih službi... Niz nekadašnjih ideoloških egzekutora i danas je u upravljačkim strukturama Hrvatske.

Danas mi je netko poslao video na kome moj branjenik Marko Francisković drži govor na Trgu bana Jelačića. Citiram samo što kraće mogu: “Molim vas samo bez izgređa, bez sukoba s bilo kim, mirno se razidite...” Eto, nakon takvih riječi, Marko je danas u istražnom zatvoru zbog kaznenog djela iz članka 99. KZH, to jest podstrekavanja na terorizam. Jel’ se to vraća 1972. godina? A Slavko Goldstein sjetio se samo 1941. Što je godinaavnija to komunjare memorija bolje služi.

Nedavno mi je jedan tip potpuno ozbiljno rekao: “Zanimljivo što je fotografija starija, ja na njoj izgledam mlađe”. Stvarno zanimljivo!

Autor/Zvonimir Hodak/direktno.hr

POLAKO I TIHO SE VRAĆA '91...

31/01/2022

Redovno kupujem i čitam "Hrvatski tjednik" iz Zadra. Osim donekle "Dnevno.hr", svi naši tjednici mogu se svrstati u ofucanu i otužnu kolonu tiskovina na čelu koje na bijelom konju jaše naš slavni maršal Josip Broz Tito. Sve su to tiskovine koje se još nisu oslobodile jačeg ili blažeg jugo-komunizma na čelu kojeg se šepure ideje ratnog zločinca kojeg su povjesničari smjestili na sjajno deseto mjesto.

Ivica Marijačić s Hrvatskim tjednikom, a napose sa svojim uvodničkim analitičkim člancima, dugo diže tlak našim bivšim i sadašnjim drugovima. Piše destiliranu istinu, demaskira jugo-nostalgicare i bivše četnike koji su se 5. kolovoza 1995. godine u roku odmah presvukli i obrijali. Danas uglavnom žive od svoje prodaje svakome tko ih hoće, a jedna od njihovih glavnih aktivnosti je neprekidno pljućkanje po vlastitoj zemlji.

Već i stranci koji su došli živjeti k nama u intervjuima ističu kako im je nevjerojatno zašto toliko Hrvata stalno kritizira i ogovara vlastitu zemlju. Uglavnom, protiv sam jugo-pljuvanja svega što smo postigli samo zato jer je riječ o Hrvatskoj. Ono što ne podnosim i protiv čega ću se uvijek boriti perom je primjena dvostrukih kriterija i iskorjenjivanje jugo-komunizma s ovih prostora.

Neki tvrde da je poluprazna, neki da je polupuna, ali netko je odavno ukrao čašu

Ovih dana je Ivica Marijačić osuđen na godinu dana zatvora, uvjetno na tri godine, jer je u svom tjedniku objavio fotku cure s njezina fejsa. Ona je navodno bila "brutalno" silovana od nekih mladića. Činjenice su bile na njihovoj strani i priča se raspala. Ona je objavila sliku na svojoj Facebook stranici, HT je to prenio i... Marijačić zaradio godinu zatvora. Duboka država je tako Marijačiću preko "pravosuđa s posebnim potrebama" uzvratila udarac.

Pupovac može na naslovnoj stranici objaviti crtež **Thompsona** kojeg "drugovi i drugarice operišu" srpom i čekićem po glavi, a iz

vrata mu curi krv. To je navodno “satira”. Evo, to je ilustracija jednakosti postupanja kod nas i ponašanja našeg pravosuđa. Hoćemo li ikada postati normalno društvo koje na jednak način tretira svakoga? Tko je dočeka neka piše...

Hrvatska sve više sliči na čašu za koju neki tvrde da je poluprazna, a neki da je polupuna. Sad ta “mudrost” sad pada u vodu. Naime, netko je nedavno ukrao i čašu.

Tramvajci su sve iznenadili

ZET je opet u krizi. Netko je, suprotno važećim društvenim dogovorima, iskoristio tramvaj br. 11 i napao naše “svetinje” i utabane “istine”. **Viktor Gotovac** je hitro reagirao i odmah predložio da se Tram 11 (prevedeno “tramvaj zvan čežnja”) proglasi tramvajem druga Tita. Ako “jedanajstica” slučajno ima prikolicu onda je treba nazvati po Titovom podoficiru “prikolica Ante Tomića”. Zaslužio je naš Antiša. Svojim raskošnim antitalentom pridonio je maršalovom mitu više od **Dine Rađe**. Kad smo već kod toga što bi se sve moglo nazvati po Titu, sviđa mi se ideja **Zlatka Hasanbegovića** koji predlaže gradonačelniku **Tomaševiću** “da se jedno gradsko smetlište nazove po Titu. Možda ono za “glomazni otpad”.

No, hajmo sada malo pojasniti što je to uzdrimalo snažnu, samoupravnu i “liberalnu” Hrvatsku i njene Hrvateke. Hip-hop bend zvani “Tram 11” objavio je stihove koji su toliko oduševili “liberalnu” javnost da “prosto ne mogu da veruju”. “Leftardi” prosto ne mogu da dopuste da netko pljučka po bratstvu i jedinstvu naših naroda i narodnosti. Pošteni jugo-nostalgici, orjunaši, bivši udbaši, kosovci i komunjare, svi su izvan sebe.

“Tramvajci” su sve iznenadili. K’o naši rukometaši. “Nisi pazio, buraz, vlastiti tramvaj te pregazio”. Kontra svega. Mislili ste da možete baš sve po spisku, u istu nisku “Tita i Castra”, “Plenkija i Njonju”, “Danku partizanku”, “ćirilicu i Ilicu”, “orijunu i čunu”, “Pušiće i Balaševiće” i “bipsiće, maske i maskice”, sve “autografe i faktografe”? Zbrljali ste da se “novac” slobodno rimuje s “Jasenovac”? Otprilike kao “novac” i “Pupovac”... i tako dalje...

Mogu se žaliti gradskom vodovodu

“Moćna” diskografska kuća Menart odrekla se nesretnih “tramvajaca” u roku odmah u ime “kulture otkazivanja”. “Bolje metak u glavu nego dva u turu. Lijepo u glavu il’ u Lepoglavu”. Evo nama opet “govora mržnje”. “Tramvajci” se sada mogu žaliti “gradskom vodovodu”. Tamo ih čeka Tomašević, **Ivana Kekin, Zdenka Raukar**... Tamo će se teško oprati. Sjetite se našeg Ante i nesretne kante. **General Woo i Target** sad se “k’o fol” čude, ali “demokratska” javnost ih je “pročitala”.

Sve je jednostavno razjasnio prof. **Dean Duda** s famoznog Filozofskog faksa u Zagrebu. Kaže naš Dean: “Tužno je da smo došli do zabrane albuma, a da se prethodno u društvu stvori takva klima da je moguće da se uopće objavi”. U pravu je Dean, kolega naših dragih **Klasića, Jakovine i Goldsteina**... Zašto dopustiti da nešto izađe, a onda se blamirati zabranom. Demokratski je zabraniti izlaženje. Hvala Bogu, eto, vratio nam se i demokratski centralizam kao potres na Filozofskom faksu. Hajde, desničari uozbiljite se! Nemojte rastužiti profu Deana Dudu bez veze. Nakon Oluje, Knina, traktora, zakona o oprostima i sličnih stvari, hrvatska prokomunistička ljevica zaključila je da “treba biti realan i tražiti nemoguće”... I to su dobili.

Na fejsu se pojavila pitalica: “Koja je razlika između besplatno i džabe? Besplatno ste primili cjepivo, ali džabe, pošto se i nakon toga možete zaraziti”.

Metličiću i Šprem samo je falio Dino Rada

Za nas je upravo završilo Europsko prvenstvo u rukometu. Prošli smo kako smo prošli. Bilo je toga i prije toga. **Mrvoje Horvat** ima u obitelji olimpijsko zlato. Bila su to neka druga vremena. Znao je kako će njegov koncept i izbor biti dočekan od RTL-ovih komentatora na “nož”. Ipak se pristojno odazvao u emisiju znajući što ga čeka. Kad ono – javna egzekucija. Jedan od inkvizitora kaže: “Naučit ću te nešto!”. Znam da su **Metličić i Šprem** imali fantastične rezultate kao treneri i selektori, samo se ja ne sjećam ni jednog.

Javno ribanje Horvata bilo je neugodno za gledati. Po pristojnosti i objektivnoj retorici falio je još samo Dino Rađa. Nema kod “sveznadara” opravdanja što su igrači i selektor dobili u najgori trenutak koronu, kao i da su morali igrati igrači koji nisu ni sanjali da će u Mađarsku. Napokon, igrali su odlično. **Šego** i **Karačić** nisu ni bili na spisku. A trebali su biti. Ali javno ribanje mladog i pristojnog izbornika od strane onih koji sve znaju slični na tipični hrvatski jal i onu zlu jezičinu koju spominju stranci koji su došli živjeti u Hrvatsku. Još je samo falio policajac s lisicama. Na kraju, selektor Hrvoje Horvat bio je valjda najsretniji kad je mogao otići s RTL-a.

Kako ćeš prepoznati pravu priliku ako je nikad prije nisi vidio?

Ognjen Kraus je neumoran. Radi k'o singerica. Sprema se napraviti zagrebački spomenik žrtvama Holokausta vrijedan 11 milijuna kuna. Čim stigne euro iznos će se prepолоviti. **Rada Borić** zna s novcem. Ona pazi na inflaciju i čeka konačni dogovor sa židovskom zajednicom. Prevedeno s Ognjenom Krausom. Ognjen malo razmišlja i šalje dimne poruke. Spomenik bi po njemu bio prihvatljiv kad bi ga se preimenovalo u “Spomenik žrtvama ustaškog terora ili žrtvama NDH”.

U Srbiji su davno digli “spomenik” **Milanu Nediću** koji je prvi u Europi javio depešom **Hitleru** da je Srbija “Judenfrei”. To je navodno i razlog zašto je **Goldi** doktorirao hrvatsku povijest baš u Beogradu. Na izvoru... Ogija bi trebalo hitno imenovati okružnim javnim tužiteljem za grad Zagreb, kao što je bio njegov otac herojske 1945. godine, gospodar života i smrti. Ja bih tada svoju kolumnu strpljivo klesao u kamenu – Golog otoka.

Ne znam zna li Ogi za “ustašku žrtvu” **Jennu Lebi**, Beogradanku Židovskog porijekla koja je ispričala vic o Titu i završila na 2,5 godišnjoj robiji na Golom otoku. Ispričala je “užasni vic” o tome kako je Jugoslavija pobijedila na međunarodnom natjecanju u uzgoju cvijeća jer je uzgojila ljubičicu bijelu od 100 kila (aludirajući na pjesmu “druže Tito ljubičice bijela”). Kad se Ogijeva i Goldijeva Juga raspala, Jenna Lebi je objavila knjigu u kojoj je objavila strahote s Golog otoka. Ta knjiga je u Izraelu postala bestseller. Kako je Goli

otok u Hrvatskoj, a prema Jenni Lebijiinom svjedočanstvu tamo je bilo zatvoreno i dosta Židova, zanimljiv je ravnodušan odnos Ogija i Goldija prema patnjama zatočenih na tom "romantičnom" otoku. Po nekim izraelskim izvorima Goli otok je navodno u mnogo čemu bio čak i gori od Auschwitza. No sveti demokratski gral se i dalje traži.

Inflacija i euro dovest će do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje

U zadnje vrijeme kod nas niti cvjeta gospodarstvo, ni zabava, ni demografija. Ali zato cvjetaju zabrane. Zabrana ZDS, zabrana kune, zabrana prvog bijelog polja, zabrana Čavoglava (ma što god to značilo), zabrana slavljenja obljetnica Križnog puta i Beleiburga, zabrana javnog spominjanja Hude jame, HOS-a, NDH, zabrana trulih jaja, zabrana pjesme Lijepa li si..., zabrana javnih okupljanja na kojima "teroristi" pozivaju druge teroriste da se "u miru razidu, da se ne tuku, ne sukobljavaju s policijom, da paze na red i mir...". Naravno, ovo zadnje je izrekao **Marko Francišković** koji još i danas leži u Remetincu zbog podstrekavanja na terorizam, pa smo sve bliže legendarnom dobu kad si zbog vica na račun "ljubičice bijele" mogao otići na more, tj. na Goli otok. Jaja je, pak, postalo zabranjeno spominjati uz imena političara, napose ona pokvarena. Bojim se jedino da će inflacija i euro dovesti do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje.

Priča mi sa sjetom u glasu moj teniski partner prof. **Žukina** koji voli kad ga citiram u kolumnama: "Nema više kavalira k'o što je bio **Stipe Mesić** koji je haaškoj tužiteljici **Carli del Ponte** svako malo slao buket hrvatskih branitelja, cvijet hrvatskog naroda".

Zvonimir Despot je progledao. Napokon! Kaže Zvone: "Nema demokracije ako istom mjerom ne sudimo i lijevom i desnom ekstremizmu. Pred koliko godina je legendarni "partizan" **Neno Stazić**, ponosan kao pavijan kad vidi bananu, uskliknuo da su njegovi šlampavo obavili svoj zadatak 1945. godine? Nemoguće da to Despot nije pročitao. Pred koliko godina je Mile Kekin, glasom sličnim **Porfirijevom**, zanosno zapjevao: "Ja nisam vaš, od glave do pete, moji su dobili četrdeset pete..."? Neki su mu otpjevali "a naši

su dobili devedeset pete”. Nisam tada čuo Zvonkecov glas protivljenja što se ne sudi istom mjerom.

Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Sada imamo **Josipa Jagića**, PR “stručnjaka” Tomaševićevog Možemo. Joža je umjereno-do-ekstremno usmjeren. Kad se jedan jugo-nostalgicar pohvalio na Twitteru kako nitko nije poubijao više hrvatskih katoličkih svećenika od Hrvata ljevičara, naš Jožek Jagić je na to dodao: “Dobra stara vremena...” Jožek, Jožek! Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Najveći frajer na hrvatskoj političkoj sceni **Šokre Beljak** ima imunitet za laprdanje. Da sve što izlaprda Šokre kaže Skejo, siguran sam da bi Skejo već upoznao u Remetincu Marka Franciskovića. Donio bi mu barem pisma supruge koja mu ih preko istražnog suca šalje, ali mu nikada ne dolaze. Nije to američka pošta koja još dan danas dostavlja glasove za **Joe Bidena** u predsjedničkim izborima.

Naš Zvone Despot maše prijeteći kažiprstom: “Neće biti puna demokracija ako istom mjerom ne sudimo lijevom i desnom ekstremizmu”... Po ponašanju naše vladajuće nomenklature, umjesto pune demokracije, imat ćemo uskoro pune zatvore onih koji misle desno i koji su dobili rat protiv raznih Jagića, Kekina, Stazića... sve dok je na snazi čl. 17. jednog starog zakona donesenog 1990. godine u kojem su predviđene sankcije još uvijek u njemačkim markama, a koji je potpuno divergentan standardima ESLJP. Pozdrav svim ministrima pravosuđa RH i pravosuđu s posebnim potrebama. Dok je god tako imat ćemo državu koja strepi od trulih jaja i Thompsonove “Lijepa li si”...

Sve me to podsjeća na događaj kad je američka državna tajnica **Madelaine Albright** predložila da se **Slobodanu Miloševiću** sudi u Beogradu. Na pitanje nekog nevinog Hrvateka hoće li se isti kriterij primijeniti i na osumnjičene Hrvate, odgovorila je: “Naravno, neka se i njima sudi u Beogradu”.

Stara mudra lička izreka glasi: nikada ne vjerujte do kraja onima koji lažu....

DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI

11/07/2022

U svim “normalnim” državama EU-a nastupila je tzv. medijska “sezona kiselih krastavaca”. Godišnji odmori, radnici i trudbenici dokopali se “rajskih” plaža na našoj obali, uživaju na suncu, u moru. Zaslužen. Onako trudbenički. Kao i obično problemi nastanu kad pomislite da problema nema.

Nema kod nas ljetnih “kiselih krastavaca”? Evo, požar je u jedan dan skoro uništio Pulu. Ode nam najbolji ministar iz Vlade. Na fejsu za ministra financija kažu da bi bio iskren kad bi rekao: “Želim smak svijeta provesti u krugu obitelji”. U Saboru na dnevni red dolazi rasprava o vraćanju prava na pobačaj u Ustav. Nitko ni da bekne o referendumu. Omjer 70 posto prema 30 posto još uvijek ukazuje na blizinu katotalibana.

Uhićenja, uhićenja...

Famozna EU uhićuje u Hrvatskoj bivše ministre usred sezone godišnjih odmora. Grozno! OLAF se miješa u naše demokratske standarde. To je, da objasnim onima koji još ne znaju, Europski ured za borbu protiv prijevара. Glavna tužiteljica zove se **Laura Kovesi**, iz Rumunjske. Da je iz Napulja, Sicilije, pa hajde, ali iz Rumunjske!? Oni su se prvi put susreli s mafijom kad je k njima stigao don Vito Corleone u filmu Kum, još davne 1972. godine. I jednog lijepog sunčanog dana “kihnuli” su rumunjski HDZ i SDP, a EU je “potboltao” Lauru Kovesi na mjesto glavne tužiteljice. I počelo je. U prosjeku četiri uhićenje političara dnevno. Naša Laura je navodno odlučila uhititi oko šest stotina političara, oko trideset direktora javnih tvrtki, pristojan broj sudaca, tužitelja, korumpiranih policajaca, premijera, ministara, zastupnika, gradonačelnika... Neke je već uhitila, a neke će kasnije morati i “rashititi” jer im se nije moglo ništa dokazati. Zato od ljetne sezone “kiselih krastavaca” za sada ništa.

Možda je ima malo u Bolu na Braču. I tu je pao trač. Jedan domaći dao je greškom, umjesto 10 kuna, 100 kuna za lemozinu u

dominikanskoj crkvi. Sad svaki slijedeće nedjelje kaže, kad svećenik dođe do njega, ja sam “pretplatnik”! Lako se rugati s Bračanima. Sjećam se jednog duela između Krleže i Tina Ujevića. Jedno jutro u kavanu “Kavkaz” uđe Krleža i glasno pozdravi: “Dobro jutro svima i tebi pijani pjesniče...” Ujević mu odgovori: “I tebi, zastavo svih boja”. Svi, baš svi, imamo “Ahilovu petu”. Krleža je, napisavši 1938. godine roman u prvom licu “Na rubu pameti”, pokazao svoju genijalnost, ali se ipak slažem s **Veronikom Čuljak** kad je napisala: “Imao je veliki talent i snažna je dijela napisao. No, nije imao strast za istinom, vidio je stanje u Rusiji nakon oktobra, bijedu i jad, ali o tome nije pisao, radije je prešutio i doživotno bio odan boljševizmu. Nakon Drugog svjetskog rata dobio je na korištenje vilu na Gvozdu sa sluškinjom i šoferom. Toliko o življenju ideje koju je zastupao kao i njegov prijatelj Joža. Socijalizam za mase, a njemu, prvom proleteru, rezidencije brojne i otoci”.

Skakanje s Laure Kovesi na Fricu Krležu samo je dokaz više da je ipak kod mene “sezona kiselih krastavaca” već nastupila. Moram biti skroman i ponizan, baš kao i vrijeme. Kiša, sunce, kiša, malo mora, puno fijake, novi svjetski poredak, sve je super, važno je da ne pucaju po nama.

Iznajmljivaču na Braču puna je kuća rodbine koju je privukao natpisom “Zimmer frei”.

Škandal” za saborskom govornicom

Na jednom od zadnjih zasjedanja Hrvatskog Sabora opet se dogodio “škandal”. **Ante Prkačin** je počeo zamarati naše lijeve borce za pravdu i siromašne Hrvateke pričom o onima iz Ukrajine i Afganistana. To više nije mogla slušati **Urša (Zdenka) Rukar** pa je onako “živčana” viknula Prkačinu: “Kako te nije sram” ili tako nekako. Sirovi Ante nije shvatio svu dobronamjernost naše Zdenke i počeo ju je vrijeđati. Vitez Reiner umjesto da udalji Prkačina iz Sabora, kaznio je i Uršu i Prkačina što je naljutilo drugove iz Teleskop.hr. Skužili su drugovi da je vitez Reiner zapravo najveći problem. Umjesto da pohvali Uršu za lucidno zapažanje o Prkačinu i sjajnu diskusiju koju je tog dana imala u Saboru kad se nakon prve rečenice izgubila, mucala i na kraju otišla s govornice, a da uopće

nije ništa rekla, on daje opomenu našoj Urši i sirovom Anti. Kako je napisao Fric Krleža: “Ni med cvetjem ni pravice”.

To zna i **Marko Francišковиć** koji i dalje leži u Remetincu. U portalu “Imperij.com” pojavio se poznati “novinar” **Nemanja Marko Mitrović** koji nam je u članku “Svi moramo u jihad”, u stilu Goebbelsa, objasnio zašto Francišковиć mora ostati u Remetincu. Poznati novinar za kojeg nikada nisam čuo odrađuje svoj “partijski” zadatak. I to amaterski i loše. E, moj Nemanja! Svaka ti dala...

‘Duboka država zna šutjeti’

Sezone “kiselih krastavaca” nema ni u Velikoj Britaniji. Osebjuni i karizmatični britanski premijer **Boris Johnson** zamjerio se “dubokoj” državi. Sad je pred selidbom iz Downing Streeta 10. Ostavku je u par mjeseci Johnsonu podnijelo 59 članova njegovog kabineta. Razlog ? Za vrijeme pandemije u vrtu Downing Streeta 10 počastio je šampanjcem svoje ministre i službenike. Grozno! Kako kod nas “duboka” državica, tako i kod njih duboka država ne “prašta”. Nekog će zagolicati pojam “duboka država”. Pojam često upotrebljavan, ali još uvijek politički nedefiniran. Možda ga jednog lijepog sunčanog dana objasni bivši ministar **Zdravko Marić**. London je “pusta Londra” prema Velikoj Gorici. Engleska “duboka” država riješila se Borisa Johnsona i njegove frizure. Ali neka ona pokuša riješiti enigmu tko je pozvao i platio koncerte srbijanskog pjevača **Miroslava Ilića**, poznatog po veličanju četničkog vojvode **Draže Mihajlovića**. To je pretežak zadatak i za MI6 i za MI5. Zamislite Thompsonov koncert u selu Ba. U Velikoj Gorici vlada HDZ. Misterija traje i dalje. Duboka država zna šutjeti.

Ali ne šuti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Sud koji “obožavaju” jugo-nostalgicari, orjunaši i titoisti... Sutkinja Prekršajnog suda u Čakovcu “rebnula” je izvjesnog S.H. zbog kape s povijesnim hrvatskim grbom i zbog pozdrava “Bog i Hrvati”. Visoki prekršajni sud je “poručio” sutkinji **Renati Višošević** da je prvo bijelo polje korišteno nebrojeno puta za vrijeme Austro-Ugarske, da je taj grb i na crkvi svetog Marka u Zagrebu. Revna sutkinja se vjerojatno prepala da bi grb s prvim bijelim poljem mogao jako zasmetati Plenkija i njegove ministre koji svaki četvrtak moraju

proći kraj tog “ustaškog” grba! I što sad? S jedne strane imamo preživjele partizane koji vide oko sebe ustaše koji ne priznaju da je Republika Hrvatska nastala u AVNOJ-u, ZAVNOH-u ili barem u Titovom Jajcu, a s druge strane imamo sutkinju kojoj povijest baš i ne ide. Vjerojatno u njeno vrijeme nije bilo prepravljjanja ocjena iz četiri u pet pa nije mogla na medicinski faks nego na pravo. No, mlada smo država. Treba izdržati još koju stotinu godina dok ovaj politički i gospodarski košmar ne prođe. Živi bili pa vidjeli.

Do tada će se vjerojatno smanjiti broj religijskih fanatika i fundamentalista koji idu na živac **Jeleni Veljači** i **Mireli Ahmetović**. Kad je Vrhovni sud SAD-a donio famoznu odluku o zabrani pobačaja, prva se javila Jelena Veljača, vjerojatno iz slobodarskog Beograda, i otprilike izjavila da će sad žene u Hrvatskoj morati “oružanom borbom” ostvarivati svoja prava. Mirela je također bila rezolutna: “Religijski fanatici i fundamentalisti koji se drznu taknuti u naše ljudsko pravo neće se dobro provesti...” Miriši mi nešto na Goli otok.

Polako im se vraća stara moć. DORH je vjerojatno, nakon prijetnji Jelene i Mirele, započeo provođenje izvida u stilu-misle li to one ozbiljno? Za Marka Franciskovića, koji zbog navodnog terorizma sjedi već šest mjeseci u pritvoru, znaju da je bio ozbiljan kad je pozivao na mirni razlaz s prosvjeda na Trgu bana Jelačića. Zato i dalje leži u Remetincu. Radi se o dva dijametralno različita kriterija prema državljanima iste države. Jedni pozivaju na “oružanu borbu”, a drugi na mir i dostojanstvo, a sankcije su brutalno različite. Dokle? Lijevi nobelovac Gunther Grass jednom je izjavio kako su Hrvati i Srbi kod Srebrenice i Tuzle pobili 250.000 Muslimana. Kako su se kod Tuzle Muslimani i Hrvati zajednički borili protiv Srba, a u Srebrenici Hrvata nije ni bilo, pitam se nije li se Guntner napužio Grassa?

Globalni kapitalizam i liberalna demokracija odlaze polako u “staro željezo”. Na veselje oca i sina, uglednih članova HDZ-a, koji su navodno uhvaćeni s ukradenim starim željezom. Ako je njima tako loše krenulo, što onda tek nas čeka?

Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova ‘deca’

Zanimljivo pitanje postavio je “istoričar **Tvrtko Jakovina** u Jutarnjem listu: “Zašto Filipinci vole diktatore i siledžije i njihove potomke?” Legendarni naši “istoričari” Klasić, Jakovina, Markovina, Višeslav Aralica, Goldstein... svi su zadojeni dijalektičkim materijalizmom. Samo usput napominjem kako je dijalektički materijalizam bio službeni filozofski nazor sovjetskog sustava, zapravo religija komunističke partije, njena dogma. Mi stariji dobro se toga sjećamo. No, vratimo se našem Tvrtku. Naime, sin filipinskog diktatora **Ferdinanda Marcosa** izabran je 9. svibnja 2022. godine za novog predsjednika Filipina, a to je rafiniranu dušu našeg Tvrtka jednostavno rastužilo. Bože, što je tim ljudima? Otac diktator, a oni (Filipinci) biraju njegovog sina za predsjednika. Kuda ide ovaj vlak? Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova “deca”. Titoisti svih boja. Našeg najvećeg ratnog zločinca naslijedili su njegovi vjerni sljedbenici. Kad smo se odlučili za vlastitu samostalnu državu odmah su pokazali da su pravi Titovi nasljednici. Agresijom su pokušali osvojiti Hrvatsku od Vukovara, preko Škabrnje do Dubrovnika. I dok je Ferdinand Marcos bio svrgnut s vlasti 1986. godine mi vučemo demokratsku tradiciju iz titoizma i komunizma. I sad se naš Tvrtko čudi k'o pura dreku kako je to moguće..

Evo jedna relativno dobra vijest. Već sam u ovom tekstu spomenuo naše “istoričare” i ostale borce za bolju prošlost komunističke diktature. Naime, dobra je vijest da se je jedan od njih s dogmatske komunističke scene transformirao u talentiranog humoristu. Evo što piše, misli i zaključuje privilegirani jugoslavenski povjesničar Hrvoje Klasić: “Prvi pravi branitelji su hrvatski partizani. NDH je zauvijek osramotila i ostavila neizbrisivu ljagu na hrvatskom narodu, ali ono čime se Hrvati imaju ponositi zajedno sa Srbima i ostalim narodima koji su u njemu sudjelovali, jest partizanski pokret. Kao povjesničaru i građaninu krivo mi je što se ne ponosimo našim partizanima”. Ovaj nagli prijelaz iz “istorije” u povijesni cinizam, a onda i u vulgarni humor, nije do sada zabilježen čak ni kod **Ante Tomića**. Hrvoje se navodno sprema snimiti novu emisiju na HRT-u po scenariju **Vesne Teršelič**, šefice Documente. Vesna nam je objasnila koja je tema na redu: “Premalo je postupaka protiv Hrvata za ratni zločin”.

Možda bi se mogla snimiti serija koja bi se zvala "Ploveće kazalište". Za svakog ponešto. Recimo, za početak suđenje Hrvatima diljem Hrvatske za ratne zločine od 1991. godine pa sve do danas. U muzičkom dijelu serije nastupaju Miroslav Ilić, Rade i familija, Bajaga, Lepa Brena... Zatim scena iz Ukrajine iz koje se vidi gostovanje ruskih pjevača u razrušenim gradovima, gostovanje palestinskih pjevača u Izraelu, pa malo kinoteke gdje se vide njemački šansonjeri kako pjevaju po Parizu... Naravno, ne smije se prijeći jedna nevidljiva crta dobrog ukusa. Thompsona, ne-daj-Bože, ni spomenuti. Osim toga posebno treba naglasiti lokalnu specifičnost da je to sve moguće samo u Hrvatskoj, i to ovoj današnjoj Hrvatskoj.

Ako slučajno čitav projekt završi u Hrvatskom Saboru, pokazat će se da se naši komunisti, kao dosljedni ateisti, ne daju krstiti argumentima.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU

01/08/2022

Već sam više puta napomenuo kako nema sezone kiselih krastavaca dok je Putina, plina i “gladi-jatora” odnosno gladi i radijatora koji dolaze u jesen. Naravno, i trenera Dinama Ante Čačića. Takvo granatiranje našeg Ante nismo vidjeli od Mariupolja i bombardiranja Dresdena u veljači 1945. godine. Danima navijački puk traži Antinu glavu, a on nikako da se makne.

Navijači drugih klubova, a osobito jednog, silno su zabrinuti za sudbinu Dinama. Ali “debelokošca” to ne dira. Uglavnom, iz trenerove svlačionice dolaze sami “šuplji” argumenti kao odigrano je 11 utakmica, od toga je bilo devet pobjeda, a dva neodlučna rezultata.

Osvojeno je prvenstvo i superkup, eliminiran je prvak Sjeverne Makedonije u Ligi prvaka... No naši neuništivi nogometni “znalci” samo odmahuju glavom: ha, ha! Sjeverna Makedonija, kakva je to nogometna sila. Pri tome zaboravljaju da su tukli Njemačku s 2:1 u Njemačkoj i eliminirali Italiju s nadolazećeg Svjetskog prvenstva. Znači stvarno su neki nogometni “pikzibneri” ili tako nekako.

Najviše iritira Dinamova “smušena” uprava. Umjesto da tvrdoglavom Anti odmah uruče “pakrački dekret”, oni se još nadaju da će nesretni trener sam muški otići u povijest. Naime, može se dogoditi i prava tragedija. Ako mu uprava odmah ne opali “šimecki” u tur, taj “debelokožac” će još s klubom završiti u Ligi prvaka! Koja će to tek biti sramota, s ovakvim kadrom i ovakvom taktikom... On je to već jednom i napravio. Baš s Dinamom. Osvojio je kup i prvenstvo i ušao u Ligu prvaka. Tri od tri... Do sada je osvojio prvenstvo i super kup, vodi i u prvenstvu pa zato treba biti krajnje oprezan. Čačić (Ante) portas! No, nadajmo se da će kod nas Hrvateka razum kao i obično prevladati. Po tome smo svjetski poznati... poltroni.

Probudi se EU dok ne bude kasno!

Vrijeme ide a “On” (Putin) skuplja bodove bez i malo stida. Probudi se EU dok ne bude kasno!

Tješi me da čitav svijet stječe nova iskustva. Prije 80 godina Nijemci su morali marširati sve do Moskve da bi se tamo malo rashladili. Ove jeseni i zime to će moći odraditi i kod kuće. Nova vremena i nova iskustva. Čak je i Joža Manolić, gledajući svečanost otvaranja Pelješkog mosta, navodno lakonski izjavio: “Tri stotine godina ovo sanjam...”.

Kad završi “sezona”, vraća se korona. Naši političari očekuju spas od WHO-a. U zlobnom prijevodu mogla bi to biti i kratica za “Worold Holocaust Organization”.

Domaća scena je uobičajena. Visoko kvalificirani svjedok u montiranim procesima, naš Žare Puhovski, misli i dalje da je Hrvatska sekularna država. Strogo pravno gledano sekularne su u Europi samo dvije države: Francuska i Slovenija. Jedno su želje Žarka Puhovskog, a drugo je pravo. To je imao priliku vidjeti još u Haagu sa svojom knjigom hrvatskih “zločina” u “Bljesku” i “Oluji”. Vidio je Žare na N1 kako je čitavo državno “vođstvo” došlo svećeniku na noge dok je on držao neki govor koji se zove blagoslov. Statistički 86 posto Hrvata su katolici. A što je Žarko Puhovski? “Inteljektualjac”, kako je to znao govoriti njegov šekularac odnosno sekularac drug Tito.

“Nadao sam se da će Milanović imati hrabrosti maknuti se od blagoslova. Pokazalo se da on može sve na svijetu napasti osim Katoličke crkve...”, kaže naš Žare. Navodno je ova “drugarska kritika” našeg Milanovića jako pogodila. Možda mu je trebao odmah javno obećati kako više neće svaki dan moliti kronicu i prekrižiti kada prođe kraj crkve. Pitanje je bi li i to Žaru zadovoljilo...

U Nizozemskoj je legalizirana prostitucija pa će od sada “kurve rata” i “lažni svjedoci” moći slobodno “štajgati” pred Haaškim sudom.

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši. Najbrojniji narod ne popušta. Želi građansku državu. Nino Raspudić, nekad odličan kolumnist, a

sada političar, iskren je i odmah gađa u “sridu”: “Građanska priča je krinka za nacionalizam brojnijeg naroda”.

Naime, dekapitacija Hrvata u BiH stalno je na djelu. Narod je nepogrešiv. Spontano izađe na ulice na znak “mudrog” rukovodstva. Sjetite se “željeznog” demokrate, nezaboravnog druga Tita. Ili Slobodana Miloševića kad je vikao: “Nitko ne sme da vas bije...”, valjda dok on ne kaže.

Bošnjaci su kao i obično spremni za dijalog s Hrvatima, ali tek kad prođu izbori i kad Hrvatima opet izaberu njihove predstavnike u skupštinu i predsjedništvo. Tada su navodno spremni odmah početi pregovarati s Hrvatima. Sa Srbima nema pregovora. Oni su izgubili rat i kao ratni gubitnici dobili su pola Bosne. Imaju praktično svoju državu i policiju u BiH te samo čekaju “prisajedinjenje” matici Srbiji. Onako usput, s vremena na vrijeme učine pokoju sitnu uslugu ratnim “pobjednicima” – Hrvatima. Zašto se povijest, ma kako kratka bila, mora uvijek pretvoriti u farsu?

Hrvatska nije nikada bila jača negoli je danas, ali ne mari previše za Hrvate u BiH. Neka je nama dobro, baš nas briga za naše prirodno zaleđe. Koja politička kratkovidnost! Naši mi političari sliče na Dinamo. Uvijek prvi, a svi ga mrze. S pravom. Pogledajte samo sad ovog Čačića.

Hrvateki su tak ponosni sami na sebe. Em, smo u EU, NATO-u (naše zlato), Eurozoni, Schengenu... prava smo država! Ali međunarodni protektorat u BiH izaziva kod tih istih Hrvateka respekt, gotovo strah. Naravno, stranci su nas “oslobodili”. Po najnovijim snoviđenjima oslobodili su i moja Plitvička Jezera. Baš im hvala. Malo zbunjuje legendarni snimak kada general Atif Dudaković dočekuje pobjedničkog generala Marijana Marekovića na mostu riječima: “Dugo smo vas čekali...” sve do Plitvica...! I sada, nakon još jedne pušione, samo se od sebe postavlja pitanje zašto je diplomatski protektorat jači od države koja je pobijedila u ratu? Što je s vetom, blokadom...? Plenković, Radman, Milanović... Gdje ste? Pola milijuna Hrvata ostalo je na jako tankom ledu. Ako ih opet “napadnemo” oni će opet masovno bježati u – Hrvatsku – k napadaču. Kao i u prošlom ratu.

Žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom

Dragan Markovina, historičar tipa Klasića i Jakovine, koji je ponosan što je “žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom”. Most ne ide preko “međunarodnog protektorata i ne spaja republike bivše Juge”. Draganče misli da smo, umjesto mosta, trebali graditi autocestu iznad Neuma. Mudar prijedlog! Kao da si je na muda flomasterom nadopisao slovo “R”. I to je profesor povijesti na splitskom Filozofskom faksu. Kao da ja predložim, a Telegram objavi, da bi noviju hrvatsku povijest na našim filozofskim faksevima trebao predavati nama svima dragi Vojislav Šešelj. Formalne uvjete naš Voja ima. On je na slavu i diku Mladena Zvonarevića i Kangrge, a na žalost akademika Ivana Supeka, devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva. Jedva je isključen 1992. godine kad je već debelo napredovao do statusa četničkog ratnog zločinca.

Pa ako nam noviju hrvatsku povijest mogu predavati i indoktrinirati studente likovi kao Klasić, Jakovina, Markovina, Goldstein, Višeslav Aralica... u čemu je onda akademski problem da to bude i Voja Šešelj. Ako je problem akademske prirode, onda ga nema. Ako je problem ideološke naravi, opet ga nema. Radi se skoro o istomišljenicima.

Svi se smrznu na spomen prvog bijelog polja na grbu RH, a na pozdrav ZDS odmah, bez obzira na godine, dobivaju ospice. Svi su uvjereni da su naše gardijske brigade za vrijeme Domovinskog rata s posebnim zanosom pjevale “Po šumama i gorama”, “Od Triglava do Đevđelije” i “Druže Tito mi ti se kunemo”. Najblaže rečeno, čudno je da gore navedeni “istoričari” nisu na otvaranju mosta sjedili u prvom redu. Kad već u scenariju nije bilo mjesta za branitelje i dragovoljce te pripadnike HOS-a koji su na Srđu pokazali tko gdje treba sjediti, Krešimir Dolenčić (koji se “istakao” već na dočeku Dalićeve repke na Trgu Bana Jelačića nakon Svjetskog prvenstva u Moskvi) je mogao pozvati u prvi red naše “istoričare”.

Čovjek je ionako umjetnički navudren i ideološki krajnje fleksibilan. Na pitanje znatiželjnih desničara zašto u njegovoj razvijenoj imaginaciji nisu našli mjesta oni koji su stvarali ovu državu, Dolenčić je samo promrsio: “Ako žele doći neka mi se samo jave” ili tako nekako. Evo, u kakvoj mi državi živimo. Tuđmanova sigurno nije. Prava istina o stvarnosti u kojoj živimo “tresnuti” će nas u lice

tek u jesen koja ubrzano stiže. Iskreno želim da me pozitivno iznenade i Premijer i Vlada. Globalne krize najprije se preliju preko malih naroda i nacija. Na žalost, čuvena Tuđmanova izjava: “Odlučimo sami o sudbini svoje Hrvatske...” više nam tada neće pomoći.

Srpski portal “Alo. rs.” nedavno je Hrvatsku nazvao “NDH broj 2”. Ujedno je poručio Srbima da će ih “tamo prebiti” te da će se “kupati na grobovima srpskih mučenika”. Ti srpski portali i neke njihove emisije baš me znaju nasmijati. Eto, bar malo optimizma. Nije sve tako crno.

Na Braču je toliko vruće da su Bračani nedavno ipak uključili prvi klima uređaj!!!

Brzina svjetlosti možda ipak nije konstantna, ali je zato sporost javnog prijevoza u Hrvatskoj konstanta. Zato većina Hrvata sjeda u svoj Mercedes, BMW, Toyotu... (isključivo zbog sporosti javnog prijevoza) i baulja gradom. Neki skoknu i na more. Dobro prolaze i taksisti. Voze oprezno, a stranke oprezno plaćaju. Nedavno mi jedan taksist za vrijeme vožnje pričao: “Ulazi mi jedna fina gospođa u taksi i upozorava: “Pazite, ja sam majka sedmero djece!”, “Što? Ja da pazim?!”, odgovori on.

Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara

Stara židovska poslovice glasi: “Sve se može objasniti, ali ne svakome”. Kako objasniti Peđi Kojoviću, jednom perifernom liku iz “Naše stranke” značenje stare međimurske poslovice koja glasi: “Lagati treba ni...” Naime, drug Peđa je nedavno primljen u Uredu visokog predstavnika u BiH. Visoki predstavnik jako je izgubio na visini nakon protuhrvatskih demonstracija u Sarajevu.

Malo se uplašio drug “visoki” od Peđine informacije da “hrvatstvo” u stvari znači “ustaštvo” i da je to problem za sarajevsku demokraciju. Peđa ne laže – malo. U multietničkom Sarajevu ima više Kineza nego Hrvata. U 11 državnih “preduzeća” zaposlen je čak jedan Hrvat. No vratimo se našem Peđi. Izlazeći od herr Christiana Schmidta, Peđa je počeo kmečati da Čovićeви ljudi izazivaju rat. Ugledao se Peđa u Putina i njegov “narodno-oslobodilački” rat protiv

nacista u Kijevu. Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara. Kako piše Davor Ivanković u Večernjaku: “BiH se nalazi u zemljopisnom zagrljaju Hrvatske”.

Doista, 70 posto granice BiH je s RH, a ostalo je demokratska i releksirajuća granica na Drini. S druge strane te granice još se pjeva “Nož, žica Srebrenica...”, ali to Peđu ne uzbuđuje. Možda ga i uzbuđuje... Naravno, Izetbegović je u pravu da oni u Sarajevu nemaju ništa protiv Hrvata. Sigurno nemaju ništa protiv onog jednog jedinog koji još radi u državnoj firmi. Kad Hrvati ne bi držali jug Bosne, stvari bi već davno bile riješene.

Još od onog legendarnog 7. svibnja 1991. g. u Pologu kad su skoro goloruki zaustavili kolonu tenkova JNA koja je “pobedonosno” krenula na jug Hrvatske. Stoga dragi moji čitatelji, “vruća jesen” je pred vratima. Srbi žele u Jasenovac. Srebrenicu ni ne spominju. U BiH je veliko “samoposluživanje”. Hrvati su na jelovniku. Brojčano najslabiji. Ali tu je jug te zaleđe koje je neiscrpni izvor energije i snage, a čega su svjesni kako marginalni Peđa tako i nasljedni “vladalac” Alija Izetbegović. Zapravo, samo se nadam da su svjesni...

U Hrvatskoj nema, kao u Nizozemskoj, kuća ispod razine mora. Ali nam je zato pravosuđe ispod svake razine. Marko Francišковиć već je osam mjeseci u Remetincu zbog čl. 99 KZH. Prevedeno na običan jezik – jer je podstrekavao ljude na terorizam!? Do sada, u ovih osam mjeseci, nije saslušan ni jedan jedini svjedok koji bi potvrdio da bi ga riječi, djelovanje ili radnje Marka podstrekavale na terorizam... Jednostavno takvi svjedoci ne postoje. Tu ne vrijedi ona stara zagorska: “Ak’ je do svjedoka, krava je naša...”. Ipak je ovo čisti politički proces! Halo, Europa, gdje ste?

Zvonimir Hodak/direktno.hr

HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'

24/04/2023

Večernji list od 20. travnja, ljeta Gospodnjega 2023. na naslovnici objavljuje: Ognjen Kraus: "ZDS mora biti kazneno djelo, a ne prekršaj". Počelo je! Bravo, Ognjene! Treba njih satrti ognjem i mačem. No, ima i lukavih fašista koji će se sad početi derati "Za domovinu spremni". Za njih treba direktna primjena Lexa Vlado Ranogajec. Da podsjetim. Drug Vlado je, zajedno s jednim drugim Krausom, daleke i legendarne 1945. najprije strijeljao "bandu", a onda im post mortem slao optužnice.

Malo ga je navodno čudilo da nitko od optuženih i strijeljanih nije stavio prigovor na optužnicu. Naravno da su mogli, samo da su bili živi. I predsjednik Židovske općine Zagreb bio je u Jasenovcu s državnim vrhom. Uz glazbu Ive Josipovića iz opere o Johnu Lennonu, koji je valjda u ona vremena skončao u Jasenovcu, naš "ognjen i mačem" može puno dobrog napraviti za "našu stvar".

Licitacija žrtvama

Recimo, da se s "dogovorenih" 83.000 žrtava vrati natrag na 700.000 kao u doba Titovog komunizma. Stvarno je drugovi povijesni revizionizam dvadeset poratnih godina tvrditi, dokazivati, uvjeravati, prijetiti i zatvarati zbog cifre od 700.000 žrtava, a onda pristati na 83.000. K'o sudska nagodba na nekom općinskom sudu u Zagorju. Deveti krug se polako zatvara. Pupovac, Kraus, Furio Radin, Kajtazi, Soros, NATO, naš Mato ili Mate... Gdje god se okreneš svugdje netko takav. Nigdje Frana Tente kojeg su 1948. ubili u dvadesetoj godini jer je na Marjanu iznad Splita izvjesio službenu hrvatsku zastavu. Ma zamislite koji krimen! Danas su splitski heroji Dežulović i Miljenko Smoje. S punim pravom. HOS-ovcima ZDS u Vukovaru, na Srđu i poruka "Poserem vam se na Vukovar". Po meni to je hrabro. Bravo, narodni heroju, Boro Dežuloviću!

I Što sad? Koliko ova "neželjena" država to može izdržati?

Podsjeća me sve na plitki vic o Muji i Sulji. Mujo kod doktora, ruke mu se tresu pa nervozan priča: "Moj doktore, ja se jedan dan vratim s posla par sati ranije i nađem Sulju u mom krevetu s Fatom. Kažem Sulji: 'E' gotov si Suljo, ufatim sjekiru, a on meni: 'Nemoj Mujo, promisli. Lako je ubit' čovjeka, ali onda te čeka Zenica, robija. Nećeš valjda robijati zbog Fate! Hajmo popit' kafu k'o ljudi'". I Mujo se složi da nije Fata vrijedna robije pa ode sa Suljom na kafu. "E'" nastavi Mujo, "ja se nakon toga vratim još sedam, osam puta ovako ranije s posla i svaki puta Suljo tamo. Uvijek ista priča. Nemoj Mujo, k'o jebe Fatu, Zanica, hajmo na kafu..." Doktor ga prekine: "Dobro Mujo, kako ti ja tu mogu pomoći?" "Pa možete doktore. Da li ja smijem piti toliko kafe?"

Za asocijaciju na stanje u Hrvatskoj primjerenije bi bilo da se ne radi o pijenju kave nego o pušenju. Doktore, smijemo li toliko "pušiti"? Štete li tako česte pušione našem zdravlju? Ognjen Kraus, Krešo, Boris, Milorad, Furio, Veljko... previše kafa odnosno pušenja u Lijevoj našoj. Kraus nije definirao pojam zastare. Što je s HOS-ovcima, dragovoljcima Domovinskog rata koji su četiri godine urlali i derali se ZDS i na kraju dali Sulji pedalu... Je li njihov krimen zastario ili tu zastare nema? Na kraju, mogli bismo kao država "popušiti" zbog kafe!

Obično je glavni zgoditak u nagradnoj igri odlazak na putovanje. Hrvatskim braniteljima glavni zgoditak bio je ne odlazak na put, osobito u Haag.

Hrvatska je uređena zemlja: Imamo euro, NATO, EU... Možda zato ima sve manje tema za jednu srednje dugačku kolumnu. Čitam stari subotnji Večernjak i naletim na Pofuka. "Plenkovićev njemački pozdrav saborskoj zastupnici najprljavije su psovke protiv demokracije i slobode". Misli Brane da je Premijerovo "Gute Reise" i "Auf Wiedersehen" isto što i fašistički urlik "Raus". Dobri stari "jugović" Brane je jako senzibilan. Zapravo pomalo nepravedan. A.P. je s jedne strane dobio pregršt aplauza za konačan obračun sa "zloglasnim" pokličem ZDS, a sad sve zapacka s "Gute Reise" lijevoj saborskoj zastupnici Daliji Orešković.

To postaje "nepisani zakon", a njih se treba čuvati. Pisani su puno lakši. Opališ sve one koji "urlaju" ZDS sa četiri tisuće eura, a "Gute Reise" proglasiš "najprljavijom psovkom protiv demokracije i

slobode”. Potom vrebaš one koji će ti pomoći da osvojiš svoje srebrnjake... Za to imamo Pofuka, Švarca, Bajrušija, šestu ličku i druge brojne čuvarе revolucije koja “teče”. Novi cilj je već zadan: ZDS u Kazneni zakon RH! Sve u ime demokracije i slobode! Sve podsjeća na 1945. i 1971. Godine koje se vraćaju. Što je najgore, vraćaju se kroz pravosuđe i MUP. Presuda **Marku Juriču** i inicijativa Ognjena Krausa pokazuju put kojim ide država.

Stara američka poslovice kaže “da ako ne znaš kamo ideš, svaki put će te odvesti tamo”.

Doktori, medicinske sestre, daktilke na sudovima i suci općinskih sudova prijete masovnim prosvjedima. Moj teniski partner prof. Žukina uvjeren je da se radi o masonskim prosvjedima...

Pomlađivanje Domovinskog pokreta

Listam subotnje novine. Jimmy Stanić i supruga ušli u “Domovinski pokret”. Počelo je naglo pomlađivanje DP-ta, što je dobro. Još bolja vijest dolazi od Ive Goldsteina na istoj stranici Jutarnjeg. Profa nam izgleda ne vjeruje pa poručuje: “Tito je oslobodio Istru i Hrvatsko primorje. Bio je veći Hrvat od Pavelića. Dio je hrvatske povijesti i Ustava”. O listama najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća ni riječi. Profi malo šteka tzv. “memorija pamćenja”. Tito se četiri godine borio za Jugoslaviju, a po profi je ispao “veći Hrvat od Pavelića”.

Nema gore stvari od neprekidnog podgrijavanja povijesti od strane profesionalnih povjesničara. Još kad se zna da je profa doktorirao noviju hrvatsku povijest u Beogradu sve postaje jasnije. Treba pogledati zemljopisne karte Hrvatske do 1945. i one od kad je “veliki Hrvat” dograbio vlast pa će sve biti jasno... Gdje su ostali Boka Kotorska, Srijem, Neum? Na kraju o ovoj temi, imam pitanje za Jutarnji: Zašto uvijek Goldstein? Dajte nama redovnim čitateljima i kupcima vaših novina malo i drugih, kao npr.: Klasića, Jakovine, Markovine. Mislim ovih koji su doktorirali na filozofskim faksevima u Zagrebu i Splitu da se malo razvedrimo i nasmijemo u ova tmurna vremena.

Oscar Wilde je lijepo procijenio: Povjesničar je čovjek koji daje točan opis događaja koji se nikada nije zbilo. Kao Tito se borio za Hrvatsku...

Pravosuđe s posebnim potrebama

Pripisuje mi se autorstvo uzrečici da Hrvatska ima “pravosuđe s posebnim potrebama”. U tom pravosuđu kao posebno loše strši Državno odvjetništvo i USKOK. Spektakli s uhićenjem ministara u šest ujutro služe kao jeftini izgovor. U uređenim zemljama ministri se pozovu u policiju na razgovor i na kraju im se priopći da su lišeni slobode, bez radoznalih i naslađujućih pogleda susjeda te slučajnih prolaznika i novinara. Ostavka šefice USKOK-a postala je pravi spektakl koji govori o “posebnim potrebama”.

SOA izda priopćenje u kojem upozorava na izraziti rast četništva, ali bez konkretnih alata kako taj rast obuzdati. Novinar upozorava na konkretan slučaj “sveštenih lica” koja pjevaju četničke pjesme i to završava presudom za novinara zbog govora mržnje. Istup “željeznog” demokrate Bore Dežulovića sa senzualnim “sranjem” po Vukovaru samo je dokaz da “partija” opet kontrolira politiku DORH-a. Nitko nije ni pomislio da je možda i tu na djelu govor mržnje prema Domovinskom ratu. Na skupovima na kojima je govorio Marko Francišković nije eksplodirala ni jedna petarda, nije bilo ni nereda ni tučnjave. Štoviše on je osobno s govornice pledirao na mir i dostojanstvo. Međutim, doslovno je isforsirana konstrukcija o “poticanju na terorizam”.

Nakon više od godine dana istražnog zatvora, sada je pušten na slobodu. DORH je odmah izjavio žalbu koju je viši sud usvojio i on je vraćen u Remetinac. Županijski sud ga je potom ponovno pustio na slobodu, ali DORH se ponovno žalio. Samo što je sada Visoki kazneni sud žalbu DORH-a odbio. Ono što daje posebnu boju ovom predmetu jest to da u godinu i pol još nije potvrđena optužnica protiv Franciškovića. Zašto? Još se ne zna... ali će se doznati.

*Uhvatili Indijanci Muju kako krade njihov krumpir. Dovedu ga do vrača, a on kuka: “Sad sam na*ebo, sad sam gadno naj*bo!” Priđe mu vrač i smiruje ga. Šta kukaš k'o curica, k'o da si ranjen. Eno ti tamo poglavice. Pokaži da si muško i baci mu kamen u glavu”. Uzme Mujo kamen i zvekne vrača usred čela, a vrač mu šapne “E sad si na*ebo!” Pouka: Ako ti je suđeno, na*ebat ćeš u našem pravosuđu prije ili kasnije.*

Bračanin na samrti. Dolazi mu sin da se oprost. “Jel’ ti ono žena peče fritule?” upita Bračanin. “Da, pape!” “Ajde, donesi mi jednu”

zamoli otac. Sin ode i vrati se praznih ruku. "Ne da mater. Kaže da je to sutra za sahranu...."

Evo nama Ante Tomića. Sabrane mudrosti. "Poremećenim osobama poziv svećenika odličan je izbor... Što god napravili biskupi i katolička štampa, naći će poneku lijepu riječ za njih". Gdje naš Ante vidi "katoličku štampu"? Možda RTL izdaje neke tiskovine s urednikom Zoranom Šprajcom? Kaže on javno: "Gospodo svećenici, biskupi i nadbiskupi, ženite se i je*ite svoje žene". Jel' to ta Tomićeva "katolička štampa". Kad bi Katolička crkva imala sve one privilegije koje u Hrvatskoj uživa SPC i njihovo vodstvo, onda bi se možda i moglo govoriti o "katoličkoj štampi". Do tada naš Ante žali i dalje za sjajnom podoficirskom karijerom koju su mu ti katotalibani pobjedom u Domovinskom ratu uskratili.

Više znaju tovar i magarac nego sam tovar.

Piše naša Goranka Jureško u Jutarnjem kako je uvjeravanje u 2023. da je moći uzvikivati ZDS vrhunac slobode izražavanja napad na zdravu pamet. Vjerojatno i jest ako Goranka misli na pamet naših ljevičara, antifašista i ostarjelih unitarista. Naša "zdrava pamet" ostala je još u glavama dalmatinskih orjunaša, likova koje je plastično opisao orjunaš Miljenko Smoje.

A sve zajedno još je 1938. smjestio u pravi okvir Miroslav Krleža u romanu: "Na rubu pameti". Parola "Smrt fašizmu – sloboda narodu" u kombinaciji sa zdravom pameti na djelu je trenutno u Ukrajini. Moraš imati mozak od najmanje sto konjskih snaga pa da shvatiš naše antife. Winston Churchill je smislio skraćenicu KBO koja u prvi mah podsjeća na Rusku tajnu službu, ali u stvari je značila "keep buggering on" ili u prijevodu "nastavite se boriti". Svi zajedno uhvaćeni smo u mrežu ideološke ljevice. Ona gubi vlast diljem Europe, ali u Lijepoj našoj još čvrsto drži sve što je zgrabila dok su HOS-ovci ginuli umjesto njih. Ali ne zauvijek. Kako je rekao genijalni Winston : "Keep buggering."

Diljem Hrvatske svi restorani, bašte i krčme koje drže do ugleda i tradicije izvjesili su natpise: "Stigla mlada otočka janjetina". Na pitanje "od kuda?", odgovaraju: "Direkt s Novog Zelanda!"

Zvonimir Hodak/[direktno.hr](https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/)

<https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/>

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023:

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2.

DROBILICA I PREDSTAVLJANJE KNJIGE O ŠIMUNIĆU

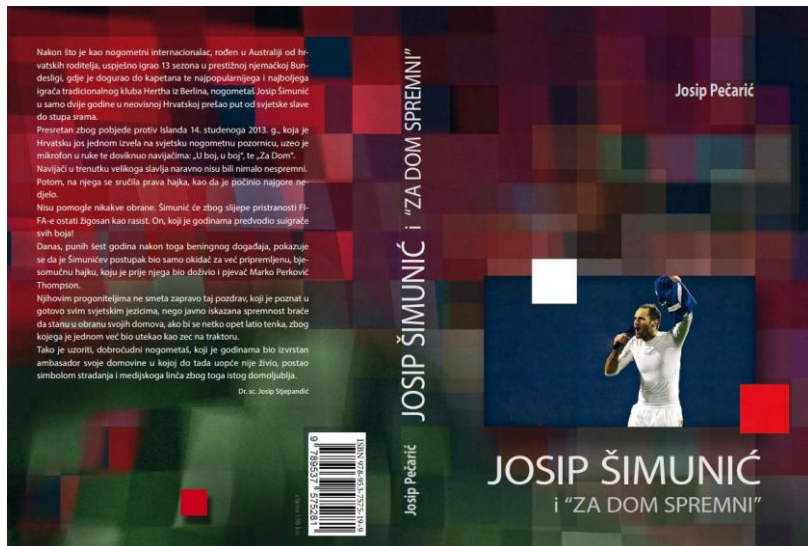
Ivo Drobilica je na str 424. svoje knjige *Povijesni revizionizam i neoustaštvo* spomenuo i predstavljanje knjige o Josipu Šimuniću: *Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019 . pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", na što je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".*

A kad Drobilica nešto 'pohvali' jasno je da o tome treba više pisati. Ali, ipak je to Drobilica pa i ne iznenađuje da mora nesto slagati. Naime ja sam doista spomenuo neku 'istoričare' iz RH citirajući sjajnog hrvatskog kolumnistu i odvjetnika Zvonimira Hodaka: *Zahvaljujući hrvatskim Jugoslavenima ZDS će ostati vječna kost u grlu grlatih ljevičara među kojima upravo briljiraju profesori povijesti na našim fakultetima kao Jakovina, Klasić, Markovina, Budak, Perica...*

<https://direktno.hr/kolumne/zasto-duhacek-i-njemu-slicni-ne-mrze-hrvatsku-u-tisini-svoga-doma-167753/>

Ali, avaj, tu nema Drobilice. Nema u mom objavljenom govoru, ali nikada se ne može biti siguran da u govoru nešto nije pročitano ili je rečeno više nego što je napisano.

Zato prvo u nastavku dajem niz tekstova o predstavljanju knjige, i u njima se dr. sc. Drobilica ne spominje.

Međutim, cijelo predstavljanje imate na youtube-u pa je možda Drobilica tamo i pronašao sebe:

<https://www.youtube.com/watch?v=8lzu7T4bVT4>

Ako netko pronade da se spominje dr. Drobilica molim ga da mi javi. Drobilica je itekako poznat po svojim lažima – uostalom i ime je dobio po jednoj od njih – pa bi bilo nepravедno da mu dodamo još neku a da nije slagao.

Prvo dajem tekstove s nekih portala:

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 7.

(Još o fah idiotima)

Prethodni tekst o fah idiotima mi je komentirao dragi prijatelj umirovljeni profesor u trajnom zvanju:

Vidim da uživaš(te) u prepisci o Fah idiotima. Bar netko. Sve je to oko "naših" medija postalo nepodnošljivo. Bojim se da su i našu nogometnu reprezentaciju načeli (blago rečeno). Malo od toga gledam i čitam. Vidio sam članak u Jutarnjem o Ivanu Gutmanu. O Tebi (i najutjecajnijim hrvatskim znanstvenicima) naravno ni riječi.

Don Kaćunko opet ima sjajnu sugestiju:

Subject:Re: Fwd: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 6: (Nadopuna prof. Elezovića)

Date: Wed, 18 Oct 2023

From: Anđelko Kaćunko

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

*To ti je, fratelo, sjajan i "hrvatski planetarno" važan prilog -
valjalo bi ga prevesti na engleski i slati po svijetu...!*

*Zato bi, upravo u kontekstu te teme (odavno me kopka ova misao),
uz već dugotrajnu uporabu pojma FAH IDIOT u 'standardiziranom'
značenju, konačno trebalo od njega dobro razlikovati ter u stalnu
uporabu uvesti također specifičan i jedinstven izraz - FAH
KRETEN...!!!*

Da, podsjeća me na nedavnu podjelu Igora Vukića kada je u pitanju broj žrtava Jasenovca na mitomane (zagovornici velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića) i mitomanijake (oni koji tvrde da je u Jasenovcu pobijeno duplo više ljudi nego u cijeloj Jugoslaviji uključujući i Jasenovac).

Ovih dana dobili smo sjajnu potvrdu kako je velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića doista točna jer su antifašisti i Goldstein i Draža. Ivo drži sliku JB Tita kao veleposlanik u Parizu, a Draži su u Beogradu kao antifašisti podigli spomenik:

‘DRAŽA MIHAILOVIĆ VRATIO SE KUĆI’: U BEOGRADU
OTVOREN MUZEJ ČETNIČKOM VOĐI, ORILE SE ČETNIČKE
PJESME

<https://narod.hr/svijet/draza-mihailovic-vratio-se-kuci-u-beogradu-otvoren-muzej-cetnickom-vodi-orile-se-cetnicke-pjesme>

SRAMOTA. VOĐA ČETNIČKOG POKRETA DOBIO
SPOMENIK U BEOGRADU, A PUPOVAC ŠUTI!

<https://bezccenzure.hr/toptema/sramota-voda-cetnickog-pokreta-dobio-spomenik-u-beogradu-a-pupovac-suti/>

Kao da je moj prethodni tekst izazvao želju mnogih da postanu fah idiotima, tj. da se što češće pojavljuju u toj uloži u *Hrvatskom tjedniku*, pa u najnovijem broju 19. 10. 2023. imamo opet Iva Drobilicu:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

„Ako je u Gazi ubijeno 500 djece, za to je kriv Hamas, a ne Izrael!“

HT: Ako je u Jasenovcu ubijeno 500 soba, za to su krivi ustanici i pobunjenici protiv NDH, zar ne?

Ivo Drobilica je prvi dan u rublici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE, dakle ispred je Puhovskog i Božinovića:

Dr. Žarko PUHOVSKI, umirovljeni sveučilišni profesor:

„Zapad se digao na neku moralnu uzvisinu s koje osuđuje Putina, ali ako Putin ne smije naložiti napad na Ukrajinu, zašto Netanyahu smije naložiti napad na Gazu? Mislite li ozbiljno u svijetu međunarodnog prava ili imamo ono da za jedne važi. Za druge ne?“

HT: Zapanjeni ovom glupošću, možemo se jedino pitati misli li Žare ozbiljno. Pa nije Ukrajina napala Rusiju i izvršila pokolj civila poput Hamasa u Izraelu da bi se izjednačile pozicije Putina i Netanyahua.

Davor BOŽINOVIĆ, ministar unutarnjih poslova, orjunaš koji je u poznoj životnoj dobi spoznao da je Hrvat;

„Zbog ustaških pjesama uhićeno 12 osoba, svi trebamo reagirati!“

HT: Kad Hrvatska postane doista država hrvatskog naroda, nije isključeno da će dvanaestorica Vas privoditi u lisičinama u zatvor u skladu s Božjim načelom „Kako sudite, sudit će vam“,

Iako je ispred drugih ipak Drobilica nije FAH IDIOT TJEDNA. To je:

Andrej PLENKOVIĆ o skupini koja je pjevala ustašku pjesmu 'Korak ide za korakom' na osječkom stadionu za vrijeme utakmice Hrvatska-Turska:

„Ustaške pjesme pjevaju samo oni koji žele zlo.“

HT: Zato i niste htjeli 1001. braniti Hrvatsku jer, kad ste vidjeli da hrvatski branitelji žele zlo Hrvatskoj, odmah ste se odlučili boriti za dobro uz kroasane u Parizu.

Mladen Pavković zato poziva vlasti u RH: OBJAVITE POPIS ZABRANJENIH PJESAMA!

<https://bezccenzure.hr/toptema/objavite-popis-zabranjenih-pjesama/>

A meni je doista strašno vidjeti da se u RH pjeva: „Istrčale, istrčale zagrebačke frajle“ kada svi znaju da u RH u kojoj žive Hrvati za koje Šprajc s pravom kaže da su veći Srbi od Srba, treba i dozvoljeno je pjevati „Istrčale, istrčale beogradske dame“, zar ne. Zapravo on je samo na drugačiji način iskazao moju staru tvrdnju o podjeli Hrvata prema Srbima: Hrvate dijele na Hrvate i Srpske sluge. Svjetskim gazdama koji su pomagale (blago rečeno) fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku, srpske sluge trebaju osigurati pobjedu. Zečevi to nisu uspjeli u ratu, a srpske sluge trebaju to osigurati u miru.

Ni Hodak nije propustio komentirati kako se tatina djeca kao i njihove tate odnose prema nepoćudnim pjesmama u kolumni:

*HODAK: DORH ODBACIO KAZNENU PRIJAVU PROTIV
PORFIRIJA*

<https://kamenjar.com/hodak-dorh-odbacio-kaznenu-prijavu-protiv-porfirija/>

Porfirije 'iskreno'

I dok se diljem Lepe njihove love i hapse navijači koji su na teknama pjevali ustašku budnicu, dotle naši poltroni tiho i nenametljivo rade svoj posao. Naime, DORH je odbacio kaznenu prijavu protiv Porfirija. Prijavilo nevinog čovika da je pjevao četničke pesme o popu Momčilu Đujiću. Porfirije je "iskreno" priznao da je on samo otvarao usta, ali da nije pjevao. Šteta da naš pop nije igrao u filmu "Tko to tamo peva" Slobodana Šijana. Genijalan film koji je Srbiju lansirao u sam vrh europskog filma. Zamislite scenu u kojoj Pavle Vujisi tvrdi da on ne pjeva nego samo otvara usta... Ideja ostaje navijačima koji su pjevali "Korak ide za korakom...". A što sa "Zlatnim dukatima" koji su također tu pjesmu često izvodili? Ma i oni su samo otvarali usta! Blaženi naš DORH.

Nadam se da Stanko neće pročitati ovaj moj tekst jer odavno nisam slušao ovu njihovu pjesmu. Naravno kada sam vidio da je tako strašno pjevati odmah sam je pronašao i na Internetu:

https://www.youtube.com/watch?v=EPZC_IJvBaQ

Očit sluganski karakter hrvatskih vlasti na sličan način je komentirao i Ivan Pernar:

Pernar se oglasio oko pjevanja ustaških pjesama Modrih: 'Tako je i Porfirije'

Na situaciju pjevanja ustaških pjesama na utakmici Gorice i Dinama reagirao je Ivan Pernar.

22.10.2023.

"Podrška Boysima, dečki su samo otvarali usta kao i Porifirije", napisao je na Facebooku Pernar.

'Bravo mladosti'

Na njegovu objavu uslijedili su komentari podrške: "Dečki su otvorili srca i pustili iz njega glas. Bravo mladosti . ZA DOM SPREMNI", "Boj se bije bije".

Ponovljen incident iz Osijeka: Dinamovi navijači pjevali ustaške pjesme na utakmici s Goricom

*Podsjetimo, Na utakmici Gorice i Dinama navijači Modrih pjevali su ustašku pjesmu, a na tribinama se zavijorio transparent na kojem je pisalo "Lijepo ih je lijepo ih je naučila majka" kao i zastava Nezavisne države Hrvatske. Incident se dogodio u drugom poluvremenu utakmice odmah nakon pogotka **Arijana Ademija**.*

<https://direktno.hr/sport/pernar-se-oglasio-oko-pjevanja-ustaskih-pjesama-modrih-tako-je-i-porfirije-329317/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37094-pernar-se-oglasio-oko-pjevanja-ustaskih-pjesama-modrih-tako-je-i-porfirije>

Gledam *Bujici*- Najavljuju sutrašnji *Hrvatski tjednik*. Zapravo radi se o pjesmi Jelačiću. Pa naravno u zatvor se išlo i zbog *Ustani Bane*, pa je i to mogući razlog.

Ostvaruje se ono što sam davno konstatirao kao nova pomirba:

POMIRBA DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

To se može pronaći u puno mojih knjiga.

Možda je tako počela nova pomirba. Kasnije je postalo jasno da se radi o KONAČNOJ POMIRBI DJECE PARTIZANA I ČETNIKA-

U Prilozima sam dao tekst o tome.

Ali ipak i ja kao i mnogi drugi moram biti malo i egoist.

Naime, meni je zanimljivija činjenica da su u istom tjednu fah idioti i Drobilica i Puhovski. Prije svega poznato je svima da je Porfirije ideolog 'Srpskog sveta' koji izdašno na razne načine pomažu i vlasti i veći dio oporbe u RH. Pitajte prave Crnogorce kako je njima zbog

toga. Njima je nevažno što gazda u liku vrhovnog vjerskog poglavara u RH pjeva. Ali ne treba samo Crnogorce brinuti što se događa u Crnoj Gori:

SLOBODAN PROSPEROV NOVAK U BUJICI: "TREĆI SVJETSKI RAT MOGAO BI ZBOG VELIKOSRPSKOG LUDILA POČETI U CRNOJ GORI!"

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37076-slobodan-prosperov-novak-u-bujici-treci-svjetski-rat-mogao-bi-zbog-velikosrpskog-ludila-poceti-u-crnoj-gori>

Vidimo i da u Crnoj Gori ponovno traže uklanjanje spomen-ploče u Morinju:

<https://bezcenzure.hr/branitelji/crnogorci-ponovno-traze-uklanjanje-spomen-ploce-u-morinju/>

Zašto i da ne traže kada su u Morinju stradali hrvatski branitelji. A znamo da je upravo Plenković prvi uklonio takvu spomen-ploču stradalim HOS-ovcima u Jasenovcu. I tamo je smetao grb koji je odobrila hrvatska vlast. Naravno na njemu je bio ZDS, a koliko puta sam rekao kako se tako dokazuje poslušnost svjetskim moćnicima koji su protiv RH. Tek kasnije se verbalno u to uključio Milanović. Vidimo da su i nove vlasti u Splitu shvatili pa su oskrnavili spomenik HOS-ovcima u Splitu:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37075-skandal-u-splitu-oskrnavljen-spomenik-palim-vitezovima-hos-a>

To i nije prvi put. O tome sam pisao u knjizi:

J. Pečarić, *IX. Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349.

Stjepandić i Pečarić sa Skejom

Ovaj im spomenik smeta

Očito je da ima puno razloga zašto je za fah idiota tjedna izabran Plenković. Dovoljno bi bilo samo ovo posljednje. Pa ovako znaju dati moju fotografiju na portali dragovoljac.com:

Ali priznajem moj je izbor zapravo zbog osobnih razloga.

Ivo Drobilica me tužio zbog patnji koje sam mu nanio knjigom:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Zar nije zabavno da me tuži Drobilica zbog patnji koju sam mu nanio a radi se o knjizi o Drukeru.

Oni koji čitaju moje tekstove znaju da se ja kao južnjak volim rugati.

O tome sam pisao u tekstu koji dajem u prilogu:

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 3.

Tekst je objavljen u knjizi:

J. Pečarić, *Milanović hvali Grlić-Radmana*, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>
Kad je riječ o Drobilici i Židovima treba u toj knjizi posebno pogledati poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSJEDNICIMA) str. 168.-323.

Ono što je zanimljivo u ovome što je objavio *Hrvatski tjednik* je to što Drobilica kao brani Židove, ali na svoj priglupi način, a kada čitate Drukera upitate se mrzi li on Židove, pa je na strani Rusa, a ne Židova.

Kako je to moguće?

Možda odgovor daje moj tekst objavljen u *Fokusu*, 7. ožujka 2002.:

RASIZAM PREMA HRVATIMA NIJE RASIZAM!?

Tekst je dan i u knjizi „Brani li Goldstein NDH?“, a ovdje ga dajem u Prilozima.

Nadam se da mi opraštate ovo malo mog egoizma.

Josip Pečarić

LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 9.

(Fah idiot tjedna s Pravnog fakulteta)

U *Hrvatskom tjedniku* od 2. 11. 2023. opet je sveučilišni profesor sa Zagrebačkog sveučilišta FAHIDIOT TJEDNA

Ivan RIMAC, sveučilišni profesor u Zagrebu o Penavinu pozivu da u Vukovar ne dolaze oni kojima smetaju HOS i pozdrav ZDS:

'Ovo je udar na dignitet cijelog Domovinskog rata i dijeljenje rata po jednoj ideološkoj osnovi koja je već odavno trebala biti riješena. Svi znamo što je bila NDH u odnosu na Hitlerovu Njemačku i koliko je takva država jednostavno bila oblačena suradnjom s Hitlerom... Činjenica je da nas nije napala komunistička jugoslavenska vojska, nego velikosrpski moćnici koji su htjeli dominaciju Srbije nad cijelom Jugoslavijom.'

HT: Kad slušamo ovakve dubokoumne apologije okupatora, onda zaključujemo da je to jačanje digniteta zdravoga razuma kakvo je i vinulo zagrebačko sveučilište na samo dno ljestvice svjetskih sveučilišta. Općepoznato je da su Hrvate napali i počinili genocid nad njima marsovci i u Domovinskome ratu i u Drugome svjetskom ratu, a ne Titova jugokomunistička vojska.

Zaista je nevjerojatno kako doista mnogi u RH nisu svjesni da au nas napali marsovci. Tako vidim kada je u pitanju Škabrnja znaju im se i imena:

ŠKABRNPJANI I DALJE NE ŽELE RAZNE PUPOVCE I
NJIHOVE SATELITE U SVOM MJESTU!

Mladen Pavković

<https://cronika.hr/2023/11/skabrnjani-i-dalje-ne-zele-razne-pupovce-i-njihove-satelite-u-svom-mjestu/>

<https://bezccenzure.hr/branitelj/skabrnjani-i-dalje-ne-zele-razne-pupovce-i-njihove-satelite-u-svom-mjestu/>

Tekst članka dan je u Prilozima.

Da znaju im se i imena, a prave se ljudi i ne vjeruju profesoru sa Pravnog fakulteta da su to bili marsovc.

O ulozi JNA, pardon o ulozi marsovaca u napadu na Vukovar dovoljno je pogledati nastup Stipa Mlinarića kod Dujmovića 2. 11. 2013.:

<https://www.youtube.com/watch?v=uF6QTgaE8eM>

ili pročitati (cijeli tekst je dan u Prilozima):

MLINARIĆ: CENTAR DR. IVANA ŠRETERA PODNIO JE
DORH-U KAZNENU PRIJAVU PROTIV LJUDI KOJI SU
NAREDILI RATNI ZLOČIN NAD VUKOVAROM I OKOLNIM
SELIMA

<https://kamenjar.com/mlinaric-centar-dr-ivana-sretera-podnio-je-dorh-u-kaznenu-prijavu-protiv-ljudi-koji-su-naredili-ratni-zlocin-nad-vukovarom-i-okolnim-selima/>

A dobro je i pročitati:

PENAVA: DORH-U PREDANA KAZNENA PRIJAVA ZA RATNI
ZLOČIN NAD VUKOVAROM

<https://kamenjar.com/penava-dorh-u-predana-kaznena-prijava-za-ratni-zlocin-nad-vukovarom/>

i

I NAKON TOLIKO GODINA, ZA MUČKI SMAKNUTE ŽRTVE
VUKOVARA NEMA ODGOVORNIH: ‘OFICIRI JNA SU SVE
ZNALI’

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/37225-i-nakon-toliko-godina-za-mucki-smaknute-zrtve-vukovara-nema-odgovornih-oficiri-jna-su-sve-znali>

A onda još u *Hrvatskom tjedniku* pišu o položaju Zagrebačkog sveučilišta na ljestvici svjetskih sveučilišta.

Strašno, zar ne?

A tako dobrih 'znanstvenika' tamo imamo.

Pogledajmo.

Kako stoji kolega Rimac na svjetskim listama?

U scopusu: 20 članaka, 215 citata, h-index 5.

U wosu, nisam siguran jesam li ga dobro razvrstao od ostalih s istim prezimenom i inicijalom, ali recimo da je: 14 članaka, 169 citata, h-index 4.

U istom broju *Hrvatskog tjednika* je FAH IDIOT **Hrvoje KLASIĆ**, profesor na zagrebačkome Filozofskom fakultetu o plakatu za Vukovar: *'Penava nema hrabrosti reći da se ponosi ustaštvom i da zato stavlja slovo U, nego ih simbolički pokušava vratiti kroz pozdrav Za dom spremni, predstavljajući ga kao stari hrvatski pozdrav... Radi se apsolutnoj provokaciji i kukavičluku koji jasno pokazuje da se ne radi o patriotima i domoljubima, bez obzira kako im se stranka zvala, nego o osobama kojima nije stalo do časti i ugleda Hrvatske koji svojim ponašanjem sramote ovu državu dugi niz godina...'*

HT: Klasić nema hrabrosti reći da se ponosi partizanskim genocidom nad Hrvatima i da se nadahnjuje Titovim koljačima i obučarima o kojima piše kao o državicima.

Klasić je više puta bio FAH IDIOT TJEDNA, a njegov znanstveni opus je slijedeći:

Scopus: 3 članka, 4 citata. h-index 1;

Wos: 3 članka, 2 citata, h-index 1.

U mojim ranijim popisima FAH IDIOTA ponajbolji je bio Ivo Goldstein poznat i kao Ivo Drobilica. Još 22. 8. 2023. sam uspoređivao njegove i moje brojke:

Scopus:

Ja: članci 812, citati 7627, h-index 37

On: članci 9, citati 19, h-index 2

WoS:

Ja: članci 817, citati 6840, h-index 34

On: članci 11, citati 5, h-index 1

Jasno je da političari i u medijima vjeruju da su bolji znanstvenici oni kojima su ove brojke manje, pa je jasno zašto su takvima mediji širom otvoreni, zar ne?

Valjda tako misli i znanstvenik Goldstein, za koga jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara prof. dr. sc. Josip Jurčević kaže da ga ne treba smatrati znanstvenikom, jer je svojevremeno umislio da može postati redoviti član HAZU. Uspio je dogurati i do Izborne skupštine i nikad u povijesti HAZU nitko nije dobio manje glasova od njega. A tada mu je tata, poznati POVJESNIČAR AMATER bez nekakve škole bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH.

Uvijek veseli vidjeti kakvi su doista znanstvenici koji se bave politikom ili su u 'znanstvenom' radu sluge politici.

Sjećam se da sam tako uspoređivao i sebe s bivšim Predsjednikom RH prof. dr. sc. Ivom Josipovićem. Dio te prepiske je dan u knjizi:

J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28736-lili-bencik>
Počelo je mojim pismom:

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sent: Monday, November 15, 2021 9:25 AM

To: lili bencik

Cc: Ivo Josipović <ivo@josipovic.net>;...

Poštovana gđo Benčik,

Ja se nadam da drug prof. dr. sc. Ivo Josipović smatra da sam i ja u 'ustašiji'. Bio bih doista nesretan da me ne smatra takvim.

Uvijek se smijem i ja i moje kolege kada usporedimo njegov opus kao znanstvenika s mojim.

Pogledajte npr. u Scopusu:

IVO JOSIPOVIĆ:

Scopus: publikacija: 3, citata: 10, h-index: 2;

JOSIP PEČARIĆ

Scopus: publikacija: 771, citata: 6271, h-index: 34.

Inače vidim da je on napredovao. Kao Predsjednik RH nije imao dovoljno da bi kod mene doktorirao (ako se dobro sjećam tada je imao jedan rad i to iz glazbe, a profesor je bio na Pravnom fakultetu), ali sada s 3 publikacije mogao bi već biti i docent.

Čestitam mu na napretku.

Sve vas lijepo pozdravljam.

Akademik Josip Pečarić

P. S. Obično pitam kolegu oko podataka s tih znanstvenih mreža.

Tako sam pitao i za velikog znanstvenika IJ:

Poslao mi je link uz komentar:

A jesi našao s kim ćeš se uspoređivati :)

Ovo mu je Scopus

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=36682415300>

Sada vidim da je dobro što imam te podatke i za Iva Josipovića jer očito njegov kolega koji vjeruje da su marsovcu napali Hrvatsku ima nekoliko puta više radova od njega.

Očito ga je pogodila činjenica da sam se tom usporedbom narugao njegovom znanstvenom opusu pa je Josipović odgovorio.

Prepiska je doista zanimljiva i trebali bi je pročitati. Na kraju je on konstatirao:

Subject: RE: Dr. Ivo Josipovic - nije moj brat u Kristu

Date: Mon, 15 Nov 2021 23:14:25 +0100

Poštovani akademice Pečariću,

Cijenim vaš doprinos znanosti. Ne cijenim vaš ustaški gard. Na žalost, za nas laike, poznatiji ste po njemu, nego po vašim, uopće ne sumnjam, velikim znanstvenim rezultatima. Eto, i Wikipedija je prepoznala po čemu ste najčuveniji, po negiranju holokausta i desničarenju. Ja osobno ne mogu procijeniti vaš doprinos znanosti, ali, ponavljam, poštujem ono što sam čuo o vašim dostignućima.

Naravno, ni vi nemate pojma o pravu, pa bi bilo pristojno da ne klepećete o onome što ne znate.

Ivo Josipović

U svom odgovoru sam mu objasnio zašto je on *pravnik klepetalo*:

Subject: Re: Zahvala znanstveniku prof. dr. sc. Ivu Josipoviću

Date: Mon, 15 Nov 2021 23:47:53 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: ivo@josipovic.net, Lili Bencik'

CC: predsjednik@predsjednik.hr
<predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika
<kabpred@hazu.hr>,...

Poštovani druže profesore,

Da ste pitali kćerku i dali joj da pročita ono što je gđa Benčik komentirala rekla bi Vam da nije inteligentno pozivati se na Wikipediju :)

Sigurno bi Vas upozorila da se ne hvalite pravom jer je na čelu HNES-a, koji Vas je osudio za etičku veleizdaju, prof. emeritus Pravnog fakulteta.

Dakle postoje profesori Pravnog fakulteta koji misle da se u pravu takvi da mu i mi koji nismo u tome možemo suditi.

Bilo je i drugih pravnika koji su potpisali presudu HNES-a. Jedan od njih je jedan od najvećih kolumnista u RH i izuzetan odvjetnik koji je zastupao optužbu prof. Tomca i prof. Jurčevića protiv Vas, a Vi ste - znajući da ste nemoćni u srazu s Hodakom - iskoristili to što ste bili Predsjednik i pobjegli od toga. Kolege suci su Vas tada spašavale da ne bi svi vidjeli Vašu stručnost:)

Drago mi je što ste ipak nešto naučili u odnosu na prvi Vaš e-mail, pa Vaš smiješan znanstveni rad više ne spominjete.

Napredujete i što vidim počinjete razlikovati da je bolje biti na listama u Stanfordu nego biti znanstvenik tipa Mesića, i da ne ponavljam imena drugih Vaših kolega iz akademija znanosti i umjetnosti čiji ste član.

Nisam ni mislio da Vi možete cijeniti moj ustaški gard. Da gledate hrvatske emisije na 'manjim' televizijama znali bi i za moju priču

kako nas Srbi dijele na Ustaše i Srpske slugе. A ja - to već mnogi znaju u RH - ne volim biti sluga!

Kćer Vam može objasniti što u toj podijeli znači činjenica da Vi predlažete - kao Predsjednik RH - da se povuče Tužba za genocid protiv Srbije, a onda Sud ipak presudi onako kako jeste. Ona bi Vam sigurno znala objasniti da Vaš prijedlog više odgovara Srbiji koja je izvršila naci-fašističku agresiju na RH od Presude tog Suda. Moj dojam je da to razumije i malo dijete, a ne moja kolegica koja je ipak završila fakultet koji mogu završiti oni koji znaju i da postoji nešto što se zove logika!

Trebam li Vam spomenuti da je i Predsjednik APZH-a prof. dr. sc. Željko Horvatić više cijenio moje mišljenje u svezi sa Sudom u Haagu od Vašeg. Zajedno smo sudjelovali i na znanstveno-stručnom skupu o našim generalima u Haagu. Vaše 'stručno' mišljenje bilo je suprotno od moga, a ako niste znali za Vaše je u konačnici ustanovljeno da je bilo najobičnije KLEPETANJE.

Kćerka Vam može objasniti da će svatko iole inteligentniji iz svega toga zaključiti da lupetate/KLEPETATE o onome što bi po tituli trebali najbolje znati.

A lijepo sam Vam objasnio da je pitate.

Šteta.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Pisao sam još PRAVNIKU – KLEPETALU, ali odgovora nije bilo.

U prepisci sam mu i spomenuo kako sam prijatelj s nizom pravnika koji su izvrsni u logici. O nekima sam napisao i knjige.

Šteta što ranije nisam više citirao rubliku FUSNOTE ZA FAH IDIOTE iz *Hrvatskog tjednika*. Sigurno je i Josipović bio čest gost.

Ali vratimo se fah idiotima iz novog broja *Hrvatskog tjednika*. Tu su još na temu kolone sjećanja u Vukovaru:

Milorad PUPOVAC o Penavinu pozivu da ne dolaze u Vukovar oni kojima smetaju HOS i Za dom spremni: 'Znamenja koja su povezana s pokretom koji je iza sebe ostavio historijsko zlo u obilježavanje toga grada je povreda pijeteta. Pretvaranje Dana

sjećanja na žrtve Vukovara u predmet političke kampanje i nadmetanja također je povreda tog pijeteta.'

HT: Iz njegove perspektive, HOS je doista zlo - za četničke političke snove njegove braće i njega. Iz naše, na žalost, nedovoljno *zlo* da te snove riješi za sva vremena.

Milorad Pupovac ima u Scopusu: 1 članak, 0 citata i h-index 0.

Vjerovali ili ne! Tko ne vjeruje neka pogleda:

<https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57034162300>

Da stvar bude bolja, taj jedini rad u Scopusu je o shizofreniji:

How many contexts are there in schizophrenia? An analysis of a schizophrenic patient's discourse

[Koliko konteksta ima u shizofreniji? Analiza diskursa osobe koja boluje od shizofrenije].

Tomo MEDVED, ministar branitelja o Penavinu pozivu da za Dan sjećanja u Vukovar ne dolaze oni kojima smeta HOS i pozdrav Za dom spremni: 'Mjesto HOS-a je sa svim postrojbama Hrvatske vojske i policije s hrvatskim braniteljima, baš onako kako je to bilo svih ovih godina... Nezamislivo je da se bilo kome ograničava odavanje počasti žrtvama Domovinskog rata...'

HT: Samo je u Kninu zamislivo da 5. kolovoza Vi i vaš 'komandant', glasoviti zapovjednik kroasanske pariške bojne, zaustavite HOS-ovce i ne dopuštate im dolazak na proslavu.

Andrej PLENKOVIĆ, predsjednik Vlade RH, nakon saborskoga izvješća o stanju nacije koje se nije čulo jer je oporba lupala po klupama: 'Nakon ovoga očekujem apsolutnu pobjedu na izborima!'

HT: Ako nastavite hapsiti i zatvarati hrvatske navijače, sigurno ćete odnijeti apsolutnu pobjedu na izborima – za izdajnika stoljeća.

Mate GRANIĆ, nekadašnji ministar vanjskih poslova, komunist, a sada Plenkovićev savjetnik, o glasovanju Hrvatske u UN-u protiv Deklaracije o primirju u Gazi.

„To je snažan državnički potez... Mi smo se svrstavali uz našeg saveznika SAD koji je omogućio završetak rata u BiH, a bez toga ne bi bilo ni Oluje.”

HT: Očenašek čuven po tri polovice u korupcijskome skandalu „*pola, meni, pola Bagi, pola tebi*“ doista je šampion u rektalnome alpinizmu. Ako smo se sada svrstali uz našega saveznika SAD-a, bez kojega ne bi bilo *Oluje* (što nema blage veze s istinom), onda smo se zacijelo i kupnjom francuskih vojnih zrakoplova svrstali uz SAD, zar ne?

Mate Granić na Scopusu ima 40 članaka, 259 citata i h-index 7. Blizak je bivšem rektoru Damiru Borasu koji ima 31 članak, 157 citata i isti h-index 7.

Za usporedbu moja kćerka koja je uz Borasovu pomoć dugo bila bez posla i sada je na pola radog vremena ima 64 članka, 447 citata i h-index 12. Naravno i njoj i Borasu mentor je bio prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je predložen za profesora emeritusa 2017. kada je rektor bio Boras, a umro je 2021., kada je rektor još uvijek bio Boras i nije izabran za profesora emeritusa.

A svo troje Granića, Borasa i moju kćerku vjerovali ili ne može se povezati s onom čuvenom pričom o tri polovice Mate Granića.

Ira PAYER, dizajnerica, o vukovarskome plakatu: 'Taj plakat ne govori jezikom dizajna, već jezikom toksične politike.'

HT: Dizajnerica ne govori jezikom dizajna, nego jezikom toksične politike i mržnje prema Vukovaru i Hrvatskoj!

Moji komentari ovih događanja oko kolone sjećanja išao je u znaku dva citata:

„*Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.*“

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

„*Pustite da prvo prođu Hrvati*“

(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Mnogima je poznato kako ja ne volim biti sluga, pa valjda i nije neobično što mi se gadi taj sluganski mentalitet. A kod nas takve biraju na primjer u Vijeću za domovinski pijetet:

VIJEĆE ZA DOMOVINSKI PIJETET PROTIV PENAVINO
PLAKATA, A ISTICANJE HOS-A I BILO KOJE POSTROJBE
SMATRAJU NEPRAVEDNIM

<https://narod.hr/hrvatska/vijece-za-domovinski-pijetet-protiv-penavinog-plakata-a-isticanje-hos-a-i-bilo-koje-postrojbe-smatraju-nepравednim>

Kako ih nije sramota negirati jednog Sinišu Glavaševića koji je još u studenom 1991. ISTAKAO HOS-ovce!

Oni sebe stavljaju ispred Siniše Glavaševića. Da imaju imalo ljudskosti u sebi odmah bi se povukli iz tog vijeća!

<https://bezcenzure.hr/branitelji/reagiranj-sluga-svjetskih-mocnika/>

Možda će razumjeti o čemu govorim ako samo pročitaju neto o njemu. Evo i danas:

<https://narod.hr/kultura/4-studenoga-1960-sinisa-glavasevic-roden-legendarni-ratni-izvjestitelj-iz-vukovara>

Zapravo, dovoljno je o svemu pročitati uvodni komentar glavnog urednika *Hrvatskog tjednika* Ivice Marijačića koji dajem u Prilozima.

Moj propust je što i u ranijim tekstovima nisam dao podatke o znanstvenicima koje spominjem kao fah idiote. Evo za neke od njih naprimjer sa Scopusa:

Žarko Puhovski: 1 članak, 1 citat i h-index 1;

Željko Jovanović: 20 članaka, 82 citata i h-index 6.

Sjećam se da mi je o Jovanovićevo znanstvenom radu pisao svojevremeno dr. sc. Josip Stjepandić:

... Jovanoviću (15 radova u znanstvenoj bazi Scopus), Mornaru (19), Pusički (1), Grčiću (2), Josipoviću (1), Kregaru (2), Flegi (0)...

Jovanović je objavio 6 radova u vrijeme dok je bio ministar!? Pa to nije radio niti njegov uzor Stipe Šuvar!?

Glas Brotnja, 24. 4. 2015.

Kamenjar.com, 24. 4. 2015.

Ovaj naš fah idiot odigrao je ključnu ulogu u napadu na Josipa Šimunića – vidjeti tekst u Prilozima.

Kad pogledaš znanstvene rezultate ovih naših fah idiota jasno je zašto su se dali u politiku. To jedino nije jasno za gradonačelnika

Splita. **Ivica Puljak** ima na Scopusu 1430 članaka, 88998 citata i h-index 123.

Neobična mi je bila činjenica da Puljak ima na Scopusu toliko radova, a nema ga na listi najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu:

<https://www.srednja.hr/faks/izasla-je-lista-najcitiranijih-znanstvenika-na-svijetu-na-njoj-i-brojni-profesori-s-hrvatskih-fakulteta/>

Na toj listi koja se radi po Scopusu ja imam daleko najviše radova 801, a Puljak koji nije na toj listi ima 1430. Neobično, zar ne?

Pogledao sam listu njegovih radova na HZB-u i za prvi ustanovio da ima više od 200 koautora.

Možda nije zadovoljan biti u tako velikim grupama od po više od 200 koautora kakva mu je većina članaka. Kod nas u matematici bi mu dijelili rad s brojem autora. Možda je problem u tome, jer bi mu se tako računalo nešto više od 7. Ipak valjda bi mu trebalo biti važnije što se radilo o značajnim otkrićima što je ipak bolje nego biti fah idiot.

(Ipak provjeravam kod poznatih kolega u Splitu:

„To su CERN radovi sa po 500 autora koje objavljuju kako mjere i rade pokuse na dnevnoj bazi.“)

S druge strane **Davor Božinović** je doktor znanosti, ali na Scopusu nema nijedan rad.

Toliko o našim znanstvenicima FAH IDIOTIMA.

Josip Pečarić

**ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI
PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 8.**

(Još o fah idiotima 2.)

Prvi dio teksta „Još o fah idiotima“ objavio je portal bezcenzure.hr:
<https://bezcenzure.hr/vlad/liste-sa-stanforda-fah-idioti-i-josip-simunic-7-jos-o-fah-idiotima/>

Komentar hrvatskog književnika dr. sc. Stijepa Mijovića Kočana je pjesma:

ZABRANJEN JE I KROV

Zabranjen je i krov crkve svetoga Marka
S prvim bijelim poljem grba hrvatskoga
Opasna i glupa zabrana doboga
Bože kamo plovi Lijepe Naše arka

Kosti domoljuba iz svakoga jarka
Pod zemljom životi puka nevinoga
Što su krivi ljudi naraštaja moga
Krov grb ili kuća ili brod i barka

Ludilo je ovo prešlo svaku mjeru
Sve je okrenuto pogrešnomu smjeru
Zašto nam sloboda slobodno ne diše

Koljač i hegemon historiju piše
Konteso ne moju –laže mi štoviše
Kada može Draža –gdje li su ustaše

26/10/23

Vidim da je i u *Hrvatskom tjedniku* od 26. 10. 2023. Plenković fah idiot. Vjerojatno sam bio nepravedan prema njemu kada sam više komentirao fah idiote Drobilicu i Puhovskog od njega kao fah idiota tjedna. Sigurno je zaslužio veliku moju pohvalu na tvrdnju da postoje dvije Hrvatske misleći naravno na sve nas koji živimo u Lijepoj našoj. Još sam Račanu napisao da je meni mnogo bolje njego njemu jer ja živim u državi čije ime volim, a on vlada u državi čije ime ne voli.

Predsjednik Vlade sigurno zna da mnogi misle da bi on vjerojatno bio bolji predsjednik vlade u bilo kojoj drugoj državi – valjda misle ono što sam napisao Račanu, zar ne?

A poznato je i da nas Srbi dijele na Hrvate i Srpske slugе, zar ne?

I ja imam podjelu sličnu Plenkovićevoj. To je podjela na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati.

Sve te podjele su zapravo jedna jedina: ONI KOJI VOLE HRVATSKU I ONI DRUGI.

Ali vratimo se mi mom izboru fah idiotima iz *Hrvatskog tjednika*.

Zanimalo me je koliko sam i o kojim fah idiotima pisao u mojim knjigama. Ustanovio sam da Ivo Drobilica i ne mora biti previše tužan što nije bio fah idiot tjedna u prethodnom broju *Hrvatskog tjednika*.

Zašto?

Pa u mojim knjigama najviše puta sam spomenuo njegove 'bisere'.

IVO DROBILICA

U „Fusnoti za fah idiote“ u *Hrvatskom listu* od 7. lipnja 2012. možemo naći sljedeće:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar koji je optužio NDH za zločine i prije nego što je NDH postojala:

„Karamarkova obavještajna povijest nije sporna, ali on kao političar mora revidirati svoje stavove...“

HL: I da počne vjerovati u Vaše pamflete i laži te da Vama prepusti vođenje HDZ-a!

Komentar o FAH IDIOTU kao da je nastao povodom mog *Pisma Predsjedniku i Predsjedništvu Hazu-a* (dano je u Prilozima) kada je Ivo Drobilica bio predložen za akademika, pa je na Izornoj skupštini (u vrijeme vladavine 'antifašista' a tata Slavko mu je bio posebni savjetnik Predsjedniku Vlade) dobio najmanje glasova u povijesti Akademije i nije izabran za akademika.

FAHIDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar o odluci VPS-a da pokliče 'Za dom spremni' u Thompsonovoj pjesmi nije prekršaj: 'Priča nije završena.'

HT: Priča je, zahvaljujući i Vašem prinosu, na čemu Vam hvala, završena, davno prije presude. Ušla je u krv Hrvata i nikad nitko ZDS ne će izbrisati.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

U „Hrvatskom tjedniku“ od 09. 06. 2022. Ivo Drobilica je opet:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, Jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj, dokazani krivotvoritelj, autor izmišljotine o drobilici kostiju u Jasenovcu:

„NE MOŽEMO USTAŠE I DOMOBRANE, ODNOSNO HOS, ZVATI HRVATSKOM VOJSKOM!“

HT: Sve dok se Goldstein može zvati i hrvatskim i povjesničarem, posve je logično što se ni domobrani, ni ustaše, ni svi hrvatski dragovoljci 90-ih ne mogu zvati hrvatskom vojskom.

“Hrvatski tjednik” od 30. 06. 2022. i rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE i treći put zaredom u njoj je Ivo Drobilica:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

‘Dio problema koje danas imamo proizilazi iz toga što gradimo društvo na temeljima Stepinca i Tuđmana, a oni ne mogu biti idejni vođe.’

HT: Uvijek je tako, kad jednima svane, drugima smrkne. Što da radimo kad narod kojemu je svanulo s Tuđmanom i Stepincem s takvima kojima je smrklo sa smrću voljenoga masovnog ubojice Tita i njegove okupacijske države.

Još tada sam komentirao:

U jednoj knjizi je dan uz ovakvu najavu:

FUSNOTE ZA FAH IDIOTE daju izjavu Vašeg kolege Goldsteina za koju ne treba biti previše inteligentan pa shvatiti da je naslov te rubrike dobro pogođen:

„**Ivo GOLDSTEIN**, povjesničar s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu u razgovoru s voditeljem N1 Televizije:

'Civilni, žene i djeca nisu ubijani, to je laž koja se stalno gura. Treba znati tko je na Bleiburgu stradao, ključ priče je u tome da nisu svi bili u istoj poziciji. Na Bleiburgu su likvidirani zločinci koji nisu zaslužili ništa drugo nego najteže kazne.'

HT: Da je tu riječ o novinarstvu, lako bi se ovoga apologeta zločina nad Hrvatima moglo suočiti s djevojačkim pletenicama i dječjim kosturima iz Hude jame, ali da ima novinarstva na toj jugoslavenskoj televiziji, Goldstein ne bi ni došao u studio.

Potom je Drobilica opet:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN, jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj i razotkriveni krivotvoritelj:

„Kao predsjednik Matice hrvatske Filip Lukas je izravno pridonio stvaranju atmosfere progona u kojoj će genocid nad Srbima, Židovima i Romima u NDH uopće biti moguć, a za vrijeme rata otvoreno je podržavao ustaštvo i nacizam i njihove genocidne politike.“

HT: Kada bi netko danas osudio Ivu Goldsteina na smrt vješanjem zato što je podržavao jugoslavenski režim i zločinca Tita (što je, hvala Bogu, nezamislivo), u moralnom smislu bola bi to ispravna i prihvatljivija presuda od one na koju su njegovi osudili Lukasa jer se Lukas borio za Hrvatsku, a Goldstein za okupacijsku Jugoslaviju.

Hrvatski tjednik, 9. 3. 2023.

HRVOJE KLASIĆ

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar o presudi VPS-a u pozdravu ZDS:

'Pritom ne sumnjamo kako je spomenuta presuda - prema rezultatima različitih statističkih istraživanja - obradovala otprilike svakog drugog državljanina Hrvatske. Toliko njih, naime, ne vidi ništa sporno u pokliču koji je izmislila vlast koja je organizirala pokolje u Jasenovcu, donijela sramotne rasne zakone, a Dalmaciju i najveći dio obale, s tamošnjim Hrvatima, dala Mussolinijevoj Italiji.'

HT: Presuda je razveselila otprilike osam od 10 hrvatskih državljana, a sa svakim novim Klasićevim blebetanjem i lažima broj pristaša pozdrava ZDS ide prema 100 posto.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio

drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

U Hrvatskom tjedniku od 10. lipnja 2021.) on je opet samo fah idiot::
Hrvoje Klasić, Jugoslavenski povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o tome zašto mladi vole ZDS

'Zvučat ću rigidno, ali mislim da bi valjalo staviti kamere u neke učionice jer mi znamo što je u udžbenicima, ali ne znamo što ti nastavnici predaju. Međutim, s druge strane, danas stavove mladih, a to nam svima mora biti jasno, više oblikuju društvene mreže, forumi i ekstremno desni portali nego škola. Učenici više uvažavaju stavove Joea Šimunića, Thompsona i Tonyja Cetinskoga nego svojih nastavnika.'

HT: Hvala Bogu da je tako jer se iz aviona vidi da su Šimunić, Thompson i Cetinski bolji povjesničari od vas.

ANTE TOMIĆ:

Fusnote za fah idiote iz Hrvatskog tjednika, 17. 09. 2015.:

Ante TOMIĆ, Jutarnji list:

„Je li Sanader bio baš takva sramota? Prije bih rehabilitirao njega nego stari hrvatski pozdrav 'Za dom spremni'“

HT: Hrvati bi se prije odrekli tebe nego svoga starog pozdrava.

I nedavno je Tomić bio fah idiot. Tekst o tome dan je u Prilozima. A našim fah idiotima iz vlasti nije zanimljivo ni slijedeće (VIDI Priloge):

SCENA DIGLA SRBIJU NA NOGE: NAVIJAČICA NA MARAKANI S HRVATSKOM ŠAHOVNICOM!

<https://narod.hr/sport/scena-digla-srbiju-na-noge-navijacica-na-marakani-s-hrvatskom-sahovnicom>

JOŠ FAH IDIOTA U MOJIM KNJIGAMA:

Tako u Hrvatskom tjedniku u „Fusnotama za fah idiote“ izdvajaju riječi **Vlaha Orepića**:

„Za dom spremni“ u Kninu bilo je političko djelovanje Hasanbegovića i Thompsona. Zloupotrijebili su proslavu.

HT: *Ako je netko zlorabio, onda je vaša milicija, pišući protuzakonite prijave protiv Thompsona. Njegova pjesma nije zabranjena, kao ni taj pozdrav, uostalom.*

20. 08. 2016.

Aleksandar VULIN, srbijanski ministar obrane:

'Vučić nije samo predsjednik Srbije, nego svih Srba. Dosta smo se ispričavali za Veliku Srbiju...Da smo imali hrabrosti da u dvije bivše Jugoslavije nacrtamo i kažemo gdje živimo, ne bismo danas o ovome pričali.'

HT: *Ovakvi divlji četnici, jaki na jeziku, prvi podviju rep kad zagusti. Vulin se i u miru upiša u gaće čim vidi HOS-ov grb i legendarni ZDS.*

Vulin je u mojim knjigama zabilježen još jednom kao fah idiot:

Aleksandar VULIN, srbijanski ministar obrane:

'Vučić nije samo predsjednik Srbije, nego svih Srba. Dosta smo se ispričavali za Veliku Srbiju...Da smo imali hrabrosti da u dvije bivše Jugoslavije nacrtamo i kažemo gdje živimo, ne bismo danas o ovome pričali.'

HT: *Ovakvi divlji četnici, jaki na jeziku, prvi podviju rep kad zagusti. Vulin se i u miru upiša u gaće čim vidi HOS-ov grb i legendarni ZDS.*

2019. *Fusnote za fah idiote*

...

Davor BERNARDIĆ, predsjednik SDP-a o legaliziranome pozdravu *Za dom spremni*:

'Braniteljima kapa do poda, ali fašističkom pozdravu nije mjesto u javnom prostoru!'

HT: Nemoguća i bolesna misija ovoga diletanta: on bi hrvatskim braniteljima Vukovara nalijepio na odore zvijezdu petokraku i *Smrt fašizmu*, a na odore srbijanskih agresora na Vukovar znak *Za dom spremni*.

....

Dražen BOŠNJAKOVIĆ, ministar pravosuđa, u komentaru odluke Visokoga prekršajnoga suda oko pozdrava Za dom spremni:

'Ja nisam fan i ne bih to nigdje izgovorio.'

HT: Zato ste, što niste fan, i dopustili kao ministar pravosuđa da hrvatski general Đuro Brodarac umre u neljudskim uvjetima u osječkoj tamnici.

(...)

Željko JOVANOVIĆ, bivši SDP-ov ministar zdravstva zapamćen po nekontroliranoj protuhrvatskoj mržnji i akcijama:

'Čim budemo u mogućnosti, predložiti ćemo zakon koji će jasno zabraniti upotrebu tog pozdrava koji je sramotna ljaga u povijesti Hrvatske.'

HT: Čim budemo u mogućnosti, proglasiti ćemo takve kao Vi teroristima.

..

Marko VUČETIĆ, bivši saborski zastupnik:

'Institucije koje imaju razumijevanja za pokliče nastale kako bi se učinkovito provodili rasni zakoni, u smrt odvodili, progonili i u logore zatvarali ljudi s ljudskim identitetima, izazivaju prijezir i gađenje. Za dom spremni je nastao da bi se provodila politika ubijanja i smrti. U ubijanju i smrti nema estetičkog, poetičkog, muzikološkog i pravnog odobravanja. Razumijevati i odobravati ubijanje i smrt, znači podržavati ubijanje i smrt. To je sva istina.'

HT: Put od Zagreba do Vira, od sabornice do ludnice, nije dalek. To je sva istina o ovome jadnome pacijentu.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020

Tako u '+Hrvatskom tjedniku' od 2. lipnja 2021. u *Fusnorama za fah idiote* imamo slijedeći tekst:

Stjepan MESIĆ, bivši predsjednik RH:

'Još uvijek ima onih koji misle da je sporazum pokojnih predsjednika Srbije i Hrvatske Slobodana Miloševića i Franje Tuđmana u Karađorđevu 1991. godine o podjeli BiH moguće provesti... Čović i Dodik su razbijači BiH, moraju se spriječiti negativni utjecaji iz Zagreba i Beograda.'

HT: Razumijemo Žepu Bevandu što sve više laže. Dan dolazi, a nije lako krepiti i biti trajno upisan u povijest kao krivokletnik i veleizdajnik na diku i ponos svojih predaka i potomaka.

Zvonimir DESPOT, Večernji list, o knjizi istraživača Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“

„DA slobodi istraživanja! DA slobodi znanosti! Protiv političkih mitova! Ali NE zagovornicima 'ptičjih drekova'! 'Ptičjem dreku' treba i glasno reći da je 'drek' od znanosti!“

HT: Ptičji drek od novinara na mrtvoj straži velikosrpskog jasenovačkog mita.

8. 6. 2018.

21. 04. 2022. u rubrici FUS NOTE ZA FAH IDIOTE 'Hrvatskog tjednika' imamo novog predsjednika VS RH:

Radovan DOBRONIĆ, predsjednik Vrhovnog suda RH:

"Korištenje Za dom spremni pozdrava moralno je i pravno nedopustivo!"

HT: Je, za svu jugošoviniističku stoku.

Jesam li u naslovima tekstova imao fah idiote?

U mojoj knjizi *Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus?* / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. ima tri takva teksta:

MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA

MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA 2.

PODJELA NA FAH IDIOTE I ZNALCE

Prvi i treći dajem u Prilozima, a iz drugog izdvajam samo početak jer je i tada don Kaćunko govorio o FAH KRETENIMA:

Poštovani kolega Juričić,

Vaše neodgovaranje na upit o neizboru Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa natjerala me da više razmišljam o toj podjeli u znanosti. Neistine na kojima grade svoje karijere vaše kolege s

Katedre za povijest su doista izuzetne pa don Kaćunko s pravom konstatira: Za neke bi precizniji izraz bio - FAH KRETENI!

U Prilozima dajem još jedan takav tekst:

ZNALCI PROTIV FAH IDIOTA.

Vratimo se najnovijem *Hrvatskom tjedniku*. Naslovnica je u znaku dva spomenika:

Četnici u Beogradu otkrili spomenik

Krvniku Draži,

A njihova orjunaška braća u Splitu

Izdajniku Smoji

Joško Čelan piše:

HRVATSKI SPLIT BOJKOTIRAO

SPOMENIK IZDAJNIKU

Fah idiot je:

Ivica PULJAK, gradonačelnik Splita u povodu otkrivanja spomenika Smoji:

„Da je on danas živ, on bi me kritizira, itekako! I ne bi to baš bilo veselo, za vas bi, za mene ne bi, ali ja bi bio ponosan da me takav čovjek kritizira.“

HT: Vaš ponos na Smoju ne proizilazi, dakle, iz njegove potencijalne kritike vašega rada, nego iz činjenice da je imao iste ideale kao i Vi: Miloševića i JNA!

Vjerovali ili ne Damir Pešorda u svojoj kolumni piše:

Zanimljivo je da WhatsAppom kruži video na kojemu splitski gradonačelnik Puljak pjeva istu koračnicu kao i navijači u Osijeku.

Josip Pečarić

**SANJA I TERESA IVA DROBILICE,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**‘DROBILIČARI’
(DRobilica o Thompsonu)**

Dragi don Anđelko,
Zahvaljujem Ti i na novom komentaru iz koga sam uzeo i naslov ovog teksta:

Subject:Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”

(Odgovor don Anđelku Kaćunku)

Date:Wed, 14 Feb 2024 14:50:35 +0100

From:Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To:Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Opet si sjajan, fratelo - premda tvoji opisi djeluju preobširni, oni se s lakoćom čitaju pa čak ni ponavljanja u njima nisu suvišna, nego u funkciji "mater studiorum"!

Svaki medij koji objavljuje ono što je nama i svakom domoljubu na srcu pokazuje svoju opredijeljenost i svrstanost (jer, po Stepinčevoj "formuli" života, u bogoljublju, čovjekoljublju i domoljublju ne može biti "nesvrstanih"!)...

Budući da još uvijek ni jedan tiskani medij nije objavio vijest o "MG-osobi godine" - premda im se nikada ne žuri kad je riječ o nezaobilaznom događaju koji ih "ždere" - do konca tjedna im dajem vrijeme da me razuvjere kako nisu "drobiličari"...

Živ mi bio!

Pretpostavljam da nisi mislio kako su drobiličari samo ovi iz tiskanih medija. Meni je to sjajan naziv za sve koji podržavaju jugo-

komunističku paradigmu u povijesti jer je doista dr. sc. Ivo DRobilica sjajan primjer koji sa svojim pronalaskom koji je doveo do toga da mu je nekadašnje prezime postao nadimak zapravo obilježio sve njih!

Zar nisu drobiličari i sudci kojima kada za takve pronalazače drobilica u Jasenovcu netko kaže da zapravo time žele dokazati navodnu genocidnost hrvatskog naroda osude kao da je tvrdio da je drobiličar izrekom to i rekao, pa da to nije nikakav zaključak tj. vrijednosni sud.

A da i ne spomenemo političare-drobiličare.

Ali ipak se trebam više osvrnuti na osobu po kojoj je uveden pojam „drobiličari“ dakle na dr. sc. Drobilicu s nadimkom Goldstein.

Na nedavnom predstavljanju zbornika radova u povodu obljetnica biskupa Košić u razgovoru se HRVATSKI biskup sjetio kako sam se uplašio da me dr. sc. Ivo DRobilica nije spomenuo u njegovoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“. Srećom jeste. Kad te takvi napadaju to su doista najveće pohvale jer radiš tako dobru stvar da takvi reagiraju. A kad te hvale prijatelji nikad ne znaš je li to samo zato što ste prijatelji, zar ne.

Još mi je draže kada me spominje zajedno s biskupom Košićem.

Tako na str. 375.-376. DRobilica piše:

Biskup Košić je proteklih godina u brojnim javnim istupim promovirao neoustaštvo. Na primjer, tvrdio je da su akademik Pečarić i pjevač Marko Perković "hrabri ljudi" te da se uz njih dvojicu "vezuje i domoljubni pozdrav 'Za dom spremni!'. A onda je krenuo objašnjavati da "ustaštvo nije bilo fašizam nego organizirano vojno djelovanje u obrani Hrvatske kao države". Optužio je "hrvatske političare (posebice predsjednika Mesića) koji su u židovskom Knesetu, pa potom pri formiranju vlade s Karamarkom na čelu – optuživali Hrvate zbog 'ustaške guje' i 'skretanja u ustaštvo'". Službena "interpretacija Jasenovca temelji se na mitovima i lažima", tvrdio je, pa se zapitao "zašto naša država već jednom ne naloži istragu – ali ne političku nego znanstvenu, pa ako je potrebno i međunarodnu - da znamo što se to stvarno dogodilo npr. u Jasenovcu? A onda je pokazao da o Jasenovcu već sve zna: "u pola stoljeća, naime, svjedočili smo terorizmu gdje su slobodnomisleći i hrabri, najbolji ljudi koji su mislili drugačije od vladajućih, bili u

Jasenovcu, Staroj Gradiški ili inozemstvu likvidirani. Danas se otkriva i taj Jasenovac, i kao komunistički logor" Umjesto da bude degradiran, Košić je baš tih tjedana 2015. zamijenio poziciju predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog (što je pozicija primjerena nekome tko promovira neoustaštvo!?) još prestižnijom – postavljen je za predsjednika Vijeća HBK za nauk vjere. Splitsko - makarski nadbiskup Marin Barišić je u propovijedi slavio Filipa Lukasa (v. str. 554-555), naglašavajući kako je bio "etičan, duhovan, pravedan, solidaran i osjetljiv na potrebe drugih". Istakao je i njegovo tobožnje "čovjekoljublje" i "demokratičnost".

Kao što vidiš tu me je povezao s velikim hrvatskim biskupom zbog Thompsona i ZDS. Kako si Ti još 2002. napisao članak **KORIJENI THOMPSONOFOBije – KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"** u kome si napade na Thompsona i ZDS polemizirao s Ivanom Zvonimirom Čičkom čini mi se da sam ipak ja malo poslije Tebe to isto radio ali s Goldsteinom u članku objavljenom malo kasnije u *Hrvatsko slovo*, 28. veljače 2003. u članku koji dajem u Prilozima: **Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!**

Kako li je smiješno kad biskupove tvrdnje o ustaštvu komentira ljubitelji jednog od masovnih ubojica u prošlom stoljeću JB Tita koji na takvom popisu zauzima visoko 10. mjesto. Mnogo je bolje plasiran od Miloševića koji je na 30. mjestu ili od Nedića koji je na 40- mjestu

Kako je povod ovih mojih komentara bio moj govor na dodjeli priznanja „Osoba godine 2023.“ predsjedniku Matice hrvatske pa sam pisao i o Filipu Lukasu (dao sam i link za moju knjigu o njemu) i priglupim napadima na Lukasa i DRobilice i njegovog tate. Ipak lijepo je od DRobilica da je spomenuo kako je *nadbiskup Marin Barišić u propovijedi slavio Filipa Lukasa.*

Na str 424. Drobilica će, kao veliki ljubitelj vele-zločinca JB Tita, o fašističkim sklonostima branitelja pa i o ZDS:

Stav hrvatskih branitelja o ratu u kojem su su djelovali usporediv je s arditima u fašističkoj Italiji. Arditi su smatrali da Italija, iako pobjednica, nakon Prvog svjetskog rata nije dobila ono što je zaslužila. Govorili su o "osakaćenju" pobjedi. Slično misli i značajan broj radikaliziranih-hrvatskih branitelja koji tvrde da su donijeli

svojoj domovini oslobođenje tako da na njezinu teritoriju nema više strane vojne sile, ali da ona nije oslobođena od Srba, "Jugoslavena", "udbaša", "komunista" i sličnih. Naravno, uz to ide i sva bagaža fašistoidnih elemenata, poput mržnje prema "drugom" i "drugačijem". I logično se, naposljetku narativ prelijeva u povijesni revizionizam i neoustaštvo.

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019 . pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", našto je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

Ta mržnja branitelja koja se može nazvati eshatološkom ne proizvodi samo političke, društvene i psihološke posljedice, ona rezultira dubokim kulturnim lomovima. Tako da današnja Hrvatska nije sposobna, djelomično zahvaljujući i tim navodnim predstavnicima branitelja, da zajednički komemorira žrtve ratova koje su je zadesile. Tuga, koja bi trebala biti zajednička, utopljena je u mržnju. Neki su branitelji 2013. blokirali vukovarsku kolonu sjećanja, neki, pak, inzistiraju na lažima o povijesti Jasenovca. I opet se nameće usporedba s jednim europskim primjerom, ovaj put s Weimarskom Njemačkom: dvadesetih godina je socijaldemokratska pruska vlada (kao vlada jedne od njemačkih zemalja) planirala podizanje spomenika bici kod Tannenberga iz 1914. Radikalna je desnica sve učinila da pruska vlada 1929. ne sudjeluje na otvorenju spomenika. A meni je drago da me takvi spominju kada napadaju branitelje. Krivi su im što im nema Juge.

Na str. 453. spominje opet Biskupa, ali npr. Borovčaka, Tomislava Vukovića, Thompsona, mene... Lijepo društvo, zar ne? A naslov još ljepši. DRobilica opet o Jasenovcu:

Sramotna debata o Jasenovcu

Nakon što je Franjo Tuđman u Bespućima 1989. otvorio debatu o karakteru ustaškog logora Jasenovac, u narednim su godinama taj posao nastavili drugi, revizionisti i neoustaše. Oni su u proteklih 30

i više godina opsesivno nastojali ponovno napisati povijest tog najstrašnijeg ustaškog logora. Pristupi su im bili ponešto različiti, baš kao i činjenice i argumenti koje su koristili. Međutim, zaključak im je uvijek bio manje-više isti: trebalo je minimizirati ili posve negirati zločin koji se u logoru dogodio. Količina tih napisa, koji su često bili s one strane dobrog ukusa, stvarala je tijekom godina u hrvatskoj javnosti dojam da se u Jasenovcu uistinu zbivalo nešto što nije sukladno službenim tumačenju, kakvo prezentira JUSP Jasenovac.

Tvrđnje o takozvanom "jasenovačkom mitu", kao što smo pokazali, promovirane su još u dijaspori, i prije 1990. U Hrvatskoj je diskusija pokrenuta 1989., većim dijelom pod pritiskom srpskog nacionalističko-revizionističkog narativa utemeljenog na mitu o 700.000 jasenovačkih žrtava. u Hrvatskoj ga je prvi otvorio Ljubo Boban, potom i neki drugi, a onda na specifičan način preuzeo Franjo Tuđman, potom pravaši i drugi ekstremni desničari, pa i istaknuti HDZ-ovci, poput Andrije Hebranga (Hebrang mu se izrugao zbog 'pronalaska' novog biološkog zakona da bi objasnio nedostatak forenzičkih dokaza za navodno stradale u Jasenovcu, JP), ali i historiografski amateri (uvijek me obraduje kada vidim da DRobilica spominje amatere, a zapravo mu je pravi mentor bio neškolovani AMATER povjesničar tata Slavko što mu se zna npr. narugati i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger; JP) poput Marijane Cote, Josipa Pečarića, Vlade Vladića, Tomislava Vukovića, Damira Borovčaka, biskupa Vlade Košića Ivana Zvonimira Čička, pjevača Marka Perkovića...

Nije sramota kada 'istoričari' tako lažu da po takvoj laži dobiju i ime, a vidimo da ono sadrži i novi doktorat; dr. sc. Ivo DRobilica.

Sramotba je depata o lažima. Jer sigurno je istina kad DRobilica i njegov tata AMATER nešto tvrde, zar ne=

O Jasenovcu će DRobilica i na str. 455., a spominje i prof. Mrkocija o kome sam napisao knjigu (J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.):

Na početku novog vala promocije revizionističko-neoustaške "istine" o Jasenovcu-nakon 2000. stoji knjižica (128 str. malog formata) Vladimira Mrkocija i Vladimira Horvata Ogojela laž logora Jasenovac. Josip Pečarić je u predgovoru s negodovanjem

konstatirao kako je "danas u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća". Ključna teza glavnog autora Vladimira Mrkocija jest da valja dovesti u pitanje broj jasenovačkih žrtava koje predlažu Goldsteinovi, jer, tobože, "za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza", a "u Jasenovcu, osim Židova i Cigana, nije bilo nevinih zatočenika. Svi ostali, osim možebitnih iznimaka bili su zatvoreni zbog antidržavne terorističke djelatnosti, i bili bi u svakoj državi u sličnim okolnostima za ista djela osuđeni i zatočeni". Pored te apsurdne i duboko nemoralne tvrdnje, Mrkoci se najviše bavi uljepšanim prikazom svakodnevnog logoraškog života, dokazujući to istrgnutim primjerima iz memoara Milka Rifferra i trotomne knjige Antuna Miletića, a prešućujući neusporedivo brojnije podatke iz istih knjiga koji daju pravu sliku Jasenovca kao brutalnog logora smrti.

Prpf. Mrkoci je želio da zajedno napišemo zajedno jednu knjigu, ali tada to nisam mogao. On je objavio knjigu:

VLADIMIR MRKOCI KRATKA POVIJEST KOMUNIZMA (ZA NEKOMUNISTE), Naklada Pavičić, Biblioteka XX. stoljeće, 2017. str. 240.

Knjigu su predstavili: prof. dr. sc. IVO BANAC, povjesničar; IVAN ZVONIMIR ČIČAK, gimnazijski učenik prof. Mrkocija, predsjednik Hrvatskog helsinškog odbora; dr. sc. ZLATKO HASANBEGOVIĆ, povjesničar, saborski zastupnik; JOSIP PAVIČIĆ, pisac i nakladnik, urednik knjige.

Vjerovali ili ne na str. 469. on spominje i Pravednicu među narodima o kojoj sam također napisao knjigu (J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>):

Prva osoba koja je iskoristila svjedočenja objavljena u Vjesniku bila je Ljubica Štefan, devedesetih godina bliska vlastima. Citirala je Ercegovića i druge navodne svjedoke, pa onda i jednog svjedoka koji je (navodno?!) nazočio egzekucijama, ali je ostao, "zasada, sam o NN, jer se boji za svoju obitelj". Opaskom o poslijeratnom Jasenovcu tom se poslu priključio i Josip Pečarić te praktički istovremeno i Josip Jurčević: "... jasenovački je logor bio upotrebljavao kao logor i nekoliko godina nakon rata - poslužio je za logor novim vlastima, najprije jedinica JA, a zatim i civilnim vlastima NR Hrvatske".

Jurčević smjerno citirao Tuđmanova Bespuća . Potom će 2005. u knjizi Bleiburg tu tvrdnju otprilike ponoviti ("Jasenovac, najveći logor u NDH, nakon rata bio je logor koji j e koristila jugoslavenska država"), ali ovaj put ne spominje Tuđmana jer podrazumijeva da su njegove tvrdnje postale općeprihvaćena činjenica.

Je li puka slučajnost da je taj porast interesa za poslijeratni Jasenovac koincidirao s pripremama za suđenje Dinku Šakiću? Potom je nastupilo svojevrsno zatišje; poslijeratni Jasenovac je potisnu u drugi plan.

Stipo Pilić i Blanka Matković su 2012. u Radovima Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru objavili tekst Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima u kojem su nastojali iznijeti dokaze o postojanju tog logora – unatoč golemom...

Posebno mi je drago što spominje autore Pilića i Matkovićku i knjigu tiskanu od stane HAZU jer je njegov tata neškolovani AMATER napao 2015. godine i knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama.

Posebno treba izdvojiti prijetnju tate Slavka zato što je on bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za takve stvari više nema tolerancije.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadareni spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao

nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Ti napadi su doveli do Pisma HAZU u kome se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija. Potpisali su je:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić

prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peaković-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u
trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu

prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, knježevnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof.dr.sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpisnicima su se pridružili i mnogi drugi. O tome vidjeti knjigu:

J. Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Drugo pismo koje se spominje u naslovu te knjige je PETICIJA ZDS iz te godine s kojom se branio Thompson i njegova BOJNA ČAVOGLAVE koju su sudski pokušali zabraniti ali nisu uspjeli. Pri tome treba iznova podsjetiti na fašistoidno pismo koje je tada potpisalo više od 50% članova Odjela za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu i s njima dr. sc. Ivo DRobilica. Tražili su da se iz strukovnih udruga izbace povjesničari koji nisu DROBILIČARI, pardon koji su potpisali to pismo, a vidimo da je peti potpisnik suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj HIP-a iz tog vremena:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

Potpisnika je preko 4000 i naravno i Ti si među njima.

U prilogima pored spomenutog teksta u kome povezujem tatu Slavka s napadom na Thompsona i ZDS iz 2003. dajem još neke tekstove u kojima se spominje dr. sc. Ivo DRobilica i tata neškolorana AMATER do godine 2012. kada je trebao dr. sc. Ivo DRobilica postati redoviti član HAZU i neslavno prošao i on jer je dobio najmanje glasova na izornoj skupštini, ali i HAZU jer je bilo skoro jedna trećina akademika koji si bili da onaj po kome su drobiličari dobili svoje ime postane akademik i tako od HAZU naprave AKADEMIJU REDIKULA.

Ne zaboravimo ni to da je Predsjednik Vlade RH imenovao dr. sc. Iva DRoblicu u onu čuvenu Komisiju za rehabilitaciju zvjezde petokrake i osudu ZDS u kojoj je osigurao prevagu drobiličara!

Josip Pečarić

PETICIJA ZDS

(ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! 3.)

U „Bujici“ 29.01.2024. na početku emisije je Velimir Bujanec spomenuo Peticiju ZDS iz 2015. koju je potpisao, a koju je kako je rekao pokrenuo Branko Borković-

I na Wikipediju možemo naći istu tvrdnje:

Krajem kolovoza 2015.g. Branko Borković, pokrenuo je internet peticiju, kojom se od predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika HDZ-a Tomislava Karamarka tražilo da predlože izmjene zakona o hrvatskoj vojsci kojima bi pozdrav "Za dom spremni" postao službeni pozdrav. Predsjednica je inicijativu označila neozbiljnom, a inicijativu je odbio i HDZ

https://hr.wikipedia.org/wiki/Branko_Borkovi%C4%87

Tvrdnja nije točna, ali je zanimljivo kako vremenom i sami potpisnici prihvate ono što su mediji uspjeli nametnuti kao istinu. Naime mladi Jastreb nije ni potpisnik te peticije, već je Peticija bila u obrani Marka Perkovića Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, a u njoj su potpisnici pa i Bujanec podržali njegov prijedlog:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,
Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj

Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije
znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog
etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. sc. Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika,
odjel prevoditelj, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije ‘Bujica’

dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni
profesor u trajnim zvanjima

prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.

Nikola Štedul

Slobodan Markić, P. Eng. Toronto

dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim akademikima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200.

Uzeto iz knjige: Josip Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Peticiju je poslije dva biskupa i dva akademika potpisao blizak suradnik predsjednika Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, a Predsjednici RH je Peticija bila *neozbiljna i na razini provokacije*.

Njoj su vjerojatno bili bliži 'istoričari' s Filozofskog fakulteta koji su tražili da se povjesničari koji su slično Valentiću također potpisali Peticiju ZDS isključe iz strukovnih udruga. Zvonimir Hodak u svojoj kolumni nabraja te *profesore na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve*; piše Hodak:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

U spomenutoj knjizi samoj Peticiji su posvećeni tekstovi od str. 19. do 306.

U nedavnom tekstu *Zato ih sluge u RH ne vole!*

(Marcel Holjevac: *Oni koji mrze pozdrav HOS-a, mrze i Hrvatsku državu!*) sam samo posredno govorio o toj Peticiji:

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

<https://bezczensure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

Naime, Karačić je govorio o sudskom epilogu kazne za Thompsona koja je bila razlog za pokretanje te Peticije.

Naime taj slučaj pokazuje razlog zašto se u RH ne mora poštivati ono što u drugim državama mora.

Radi se o odluci **Visokog prekršajnog suda** donesenoj na općoj sjednici svih sudaca

<https://narod.hr/hrvatska/dvotrecinska-vecina-sudaca-konacno-potvrdila-thompsonovo-pjevanje-cavoglava-nije-prekrsaj>

Naime, čim je donesena odluka koju bi u drugim državama morali svi poštivati, u RH se oglasio Predsjednik Ustavnog suda s jednim priglupim priopćenjem na koje sam reagirao:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni'. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...*danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.*

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska*

revolucionarna organizacija (UHRO) i organizacije Hrvatskoga domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijekom tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

Zato ponavljam: Pažljivi saslušajte dijelove presude koji govore o ZDS u Domovinskom ratu na koje je upozorio Thompsonov odvjetnik Davorin Karačić:

BUJICA 19.01.2024. ZABRANA ZBOG 'ZDS' Gost: MARCEL
HOLJEVAC UŽIVO: KARAČIĆ I JURIČ – NEMA PREDAJE!

<https://www.youtube.com/watch?v=55AQfNXIUXo>

Josip Pečarić

'BUJICA' S PUNO IZNENAĐENJA

Doista je bilo puno iznenađenja za mene u prošli petak u emisiji Velimira Bujanca. Već iz naslova se vidi da je u njoj bilo riječi i o najnovijim napadima na Thompsona a poznato je koliko sam knjiga i tekstova posvetio velikom domoljubu i njegovim domoljubnim pjesmama:

*POSEBNO IZDANJE BUJICE O POVRATKU BOYSA IZ GRČKE I
NAPADIMA NA THOMPSONOVE PJESME U ZAGREBU I
ZENICI*

17 Prosinac 2023

BEZ CENZURE: Javljanje iz Azzura, popularnog kafića Velikog Hasana u zagrebačkom Travnom!

*DAVORIN KARAČIĆ KOMENTIRAO NOVE POKUŠAJE
ZABRANA ODLASKA NA TEKME!*

*UŽIVO IZ STUDIJA Z1: PORUKA ŽELJKA OLUJIĆA
PROGONITELJIMA HRVATA U BOSNI I HERCEGOVINI!*

SKANDALOZNO: Bujica je jedina televizijska emisija u Hrvatskoj koja je objavila sramotni dokument s potpisom direktora i glavnog generalnog inspektora policije BiH – Darka Čuluma (bivšeg direktora policije tzv. Republike Srpske) koji je od uprave Kaznenog zavoda u Zenici zatražio sankcioniranje i disciplinski progon čuvara hrvatske nacionalnosti, koji su na eventu Vrhbosanske nadbiskupije u Bobovcu pjevali Thompsonov hit 'Lijepa li si'.

ADVENT U ZAGREBU DRUGA TTejca: Pogledajte što je odvjetnik Marka Perkovića Thompsona, Davorin Karačić, u Bujici poručio Tomislavu Tomaševiću i lijevoj kamarili koja vlada Zagrebom i kojoj smeta božićni tramvaj s 'Bojnom Čavoglave' u 'Jingle Bells' varijanti!

(...)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37764-posebno-izdanje-bujice-o-povratku-boysa-iz-grcke-i-napadima-na-thompsonove-pjesme-u-zagrebu-i-zenici>

I na predstavljanju knjige „Biskup dr. sc. Mile Bogović“ u Gospiću govorio sam o tim napadima:

„Dvije godine kasnije Biskup je potpisnik i dva pisma u povodu napada na Marka Perkovića Thompsona: PISMO THOMPSONU

20. lipnja 2008. i HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA 20. lipnja 2008.

I ti napadi traju doslovno do današnjeg dana:

BUJICA 15.12.2023. KARAČIĆ: Povratak BBB! OLUJIĆ: U Zenici žele zabraniti Thompsonovu LIJEPA LI SI?!

https://www.youtube.com/watch?v=_EKpmPW69bQ

Naravno u toj Bujici se spominje i slučaj iz Zagreba o kojemu u svojoj kolumni DANAS, dakle 18.12.2023. piše Zvonimir Hodak:

Poltron, poltroni - to je u praksi naziv za one (Hrvate) koji su poslušnici, dupelisci, potrkala i sl. Izraz se upotrebljava i u množini i u jednini. Barem kod nas. Bolje da ne filozofiram nego evo odmah primjera.

Četnički pjesmuljci u Areni - mogu, Čavoglave u praznom tramvaju - ne mogu. Dupelisci odmah dignuše dreku, križaju se i kolutaju očima u nevjerici. Nitko ne pita kad i gdje je pjesma Čavoglave zabranjena, kojim to zakonom? Naravno, takvog zakona nema. Na scenu stupa poltronski kolektiv ZET-a, poznat kao Zagrebački električni tramvaj, koji je pjevanjem Čavoglava u praznom tramvaju koji ide na Remizu, u najmanju ruku neugodno iznenađen. Zašto?

Dobar dio svoje kolumne Hodak je posvetio ovom slučaju:

<https://direktno.hr/kolumne/tudman-je-bio-oprezan-oklo-jedne-teme-po-supruzi-mi-je-porucio-da-je-nije-spreman-otvarati-333887/>

Čini mi se da već rečenica Četnički pjesmuljci u Areni - mogu, Čavoglave u praznom tramvaju - ne mogu sve govori o vlasti i većini oporbe u RH.

Ponovit ću i ovdje da oni koji doista služe hrvatskom narodu nikada neće podržavati:

1. LAŽI O STEPINCUI;
2. LAŽI O JASENOVCUI;
3. LAŽI O POZDRAVU ZA DOM SPREMNI.

Mnogima je jasno da je napad na ZDS izravni napad na Domovinski rat i RH. Već sama tvrdnja da ga se povezuje s NDH znači da im je važna Jugoslavija koja je tada nastala, a ne Hrvatska koja je stvorena u Domovinskom ratu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37795-predstavljanje-knjige-biskup-dr-sc-mile-bogovic-u-gospicu>

Prvi gost u toj 'Bujici' bio je Davorin Karačić koji je dobio sve sporove kao Thompsonov branitelj. Koliko je to velika stvar u današnjem sudstvu u RH shvatio sam sada kada je mene tužio Ivo Drobilica zbog pretrpljenih duševnih boli o kojima su na sudu svjedočile njegova supruga i kćer:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše (tuženik je amater povjesničar, op. J.P.), a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Vjerovali ili ne on me je tužio zbog moje knjige:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Zato ponavljam komentar koji sam već tada napisao koji je sutkinji bio normalan, a meni je toliko smiješan da ću na kraju priče doista morati napisati knjigu o tome:

Doista je strašno kada vidimo da je zbog knjige o Puhovskom: Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija.

Da u takvom sudstvu Karačić je dobio sporove oko napada na Thompsona i njegovu legendarnu 'Bojnu Čavoglave'!

A moj odvjetnik u tom sporu je DAVORIN KARAČIĆ.

A Karačić je u emisiji govorio o povratku BBB. Hajdukovac sam ali doista je prelijepa priča moje drage prijateljice Slavice Barešić udovica hrvatskog velikana Mire Barešića koja je zajedno s kćerkom Andreom Jelenom Barešić dobila plavu ružu za velikog Dinamovca njenog sina Ivana Viktora. Slavica je tada spomenula kako joj je znao pjevati:

Volim te majko, ali ne više od Dinama!

Svi su Barišić poput Mire, zar ne.

Od moje Ankice sam se odvojio samo dva puta ove godine. Prvi put kada smo bez Ankice otišli u Kotor jer mi je umrla sestra. Tada je Ankica još mogla biti i sama, ali drugi put je Ivana bila s njom, a Đilda i ja smo otišli na nekoliko dana u Tisno tako da su i ove godine održana LITA U TISNOM koji organizira don Lazar Čibarić. Naravno nismo propustili posjetiti Slavicu i grob Mira Barešića:

Sa Slavicom i Andreom Jelenom sreo sam se i na obilježavanju 1000-og broja *Hrvatskog tjednika*. Pisao sam o tom obilježavanju i nisam spomenuo mnoge drage prijatelje koje sam tamo sreo. Recimo i Ankičin omiljeni ravnatelj Ante Beljo bo je tamo i pričali smo o Ankici. Govorio je vrlo lijepo o Ankici kao povjesničarki i tako još više ukazao na njenu žrtvu zbog svih nas. Kada vidimo knjigu o njoj vidi se koliko je radila i za Hrvatsku, a zahvalu je dobila tako da nije poslije prevrata 2000. godine bila bez posla i na kraju i bez mirovine. Mnogi su tek kada su u knjizi MOJA ANKICA vidjeli naše zajedničke radove, a dao sam samo one koji su dani u drugim mojim

knjigama, ili zajedničkoj knjizi, shvatili koliko je to bio obiman rad u teškim vremenima. Mi smo u obitelji znali da joj sve to teško pada, a tek sada mi je izv. prof. dr. sc. Julije Jakšetić napisao da je jednom to i on vidio:

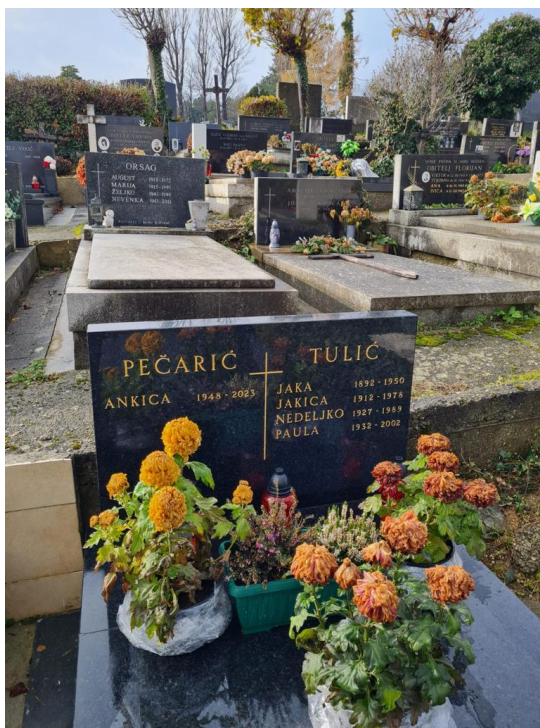
Samo jednom sam ju vidio tužnu, neka sjeta ju je uhvatila, da je mogla i ona nešto više napraviti da je radila u povijesnoj struci. Ali to je bilo samo jednom, kako sam ja primijetio, ostalo je bilo davanje za Joška, cure i unuke a to je bilo davanje i za sve nas koji smo radili pod Vašom paskom jer ste onda imali slobodne ruke.

Drugi gost bio je odvjetnik Željko Olujić kao glasnogovornik inicijativnog kruga udruge u osnivanju HDZ „Franjo Tuđman“. Položili smo vijenac na grobu HRVATSKOG predsjednika i u 'Bujici' je dan prilog o tome. Sa mnom je gledao moj mlađi unuk i upozorio me je: *Dida pa to Ti govoriš*. I doista je prilog počeo tako i malo poslije se vidio i govornik. Sa mnom su i završili taj prilog, ali

prije mene na kraju je dana i izjava Ankičinog omiljenog ravnatelja Ante Belja.

Kao da se Bog pobrinuo da mi i taj događaj do kraja bude u znaku moje Ankice, jer sam prije dolaska na grob HRVATSKOG PREDSJEDNIKA bio na Ankičin grob. Bio sam sam pa je i slika takva:

Zanimljivost za mene je i te 'Bujice' i to što je Željko Olujić bio moj branitelj kada me je tužio Zvonko Ivanković Vonta.

Vonta me tužio zbog Goldsteina, danas me Goldstein tuži zbog Drukera, kako je Puhovskog nazva Milanović.

Zabavno zar ne. Morat ću dati i nastavak ovog teksta sa tom pričom.

Josip Pečarić

**AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE
SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U
AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE
HRVATSKU DRŽAVU'",
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE HAZU I
TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU
TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.**

Zahvaljujem se svima vama koji ste došli na drugu večer Lita u Tisnom 2024. koje već godinama organizira naš domaćin don Lazar Čibarić. Ipak danas s pravom on zaslužuje posebnu zahvalnost jer predstavljamo knjigu HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2. koja je tiskana zbog njegove želje da na ovogodišnjem Litu u Tisnom predstavimo i ovu moju knjigu o Utemeljitelju RH Franju Tuđmanu. Naime prva kojoj je naslov bio podnaslov ove dana je na internetu: J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>

Obje knjige su o 'istoričaru' koji je kada je postao ravnatelj HIP-a u Slavanskom Brodu 2011. godine uklonio bistu Utemeljitelja RH doktora povijesnih znanosti Franje Tuđmana. I takav 'istoričar' predložen je od Prvog razreda Akademije za akademika!

Zato je prirodno bilo da predstavljač takve knjige bude dr. sc. Josip Stjepandić, koji je predsjednik HAZUDD-a pa veliko HVALA i njemu.

Želju don Lazara kao da je jučer u svojoj kolumni pojasnio veliki hrvatski kolumnist i moj koautor Zvonimir Hodak:

„Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tuđmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.“

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

Na što misli Hodak kad spominje splitskog orjunaša možete vidjeti i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>

Jučer sam saznao i kako je jedan hrvatski povjesničar i suradnik Utemeljitelju RH reagirao na knjigu koju danas predstavljamo. O tome mi javlja jedan njegov kolega:
Kad sam pričao s njim o Tvojim knjizi o *Bisti*, bio je jako zadovoljan. Rekao je: 'Pečarić je poklopio Andrića i pojeo ga'."

Govorio je o bliskom Tuđmanovom suradniku koji mi je prije 12 godina komentirao i Goldsteinov neizbor u HAZU:

"Prijetelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već daniima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasnjiji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula".

To sam više puta objavio i ne vjerujem da akademici iz Prvog razreda Akademije nisu znali da je taj njihov prijedlog od prije 12 godina ovako opisan. A podsjećam vas da se taj njihov kandidat potrudio sam da opravda mišljenje o sebi kao redikulu pa je po jednom od više sličnih 'otkrića' danas i poznat kao IVO DROBILICA, dok je ovogodišnjeg kandidata veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao POVJESNIČAR – UKLANJATELJ.

A da ima više redikula tj. hrvatskih 'istoročara' možete pročitati u skoro svakoj Hodakovoj kolumni, što lako možete provjeriti i u mojoj knjizi o njemu

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>,
pa i u ovoj jučerašnjoj kolumni:

„Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra lijevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Hervoje Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina**, **Ivo Goldstein**, **Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca moga, spomenik Braća, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.“

A koliko je vladajućima važno da u Akademiji dobiju snažnu grupu 'istoričara' pokazalo je i prvo predstavljanje ove knjige – ono u Zagrebu kada su knjigu predstavili književnik, kolumnist i najmlađi osnivač HDZ-a Mate Kovačević i prvi hrvatski državni tužitelj odvjetnik Željko Olujić.

Naime na kraju se iz publike javio akademik Ivica Kostović iz prvog reda i rekao:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da srušiš nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Da, sigurno ima u HAZU koji tako misle o Utemeljitelju RH zato sam im u svom govoru, koji je dan i u ovoj knjizi, naglasio i objasnio zašto je Tuđman kao znanstvenik iznad svih nas u Akademiji. Nitko se nije javio da pobije takvu tvrdnju. Očito su ipak razumjeli da bi time pokazali da su oni 'zalutali' u HAZU, a ne Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

A ovo je doista knjiga o tome kako sam uspio dva puta u Akademiji napraviti nešto što je po akademiku Kostoviću *nešto što je gotovo nevjerojatno* odnosno *gotovo neizvedivo*.

A akademik Kostović je, uzgred budi rečeno, jedan od hrvatskih znanstvenika koji spada po Sveučilištu u Stanfordu među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Meni je puno toga reklo reagiranje mojih predstavljača na ove tvrdnje akademika Kostovića tj. njihovi komentari. Tada sam shvatio zašto mnogi u RH nisu ni razumjeli da je svojedobni neuspjeli izbor dr. sc. Iva Goldsteina, danas poznatog Iva Drobilice, bio u to vrijeme i prvi veliki neuspjeh tadašnjih vlasti kada su predsjednici i države i vlade bili iz SDP-a . iz stranke koje je svojedobno napuštanjem Hrvatskog Državnog Sabora pokazala kako nisu željeli državu hrvatskog naroda.

A danas je to još i teže jer takvi nisu samo u SDP-u.

HVALA.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40377-predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2>
<https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>
<https://hrvatskonebo.org/2024/08/14/predstavljanje-knjige-hazu-i-tudmanova-bista-napadaju-tudmana-da-umres-od-smijeha-2/>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOSIP PEČARIĆ

JOŠ FAH IDIOTA

Komentirao sam FAH IDIOTA TJEDNA iz „Hrvatskog tjednika“ od 22. 8. 2024. Međutim ima više FAH IDIOTA koji su se našli u ovom broju najčitanijeg hrvatskog tjednika a u svezi s veličanstvenim povratkom Marka Perkovića Thompsona: Luka SAFUNDŽIĆ, Pavica KNEZOVIĆ BELAN, Andrej PLENKOVIĆ, Boris DEŽULOVIC, Hrvoje KLASIĆ i Tena ŠIMONOVIC EINWALTER.

Neke od njih spomenuo je i veliki hrvatski kolumnist književnik dr. sc. Damir Pešorda, pa pogledajte njegovu kolumnu:

D. Pešorda: Zaslužuje li Hrvatska Imotski?

19. kolovoza 2024.

JEDINA NAM JE ŠANSNA IMOTSKA HRVATSKA

Koncert Mate Bulića, Marka Perkovića Thompsona te Dražena Zečića 7. kolovoza u Imotskom izazvao je veliki interes i brojne reakcije u hrvatskoj javnosti. Partizanski apologet pod krinkom povjesničara Hrvoje Klasić izjavio je da ga je zbog koncerta stid što živi u Hrvatskoj (uspud rečeno, to je barem lako riješiti!), predsjednik Milanović je sugerirao da *ustašovanje* ne bi smjelo proći bez

sankcija, to jest „hapšenja“ odgovornih, pučka pravobraniteljica Tena Šimonović Einwalter također zaziva procesuiranje, Ivo se Goldstein pjeni: „Ovo u Imotskom je sramotno“, sigurno je i Jaca Kosor na svom profilu složila neku ubojitu krumpir-salatu, ali ne da mi se sada tražiti po bespućima interneta... Dakle, uskomešala se kumrovčad i sorošćad sve u šesnaest, nešto ih svrbi do boli. Navodno majice HOS-a, navodno ustaški pozdrav ZDS, navodno ovo, navodno ono, ali uistinu svrbi njih Imotski kao takav. Po njihovu računu takav grad ni takav kraj ne bi smjeli postojati. Gle, mamicu im ustašku, svi veseli, raspjevani... i svi Hrvati!

Bit stvari je, dakle, u nečemu drugom, ne u stvarnom strahu od ustaške rekonkviste. Da sada je ne pametujem o tomu, navest ću riječi kritičara i novinara *Jutarnjeg lista* Tomislava Čadeža koji ponekad zna iskočiti iz šprance jutarnjačkog novinarčenja: „Trideset godina i više nakon rata ta naša djeca slušaju da su ustaše, kao što smo i mi slušali. Zacijelo ima među njima svakakvih, ali najviše istinoljubivih. Što je sporno? HOS-ov amblem i pozdrav? HOS je iskrvario za demokraciju i slobodu. Gdje su njihovi zločini? Koji su to naši zločini? Koji su Thompsonovi? I što je s tom slikom u glavi da naše kćeri i sinovi trpe iste laži koje smo i mi skupili i zbog tih laži ginuli.“ Govoreći o mladosti koja se slijevala na koncert u Imotski, Čadež govori o novim generacijama koje odbijaju anakroni udbokomunistički teror kojim se Hrvate želi držati u pokornosti pod hipotekom u najvećoj mjeri izmišljene i još četrdeset pete višestruko u krvi naplaćene krivnje.

Ako se drugdje u Hrvatskoj donekle i uspjelo u ispiranju mozga i nametanju krivnje, Imotski se ne da. I nikada se nije dao. Ono što je Thompson dotaknuo pjesmom *Geni kameni* u najvećoj mjeri očituje se upravo u Imotskom, ali i na cijelom tom potezu od Rame do Ravnih kotara. Taj prostor, kojega je Ivan Aralica konačno učinio literarno relevantnim, dugo već nije samo rezervoar iz kojega se koliko-toliko nadoknađuje hrvatski demografski manjak nego je i u kreativnom smislu najpotentniji dio hrvatskoga korpusa. U tom prostoru Imotski se sa svojom bližom okolicom posebno ističe. Tri od pet najvećih pjesnika novije hrvatske književnosti – Tin Ujević, Antun Branko Šimić i Petar Gudelj – ponikli su s tog prostora

odrastajući pogleda uprta u mitsko Biokovo. Najintrigantnija epopeja hrvatske književnosti dvadesetog stoljeća, Raosovi *Prosjaci i sinovi*, stiže nam s tog prostora, a u Domovinskom ratu razmjerno broju stanovnika Imotski je imao najveći broj poginulih branitelja iako se crta bojišnice nikada nije ni primakla Imotskome. Imotski je toliko širokogrudan da je i onoj drugoj, suprotstavljenoj, jugoslavenskoj strani dao književnu uzdanicu – Antu Tomića. Nije bogzna kako nadaren, ali njima dobro dođe kad nemaju svojih boljih.

Zastranih malo, vratimo se temi, Imotskom i njegovim mrziteljima. Zemlja u kojoj razvikani javnici i politički odličnici zmijski sikću na raspjevanu mladost, koja slavi život, ljubav, domoljublje, vjernost domu i slobodi, samu sebe sapleće, samoj sebi podmeće nogu. Dođe čovjeku da se zapita: Zasluhuje li uopće takva Hrvatska Imotski? Ohrabruje jedino to što je relativno uzak krug onih koji organski ne podnose Hrvatsku ma koliko dobro bili raspoređeni. Kad-tad će imotska, mlada, razdragana Hrvatska nadvladati mrzovoljnu Hrvatsku punu jugotužja i samomržnje. Ako nas sve skupa prije ne odnese destruktivni val umirućeg Zapada. No i u borbi protiv tog razornog vala jedina nam je šansa upravo imotska Hrvatska s Thompsonova koncerta.

Damir Pešorda
Hrvatski tjednik

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peorda-damir/44148-d-pesorda-zasluzuje-li-hrvatska-imotski.html>

hkv.hr

D. Pešorda: Zasluhuje li Hrvatska Imotski? - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća

LIJEVOM NAŠOM

EKIPI KOJOJ SMETA IMOTSKI NIJE SMETAO DOGAĐAJ U SVIBNJU: NA DJELU JE HISTORIJA HISTERIJE

ZVONIMIR HODAK

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmora. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa gore i gore. Netko je u jednom TV Dnevniku rekao kako je čudno da uvijek požari počnu par dana prije proslave pobjede u Oluji i Dana domovinske zahvalnosti. Ne znam kako to naše TV stanice nisu izrezale prije emitiranja, valjda je odgovorni drug prespavao. Sad očekujem da se odmah jave naši dežurni lijevi dušobrižnici i zgroze se nad takvim šovinizmom i ognjištarenjem. O požarima i migrantima divaniti ćemo u jesen.

12.08.2024.

Međutim, pustimo ljetne prirodne nepogode i hajmo na ljepše teme. Na Olimpijadi smo uspjeli osvojiti sedam medalja. Ovako mala zemlja koja ulaže u šport manje od ijedne članice EU-a puna je športskih talenata koji, samo zahvaljujući svojoj upornosti, disciplini, predanom radu i nevjerojatnoj psihičkoj snazi postižu najbolje svjetske rezultate u svojim disciplinama. Naša će Vlada s izdašnom "sićom" nagraditi osvajatelje medalja jer ipak moramo biti štedljivi.

Štedjeti treba osobito na onima koji nas prezentiraju diljem svijeta svojim uspjesima, ali zato treba dobro platiti nesposobne političare

koji nas uglavnom sramote. Srećom su na TV-u pokazali koliko će osvajači medalja dobiti u drugim državama pa možemo uspoređivati. Kako bi opravdao štedljivost naše Vlade, predsjednik Olimpijskog odbora **Zlatko Mateša** odmah nas je obavijestio da nositelji medalja imaju kod nas pravo na mirovinu. Tako braća **Valent** i **Martin Sinković** mogu računati na nešto sitno više od 1100 eurića, a oni sa brončanom medaljom čak na nešto više od 600 eura.

Vladajući ljetuju u Costabelli. Oni manje vladajući na Korčuli. Jutarnji sve zna. Tako zna pouzdano i da 1,8 posto građana ima na štednji 14 milijardi eura u našim bankama. Šteta što ne možemo saznati i tko su ti sretnici. Znači, ima se! Zato se Ljubljanska banka vraća u Lijepu našu. Vraća se, ali ne vraća lovnu našim štedišama!

Meteorolozi su postali zvijezde. Mogu pogoditi baš sve osim prognozu vremenu.

Naježim se kad se naši ljevičari obraćaju

Nije da smo se u ovim epskim vrućinama smrznuli, ali ja se svaki puta naježim kad se naši ljevičari obraćaju javnosti. Vrijedi malo citirati našeg **Antu Tomića**: "Mi Hrvati smo nažalost budale..." Da bi to potkrijepio Anti je "tribalo" dvije stranice Jutarnjeg s dvije velike "predsjedničke" slike. Takav medijski poguranac nema ni **Dragan Primorac**. Zbori nadalje mudro naš Ante: "Bezobrazni smo i neumjereni. Spasiti nas mogu jedino migranti..." Kako lijepo kaže **Tomislav Mihanović** "eto nama krova i salame".

Dok su Engleska, Francuska, Njemačka i skandinavske zemlje na nogama zbog pobune domaćeg stanovništva protiv svih problema koje su im donijeli migranti, po našem jugo-vodniku oni jedini mogu spasiti Hrvatsku. Žučne su polemike Hrvateka oko migranata. Jedni se boje emigrantske najezde, a drugi misle da nema opasnosti od nereda kao, recimo, u Velikoj Britaniji. Zašto? Zato, tješi nas naš Ante, jer domaćeg življa je iz dana u dan sve manje. Tješe nas i frazom da nije bilo prošlog svršenog vremena (tj. socijalizma) ne bi bilo ni djece. Netolerantni Englezi nisu zadovoljni činjenicom da su u deset najvećih britanskih gradova načelnici ili gradonačelnici

muslimani. Ali kvaka 22 je u činjenici da su svi na tu poziciju došli demokratskim izborima.

Nisu se morali izležavati po asfaltu k'o **Tomislav Tomašević, Zdenka Raukar, Bora Radić**... Ante nas je obavijestio i da piše novi roman. Zove se "Nada". Faktura, Ljevak i ostali izdavači koji su spremni "izdati" čekaju u niskom startu tko će ga smjeti objaviti. Zastupao sam pokojnog velikana **Slobodana Novaka** koji je u jednom trenutku bio proglašen idiotom od strane jednog splitskog orjunaša jer je napisao nešto pozitivno o **Franji Tudmanu**. A što uopće smiješ pozitivno napisati ili kazati o čovjeku koji je sve legende o Jugoslaviji bacio u prašinu i stvorio u pobjedničkom ratu hrvatsku državu nakon stotine i stotine godina.

U Hrvatskoj je trenutno na snazi teror lažnih bombi i bombastičnih laži...

Histerija na djelu

Na djelu je "historija histerije". Orjuna i ultra ljevičari "prosto ne mogu da veruju". U Imotskom je **Marko Perković Thompson** doveo 50.000 tisuća "zaslijepljenih" ognjištara. Istoričar **Hervoja Klasić** komentira: "Sram me je!" Napokon, već je vrijeme za sram. Istoričar nastavlja: "Tako su pozdravljali Hitlerove slugе". Svaka ti dala, istoričaru! Četiri godine Domovinskog rata te i takve "Hitlerove slugе" živcirale su razne Klasiće s pozdravom "Za dom...". Između ostalog, Domovinski rat donio nam je i pobjedničku toleranciju prema takvima kao što su Klasić, **Dragan Markovina, Ivo Goldstein, Tihomir Jakovina** i ostali članovi zloglasnog Vijeća za suočavanje s prošlosti. Domovinski rat odnio nam je 402 dječja života. Današnju mladost koja živi u slobodi i miru (ta tako tragična činjenica za jugofile) slavi na Thompsonovom koncertu pa ih orjuna i jugofili žele pod svaku cijenu pretvoriti u "proustašku histeriju".

Bravo (ili rio bravo) za profesore povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu! Kad se svake godine u svibnju deru i pjevaju partizanske pjesme u Kumrovcu, to ih ne zabrinjava, ali ovo u Imotskom ne mogu podnijeti. Koji dvostruki moral! **Tin Ujević**, genijalni hrvatski pjesnik, koji je 1945.g. od raznih jugofila i orjunaša dobio desetgodišnju zabranu pisanja, a čiji su kip u Imotskom zavili u HOS-ovu zastavu, napisao je u svojoj pjesmi: "U slutnji, u čežnji daljine, daljine; u srcu, u dahu planine, planine; malena mjesta srca

moga, spomenik Brača, Imotskog..." I kad su si umislili kako su sve "posložili", iza ugla je iskočio **Mato Franković**, gradonačelnik Dubrovnika, i pokvario im bal vampira.

Naša **Ivanka Tome** je čvrsto uvjerena kako je Matino "ustaševanje u gostima po receptu njegova šefa Plenkovića". Možda je žena dobila sunčanicu. Evo, što nam sve donose ekstremno visoke temperature. Pritajeni "ustaša" – **Andrej Plenković**. Ivanka misli da je Mate "ne znajući kako drugačije privući pažnju" pa je u "sigurnom okruženju braniteljske populacije u Cisti Velikoj zaurloao Bog i Hrvati i Za dom spremni". Bravo, Ivanka! Nije Mate gradonačelnik Šapca ili Niša, on je gradonačelnik Dubrovnika koji još nije srpski... Kod naših novinara uvijek ista priča. Neki su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral...

Domaćinstva kojima su zbog neplaćanja struje iskopčana, svečano su proslavila Noć šišmiša, tj. snalaženje u postkomunističkom mraku. Javio mi se i čitatelj moje kolumne iz Belog Manastira. Kaže: "Bavim se poljoprivredom, ali sam propao!" Kamo? "U zemlju!"

Oscar Wilde je surovo iskren: "Neki bi ubili i najboljeg prijatelja ne bi li došli u priliku da mu napišu epitaf".

'Službena' istina

Često se u svojim kolumnama "očešem" o legendarne "profe" povijesti s Filozofskog faksa u Zagrebu. Jedan ljeviji od drugoga. NOB-e, **Josip Broz Tito**, Sutjeska i Neretva, život i djelo **Mike Špiljka**, ali ni slova o strjeljanijima homoseksualaca i neistomišljenika u NOB-u, lažnim legendama o tobožnjim borcima za slobodu i o friziranju povijesti ne bi li se dobila "podobna" katedra...

Zaraza glorifikacije komunizma i Tita, kao nečeg što je "službena" istina, proširila se poput "svinjske kuge" i na druge fakultete. Što si ljevije, to su ti vrata društvenih fakulteta otvoreni... Čim se uhvatiš za kvaku već si unutra, u zagrljaju svojih istomišljenika. Na tom mitu godinama se grade karijere, pišu knjige, polažu doktorati... Naš Domovinski rat, naša briljantna pobjeda još uvijek za takve nisu niti će ikada biti "tema". Nedavno smo saznali za neuspjeli atentat na bivšeg američkog predsjednika **Donalda Trumpa**. U SAD-u već dugo pada kvaliteta atentatora.

Stara garda atentatora "odradila" bi šepRTLjavgov Donalda u roku odmah. Ovi novi još uče... To je pomalo razočaralo profesoricu ustavnog prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu **Anu Horvat Vuković**. Javila se naša Ana na Facebooku s dražesno ženskim komentarom. Prema portalu Narod.hr Ana je pomalo tužna pa kaže: "Umalo. Više sreće drugi put!" Baš atentatorima ne ide! Odiozni Trump se i ovaj puta izvukao. Dok sam živio u SAD-u vidio sam da se popularnost njihovih predsjednika mjeri na jedan nimalo romantičan način - koliko je za vrijeme mandata otvorio novih radnih mjesta. I točka. Tu je Trump na vrhu. U prvom mandatu otvorio je više od šest i pol milijuna novih radnih mjesta. To mu je trebalo biti dosta za drugi mandat, ali onda su na scenu stupili "poštanski glasovi" za **Joe Bidena**. Ti glasovi stižu još i dan danas. Ovaj puta su ga se odlučili drugačije riješiti - snajperom. Na kraju, imam jedno pitanje: je li vulgarno ljevičarenje naših akademskih elita jeftina gluma ili ofucani modni detalj?

Lao-Tse je mudro zaključio: "Pazite na svoje misli, one postaju riječi. Pazite na svoje riječi, one postaju djela..."

Amerikanac je na Olimpijadi preskočio motkom visinu od 6 metara i 25 cm. Sretnik. Kad ide iz Austrije na godišnji u Hrvatsku on može jednostavno preskočiti motkom k nama...

Na pitanje kad će multikulturalnom Engleskom upravljati crni kralj, dvor bi diskretno mogao odgovoriti: "Kad o tome odluči šah".

Olimpijada je gotova

Evo, Olimpijada je gotova. Pamtit će se po politizaciji i feminiziranosti, i to od početka pa do kraja. Cura sa karom mlatila je curu bez kare i osvojila zlato. Francuski i olimpijski genij na djelu. Primijetio je to i **Alain Finkielkraut**, čuveni francuski filozof, pa je napisao: "Francuski genij na otvaranju istakao svojim nedolaskom".

Pod parolom "domaće je domaće" evo nama naših tema. Prva "vruća" dolazi iz Splita. Novi trener **Gennaro Gattuso** ne vodi na tekmu u Zagreb **Ivana Perišića**. Stvar je jasna. Ako Talijan tu utakmicu dobije, to mu je "zlatna medalja". Ako izgubi, put ga vodi u bespuće. Zato, neka igraju samo pouzdani i zdravi.

Moj nekadašnji portal na kojem sam i počeo "kolumnariti" rasplakao se nad tužnom sudbinom **Rade Šerbedžije**. Uglavnom, Radi su i otac

i majka Srbi pa je Radi teško. Pa zar stvarno treba pisati takve jeftine pamflete? Kad je rat počeo, Rade je otišao na "rezervni položaj", a kad je rat završio Rade se vratio. Kad su agresori dobili nogom u tur Rade se vratio u "Tuđmaniju" i dobro mu ide. Zagreb, Rijeka, Brijuni... Radi je u Zagrebu i na Brijunima odlično. Hvala Bogu! Sad se čudi rezerviranosti prema njemu.

I što sad? Ono što čudi je činjenica da se je u Domovinskom ratu aproksimativno desetak tisuća Srba borilo na hrvatskoj strani, a o njima nitko ne piše ni riječi niti se trudi da im priskrbi sve što bi im moglo zatrebati. Međutim, nedostatak "oduševljenja" prema Radi i njegovoj ulozi u razrušenom Vukovaru ne ide na onu stvar ekipi. U gori i dalje raste zelen bor... Okrenite se malo i onim Srbima koji su se borili i ginuli za ovu državu. Poanta čitave priče je da nije bitno odakle si nego kakav si...

Ljevica ne prestaje s napadima na Thompsona: Ovakav spektakl Kekin i ekipa mogu samo sanjati

Davor Ivanković je medijski alkar. Pogađa u sridu. Kaže: "Neki bi sada zbog 'Jure i Bobana' slali na Goli otok. Zato se i dalje pjeva, a "društveni higijeničari" ne spavaju. Zato i izgledaju tako neispavano. Skandalozno! U Imotskom su deseci tisuća Hrvata pjevali hrvatske pjesme na hrvatskom jeziku uz hrvatske zastave. Sramota! Zovite odmah Radu, Tomića, **Pofuka, Rudanicu, Tomu, Bajrušija**... Još Juga nije propala...

Crkvenim "krugovima" vraćaju se oduzeti stambeni i poslovni "kvadrati".

Na kraju krajeva i na početku početka, najstariji posao ipak je bio stvaranje svijeta.

<https://direktno.hr/kolumne/ekipi-kojoj-smeta-imotski-nije-smetao-dogadaj-svibnju-djelu-historija-histerije-352388/>

DIREKTNO.HR

Ekipi kojoj smeta Imotski nije smetao događaj u svibnju: Na djelu je historija histerije

Kakve to imamo posljednjih godina kilave godišnje odmore. Sve je predvidljivo. Požari koje izazivaju krijesnice jer do sada nitko ne pronalazi konkretne krivce. Mislim one s imenom i prezimenom. Navodno požare masovno izaziva vrućina, gromovi i svemirci. Svako ljeto šume duž obale i zaleđa go...

REFERENDUM O ZDS JE 2015. PREDLAGAO NADBISKUP ŽELIMIR PULJIĆ, PREDSJEDNIK HBK

26. kolovoza 2024.

O prijedlogu nadbiskupa Puljića o referendumu postoji cijeli niz tekstova u knjizi:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Evo jednog:

PISMO VEČERNJEM LISTU

**VEČERNJAKOVO GLORIFICIRANJE NDH ILI SAMO
SLUGANSTVO VELIKOSRPSKOJ POLITICI?**

Nazvao me jedan prijatelj i reče mi kako me je Večernji list proglasio osobom tjedna. Bilo mi je čudno jer je taj list toliko neozbiljan jer nije dao ni kao kratku vijest o prošlogodišnjoj međunarodnoj konferenciji u Trogiru održanoj u povodu mojih tisuću znanstvenih radova u matematičkim časopisima. (Napominjem da o konferenciji u Trogiru nisu obavijestili svoje čitatelje ni Slobodna Dalmacija ni Jutarnji list.) Naime, toliko radova je u povijesti objavilo samo nekoliko matematičara, a u RH tisuću znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nema niti jedan znanstvenik:

<http://kamenjar.com/matematika-konferencija/>

Zato nisam ni kupio te nekada ugledne hrvatske novine.

Međutim, drugi prijatelj mi je poslao e-mail:

Ma, vidi ti ovoga kretena! Izgleda da je zavladala kolektivna histerija. A meni se čini da tu ima elemenata za jednu dobru tužbu i protiv novinara i protiv Večernjaka.

<http://www.vecernji.hr/.../ustasluk-akademika-josipa...>

Naravno, kada sam već dobio i link otvorio sam ga. Iz naslova i podnaslova vidio sam zašto je prijatelj govorio o kretenu (nitko inteligentan ne bi časne hrvatske biskupe povezao s ustašlukom):

Ustašluk akademika Josipa Pečarića šokirao javnost

Inicijativu su podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić

Autor:

Marko Špoljar

Akademik Josip Pečarić, frontmen anticivilizacijske, sramotne i, ne manje važno, protuhrvatske inicijative da ustaški poklič "za dom spremni" postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci, šokirao je političare, povjesničare, stručnu i opću javnost.

Šokirao je i predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović i pretendenta na premijersko mjesto Tomislava Karamarku, na čije je adrese poslao peticiju. Oboje su ekspresno Pečariću kazali kako stoje stvari u Republici Hrvatskoj.

Da sramota za Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti bude veća, pobrinuli su se vodeći ljudi te institucije jer nisu osudili postupak svoga člana. Međutim, razloga za sram imaju i čelnici Katoličke crkve u Hrvatskoj jer su tu inicijativu podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački Valentin Pozaić.

Utuživo jest jer je to inicijativa Mladog Jastreba. Jasno je da su (po onom Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijest) morali slagati jer je doista smiješno tvrditi da je inicijativa hrvatske legende protuhrvatska. Uostalom naše Pismo, koje je već potpisalo preko 4000 ljudi, potpisali su i generali Ljubo Česić Rojs i Marinko Krešić. Kako je Večernjak objavio i mišljenje akademika Ivana Aralica koji im je objasnio kako ZDS nije ustaški pozdrav već je to Za Poglavnika i Dom spremni, neobično je da oni i dalje tvrde da se radi o ustaškom pozdravu.

Međutim poznato je da su Srbi uvijek tvrdili da su hrvatski branitelji zapravo ustaše. Čak su i za državu koja je obranjena nakon što su branitelji slomili fašističku velikosrpsku agresiju nazivali/nazivaju ustaškom državom. Kako su naši branitelji i u Domovinskom ratu koristili poklik ZDS, a naše pismo je napisano u obrani Thompsona i njegove Bojne Čavoglave (svi znamo koliko je veliku ulogu odigrala „Bojna Čavoglave“ u Domovinskom ratu), očito je da su u Večernjem listu prihvatili tvrdnju o hrvatskim braniteljima-ustašama i hrvatskoj državi kao ustaškoj državi. Doista je strašna spoznaja kako su nekada veoma ugledne hrvatske novine u službi velikosrpske politike, zar ne?

Zašto mislim da je vjerojatno i da Večernjak glorificira NDH? Pa to je očito iz reagiranja na izjavu nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK.

Evo što je rekao Nadbiskup:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge."

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

"Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", rekao je u izjavi predsjednika HBK-a Želimir Puljić.

Večernjak je tražio komentar od prof. dr. Žarka Puhovskog, „velikog eksperta“ za koga je Sud u Haagu ustanovio da govori laži o Domovinskom ratu. Već ta činjenica pokazuje da je Večernji list u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Evo što piše u Večernjaku:

– Najbolje bi bilo da se održi i referendum o tome treba li se Hrvatska zvati NDH. A srbijanskog predsjednika Tomislava Nikolića bi, logički, trebalo postaviti za predsjednika odbora za provedbu referenduma o promjeni imena RH u NDH. To što se sada događa samo je pokazatelj da biskupi žive izvan vremena i prostora, u koljačkoj prošlosti. A s obzirom na njihovu službenu funkciju, to je

paradoksalno – kaže politički analitičar Žarko Puhovski. Dodaje kako se takvim tumačenjem zapravo pokazuje i prezir prema svim žrtvama NDH, ali i pomaže Zoranu Milanoviću pa i predsjedniku Srbije Tomislavu Nikoliću za kojeg je Hrvatska nastala na ostacima Pavelićeve NDH.

Što nam očito Puhovski poručuje komentirajući nadbiskupove riječi koji prije raspisivanja referenduma traži očitavanje struke. Puhovski (i Večernjak) tvrde da bi struka podržala ideju o promjeni imena RH u NDH. Tko bi rekao da je i Puhovski apologeta NDH. Ili on samo opet laže? A Večernjaku to odgovara.

Još je zanimljivija izjava predsjednika saborskog Odbora za Ustav Peđe Grbina. Poznato je da je on Thompsonov fan i voli u društvu pjevati Bojnu Čavoglave. Dakle, ako je doista iskreni ljubitelj glazbe i kapljica, potpisao bi Pismo kojim se traži zaštita i Thompsona i Bojne Čavoglave. Međutim i on se želi predstaviti kao apologeta nacizma u Hrvata:

– Hoćemo li održati i referendum je li ‘Sieg heil’ bio nacistički?

Dakle, ako bi stručnjaci u Hrvatskoj trebali odlučivati o ovakvom referendumu, Grbin je uvjeren da bi struka podržala i takav prijedlog. Zapravo Grbina se može i razumjeti. Jadničak je Thompsonov fan, ali i u vlasti koja provodi Memorandum SANU 2. Njegov izbor u toj dvojbi se svidio Večernjaku i zato objavljuje njegovu izjavu.

Večernjak čak objavljuje i priglupu izjavu političkog analitičara Ivana Rimca. O povijesti se, kaže Rimac, ne može odlučivati na referendumu.– Jasno je što se događalo i promoviranje neznanja i skrivanje iza referenduma je ignoriranje povijesti, što je besmisleno – kaže Rimac. Dodaje i kako se nada da se radi o pojedinačnom istupu nadbiskupa Puljića, a ne o stavu Crkve.– Ako se radi o službenom stavu Crkve, onda bismo se doista svi skupa trebali zabrinuti koliko seže pamćenje ovog naroda i koliko smo spremni ponavljati pogreške iz prošlosti – kaže Rimac.

Naravno, Nadbiskup nije nigdje govorio o odlučivanju o povijesti već prijedloga za uvođenje ZDS u Hrvatsku vojsku i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu. Našem političkom analitičaru je Hrvatska vojska – povijest. Što je babi milo – to joj se i snilo. A Večernjak to objavljuje!

Treba li uopće spomenuti kakvim je ružnim napadima nadbiskup bio izložen.

Vratimo se samoj Peticiji,

Karakterističan je sam naslov teksta prof. dr. sc. Zdravka Tomca:

**FAŠISTI SU ONI KOJI POZDRAV ZA DOM SPREMNI!
PROGLAŠAVAJU FAŠISTIČKIM**

A pogledajte samo početak jednog teksta koji pokazuje da se radilo o čistom fašizmu:

**JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?**

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u **dnevno.hr** njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr.

Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: “van s njima iz svih strukovnih udruga”. I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga! Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/.../i-hitler-nas-je-gledao-829552>

dnevno.hr

I Hitler nas je gledao!

- Dnevno.hr

KOJA BUDALA!

Panika kod Jugoslavena je takva da javno pokazuju koliko su glupi. Klasić je izvrstan primjer vjerojatno ponajbolji primjer za to. Napisao je tekst povodom osude korištenja simbola fašističkog agresora na od čije su vojske hrvatski branitelji napravi Hrvatsku a hrvatskim ljevičarima omiljene Jugoslavije, a on izjednačio takvo korištenje sa življenjem i radom u toj tamnici hrvatskog naroda:

Hrvoje Klasić: Pljuni i zabrani

<https://www.24sata.hr/.../hrvoje-klasic-pljuni-i-zabrani...>

Koliko je tekst glup sjajno je opisao već prvi komentator:

„Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagrađio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? Koja budala!“

Glupo bi bilo komentirati njegov tekst. Toliko je glup da je dovoljno čitati se i smijati. Čitajući ga razmislite zašto sam davno pitao:

- Zašto je Bok stvorio budale?

- Da im se pametni rugaju, a njima lijepo jer su u centru pažnje.

Ili plaćite kad se sjetite kako je to profesor sa Zagrebačkog sveučilišta. A ni druga nisu bolja jer i ona znaju imati ovakve profesore.

A što reći za vlast kojima ovakvi trebaju?

A trebaju im jer su toliko glupi da misle da ovakvim tekstovima mogu izbrisati činjenicu da je Srbija izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku.

A kad trebaju vlastima – trebaju i glavnim medijima?

Evo čitajte i uživajte u ljudskoj gluposti, tj. kako Klasić i svi oni zamišljaju što je sve sudjelovalo i tko je sve sudjelovao u toj fašističkoj agresiji. A kad je sve to i svi ti sudjelovali u fašističkoj agresiji, kako netko može biti protiv simbola pod kojima su ta fašistička agresija vršila. Već je to u RH lijepo riješeno počev s uzdignuta tri prsta koji je nastao i koristi se u toj agresiji i zato je poželjan, ali ZDS branitelja nije.

A kad već spominjem Zagrebačko sveučilište pitam vas:

Znate li da je Klasić jedan od potpisnika fašističkog zahtjeva većine nastavnika s Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta da se udalje

iz strukovnih organizacija povjesničari koji su bili potpisnici Peticije ZDS itd.

Zvonimir Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali

Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: “van s njima iz svih strukovnih udruga”. I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga! Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/.../i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Valjda Klasić misli da trebamo pljunuti i na te povjesničare potpisnike fašističkog zahtjeva i zabraniti im da predaju na državnim sveučilištima? Kako je i on među njima onda je to prvi put da je nešto logično i predložio.

Naravno, šalim se.

Zapravo čini mi se da će većina vas radije čitati komentare tog teksta pa vam ih ovdje dajem:

ze

zecov07.9.2024.

Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagrađio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? ? Koja budala!

ne

nervoza201107.9.2024.

Knjiga Hrvoje Klasić “Kako se brise istinita povijest”

ze

zecov07.9.2024.

Konjino, a kaj bi trebalo srušiti bolnice i dr zgrade kaj je sagrađio Pavelić??? Ali, pjesme iz toga vremena NE pjevamo, ne reproduciramo, bar javno, zar ne???? ? Koja budala!

ne

nervoza201107.9.2024.

Knjiga Hrvoje Klasić “Kako se brise istinita povijest”

ze

zecov07.9.2024.

Primitivna i zločinačka, nedemokratska i nasilna tvorevina je njemu ideal/idol! Pa kraljevina jugoslavija je bila demokratičnija, konjino!

Vi

VilaVelebita200107.9.2024.

Kao da netko vjeruje ovom liku. Pitanje je samo za koga on igra?

Dk

Deaktivirani korisnik07.9.2024.

Već si sav pobijelio od muke što te nitko u Hrvatskoj ne doživljava, a trudiš se bogec

AP

AP77708.9.2024.

Meni nije jasno zašto se tom marginalnu koji je stekao znanje u jednopartijskom režimu TJ. ima znanja niti za navučenu dvojku, sve što radi je subjektivno mislje nje a ne realno znanje i činjenica. Ja bi mu oduzeo titulkmk zabranio predavanje ako predaje povijest mladima a znate zašto...zato jer nikad nije tako stvarno iznio istinu da su napali masakrirali silovali palili hrvatske gradove i ljudi ti koji su nosili odore države koju on uporno glorificira!!!

FL

FLOY07.9.2024.

Čuo sam da u Beogradu čest izvode hit Vice vukova . Villu Velebita . A iz orkestra hrvacka zastava .

Iv

I v o n a07.9.2024.

Al' ga s*re ova orjunašina...

lg

lanai goga07.9.2024.

Ne smeta im pljacka jer su u toj pljacki mnogi od njih prosperirali kao branitelji a bojiste nisu ni vidjeli zato stite lopove gdje je sada glogoski maca mu pop apala jezik bio je prvi u savskoj kaj se je izgubio ili ina dovoljno zetona oa mu vise nije vazno sto je s njegovim narodom pravi branitelji zakazali ste

žm

želim mir07.9.2024.

Komentirati u smislu "Klasiću, imaš pravo" značilo bi suprotstaviti se onima koji su ga u svojim komentarima ispljuvali, a koji su listom HDZ-ovci koji drugačij e ne znaju ili ne smiju misliti. Gospodo podsjećam vas na jednu sitnicu: danas bi svi oni koji su doktorirali u bivšoj državi trebali vratiti diplome, jer poslije '90-te je rečeno da prosvjetni sustav u bivšoj državi ništa ne valja i da će biti izgrađen novi, bolji. iz kratke povijesto Lijepe naše od '90-te na ovamo je

vidljivo kako je to bolje urađeno. S druge strane, zanima me koliko su ministara prosvjete na čelu sa uvažnim dr Fuksom, zapravo prosvjetni radnici, a koji su loš prosvjetni sustav i školovanje završili u prošloj državi. I još se diče svojim titulama. Na ovom primjeru se vidi jako mnogo toga, primjerice, zamislite si ministra zdravlja koji je po struci građevinski inženjer! A toga u nas ima na pretek. Stoga shvatite Klasića ispravno, a ne, gledajući u ono što vam je (a zapravo ste u ogromnoj manjini) omogućila ova HDZ-ova vlast, u skladu sa svojim osobnim, materijalnim i političkim interesima. U ovoj državi ima mnogo toga lijepog i vrijednog, što treba njegovati i razvijati. Ne znam kome je interesu neprestano blaćenje bivše države, a u njoj ste nastali i razvili se u ono što ste sada.

Komentirati u smislu "Klasiću, imaš pravo" značilo bi suprotstaviti se onima koji su ga u svojim komentarima ispljuvali, a koji su listom HDZ-ovci koji drugačije ne znaju ili ne smiju misliti. Gospodo podsjećam vas na jednu sitnicu: danas bi svi oni koji su doktorirali u bivšoj državi trebali vratiti diplome, jer poslije '90-te je rečeno da prosvjetni sustav u bivšoj državi ništa ne valja i da će biti izgrađen novi, bolji. iz kratke povijesti Lijepe naše od '90-te na ovamo je vidljivo kako je to bolje urađeno. S druge strane, zanima me koliko su ministara prosvjete na čelu sa uvažnim dr Fuksom, zapravo prosvjetni radnici, a koji su loš prosvjetni sustav i školovanje završili u prošloj državi. I još se diče svojim titulama. Na ovom primjeru se vidi jako mnogo toga, primjerice, zamislite si ministra zdravlja koji je po struci građevinski inženjer! A toga u nas ima na pretek. Stoga shvatite Klasića ispravno, a ne, gledajući u ono što vam je (a zapravo ste u ogromnoj manjini) omogućila ova HDZ-ova vlast, u skladu sa svojim osobnim, materijalnim i političkim interesima. U ovoj državi ima mnogo toga lijepog i vrijednog, što treba njegovati i razvijati. Ne znam kome je interesu neprestano blaćenje bivše države, a u njoj ste nastali i razvili se u ono što ste sada.⁷⁴

i kaj sad^{07.9.2024.}

j...bala vas više ta tvorevina... kako je bila nastala tako je i završila...

mo

monterizzo^{07.9.2024.}

Pročitao sam cijeli članak i to je sve savršeno točno. Ali ne možeš to objašnjavati ljudima rođenim poslije juge koje su očevi i djedovi zadojili mržnjom protiv svega što je bilo prije. Uzaludan trud.

HS

HR SLO SRB CG MKD BIH07.9.2024.

Zabranitelji, smeta im zastava a ne smeta im Rvacka pljačka, lopovluk, pranje love, uhljebljavanje, ratni profiteri, tajkuni..

moj selfi na avataru07.9.2024.

Prvo bi tebe trebalo zabraniti

cool55510.9.2024.

Vidim da je rijetko tko shvatio članak, al su se propisno ražestili. Ovako ne može ni naprid ni nazad. Ma kakvi..... Još otprilike 50-80 god. Dakle ka d Nas ne bude, možda Nešto razuma bude.Iskreno, čisto sumnjam!

Au

Australian08.9.2024.

Svi koji.uspoređujete ovoga lika sa životinjskim carstvom vrijedate iste, on je nepopravljiv Titovac i Jugo nostalgicar nikakvi povjesničar sramota

mh

magic7777is heare07.9.2024.

tulipadrinjo pa ovo sve sto pises je moralo doci na baplatu dok su drugi jeli kekse neko je jeo govna zbog NDH je ZG trebao traziti dozvolu da pravi mostove do novog ZG a cetnici su abolirani a zajedno sa ustasama radili masakre - ako ti se svidja onakav rezim trazi vizu za S . Koreju tamo jedva cekaju takve sa srpom i cekicem i naravno petokrakom (to ti se vjerovatno cini smijesno a istinito) ..

ZarJe VaznoNickNem07.9.2024.

ti sta si pisa zaboravi mater i cacu i idi dalje da te nista ne podsjeća na ovo sta si napisala kreni redom

be

bezobrvenajeziku07.9.2024.

Tko je ovaj,pa da je po tebi ta zvijezda petokraka udarala svaki dan granate,da su avioni s petokrakom bacali bombe po tebi nebi tako govorio...Mi smo živjeli u toj Jugoslaviji i nismo znali neke stvari zato što su nas trovali lažima...Zato bolje ti je da šutiš,pametniji si iako neznam ni tko si ni šta si...

Tko je ovaj, pa da je po tebi ta zvijezda petokraka udarala svaki dan granate, da su avioni s petokrakom bacali bombe po tebi nebi tako govorio... Mi smo živjeli u toj Jugoslaviji i nismo znali neke stvari zato što su nas trovali lažima... Zato bolje ti je da šutiš, pametniji si iako neznam ni tko si ni šta si...88

Odgovori

tv

taki vaki naki 09.9.2024.

Koja manipulacija i izvrtanje činjenica, jugo-šugo posla na najjače.. Kad se zabranjivao Thompson onda je jugosima bilo najnormalnije da je čovjeku u vlastitoj zemlji zabranjeno pjevati o vlastitoj zemlji. A kad se postavi pitanje zabrane provokatora, četnika, mrzitelja Hrvatske – e onda se svi uzvitopere, sa zabranama se ruga, uspoređuje neusporedivo i poziva na demokracije, slobode govora i pjevanja, ukratko: na slobode vrijeđanja – jer čim se vrijeđanje odnosi na Hrvatsku, onda to jugosima stvara osjećaj ushićenja i zajedništva, i nije im problem što su im pjevači prvenstveno političari: Brega lukavo gura agresorke zastave, Bora deklarirani četnik, a Štulić otvoreni mrzitelj Hrvatske. Dakle, sve jugo-govor mržnje ili akt mržnje, ali to kod jugosa prolazi jer je protiv Hrvatske. Npr. zagrebački Top radio toliko štuje Štulića da im je Azra na repertoaru non-stop, i svaki dan i više puta dnevno, ne dira njih ni Štulićeva mržnja prema Hrvatskoj ni njegove izjave od kojih je jednu 2022 baš 24sata objavio: "Izjavljujem..., i DA MI SE, KAO STRANCU KOJI NEMA NIŠTA S VAMA, SKINETE S K*****!" I sad je pitanje zašto taj zatraženi odjeb ne naprave, i Top radio i svi ostali jugoljupci.

Ja

Jadranka 🇷🇺 08.9.2024.

Koje je ovaj beda stoće nabajao? Je li on prespavao Domovinski rat? ro

roundtrain 08.9.2024.

Mi, koji živimo u Istri, bili bi presretni da Istra opet bude dio Italije i da se zauvijek odvojimo od Banana države hrvatske...a što se tiče jugoslavije to je oduvijek bila Smradoslavija!

zb5307.9.2024.

ljudi moji pa pod tom zastavom su čelnici klali ljude, sakatili, ubijali pa jeste li vi normalni?

or

orson07.9.2024.

"povjesničar"

rimtitu09.9.2024.

U prvu je 1/1 e sad što nekima intelekt ne dozvoljava da dobace to je nešto drugo ...

Serdar Antonio07.9.2024.

Aha , kao obrnuta psihologija , sarkazam , satira i te fore... aha aha. Ok. Može za ozbiljno sada ? Ne smije se u javnom prostoru republike Hrvatske pojavljivat z viježda petokraka jer je pod tim simbolom ubijan Hrvatski narod. Kraj priče. Točka. To što je netko dobio Oscara ili što je osvojio naslov u košarci to je super 👍. Ali danas. Nakon svega... nakon toliko jama u koju su bačeni živi Hrvati i Hrvatice , nevini ljudi.. nakon toliko laži i obmana, nakon Domovinskog rata taj se simbol ne smije koristiti. A ti si taj koji se tobože boriš protiv totalitarizma, a tako si subjektivan. Medijski prostor je otrovniji no ikad.

tuti fruti 1107.9.2024.

Oće biti pametniji od UMPROFORA i UNa.

https://www.24sata.hr/news/hrvoje-klasic-pljuni-i-zabrani-1003190?fbclid=IwY2xjawFyGUJleHRuA2FlbQIxMQABHbM_8Z5W16lyQBwuEXm-P9do9qvK75ZxnIRxbViM4_pNn9m-Cij0B-FfaA_aem_Dd-E7zxxpsZj7IH_VDK2aQ

[i](#)

24SATA.HR

Hrvoje Klasić: Pljuni i zabrani

Pod hitno bi trebalo zabraniti televizijsko i radio emitiranje hitova Miše Kovača, Olivera Dragojevića, Novih fosila, Parnog valjka, Azre i svih ostalih hrvatskih pjevača i bendova koji su kao jugoslavenske zvijezde nastupali po dvoranama od Vardara do Triglava

Sve reakcije:

21 Vinka Milošević, Mile Budiša i 19 drugih

S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA
JONJIĆA JE I:

78. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)

LIJEVOM NAŠOM

IMAO SAM ZANIMLJIV PRIJEDLOG ZA TUĐMANA I ŠUŠKA: REKLI SU MI DA POKUŠAM SAM

ZVONIMIR HODAK

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

30.09.2024.

Ovih dana naletim na fejsu na tekst Ivana Kiša. Kao da sam sreo samog sebe, Kiš se kao opravdava pa kaže: "Ovaj sam tekst pronašao na bespućima interneta pa koga zanima. Sličnost sa stvarnim činjenicama je namjerna. Dakle, ljevica je izašla iz Sabora kad se je glasovalo o hrvatskoj neovisnosti. Ljevica je predala hrvatsko oružje JNA. Ljevica je glasala protiv zakona o hrvatskom jeziku. Ljevica je bila protiv Pelješkog mosta. Ljevica je bila protiv LNG terminala na Krku. Ljevica je lagala za dogovor Tuđmana i Miloševića. Ljevica je neprekidno optuživala Tuđmana i mnoštvo hrvatskih časnika i vojnika za ratne zločine. Ljevica je izvela privatizaciju najvažnijih državnih firmi. Ljevica je pokušala zaštititi udbaše prilikom izručenja Njemačkoj. Ljevica je vodila najneuspješnije hrvatske vlade.

Ljevica je, dok je bila na vlasti, devastirala hrvatsku vojsku i obavještajne službe. Ljevica je bila protiv modernizacije hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Ljevica je željela privatizirati sve hrvatske autoceste. Ljevica je bila protiv uvođenja kune. Ljevici je smetalo

prvo bijelo polje hrvatskog grba. Ljevica želi zabranu pozdrava ZDS. Ljevica inzistira na falsificiranoj komunističkoj hrvatskoj povijesti. Ljevica uvijek traži zabranu Thompsonovih koncerata dok hrli na koncerte srpskih cajki. Ljevica je ateistička i anti kršćanska, podržava pobačaj, aktivni je promotor LGBTIQ+ agende. Ljevica desetljećima blati i lažno optužuje blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Ljevica neprekidno djeluje protiv katoličke Crkve, ustrajno napada većinu katoličkog svećenstva i vjernika.

Ljevica se protivi povratku hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka u domovinu. Ljevica ima monopol na hrvatsku kulturu. Ljevica dominantno upravlja hrvatskim medijima. Ljevica veliča Tita, jednog od najvećih zločinaca svjetske povijesti. Ljevica ima lijepih riječi za propalu tamnicu hrvatskog naroda - Jugoslaviju. Ljevica se redovno nabacuje blatom po vrhunskim hrvatskim sportašima. Ljevica radi sve ne bi li učvrstila veze sa zemljama 'regije', a na užrb odnosa sa zapadom...". Autor se na kraju ispričava ako je nešto izostavio jer je toliko toga protuhrvatskog da je teško sve to zapamtiti. Potpisujem, ali koga zbog toga boli glava...

FOTO: HINA

Tuđman je i danas kost u grlu ljevičarima

Uglavnom, s tom i takvom ljevicom, koja nikada nije bila hrvatska niti će ikada biti, nebrojena i smotana hrvatska desnica priželjkuje suradnju! Takva tobožnja "desnica" u biti su tek otpali jugo komunistički otpadci, politički diletanti i bezglavi smušenjaci kako ih je nazivao hrvatski velikan i utemeljitelj hrvatske države dr. Franjo Tuđman. I da na kraju i zasolim, Franjo Tuđman i danas je kost u grlu razno raznim orjunašima i takvim ljevičarima. Toj i takvoj hrvatskoj "desnici" ne sviđaju novoizabrani saborski zastupnici pa se odmah "sele" na stranu na kojoj stoju Benčićka, Kekinica, Raukarica tako da se lijevo sinkronizirano kokodakanje može nastaviti s dodatnim snagama. Kad se neočekivano u saboru pojavi poneki intelektualac odmah započne lijevo kokodakanje, vrijeđanje i njegovo prozivanje.

Hrvatska ljevica je uvijek egzistirala na rubu izdaje. To je primijećeno još u vremenu Antuna Gustava Matoša koji je i sam o tome pisao i čudio se. Nova su vremena, a hrvatska ljevica još živi u neprežaljenoj Jugi. Misle da je njihova laž samo "prilagođena" istina.

Kažu da istina uvijek ispliva na površinu. To je relativno točno. Jednom ispliva, ali ponekad kao lešina pluta po površini...

Sjeli su mu na račun. Računao je na to...

Neki ljevičari su nemoralni, a neki imaju dvostruki moral. Pljuni i zabrani, ili kako Dražen Travaš vidi Hrvoja Klasića ljevičarsku "istoriju" naše novije povijesti: "Evo nam još jednog stalnog gosta i ljubimca svih Zun Zara portala, televizija i gnojidbenih medija - našeg Klasića, defektnog imena i istog svjetonazora". Evo što nam Hrvojica predlaže: "Pod hitno bi trebalo zabraniti televizijsko i radio emitiranje hitova Miše Kovača, Olivera Dragojevića, Novih fosila, Parnog valjka, Azre i svih ostalih hrvatskih pjevača i bendova koji su, kao jugoslavenske zvijezde, nastupali po dvoranama od Vardara do Triglava".

To je, k'o bajagi, trebala biti vrhunska ironija našeg "istoričara". Više je ironije u tvrdnji "istoričara" Goldsteina da je Hitler slao u Jasenovac "drobilice za kosti" pa je to razlog zašto u Jasenovcu od 700.000 ubijenih nema ni jedne kosti. Komentar Mile Bucića: "Fakultet političkih nauka, tu se kote novinari". Klasić je jedan od onih koji voli ići do kraja, ali doći će vrijeme kad će morati platiti alimentaciju... Naime, kaj? Sve ovo što je iznio Ivan Kiš, Draže Travaš, Ivica Granić i drugi, uglavnom samo na fejsu, znaju i naši vrapci. Možeš ti jugofile deklasirati argumentima sto puta, ali oni su svoje stavove uklesali (kao u kamenu) kroz tisak, televiziju, radio, sve medije koje čvrsto drže u svojim rukama.

FOTO: HINA/Edvard Šušak

Prijedlog Tuđmanu i Šušku

Kada umre Buda Lončar, osvjedočeni partizanski egzekutor, organiziraju akademije, na kojima sve što je radio (ubijao, davio u moru, sredio embargo na kupnju oružja 1991.g. u UN-u) pretvaraju u nacionalne "zasluge". Politika je kao rijeka, nekog odnese, a nekog izbací. Budu je izbacilo more za koje je bio tijesno vezan od tragične 1945.g. pa do smrti. Prema tome, može Kiš pisati, analizirati, osvjetljavati, ukazati itd, oni su uvijek spremni sve to prekriti svojim lažima iliti "prilagođenim" istinama. Dok je trajao Domovinski rat i dok su se branitelji, pa i HOS-vci, borili na Srđu s četnicima, "oni" su već točno znali tko će u mladoj hrvatskoj državi kontrolirati tisak, tko televiziju, tko radio... Tako nam se dogodilo: radio ne radio,

slušaj radio! Kad sam jednom Tuđmanu i Šušku predložio da se pokrene jedan dnevnik desne, prohrvatske orijentacije, dobio sam odgovor "Pa hajte, pokrenite vi!".

Zato je ono što pišem u mojim kolumnama već godinama kao i mnogi drugi domoljubni kolumnisti samo sviranje onoj stvari... Koliko je već samo domoljubnih tema obrađeno u raznim kolumnama koje kruže fejsom. Međutim nikada nećete o tim istim temama i argumentima za njih čuti ni riječi u našim mainstream dnevnicima, tjednicima ili televizijskim programima. Vlada zavjet medijske šutnje o bitnim hrvatskim problemima kao i tišina o kandidaturi Tomislava Jonjića za Pantovčak. Da se kojim slučajem kandidirao Ante Tomić, Vedrana Rudan ili netko sličan o tome bi brujali svi mediji, a izašla bi i sabrana djela tih naših ljevičara. Nemam političkih ambicija pa se mogu samo zlobno smješkat. Jonjiću pak nije do smješkanja...

Dok smo mi imali svoje principe, oni su imali Gavrilu.

Trideset i prva je obljetnica operacije Džep 93. Operacije je to koje se Ivica Ivanišević iz Slobodanke i dan danas srami. Zločesti "krivousti" Tuđman je za par sati pretekao Bošnjake i Srbe da "realizuju" njihov dogovor po kojem bi 9. rujna Srbi osvojili Gospić, a Bošnjaci Mostar te, "molim lepo", izbili na more. I danas bi odjekivalo "Lepom njihovom" oj, Jugo, jugice! I ne bi Davoru Ivankoviću iz Večernjaka palo na pamet "nediplomatski" tvrditi kako: "Jugoslavija nije bila samo dobra glazba i jaka kulturna scena s kraja 80-tih. To je uljepšavanje povijesti države koja je bila diktatura nastala na groznom zločinu". Nesretni Davor ide čak i dalje pa piše: "Godine 1945. Titove ubojice pobile su više ljudi nego bombe u Hirošimi i Nagasakiju".

FOTO: Screenshot

Juga je i danas dobar biznis

I što sad? Od vremena kad su eksplodirale te dvije famozne, povijesne atomske bombe krajem 1945.g. poginulo je 130 tisuća ljudi. U isto vrijeme je na "ovim prostorima" bilo ubijeno 180 tisuća ljudi. Na njih nije bačena atomska bomba, oni nisu stradali u borbi, nisu svi ni bili ni vojnici. Bilo je i žena i djece. Pobjeni su bez suđenja, a njihova tijela zatrpana su po "Hudim jamama" diljem Hrvatske i Slovenije... Te zločine bez presedana organizirali su i

realizirali Tito, Ranković, Kardelj i drugovi partizani iliti komunisti. Masovnih zločina kasnije više nije bilo, ali je "partija" nastavila "državne neprijatelje" likvidirati sve do kraja 1988. godine. I što dodati ovoj našoj povijesti zločina? Što o ovom misle "Gera i Pofuk" kao i ostali "pevači" o Jugo, jugice...

Bijelo Dugme orilo se nedavno u Splitu. Vijorila se zastava SFRJ na ekranu. Ta država i danas je dobar "biznis" za Gorana Bregovića i istomišljenike. Mnogima je pjevanje "Oj Jugo, jugice" samo nekakva budalaština. Po takvima svatko ima demokratsko pravo biti budala. To poentira i Davor. Samo jedni za Čavoglave i ZDS idu sucima za prekršaje, dok drugi imaju demokratsko pravo pjevati Jugi i vijoriti jugo zastavu. Ma što tko pričao, Jugovići su opet na sceni i u modi. To su oni kojima su u Beogradu najbolji tulumi. Nije onda ni čudno što zagrebačka zlatna mladež iz svojih vila pod Sljemenom vikendom hrli u "prestolnicu".

Stravičan je podatak da je dedek Kajbumščak bio ljudožder, a možda i srbožder. To je otkrio svijetu dedek Pantovčak na svjedočenju u Haagu.

Na pomolu je novi holokaust. Na vijest da je Izrael spreman napasti na Bliskom istoku skladišta oružja za masovno uništenje pametnim raketama "Uradi sam" koje same pronalaze cilj, u Izraelu je nastupila panika, a brojni Izraelci potražili su azil u Iranu....

Ivica Marijačić je u dilemi: "Ako je Radić napustio Penavu zbog, kako tvrdi, koalicije s HDZ-om, onda je najnormalnije očekivati kako će njegova stranka zauzeti najoštrij oporbeni odnos prema HDZ-u. Ali Radić ne isključuje mogućnost koalicije s HDZ-om, a još manje isključuje potporu HDZ-ovom predsjedničkom kandidatu Draganu Primorcu". Nitko ne može slijediti takve amplitude.

Zasut sam pozivima o utrci za Pantovčak: Izjasnio sam se glasno i jasno

U noćnom TV programu ima toliko horor filmova da je nemoguće pronaći film nakon kojeg je moguće zaspati.

Nevladinih udruga je preko devedest tisuća pa njihovom brojnom članstvu treba priznati status nacionalne manjine.

Nakon početka sukoba u Gazi, ratni reporteri iz Lijepe naše raštrkaše se po Bliskom istoku. Kad su oko njih počele eksplodirati bombe, na

prve detonacije povukli su se na mirnije destinacije. Originalan je bio jedan koji je o ratu u Gazi izvještavao s Dugog rata. Kažu da ako je žena varljiva pravda je u njenim rukama kvarljiva.

DIREKTNO.HR

Imao sam zanimljiv prijedlog za Tuđmana i Šuška: Rekli su mi da pokušam sam

Tko o čemu, ja ću opet malo o našoj hrvatskoj ljevici. Hrvatska ljevica je ponosna na svoju jugo tradiciju, svoj NOB, svoja dostignuća, svoje "napredne stavove", kako u pravilu tepa samoj sebi.

Sve reakcije:

41 Zlata Barisa, Ivan Balić i 39 drugih

**DR. SC. ANTE NAZOR,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.

U prethodnom tekstu meni je – zapravo – najvažnije bilo to što je sjajna Hrvatska knjižževnica Nevenka Nekić nazvala Juricu Pavičića budaletinom (*Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kretenom.*)

Naime često spomenem kako Bog nije bez razloga stvorio i budale: Oni pametnima služe za zabavu, a njima je lijepo jer su u centru pažnje.

Zato iako sam komentirao tzv. nacistički poklič ZDS mislim da to nije bilo dovoljno.

Radi se o dijelu njegovog teksta:

„Među povjesničarima uključenima u projekt jedan je faktični historiografski apologet Hereeg-Bosne. drugi je specijalist za poratne partizanske zločine, treći je potpisao peticiju da se nacistički poklič ZDS službeno uvede u Hrvatsku vojsku. Jedan dio uključenih povjesničara izrazito je vezan za Crkvu, a dio ih pripada eto, barem - civiliziranoj konzervativnoj desnici. Tako otprilike izgleda hrvatska historiografija kad je se liši 'binarnog sagledavanja'. Nalikuje više jednošinskom monorailu.“

Naime u svezi tog pokliča doista je bilo i nečeg što bi mogli opisati kao nešto nacističko.

O čemu se radi?

O Peticiji ZDS tada je navodno cijela Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu je pisala doista takvu izjavu o čemu je tada pisao veliki hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije

ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih čelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moacanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni!« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta izja izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Isti će se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavređuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIČIĆ

Podsjeća li vas ovo na nacistička paljenja knjiga i na ono što je išlo uz to. A napomenom da su nacisti članovi Nacional SOCIJALISTIČKE stranke.

Kao što vidimo skoro deset godina kasnije priključio im se i Budaletina. Naravno, to nije isto jer znamo zašto je Bog stvorio i budale, zar ne.

Ne moramo prof. Nekić i ja biti u pravu. Možda Pavičić i nije budaletina.

U tom slučaju mogli bi se zapitati radi li se samo od klasično primjeru srpskog sluga.

Znamo da je Srbima u povijesti najviše pomogla laž. A srpske sluga moraju lagati i više od svojih gazda. Možda se

Zato bi bilo zgodno otkriti tko je taj povjesničar koji je potpisnik Peticije ZDS, a član je član Projekta SNOVI.

Poslije dva biskupa i dva akademika prvi potpisnik je bio bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest- Evo nekoliko podataka o njemu:

DR. SC. MIRKO VALENTIĆ, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
(Ivanjska, kraj Banje Luke, 19. rujna 1932.), hrvatski povjesničar.)

Životopis

Godine 1961. diplomirao je povijesnu grupu na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu a od iste godine pa do 1964. godine bio je profesor povijesti u Školi za odgajateljice u Zagrebu. Od 1964. do 1971. godine kustos je u Povijesnom muzeju Hrvatske a 1971. godine zaposlio se je u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu (nekadašnji Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske). 1978. godine doktorirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu s temom *Vojna krajina i pitanje njenog sjedinjenja s Hrvatskom 1861. – 1881.* Bio je ravnatelj u Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu od 1991. do 2002. godine., predavač na Odsjeku za povijest pri Hrvatskim studijima. U znanstvenom radu proučava povijest Vojne krajine, vlašskog etnika na hrvatskim prostorima te povijest gradišćanskih Hrvata.

U mirovinu je otišao 30. prosinca 2002. godine.

Predsjednikom je Hrvatskoga kulturnog društva "Banja Luka" u Zagrebu od 2002. godine.

Nagrade i odličja

- 2013.: Časni znak zemlje Gradišće.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mirko_Valenti%C4%87

Hrvatski institut za povijest ima i svoju podružnicu u Slavanskom Brodu, čiji je prvi ravnatelj također potpisao Peticiju ZDS. Evo ponešto i o njemu:

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, znanstveni savjetnik

Glavno područje istraživanja: nacionalna povijest, povijest Srba u Hrvatskoj, hrvatsko-srpski odnosi u 19. i početkom 20. stoljeća
Rođen je 24. prosinca 1954. u Kuljenovcima kraj Dervente (Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je u Slavonskom Brodu, klasičnu gimnaziju kod otaca isusovaca u Zagrebu, a studij povijesti na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1980), gdje je i magistrirao s temom “Srbobran 1884-1902” (1987). Doktorirao je u Zagrebu na Filozofskom fakultetu s temom “Položaj Srba u Banskoj Hrvatskoj 1883-1903. – Analiza srpske izdavačke djelatnosti” (1999). Poslije završenog fakulteta radio je u Historijskom institutu Slavonije i Baranje (kasnije Centar za društvena istraživanja i Centar za povijest Slavonije i Baranje) do 1990. Nakon prvih demokratskih izbora i sloma komunističke diktature u Hrvatskoj, ušao je u prvu Općinsku upravu Slavonskog Broda, gdje je radio do početaka 1992. Potom se zaposlio u Državnom arhivu, a od 1994. radio je u Odsjeku za povijest pri Muzeju Brodskog Posavlja. Kada je 1996. Hrvatski institut za povijest iz Zagreba osnovao svoju Podružnicu u Slavonskom Brodu, prešao je raditi u tu ustanovu, čiji je voditelj bio u razdoblju 1996.-2011. Danas u zvanju znanstvenog savjetnika (2011) vodi redoviti znanstveno-istraživački projekt “Slavonija, Srijem i Baranja 1860.-1945.: politika, društvo, kultura“. Pretežno se bavi poviješću Srba u Hrvatskoj. Od 2021. nalazi se u mirovini.
<https://hipsb.hr/istrazivaci/znanstvenici/dr-sc-mato-artukovic/>

Dajem samo neke najosnovnije najosnovnije podatke o drugim povjesničarima, ali i linkove o njima:

PROF. DR. FRA ANDRIJA NIKIĆ,
Predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru

Povijesne znanosti doktorirao u Rimu 1971.

Počasni doktorat (honoris causa) filzofije i knjižarstva dodijeljen mu je 1989. na Sveučilištu u Missouriju (SAD).

https://hr.wikipedia.org/wiki/Andrija_Niki%C4%87

DR. SC. STJEPAN RAZUM

Prvi predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stjepan_Razum

PROF. DR. SC. IVO RENDIĆ – MIOČEVIĆ

(Korčula, 13. svibnja 1935. – Rijeka, 13. prosinca 2020.)

.Od 1986. godine docent je na Odsjeku povijesti pri Filozofskom fakultetu u Zadru, gdje se i umirovio kao profesor emeritus.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivo_Rendi%C4%87-Mio%C4%87Devi%C4%87

DR. SC. MILKO BRKOVIĆ, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima

<https://proleksis.lzmk.hr/57723/>

PROF. DR. SC. SERDO DOKOZA

Godine 2006. biran je u naslovno zvanje docenta, 2010. u zvanje izvanrednog profesora, a 2018. u zvanje redovitog profesora.

<https://povijest.unizd.hr/nastavnici/prof-dr-sc-serdo-dokoza>

DOC. DR. SC. IVAN POLJAKOVIĆ

(Subotica, 9. siječnja 1956.) je hrvatski filolog, apologeta, političar i povjesničar književnosti iz Vojvodine,

Od 2006. djeluje na Sveučilištu u Zadru.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Ivan_Poljakovi%C4%87

Njih se kao potpisnike može naći u mojoj knjizi: DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni! Zagreb, 2015.

Peticiju je na portalu kamenjar.com potpisalo još njih preko 4,000, ali malo je vjerojatno da je Pavičić mislio na nekog od njih, a ni sam nemam ni te podatke niti imena svih članova Projekta SNOVI.

Mislio sam završiti ovaj tekst kako bi mi bilo drago doznati da nisam u pravu i da Pavičić nije lagao pa i nije srpski sluga. Ali ne mogu jer bi ostalo samo ono budaletina, a ne znam što je njemu draže.

Josip Pečarić

**HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ
THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

LIJEVOM NAŠOM

**HRVATSKA JE POLITIČKA LUDNICA:
PRIČA PARTIZANKE VJERE STARA JE I
JEZIVA**

ZVONIMIR HODAK

Glavni događaj tjedna bila je inauguracija **Zorana Milanovića** na kojoj se našao konglomerat najrazličitijih likova od **Ante Gotovine**, preko **Ivana Penave** do partizanke **Vjere Andrijić**.

24.02.2025.

Bio je to ujedno i odraz Milanovićeve politike koja je i proteklih (vjerojatno će i narednih) pet godina grabiti malo s antifašistima, malo s liberalima, malo sa suverenistima, malo s lijevičarima, malo s desničarima... To je pravi populizam bez ikakvog ozbiljno domišljenog političkog stava, ali koji uvijek uspješno računa s hrvatskim kratkim sjećanjem i zaboravom svih njegovih političkih gafova.

Ono što je mene "od(u)ševilo" je da smo se, zahvaljujući Zoranu Milanoviću, htjeli - ne htjeli, vratili jednom "romantičnom" dijelu naše burne i nezaboravne "istorije". Ovako nešto ne bi mogli smisliti ni "istoričari" klase **Hrvoja Klasića, Tvrтка Jakovine, Dragana Markovine, Ive Goldsteina...**

Inauguracija na Pantovčaku poslužila je kao idealna pozornica da se znatiželjnom puku predstavi one prave heroje iza zastora. Ljudi koji su ratovali i žrtvovali sve za državu Hrvatsku. Ma, bravo Zorane! Pred "svjetla pozornice" stala je Vjera Andrijić, 101-godišnja partizanka. Alal' ti vjera, Vjera! Alal' ti vjera, Zorane! Ona je od od 1941. do 1945. godine vjerovala kako se sa svojom "prvom četom, prvog bataljuna, Prve Dalmatinske proleTERSKE brigade" bori na Neretvi i Sutjesci za državu Hrvatsku.

Sve za Hrvatsku

I sada 18. veljače 2025.g. naša je Vjera postala preko noći "crvena zvijezda" svih mainstream lijevih medija. Narod je bio ushićen pa nije bilo ni uhićenih. Naša dobra baka partizanka borila se i protiv "pobunjenih" fratarar na Širokom brijegu, a nigdje ni na kilometar ni traga rumenilu. Ono što je očaralo Zokija, Jutarnji, Večernji, Slobodanku, **Ivicu Ivaniševića**, Pofuka, Geru i ostale jugofile čista je i nepatvorena istina – ona stara, ali ponosna, partizanka borila se u Drugom svjetskom ratu za državu Hrvatsku. S njom se borio i **Andrija Hebrang** stariji. Za nagradu je Hebrang bio hitno pozvan u Beograd i u jednom trenutku slabosti se objesio o radijator visok jedan metar.

Našu heroinu nitko nije zvao nigdje do Zorana Milanovića. On je pak uvjeren kako treba vjerovati Vjerinoj priči. A ta je priča stara i jeziva. Nije bilo otpora, zauzeli su grad, zarobili fratre i pobili ih. Sve do jednog. A što ćeš s fratrima nego ih pobiti. Sve za Hrvatsku! Nije naša Vjera nikakav izuzetak. **Tihomir Dujmović** je "pročitao" Milanovića. A tko nije. Pozvana je najstarija partizanka, pripadnica zloglasne JNA. Zašto nije pozvao najstarijeg hrvatskog branitelja bez kojeg inauguracije ne bi ni bilo.

Kad se pojavio **Franjo Tuđman** odmah su se odasvuda prijavljivali Hrvati koji su se navodno od 1941. do 1945. godine borili za Hrvatsku i sad bi u HDZ koji je pobijedio na prvim slobodnim izborima. U ono "sretno" vrijeme pred kraj Drugog svjetskog rata završavao je i rat na Dalekom istoku. Ameri su izgubili strpljenje sa žilavim Japanom pa kako su netom izumili atomsku bombu, roknuli su dvije u Hirošimi i Nagasakiju te pobili 130.000 Japanaca. I rat je bio gotov. Nekako u slično vrijeme Vjerini su partizani pobili u

Zagrebu i diljem Hrvatske oko 180.000 narodnih "neprijatelja". Bez i jedne atomske bombe. Sad je sreća Vjeru pogladila po licu pa je stigla i na Pantovčak Zoku na inauguraciju. Eto, tako se po Zokiju i Vjeri stvarala današnja Hrvatska. Do zadnjeg fratra.

FOTO: Goran Mehkek/CROPIX

Možete samo zamisliti što je sve izgovorila

Znaju za tu krvavu epizodu s fratrima na Širokom brijegu i Vjera i Milanović i lijeva medijska falanga, ali računaju na zaboravnost Hrvateka. Netko naivan bi rekao da je u pitanju vrsta nastranosti. Kod naš Vjere vidljivo je da se iznenada našla u šansi, nakon toga su je našli... Nedavno sam napisao kako su mnogi sudionici gey parada sretni da **Joža Broz** nije više živ. Tu je također mogao pomoći i Zoki. Umjesto Vjere i njene priče o sudbini frataru u Širokom Brijegu Zoki je trebao dovesti na Pantovčak jednog gey partizana pa da nam iz prve ruke objasni kako je Tito s njima postupao. Tko je kome "hofirao" i tko je završio pred streljačkim vodom. No, ima vremena. Zoki je tu, a možda i Vjera ponešto zna o toj temi. Kad se već ne srami ubojstva frataru vjerujem kako ozbiljnost situacije nalaže drugovima da o sudbinama geyeva ne lažu....

FOTO: HINA/Damir Senčar

Ne tako davno odvjetnička Komora Konga je poslala peto pismo vladi Republike Konga protestirajući jer je već pet puta umjesto osuđenika obješen njegov odvjetnik. Kad smo već u pravnoj sferi dobro je spomenuti da ratni zločini ne zastarijevaju. Na fejsu je dokaz. Vjera nas ponosno vodi kroz svoju partizansku historiju. Bilo je otpora u gradu, "pope" su zarobili i pobili. Kako je to bio ratni zločin koji ne zastarijeva, na Glavnom državnom odvjetniku je prikupiti dokaze, utvrditi činjenice i da postavi neka pitanja žilavoj partizanskoj kilerici. Za progon, izručenje i suđenje **Andriji Artukoviću** dob nije bila zapreka, a Vjera se sigurno borila za ravnopravnost muškaraca i žena.

Svi traže raspisivanje izbora - i pismeni i nepismeni. Tek koji dan nakon Milanovićeve inauguracije i Vjerinog hvalisanja partizanskim ubijanjima, održana je nekakva srpska tribina u središtu Zagreba. Na toj tribini, za koju smo tek nakon nekoliko dana saznali u našim medijima, "gospođa" srpska ambasadorica **Jelena Milić** otvoreno je vrijeđala Domovinski rat i Republiku Hrvatsku, a sve u žustroj raspravi o pjesmama **Marka Perkovića Thompsona**. Možete samo zamišljati što je sve ta "gospođa" izgovorila na javnoj tribini usred Zagreba kad su joj se morali suprotstaviti čak i Klasić, Pusić i slični likovi koji su i organizirali ovakvu tribinu.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

Hrvatska se pretvara u političku ludnicu

Hrvatski lijevi mediji kao poznati politički poltroni pokušali su sve to prešutjeti, ali ih je na svojoj facebook stranici prozvao **Branko Tuđen**, koji je također nazočio tribini, i opisao što se sve tamo događalo. Nakon toga je ipak izašao jedan člančić u novinama i potom muk. Muk traje i od strane naše diplomacije koja poltronski tolerira ovakvo blaćenje Hrvatske i nedopustivo zadiranje veleposlanice jedne strane zemlje u unutarnje teme države domaćina. Dakle, na taj par excellence politički "škandal" Hrvatska je reagirala munjevito – šutnjom! Oni malo direktniji i hrabriji tvrde da se Hrvatska polako, ali sigurno pretvara u političku ludnicu!?

Uvijek nas spuštaju oni koji su se digli... Već je svakoj političkoj budali odavno postalo jasno da se "ratni oblaci" polako, ali sigurno približavaju Europi pa i Lijepoj našoj. A Hrvateki imaju samo ostarjelu Vjeročku i uvijek spremnu orjunu. Posla preko nosa, a vremena sve manje. I u Ukrajini su vjerovali u "međunarodno pravo". Vrijeme koje nadolazi bit će ozbiljno. Spremniji smo nego 1991. godine i na sreću imamo pravog ministra obrane **Ivana Anušića**. Ostaje samo pitanje za Milanovića i **Andreja Plenkovića**: Hoće li nam to biti dosta? Raznih **Budimira Lončara** ima k'o pljeve. Na radiju Mrežnica gostovao je **Nikola Kajkić**. Sve što je rekao može se sažeti u rečenici: "Hrvatska je skinula gaće zbog Ukrajine".

Reakcije su više nego zanimljive. Rekao bih tipične. Po zakonu gravitacije sve što se digno mora pasti. Ako ne padne samo od sebe, onda smo mi tu da mu pomognemo. **Toni Damjanić** zna tko je za sve kriv. On kaže: "Krivousti partizan Franjo Tuđman". Toni inače piše u otvorenom profilu, sa slikom. Vrlo kratko ću se obratiti Toniju. Tuđmana je Hrvatima poslala sama Providnost. Stvorio je i obranio te učvrstio samostanu, demokratsku i modernu hrvatsku državu u nemogućim okolnostima. Bez oružja, pod embargom, bez međunarodne podrške, bez stranog novca i kapitala, s domaćim izdajicama koji su podmetali klipove gdje god su mogli.

FOTO: Damir Krajac/CROPIX

'Mogu odoljeti svemu osim napasti'

Tek sada - kad će se rasplesti ovaj rat u Ukrajini koja je cijelo vrijeme do dolaska **Donalda Trumpa** imala međunarodnu podršku cijelog zapadnog svijeta, dobivala redovito obilnu oružanu i financijsku pomoć i iz SAD-a i iz EU-a – sad se može realnije sagledati veličina Tuđmana i onoga što je njegovom zaslugom Hrvatska uspjela izboriti u Domovinskom ratu. Tuđman je svoj povijesni zadatak briljantno ispunio. S odmakom vremena to će postajati sve vidljivije. Osim naravno slijepcima i glupacima koji već godinama slobodno prde

svoje ispranke u ljevičarskim medijima, na raznoraznim opskurnim tribinama i u oporbenim zahodskim raspravama.

Apsurdistan je nastao zadnjih desetak ili više godina. Zato druže Toni, osvijesti se ako ti je to uopće moguće, a ako nije, nek' te voda nosi... Danas Hrvatska ima mnogo veći problem od raznih Tonija. To je tko će i s čime braniti državu. Ne treba se previše pouzdavati u NATO, a još manje u EU. Hoće li ju braniti Možemovci, Milanovićevi i Penkijevi poltroni... ? Ako bila koja pomoć stigne, budite sigurni bit će prije iz Širokog Brijega... **Ralph Waldo Emerson** je jednom napisao: "Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo dovoljno?"

Thompson ih je iznenadio kada su se zlurado poveselili: Vidjet ćemo uskoro što slijedi

Lako je procijeniti nekretninu. Daj procijeni ženu! Osjećaj ga nije prevario. Prevarila ga je žena! Međutim, splitskog gradonačelnika **Ivicu Puljka** žena nije prevarila. Bračni par Puljak složno zajedno pati i žali za Jugoslavijom usprkos tomu što je jedna od najboljih, ako ne i najbolja, brigada iz Domovinskog rata baš ona iz Splita – Četvrta splitska brigada. Već sam pisao o tome kako je **Kuzma Kovačić**, kiparski mag, napravio Štandarc u središtu Splita. Mali jugić Puljak je bez dozvole Kuzme Kovačića dao uklesati datum ulaska JNA u Split kao dan tzv. oslobođenja grada. Sve je završilo na sudu. Puljak je sud izgubio. Split nisu oslobodili partizani, druže Puljak... Puljak Splitsanima nije obećao ništa, a ni to im neće ispuniti. **Oscar Wilde** je jednom napisao: "Mogu odoljeti svemu osim napasti".

https://direktno.hr/kolumne/hrvatska-je-politicka-ludnica-prica-partizanke-vjere-stara-je-i-jeziva-365654/?fbclid=IwY2xjawIpKy5leHRuA2FlbQIxMQABHY-hDjDr8P4hWE_4XTFCGHCyrXTx4HhFVLnprAy13jhC6TtG9p5lVjRpAw_aem_PtZ648wTCcK7TPEGc6Ag2A

EVO KAKO THOMPSON UČI NAŠE SKOLARCE ONO ŠTO IH NE UČE U ŠKOLI.

Velimir Bujanec

11. siječnja 2019.

VIDEO KOJI ĆE VAS ODUŠEVITI: MP Thompson kod patera Ike Mandurića zapjevao sa zagrebačkim srednjoškolcima!

Snimka je nastala u Palmotićevoj, u studenom prošle godine, dan uoči spektakularnog koncerta našeg najpopularnijeg glazbenika u Varaždinu...

OVO JE HRVATSKA!

**J. PEČARIĆ, Z. HODAK, SMIJEŠNI
'ISTORIČAR' I THOMPSON / PROF: DR: SC:
HRVOJE KLASIĆ**

UVOD

Ova knjiga sadrži tekstove iz knjiga prvog autora u kojima se spominje jedan od najpoznatijih 'istoričara' u Hrvatskoj za koga se prije može reći da je politički aktivist nego znanstvenik.

Međutim o takvim 'istoričarima' puno je pisao drugi autor pa je puno njegovih tekstova u knjigama prvog autora pa je prirodno da je to zajednička knjiga.

S Interneta je na Pečarićev facebook preneseno:

**ON HRVAT. DA UMREŠ OD SMIJEHA. ZNAMO SRPSKU
PODJELU NA USTAŠE I SRPSKE SLUGE. ON NIJE USTAŠA
DAKLE SRPSKI SLUGA:)))**

<https://web.facebook.com/mirovina.hr/videos/1502495694265817>

S Interneta je i ovo:

JADNA DJECA I JOS JADNIJI NJIHOVI RODITELJI KOJI IH
ŠALJU NA FAKULTETE S OVAKVIM PROFESORIMA

Tako je naslovljena bavijest koja je prenjeta na Pečarićev Facebook:

Predrag Popović

PROFESOR KLASIĆ, INAČE PROF KOMUNJARSKE
ISTORIJE I NE SAKRIVA ŠTO RADI HRVATSKOJ DJECI, ON
TO JAVNO I KAŽE I TIME VAM SE CERI U LICE I PRAVI
VAS BUDALAMA PA VI SAMO DAJTE....

KAŽE DA NIJE IZNENAĐEN

KLASIĆ TEŠKO OPTUŽIO TUĐMANA: 'SVOJIM
STUDENTIMA KAŽEM, KADA

*Povjesničar **Hrvoje Klasić** komentirao je pozdrav 'Za dom spremni'. Klasić smatra da je za to dobrim dijelom kriv **Franjo Tuđman** jer je devedesetih godina prošlog stoljeća dopustio krajnjoj desnici da se bori za nacionalne interese. S obzirom na to da je tada dopušteno korištenje tog pozdrava, ne iznenađuje što ga i danas mnogi spremno koriste, tvrdi Klasić.*

16.07.2025.

Gostujući u podcastu portala Mirovina.hr Klasić se osvrnuo na pozdrav 'Za dom spremni', koji je izvor čestih polemika u društvu. "Devedesetih godina je učinjena katastrofalna greška. Ja mislim da je Franjo Tuđman veliki krivac za to što je kao bivši antifašist, partizan, komunist i general, dopustio da se borba za nacionalne interese prepusti krajnjoj desnici i da ispadne normalno osnivati postrojbe koje se nazivaju po **Bobanu** i **Francetiću** koji imaju 'Za dom spremni' i tako dalje, rekao je Klasić.

Klasić tvrdi da je i Tuđmanu, ali i svima ostalima tada sigurno bilo jasno da je to asocijacija na ustaštvo. S obzirom na to da se taj pozdrav tada tolerirao, 30 godina kasnije i dalje imamo toleriranje toga, poručio je Klasić.

Foto: Darko Tomas / CROPIX

'Kako to protumačiti?'

"Što se tiče ovih navijača, ja sam to uvijek svojim studentima, kojih ima i iz Dalmacije, rekao 'ljudi kada čujete na Poljudu da netko više 'Za dom spremni', to su protalijanski elementi, pa mislim, tko drugi može izvikivati službeni pozdrav države koja je Split dala drugoj državi?'"

Hebrang kratkom porukom uništio Daliju: 'Drugarica za tim žali'

"Kako drugačije to protumačiti? Mislim da nismo smjeli kritiku jednog režima zamijeniti veličanjem jednog režima koji je apsolutno, dakle, crn", rekao je Klasić,

*

Bilo je puno komentara o ovom 'istoričaru'.

Takvi 'istoričari' drže katedre za povijest hrvatskih sveučilišta
Njihova znanstvena otkrića znaju biti doista smiješna i prave ruglo i od sveučilišta na kojima rade.

Najčuvenije je takovo otkriće prof. dr. sc. Iva Goldsteina po kojem je dobio ime IVO DROBILICA.

Ne zaostaje ni prof. dr. sc. Hrvoje Klasić

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Tada je prvi nautor to komentirao tekstom: PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

Ovu glupariju je nastavio Ivo Drobilica, pa je to izmišljanje novih zakoba u biologiji dvojice poznatih 'istoričara komentirao prof. dr. sc. Andtija Hebrang:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

Ova knjiga je sastavljena od tekstova iz Pečarićevih knjiga u kojima se spominje KLASIĆ i Thompson.

Što se tiče Thompsona i ZDS i KLASIĆ spada u većinu Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu koja je tražila 2015. da se

iz strukovnih udružena isključe hrvatski povjesničari koji su potpisali Peticiju ZDS kojom smo branili 'Bojnu Čavoglave' i Thompsona. Tada je drugi autor ove knjige napisao:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povijesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih čelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju

hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Poznato je da je na sudu Thompson pobijedio u tom sporu, ali to ništa ne znači tim 'istoričarima', koji danas pokazuju kao Klasić da im to ništa ne znači. A ne znači ni njihovom fakultetu kada su takvi i dalje njihovi nastavnici, A sam Klasić bi i dalje uhićivao Hrvate.

Što kaže glavni državni odvjetnik Ivan Turudić:

'Insignije HOS-a' i pozdrav 'Za dom spremni'

Turudić je komentirao je i pozdrav 'Za dom spremni'.

"Mislim da se tome daje prevelika važnost. Prije 20, 30 godina i ja sam osobno u niz navrata pjevao 'Ustani bane', 'Vila Velebita', a tko to više pjeva? Najslade je zabranjeno voće.

Što se tiče pozdrava 'Za dom spremni', ovi koji ga danas pjevaju referiraju se na Domovinski rat iz 1991. godine. Kakve ustaše? Pa nema više nijednog živog ustaše ni ustašofila. Što se tiče ekstremne desnice, ona postoji u svakoj europskoj zemlji. U Hrvatskoj je čak manji postotak nego u drugim europskim zemljama", rekao je Turudić.

"Insignije HOS-a legalizirane su od strane Ministarstva uprave 2000. i neke godine. I to baš kada je na čelu ministarstva bio gospodin Bauk", dodao je.

https://narod.hr/hrvatska/turudic-komentirao-za-dom-spremni-i-snimku-mile-kekina-jasno-kao-suza?fbclid=IwY2xjawLmxkllleHRuA2FlbQIxMQABHkWpQTnaGCwdEYnXQ84EuxKrVqao49du9NKPLMnSxEx3lGm7qv3PyIvGkNeTb_aem_MtYNXH0Qofr-t9b8h5vTAw

Smiješni istoričar je glavni profesor s te katedre kada je u pitanji ZDS i doista je smiješno kada vidimo da Glavni državni odvjetnik una više o povijesti nego većina s Odsjeka za Povijest Zagrebačkog sveučilišta.

Zanimljivo je da ovog 'istoričara' koji je tražio izbacivanje kolega iz strukovnih udruženja, koji je izmišljao i kemijske zakone da bi dokazao svoju 'istinu' koji o navijačima svojim studentima, kojih ima i iz Dalmacije kaže 'ljudi kada čujete na Poljudu da netko viče 'Za dom spremni', to su protalijanski elementi. Takvog 'istoričara' čak zove i The New York Times:

„Kontaktirali su i povjesničara **Hrvoja Klasića**, koji je rekao da u Thompsonovoj slici postoji i element "zabranjenog voća" koji je privlačio obožavatelje. "Desetljećima je Thompson bio vrlo kontroverzna figura i, kako to obično biva - posebno među mladima, ali ne samo njima - ono što je zabranjeno postaje posebno intrigantno i zanimljivo", rekao je Klasić. Na koncertu prošlog tjedna u Sinju, gdje se, prema riječima organizatora, okupilo 150.000 ljudi, g. Perković je koristio jezik žrtve kako bi uvijekovječio narativ koji traje cijelu njegovu karijeru, a koji njega i njegove obožavatelje prikazuje kao borce protiv cenzora koji pokušavaju zabraniti izražavanje nacionalnog ponosa.“⁸

Smiješno, zar ne?

⁸ <https://direktno.hr/zivot/ponajveci-americki-list-raspisao-se-o-thompsonu-zvali-su-klasica-i-dao-zanimljivu-izjavu-378405/>

IVO DROBILICA NA PEČARIĆEVOM FACEBOOKU

**I IVA DROBILICU SAM ZAUSTAVIO U IZBORU
ZA AKADEMIKA:)**

AKTUALNI KOMENTAR GLAVNE TEME

PAVKOVIĆ: PROVALA GODINE – GOLDSTEIN MISLI DA ĆE NJEGOVE KNJIGE NADŽIVJETI THOMPSONA

4. srpnja, 2025.

Piše: Mladen Pavković

Svašta smo ovih dana mogli čuti i pročitati o koncertu najpopularnijeg hrvatskog pjevača Marka Perkovića Thompsona na zagrebačkom Hipodromu.

Čak i pojedini tzv. povjesničari poput Ive Goldsteina nemaju lijepije riječi ni za koncert ni za pjevača, a bome ni za publiku koja će u rekordnom broju biti nazočna na ovom povijesnom glazbenom događaju.

Jadni i žalosni pisac

Tako ovog kontraverznog i naprosto jadnog i žalosnog pisca, kako je ovih dana, izjavio u jednom intervjuu, uz ostalo „najviše brine činjenica da će stotine tisuća ljudi stajati satima na jakom ljetnom suncu“ te da se „iz toga može izroditi tragedija neslučenih razmjera“. Zatim kaže da „moćne krugove koji stoje iza Thompsona nikad nisu zanimali, ni u ustaška vremena baš kao ni danas, ljudski životi.“ (I taj predaje na fakultetu i želi biti akademik, op.p.).

Goldstein potom navodi da su „oni i prije 80 godina i danas imali svoj Cilj, ili Ciljeve, koji nadilaze, barem po njihovu mišljenju, važnost pojedinačnih ljudskih egzistencija – s ovim ustašoidnim paradirom i u tom se pogledu vraćamo u Drugi svjetski rat!“

I kad već pomislite da „povijesni skriboman“ ne može gore on izvali i ovakvu, a što drugo nego glupost: „Usrdno se nadam da će ova thompsonovska epizoda biti ubrzo zaboravljena, a moja će knjiga, nadam se, živjeti dulje, vjerojatno i puno dulje od nje“. (Sic!) E, sad se ne zna je li bi nakon ovih riječi jednog kakvog – takvog profesora čovjek plakao ili se smijao, tim prije što ovaj stvarno ne zna -šta je bilo?

Kruške i jabuke

Naime, Goldsteinove knjige malo tko ozbiljan ide prelistavati, a kamoli čitati, pa kako se pojave tako i -nestanu, ali treba mu ipak odati priznanje na koje i kakve načine mu se za svaki njegov jadni projekt otvaraju blagajne, poglavito hrvatskih, ali još više i srpskih kulturnih institucija.

A u svezi Thompsona pomiješao je kruške i jabuke (poput pravih majstora kuhinje), pa je u jedan lonac natrpao – Drugi svjetski rat, ustaše, ljudske živote, a i svoje „Bog pomozi“ publikacije koje služe za jednokratnu upotrebu, poput toaletnog papira!

https://www.tjedno.hr/pavkovic-provala-godine-goldstein-misli-da-ce-njegove-knjige-nadzivjeti-thompsona/?fbclid=IwY2xjawNIhAZleHRuA2FlbQIxMQABHjKGz35BCGgozMkR4ZsLejAidBPvD-WBuXGh-SD3QHbTzz3QhHN4uX9cIWuW_aem_9VpI5oUCiXjkXysMPrVjsg
<https://bezcenzure.hr/branitelji/evo-kako-goldstein-paradira-o-thompsonovom->

[koncertu/?fbclid=IwY2xjawNIhMFleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR4B24roEEcLQXofPixnqAHbywrusQHtfl-Z-9lzMhVPzrimg_1AThHYoOhYxg_aem_FmGAthRkb5_GfWOsYy_yhvg](#)
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/mladen-pavkovic-evo-kako-goldstein-paradira-o-thompsonovom-koncertu/?fbclid=IwY2xjawNIhNZleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7e1ebywHhtVGZvFz0aU97YTX-qM38tUoQ6w97igTaEr-RAQGQkOPNSWkvhbg_aem_4pMk-y_u6ZTQ9isMpVbHxw

Josip Pečarić

30. siječnja ·

RUKOMETASI OD “BOJNE ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”. 2.

Ako mislite da to nisam odmah komentirao pogledajte moj tekst iz 2003. s napomenom da sam prije povratka iz Moskve vatrenih upozoravao da će se vlastima dogoditi isto što i s kaubojima 2003. Znae sve o doćecima vatrenih, a slično je bilo s prvacima u vaterpolu.

NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA!

(...)

(Tekst je dan ranije=

Foto: Narod.hr

GOEBBELSOVA TAKTIKA

ŠARIĆ: TRIJUMVIRAT PARTIZANSKE REPUBLIKE GOLDSTEIN – KLASIĆ – JAKOVINA OPET JAŠE!

8. svibnja 2025. u 08:26

Luka Šarić

Danas je **8. svibanj**, što znači da u hrvatski javni i medijski prostor poput partizana u Zagreb ulaze **Hrvoje Klasić**, **Ivo Goldstein** i **Tvrtko Jakovina**, olimp jugoslavenske istoriografije u Hrvatskoj.

Ovaj **trijumvirat Partizanske republike** svoj profesionalni život posvetio je **izvlačenju jugoslavenskog komunizma iz septičke jame**, bez obzira koliko zaudara i koliko ih molili da to ne čine, već da se posvete arhivima u koje nikako da uđu. Umjesto toga, jedan piše **hagiografiju Mike Špiljka**, drugi kao bizantolog brani **Josipa Broza Tita** na sudu povijesti, dok treći sa suzom u oku guli svoju **biografiju zadarskog krvnika i zločinca Bude Lončara**, kojeg iz nekog neobjašnjivog razloga moramo častiti i voljeti jer je bio jugoslavenski diplomat.

> **Donosimo popis više od 100 stratišta koja su iza sebe ostavili partizani 'oslobađajući'**

Međutim, iako su televizije i tiskovine širom otvorene partizanskom trijumviratu, teški su dani pred njime, ako ćemo suditi po skupu koji se dogodio u **Muzeju grada Zagreba 5. svibnja**, svega tri dana prije 80. godišnjice **partizanske okupacije Zagreba i početka najvećeg masakra nad Hrvatima u našoj povijesti**. Tomaševićeva partizanska vlast Možemo i **komunistički fašisti** iz udruge antifašista organizirali su okrugli stol „**Drugi svjetski rat**“:

Osamdeset godina poslije“.

Trijumvirat, mali od palube i Pupovčev agitprop

Osim trijumvirata, na tribini je govorio i **Goran Hutinec**, mogući nasljednik trijumviratskog mjesta **izumitelja jasenovačke drobilice kostiju Ive**, kada ode u mirovinu. Hutinec je rado viđen u redakcijama **Novosti i Telegrama**, borac je protiv revizionizma i novi **pas čuvar jasenovačkog mita**. No, uozbiljimo se na trenutak, samo na trenutak... Povjesničar preko čijih usta olako i kontinuirano prelazi riječ „**revizionizam**“, najčešće nešto skriva ili brani neobranjivo. Ta riječ **diskvalificira onog koji ju izgovara, a ne onog kojem je upućena**.

Ozbiljnosti raspravi, osim pionirčeka **Franje Habulina**, doprinio je i bivši gradonačelnik Rijeke, **mali od palube Titovog „Galeba“ Vojko Obersnel**. Medijski su sve popratile Pupovčeve **Novosti**, sada Miloševićeve, te hrvatskim novcem također sponzoriran audiovizualni kanal **VIDA TV** – agitpropovsko pojačanje **Srpskog narodnog vijeća**.

> Dejan Jović i SNV otvorili izložbu: ‘Vraćajući glas Jovanki Broz, na neki ju način vraćamo kući’

Klasić u nevjerici: Hrvati ne časte ubojice i pljačkaše svojih djedova?!

Nakon što je **antinacifašist** Habulin savršeno u tri rečenice objasnio “šta je bilo” ranih četrdesetih, te raspravu doveo do besmisla, riječ su dobili oni koji se moraju nešto ozbiljnije ponašati, jer imaju **prof., dr. i sc.** ispred imena. Klasić je uzeo mikrofon i čini se kako je ipak zaboravio da je i dr. i sc. Naime, Hrvoje je zajecao što **Hrvati ne časte svoje krvnike iz Drugog svjetskog rata** i najveće **lopove** 20. stoljeća. Doktor Klasić Tuđmana je potom opisao kao **partizana, komunista i generala JNA**, a potom prešutio da ga je taj režim **proganjao, zatvorio, a u konačnici je Franjo protiv JNA i ratovao!** Detalji, nećemo cjepidlačiti...

Žalovao je i Klasić za uništenim “antifašističkim” spomenicima kojih je **3500** dignuto u zrak. Pa kako se to moglo dogoditi?! Partizanska **JNA napala je Hrvatsku i stala uz bok četnicima, a mi smo joj tako vratili?** Hrvati su zbilja zločinci velikih razmjera! Zatim, nitko više ne čita ni **antifašističke knjige na ćirilici**, izjadao se Klasić... Jadne li hrvatske djece! Kada ste zadnji put poželjeli svom djetetu rođenom 2012. posuditi knjigu o **avanturama Koče Popovića ili dogodovštinama Aleksandra Rankovića** na radnom mjestu u OZN-i? Na ćirilici, dakako...

> Šarić: Hoće li Klasić reći drugovima na kresovima ‘šta je bilo’ s ranjenicima zagrebačkih bolnica 1945.?

I ulice smo mu oduzeli, nema više **Trga maršala Tita**, a još ranije iz Zagreba su nestale ulice **partizanskog 10. zagrebačkog korpusa** koji je pobio nekoliko tisuća Zagrepčana, **Crvene armije** i već spomenutog antifašiste **Rankovića**. Barem još imamo ulicu **Vlade Ranogajca** koji je potpisao **stotine smrtnih presuda Hrvatima nakon rata**. Heroj! Ne, još bolje – antifašist!

Klasić nije uvjerio mladež da su komunizam i Beograd najsvjetlije razdoblje hrvatske povijesti

Što je preostalo od Klasićeve države koju je sanjao kao **mladi branitelj 1991.** godine? Ne puno. Dok je partizanska JNA pucala po

njemu i njegovom **Sisku**, mladi Hrvoje vjerovao je da ga iza ugla čeka **svijetla antifašistička budućnost**. No, dobio je **ustašofiliju I Thompsonov koncert na Hipodromu**, a mladi još uvijek nisu spoznali da je **masakr tisuća Hrvata u Zagrebu 1945.** zapravo bilo oslobođenje!

> **Šarić: Klasić, simpatizer totalitarnog režima, dijeli lekcije simpatizerima totalitarnog režima**

Čini se kako je Klasić izgubio nadu. Temelji trijumvirata i Partizanske republike su poljuljani. Unatoč silnim naporima da uvjeri djecu kako je **komunistička totalitarna država s glavnim gradom Beogradom** najsvjetlije razdoblje hrvatske povijesti, uz mali upsić u vidu **100.000 mrtvih Hrvata** u tenkovskim rovovima, rudarskim oknima, prirodnim i iskopanim jamama, dobio je mladež koja se **ne opterećuje ni ustašama ni partizanima**. Kakve li tragedije za hrvatsko društvo!

Tko je tome kriv? Klasić se ispovijedio prisutnim drugovima i upustio se u **partijsku samokritiku**: „Sada žanjemo ono što smo posijali, jer imamo generacije koje su poprilično zbunjene i koje u udžbenicima mogu pročitati jedno, kod kuća čuti drugo, a na TV-u treće i zato su moguće interpretacije da se **ne zna tko je Zagreb oslobodio**, tko je okupirao i što se dogodilo 1945. Mislim da je to izgubljena bitka i da nećemo doživjeti da se hrvatsko društvo u većini **ponosi partizanima kao braniteljima** i borcima protiv fašizma i okupacije“.

> **Šarić: Budimir Lončar svojim je (ne)djelima zaslužio titulu domaćeg izdajice i suradnika okupatora**

Ustaša Klasić, prema klasifikaciji partizanske JNA

Šok! Hoće li se Hrvoje umiroviti prije Ive i napustiti **partizanski trijumvirat**? Ruši li nam se **Partizanska republika** pred očima? Bitka je doista izgubljena, **izgubljena je još 1990-ih**, kada su Hrvoja iz **Titove partizanske JNA** nazivali **ustašom**. Uostalom, Hrvati se u većini nikada nisu niti ponosili partizanima. Otkud Klasiću taj podatak? Da jesu, ne bismo li imali i neke **partizanske postrojbe iz Domovinskog rata**, ne samo **domobranske** i one koje su nosile **“Za dom spremni”** na rukavu? Pozdrav **“Smrt fašizmu – sloboda**

narodu” bio je zauzet. Koristila ga je partizanska JNA. No, dobro, što ja znam, niti sam prof. niti dr. niti sc.

Možda će vas zanimati

Kako su partizani 'oslobadali' zagrebačke bolnice? Smaknuto je gotovo pet tisuća ranjenika

6. travnja 2025. u 12:00

Partizani su po završetku Drugog svjetskog rata poubijali tisuće onih koje su smatrali „neprijateljima“.

Dalje u tekstu, Klasić je stigao do još jednog prosvjetljenja. Samo trenutak da protrljam oči... novinar Novosti zapisao je kako je Hrvoje, **ustaša iz '91**, istaknuo da „**nema hrvatskog antifašizma**, jer je on bio dio **jugoslavenskog**, kao i da je Tito bio **jugoslavenski, a ne hrvatski antifašist**“. Doduše, tek je djelomično u pravu, ali i to je veliki iskorak za Hrvoja. Naime, talijanskom fašizmu Hrvati su se opirali i prije Drugog svjetskog rata, primjerice, istarski svećenik **Božo Milanović** jedan je od simbola otpora fašizmu.

U konačnici, **svaki Hrvat koji se opirao Titu i partizanima bio je antifašist**. Komunizam i nacizam dvije su **bratske ideologije**, svaka je **ubijala iz svojih razloga, otimala, punila logore i zatvore, kršila ljudska prava i svoju verziju socijalizma širila nasiljem**.

> **Bratanić: Tko je u temeljima Republike Hrvatske?**

Goebbelsova taktika

Govoriti su dali i malom od palube Obersnelu. On je pak **uvidom u kristalnu kuglu** vidio smak svijet koji bi se dogodio bez partizana, a potom je riječ dobio i prof. i dr. i sc. Ivo. Slavkov sin predložio je

onu staru **Goebbelsovu taktiku**: „Stalno treba ponavljati da se **1945. desilo oslobođenje i da je jasno tko je bio na pravoj, a tko na krivoj strani**“.

Evo što ima za reći samo magistar: Na **krivoj strani povijesti bili su i partizani i ustaše**, a u jednom periodu čak su bili i **saveznici**, do 22. lipnja 1941. godine. A koliko je dobro bilo „oslobođenje“, govori sama činjenica da narod u to moraš uvjeravati i **80 godina kasnije**. Štoviše, bolje su prošli Hrvati “oslobođeni” u Vukovaru 1991., nego u Zagrebu 1945. godine.

Budin posvojeni unuk **Tvrtko** tek je moderirao tribinom. Pupovčev medijski udarnik nije prenio nijedne njegove riječi. Svoj **obersnel-habulin trenutak** imala je i bivša pučka pravobraniteljica **Lora Vidović** koja je zaradila svoju peticu kod prof. Goldsteina. Ponovila je što je profesor rekao. Jedan manje, još cijeli Hipodrom!

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-trijumvirat-partizanske-republike-goldstein-klasic-jakovina-opet-jase?fbclid=IwY2xjawNIh1BleHRuA2FlbQIxMQABHtgIoK666ri6f-JC80J-YQYtYFwEiSskLBI3wusbgIgQxkjhPCkJYZGIzy2W_aem_ZjPnrlTDNV_3fsgx32EOhQ#google_vignette

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za

tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1713, citata: 25943, H-index: 57;

MathSciNet: publikacija: 1.396, citata: 7.490, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 852, citata: 8833 H-index: 41;

WoS: publikacija: 850, citata: 7769, H-index: 37.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih

časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopis i.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

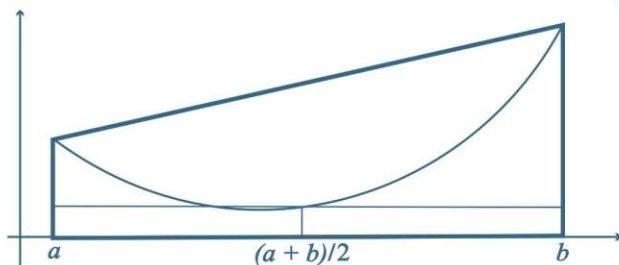
Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

PSR Press
Polymers Scientific Research Press

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities

ISSN: xxxxx (online)

ISSN: xxxxx (print)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom

znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 240 publicističkih knjiga.

4. 9. 2025.

ZVONIMIR HODAK – ŽIVOTOPIS

Zvonimir Hodak rođen je u Sertić Poljani 1938. godine. Bio je jedino dijete u obitelji Ruže i Ante Hodak. S majkom je 1945. godine doselio u Zagreb. Živio je na Trešnjevci, loše je učio, često se tukao te je u 13. godini života završio u Popravnom domu za maloljetnike u Ravnoj Gori pokraj Delnica gdje je ostao dvije godine. Nakon povratka iz Popravnog doma koji je na njega djelovao šokantno nastavio je sa školovanjem. Pravo je završio u Zagrebu. Specijalizirao se je za *kazneno pravo* i poznat je kao branitelj u nekim od najpoznatijih suđenja u posljednjih nekoliko desetljeća. Zastupao je *stožernoga brigadira HV Milu Dedakovića Jastreba, zapovjednika obrane Vukovara*, bio je prvi hrvatski odvjetnik u Hagu na *Međunarodnome sudu za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije*, zastupao je *generala HVO Tihomira Blaškića*, branio okrivljenike u financijskom inženjeringu te generala HV *Vladimira Zagorca*.

Kolumnist

Od 2011. godine piše kolumne Lijevom našom, objavljivane na portalu *Dnevno* i u tjedniku *7Dnevno*, te kasnije na portalima kao što su *direktno.hr* i *projektvelebit.com*. *Humornu je monodramu Žikina* dinastija u lijevoj našoj po tekstovima njegovih kolumni za kazališnu izvedbu prilagodio *Dražen Stjepandić*.

Godine 2016. objavio je knjigu kolumni, Lijevom našom: kolumne (Alfa, Zagreb). U knjizi su obuhvaćene kolumne objavljene u razdoblju od 13. siječnja 2014. godine do 11. siječnja 2016. godine.

Osobni život

Godine 1977. upoznao se je s *Ljerkom Mintas-Hodak*, koja je bila ministrica u Vladi Republike Hrvatske za vrijeme 1990-ih, a vjenčali su se 1981. godine. Kćer Ivana im je rođena je 5. veljače 1982. godine. Bila je pravica po zanimanju a ubijena je 6. listopada 2008. godine na stubištu njezine zgrade u Ulici Pavla Hatza 2, u središtu grada Zagreba.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Zvonimir_Hodak